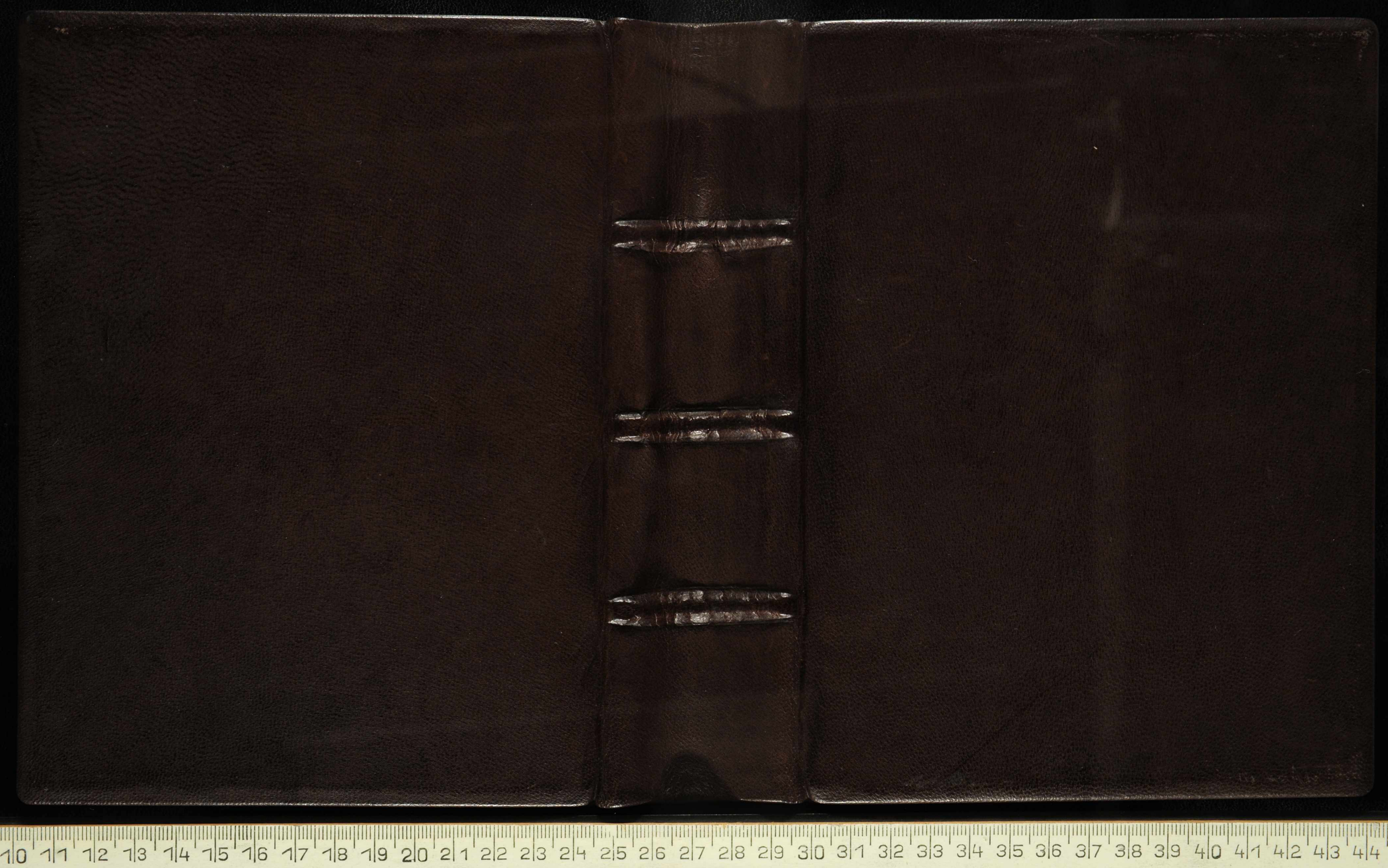

RMK I. 1188.

1 példa.

Hiányzik: B_4, C_1, C_4 levél és a vége, számos levél csonka.

A D ir. levelének sorrendje fel van cserélve.

Az $\frac{Gyy}{88}$ ir. (537–544. l.) tévesen a Zzz ir. után van kötve.

Hiányzik még: 651–654. lap
657–786. lap
Index

CANTIONALE
CATHOLICUM.

Régi és Uj, Deák és Magyar Áitatos
EGYHAZI

ENEKEK,

DICSERETEK, SOLTAROK, ES
LYTÁNIÁK;

Kikkel a' Kereſztyének Eſztendő-általvaló Templomi-*Solemnitás*okban, *Proceſſ*'k-ban, és egyébb áitatoſságokban ſzoktanak élni.

Halottas Temetéskor-való, és a' négy utólsó dolgokról emlékeztető Enekekkel eggyütt.

Moſt újonnan nagy ſzorgalmatoſsággal egybeſzedettek, meg-jobbittattak, és a' Kereſztyének épületire, s' lelki vigaſztalásokra ki-bocsáttattak,

A' Szent FERENCZ-Szerzetiben lévő
KAJONI, P. FRATER JANOS által.

Superiorum permiſſu.

A' CSIKI KALASTROMBAN,

Nyomtattatott Caſſai András-*által*. 1676-ben.

S. Paulus Apoſtolus ad Epheſ. 5. ℣. 19.

Implemini Spiritu Sancto, loquentes vobiſmetipſis, in Pſalmis, & Hymnis, & Canticis Spiritualibus, cantantes, & pſallentes in cordibus veſtris DOMINO.

Tellyeſedgyetek-bé Szent Lélekkel, ſzólván magatok-kőzőtt Sóltárokkal és Dicséretekkel, és Lelki énekekkel, énekelvén, és dicséretet mondván, a' ti ſziveitekben az URNAK.

M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA
M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA II. Nyomt. Növedékmelő
1913 év 214 sz.

A' Tekéntetes, Nemes és Nemzetes

CSICSO-KERESZTURI

TORMA ISTVAN

URAMNAK;

NEMES BELSŐ-SZOLNOK-VARMEGYENEK eggyik Fő-Iſpánnyának, &c. Nékem becsűlletes Pátrónuſomnak.

Ez életben Iſteni áldáſokat, ſzerencsés bóldog hoſzszú életet, az-után pedig az őrők Bóldogságnak Koronáját, kívánom Iſtentűl.

A' Ki az Iſtenhez akar járúlni, és az ő igaz Tiſzteleti és ſzólgálattya-által idveſséget kíván nyerni, a' Mennyei Bőlcseségnek vezérléséből *Hinni* és *Tudni* kell; hogy e' Világnak, vezérlő Ura, gond-viſelő Fejedelme, teremtő Iſtene vagyon: Ki, minden-ható erejével e' Világot alkotta, bőlcseségével vezérli, gond-viſelésével Szent Nevének dicsőſségére igazgattya, és ezt a' Felséges Iſtent, tartozunk *ex toto corde*, tiſztelni, ſzeretni és dicsérni. *Quem laudant Aſtra matutina:* A' kit dicsérnek a' Hajnali-Csillagok; holott, a' mint Sz. Dávid mondgya: *A Solis ortu uſq; ad occaſum, laudabile Nomen Domini:* Nap-kelettűl-fogva, Nap-nyugatig, dicsére az Ur Neve, mert jó, mert őrőkké az ő irgalmaſsága. Az Iſtennek ugyan-is illyen nagy hatalmáról, és ſzeretetiről elmélkedik vólt régenten ezen Prófęta, midőn nagy lelki buzgósággal azt énekli vala: *Domine, Dominus noſter, quàm admirabile eſt Nomen tuum in univerſa terra!* En Uram, én Iſtenem, mely csudálatos a' te Neved, az egéſz főld-kerekségében! *Laudabilis &*

Hebr. 11. ℣. 6.

Luc ℣. 2

Job. 3. ℣. 7.

Pſal. 112.

Pſal. 8.

Dán. 3. ℣. 52. bilis & glorioſus in ſæcula! Dicsőſséges és őrőkké-való dicséretre, ſzeretetre, és hálá-adáſra méltó vagy ſzerelmes Iſtenem!

De mely igen el-hűlt légyen *Nemzetes Uram*, e' moſtani Világi Embereknek ſzive, az Iſteni-ſzeretettől, napon-ként láttyuk; melyből egyebet nem itílhetűnk, hanem hogy a' Vi-

1. Corint. 10. lágnak ſeprejére, és majd a' végére jutottunk; és igazán bétellyeſedett már, az Iſtentűl el-hűlt ſzivekben, Szent Pál mon-

2. Tim. 3. ℣. 1. Matth. 24. v. 12. dáſa: *In noviſſimis diebus, inſtabunt tempora periculoſa. Et refrigeſcet charitas multorum*: Az utólsó napokban, veſzedelmes idők léſznek. És ſokakban meg-hűl a' ſzeretet. *Et erunt homines ſeipſos amantes*: Es magok-ſzerető emberek léſznek, teſt-ſzerint

2. Tim. 3. ℣. 1. élnek, és igy nagy veſzedelembe ejtik magokat, és majd mind el-veſznek ſzeretet-nélkűl, holott ugyan azokról azt mondgya

Rom. 8. Szent Pál Apoſtol: *Si ſecundùm carnem vixeritis, moriemini*: Mivel-hogy a' teſtnek kedveznek, mindenben a' teſt akarattyán járnak, nem csak teſtben, de lélekben-is meg-halnak.

Lib. 2. cap. 15. *Alexander Philoſophus* irja, hogy *in Apulia* olly mérges *Tarantula*-nevű kígyók teremnek, hogy a' kiket meg-mardoſnak az emberek-közzűl, azok majd mint-egy halva földre eſnek, és ſemmi, akár-minémű drága orvoſságokkal, vagy Patikában-lévő kedves illatokkal meg-nem éllednek, fel-nem támadnak, hanem csak ſzinte *Muſica*-ſzóval, és énekléſſel, a' mely dolgot önnön-maga ſzemével látott; ennek pedig a' Természet-viſgálók nem egyébb okát adgyák, hanem, hogy a' *Tarantula* méregnek hideg terméſzete, az embernek ſzivét és [illegible]a, terméſzet-ſzerint-való hévségét el-óltya, meg-hidegíti, és úgy leſz, hogy mint a' halottak, csak úgy fekűſznek. Nem csuda tehát *Nemzetes Uram*, ha a' moſtani Világ-fiai, úgy annyira el-aluttak, meg-hűltek az Iſteni Szent ſzeretettűl, és

Rom. 7. ℣. 24. majd mint-egy halva fekűſznek e' halandó-teſtnek koporsójában; mert a' Pokol-béli *Tarantula* kígyónak halálos fulákja meg-sértette őket, és annak ártalmas mérge meg-járta az ő ſziveket;

ſziveket; de mivel ének-ſzó-nélkűl ſzűkölködnek, költs-fel TE őket *Nemzetes* TORMA ISTVAN, ezekkel az Enekléſekkel, ezekkel az Iſteni Dicséretekkel, ezekkel az Iſteni-ſzeretetre gerjeſztő Sóltárokkal, ezekkel mondom, az áitatos, buzgó, és Iſtenes Enekekkel, *Lytaniákkal*, és a' Mennyei bóldogság-kívánására indító Imádságokkal, mert az Iſten, TEGED rendelt arra, midőn azoknak ki-nyomtatására legelsőben-is fel-indított, engem bíztatott, és annak költségét magára válalta: nem-is egyéb-ért, hanem csak ſzinte a' nagy Iſtennek dicsőſségére, a' Kereſztyén Hívek vigaſztalására, és hogy az Iſteni-ſzeretetre fel-indítsa az embereket, és a' Mennyei Szent tűzet fel-gyújtsa a' meg-hűlt ſzivekben.

Ugyan-is, ha meg-viſgálom az el-múlt időket, nem-de nem illyenek vóltanak-é a' TE eleid? midőn Egy azok-közzűl, *Inſulatus Abbas* lévén, mind példa-adásával, mind tanitásával, mind pedig az Iſtenes élettel napon-ként ébreſztette, gyújtogatta a' Mennyei tűzet, és ſzeretetet, a' meg-hidegűlt ſzivekben? Vallyon nem elég bizonság-é, a' Nemes Beſztercze Városában lévő ſzép Kalaſtrom? mellyet a' TE Eleid fundált és éppitett vólt, a' kire kincsét, gazdagságát, jószágát nem ſzánta, nem egyéb-ért, hanem hogy a' Pokol-béli mérgregtől meg-réſzegűlt lelkek meg-élledgyenek; melyben a' Seraphim Szent Ferencz alázatos Fiai, éjjel nappal Iſtent ſzolgáltak, Orgonáltak, prédikállottak, és terjeſztették az Iſtennek nagy dicsőſségét? A' melynek ékes, és rendeſen éppített kő-falai moſt-is fen-vannak, noha gyáſzolnak. Vaj-ki sokan lélekben meg hólt emberek támadnak-fel abban, és nagy talmat vettek azért a' TE Eleid. O mely ſzép Oltárokat emeltek azokban mondok, a' TE régi áitatos Eleid, a' mellyeken oſztogatták az Ur JESUS-nak Szentséges Teſtét, és Joan. 6. Vérét, nem egyéb-ért, hanem hogy a' bűnős lelkek, az áldott JESUS Vérében, mint drágalátos feredőben meg-mosód-1. Cor. 6. gyanak, ℣. 11.

gyanak, meg-éledgyenek! mert a' mi édes Idvezitőnk-is ma-
Luc. 12. gával tűzet hozott-le az Egből, és azt akarja, hogy meg-gyú-
v. 49. ladgyon. Ujits-meg tehát TE-is *Nemzetes Uram*, és támazd-fel Jámbor Isten-félő Eleidnek TORMA emlekezetit, hadd lássa a' mostani hideg Világ, hogy a' régi TORMA Nemzetségnek, a' nyers gyűkere még meg-maradott, és szépen zöldellik: Es mint a' Torma, hogy ki-szokta a' szemekből hozni a' könyvet, nem kétlem hogy ezek-is az Istenes Enekek, sokaknak ki-hozzák az ő könyveket, midőn oda-bé érengetik, és tapogattyák a' sziveket: és mint a' Torma, mikor a' hideg Tél el-múlik, levelei meg-újúlnak, meg-zöldellik, és meg-virágzik; úgy lesz, hogy az emberek szivének-is Jege el-olvadván, az Isteni Tisztelet, és a' Mennyei szeretet meg-újúl, meg-zöldellik, meg-virágzik, és meg-gyümölcsözik az emberekben.

Az Istennek kedves embere Dávid, olly Czitarás, és olly énekes vólt, hogy mikor édesdeden pengette az ő Hárfáját,
1. Reg. 16 éneklette az Ur Sóltárit, a' gonosz Lélek mindgyárt el-távozik, és futamodást vészen vala Saul Királytól, midőn gyötr ené; nyilván el-hittem *Nemzetes Uram*, hogy midőn ezek az E.nekek (a' kiktől Kegyelmed költségét nem szánta, hanem ki-b ocsáttatta, *public*áltatta) zengedezni fognak a' Keresztyén Hivek torkában, el-távozik a' gonosz Lélek az emberek től, és az Istennek Szent Lelke foglallya-el az ő sziveket:
2. Reg. 6. Sőt maga-is Dávid, *Cytharam percutiebat in domo Domini*, Gyönyörkődve éneklette az Ur házában az Istennek szép dicsér Vallyon inkább Te, *Nemzetes* TORMA ISTVAN, gyönyörködől-é az Isteni dicséretekben? vallyon nem rommel hallod-é, midőn sok helyeken a' TE Könyvedből Istent dicsérnek, és köszönik, hogy illy jó dolgot cselekedtél az Isten-félő Keresztyének-közt, és örök emlekezetre-való dicséretes példát hattál az embereknek?

A' mi di-

A' mi dicsőséges Szent Ferencz Atyánk, úgy annyira gyönyörködött az Isteni dicséretekben, hogy mikor egy idő-jártába dicsérné a' Felséges Istent, le-jövének hozzá az Isten *S. Bonav* Angyali Czitarával, és *Musica*-szóval kezdék vigasztalni, melynek édességében el-ájúlván, monda:

Szűnnyél-meg Isten Angyala, a' Mennyei Czitarát pengetni,
Mert ennek édességét az én szivem el-nem viselheti.

Meg-nyugottam azért abban, *Nemzetes Uram*, hogy ezeknek az Istenes Enekeknek hallásában, ha szinte az emberek el-nem ájúlnak-is, de nagy lelki édességet fognak érezni az ő szivekben. Es a' mint Ezékiel Próféta parancsolattyára, a' *Ezech.* száraz csontok meg-elevenedének, és egy nagy roppantott *37. v. 1.* sereg lábára álla: úgy ezekre az Istenes dicséretekre, a' száraz csontok meg-elevenednek; mert micsoda egyébb a' BŰN, amaz mérges *Tarantula* kígyó mérgénél? mely minden jószágos-cselekedettől meg-foszlya embert, és mind egy-aránt, az iffiakat a' vénekkel a' földre le-veri, lelki nedvességek ki-száraztya, és hasonlóvá tészi a' száraz csontokhoz.

E' vólt az oka *Nemzetes Uram*, hogy, sem múnkámat nem kímíllettem, sem fáratságomat nem szántam, hanem az Istentől nékem adott kicsiny Tálentomot ki-osztottam, hogy *Luc. 19.* mikor el-jő, usorával meg-vehesse a' Túnya-szólgákon, és *v. 12.* meg-jutalmazza az igazakat. Gondolám azért magamban, ha valami szép Nótákra szerzett Enekeket, Sóltárokat, és Dicséreteket egybe-szedegetnék, jobb formában rakogatnék, rendesebben helyheztetnék, és ki-bocsátanék: talám az Isteni szeretettől el-hűlt szivekben tűzet gerjeszthetnék, és másoknak-is affele Istenes dolgokra alkalmatosságot adnék. Egy-nehány esztendőtől-fogva azért mind eddig-is, e' mostani változandó állapatok-miatt véghez nem vihettem jó *intentiómot*, és igyekezetemet; noha Kegyelmed mindenkor biztatott, és szivesen-is fáradott Nyomtatásában; mert én, hogy

igazán

igazán meg-mondgyam, azt mondhatom a' Poëtával:

Ovidius lib. 3. de Pont.

Da veniam ſcriptis, quoniam non gloria nobis
Cauſa, ſed utilitas officiumque fuit.

Csak az Iſtennek dicsőſségét, és a' Közönséges haſznot, s' ſzükségét tekintettem: azért mind múnkámnak, mind pedig moſt nagy fáratsággal és költséggel újontán hozatott *Typographiá*mnak első Sengéjét Kegyelmednek ſzentelem, *dedicálom*, és alázatoſon ajánlom; sőt ő maga-is ez a' Könyv, *Nemzetes* TORMA ISTVAN Uram jó-vóltához folyamodik, mert ha ama' nagy emlekezetű Iſten-félő, Szent életű

Breviar. Rom. 4. Novemb.

Carolus Borromæus Cardinal, egy Nap negyven-ezer, más Nap húſz-ezer aranyát nem ſzánta Iſten ſzerelmé-ért ki-oſztogatni a' ſzegényeknek: Kegyelmed sem ſzánta az Iſten tiſzteſségé-ért, sőt életével sem gondolna, ha a' ſzükség kívánná, az Iſten mellett. Vegye kedveſen azért Kegyelmed *Nemzetes Uram* e' kis múnkámat:

Aſtra Notas dico, Cœlum reor eſſe Volumen,
Librum cudit amor, Verba dedit pietas.

A' mely csak ſzeretetből ſzármazott, és ha a' ſzegény özvegy Aſſzony fillére, becsűſſebb vólt az Iſten házában a' több kincseknél, ollyan reménségem vagyon, hogy noha alacson, de jó ſzivel a' maga *protectió*ja-alá fogja ezt bocsátani. Engedgye Iſten, *Nemzetes Uram*, hogy mind Kegyelmednek, s' mind Nemzetséginek, mind pedig egyebeknek, a' Kegyelmed ſegitsége-által lőtt múnkám, ſzolgállyon idveſségekre.

Luc. 21.

Kőlt a' Csíki Kalaſtromban, Mind-ſzent Havának 18. napján. 1675. Eſztendőben.

Kegyelmednek

Alázatos Iſten imádó Káplánnya,

Szent FERENCZ *Záſzlója-alatt vitézkedő*
KAJONI FRATER JANOS,
Cuſtos Provincialis.

FACVLTAS.

REVERENDISSIMI PATRIS COMMISSARII Generalis Ciſmontanæ Familiæ, Ordinis Minorum.

Frater JACOBUS à Spinetulo, *Ordinis Minorum Seraphici Patris Noſtri Sancti* FRANCISCI, *Ciſmontanæ Familiæ Commiſſarius Generalis, & Servus. Dilecto nobis in Chriſto Patri Fratri* JOANNI KAJONI, *Almæ noſtræ Cuſtodiæ Strictioris Obſervantiæ, Sancti Stephani Regis in Tranſylvania,* CUSTODI *Provinciali. Salutem in Domino ſempiternam.*

OPus quoddam Muſicale, cui Titulus eſt: *CANTIONALE CATHOLICUM*, pro majori DEI gloria, augenda Catholicorum devotione, pro elevandoque in DEUM ſpiritu, à Te compoſitum, & ex diverſis Auctoribus collectum, ſervatis ſervandis, reviſum, & approbatum, ut typis excudatur, facultatem concedimus. Datum Romæ, in Conventu noſtro S. Franciſci Trans-Tyberim. die 24. Maji. Anno M. DC. LXXV.

Frater JACOBUS *à Spinetulo, Commiſſarius Generalis.*

***

LICEN-

LICENTIA
REVERENDISSIMI ORDINARII.

Frater CASIMIRUS DAMOKOS, *Ordinis Minorum Strictioris Observantiæ. Miseratione Divinâ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ gratiâ per Transylvaniam Vicarius Apostolicus Generalis, &c.*

Omnibus has visuris Salutem in Domino.

Cùm Liber hic, cui Titulus est: CANTIONALE CATHOLICUM, *à Reverendo Patre* JOANNE KAIONI, *ejusdem Ordinis, Custodiæ Sancti Stephani Regis in Transylvania, Custode Provinciali; ex variis, & approbatis Auctoribus collectus & compositus, à doctis Viris & Theologis revisus, nihil habeat impedimenti, quin in lucem emitti debeat: Ac proinde ut ad consolationem Catholicorum lucem videre possit, (quem spero non ingratum prodire) desideriisq; & votis multorum satisfactum sit, harum vigore, ad majorem DEI gloriam, & animarum profectum, licentiam concedo. Datum in Monasterio Csikiensi, die 22. April. Anno Domini* M. DC. LXXVI.

Imprimatur.

Locus (✠) *Sigilli.*

Frater CASIMIRUS. qui supra.
m. p.

Cantio-

CAntionale hoc Catholicum, labore Admodùm Reverendi Patris Fratris JOANNIS KAJONI, Ordinis Minorum Strictioris observantiæ, Custodis Provincialis, Custodiæ Sancti Stephani Regis in Transylvania, congestum, & summo ingenio ex variis Auctoribus in hunc ordinem deductum, ex mandato Reverendissimi Patris JACOBI, à Spinetulo, Commissarii Generalis, eâ qua potui diligentiâ perlegi, revolvi, & satis accuratè perspexi, sed nihil contrarietatis, ambiguitatis nihil, vel fidei Catholicæ oppositum in eo reperi, quin potius lucem videre debere operæ pretium existimavi, ut vel sic DEI cultus, & pietas Christiana, summum incrementum: ac unusquisque desideratam Spiritûs consolationem percipere possit; quod & futurum, hos Sacros Hymnos piè concinenti, & libellum hunc devota mente revolventi Sanctè polliceor. Datum in Conventu Sancti Stephani Regis in Mikhaza, die 11. Martii. Anno M. DC. LXXVI.

Fr. P. ADALBERTUS UIFALVI, *SS. Theol. Lector, & Custodiæ Pater.*

Fr. P. EMERICUS DOTTZI, *Theol. Concionator, & Custodiæ Diffinitor actualis.*

LUcubrationes Reverendi Patris IOANNIS KAIONI, *Ordinis Minorum, Custodis Provincialis, in augmentum Christianæ pietatis studiosè elaboratas, ego sat diligenter, & magna cum inspectione vidi, & revolvi, sed nihil contra fidem Catholicam positivè in eis reperi, quinimò solam ac meram pietatem redolere, divinique cultûs promovendi studium hic contineri video, ac proindè, ut ad summam DEI gloriam, Ecclesiæ incrementum, fidelium devotionem augendam, Cantionale hoc Catholicum lucem videre, præloquè committi possit, non incongruum esse arbitror. Datum in domo Parochiali Sancti Martini in Csik. Die* 29. *Martii. Anno* M. DC. LXXVI.

P. PETRUS HOZO, SS. Theol. Licent.
P. JOANNES NAGY, SS. Theol. Licent.

AUTHOR IN OPUS.

ITo meum vigilans ſtudium, rigidi ite labores,
Dædala ceû lætis apis arte ſua legit hortis
Nectareos labio ſugens è flore liquores.
Hic & ego veterum pia volvens cantica; ſolo
Numine Cœleſti Sacro aſpirante labori.
Huc vos congeſsi, juſto ſimul ordine finxi.
Diliciæ ite meæ ſpatioſas Orbis in oras:
Ite mei plauſus, recreatio, gaudia, riſus.
Ite bonis velis, ventis remeate ſecundis.
Ite mei Cantus, luſus meus, ito per Orbem,
Servitote meis, ſêclis ſervite futuris,
Numinis æterni, ſic per vos gloria creſcat.

Ad Benevolum Lectorem.

Quæſo memento mei, ſemper mi Candide Lector;
Unum dic pro me, Virginis illud AVE.

Liber de ſeipſo.

Perpeti hûc veſtros pede ferte greſſus,
Eſt quibus Cœlos animus domandi
Subminiſtrabo Pharetras domes quêis
Numinis iram.
Sum alter Æneas, pietate, Sacra
Pulpita exorno, loquor alma, ſermo
Cum DEO fit. Quid? pietate non ſum
Crede ſecundus.

A' KE-

A' KERESZTYEN OLVASONAK,

Iſtentől minden jót kívánok.

AZ Emberi-Nemzet a' végre teremtetett, hogy az Iſtent dicsirje, és e' földön néki ſzolgálván, hólta-után a' Mennyei bóldogságban bőséges jutalmát vegye, a' mi édes Idvezitőnk-is nem egyéb-ért ſzállott-le az Egekből, hanem, hogy az Embert, kit a' maga ſzemélyére teremtett vala, mind példájával, s' mind tanításával, Iſteni tiſzteletre, és ſzolgálatra vihetné, hogy igy a' Pokol-béli Sátánnak tőmlőczéből ki-ſzabadítván, a' Mennyei bóldogságnak őrőkős lakoſsává tehetné.

Ennek pedig az Iſteni Dicsiretnek formáját, maga Chriſtus Urunk meg-mutatta, és az ő kedves Tanitványit-is megtanította, a' mint Szent Máthé emlekezik felőle: Hogy a' Vég-Vacsorán, *Hymno dicto, exierunt in montem*; Dicsiretet énekeltek, és úgy mentek-ki az Olaj-fák hegyére. *Matth.* 26.

Az Apoſtolok-is pedig, meg-tartották ezt a' ſzép rend-tartáſt; a' mint Sz. Pál bizonyíttya, intvén a' hiveket, hogy Soltárokat, Dicsireteket, és lelki énekeket mondgyanak az Urnak: módgyár-is megmondgya, hogy kelleſsék énekelni: *Cantantes, & pſallentes in cordibus veſtris*: Enekelvén, és dicsiretet mondván a' ti ſziveitekben. *Coloſſ.* 3 *Eph.* 5.

Sőt az ő Törvényben-is ſzokás vólt, hogy Sóltárokat énekeltek az Iſten házában: *Sacerdotes ſtabant in officiis ſuis, & Levitæ in Organis carminum Domini, quæ fecit David Rex, ad laudandum Dominum. Quoniam in æternum miſericordia ejus, Hymnos David canentes per manus ſuas*: A' Papok az ő tiſztekben álnak vala, és a' Léviták az Ur énekinek eſzközivel, mellyeket Dávid Király csinált vala, az Ur dicsiretire. Mert őrőkké az ő irgalmaſsága, a' Dávid dicsiretit énekelvén, az ő kezek-által. *2. Paral.* cap. 7.

Szent Dávid Király önnön-maga-is haſonló-képpen int, hogy, *Laudabo nomen Dei cum cantico, & magnificabo eum in laude.* *Pſal.* 68. ¥. 31.

Dicsirem az Isten nevét énekkel, és fel-magasztalom ötet di-
Walarf. csirettel. Innen vagyon az Anya-szent-egyháznak régi bé-
de rebus vött szokása, hogy mind Templomokban, Processiókban, s'
Eccles. mind pedig egyébb aitatosságokban, *Psalmus*okkal, *Hymnu-*
cap. 25. sokkal, *Lytani*ákkal, és szép Istenes Dicsiretekkel éllyen.
S. Hyer. A' Magyarok, minek-utánna a' pogányságból az igaz Hir-
Radulph. re tértek vólna, szép Isteni Dicsireteket, *Lytani*ákat, és egyébb
propos. aitatosságra gerjesztő *Hymnus*okat szerzének, Szent Dávid Sól-
10. táriban sokat magyarúl fordítának, mellyekkel Templomban,
és házoknál dicsirték az Istent: Követvén ebben az Istennek
Szent Angyalit, kik, Christus Urunk szűletésekor az Egből le-
Lucæ 2. szálván, szép dicsirettel tisztelték a' Gyermek JESUS-t.
Ezt előttök viselvén, fiokot-is szép Istenes Dicsiretekre tanít-
tatták, a' mint most-is világosson ki-tetszik, a' Templomok-
mellett éppíttetett Oskolákból, a' holott az iffiúság egyben-
gyülekezvén, nem csak a' tudományban, hanem az Anya-
szent-egyházi éneklésben-is tanittatott, hogy a' Papi-rend a'
Szent Oltárnál az Isteni szolgálatot végben vivén, ők azon-
ban ének-szóval Istent dicsirnének.

Hogy pedig jobb, s' alkalmatossabb módgyok leheſſen az
Egyházi-szolgáknak, az Isteni Dicsireteknek eneklésében, sok
szép, Uj és Régi, Deák és Magyar énekeket, noha sok múnká-
val, és fáratsággal, de igen szép rendesen szedtem egybe, mi-
vel láttam a' *Romano-Catholica Religión*-lévő effęle Enekes-
Könyveknek szük-vóltokat, úgy-annyira, hogy a Cántorok,
és Tanító-Mesterek, kénszerittettek magoknak sok alkalmat-
lansággal Enekes-Könyvet irni, és igy a' sok irás, és kézről-kézre
adott énekek (mint-hogy jó rész-szerint, nem minnyájan
jó irók vagyunk) úgy meg-veszteget ődtenek, és *corrump*áltat-
tanak, hogy az első szűletésektől igen távol estenek vólt, azo-
kat pedig régi szép ruhájokban öltöztetvén, és elébbeni ép-
ségekben állitván, ki-bocsátottam: Erre pedig gerjesztett en-
gem,

gem, Sz. Ferencz Atyánknak szép rend-tartása, mellyet iffiú-
ságomtúl-fogva követtem, ki azt kívánnya az ő fiaitól, hogy
éjjel nappal dicsirjék az Istent, és a' kősséget-is Isteni dicsiretre
tanitsák, mellyet maga-is (a' mint Sz. Dávid, *totis viribus salta-* 2. Reg.
bat ante Dominum) minden tehetségével meg-igyekezett csele- 6.
kedni, ezokon énekli róla az Anya-szent-egyház, *Non sibi soli* *In ejus*
vivere, sed & aliis proficere vult Dei zelo ductus. *offic.* 4.
Octobr.

Másodszor, hogy az *uniformitas* minden Templomokban
meg-tartassék, hogy mindenütt *uno ore*, egy szivel, szájjal, egy
forma énekekkel szólgállyunk Istennek.

Harmadszor, édes Hazámnak akartam szólgálni, és má-
sokhak-is alkalmatosságot e' kis múnkámmal adni, hogy aka-
dály nélkül dicsirhessék az Istent: Mert ha lelki haszнát az
énekléſnek meg-tekintyük, felette nagy buzgóságra, és lelki
áhitatosságra indittya Embert, a' szép Nótára formált Istenes
ének-szónak hallása, azért szokták köz-példában mondani:
Qui cantat, bis orat; a' ki énekel, két annyit cselekszik, mint-ha
imátkoznék, mert a' Templom-béli szép éneklés-által, má-
sok-is áhitatosságra gerjedeznek, és örömöst halgattyák az Is-
tennek dicsiretit, nagyobb kívánsággal-is igyekeznek öszve-
gyülni az Isten igéje halgatására.

Hogy pedig semmi heával ne lenne a' Keresztyén Olvasó,
a' Sz. Mise-alatt-való *Kyrie*-t, *Et in terra*-t, *Patrem*-et, *Sanctus*-t, *Odilo.*
Agnus-t, magyarúl fordítottam, mely eddig soha nem vólt, és *Abbas.*
mint-hogy az-is szokás vólt, hogy az Egyházi-szólgák, Halot- *Anno*
tak temetésén énekeltenek; Halott-temetéskorra-való, és a' 607.
négy utólsó dolgokra emlekeztető énekekkel fejezem-bé e' *Petrus de*
munkámat; szép *Lytani*ákkal eggyütt. Ha kedved-szerint- *Natal.*
valók kegyes Olvasó, élly vélek, és Istent dicsirj. *cap.* 18.

Kólt a' Csiki Kalastromban, *Die* 9. *Maji.*

Anno 1676.

AD CANTORES ET MUSICOS.

HA azt akarod meg-tudni, hogy az énekes Vecsernyén miképpen kelleſsék *intonálni* a' *Pſalmuſokat*, az az: hányadik *Tonus*-t kelleſsék kezdeni. Tekints-meg (ha vagyon *Antiphonariumod*) micsoda kótán, avagy *Notulán* végezôdik az *Antiphona*, mellyet mondani akarſz: és viſzontag tekints-meg, micsoda kótán kezdôdik-el az *Evovae*-nak elsô kótája, és mindgyárt meg-mutatodik, mert minden *Antiphona* végiben gyakrabban, fô-képpen a' régi *Gradualékban* illyen ſzót ſzoktanak irni kótával, *Evovae. Verbi gratia:* Ha valamely *Antiphonának* leg-utólsób kótája, *Re*, és az *Evovae*-nak leg-elsô kótája *La* léſzen, akkor a' *primus Tonus*-t kell kezdeni. *Item:* Ha valamely *Antiphonának* az leg-utólsób kótája *Re*, és az *Evovae*-nak az elsô kótája *Fa* léſzen, akkor a' *ſecundus Tonus*-t kell kezdeni. *Et ſic conſequenter. Pro quibus hæc obſervanda. Unde ỳ.*

Re, La.	*Primus Tonus*	*Fa, Fa.*	*Quintus Tonus.*
Re, Fa.	*Secundus.*	*Fa, La.*	*Sextus.*
Mi, Fa.	*Tertius.*	*Ut, Sol*	*Septimus.*
Mi, La	*Quartus.*	*Ut, Fa.*	*Octavus.*

Mivel pedig hogy a' *Pſalmuſokat*, nem többb, hanem csak nyólcz Nótára ſzoktuk énekelni, *regulariter*. (*Excepto, in exitu Iſraël de Ægypto.*) Noha néha a' *Pſalmuſok* vége kûlömbôz valamennyire, minden *Tonus*-ban, hogy azokra-is útat nyiſſak, im fel-jegyzettem: mivel *ipſa varietas delectat*, hogy ne csak mindenkor eggyet mondgyon: Mind-azon-által, *ſcientibus legem loquor*. Az elsô és Hatodik *Tonus* ezen kezdôdik: *Fa, Sol, La.* A' második és nyólczadik igy kezdetik: *Ut, Re, Ut. Et ſic conſequenter. Unde Verſus tales dantur:*

Octo Tonos ſervant Pſalmi generaliter omnes:
Primus cum Sexto, *Fa, ſol, la,* ſemper habeto.
Ut, re, ut, Octavus, retinet, pariterquè Secundus.
Tertius *Ut, re, fa. La, ſol, la,* ſit tibi quartus.
Ut, mi, ſol, quintus. *Fa, mi, fa, ſol,* ſeptimus eſto.

CANTUS
de
ADVENTV DOMINI.
Adventi Enekek.

AD RORATE.

KYRIE, *Sanctorum lumen illuſtrator: cœli lumen. Eleiſon.*
Chriſte, Genite, almæ coronatorq; Mariæ. Eleiſon.
Kyrie, Ora pro nobis, Virgo Maria in cœleſti Hyerarchia. Eleiſon.

KYRIE SANCTORUM.

KYrie, Szenteknek fénye, Menyorſzágnak ékeſsége. Irgalmazz nékûnk.
Chriſte, Iſten Fia, Maria magzattya, Eg Királlya. Irgalmazz nékûnk.
Kyrie, Imádgy érettûnk, ſzép Szûz Maria, mert vétkeztûnk. *JESU CHRISTE.* Irgalmazz nékûnk.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

Et in terra pax. Nota: *O glorioſa Domina.*

DIcsôſség Menyben Iſtennek, Békeſség fôldi-népeknek, Jó-akaratu Hiveknek, kik Iſtenben ôrvendeznek.
Téged meg-váltó Királyunk, Kit ſzent Atyánknak kiáltunk, Tiſztelûnk, áldunk, imádunk, Es néked hálákat adunk.
Mert te vagy Szent csak egyedûl, Ki ûlſz Atyád jobja kôrûl. Te vagy ôrôk végetlenûl, Ur a' magos Egen fellyûl.
Te vagy az Iſten báránya, Ki bûneinket el-hánnya Le[illegible] ga, arannya, Mely életünket kivánnya.
Te a' ſzent Lélek Iſtennel, Háromſág-béli ſzemélyel. F dicsôſséggel, Dicsirteſſél nagy felſéggel. A. men

Prosa de Annunciatione Angelica.

Mittit ad Virginem, non quemvis Angelum; sed fortitudinem suam, Archangelum, Amator Hominis.

Fortem expediat pro nobis nuntium, naturæ faciat, ut præjudicium, in partu Virginis.

Naturam superet natus Rex gloriæ, regnet, & imperet, & Zima scoriæ, tollat de medio.

Superbientium terat fastigia, colla sublimium, calcet vi propriâ, potens in prælio.

Foras ejiciat mundanum principem, Matremq; faciat secum participem; Patris imperij.

Exi, qui mitteris, hæc dona dicere: Revela veteris velamen literæ, virtute nuntij.

Accede, nuncia, dic Ave *cominus*; *dic* plena gratia; *dic* tecum Dominus: *& dic* ne timeas.

Virgo suscipias DEI depositum, in quo perficias casta propositum, & votum teneas.

Audit, & suscipit puella nuntium, credit, & concipit, & parit Filium; sed admirabilem.

Consiliarium humani generis, DEUM & Hominem, & Patrem posteris, & pacem stabilem,

Cujus stabilitas, nos reddat stabiles; ne nos, labilitas humana, labiles: secum præcipitet.

Sed dator veniæ, concessâ veniâ, per Matrem gratiæ, obtentâ gratiâ, in nobis habitet.

[illegible] ati veniam; reatus diluat, & donet Patriam, in arce [illegible] n.

Mittit ad Virginem. Nota *eadem.*

Ur I[illegible] kő, gyors és hű szólgáját, Szűzhőz Názáretben Gá[illegible]iát, Hozzánk jó-kedvében.

[illegible]ünk hogy fel-venne, Es a' terméſzetben csudát [illegible]; S[illegible] szűléſében. Dicsős-

Dicsőſſęg Királlya terméſzet hatalmát, Birja, s'-fellyűl múllya,, és a' bűn kováſzſzát, Kőzzűlűnk ki-vegye.

Kevélyeknek útát, rontsa hatalmával, Világ, s'-őrdőg nyakát tapodgya ſarkával, jelentvén hatalmát.

Ki-űzi erővel Világ Fejedelmét, Es Annyával kőzli Iſteni kegyelmét, s' Attya birodalmát.

Meny-el azért Angyal ez új hirt hirdetni, El-rejtett titkait Iráſnak jelents-ki, Nagy Iſten hatalmát.

Kőzelgeſs a' Szűzhőz, nagy ſzépen kőſzőntsed, Idvez légy MÁRIA, Ur vagyon te-veled, Félelmed ne légyen.

Méhedben fogadod Iſtennek ſzent Fiát, De ſzűzeſſęgednek meg-tartod virágját, Tiſztán maradſz éppen.

Hállya, s'-érti ſzent Szűz ſzólláſát Angyalnak, Hiſzen, s' ottan léſzen Annya egy Fiúnak; Csudálatra mélto!

Ki Tanácsa léſzen Emberi-Nemzetnek, Iſtene, és Attya főld-ſzinén élőknek; Leſz békeſség-tartó.

Kinek erőſsége, minket úgy őrizzen, hogy világ ſok vétke, minket meg ne ſértsen, Pokolra ne veſſen.

Adgyon bocsánatott Ura bocsánatnak, Es malaſztot nyerjen Annya ſzent Malaſztnak, Ki mi-velűnk légyen.

Dicsiret, dicsőſség, az őrők Atyának, Es az ő Fiának, Ur Jéſus Chriſtuſnak, Mind őrőcké, Amen.

CREDO IN UNUM DEUM.

Patrem. Nota: *Et in terra hominibus, ut infra.*

HIſzűnk egy bizony Iſtenben, Kit áldunk Atya nevében, Mindenek teremtőjében.

Es az Ur JESUS Chriſtusban, ő eggyetlen egy Fiában, Mi ſzentſéges meg-váltónkban.

Ki Angyaltól hirdetteték, Szent Lélektől fogantaték, Szűz Máriától ſzűleték.

Pilátus alatt kinzaték, Rút halálra itilteték, Kereſzt-fára feſzitteték.

Latrok közt fügvén meg-hala, Poklokra szent Lelke szálla: Szent Atyákat szabadéta.

Győzedelmet vőn halálon, ördögön, bűnön, és poklon, Fel-támada harmad-napon.

Az-után Menyégben méne, Szent Attya jobjára üle, Hogy minékünk helyt szerzené.

Onnét jő-el itélnie, Mindeneknek fizetnie, A' kinek mi lesz érdeme.

Hiszünk szent Lélek Istenben, Mi meg-elevenitőnkben, Lelkünk meg-szentelőjében.

Ki örőcké az Atyától, Származik: és a' Fiútól, Dicsirtessék Angyaloktól.

Hiszszük bűnünk bocsánattyát, Testnek ő fel-támadását, Várjuk Hitünknek jutalmát.

Es az örők-élet lészen, Mellyet meg-ád a' szent Isten, Erre minden mondgya Amen.

Ha más *Et in terrat. Patrem*et kivánsz, *vide infra. in Communi.*

AVE MARIA.

Nota: Idvez-légy szépséges MARIA.

Küldé az Ur szent Arkangyalát, Hogy köszőntené Szűz Mariát: Őrűly Maria, szűzeknek Aszszonya.

Hogy érkezék-el Názáretben, Semmit nem túd a' szent Szűz ebben, Őrűly Maria, szűzeknek Aszszonya.

Egből le-hozott követséggel, El-kezdé szavát szietséggel. Őrűly Mária.

Mond: Üdvez-légy szép Szűz Maria, Méhedben szál az Isten Fia. Őrűly Maria, &c.

Mennyei Ur vagyon te veled, Malasztyával tellyes kebeled. Őrűly &c.

Aldott vagy te Aszszonyok között, Menyből Isten hozzád költözött. Őrűly Maria, &c.

Aldott méh dnek-is gyümölcse, Kit ékesit nemes erkölcse. Őrűly:

JESUS fiad imádd érettünk: Kik ellene sokat vétettünk Őrűly:

Most, és óráján halálunknak, Segits ggel légy minnyájunknak. Őrűly Maria, szűzeknek Aszszonya. Amen. SAN-

SANCTUS.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.

OMnes unanimiter mundi nationes: dicite svaviter juvenes, & senes. Angeli, Archangeli, Dominationes, Cherubin & Seraphin, Troni, Potestates. Principatus, Virtutes in cœlis ovantes, Date gloriam DEO, Christum venerantes. Universi populi, simul congaudete, DEUM Trinum & Unum hymnis collaudate.

De Cœlo pro homine descendit Messias: quem prædixit Gabriel, Vates Isaias. Ergo tu progredere Rector potentiæ, Jube benedicere in laudem Mariæ. Amen.

Omnes unanimiter. Nota *eadem.*

FÖldön lévő Nemzetek, mind iffiak, s'-mind vének, Angyali szép seregek, szűzek, s'-minden Szentek.

Chérubim és Seraphim, egek, s'-minden népek: Vig-szóval énekelvén, igy zengedezzetek:

Szent vagy Uram, Szent vagy te, nagy dicsőssegedben: Ki el-jöttél már hozzánk, Isteni erődben.

Tellyes az Eg és a' Föld nagy dicsőssegeddel: A' kereszt-fán kit szerzél, meg-feszitéseddel.

Szent vagy Uram, Szent vagy te, nagy dicsőssegedben: Ki el-jöttél már hozzánk, Isteni erődben.

Aldott vagy te szép JESUS, Mariának Fia, Ki el-jöttél már hozzánk, Egek szép Királya.

Szent vagy Uram, Szent vagy te, nagy dicsőssegedben: Ki el-jöttél már hozzánk, Isteni erődben.

Szép Hosanna éneckel ötet dicsérjétek: Földön lévő sok népek ötet szeresétek.

Szent vagy Uram, Szent vagy te, nagy dicsőssegedben: Ki el-jöttél már hozzánk Isteni erődben. Amen.

RESONEMUS.

REsonemus pariter cum tripudiali, voces tonent per nubila, Christo jam venienti.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.

Patres nostri in Lymbo, diù expectantes, optabant unanimiter, alta voce dicentes.

Benedictus MARIÆ natus, homo DEUS, qui jam venit in nomine Domini. Christus JESUS.

Rorent Cœli desuper, & nubes pluant justum, aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

Osanna nunc promamus, ubiquè in terris, & in Cœlo cum Angelis, Osanna in excelsis. Amen.

RESONEMUS. Nota *eadem.*

ENekellyůnk minnyájan, vigan s' nagy őrőmmel: Zengedezzenek a' felhők, Christus jővetelivel.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.

Főldőn lévő állatok, nagy fen kiáltsátok: Dicsirvén őtet minnyájan, nékie ezt mondgyátok.

Tellyes az Eg, és a' Főld, te dicsőssęgeddel, Osanna a' magosságban Isteni felsęgeddel.

Mi Atyáink Lymbusban, Messiást ohajtván: Kivánták egyenlő-képpen, fel-szóval ezt kiáltván.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.

Harmatozzanak egek, s'-igazat adgyanak: Idvezitőt teremteni főld erei nyillyanak.

Aldott MARIA Fia, emberré lőtt Isten: Ki az Urnak szent Nevében, jelen vagyon már itten.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.

Dicsiret, és dicsőssęg légyen a' Christusnak: Vég-nélkůl, és mind őrőcké, dicső szent Háromságnak. Amen.

AGNUS. Nota: *Resonemus.*

ISTennek szent báránya, bűnűnket tőrőld-el, és mi-nékűnk légy irgalmas, a' te szent kegyelmeddel.

Istennek szent báránya bűnűnket tőrőld-el, és mi-nékűnk légy irgalmas, a' te szent kegyelmeddel.

[illegible] szent báránya, bűnűnket tőrőld-el, és ajándékozz-meg mindenkor igaz békességeddel. Amen.

MAS.

MAS.

Nota: *O gloriosa Domina, &c.*

GAbriel el-választaték, Atya Istentől küldeték: Kővetségben rendelteték, Názáretben el-érkezék.

A' Szűzet ottan kőszőnti, Ur akarattyát jelenti, Engedelmessęgre ínti, fęlelmétől-is meg-menti.

Szűzet Angyal nevén hija, ne fęly, ugy-mond, Szűz MARIA: Veled az Ur Isten Fia, bűnős embereknek dija.

Dávidnak Nemzetségéből, Szent Lélek szővetségéből: Malasztyának bővségéből, fogontatik fiad ebből.

Mellyet szűzen szűlsz Világra, s'-nem hat szeplő Szűz virágra: Szőrnyu csudálatosságra, Szűzen jutz az Anyaságra.

Fiad neve JESUS lészen, ki Világról bűnt el-vészen: őrdögőn hatalmat tészen, ezt, drága Szűz fogadd készen.

Retten a' Szűz elméjében, az Arkangyal beszédében: Szavait tartya szivében, igy felel nagy fęlelmében.

Légyen az Ur akarattya, a' ki veled ezt mondattya: Jőjjőn-el áldott magzattya; bűnős népek áldozattya. Amen.

MAS.

AVe *MARIA*, bóldog Isten Annya; te benned termet váltságunk arannya. Téged dicsirni nyelvem meg nem únnya. *Ave MARIA.*

Gratia plena, vagy malasztal tellyes, mert te szent méhed Istenségge[illegible] ékes. Hogy nagy Pátronánk azért nékűnk lehess. *Ave MARIA.*

Dominus tecum. Ur vagyon te veled, senki nem tudgya mely ékes te méhed. Kiben kedvére lakik őrők-élet. *Ave MARIA*

Ter benedicta. Mindenek kőzt áldott, Isteni malaszt ép[illegible] beléd szállott. Mennyei sereg nyilván melled állott. *Ave MARIA.*

Et benedictus, méhed szent gyűmőlcse, áldott ki népét [illegible]oltól megmentse: őrők-életre árvákat segitse. *Ave M[illegible]*

Sancta MARIA kőnyőrőgj érettűnk, te szent [illegible]en [illegible] nyerh[illegible] jót minékűnk. JESUS-hoz vezérly. [illegible] *MARIA.* Amen.

MAS.

Nota: A' Kereſztyénſégben, &c.

SIralmunknak oka, lőn minnyájunknak Eva. Szent Dávid maradékja, Joákimnak édes leánya, Bóldog ſzép Szűz Maria, lőn vigaſztaláſunkra.

Meg-ſzeretè ingyen, Szűz Mariát az Iſten, azért nagy kővetségben, fő Angyalát el-küldé menten: hogy kőſzőntse nagy ſzépen, mert Iſten Annya léſzen.

Angyal hogy el-juta, Galilea Orſzágba, Názáret Városába, ott bémène a' Szűz házába, nagy becsűlettel monda: Idvez-légy Szűz MARIA.

Ur vagyon te veled, malaſztal tellyes méhed. Retten a' Szűz hogy hallya, de az Angyal ſzépen biztattya, ne félly mert Iſten Fia, léſzen méhed lakója.

Nevezd Ur JESUSNAK, Világ ſzabadétónak, mert Iſten, min t Fiának, néki adgya ſzékit Dávidnak: Végé nem leſz őrőcké az ő Királyſágának.

MARIA nagy ſzépen, Angyalt kérdi, mint léſzen? Mond Gábriel e'képpen: Mert Iſtennél nincs lehetetlen: Bé-tőlt Szent Lélek éppen, Ur JESUS ſzál méhedben.

Vén Erſébet Aſzſzony, hogy férfiat hordozzon, moſt jár hatod hólnapon. MARIA mond alázatoſon: Im az Ur ſzólgálója, légyen mint ő akarja.

Mihelyt Szűz MARIA, Angyalnak válaſzt ada, mindgyárt az Iſten Fia, tiſztaſágos méhében ſzálla. Aldott légy Iſten Fia, és Szent Anyád MARIA.

Dicsért[illegible] Iſten, ki ſzent Anyád méhében, mint ſzép virágos kertben [illegible]mbérekért mulatz kedveſen: Atya, Fiú, Szent Lélek, [illegible] őrőcké. Amen.

MAS.

MAS.

Nota: Kőveti vala népnek &c.

NAgy ſzivel várják vala régenten, az Iſtennek Fiát; Ábrahám Atyánk, és a' Pátriárkák.

Mert tudgyák vala, a' nagy Iſtennek az ő igiretit, Adám Atyánknak, mondott fogadáſit.

Es fel-emelvén az ő ſzemeket, égbe néznek vala; Kiáltván őtet, im ezt mondgyák vala.

Felſéges Iſten, ki teremtetted Mennyet, és a' Földet; Es mind ezekben lévő ſzépſégeket.

Tekints mi reánk, bocsásd-el immár a' mi meg-váltónkat; Mellyet igértél, a' te ſzent Fiadat.

Szakadozzatok ti magos felhők, és temérdek Egek: Bocsáſsátok-le, mert vagyunk ſzegények.

Mikoron azért ezt ſzivek ſzerint gyakorta mondanák: Imádságokat Iſtenhez nyújtanák.

Gábriel által Szűz Mariának illyen ſzó adaték: Kin az ő ſzive, igen meg-félemlék.

Üdvez-légy, ugy-mond, te Menyorſzágnak Királyné Aſzſzonya: Kitől meg-Váltó ſzűletik Világra.

Ur vagyon veled, és áldott vagy te, minden Nemzetségbe: Meg teltetett méhednek gyümölcse.

Ne félly Maria, mert oly Fiat ſzülſz, ugy-mond, e' világra: Ki bű sőknek, léſzen meg-váltója.

El-tőri, ugy-mond, ez, a' pokolnak minden birodalmát: Es nyeknek meg-nyittya kapuját.

Sok Fejedelmek, és nagy Királyok ennek fejet hajtnak: Me get csak ő tőlle várnak.

Annak-okáért, mi-is fel-kelvén a' mi bűneinkből: F[illegible] tőredelmeſſégből.

Hogy adgya nékünk, a' Menyorſzágból az ő ſzen haſſuk vigan Chriſtuſnak ſzent napját.

Dicsíret légyen az Atya, Fiú, és a' ſzent malaſztnak: Dicsíret légyen a' Szűz MARIANAK. Amen.

MAS REGI ENEK.

AZ Kereſztyénſégben, igaz vallás az Hitben, Hogy hidgyűnk egy Iſtenben, Atya, Fiú, és Szent Lélekben, Menynek, földnek, tengernek, ő teremtőjében.

Hiſzűnk a' Chriſtusban, Iſtennek egy Fiában. Mi kegyes ſzó-ſzólónkban, üdvezitő JESUS Chriſtusban: Kit Adámnak igire, az Paradicsomban.

Gábriel Arkangyal Názáretben küldeték, A' Szűz meg-gyűmőlcsőzék, Szent Lélektől terében eſék, Jó hir nékünk mondaték, Hogy meg-váltónk ſzűletnék.

Bethlemben ſzűleték, Angyalok meg-jelenték: Páſztoroknak hirdeték, hogy VR Chriſtus nékünk ſzűleték, Nagy örőm hirdetteték, üdveſség meg-adaték.

Jáſzolban fekűvék, a' páſztorok meg-lelék, Az Angyalok dicsirék, dicsőſségét ott meg-jelenték, Békeſség, jó-akarat, e' földre hirdetteték.

A' Chriſtus kínt valla, a' kereſz-fán meg-hala, ő ſzent vére ki-omla: Mi halálunk ottan meg-romla: Harmad Nap fel-támada, minket meg-igazíta.

eűyégben fel-méne, az örők dicsőſségbe, Ott nékünk helyet ſzerze. El-jövendő az időletre; Ott meg-fizet mindennek, ki-ki mint érdemlette.

Szent Lélekben, vigaſztaló Iſtenben. Hiſzem a' Szent-egyházt, Szenteknek ő gyűlekezetit. Hiſzem Chriſtus kedvé-ért bűnnek bocsánattyát.

ólt reſtnek, iſmég fel-támadását. Hiſzem a' dicsőſſéget: örők-életet. Ez hittel bároritom minden élete-

MAS.

MAS.

Nota: Követi vala népnek &c.

AZ Ur Iſtennek, csuda hatalma, im azt cselekedé: Abrázattyára, az Embert teremté.

Igen ékeſen, halál, s' bűn-nélkül, és nagy okoſsággal, Hogy Teremtőjét iſmérheſſe azzal.

Es hogy lakozzék, ott uralkodgyék a' Paradicsomban; Csak hogy ne egyék a' tiltott almában.

A' gonoſz ördög, e' ſok drága Jót, ottan meg-irígylé, Hogy Iſten embert ily nagyra teremté.

Tört vete néki, hogy hamarsággal őtet meg-csalhatná: Győnyörűſégtől éppen meg-foſzthatná.

Az álnok Kigyó, az Embert ejté, illyen nagy veſzélyben, Az egy almának hogy kóſtolt iziben.

Mellyért az Ember győnyörűſségét, s' örő lyére nehezen térité.

Miglen bé nem tőlt, a' mit jövendőlt rég Váltónknak Szűz léſzen ſzent Anny

A' Szent Lélektől, s' nem férfiútól lőn teſt Szűznek méhébe.

ſztől, mag-nélkül, ki-nyílt ſzép Róſa, mi Iſtenünk, néki hálá-adás.

Meg-ſzabadíttya Embert rabságból, s' fi rajta nem leſz már hatalma.

Chriſtus kegyelme azt cselekedte, hogy mondhatni, mint meg-aláztatnék.

Halála által Poklot el-rontá, és meg-ſzab fogságába.

Az Angyaloknak lőn nagy örőmők, hogy ſtus vére Embereket válta.

Dicsírjuk azért UR JESUS Chriſtuſt nél jobbakat, ember nem-is hallott

Amen, dicsíret, tiſztesſęg légyen, Mennyei Atyának, Kedves Fiának, s' Szent Vigaſztalónak. Amen.

Alma Redemptoris Mater.

Nota: Menyorſzágnak Királynéja.

VDvezitőnknek ſzent Annya, Mennyeknek meg-nyílt kapuja, Tenger-evezők csillaga, Bóldogságos Szűz MARIA.

Légy ſegitsége népednek, Az el-eſett bűnősőknek, Ki Szűléje Iſtenednek, s' Annya lől te Teremtődnek.

A' termeſzetnek folyását, Es a' ſzűléſnek ſzokását; Fellyűl-haladád nagy átkát, Minden Szűléknek igáját.

Mert Angyali kőſzőntésből, Terhes lől a' Szent Lélektől, Szűzen, terhfáratság-nélkűl, Szűlél, és fájdalom-nélkűl.

Te azért Iſtennek Annya, Légy bűnősőknek gyámola: Nyavalyánk vigaſztalója, Üdveſſęgünknek kapuja.

Atya, Fiú, Szent Léleknek: Egyenlő hállatú Iſtenſęgnek. Amen.

ngyali üdvezletről.

lena. Igy üdvezlé Angyal a' ſzép Szűz uſnak válaſztott Annyát.

veled. Imé fogadſz fiat, a' kin fogſz őrülmélkodni.

ként lehet ez? Mert ſzűz Leány vagyok, izonságim ebben Egek.

reje; Mert miként a' harmat reggel ſzál ő ſzűléſe.

nt Szűz; Magát meg-alázá, Szólgálónak nt ſzavát mondgya.

ARIA: Őrülly, és őrvendezz, mert ttál, s' méltóságra.

ſiddel, A' te Szent Fiadot, hogy teſtesüléſe mre. Amen.

MAS.

MAS.

EZ Világot Adám hogy el-veſzté, A' Sátánnak birtokában ejté, Illyen módon az Iſten meg-menté. Illyen módon az Iſten megmenté.

El-bocsátá Menyből ſzent Angyalát, Hogy üdvezlye a' ſzép Szűz MARIAT, Méhében hogy fogadná ſzent Fiát. Méhében:

Kövességet Angyal meg-beſzélle, Háborodék a' Szűz elmájébe; Gondolkodik e' dolog mint lenne. Gondolkod:

Bátoritá Angyal Szűz MARIAT, Szent Lélektől fogadná ſzent Fiát, Angyalnak MARIA hivé ſzavát. Angyalnak:

Ottan JESUST méhében fogadgya, E' világra nagy örömőt hoza, Mikor ſzűlé őt az Iſtállóba. Mikor:

Mihelt a' gyermek fel-nevekedék, A' Sátán [illegible] eg-töreték, Iſten kegyelme reánk folyamék. Iſten:

MARIAT mi minnyájan tiſztellyük, [illegible] Anyát őtet azon kérjük, Hogy gonoſztúl ſzent óltalmá [illegible]

Dicsiret, dicsőſség az Atyának, Ő Fiár Szent Léleknek mi vigaſztalónkn talónknak. Amen.

MA

Nota: Menyorſzágna

A*Ve, fuit prima Salus, Quâ vincitur hoſ Juva nos. Ave MARIA.*

MARIA dum Salutaris, Ab Angelo ſic pellit. Ave MARIA.

Gratia Sancti Spiritus, Fœcundavit te penit bis. Ave MARIA.

Plena tu es virtutibus, Præcunctis cœli civi Ave MARIA.

Dominus ab initio, Deſtinavit te Filio, Tu MARIA.

Tecum lætantur Angeli, Et exultant Ar dulcis! Ave MARIA.

Benedicta semper eris, Tam in terris, quàm in Cœlis, Placa Natum prece pia, ô dulcis! Ave MARIA.

Tu in Cœlis coronaris, Sic à DEO honoraris, Fac nobis detur venia, ô dulcis. Ave MARIA.

Mulieribus omnibus, Repleris summis opibus, Reple tuâ nos gratiâ, ô clemens. Ave MARIA.

Et post partum, velut priùs, Virgo manes: & Filius descendit sicut pluvia, in vellus. Ave MARIA.

Benedictus fructus tuus, In æternum Christus JESUS, Adjutrix & propitia, Sis nobis. Ave MARIA.

Ventris tui fœcunditas, Replet Cœlorum ruinas, Audi nostra precamina, ô dulcis. Ave MARIA.

JESUS Salvator Filius, Perducat nos superius, Ubi regnas in gloria, ô dulcis. Ave MARIA.

Amen. Est finis Salutis, Aperiens vocem mutis, Coeli portas, & gaudia, Aperi nobis. M[illegible] Amen.

Nota *eadem.*

hozzánk az Istenség, Aldott JESUS-
gy szép Szűz MARIA.
Szent Léleckel tellyesedtél. Aldott
a, Idvez-légy szép Szűz MARIA.
ek lelkében nincsen bűz. Aldott JE-

Szent Léleknek malasztyával. Aldott

Fiának választa. Aldott JESUS-

Örülnek az Arkangyalok. Aldott

Mert Isten beléd költözött. Aldott

Aldott

Aldott méhednek gyümölcse, Mert Isten téged el-jedze. Aldott JESUS-nak szent:

JESUS mi egy reménségünk, Hóltunk után idvességünk. Aldott JESUS-nak szent:

Amen, a' Felséges Urnak, Hálá-légyen a' Christusnak. Aldott JESUS-nak szent Annya, Idvez-légy szép Szűz Maria. Amen.

ALIUS.

Mittitur ad Virginem DEI fortitudo, Archangelus Gabriel summo qui de Coelo. Lapsum primi hominis restauraret Mundo, Qui deceptus ab hoste tenebatur Lymbô.

Ave, inquit Angelus, Virgo benedicta, Est nam tecum Dominus, gratia tu plena, Quo audito, turbatur Virginum Regina, Confortatur ab illo ut esset secura.

A Sancto nam flamine eris conceptura, Regem Regum Dominum DEUM paritura, Statim se humiliavit Domini [illegible] Fiat mihi. Secundùm prædicta..

Gloria sit æterno atq; Patri summo, Nec no[illegible] Simul & Consolatori Spiritui Sancto, DEO. Amen.

Mittitur ad Virginem.

Küldeték a' szent Szűzhöz Isten erő
Urnak fő követe, Ki Adámnak
sötétségében ki vólt meg-kötözv
Idvez-légy te Maria, ezt mondá az An
vagy tellyes malasztal: Halván a'
zattal, De meg-bátorittaték azor
Szent Lélek erejétől mert fogadsz m
lyát szülöd emberségben: Anya
tességben, Im az Ur szólgálója;
Dicsírtessék az Atya mindenható Ister
Ur Isten: Egyetemben vigasztal
lyes Szent Háromság, a' magas

M A S.

Nota: Angyaloknak nagyságos &c.

DIcsíretes vagy szép Szűz MARIA, Rád tekinte Mennyeknek Királlya, Hogy te lennél Christusnak szent Annya, Szent Léleknek drága kincs-tartója.

Hozzád küldé az Atya Ur Isten, Fő követit Gábrielt, elődben, Üdvezlene téged köszöntésben, Hogy Szent Fiat fogadnál méhedben.

Szózattya lőn leg-ottan Angyalnak, Üdvez-légy szép Szűze Aszszonyoknak, Im fogadsz egy szép Fiat magadnak, Kinek Nevét mondod szép JESUS-nak.

E' szót halván Szűzeknek virága, Gondban eşek leg-ottan magába, Szolgálattyát ajánlya azonba, Légyen, ugy-mond, Urnak akarattya.

Mikor el-hűd Angyalnak beszédét, Szent Léleknek bő malasztyát érzéd: Istenünknek ő alkotá testét, Szent vérével hogy meg-vál-

...k szent Annya, Mert Urunkat szűléd e'
...k vagy kegyes mátkája, Szent Háromság

..., Eva Anyánk kit bé-zárlott vala, Te ált...
...IA, Meg-nyittaték Istennek Országa.
...ge, Minden Szentek szépséges tükre,
...átos fénye, Mert Szent Fiad ültetett

...ent Annya, Menyországnak Királyné
...ink Menyországba, Ne hadgy minket

...Veled eggyütt a' Fiú Ur Isten, Egyetem-
..., Bóldog Szent Szűz, a' magas Meny-

M A S.

Annak légyen akarattya, Szűz mond: Ki veled mondattya, Im szólgálója, Szava-fogadója, Néki lészek; a' mig vészek Lélegzetet, s' áldást tészek Amen.

M A S. Nota: A' Keresztyénségben, &c.

IDvez-légy MARIA, Te vagy tenger csillaga, Jessének szép virága Es Szenteknek nagy vigasága, Setétségben lévőknek, Fényes séges hajnala.

Malasztal vagy tellyes, Mert te méhed lőn terhes, Hogy menyégbe fel-meheſs, Isten Fiának Annya leheſs, Paradicsom kapu..., Pnősőknek úgy leheſs.

UR vagyon te-veled, Angyal igy-mond te-néked, Szent Lélek környüled, Ki meg-tartsa szép szűzeſséged; Cherubim és phim felett lészen szent helyed.

Te vagy azért áldott, Mert méhed meg-virágzott, Dicsőſ... vóltod, Bűntől Isten meg-óltalm... Fia, Méhedben fogontatott.

Szűzeknek közötte, Koszorúját kötötte... Háromság el-jedzette, Es bé-pecsé... vezte.

Aldott te méhednek gyümölcse, Szent... nek, Reád szállott; hogy bűnös... szülnél, Kit JESUS-nak nevezne...

Imádgy mi-érettünk, Mert bűn alá vett... Ha el-hágy régi szent Aszszonyunk... Imádgy MARIA értünk. Amé...

M A S. Nota: *Mittitu...*

MIssus est Archangelus ad Virginẽ ire, Ut sal... refringeret vires jam poteſtatis diræ, Cujus

Ave Virgo ſuſcipe in utero DEUM, Ut tibi...

Eris Mater quia tibi non eſt corpus reum

Repentè hoc auditu Regina turbatur, Per e...

Ne timeas Dei Mater, placidè ſola

...tur.

Illa dicit: Domine, non cognoſco Virum, Quo ſine Matrem eſſe foret valdè mirum: Ut Filium uterô quæ portaret nimirùm, Et votum violare vel maximè dirum.

Ait illi Angelus, in te deſcenſurus, Virgo, Spiritus erit & obumbraturus: Sacrum pectus diva tuum ubi cubaturus, Rex Regum, & Dominus Dominorum purus.

His auditis puella Angelum affatur, Fiat verbum Domini, quod per te mandatur. Ecce nunc magis quàm fuit, & humiliatur, Et qui vos ad me miſit illi Serva datur.

Virgo ſuſcipias verbum tibi dictum, Quod tranſtulit Angelus quia non eſt fictum, Concipies & paries DEUM & invictum, Hominem: ex ubere cui dabis victum.

Ferventes tibi Pater ſempiterne, Canunt, Infans & tibi ſimul coëterne: Cum Paracleto Spiritu in Perſonis terne, Matri tuæ canentes, piâ fronte cerne. Amen.

rchangelus. Nota *eadem.*

Szűzhőz el-menni, Es néki csuda szóval
tal ôrdôg hatalmán diadalmas lenni Kel
zdett vala venni.
n im az Isten mégyen, Hozzád küldött
Annya légyen, Méhedben jô téged hogy
Kebeledből Szűz-tejet eledelül végyen.
irályné szertelen, De Angyal bátorittya
e-fély Egek Aszszonya nem vagy remén-
neveztetel ily névei szűntelen.
da, nem ismérek, Azt fogadtam hogy
, Istenemtől malasztot arra szűből ké-
zegnem nem kel; mert igy élek.
élek reád száll, Szűz-méhedben tége-
ál, Melyben az igaz Ige nyugszik s' csen-
irálya ideig ebben áll.

Tégedet

Tégedet a' ki küldött, mit akar, a' légyen, Ugy-mond, a' Szűz, én
velem ôrôcké jót tégyen, Im az Ur szólgálója; eleiben mégyen,
Hogy szent akarattyáról tőle kérdést végyen.

El-vedd Szűz a' szent Igét a' ki te-hozzád jött, Angyal által, mert Isten
téged Annyának vött, Hogy méhedben fogadván szűllyed, a'
végre tött, Emlôidből tartatni akarván, Ember lött.

Tenéked buzgó szivel mint ôrôk Atyának, Hálát adunk, és néked
ôrôk szózattyának, Vigasztaló Szent Lélek Isten malasztyának,
A' három Személyben egy Isten állattyának. Amen.

MAS REGI ENEK.

AZ Ur Isten im az Adámnak, az ô nagy vétke miatt, Szabadító
igirt hogy ád maradékinak.

Mikor az álnok kigyónak mondá: Paradicsom kertében, Hogy
Aszszony-ember magva, ôt meg-rontaná.

A' Próféták-is igy prófétálták, irásban-is úgy hadták, Hogy Messiás
szűl egy szép Szűz, bizonnyal tudták.

Bálám-Próféta igy ira rólla, hogy egy csillag támadna, Az Israël-n
kőzzűl, ki, meg-váltana.

Esaiás-is meg-Prófétálta, Szűz Mariáról szólla, Hogy a' Jesse-gy
rébôl veszszô támadna.

Es a' gyűkérnek szép veszszejébôl, nemes Virág származnék, Ki
ti az UR Christust, Szűznek méhébôl.

Jeremiás-is igy ira rólla, imé napok el-jônek, Fel-támad Dá
rálynak egy jeles magva.

Es a' Dávidnak jeles magvából, Király fel-nevekedik, Igasság
tet, kővet magától.

Ezékiel, és a' több Próféták, az egy Messiást mondták, A'
irásokban most-is talállyák.

Azért immáron nékünk szűletett, és mi-nékünk küldetett
mint mondgya: Isten velünk lett.

Szükség azért meg-emlékeznünk, a' más jövetelirôl, Mik
meg-itél, mit cselekedtünk.

Akkor meg-fizet ő mindeneknek, cselekedetek ſzerint, Kinek-kinek hivatallya, s' érdeme ſzerint.
A' válaſztottakat, jobb-keze-felől, és a' gonoſz népeket, Erdemek ſzerint állattya bal-keze-felől.
Kérjük azért az Atya Iſtent, hogy ő állaſſon minket, Job-keze-felől helyheſzteſſen, érdemünk felett.
Dicsőſéget adgyunk Atya Iſtennek, és a' Fiú Iſtennek, Mind őrőcké a' Szent Lélek nagy Ur Iſtennek. Amen.

M A S.

Nota: A' Kereſztyénſégben, &c.

AZ Atya Ur Iſten, Adámot hogy teremté, Ki beſzédét meg-ſzegé, Szent Fiát néki meg-igíré, Üdő bé-tellyeſedvén, Bűnősök-ért ereſzté.
Sok nagy ſok régiek, lám kívánták el-jőni, E' világra jelenni, és ő érettek ſzülettetni, Bűnősöket váltani, és meg-igazitani.
Kereſztyén népek, immár hidgyünk a' Hitben, Erettünk Születetben, meg-hólt, és fel-támadt Igében, Menyben ment Iſtenségben, uralkodó Iſtenben.
[illegible]k immár vigan, minnyájan e' világra, Ki-ki mint halálára, és [illegible]z itíletnek napjára, Mert csak ő lőn mi-nékünk, idveſſégünkek árra.
[illegible]jő itílni, jókot ſzabadítani, Minket igazitani, és a' Menyor[illegible]gban bé-vinni, Gonoſzokat rontani, és mind el-kárhoztatni.
[illegible]s léſzen a' Chriſtuſnak ſzólláſa, Erős ſentencziája, de a' jók[illegible]igaſságára, Es mind a' gonoſzoknak léſzen nagy ſirására.
[illegible]úgy-mond, Atyámnak áldottai, Es ti kedves fiai, igaz hi[illegible]lid juhai, Mert őrők dicsőſéggel akarok meg-fizetni.
[illegible]-el ti, Atyámnak átkoztai, Es hitetlen Szólgai, gonoſz[illegible]nek ſok [illegible]épei, Az őrők kárhozatnak léſztek ti mind

Vége

Sőt minden nagy bátorságban, Légyen az JESUS Chriſtusban, Ki-ki mondhattya magában, Iſtent Atyának: biztában.
Illyen nagy irgalmaſság-ért, Velünk nagy jó-tételé-ért, Az Ur Iſtent ſzivünk-ſzerint, Fel-magaſztallyuk fejenként.
Annak mind földön, mind mennyen, Illendő tiſzteſség légyen, Ki ſzent Fiát küldé nékünk, Hogy meg-váltana mi-bennünk.
Seregeknek bóldog Ura, Üdveſségünknek Tútora, Áldott légy te ſzent Fiaddal, Es a' mi Vigaſztalónkal. Amen.

HYMNUS IN ÁDVENTU.

CONditor alme ſiderum, Æterna lux credentium, Chriſte redemptor omnium, Exaudi preces ſupplicum.
Qui condolens interitu, Mortis perire ſæculum, Salvaſti mundum langvidum, Donans reis remedium.
Vergente mundi veſpere, Uti Sponſus de thalamo, Egreſſus honeſtiſſima, Virginis Matris clauſula.
Cujus forti potentiæ, Genu curvantur omnia, Cœleſtia, terreſtria, Nutu fatentur ſubdita.
Te deprecamur Agie, Venture Judex ſæculi, Conſerva nos in tempore, Hoſtis à telo perfidi.
Laus, honor, virtus, gloria, DEO Patri, & Filio, Sancto ſimul paraclito, In ſæculorum ſæcula. Amen.

CONDITOR ALME.

Nota *eadem, vel* Menyorſzágnak Királynéja.

MIndeneknek teremtője, Es hiveknek éltetője: Atyának eggyetlen eggye; Chriſtus bűnősök reménye.
Halgaſd-meg könyörgésünket, Erősitsed ſzent Hitünket: Atyádhoz hogy bé-vigy minket, Ugy rendellyed életünket.
E' világnak veſzedelmét, Meg-ſzánád ő nagy eſetét: Kedvedet hozzá jelentéd, A' teſtet szűztől fel-vévéd
Bűnősök-ért te meg-halál, Minket véredd[illegible] meg-váltál: Pokoltó meg-ſzabadítál, Atyád kedvében juta[illegible]l.

Azért néked esedezünk, Es buzgó szivből könyörgünk: Életünkben légy mellettünk, E' világ ellen fegyverünk.

Dicsíret légyen Atyának, Es ő Fiának Christusnak, Szent Lélek ajándékának, A' dicső Szent Háromságnak. Amen.

Alius, de Annunciatione Angelica.

Missus Gabriel de Cœlis, Verbi bajulus fidelis, Sacris disserat loquelis, Cum MARIA Virgine.

Verbum bonum & suave, Pandit intus in conclave. Et ex Eva, format Ave, Evæ verso nomine.

Consequenter juxta pactum, Adest Verbum caro factum, Semper tamen est intactum, Puellare gremium.

Patrem pariens ignorat, Et quam homo non defloret, Non terretur, nec laborat, Quando parit Filium.

Virga sicca sine rore, Novo ritu, novo more, Fructum protulit cum flore, Sicque Virgo peperit.

Benedictus talis fructus, Fructus gaudij non luctus, Non erit Adam seductus, Si de hoc gustaverit.

JESUS noster, JESUS bonus, Piæ Matris pium onus, Cujus est in Cœlo Tronus, Nascitur in stabulo.

Qui sic est pro nobis natus, Nostros deleat reatus; Ipsi gloria, & laus, Nunc & in perpetuum. Amen.

Missus Gabriel. Nota *eadem.*

GAbriel Egből küldeték, Követséggel terheltetek: Beszélgetni rendeltetek, A' szép Szűz Mariával.

Jó, és gyönyörűséges szót, Monda: meg-nyitván az ajtót: El-forditván újra az ót, Nevet váltván Evával.

Rendel a' miként fogadott, Az Igének testet adott, De még-is Szűzen maradott, A' Szűz Leány kebele.

Azt, szűlvén nem ismeri, Férfi keze őt nem éri, Fájás bántani nem méri, Noha Fiat szevele.

Harmat-nélkül aszszú v szszó, Uj formában, s' új módon nő: Szép gyümölcse virágzik jó, A' Szűz igy szüle Fiat.

Az ily

Az ily gyümölcs bizony áldott, Kit siralom, s' bűn nem bántott: Adám sem lészen csalatott, Hogy-ha ebben kóstolhat.

Ojó IESUS, mi IESUS-unk, Kegyes terhed szent Aszszonyunk: Kinek helyet Egben vallunk, Istálóban szűletik.

A' ki értünk igy szűletett, Tőle bűnünk el-vétetett: Néki mondgyunk dicsíretet, Mint tőlünk ki-telhetik. Amen.

Hajnali Enek. Bóldog Aszszonyról.

O Fényeséges szép Hajnal, Kit szépen köszönt az Angyal. Üdvözlégy tellyes Malasztal.

Dicsőséges Szűz MARIA, Atya Istennek Leánya, Es Szent Lélek-nek Mátkája.

JESUS Christusnak szent Annya, Szent Háromságnak Tár-háza, S' annak leg-szebb alkotmánya.

Te hozzád küldetett Menyből, Gábriel Angyal követül, Istennek rendeléséből.

Követsége szent Angyalnak: Izeneti szent Atyának, Sőt egész Szent Háromságnak.

Hogy Fiat fogadsz méhedben, Embert, s' Istent természetben, S' kárt nem vallasz Szűzeségben.

Annya lészesz Teremtődnek: Dajkája Üdvezitődnek, Szüléje te Istenednek.

O dicsírendő Szűzeség! Kihez hasonló ékeség: Nem volt, nem-is lészen szépség.

O Szűzeséges Anyaság! Kihez hasonló méltóság, Nem volt, nem-is lészen Nagyság.

Dicsíret Szent Háromságnak, Bőcsület Szűz Mariának, Mint Üdvezitőnk Annyának. Amen.

MAS AZONROL.

O *Aurora lucidissima, Mater Christi Virgo pia, ubveni nobis MARIA. Ave Mater gratiosa, Ab Angelo salutata, Gratia DEI reple. Stella maris appellaris, Tu es Virgo singularis, Ave ô portus Salutis.*

O laudanda Virginitas, Quam præservavit Deitas, Et desponsavit Trinitas.
Quàm præclara, quàm lucida, In cœlesti Hyerarchia, Es, dulcis Virgo MARIA.
Omnes simul imploremus, Matrem DEI honoremus, Quâ natus est Christus JESUS.
Veni de Lybano, veni, Jam coronaberis, veni: Veni Mater DEI veri.
Libera nos de vinculo, Laudemus te in gaudio: Dulcissimo JESU Christo.
Sit laus DEO Matris Nato, Sancto simul paracleto, In sæcula sæculorum. Amen.

O aurora lucidissima. Nota *eadem.*

O Fényességes szép hajnal, Christus Annya kegyelmes Szűz, Légy velünk nyomorúltackal.

Üdvez-légy kegyelmes Anya, Gábriel a' mint mondotta, Üdvez-légy szép Szűz MARIA.

Tenger evezők csillaga, Te vagy, bűnösök óltalma: Üdvezitőnknek szent Annya.

O dicsírendő szűzesség, A' kit őrzött az Istenség, Es meg-kedvelt a' nagy Felség.

Te vagy a' szép Szűz MARIA, Szent Háromságnak mátkája, Aldott JESUS-nak szent Annya.

Fejen-ként néked könyörgünk, Isten Annya téged kérünk: Christus után, légy reményünk.

Jövel, jövel Lybánusból, Jövel meg-koronáztatól: Isten Annyának mondatol.

Szabadits-meg a' veszélyből: Hogy dicsirhessük örömből, az Ur JESUST: jó-tétéről.

Dicsíret légyen Atyának, Szűz MARIA szent Fiának, S' a' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

MAS AZONROL.

OH fel-kelő fényes Hajnal, Tündöklő szép piros hajnal, Dragalátos Szűz MARIA.

Vedd Fiadot szent öledben, Szoritsd szived kebelében, Drágalátos Szűz MARIA.

Légy

Légy szó-szóllója népednek, Engesztelője Istennek, Drágalátos Szűz MARIA.

Te vagy az életnek fája, Szent Háromságnak Mátkája: Drágalátos Szűz MARIA.

Mert Szűzen mint piros hajnal, Meg-maradtál szent Fiaddal: Drágalátos Szűz MARIA.

JESUS Christus Világ dija, Menyországnak meg-nyitója: Aldott JESUS Isten Fia.

Piros véreddel meg-tisztitál, Szent Atyádnak bé-ajánlál: Aldott IESUS Isten Fia.

Hozd-fel nékünk az igaz napot, Hogy láthassuk szent Atyánkot: Aldott IESUS Isten Fia.

Dicsírtessél Atya Isten, Szent Fiaddal egyetemben: Most, és mind örökké. Amen.

MAS AZONROL.

IDvez-légy szép Szűz MARIA, Angyaloknak Királynéja, Világosságnak hajnala.

O dicsírendő Szűzesség, Menyország-béli nagy felség, Paradicsomban ékesség.

Te vagy fejér Liliom-szál, Csipke közt a' ki virágzál: s' Mint Balsamom illatozál.

Te vagy a' fel-jött szép hajnal, Fényes Csillag szebb az Holdnál, Igy vagy irva Salamonnál.

Libánusnak szép Cedrussa: Paradicsomban élő-fa, Te vagy a' szép termő Pálma.

Tisztább vagy a' fényes Napnál, Illatossabb Balsamomnál, Tekintetesb a' Cyprusnál.

Gedeonnak fejér gyapja, Mellyet Szent Lélek harmattya, Meg-áztatott szent Malasztya.

Te vagy a' Frigynek szekrénye, Aron Papnak zöld veszszeje, Pusztában Sidók vezére.

Te vagy az élőknek Annya, Bölcseségnek meg-adója, Paradicsomnak kapuja,

Elő-kútnak folyó-vize, Salamonnak ülő-széke, Jerusalem dicsősége.

Langadozó Csipke-bokor, Jó békeség-szerző Sátor, Egyben-gyűjtött erős Tábor.

Te vagy Dávid Király tornya, Szent Háromság szűz Leánya, Jácób látott lajtorjája.

JESUS Christusnak szent Annya, Szeretetnek égő-langja, Istennek gazdag Tár-háza.

Szabadúlásnak Városa, Szűzeségnek szép virága; Temjén illatnak óltára.

Mártyromok erősége, Confessorok bölcsesége, Szenteknek te vagy szépsége.

Bűnösök óltalmazója, Erőtleneknek gyámola, Te vagy Szűzek bátorsága.

Vedd hozzád imádságinkat, Kérjed azon mi Urunkat, Hogy láthassuk szent Atyánkat.

Dicsírtessék Szent Háromság, Igaz fényű világosság, Menyországban egy Uraság. Amen.

MAS AZONROL.

OH fényeséges szép Hajnal, Christus Annya; kit az Angyal, Üdvezle tellyes Malasztal.

Üdvez-légy kegyelmes Anya, Szent Lélek kedves lakása; Üdvösségünknek Tár-háza.

Tőled vött Testet az Ige, Méhednek édes gyümölcse, Üdvösségünknek szerzője.

Oh Méltóság, s' nagy gazdagság! Mit gondolhat az okosság, Kit fel nem múl ez Aszszonyság?

Fogantatása bűn-nélkül, Neveltetett az Istentül, Őriztetett Szent Lélektül

Lám az hajnal harmattal tellyes, Aszszonyunk-is ezzel díszes, Isten erejével tellyes.

Oh dicsírendő Szűzeség, Kiben nyugott az Istenség, Eletre jött az Emberség.

Mint a' hajnal Nap-fényeségét, Ki-mutattya fel-jövését, Oszlattya Ej sötétségét.

Igy Mennyei Napunk-világa, Szent Háromságnak Leánya, Ho[illegible] Nap-fényt e' Világra.

Ki a' bűnnek sötétes mérgét, Oszlatná őrdög erejét, Oltalmazná ember ügyét.

Tiszta Rósa, szép termő-fa, Aldott Anya, mint szép Pálma, Angyaloknak jó illattya.

Dicsírtessék Atya Isten, Véle eggyütt Fiú Isten, A' Szent Lélek bizony Isten. Amen.

ALIUS, de B. V. Nota: O fényeséges &c.

AVe Mater JESU Christi, Quæ de Cœlo concepisti, Haud carnis commercio.
A contactu viri pura, Concepisti paritura, Gaudium cum gaudio.
Peperisti medicinam, Non humanam, sed divinam, Pereunti sæculo.
Totus Mundus in langvore, Totus erat in dolore, Totus in periculo.
Ave Virgo glorioſa, Plus Obryzo pretioſa, Fragrans ſuper Lilia.
Tibi cedit laus gemmarum, Florum decor, & herbarum, Libaniq; gloria.
O MARIA maris ſtella, Pro conſervis interpella, Jugi prece filium.
Quia jugis eſt aſſultus, Ingis noſter eſt ſingultus, Inge & ſuſpirium.
Gloria ſit Patri DEO, Laus, honor, atque Filio, Simul ac Paraclyto. Amen.

HAINAL. AZ ITILETRŐL.

JESUS Kristus egy igaz Hajnal, Ki le-szállál Menyországból, Szűletél Szűz Mariától.

Szent véreddel meg-mosogatál, Midőn kereszt-fán meg-halál, Menyországra útat nyitál.

Alá-szállál a' Pokolokra, Jókot szabaditania, Gonoszokot rontania.

Fel-támadál harmad napra, E' világnak csudájára, Szent Anyád vigaságára.

Negyven-napig vigasztaláď, Tanitványid bátoritád, Hogy szined nékik mutatád.

Ezek-után az Egekben, Fel-vitetél a' felhőkbe[illegible] Ülvén már lakó helyedben.

Onnan

Onnan lészesz el-jövendő, Bűnősőkőt meg-itílő, Es őrők tűzzel bűntető.

A' nagy erős itíleten, Jaj, ackor a' bűnős medgyen, Te elődben miként mennyen?

Mert előtted szent Angyalid, Ugy reszketnek sok Szenteid, Kik vóltanak kővetőid.

A' bűnősők sem nyughatnak, Rettegéstől úgy változnak, Jajt kiáltván átkozódnak.

Atkozott vólt a' mi óránk, Melyben szűlt vólt a' mi Anyánk, Hogy nem vólt gondgya mi-reánk.

Azonban Christus-is szavát, Fordíttya reájok átkát, Fejekre mond sentenciát:

En Atyámtól átkozottak, Kik én tőlem nem halgattak. Im mely nagy búra jutottak.

Mennyetek-el őrők tűzre, Kiket a' bűn arra űze, Menyországból kirekeszte.

Hamar, hamar szinem elől, Távozzatok Szentim mellől, Már nem ültők job-kéz-felől.

Szállyatok-le a' Pokolra, Mely ti-néktek fel van nyitva, Mostantól lesz már bé-zárva.

Ott lészen fog-csikorgástok, Őrdőgőckel ordítástok, Es őrőcké maradástok.

Jaj, jaj őrők kiáltástok, Nem lészen szabadulástok, Végetlen sok kínlódástok.

Ti Atyámnak áldottai, Szent Fiának szeretői, Menyben legyetek lakosi.

Jőjjetek-bé én Atyámnak, Országában szent Fiának, Kit készitett barátinak.

Dicsirjétek szent Atyámot, Velem eggyűtt szent Anyámot, Es egész Szent Háromságot.

Dicsirtessęk Szent Háromság, A' mennyei nagy Uraság, Néki adassęk méltóság. Amen.

CAN-

CANTUS
de
NATIVITATE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

Karácsoni Enekek.

Puer natus in Bethlehem: Natus in Bethlehem: Unde gaudet Jerusalem: Unde gaudet Jerusalem.
Assumpsit formam Hominis: Verbum Patris altissimi:
Per Gabrielem nuntium: Virgo concepit Filium: Virgo &c.
Tanquam Sponsus de thalamo: Processit Matris utero:
Hic jacet in præsepio: Qui regnat sine termino: Qui regnat &c.
Cognovit bos, & asinus: Quòd puer erat Dominus: Quòd &c.
Reges de Saba veniunt: Aurum, thus, myrrham offerunt:
Intrantes domum invicem: Salutant novum Principem:
In hoc Natali gaudio: Benedicamus Domino: Benedicamus &c.
Laudetur Sancta Trinitas: Deo dicamus gratias: Deo &c. Amen.

Puer natus &c.

GYermek szűleték Bethlehemben: szűleték Bethlehemben,
Kinn őrűle Jerusalem: Kinn őrűle Jerusalem.
Emberi testet fel-véve: Testet fel-véve,
Atya Istennek Igéje: Atya Istennek Igéje.
Gabrieltől izenteték: izenteték,
Isten Szűztől fogantaték: Isten Szűztől fogantaték.
Mint Vő-Legény ő ágyából: ő ágyából,
Ugy szűleték szent Annyától: úgy szűleték szent Annyától.

Imé

Imé a' Jászolban fekszik: Jászolban fekszik,
Ki őrőcké uralkodik: Ki őrőcké uralkodik.
Eőkőr, s' Szamár meg-ismérik: Meg-ismérik,
Hogy Ur légyen ki itt fekszik: Hogy Ur légyen ki itt fekszik.
Királyok Sabából jőnek: Sabából jőnek,
Aranyat, temjént, myrrhát viznek: Aranyat, temjént, &c.
Egyszer s' mind házban bé-mennek: Házban bé-mennek,
Az új Királynak kőszőnnek: Az új Királynak kőszőnnek.
Az egy őrők nagy Istennek: Őrők nagy Istennek,
Adgyunk hálát Teremtőnknek: Adgyunk hálát &c. Amen.

Nota Secunda.

Puer natus in Bethlehem: Unde gaudet Jerusalem.
Amor, amor, amor, amor, amor, quam dulcis es amor.
Assumpsit formam Hominis, Verbum Patris altissimi, &c.

Nota Tertia.

Puer natus in Bethlehem. Nunc in gaudio. Unde gaudet Ierusalem. Corde jubilo, dulci jubilo.

Reliqua ut supra.

GYermek szűleték Bethlehemben. Mostani őrőmben. Kin őrűle Jerusalem. Immár őrűllyűnk, s' immár vigadgyunk.

Reliqua ut supra.

S. Gregorij Papæ.

GRates nunc omnes reddamus, Domino DEO, qui suâ Nativitate, nos liberavit, de Diabolica potestate. (ter repetitur.
Ne oportet, ut canamus cum Angelis semper. Gloria in excelsis DEO.

HAlát adgyunk minnyájan, az Ur Istennek, Ki minket szűletésével, meg-szabaditott, őrdőgnek hatalmasságából.
Innek illik hogy énekellyűnk az Angyalokkal.
Dicsőség magasságban az Istennek. Amen.

REGI ENEK.

Nota: Dicsiretes az gyermek, &c.

Dies est lætitiæ in ortu regali, Nam processit hodiè ventre Virginali, Puer admirabilis, totus delectabilis in humanitate, Qui inæstimabilis est, & ineffabilis in divinitate.

Orto DEI Filio, Virgine de pura: Ut rosa, de lilio, stupescit natura. Quem parit juvencula, natum ante sæcula Creatorem rerum: Quod uber munditiæ, dat lac puditiæ, antiquo dierum.

Ut vitrum nou læditur Sole penetrante: Sic illæsa creditur Virgo, pòst, & antè. Fœlix es puerpera, cujus casta viscera, DEUM genuerunt; Et beata ubera, quæ ætate tenera, Christum lactaverunt.

Angelus Pastoribus juxta suum gregem, Noctem vigilantibus natum Cœli Regem: Nuntiat cum gaudio, jacentem præsepiô, Infantem pannosum, Angelorum Dominum, & præ Natis omnibus formâ speciosum.

Mater hæc, est Filia: Pater hic, est Natus. Quis audivit talia DEUS, Homo factus. Servus est, & Dominus, qui ubiq; cominùs, nequit comprehendi. Præsens est, & eminùs: Stupor ille geminus, nequit comprehendi.

In obscuris nascitur, illustrator Solis, Stabulô reponitur Princeps terræ molis. Fasciatur dextera, qui affixit Sidera, dùm Cœlos extendit: Congregat vagitibus, qui tonat in Nubibus, dùm Fulgur descendit.

Christe qui nos propriis manibus fecisti, Et pro nobis omnibus nasci voluisti. Te devotè petimus, laxa quod peccavimus, ne sinas perire; Pòst mortem nos miseros, ne simul ad inferos, patiaris ire. Amen.

Dies est lætitiæ. Nota eadem.

NAgy őrőm-nap ez nékűnk; mert Christus szűleték, Ki ez napon származék egy Szűznek méhéből. Csudálatos a' gyermek, és nagy győnyőrűséges, ő Emberségében; De meg-gondolhatatlan, és ki-jelenthetetlen, ő Istenségében.

Isten Fia támada, tiszta Nemes Szűztől; Mint rósa liliomtól, természet el-ámúl, Kit a' szűz Leány szűle, világ előtt vólt léte, s' minden Teremtője, Ki tiszta emlőjével, s' tisztaságos tejével, a' Christust fel-nevelte.

Mint üveg meg nem ſzegik, Nap-fény által-hatva; Úgy a' Szűz ſzülésében, ſértetlen marada. Bóldog a' gyermek-ſzülő, kinek tiſzta ſzent méhe, Mert az Iſtent ſzülé, Es bóldog az az emlő, mely kis gyenge korában, a' Chriſtuſt fel-nevelé.

Angyal a' Páſztoroknak, az ő nyájok mellett, Éjjel hogy vigyáznának új örömet hirdet. Mert ſzületett új Király, kit Jáſzolban bé-pólál, Szűz Leány ſzent Anya. Ki Angyaloknak Ura, és mindent fellyűl-halad, fényes ő ábrázattya.

Az Leány itt, az Anya, és a' Fiú Atya, Iſten hogy emberré lőtt, vallyon ki hallotta? Ki ſzólga, és Ur lévén, mindenütt jelen élvén, s' meg nem tartathatik: Távol vagyon, és közel; Nagy csuda, mert elmével, meg nem foghattatik.

Éj-félkorban ſzületik, Napnak fényeſége: Jáſzolban helyheztetik, földnek idveſége. Az a' kéz póláztatik, ki által Csillag fénlik, s' ki Eget teremtett; Siráſſal ſzeme telik, ki meny-dörög, villámik, Meny-kővel-is rettegtet.

Kriſtus ſzent Kezeiddel ki minket teremtél; Es a' mi Váltságunk-ért egy Szűztől ſzületél. Kérünk azon tégedet, bocsáſd-meg vétkeinket, Hogy el ne kárhozzunk. Halálunknak idején, adgyad nékünk Ur Iſten, ſzent Szinedet láthatnunk. Amen.

PREDIKACZIO ELŐTT.

Dícsíretes az Gyermek ki ez nap ſzületék, Egy ſzeplőtelen Szűztől, vigaſztaláſunkra. ℟. Ha nem ſzületett vólna, mi mind el-veſztünk vólna. O mi idveſségünk; eggyetlen-egy JESUS-unk, Ki mi-értünk ſzületél: óltalmazz Pokoltúl.

Eſaiás Próféta ezt régen meg irta; Születtetik egy Szűztől, ugy-mond, a' Meſſiás. ℟. Kinek ſzent ſzületésén, az Angyalok örülnek; Mely Idvezitőnek, ſzületéséről-való örömet, ők jelentnek, előſzőr Páſztoroknak.

Vegyük azért eſzünkben Angyalnak mondását Ki azt mondá Jóſefnek őtet vigaſztalván. ℟. Im fogad Szűz MARIA, Szent Lélek-

Lélektől magzatot; Kit JESUS-nak nevez; az az Idvezitőnek, Halálával ki minket kárhozattól meg-ment.

Ezen mi mind örüllyünk, és Kriſtuſt dicsírjük. Mert mi-értünk ſzületék, hogy mind el-ne-veſzſzünk. ℟. Hálát adgyunk ő néki, erőt ő tőle kérjünk, hogy benne bizhaſſunk: Mert kik Chriſtusban biznak, meg nem ſzégyenittetnek, itíletnek napján.

REGI ENEK.

Magnum nomen Domini: Emmanuel, quod annuntiatum eſt per Gabriel. Hodiè apparuit, apparuit in Iſraël. Ex MARIA Virgine eſt natus Rex; Sunt impleta quæ prædixit Gabriel. Eja! Gloria! Virgo DEUM genuit. Cujus vulva floruit, quem Divina voluit clementia.

Reſonet in laudibus, cum jucundis plauſibus, Sion cum fidelibus: Apparuit, quem genuit MARIA. Hodiè &c.

Pueri concinite, nato Regi pſallite, pia voce canite. Apparuit, quem genuit MARIA. Hodiè apparuit &c.

Natus eſt Emmanuel, quem prædixit Gabriel, Teſtis eſt Ezechiel. Apparuit, quem genuit MARIA. Hodiè apparuit &c.

Sion laude Dominum, Salvatorem hominum, purgatorem criminum. Apparuit, quem genuit MARIA. Hodiè apparuit &c.

Chriſtus natus hodiè, ex MARIA Virgine, ſine viri ſemine. Apparuit, quem genuit MARIA. Hodiè apparuit in Iſraël &c.

Magnum nomen Domini. Nota eadem.

VRnak nagy nevezeti Emmánuel, kit hirdetett a' nagy Angyal Gábriel. Ma jelenék, ma jelenék Sidóságban. Im Királyt ſzült ſzűzen a' Szűz MARIA: Bé-tőlt immár Gábrielnek mondáſa. Örüllyünk, vigadgyunk, Szűztől Iſten ſzületék, veſzſzo-ſzál virágozék: Kit irgalma engede az Iſtennek.

Zengjen nagy dicsírettel, kedveſséges örömmel, Sion ő hiveivel. Im jelenék, kit ſzüle Szűz MARIA. Ma jelenék, ma jel: &c.

Gyermekek örüllyetek, új Királyt tiſztellyétek; Víg-ſzóval dicsirjétek. Im jelenék, kit ſzüle Szüz MARIA. Ma jelenék, &c.

Született Emmánuel, kit jövendölt Gábriel, bizonyit Ezechiel. Im jelenék, kit ſzüle Szüz MARIA. Ma jelenék, &c.

Sion dicsird Uradat, és a' te meg-váltódat, bünтöl ſzabaditódat. Im jelenék, kit ſzüle Szüz MARIA. Ma jelenék, &c.

Ez nap Chriſtus ſzületék, MARIA-tól ſzármazék, mag-nélkül fogantaték. Im jelenék, kit ſzüle Szüz MARIA. Ma jelenék, ma jelenék Sidóságban. Im Királyt ſzült ſzüzen a' Szüz MARIA. Bé-tölt immár Gábrielnek mondáſa. Örüllyünk, vigadgyunk, Szüztöl Iſten ſzületék, veſzſzö-ſzál virágozek, kit irgalma engede az Iſtennek.

MAS REGI ENEK.

JEr mi dicsirjük, áldgyuk, és fel-magaſztallyuk, Mindeneknek Teremtöjét, az Atya Ur Iſtent; Ki nem mi érdemünkböl, de az ö jó-vóltából, könyörüle rajtunk, Az ö ſzeretö ſzent Fiát e' Világra küldé.

Szüz MARIA-tól teſtet, és emberi Személyt, Magát igen megalázván, reája fel-vévé; Hogy minket meg-váltana, és megſzabaditana, mi ellenségünktöl, Bünтöl, haláltól, örödögtöl, örök kárhozattól.

amtúl-fogva, régi el-múlt nagy idökben: (*Gen. 3.*) Meg-igirte vala nékünk, ezt, az Atya Iſten Kigyónak mikor monda, Aiſzonyállatnak magva, meg-töri fejedet: El-véſzi birodalmadat, minden hatalmadat.

Abrahám Pátriárkának ugyan azt mondá: (*Gen. 26.*) Meg-ſokaſitom én néked, te kevés magodat, Mint az égnek csillagit, és tengernek fövényit: Mert a' te magodban, Meg-áldatnak minden népnek hivö nemzetségi.

Már fel-támadott Bálámnak fényes csillaga, Kit jövendö-képpen Sidó-népnek mondott vala. Hogy Jákób nemzetéböl, támadna fényes

fényes Csillag, és Sidóság-közzül Származnék a' JESUS Chriſtus, Embersége-ſzerint.

Ez vala azért a' Hatalmas nagy Próféta, Kit Mójſes a' Sidó-népnek meg-jelentett vala, Iſtennek igíretit; mikor nékik meg-mondá: En ti-közzületek, Támaſztok egy nagy Prófétát, néktek váltságtokra.

Dávid Királynak ezen végre meg-eskűvék: Hogy az igírt JESUS Chriſtuſt nékie meg-adná: Mikor ecképpen monda; hogy meg ne csalatkoznék. En a' te ſzékedre, vetek Királyi méhednek drága gyümölcsében.

Szent Eſaiás erről igy prófétált vala: Veſzſzö ſzármazik Jeſſének Nemes gyükeréből: Kiből egy ékes Virág, újonnan nevekedik, Kinn Iſtennek lelke, bölcsesége, és tanácsa igen meg-nyugoſzik.

Simeon Prófétának jövendö-mondáſa: MARIA-nak a' mit monda, ám bé-tellyeſedék. Ez Gyermek, veſzedelmére, és ſokak idveſségére, vettetett Sidók-közt, Es jegy-képpen, kinek ſokan ellene-támadnak.

Szent Pál ajánlya, e' ſzületéſnek nagy vóltát: Meg-jelenté ö mi-nékünk haſználatoſságát. Udö bé-tellyeſedvén, el-küldé Aty Iſten, eggyetlen-egy Fiát; Hogy mi válaſztott Fiai Chriſtus által lennénk.

Ez lón a' Fiú, kiről az Angyal azt mondá: Mikor Jóſef Szüz MARIAT el-akará hadni. Dávidnak Fia Jóſef, vedd hozzád MARIAT, mert ez oly Fiat ſzül, Ki meg-ſzabaditya népgonoſz bünеiből.

E' ſzületéſnek ö nagy drágalátos vóltát, Meg-jelenték az Ang ſzegény Páſztoroknak: Mikor nékik mondának: Hird nagy örömet, mely léſzen ti-néktek, Es az egéſz föld bünös embereknek.

Ez vala az Atya Iſtennek ö Igéje, A' ki mind kezdettöl-fogva az Iſnél vala: (*Joh 1.*) Mindenek ö-általa, és ö-miatta vadnak e' gyarló Világ, Az ö gyarlósága miatt, meg nem iſmért v

Eő tulajdoni kőzzé e' Világra jőve; De őt e' világ fiai nem akarák venni: Es a' kik őtet vévék, hatalmat ada nékik Isten fiaivá lenni, Valakik az ő nevében bizonnyal hinnének.

Eőrűllyünk azért, és mi lelkűnkben vigadgyunk; Nagy hálákat adván immár a' JESUS Chriſtuſnak: Ki ő ſzűletésével, minket meg-vigaſztala, és meg-bátorita, Ki dicsőſségével rakva földnek kereksége.

Erről az Irás tanú-bizonságot téſzen; Hogy valakik benne hiſznek meg nem csalatkoznak: De az őrők-életet, és őrők dicsőſséget igérte azoknak, Hogy véle uralkodgyanak őrőckőn őrőcké.

MAS REGI ENEK.

JEr dicsirjük ez mái-napon az mi Urunkat: Bizony méltó dicsiretünkre, nagy tiſzteſségre, Mert ſzűletett ez nap nékünk idveſségünkre.

Az Auguſtus Római Csáſzár uralkodik vala, Sidóságot ki birja vala, és Galileát: Parancsolá e' világot levélben iratni.

Mennek vala minden-felől a' Városokból: Eredet-ſzerint Nemzetség-ſzerint, és hazájokból, Hogy bé-iratnák ő magokat Csáſzár levelében.

Ez hir halván a' ſzent Jóſef Szűz MARIA-val; El-indúla Galileából, a' Názáretből, Dávid Királynak Városában a' Bethlehemben.

Immár a' ſok Vendég-néppel, minden ſzálláſok, A' Városban bétőltek vala. Azért ſzent Jóſef, El-bé-ſzálla Jegyesével, egy Iſtállóba.

ságban mi Urunkat, a' Szűz MARIA: Szűzen ſzűlé nékünk világra, az Iſtállóban, Bé-pólálván, s' helyheztetvén, őt a' Jáſzolban.

Pá irja: Bizony beſzéd mellyet hinnünk kell. E' világra Ur Chriſtus jőve: ennek-okáért; Hogy ő minket bűnőnősőket idvezitene.

De ha

De ha irgalmaſságából el nem jőtt vólna, Mi minnyájan el-veſztünk vólna, kárhoztunk vólna, Mert mind ſejen-ként Ur Iſtennek valánk haragjában.

A' mi első Adám Atyánk mikor vétkezék; Ur Iſtennek parancsolatyát, hogy ő meg-ſzegé, Magát ejté, és fiait Iſten haragjában.

Minden lelkek, kik ő tőle ſzármaznak vala, Eſnek vala Iſten átkában, és haragjában, Fogantatván, ſzűlettetvén eredendő bűnben.

Senki jó-cselekedetiből, és érdeméből, Menyorſzágba nem mehet vala, és Ur Iſtennek Nem engeſztelheti vala ő nagy haragját.

Eſaiás ſzent Próféta őrőmet monda: Hogy mi-nékünk gyermek ſzűletnék, fiú adatnék, Ki Iſtennek nagy haragját meg-engeſztelné.

Angyal Páſztoroknak éjjel hogy meg-jelenék, E' ſzót mondá: Hirdetek néktek én nag' őrőmet: Mert ſzűletett ez nap néktek Idvezitőtők.

Nagy ſereggel az Angyalok Egben éneklik: Ur Iſtennek dicsőſség menyben, és itt e' főldőn, Békeség, és jó-akarat az embereknek.

A' Páſztorok mind fel-kelvén, el-bé-menének, Bethlehembe, és megtalálák a' ſzent Jóſephet, Szűz MARIA-val a' gyermeket; ott a' Jáſzolban.

Dicsőíték, és dicsírék Iſtent mindenben, Mellyeket ők hallottak vala, és láttak vala: Azért mi-is dicsíretet nékie mondgyunk.

Oh te áldott, és ſzép gyermek Ur JESUS Chriſtus: Hálát adunk ez nap te-néked, és kérűnk téged: Tekints reánk magas Menyből mint fiaidra.

Adgyad nékünk ajándékúl Szent Lélek Iſtent, Hogy valhaſſunk M[illegible] ged őrőcké, és dicsírheſsünk, Hóltunk-után Menyorſzágban téged láthaſſunk. Amen.

MAS REGI ENEK.

EZ nap nékünk dicsíretes nap, bizony vigaságnak napja, Es idveſſegnek bizodalma, Mert ſzűleték ez nap nékünk mi váltságunkra, Chriſtus JESUS Iſtennek Fia. Aronnak veſzſzeje meg-virágozék, Tiſzta Szűztől gyermek ſzűleték, Mennyei Királyúl nékünk adaték, Chriſtus JESUS-nak nevezteték.

Ez Gyermek vólt a' meg-igírt mag, mi első Atyáinknak: Adám Atyánknak, Abrahámnak, Kiben minden nemzetségek meg-áldatának, örök-életre fel-támadnak. Aronnak veszszeje &c.

Meg-töreték e' Gyermek miatt, az ördögnek hatalma: Az halál, a' bűn, s' ördög országa, Meg-nyittaték Menyországnak erős kapuja, Istennek kedve mi-reánk szálla. Aronnak &c.

Nincsen rajtunk semmi hatalma, és semmi győzedelme, Bűnnek, ördögnek, s' kárhozatnak, Es a' Mójses törvényének ő nagy átkának, örök halálnak, és pokolnak. Aronnak &c.

Meg-töretnek a' pogány népek, kik e' Gyermekben nem hisznek. A' nagy Istennek nem kellenek: Az ördögnek hatalmában örőcké esnek, a' kik a' bűnnek véget nem vetnek. Aronnak &c

Hálát adgyunk az Ur Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, Es mind örűllyünk e' Gyermeknek; Nagy örömet az Angyalok nékünk hirdetnek, dicsírvén Istent, énekelnek. Aronnak veszszeje megvirágozék, tiszta &c. Amen.

MAS REGI ENEK.

JEr minnyájan örűllyünk, Es szivünkben vigadgyunk; Mert szűletett Ur JESUS nékünk.

Kit az Atya Ur Isten, Könyörűlvén emberen; El-bocsátá hatodik időben.

ert meg-vala igírve, Még az első időben, Teremtésnek ő kezdetiben:

A' mi első Atyánknak, Adámnak fiainak, Es utánna maradékinak.

Az-után Abrahámnak, Jákób Pátriárkának: Végezetre Dávid Királynak.

Kinek nemzetségéből, Méhének gyümölcséből, Szűleték szeplőtelen Szűztől.

neve MARIA, Ur JESUS-nak szent Annya, Es ő-néki szólgáló-leánya.

E' szép

E' szép Szűztől szűleték, Atya Istentől adaték, Es mi-nékünk ajándékoztaték.

Angyali szép zengések, Es ékes énekléssek, Jelenének Mennyei seregek.

Hirdetvén Pásztoroknak, Juh mellett vigyázóknak, Vigadnának az Ur JESUS-nak.

Mert csak ő Idvezitő, Mindeneckel jó-tévő, Senkit pedig hátra nem vető.

Hozzá hi mindeneket, Gonosz bűnben élőket, Meg-bocsáttya az ő bűnőket.

El-hagyá gazdagságát, Véghetetlen országát, Hogy érettünk adná ő magát.

Azért jöve hogy élnénk, és meg-engeszteltetnénk, Erdeméből kegyelmet nyernénk.

Nagy szeretet mindenekhez, Hogy Isten emberekhez, Jöve nyomorúlt bűnősökhöz.

Eő életnek adója, Szivnek vigasztalója, Lelkünknek világosítója.

A' kik benne nem biznak, Sőt bizni sem akarnak, örök halállal mind meg-halnak.

Mi azért e' Felségnek, Emberré lőtt Istennek: Hidgyünk mint nagy reménségünknek.

Ki nékünk igírteték, Es érettünk szűleték, Tőlünk örőcké dicsirtessék.

Eő Attyával egyetemben, Szent Háromság Mennyégben, Dicsírtessék az egy igaz Hitben. Amen.

MAS ENEK.

IN *Natali Domini, Gaudent omnes Angeli, Et cantant cum jubilo. uni DEO. Virgo DEUM genuit, Virgo Christum peperit, V per intacta.*

Nuntiavit Angelus, Gaudium Paſtoribus, Chriſti natalitia, Magna cum lætitia. Virgo DEUM genuit, &c.

Natus eſt Emmanuël, Quem prædixit Gabriël, Teſt. eſt Ezechiël, à Patre proceſſit El. Virgo DEUM genuit, &c.

Chriſtus natus hodiè, Ex MARIA Virgine, Sine Viri ſemine, Apparuit hodiè. Virgo DEUM genuit, &c.

Magi DEUM adorant, Aurum, thus, myrrham donant, Regum Regi Domino. Gloria uni DEO. Virgo DEUM genuit, &c.

In Natali Domini. Nota eadem.

SZületésén Istennek, az Angyalok örülnek, és vigan énekelnek: Dicsőség egy Istennek. A' Szűz Istent fogada, Szűz szűle e' Világra, és Szűzen meg-marada.

Szent Angyal menyből hirdet, Pásztoroknak örömet, Chriſtuſnak szűletését, és nagy gyönyörűségét. A' Szűz Istent &c.

Szűletett Emmanuël, kit meg-monda Gábriël, bizonyit Ezechiël, Attyától származék El. A' Szűz &c.

Ez nap Chriſtus szűletett, MARIA-tól szüzen lett, kit Férfi nem illetett, ma mi-nékünk meg-jelent. A' Szüz &c.

Királyok őt imádgyák, és meg-ajándékozzák, a' Királyoknak Urát, Szentségét magaſztallyák. A' Szüz Istent fog. &c. Amen.

MAS REGI ENEK.

Virgo parit Filium, Iubilemus. Roſa gignit lilium, Exultemus. Natum ſine Patre, Filium cum Matre collaudemus.

Prophetizatus: Iubilemus. Eſt in orbem natus. Exultemus. Natum &c.

Humanam: Iubilemus. Aſſumpſit naturam. Exultemus. &c.

Liberatus: Iubilemus. Homo liberatus. Exultemus. Natum ſine Patre Filium cum Matre collaudemus. Amen.

Virgo

Virgo parit: Nota eadem.

A' Szűz szűlé szent Fiát: örvendezzünk. Róſa nemze Liliomot: Jer vigadgyunk. Atya-nélkül szűletett Fiat, ő Annyával, jer dicsírjük.

Meg-próféltáltatva: örvendezzünk. Szűleték e' világra: Jer &c.

Emberi terméſzetet: örvendezzünk. Fel-vön terméſzet-ellen, &c.

Goliát meg-öleték: örvendezzünk. Az ember meg-menteték: Jer vigadgyunk. Atya-nélkül szűletett Fiat, ő Annyával, &c. Amen.

MAS REGI ENEK.

EN nagy vigaságos örömet hirdetek: Mert a' Chriſtus JESUS Szűztől szűlettetett; Mennyei Királyunk, Menynek, földnek Ura, meg-jelenék nékünk.

Nap, hóld, és csillagok ragyogván örülnek, Nagy örömet nékünk azzal jelentenek, Emberi-állatnak, hogy immár ideje el-jött váltságának.

Dávid nemzetéből meg-próféltáltaték: A' mi látásunkra Jászolban téteték. Ökör, és a' Szamár, az áldott gyermekre lehelvén, dicsírék.

Régen Esaiás ezt meg-jelentette. Hogy meg-virágozik Áárónnak veſzszeje; Kinek szép gyümölcse, Emberi-nemzetet kárhozattól mentse.

Eva, és az Adám, az almában önek, Kiért ő fiai meg-keseredének Valamig Chriſtuſnak, ideje el nem jött szent szűletésének.

Angyalok az égben sereggel röpdösnek, Ekes dicsíretet mondanak Istennek, örömet hirdetnek, s' Kivánt békeséget földi-embereknek.

Az új Csillag fénlik, és Chriſtuſt jelenti, Es a' mi szivünket ő-hozzá gerjeszti. Ezt kivánnyák vala a' régi szent Atyák, a' sötét busba

Azért mi-is néki minnyájan örvendgyünk: Szűletett Chriſtuſnak éneket mondgyunk. A' szent Angyalockal eggyütt vigadozva Allelujá-t zengjünk. Amen.

MAS ENEK.

Beata immaculata, Virgo puerpera: Quam pura es creatura, tàm digna viscera. ℟. *Concipere in ubere, lumen Paternæ gloriæ.*

O Matrem, quæ noſtrum Patrem fundis in aëra. O florem, quæ cœli rorem, trahis ad ubera. ℟. *Lactas DEUM infantulum, Cœli, terræq; Dominum.*

O Nate pro nobis date noſter Emmanuël, De fruge MARIÆ ſuge, butyrum, lac, & mel. ℟. *Sunt dulcia, ſunt lactea, ſunt pura Matris ubera.*

Primæva ſeductrix Eva, dux morientium, Tu vera ſalutis vena, Mater viventium. ℟. *Tu reſeras, tu revocas, ad Paradiſi januam.*

Nos dentis mali ſerpentis, morſus invaſerat. Divina ſed medicina venena ſuperat. ℟. *Tu medicum das puerum, cujus eſt nomen oleum.*

Regina, ô Heroina, nova Ieruſalem, Sis bona nobis patrona, in iſta Bethlehem; ℟. *Te Cherubim, te Seraphim laudant MARIAM perpetim.*

Laudemus, & invocemus, fortem Mulierem, MARIAM dulcem, & piam quæ vincit Dæmonem. ℟. *Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc veneremur mentibus. Amen.*

Beata immaculata. Nota eadem.

SZeplőtelen Szűz MARIA, Iſtennek ſzent Annya, Az Urnak vagy ſzép, és tiſzta teremtett-állattya: Mert méhedben, s' ſzent teſtedben ſzállott menyből Iſten Fia.

O Anva, ki mi Atyánkat hozád e' világra! O virág! Ki Iſten Fiát ſzűléd váltságunkra: Szent emlőddel, ſzent tejeddel tartaték meny, és főld Ura.

O értűnk ſzületett Szűztől, kegyes Emmanuël, Tápláltaſsál MARIA-nak, ſzent eledelével. Mert édeſség, s' győnyőrűſség tartatni Szűz emlőjével.

A' halálnak bé-hozója, veſztett minket Eva, De idveſségűnk úttyának, te lőlkalaúzza, Mert általad fel-van nyitva, a' Paradicsom apuja

onoſz kigyónak mérge, minket ferteztetett, De te menyből ſebeinkre, hozál ſzent kenetet, Orvoſt adál, s' meg-gyógyítál, ſzűlvén Iſtennek Igíjét. O felsé-

Oſelséges, kellemetes új Jeruſaleműnk, Légy kegyelmes, ez életbe, nékűnk Bethleheműnk, Cherubimmal, s' Serafimmal hogy tégedet dicírheſsűnk.

Aldgyuk, és fel-magaſztallyuk, ezt a' nagy ſzent Szűzet, Szűz MARIAT, Ki őrdőgőn, vőn nagy győzedelmet, Ezt ſzivűnkel ezt elménkel, tiſztellyűk mint ſzeretőnket. Amen.

REGI ENEK.

IN *dulci jubilo*, Zengjen víg ének-ſzó, Mi meg-váltónk nyugſzik *in præſepio*, és fénlik, mint a' fényes Nap, *Matris in gremio. Alpha eſt, & O, Alpha eſt, & O.*

O JESU *parvule*, ô kiſded gyermecske, Szivünket vigaſztallyad, *ô puer optime.* Minden te javaiddal, *ô Princeps gloriæ. Trahe nos poſt te, Trahe nos poſt te.*

Ubi ſunt gaudia, A' mennyei hajlékba, Nagy őrőmmel éneklik, *nova cantica*, Mind a' mennyei Karok, *in Regis curia. Eja gloria! eja gloria!*

Mater, & Filia, A' ſzép Szüz MARIA, Mi mind el-veſztünk vólna *per noſtra crimina*, De ő nékünk meg-nyerte *Cœlorum gaudia, Eja qualia! eja qualia!*

PROSA DE BEATA VIRGINE MARIA.

Nota: O Iſtennek ſzent Annya, &c.

LÆtare *puerpera læto puerperio, Cujus caſta viſcera, Fœcundantur filio. Lacte fluunt ubera, cum pudoris lilio, Membra fovet tenera, Ut Cte proprio.*

Patris Unigenitus, per quem fecit ſæcula, Hic degit humanitus, ſub paupercula.

Ibi Sanctos reficit Angelos lætitiâ: Hic ſitit, & eſurit, egens ab infan

Ibi regit omnia; hic à Matre regitur: Ibi dat imperia; hic Ancillæ ſub

Ib

Ibi ſummi culminis; reſidet in ſolio: Hic ligatus faſciis vagit in præſepio.

O Homo conſidera, revocans memoriæ; Quanta ſint hæc opera, divinæ clementiæ.

Non deſperes veniam, ſi multum deliqueris, Ubi tot inſignia charitatis videris.

Sub Matris refugium, fuge cauſa veniæ; Nam tenet in gremio fontem Indulgentiæ.

Hanc ſalutes ſæpius, cum ſpei fiducia, Dicens flexis genibus: Ave plena gratia.

Quondam flentis lachrymas, ſedaſti uberibus; Nunc iratum mitiga, pro noſtris exceſſibus.

JESU lapſos reſpice, piæ Matris precibus. Emendatos effice dignos Cœli civibus. Amen.

Ad Chriſtum natum.

DUlcis IESU, dulce nomen, dulcis DEI Genitrix. Dulce Cœlum, dulce ſolum, dulce Matris gaudium. ℟. *Dulcis natus, nobis datus, dulcis DEI Filius. Dulcis chorus, dulcis thorus, & dulce præſepium.*

Pulchrum numen, pulchrum lumen noctis in ſolatium. Pulchrum flamen, pulchrum ſtramen, & pulchrum palatium. ℟. *Antrum pulchrum, pulchrum fulcrum, & pulchrum tugurium. Pulchræ cunæ, ut lux lunæ; ſed puellus pulchrior.*

Salve Virgo, ſalve virga, quæ de Ieſſe floruit; Salve nate nobis date, quem MARIA genuit. ℟. *Foelix tellus, quæ per vellus rore Coeli maduit. Foelix Homo, qui pro pomo vitæ panem accipit.*

IESU veni, flatu leni, cor noſtrum refrigera: Carnis æſtus, orci quæſtus ceſſent mundi prælia. ℟. *Cor devotum, te vult totum; Nam tu ſolus omnia. Ergo veni, ſimus pleni, fontis tui copia.*

ESU, qui pro eſu pomi, per te vetiti. Nudus naſci, lacte paſci voluiſti perpeti. ℟. *Da ſalutem per virtutem quâ polles divinitùs, Ut hîc donum, illîc bonum acquiramus coelitùs.*

fletus JESU, lætus, moeſtum mundum recreat. Ejulatus tuus gratus, atri nos conciliat; ℟. *Sed da verè, tecum flere cauſam mali, vrimina: t pòſt mortem, Coeli ſortem, nobis det in ſæcula. Amen.*

ALIUS.

ALIUS.

INfinitæ bonitatis, Et immenſæ charitatis, Scenam recludit præſepium. Hîc ignis friget, hîc amor riget, hîc DEUS jacet, hic verbum tacet, hîc immortalis naſcitur mortalis.

Pennis venti qui portatur, hic à ventis flagellatur, Lux vera nocte obruitur, Soles gemelli, pluunt ocelli, amore plenæ diffluunt genæ. Artus tenelli trepidant puelli.

Quem nec ampla terræ caſtra, nec Cœlorum capiunt aſtra, parvis integitur faſciolis. Pro cœli aula; vilis eſt caula, Illuſtre tectum, vix tegit lectum, patens rigori, pervium furori.

Orbem terræ qui fundavit, Cœli molem, qui formavit: Non habet locum in diverſorio. Cui cœlum ſedes, non habet ædes: Qui nos amœnat, qui nos ſerenat. Flet ſub acerbis boreæ procellis.

Egredimini de duris, cordis obſtinati muris; Filiæ Sion egredimini. Videte bellum Regem puellum, cui ſella gramen, cui thronus ſtramen, Cujus miſellus ſervus eſt aſellus.

O mi DEUS, ô meorum, vena prima gaudiorum! ô Angelorum lætitia! O mi amator, ô ſoſpitator! Tune miſelle Rex es puelle, Tune Creator Coeli Imperator.

O Immenſæ charitatis, inexhauſtæ bonitatis, tuæ, mi Jeſule quis eſt numerus? Quis te amor angit, quis ignis tangit. O mundi lumen, ô coeli Numen, Salutis author, Patrone & Fautor.

O cunabula, ô foenum! ô præſepe DEO plenum! O Virgo parens, ô pupue! Puelle nate, DEUS incarnate: Hic ignis creſcit, cor emolleſcit, Pectus liqueſcit, amor obſtupeſcit. Amen.

Nota eadem.

A' Véghetetlen kegyelmû, s' meg-mérhetetlen ſzerelmu, mek, Jáſzolban helyheztetik: Itt a' tûz fázik, Szénában fekſ s' az Ige halgat, moſtan nem ſzólhat; Im halandóvá lött hatatlan.

A' kitől ő tiszteltetik, Im attól most kötöztetik, dörgő szelektől legyeztetik, Két szép szemei, Egek gyöngyei, Most folydogalnak, sürün hullanak, A' szeretettől, ki le-húzta menyből.

Kit a' földnek kereksége, Meg nem fog; az Eg felsége, egy kis pusztóba takartatik. Menyország helyett, egy Istállót lelt, Szerelmünk ágya, a' barmok jászla, A' szelek úttya ő meleg szobája.

A' ki-által teremtettek, Meny, Föld, Tenger, és mindenek, Im nem talál magának helyet: Ki az Eget adgya, nincsen hajlékja, Fris Palotája, ökrök Pajtája, Minden Udvara, ökre, és Szamára

Oh aczél-szivü Emberek, Embertelen kemény szivek, Szív-nélkül élő kegyetlenek! Ide nézzetek, szelidüllyetek, Nem szégyenlitek, hogy idvességtek, Lévén köztetek; meg nem ismériték.

Örömömnek első Tárgya, Gyengeségemnek Istápja, Lelkem éjjének fényes Csillaga: Ki kénszeritett erre tégedet, Hogy ily dereket, fergetegeket, Szenvedgy? Miért kinzod kis ártatlan tagod?

Szeretetednek nagyságát, Irgalmasságodnak számát, Nincs oly elme ki meg-foghassa: Ennyit érettünk, az kik vétettünk, s' Téged öldöztünk, szenvedsz! De kérünk, Meg-bocsáss nékünk, oh egy idvességünk!

Oh ökör s' szamár Szénája, Oh Istennel tellyes Jászlya, Oh szép Szüz Anya, oh édes JESUS! Halgasd-meg szólgád, vedd Szivét hozzád, Midőn igy gyúlad, s' csak-nem el-olvad, Szerelmed miatt már ugyan el-bádgyatt. Amen.

MAS.

Nota: Emlekezzél-meg te gyarló ember &c.

SZent Esaiás igy irt Christusnak szent Születéséről, Hogy egy veszszö-szál fel-nevekedik Jesse gyükeréről

gyükerén egy virágocska ugy-mond nevekedik, Kin az Istennek örök Atyának Szent Lelke meg-nyugszik.

Lelkesnek, nagy hatalmasnak, irgalmasnak vallya, Nagy kegyelemmel, és igasággal őt tellyesnek mondgya.

Ez-által lészen az Ur Istennel nékünk békeségünk, Mert közben-járónk Szent Attya-előtt, ő lészen mi-nékünk. Drága

Drága jószágot, és örökséget szerez ő mi-nékünk, Adósságinkat, nagy gazdagsággal meg-fizeti értünk.

Igasságával mind e' világot itilnie fogja, Mert Atya Isten az itiletet kezében bocsáttya.

Nagy békeséget lelki örömet hoz ő e' világra, Mert Királyságot nagy birodalmot vészen-fel vállára.

Semmi félelmet Keresztyéneken az ördög nem tészen, Kiknek Christusban nagy bizodalmok reménségek lészen.

Az ő Zászlóját fel-emelteti ő Szent-egyházában, Es szent Igéjét prædikáltattya e' széles Világban.

Meg-hal ackoron a' Király Christus a' mi büneink-ért, De harmad-napon ismég fel-támad igazulásunk-ért.

Kik lakozának örök halálnak sötét árnyékában, világosságot támasztа nékik az ő szent Fiában.

Meg-szabadita minnyájan minket ördög Országából, Szent Országában bé-hoza minket irgalmasságából.

Nagy Szabadsággal, és nemeséggel meg-ajándékoza, Mind fiaivá, és jegyesévé a' Király választa.

Nagy dicsőséggel immár született a' kit reménlettünk: A' mi Királyunk Istenünk Fia adatott mi-nékünk.

Nagy csudálatos tanácsossa ez, az Atya Istennek, Nagy erős Isten, ő lészen Attya jövendő életnek.

Istennél-való békeségünknek örök Fejedelme, Birodalmának, országlásának soha nincsen vége.

Dávid Királynak Királyi-székit magának foglallya, Igazán-való itiletivel igasággal bírja.

Ezt cselekedi a' Seregeknek Ura és Istene, Az Ur Istennek reánk dott buzgó nagy szerelme.

Születéséről Christus JESUS-nak azért emlékezzünk, Bizodalmal, hálá-adással rajta örvendezzünk.

Nagy vigasságunk, örvendezésünk légyen a' Gyermekben, Mert idvességünk vagyon mi-nékünk szent Születésében.

Dicsíret légyen Atya Iſtennek, és a' kis gyermeknek: A' vigaſztaló, s' világoſitó, kegyes ſzent Léleknek. Amen.

M A S.

Nota: Jer minnyájan őrűllyűnk, &c.

CHriſtus JESUS ſzűleték, Atya Iſtentűl kűldeték, E' világra nékűnk adaték.

Két ember válaſztaték, Adám első adaték, A' Chriſtus az után ſzűleték.

Minnyájan az Adámban, Esénk őrők halálban, Iſtenségnek nagy haragjában

Első Atyánk mi-nékűnk, Adám nagy veſzedelműnk, lőn mi-nékűnk őrők halálunk.

De a' kegyelmes Iſten, Ki irgalmas mindenben, Iſmég bé-vőn az ő kedvében.

Igéré e' Világra, Szent Fiát a' halálra, Mindeneknek nagy váltságára.

Kezdetben vala az Ige, A' Chriſtus ő felsége, Szent Attyának eggyetlen eggye.

Le-ſzálla Meny-Orſzágból, Attya akarattyából, Iſtenségnek gazdagságából.

Iſteni bőlcseségből, Szent Lélek ihléséből, Szűleték a' Szűznek méhéből.

E' világra adaték, Ez nap nékűnk ſzűleték, Emberi-Nem hogy meg-váltatnék.

Atyáknak áldozáſok, Prófétáknak iráſok, Ezt bizonyittya ő mondáſok.

Ez az Iſtennek Fia, Ki jött moſt e' világra, Mindeneknek meg-váltására.

Mint Adámban keſergűnk, A' Chriſtusban vigadunk, Mert ő nékűnk minden őrőműnk.

Mert Adámban meg-halánk, De lőn Chriſtus mi Atyánk, Ki által iſmég felámadánk.

[illegible]unk és őrvendgyűnk, Iſtennek hálát adgyunk, Hogy halálból életre megyűnk.

[illegible]teſsél Ur Iſten, Chriſtusban te Igidben, Szent Léleckel egy Iſtenségben. Amen.

MAS.

MAS, AZON NOTARA.

VR Iſtennek ſzent Fia, Ez nap nékűnk ſzűleték, Idveſségre nékűnk adaték.

Atya Iſten tanácsa, Régtől-fogván e' vala, Hogy ſzent Fiát érettűnk adgya.

Jőve alázatoſon, Hogy minket meg-válthaſſon, Fiaivá mind válaſzthaſſon.

Páſztoroknak jelenék, Angyaltól izenteték, Hogy mi-nékűnk Gyermek ſzűletnék.

E' világra ſzűleték, Jáſzolban helyhezteték, Mert ő néki hely ott adaték.

Ő Szent Fiát MARIA, Mihelt ſzűlé világra, Térden-álva ottan imádgya.

Mi-is azért Vrunkat, Imádgyuk mint Atyánkat, Es mi-nékűnk ſzabaditónkat.

Láthaſſuk Menyorſzágot, Mint őrőkős hazánkat, Mennyei nagy bóldogságunkat.

Dicsőſség Ur Iſtennek, Szűletett kis gyermeknek: Egyetemben a' Szent Léleknek. Amen.

M A S.

JESUS ſzűleték idveſségűnkre, A' mint régenten vala igírve, Atya Iſtennek nagy ſzerelme, Emberi Nemhez tetſzék ebben kegyeſſege.

Első Szűléink vétkei miatt, Es az őrdőgi csalárdság miatt, Nyerénk magunknak őrők halált, Es kárhozatot, pokol kinnyát, ſok nyavalyát.

Senki oly nem lőn ki meg-mentene, A' te ſzent Atyád meg-k[illegible]ny[illegible]rűle, Téged igire, s' idő-telve, Szabaditóúl nékűnk menybol alá-kűlde.

Vől mi-

Vól mi-érettünk a' Szüztől testet, Kiben szenvedél és tól eleget, Elvévéd a' mi bűneinket, Nyerél mi-nékünk szép életet, dicsősséget.

Siess már hozzánk meg-váltó Urunk, Adgyad hogy végig benned bizhassunk, Es Szent Atyáddal meg-láthassunk, Menyben te-veled lakozhassunk, vigadhassunk.

Légyen tisztesség te Felségednek, Es Szent Atyádnak mi teremtőnknek, Es egyetemben Szent Léleknek, Dicsősség a' Szent Háromságnak, egy Istennek. Amen.

MAS REGI ENEK.

MEnyből jővők most hozzátok, Es imé nagy jó hírt mondok: Nagy őrőmet majd hirdetek, Mellyen őrvend ti szivetek.

E' mái-nap egy kis Gyermek, Szép Szűztől szűleték néktek, A' Gyermek szép, és oly ékes, Vigaságra kellemetes.

Már le-hozta az életet, Mely Istennél vólt készitet, Hogy ti-is véle éllyetek, Bóldogságban őrvendgyetek.

Ez lesz néktek a' Jegy róla, Imé fekszik a' Jászolba, Ott meg-talállyátok őtet, Kitől Meny Főld teremtetett.

Az UR Christus mi Istenünk, Nyavalyáinkból ki-mentőnk, Ő lészen az Idvezitőnk, Minden bününkből ki-vévőnk.

Nyily-meg szivem lásd-meg jobban, Ki fekszik itt a' Jászolban, Ez a' Gyermek bizonyára, A' szép JESUS Isten Fia.

Jertek hát mi-is őrvendgyünk, A' Pásztorockal bé-mennyünk, Lássuk mit adott az Isten, Hozzánk-való szerelmében.

Allatoknak teremtője, Miért vagy ily szegénységben? Hogy fekszel az Aszszú Szénán, Szamár őkrők-közt aluván.

Nincs[illegible]nki e' világon, Ki tégedet bé-fogadgyon? Nincsen-é me[illegible] helyecskéd, Sem gyengén rengő bőlcsőcskéd?

Néked bársonyos tafotád, Aszszú Széna lágy párnácskád, Noha nagy dicső Király vagy, Imé mostan mely szegény vagy.

Oh én

Oh én szerelmes JESUS-om, Edes meg-váltó Christusom, Jővel csinály csendes ágyat, Szivemben magadnak házat.

Oh kedves Vendég nálam szálly, Bűnőmtől ne iszonyodgyál, Jőjbé hozzám te szólgádhoz, Szegény meg-térő juhodhoz.

En lelkemnek rejtekében, Zárkozzál-bé szekrényében, Hogy el-ne felejthesselek, Sőt őrőcké dicsirjelek.

Az Mennyei magas Egben, Istennek dicsősség légyen, Ki Szent Fiát küldé nékünk, Hogy meg-váltana mi bennünk. Amen.

MAS.

Nota: Oh Istennek szent Annya, &c.

PAsztorok kik a' Nyájnál szüntelen vigyáztok, Néktek im kedves hírt mond Angyal, vigadgyatok.

E' mái-nap ti-néktek Királytok szűleték; Kit magasztallyon a' Főld, és Angyali felség.

Mennyetek hamarsággal Bethlehem Városban, Aldgyátok az Ur JESUST gyarló ábrázatban.

Im Dávid Várossában, Világ meg-váltója, Házúl választ Istállót, oh Eg s' Főld csudája!

Rabságtoknak Istennél, ki, lőn drága árra, Gyenge testét meleggel, táplál barom-pára.

Bőlcsője néki Jászol, rothat-szalma ágya, Oh mely kemény Nyoszolyát, választ Isten Fia.

Nézzed gyenge tagjait, Tél mint sanyargattya, De inkább te szivednek, kemény Dere bántya.

Szemléld Isteni-testét, szalma mint lyuggattya, Ki neheztelli in hogy bűnőd faggattya.

Istálló néki háza, kinek bűzit nyelni, Méltób néki, hogy-sem bűnős Szivben lakni.

Im a' barmok lábához, borúlt a' Dicsősség, Szánn inkább, hogy tégedet tapod a' kevélység.

Sohajt szoros Jászolban, Aszszonyunk szent Fia, Hogy szived helyt nem adott, azt inkább sirattya.

Szoros

Szoros pólya tagjait, JESUS-nak szorittya, Hogy bűnünkből megmentsen, magát sanyargattya.
Oh szerelmes JESUS-om, miért szenvedsz annyi kint? Miért hogy a' rabságban, nem hadsz bűnünk-szerint?
Mi romlott életünknek, nem vólt-é más árra? Uram! leg-drágább kincsed, miért öntéd világra?
Oh szeplőtelen Szűznek, Istenes magzattya, Ki világnak Atyádnál, lőttél szó-szólója.
Mutasd mint adhat néked világ, méltó hálát, Hogy bűnösökhöz ingyen irgalmadat nyújtád.
Szüntelen örvendező, ti áldott Angyalok, Velünk ezekért JESUST, örőcké áldgyátok.
Oh idvezült Aszszonyunk, kegyes Szűz MARIA, Nyerd-meg te szent Fiadtól, szállyon ránk malasztya.
Szent Angyaltól idvezlett, JESUS palotája: Imádgy Istent, hogy légyen jó, végünk órája. Amen.

M A S.

VR Isten veletek, Keresztyének örüllyetek, Igaz Hittel ha ti felkészültetek, Bűneitekből ki-tértetek.
Istennek szent Fia, E világnak meg-váltója, Az örök kárhozatnak elrontója, Es Menyországnak meg-nyitója.
Nékünk szülletteték, Bűn közzülünk ki-viteték, Igaság újonnan meg éppítteték, Az örök-élet igírteték.
nak ő vétke, Lőn mindennek veszedelme: De az UR Christus JESUS születése, Mindeneknek lőn idvessége.
mind örüllyünk, Mert a' Christus reménségünk: Ha ő benne igazán mi hijendünk, Es bűneinkből ki-térendünk.
Atyának, Eggyetlen egy szent Fiának, Mind ezeknek nemes ajándékának, A tellyes Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

M A S.

TEllyes szivel örvendgyünk, Es lélekben vigadgyunk, Mert szülteték Christus nékünk, Mi kegyes Idvezitönk. Alleluja.
Kit az Isten régenten, Meg-igírt vólt Adámnak, Abrahámnak, és Isáknak, Jákóbnak, és Dávidnak. Alleluja.
Hogy szerelmes szent Fia, El-jőne e' világra, Es Szűztől Testet magára, Venne mi váltságunkra. Alleluja.
Ebben Isten kegyelme, Emberekhez jelennék, Haragja engeszteltetnék, Vig-kedve meg-tetczenék. Alleluja.
Mert minnyájan Adámban, Estünk vala halálban, Az ördögnek fogságában, Törvénnek ő átkában. Alleluja
Sem az Egi lelkekben, Sem földön Emberekben, Kinek vólna ő nevében, Idvesség érdemében. Alleluja
Nem találtaték másban, Hanem csak a' Christusban, Az Istennek egy Fiában, Dávidnak ő magvában. Alleluja.
Esaiás Próféta, Erről jövendőt monda, Hogy Isai törsökéből, Es ennek gyükeréből. Alleluja.
Veszszős-szál nevekednék, Es fiatal származnék, A' Dávid Király házából, Meg-tartó adattatnék. Alleluja.
Kin Istennek Szent Lelke, Meg-nyugodnék vig-kedve, Bölcsesége, és értelme, Tanácsa, és ereje. Alleluja.
Dicsiret az Atyának, Most született Christusnak, Es ezeknek Malasztyának, Tellyes Szent Háromságnak. Alleluja. Amen.

M A S.

Nota: Jer dicsirjük ez mái-napon &c.

MOst örüllyünk örvendezzünk Keresztyén-Népek, Mert mi-nékünk Gyermek születek, Fiú adaték, Isten, s' Ember, ez nap nékünk meg-jelenteték.
Magos fákon fészket gyüjtnek Egi-madarak, A' Rókák-is lyukakat ásnak, melyben nyugosznak, Isten Fia nem találá helyet magának.

Dicsőſségnek ſzent Királlya, Jáſzolban fekſzik, Ki által az Eg terjeſztetik, e' földön nyugſzik, Azért jöve bünösök-ért kik ötet veſzik.

Váltságunkra azért nékünk JESUS ſzületék, Magas Menyből nékünk adaték, értünk ſzármazék, Iſtállóban mert hely néki, im ott adaték.

E' világnak ő nagy terhét vállára vévé, Sötétségből ő e' Világot, világra vivé, Ő hiveit Szent Attyával meg-bekélteté.

Eſaiás Szent Próféta, örőm-mondáſa, Am bé-telek ő biztatáſa, és bizonyſága: Iſten Fia hogy mi-értünk jöne Világra.

Örüllyünk hát s' örvendezzünk, nagy hálát adgyunk, A' Gyermeknek: Ki nékünk Urunk, és jó Meſterünk, Mert általa meg-adatott mi idvéſségünk.

JESUS Chriſtus Embereckel, illyen ſok jót tőn, Adám helyett ő fiainak, mert ő Attya lőn, ő kedvében mind fejen-kent ő minket be-vőn.

Dicsirteſsék Szent Háromság e' mái-napon, Atya, Fiú, és a' Szent Lélek, egy bizony Iſten, Es óltalmunk a' míg élünk mi-nékünk légyen. Amen.

MAS.

Nota: Ave fuit prima ſalus, &c.

JŐvel Népek meg-váltója, Szűznek Nemes ſzép virága, E' Világnak vigaſsága, Iſtennek hatalmaſsága.

Az Ige teſtben öltözék, Szűznek méhe meg-virágzék, De nem Férfiúvéréből, Hanem Szent Lélek Iſtentől.

Szűznek méhe nevekedék, Szeplőtelen meg-tartaték, Iſten hatalma jelenék, Szűztől Chriſtus ſzületteték.

Egyenlő Atya Iſtennel, Es Szent Lélek Ur Iſtennel, Eggyesüle Emberséggel, Es Emberség Iſtenséggel.

Dicsírer légyen Atyának, Es éggyetlen-egy Fiának, Ezeknek ajándékának, A' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

MAS.

MI Atyánk Atya Iſten, Vezérünk Fiú Iſten, Es Szent Lélek UR Iſten, Vigaſztalónk mindenben, Kik vagyunk igaz Hitben, Chriſtuſnak ő kedvében, Jer dicsirjük énekben.

Jó Iſten e' Világot, Hogy teremté Adámot, Es a' Paradicsomot, Hagya Parancsolatot, Mellyet Adám el-hagyott, Mikor őrdöghőz hajlott, Iſtentől el-ſzakadott.

Haragja az Iſtennek, Vagyon fején mindennek, Kik világra ſzületnek, Bűnös Adámtól léſznek, Mert minnyájan vétkeznek, Még hogy annyokban léſznek, Rabjai az őrdögnek.

Az irgalmas Ur Iſten, Miért hogy nem kegyetlen, Azt kiáltya ſzüntelen, Nincsen ſenki bűntelen, En vagyok igaz Iſten, Térjetek meg hirtelen, Léſzek irgalmas ingyen.

Ezért küldé ſzent Fiát, E' Világ meg-váltóját, Es meg-ſzabaditóját, Ki meg-alázá magát, Adámnak ábrázattyát, Fel-vévé ő állattyát, Szenvedé bünnek kinnyát.

Légyen örők dicsőſség, Az Atyának ki felség, A' Fiúnak tiſzteſség, Szent Léleknek egy hűség, Háromság egy Iſtenség, Kérünk hogy légy ſegitség, Légyen köztünk békeség. Amen.

MAS. DE JESULO.

ALugy ő magzatom, édes kis JESUS-om, Alugy, Alugy. Agyad a' Jáſzolban van kemény ſzénában Alugy, Alugy.

Néked ſzól az Anyád, örül, vigad, és áld, Alugy, Alugy. Tejet, mézet, néked nyújtok kedves kincset. Alugy, Alugy.

Oh én tiſzteſségem, édes ſzép ſzerelmem. Alugy, Alugy. Szivem vigaſsága, e' Világ váltsága. Alugy, Alugy.

Néked csillag ſenlik, az Eg mézzel nyilik. Alugy, Alugy Gyönyörű magzatom, drága ſzép JESUS-om. Alugy, Alugy.

Oh én kedves mézem, igaz, vig, jó-kedvem Alugy, Alugy. Meny, Föld alkotója, Csillagoknak Ura. Alugy, Alugy.

Te lelkem pohára, életem határa. Alugy, Alugy. Előtted itt állok mint tellyes Hóld; szóllok. Alugy, Alugy.
O bűnös váltsága, szerelmünk Tár-háza. Alugy, Alugy. Virágok virága, halgass szólláſomra. Alugy, Alugy.
Bé-hintem virággal a' szénát, s' rósával. Alugy, Alugy. Liliommal szinlem, a' JESÜST szépitem. Alugy, Alugy.
Téged szóval áldlak, Bethlemben imádlak. Alugy, Alugy. A' Szenteket hivom, tőled el-búcsúzom. Alugy, Alugy. Amen.

ALIUS.

Nota: Fit porta Christi pervia, &c.

PAnditur Cœli atrium, Alleluja, Mittitur medius trium Mundo. Alleluja.
Volens hic Cœlos relinquit, Alleluja, Salvus homo ut sit, inquit, Veni. All.
Ecce Virgo capit eum, Allel. Claudit in utero DEUM verum. Alleluja.
Rex Cœlorum flet in fœno, Allel. In præsepio obsceno vagit. Alleluja.
Non agnoscunt hunc Judæi, Alleluja. Quòd esset Filius DEI veri. Alleluja.
Asinus & bos adorant, Allel. Quem Homines non honorant DEUM. Allel.
Tharsis & Insulæ Reges, Allel. Donis plenos portant greges huic. Alleluja.
Virgo mitis nixa DEUM, Allel. Vili panno tegit eum, Fovens. Alleluja.
Stellâ duce Magos videt, Alleluja. Regum donis Rex arridet Puer. Alleluja.
In thure notatur DEUS, Allel. Quòd sit Rex, est signum ejus aurum. Allel.
Natus homo, mundi bono, Allel. Verus est, hoc Myrrhæ dono patet. Alleluja.
Bos agnoscit creatorem, Alleluja. Asinus mundi satorem timet. Alleluja.
En hyemali tempore, Alleluja. Artus trepidant frigore hujus. Alleluja.
Te Coeli Rex, te Domine, Allel. Quis prostravit in stramine duro? Alleluja.
Linquens Coeli palatia, Alleluja. Quæris pia solatia Matris. Alleluja.
Ergonè Coelos deseris, Allel. Ut subvenires miseris nobis. Alleluja.
Huc cor, oculos vertite, Alleluja. Cuncti nascentem cernite DEUM. Allel.
Ejus canamus gloriam, Allel. Et laudem multifariam demus. Alleluja.
Mi JESU dulcis bellule, Allel. Dormi, Nate tenellule DEUS. Alleluja.
Cui finem non dant sæcula, Alleluja. Per infinita sæcula regnes. Allel. Amen.

Pandi-

Panditur Coeli atrium. Nota eadem.

MEg-nyilt Menyország kapuja, Alleluja. El-küldeték Isten Fia, hozzánk. Alleluja.
Akarva Mennyet el-hadgya, All. Magát Emberek-ért adgya, bérül. Al.
Im a' Szűz méhében le-szál, Allel. Kinek Męny, s' Föld tęlve szólgál, Isten. Alleluja.
Eg Királlya a' szénán sír, Allel Ki mind Mennyel, és Földel bir, jajgat.
Ezt a' Sidók nem ismérik, All Noha hogy el-jő jőn kérik Istent. Allel.
Szamár, és ökör imádgyák, All Noha Emberek el-hadgyák őtet. Alle.
Tarsis, s' szigeték Királlyit, All Vonsza, rontván akadállyit nékik. all.
A' szelid Szűz Istent szülte, all. Hitván posztó kőzzé kőtte, sirván allel.
Csillag után meszszűl jünek, all. A' Máguſok, s' rendel tőnek áldáſt.
Temjénnel, Isten hogy légyen, all. S' mint Király aranyat végyen, jedzik. alleluja.
Igaz Ember hogy szűletett, all. Myrhából viſznek kenetet, azért. allel.
Eőkör az ő Teremtőjét, allel Isméri; s' szamár szerzőjét, ęli. allel.
Im kemény téli-időben, all Fázik, hitván lepedőben fekvén. alleluja.
Téged Uram Eg Királlya, allel. Ki fektetett a' szalmára, kérlek? allel.
El-hagyván Egek szállását, alle. Halgatod Anyád szóllását, kedvel. all.
Talám azért hagyád Eget, all. Hogy értünk tennél eleget, itten. allel.
Erre szemmel szivből tekints, all. Ember; imé a' drága kincs nyugszik.
Enekellyük dicsiretit, alleluja. Hálállyuk-meg szeretetit néki alleluja.
Oh én drága kis JESUS-om, alle. Aludgyál kegyes orvoſom immár.
Kinek idő véget nem ád, allel. Szent Léleckel te Szent Atyád Regnál. alleluja. Amen.

ALIUS.

Nota: Vedd jó néven én szivemet, &c.

OÆstuantis animæ, dulce delicium, ô naufragi sub pectore cordis refugium, Lacrimantis suspirium, suspirantis solatium, Tuo rore natantium, medela cordium.

Tibi fluunt hæ lacrymæ, ô DEUS parvule, Tibi cor jam exanime, foelix infantule, Se dicat pro præsepio, se dat pro diversorio, Ingredere cum gaudio, ô DEUS pusio.

O mi puer ingredere, hoc corde fruere, His lacrymis jam flectere, hoc cor amplectere: Huic cordi innascere, da mihi, da liquescere, Ut molliùs sub pectore possis quiescere.

Rimare cor medullitùs, en patent intima, Pervade cuncta penitùs cor prima victima: Surgit tibi, cadit tibi, calet tibi, friget tibi, Ridet tibi, plorat tibi, fit una lacryma.

O vos, ô vos capilluli DEI infantuli, O aurei cincinnuli infantis parvuli Huc alligate corculum, ô ter beatum vinculum! O maneat hoc vinculum per omne sæculum.

Si vulnerare jam sciunt crines beatuli, Si forte vitam sciunt dulces Tyrannuli: Sub oculis, sunt foculi, sub foculis igniculi, Sub ignibus sunt blanduli, prædones corculi.

O vos mei gemelluli dulces ocelluli, Jaculatores parvuli fortes igniculi, Iam nolo prorsùs vivere, absq; beato vulnere, Te cicatricem claudere, volo sub pectore.

Ah dulcis hîc igniculus friget in stabulo, Prunis plenus hic foculus fors eget pabulô: Cor quod dedi in stabulum, idem dabo in pabulum: Factum bidental corculum, fit unum bustulum.

Antiphrasis praxis nova frigentis flammulæ, Cor antiquatum renova torpentis animæ, Non frigeat, sed caleat, non tepeat sed ferveat, Sic ferveat, ut ardeat, sub tuo cinere.

Cerno rigentem parvulum, heu totum tremulum, Hinc asinum, hinc boseulum ad præsepiolum: Iam fiam ut jumentulum, huc admovebo corculum, Ut haliu vel paululum, foler infantulum.

Quod si dùm calefacio frigentem IESULUM, In frigido palatio jacentem Regulum: Quod si dùm do anhelitum, illic expirem spiritum, Cunis suis implicitum, volo reconditum. Amen.

MAS.

MAS.

Nota: Virgo parit Filium, &c.

A' Szűz egy Fiat szűlt, Alleluja. Uj reménség mi-belénk gyűlt Alleluja. A' Szűzet fiával, Víg ének-szavával, áldgyuk. Alleluja.

Váltságunkra szűletett, Alleluja. Idvességünkre küldetett. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c.

Eva bűnös fiait, Alleluja. Váltya: rontván bűn kúlcsait. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c.

Menyégből le-szállott, Alleluja. Hideg istállóban állott. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c.

Adám vétkének soka, Alleluja. Lón szűletésének oka. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c

Reménséged légyen, Alleluja. Ember; hogy kedvében végyen. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c.

JESUS-unk áldott vagy, Alleluja. Hozzánk irgalmasságod nagy. Alleluja A' Szűzet fiával, &c.

Aldott légy *MARIA*, Alleluja. Kinek: Embert váltott Fia. Alleluja. A' Szűzet fiával, Víg ének szavával, áldgyuk. Allel. Amen.

AD JESULUM.

Nota: O MARIA Virgo pia, &c.

O JESULE mi flosculo ô mei pectoris animule, Quis hominum tàm vigilum tibi Pupule stravit lectulum?

Tu rosulis candidulis cubare dignus in liliolis, Sed olido nunc stabulo pro coeli uteris palatio.

Viden' duro hoc ut foeno tenellus ad te vagit Pusio: Appropera marmoreo huic pande Hospiti præcordia.

Qui horrida tonitrua manu qui strinxit olim fulmina, Rubeolas calidulas mitris ocellulis lacrymulas.

Mi Par-

Mi Parvule, mi JESULE! Quando te diligam mi Pupule? O loquere mi Parvule, quid me vis facere mi JESULE?

Calidulas lacrymulas vis hauriam ut sacras flammulas? En haurio, en ardeo totus in cineres jam abeo.

O cor meum ad parvulum advola felix ad JESULUM! Vis? calidas en faculas dulcis amoris JESU flammulas.

Ascendite comburite cor vestri sitiens ô flammulæ, O flammulæ lacrymulæ, ô pretiosulæ vos gemmulæ. Amen.

M A S.

A' Szűz egy Fiat szűlt, Kin, Menyben őrőm gyült. Pásztorok őrűllyetek, Szabadító főldre szállott, őrvendgyetek.

Szent Attya kűldőtte, Gábriel le-vitte. Pásztorok &c.

El-hadta Országát, ő nagy gazdagságát. Pásztorok &c.

Adám vétkét váltya, fel-szóval kiáltya. Pásztorok &c.

Poklot meg-rontotta, Hatalmát el-vonta. Pásztorok &c.

A' testet meg-győzte, Halált meg-kőtőzte. Pásztorok &c.

Szent Annya-előtt sir, Noha mindennel bir. Pásztorok &c.

Meg-váltya Világot, ő hozott váltságot. Pásztorok &c.

Eőrűl a' szép Eg-is: Limbus sőtétség-is. Pásztorok &c.

Atyák szabadúltak: Mennyekben indúltak. Pásztorok &c.

Dicsőség Istennek, Ki, adója ennek, Békesség Főldi-népeknek: Szabadító főldre szállott, őrvendgyetek. Amen.

ALIUS, AD JESUM.

O Puer dilectissime, tu moves pectora; O JESULE chare, ut Sydera clare, O parvule Nate, plus millies grate, Tu moves pectora, Tu moves pectora.

Si tua spectem Lumina, hæc dico Astra sunt: Ex quibus amoena, cum luce serena, Quot fulmina jacis, tot vulnera facis, Vivit qui tangitur? Vivit &c.

Os tuum merus hortulus, ah in hoc hortulo: O quàm generosæ sunt labia rosæ, Ex illis per illas, sermonem distillas; Plusquam rosaceum. Plusquam &c.

Vel mun-

Vel mundum omnem tollito, tu mihi mundus es, Tu dignus amari, tu scitus jocari, Tu pectore rapto, & animo capto, Me totum vendicas. Me &c.

Tibi ô IESU dedico, jam dudùm cor meum: Si totum comburis, jam tui est juris, Hoc unicum spirat, ut tuum acquirat, Votis altissimis. Votis &c.

Ocelle mi, dilecte mi, quid nisi nutrio, Incendium grave, sed blandum & suave, Si expetis lectum, en porrigo tectum, In centro pectoris. In centro &c.

Nunquid jam dilectissime, sic rectè canitur: O IESULE blande, ô puer amande, O pusio decens, Infantule recens, Tu moves pectora. Tu moves pectora. Amen.

M A S.

Nota: Jer dicsirjűk ez mái-napon &c.

SErkeny lelkem mély álmodból, vigyázz magadra, Mert ma Urad jő ez Világra, szép Váltságodra, Drága kincset hoz magával, orvoslásodra.

Tellyes szivel s' víg őrőmmel, ma az Angyalok, Pásztoroknak im megjelentik; hogy az ő Urok, E' Világra szűlettetnék Egi Királyok.

Őrűly, ha vóltál bánatban, immár én lelkem, Ne-írtózzál tőlle, én szivem, mert Egi-kincsem, El-érkezett ma te-hozzád erős kegyelem.

Pásztorokkal egyetemben menny Betlehemben, Alázatos víg éneklésben, zengedezésben, Alleluját néki mondván, ő el-jőtiben.

Hegyen, vőlgyőn, erdőn, mezőn lakozó Vadak, Egben jáczodozó Madarak, minden állatok, Szűletett édes Uratok: Jer mind áldgyátok.

Aronnak szép veszsző-szála, ma meg-virágzott, Angyaloknak szépséges Raja, a' kire szállott, Kiről minden édességet, magára rázott.

No tehát már ô én lelkem JESUS Annyával, Magasztallyad az Angyalokkal, szép buzgósággal, Őrvendetes, vigaságos szép musikákkal.

Ur JESUS Szűz Mariának édes magzattya, En lelkemnek erős óltalma, nagy bátorsága, Indíts szivem hozzád-való ohajtására.

Senki nem vólt Betlehemben, ki bé-fogadgyon, Ki ennyi jót Világra hozzon, s' meg-látogaſſon, Égi kincsel, s' minden jókkal ajándékozzon.

Szálly-bé kérlek én ſzivemben édes JESUS-om, Rengő bölcsőd, tedd-bé lelkemben, édes Chriſtuſom, Hadd gyúladgyon Szent tűzedtől én ohajtáſom.

Aldott légy te Menyorſzágnak fényes Csillaga, Szűz MARIA édes magzattya, Világnak Ura, En ſzivemnek és lelkemnek nagy vigaſsága.

Benned bízunk mind örökké édes Chriſtuſunk, A' míg élünk téged dicsirünk, édes JESUS-unk, Hóltunk-után add-meg kérünk mi bóldogságunk.

O Aronnak ſzép zöldellő kedves virága, Menyorſzág Királyné Aſzſzonya, ſzép Szűz MARIA: Imádgy értünk mind örökké JESUS Szent Annya.

Dicsirteſsél mind örökké édes Fiaddal, Menyorſzágnak Gyöngy-virágával, jó illattyával, Adgya nékünk Szent Orſzágát minden javával. Amen.

ALIUS DE NATIVITATE.

NAto nobis Salvatore, Celebremus cum honore, Diem natalitium.
Nobis datus, nobis natus, Et nobiſcum converſatus, Lux, & ſalus gentium.
Eva prius interemit, Sed MARIA Chriſtum gerit, Pro noſtro remedio.
Prima Parens nobis luctum, Sed ſecunda Vitæ fructum, Protulit cum gaudio.
Gigas velox, Gigas fortis, Gigas noſtræ victor mortis, Accinctus potentia.
Ad currendam venit viam, Complens in ſe Prophetiam, Et Legis myſteria.
JESU noſtra Salutaris, Medicina ſingularis: Noſtra Pax, & Gloria.
Quia Servis redimendis, Tàm clementer condeſcendis, Te collaudant omnia.

MAS.

EZ nap mi örvendezzünk, mert dicsiretes, és idveſséges minékünk: Az új Királynak, Szent Angyalokkal örüllyünk.

Szüle-

Született Emmánuel, Dávid Királynak ſzép Városában Bethlehemben, Meg-nyilt Virág-ſzál, Áron veſzízeje jó földben.

Angyalok meg-jelentik a' Páſztoroknak, hogy mi meg-Váltónk ſzületik, Gyenge ſzép Szűznek tiſzta méhéből adatik.

Szép JESUST tiſztaságba, ſzép Szűz MARIA, ſzülé mi-nékünk világra; Az Iſtállóban, mert máſutt helye nem vala.

Bé-takará poſztóban, ökör és Szamár reá lehele Jáſzolban, ők meg-iſmérék Mennyei Királyt házokban.

Iſmérjük mi-is őtet, Mert mi bűnünk-ért, idveſségünk-ért ſzületett, Kivánnya tőlünk, ſzállásúl adgyuk ſzivünket.

Szalma, ſzéna ő ágya, Jáſzolban úgy rengeti Szent Annya MARIA, ő melegsége barom lehellés, nem ruha.

Jöve Emberek közzé, A' Világ bűnét Adámtól-fogva fel-vévé, Hogy bűnös Embert, Szent Orſzágában vihetné.

Dicsőſség az Iſtennek, Kicsiny JESUS-nak, és Szent Lélek UR Iſtennek, Békeſség légyen a Földön-lévő Népeknek. Amen.

HYMNUS DE NATIVITATE D. N. J. C.

Nota Communis.

CHriſte Redemptor omnium, Ex Patre Patris unice, Solus ante principium, Natus ineffabiliter.

Tu lumen, tu ſplendor Patris, Tu ſpes perennis omnium: Intende quas fundunt preces, Tui per Orbem famuli.

Memento ſalutis Auctor, Quòd noſtri quondam corporis, Ex illibata Virgine, Naſcendo formam ſumpſeris.

Sic præſens teſtatur dies, Currens per Anni circulum: Quòd ſolus à ſede Patris, Mundi ſalus adveneris.

Hunc Cœlum, Terra, hunc Mare, Hunc omne quod in eis eſt: Auctorem adventûs tui, Laudans exultat cantico.

Nos quoque qui Sancto tuo, Redempti Sangvine ſumus, Ob diem Natalis tui, Hymnum novum concinnimus.

Gloria tibi Domine, Qui natus es de Virgine, Cum Patre, & Sancto Spiritu, In ſempiterna ſæcula. Amen.

Christe Redemptor omnium. Nota eadem.

CHristus minden meg-váltója, Atya Istennek egy Fia, Kit, hogy még kezdet nem vala, Csuda-képpen szűlt az Atya.

Te, Atyának fényessége, Mindeneknek reménsége: Tekints mi kőnyörgésünkre, Tőlled segitség-kérőkre.

Emlekezzél egy Védelmünk, Meg-tekintvén a' mi testünk: Szűztől születvén érettünk, Fel-vévéd a' mi személyünk.

Ez Innepnek, bizonyittya, Esztendő-béli forgása: Hogy Atyától óltalmunkra, Magad jővél e Világra.

Ezt Meny, Föld, Tenger, és minden, Bennek-lévők áldgyák szépen: Mert az ő jövetelében, Vannak nagy énekléssekben.

Mi-is a' kik sebeiddel, Meg-váltattunk szent Véreddel: Innepeden nagy örömmel, Dicsírünk új énekeckel.

Dicsőség Uram te-néked, Kinek Szüztől szűletésed: Te Szent Atyád, és Szent Lelked, Tiszteltessenek te-veled. Amen.

ROTULA I.

REsonet in laudibus, cum jucundis plausibus, Sion cum fidelibus, Apparuit quem genuit MARIA. Sunt impleta quæ prædixit Gabriel. Eja, Gloria, Virgo DEUM genuit, quod Divina voluit clementia. Hodiè apparuit, apparuit in Israël, quod annuntiatum est per Gabriel. Sion lauda Dominum, Salvatorem omnium, Lavatorem criminum, Apparuit quem genuit MARIA.

ROTULA II.

SAlve JESU parvule, ô Christe Infantule, In hoc natalitio, Virginis puerperio, Exultemus & lætemur, pio cum tripudio Domino, Tubâ, tubâ canite, Modulos concinite: In hoc natalitio &c. Cœli pluunt gratiam, Terra promit gloriam: In hoc natalitio. &c.

ROTULA III.

NAscente Christo Domino, stupescit natura; DEUS tonans Infantulus, vagit. Author sæculorum, In fine sæculorum, fit creatura.

Nascente

Nascente Christo Domino, stupescit natura: Virgo DEUM juvencula parit, fons de vivo scatet. Virgo radicem profert, authorem factura.

Nascente Christo Domino, stupescit natura, DEI Patris verbum Infans tacet. Potens fasciatur, Immensus angustiatur in præsepio.

Nascente Christo Domino, stupescit natura: Pax vera nobis cœlitus, datur. Angeli lætantur, Pastores venerantur, DEUM in stabulo.

Huic & nos Infantulo læti concinamus; Jacenti in Cunabulis dicamus: Nate JESU salve, Nos à culpis absolve, Ut tecum regnemus.

ROTULA IV.

ANgelus Pastoribus, dixit vigilantibus; Nuntio vobis magnum gaudium, Salvatorem hominum, in terris genitum.

Pastores dicto creduli Bethlehem petunt seduli, Humile introeunt stabulum, Inveniunt parvulum intra præsepium.

O mira Nativitas, inaudita Novitas, Concepit salvâ virginitate, Mira fœcunditate, MARIA Filium.

ROTULA V.

OMnis mundus jucundetur nato Salvatore, Casta Mater quem concepit Gabrielis ore, Sonoris vocibus, sinceris mentibus, Gaudeamus, & lætemur hodiè, Christus natus de MARIA Virgine, Gaudeamus, & lætemur itaquè.

ROTULA VI.

COelum gaude, Terra plaude, Effer dia magnalia, Gaudeamus & lætemur. Virgo Mater, Gnatus Pater, Sator satus, DEUS natus. Gaudeamus &c. Virtus jacet, Verbum tacet, Pastor pastus, Infans vastus. Gaudeamus &c. Novi Regis, Duces gregis, Vitæ Ducem, vident lucem. Gaudeamus & lætem: Novum melos, ferit Cœlos, Et in polum migrat solum. Gaudeamus & lætemur.

ROTULA VII.

PUer nobis nascitur de pura Virgine, Quem Angeli laudant sine termino. Cui bos, & Asinus genua flexerunt, Quia suum Dominum esse cognoverunt. Reges Tharsis, & Insulæ munera portârunt: Aurum, thus, & myrrham Christo donârunt. Nos quoq; concinamus huic parvulo: Ut Regi & Salvatori nostro Domino.

ROTULA VIII.

COllaudemus :ſſ: Chriſtum Regem, Qui natus eſt in Bethlehem.
Quem laudat Sol, Quem laudat Sol, atq; Luna, Univerſa Creatura.
MARIA Mq :ſſ: genitricem, Orphanorum adjutricem.
Chriſte noſtri miſerere, miſerere, Mater DEI nos tuere.

JEr dicsirjûk, jer dicsirjûk, az UR Chriſtuſt, Ki ſzûleték Bethlemben moſt.
Kit dicsirnek, kit dicsirnek, a' Nap, és Hóld: Minden teremtet-állatok.
Mariát-is, Mariát-is, az ô Annyát: Az Arvák óltalmazóját.
Segély Chriſtus, ſegély Chriſtus, téged kérûnk. Szûz Maria légy melſlettûnk.

ROTULA IX.

PSallite unigenito Chriſto DEI Filio pſallite, Redemptori Domino puerulo jacenti in præſepio. Pueri pſallite, Senes concinite, Laudem date Domino, cum dulci jubilo. Pſallite unigenito &c.

ROTULA X.

ANgelus ad Paſtores ait, Annuncio vobis magnum gaudium, Quia natus eſt Salvator Mundi de MARIA Virgine, in Bethlehem Juda. Venite omnes adoremus, JESUM natum, MARIÆ Filium.
Huic canamus cum Angelis ſemper, pſallentes, jubilantes, ſine fine laudantes Dominum.

ROTULA XI.

VEnit Lux in Mundum, nocte hodierna, In qua DEI Filius miſſus eſt de Cœlis, Quem Patres è Limbo terræ poſtulabant deſcendere, clamantes & dicentes: Rumpe cœlum, Mitte rorem, Solare afflictos.

ROTULA XII.

PRomit vox Angelica, cum cantico feſtivo, nato Chriſto Domino, Mariæque Filio. Pax in terris populis benevolis. Virgo manens Caſta Chriſtum peperit.

ROTULA XIII.

PSallite Senes, pſallite juvenes nunc nato Regi Cœlorum: Pſallite ſenes, pſallite juvenes, per ſæcula ſæculorum, In Timpanis, & Organis, in Cymbalis, & Cytharis, pſallite Regi Cœlorum. Gloriam

Gloriam ſenes, gloriam juvenes, nunc nato Regi Coelorum, Afferte ſenes, afferte juvenes, per ſæcula ſæculorum, In Tympanis, & Organis, in Cymbalis, & Cytharis, pſallite Regi Coelorum.

ROTULA XIV.

VErbum Caro terris degit, Servûm fert, qui Coelos regit, O amor, ô benignitas, O infinita charitas!
Recumbit in præſepio, Qui Coeli ſedet ſolio, Iumentis conſociatur, Qui in Coelis adoratur.
Lacte Virginis paſcitur, Per quem qui vivit alitur, O amor, ô benignitas, O infinita charitas!

ROTULA XV.

QUem Paſtores laudavêre, Quibus Angeli dixêre, Abſit vobis jam timere, Natus eſt REX gloriæ.
Ad quem Reges feſtinabant, Myrrham, Aurum, Thus portabant, Immolabant hæc devoti, Regi, DEO, Sacerdoti.
Exultemus cum MARIA, Coelique cum Hierarchia, Hymnum demus voce piâ, Dulci cum Symphonia.
Chriſto DEO incarnato, Per MARIAM nobis nato, Virtus, Salus, Victoria, Laus, honor ſit, & gloria.

ROTULA XVI.

LArgum veſper, Rex gloriæ, Da nobis hodiè largum veſper.
Cui Regi dona Magi, Aurum, Thus, & Myrrham obtulerunt.
Aurum Regem, Thus Sacerdotem, Myrrha deſignat Paſſionem.

ROTULA XVII.

DIcsirjûk az áldott JESUST, az Iſtennek Szent Fiát: az Iſtennek Szent Fiát. Mi meg-váltó Urunkat, a' Jászolban fekûvô áldott ſzép JESUST: Néki légyen dicsôſség, gyôzedelemség, mind ôrôkkôn ôrôkké, mind ôrôkkôn ôrôkké. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

Nota: O Iſtennek Szent Annya, &c.

Dormi mea gratia, dormi mea Roſa: Bellula, tenellula, gemma prætioſa.
Dormi parve floſcule, florum Imperator: Bellule, tenellule, dormi mi Amator.
Dormi campi Lilium, collium liguſtrum: Bellulum tenellulum, dormi flos amorũ.
Dormi cordis ocelle, ſervator animule: Bellule, tenellule, dormi mi ocelle.
Dormi mi amorcule, domitor amorum: Bellule, tenellule, tibi dat COR thorum.
Dormi mea Stellula, clarior Planetis: Bellula, tenellula, dormi mea Stella.
Dormi Patris hortule, Matris Paradyſe: Bellule, tenellule, dormi mi Narciſſe.
Qui videt Infantulum, & non obſtupeſcit: Bellulum, tenellulum, & non colliqueſcit.
Si guſtarem IESULUM, Manna prædicarem: Bellulum, tenellulum, quid pro hoc non darem.
Ergo dormi pupule, ſpecioſe puppe: Bellule, tenellule, amor, flos, ocelle. Amen.

MAS.

Nota: Jer dicsirjük ez mái-napon &c.

MA ſzületék e' Világnak Idvezitője, Bűnnek és kegyetlen halálnak meg-rettentője. Az mely-után e' Világon örőm terjede.

Ellenkezett terméſzetünk az igaſsággal, Azért Iſten első Atyánkot ő Angyalával: Paradicsomból ki-űzeté, Eva Anyánkal.

Moſtan azon Angyal, ó hírt hirdet Embernek. Menyben örők dicsőſség légyen az Ur Iſtennek: Békeség és jó-akarat Földi népeknek.

Örűl az Atya Ur Iſten ſzép Menyorſzágban, Szent Angyalival egyetemben a' bóldogságban: Nagy ſeregben minden Szentek nagy vigaságban.

Örűllyetek Szent Angyalok magas Mennyégben, Kik állotok az Iſten előtt nagy fényeſségben: Mert bé-telik Angyali romlás, s' léſztek örőmben.

Minden Nemzetek e' Földnek kerekségében, Örűllyenek kik ő nevében, és Igéjében: Idveſségeket reménlik Iſtenségében.

Örűly

Örűly első Adám Atyánk az Ur Chriſtuſnak, Paradicsomban igirtetett maradékodnak: Ki el-törli minden bűnét te fiaidnak.

Vigasággal bővölködgyél Szent Dávid Király, Mert te Nemzetedből ſzármazik Felséges Király: Királyoknak Szent Királlya, Mennyei Király.

Örűly nagy Hitű Abrahám Szent Pátriárka, Mert te-benned minden Nemzetek, a' mint mondotta: Meg-áldatnak minden Népek az UR Chriſtusba.

Örűly vigan vén Simeon az UR Chriſtuſnak, Mert vége lőtt e' mái-napon kivánságodnak: Hogy kezeddel a' ſzép JESUST mutaſd az Urnak.

Örvendezzetek Próféták, és vigadgyatok, Mert igazán bé-tellyeſedett Próféták láſtok: Mellyet ti az Ur Chriſtuſról meg-mondottatok.

Örvendgyetek Uratokon, kik ſzólgáilyátok, Mert imé hozzátok közelget Szabaditótok: Ki el-veſzi vállatokról ſok fáratságtok.

Örűllyetek a' Chriſtuſnak, kik bűnben vadtok, Keſerűſeg, Penitenciát, és a' bánatott, Víg örőmre ez mái-nap hogy fordicsátok.

Iffiak, Vének, és ſzép Szűzek mind örvendgyetek, Mert ez napon Idveſségtekre nagy Jelek lőttek: Iſten Fia e' Világra ſzármazék néktek.

Minden jóknak meg-adója Chriſtus Egy Iſten, Könyörgünk moſt teneked itten, Egyenlő-képpen: Szent ſzületéſed idveſséges mi-nékünk légyen.

Dicsirteſsél Atya Iſten Egeknek Ura, Te Szent Fiad Ur Chriſtus SUS Emberek dija, Kit küldöttél büneinknek bocsánara. Amen.

ALIUS.

REdemptor Orbis natus eſt, MARIA Virgo Mater eſt. O per beatum nuntium, O dulce cordis gaudium. Alleluja, Alleluja.
Hanc diem fecit Dominus, Quâ nos inviſit ſervulos. O per beatum &c.

Jam radix Jesse floruit, Et Virgo fructum protulit. O per beatum &c.
Fœcunda partum edidit, Et Virgo Mater permanet. O per beatum &c.
In Cœlis cantant Angeli, In terris Adæ filii. O per beatum &c.
Pastores læti affluunt, Magiquè currunt ocyus. O per beatum &c.
Resultat Lymbus jubilo, Quod Christus Orbi natus est. O per beatum &c.
Præcursor ejus omnibus, Salutem certam nuntiat. O per beatum &c.
Sit Trinitati gloria, Per quam hæc nobis gratia. O per beatum &c.
Tibiquè dulcis JESULE, Sit laus cum Matre Virgine. O per beatum nuntium, O dulce cordis gaudium. Alleluja, Alleluja. Amen.

ALIUS.

Redemptor Orbis natus est. Nota: O glorioſa Domina.

VIlág Váltója szűletik, Szűz-által nékünk adatik: Ez napot az UR szerzette, Szent Fiát hozzánk küldötte.
Jesse veszszeje virágzott, Es a' Szűz gyümölcsöt hozott. Ez napot az Ur szerzette, Ur Christus e' földre jöve.
Ki mag-nélkül fogontatott, Az Anya szűzen maradott. Ez napot az Ur szerzette, Az Ige meg-testesüle.
Eneklik Menyben Angyalok, Fiai földön Adámnak. Ez napot az Ur szerzette, Meg-Váltónk közinkbe jöve.
Lymbus nagy zengve énekel, Kötele most óldatik-el. Ez napot az Ur szerzette, Hogy Menyország miénk lenne.
Ne fély bűnös, ki vétettél, Bűnért kétségben ne essél. Ez napot az Ur szerzette, Irgalmát velünk közlötte.
Háromságnak dicsőség, Kitől áradott e' felség. Ez napot az szerzette, örvendetes énekléſre. Amen.

ALIUS.

Dùm Virgo vagientem, somnumque postulantem, Sopire vult ocellum, sic recreat puellum. O amor, ô dulcis, ô JESULE mi. O amor, &c.
Numen, ô puelle, ô Nate plene melle: In lectulo informi, in fœno Nate dormi. O amor, &c.
O Nate mi mellite, ô vita meæ vitæ: O dormi mea rosa, ô gemma pretiosa. O amor, &c.
O dormi meus thronus: ô dormi puer bonus. O dormi mea salus, dùm sinit mundus malus. O amor, &c.
O gaudium Parentis, solatiumquè mentis, O nate mi & Pater, ô dormi canit Mater. O amor, &c.
Vis alios Cantores, vocabimus Pastores. His nulli sunt priores, & voce castiores. O amor, &c.
Clamabunt ô puelle: O Sol orbis ocelle. O dormi, dormi, dormi, præsepiô informi. O amor, ó dulcis, ó JESULE mi. O amor, &c. Amen.

Dùm Virgo vagientem &c.

MIdőn a' Szűz Magzattyát, Jászolyban siró fiát, El-akarja alutni, így énekel néki: Oh Nap-fény! oh élet! oh édes JESUS! oh édes JESUS!
Oh édes Napom-fénye! oh életem reménye! A' barmok Jászolában, alugy a' lágy szénában. O Nap-fény &c.
Oh én édes Gyermekem! csak téged kíván lelkem, Alugy édes Viragom, zőldellő rozmarinom. Oh Nap-fény &c.
Oh alugy én Királyom, alugy édes magzatom, Alugy, alugy alakom, míg hadnak ez Világon. Oh Nap-fény &c.
Oh Atyának őrőme, oh Anyának szerelme! Oh Anyád Attya alugy, oh Anyád Fia alugy Oh Nap-fény &c.
Akarsz más éneklőket? Majd hivok juh-őrzőket: Ezeknél senki nincsen, a' ki ékesben zengjen. Oh Nap-fény &c.
Mihelyt kedved meg-értik, ottan eggyütt rá-kezdik, Oh alugy JESUS, alugy. Itt az Jászolyban alugy Oh Nap-fény! oh élet! oh édes JESUS! oh áldott JESUS!

AMEN.

ALIUS, AD JESUM.

Dormi Fili, dormi, Mater cantat unigenito. Dormi Puer, dormi, Pater nato clamat parvulo. Millies tibi laudes canamus, mille, mille, millies.

Lectum stravi tibi soli, dormi, nate bellule, Stravi lectum fœno molli, dormi mi animule. Millies tibi &c.

Dormi decus, & corona, dormi nectar cœlicum, Dormi, Mater dabo dona, dabo favum melleum. Millies tibi &c.

Dormi sapor, & dulcedo, dormi mea gloria, Quicquid vis, en tibi cedo, inter hæc præsepia. Millies tibi &c.

Dormi Nate mi, mellite, dormi plene zaccaro, Dormi vita meæ vitæ, casto natus utero. Millies tibi &c.

Quicquid optas volo dare, dormi parve pupule, Dormi fili, dormi caræ Matri deliciolæ. Millies tibi &c.

Dormi cor, & meus thronus, dormi Matris jubilum: Aurium coelestis sonus, & suäve sibilum. Millies tibi &c.

Dormi fili, dulce Mater, dulce melos concinam. Dormi Nate, svave Pater, svave carmen accinam. Millies tibi &c.

Ne quid desit, sternam rosis, sternam foenum violis. Pavimentum Hiacynthis, & præsepe liliis. Millies tibi &c.

Si vis Musicam, Pastores convocabo protinùs, Illis nulli sunt priores, nemo canit castiùs. Millies tibi laudes canamus, mille, mille, millies. Amen.

Dormi fili dormi, &c.

ALugy fiam, igy énekel Annya ő szülőttének, Alugy fiam, alugy, Attya kiáltya kisdedének. Ezerszer néked éneket mondgyunk, ...ményteni ezerszer.

...gyat néked veretem, alugy édes kisdedem, Csak magadnak ...készitettem, alugy édes Gyermekem. Ezerszer néked &c.

...ugy szépség, és ékesség, Menyből cseppent édesség, Alugy ajándékot adok, majd lépes-mézet hozok Ezerszer néked &c.

...gy szájam édes ize, szivem tellyes örőme, Alugy édes mézzel tellyes, alugy lelkem élete. Ezerszer néked &c.

Mit

Mit kérsz? hozok, mond-meg s' adok, alugy két szemem-fénye, Fűleimnek szépen zengő vigaságos éneke. Ezerszer néked &c.

Alugy szivemnek Királlya, lelkemnek koronája, Szűzeségemnek mátkája, Angyalok tisztasága Ezerszer néked &c.

Alugy, én pedig éneklek, mint méh körűled zengek: Nem engedem hogy álmodból téged fel-ébresszenek. Ezerszer néked &c.

Alugy fiam, alugy, midőn tégedet igy rengetlek; Alugy fiam alugy, midőn tégedet szeretgetlek. Ezerszer néked &c.

Hogy semmi heával ne-légy, Jászlod szép virágockal: Körös-körűl bé-kertelem gyenge Liliomockal. Ezerszer néked &c.

A' szénát-is Violáckal, jó-illatú Rósáckal, Bé-hintem Tulipánockal, s' gyenge Narcissusockal Ezerszer néked &c.

Pásztorokat a' Nyáj-mellől mingyárt ide hivatom, Ezek tisztán énekelnek: mely tetzik néked tudom. Ezerszer néked éneket mondgyunk, tőményteni ezerszer. Amen.

Votum Christo Nascituro. Nota: Omni die &c.

Quis te tenet in conclavi castitatis abditum? Tot jam annis expectavi antè sæclà conditum.

Redde pignus quod tulisti Virgo, manens integra: Satis alvo nutrivisti Matris, dones ubera.

Scimus Matrem, scimus Natum nasciturum sæculo: Virgo Natum quæ fovisti, imple lacte ubera.

Amor prodit Cœlo datum, quem fovebas clanculo: Virgo carnem quæ dedit Virgo dabis ubera.

Felix Virgo, felix Mater DEI prole gravidâ: Natus suget, & implebit lactis ubera.

Nata Patri, Sponsa Sponso: Virgo dabis ubera: Creatura Creatori, & cilla Domino.

Gaude Sponsa, Mater, Nata, Castitatis lilium: DEI dono, mundo data: go dabis Filium.

Virgo ſinum per intactum leva læta pondera: Dona VERBUM CARNEM FACTUM, quod diſtendit ubera. Amen.

DE JESULO IN STABULO.

Nota eadem.

Dulci collo pendens pondus ludit inter baſia: Onus leve cui mundus, Matre ridet ſociâ.

Cantat Mater, ridet Natus, Cantat Ioſeph Parvulo, Solâ Virgine prognatus colluctatur Gerulo.

Cantant Angeli ludentem in Divinis nexibus: Factum DEUM Infantulum Matris in amplexibus.

Læti concinunt Paſtores novo terris Domino: Spargunt melos ſpargunt flores, dulci mentis jubilo.

Nobis datus, nobis natus ex intacta Virgine: Coelo datus, mundo datus Chriſtus natus hodiè.

Exultemus, & lætemur in chordis & Organo, Alternantes collætemur in tubis, & tympano.

In fiſtulis & cymbalis ſvaviter ſonantibus: In Lituis, & buccinis ſonore clangentibus.

Plaudant ſylvæ, plaudant prata, læta plaudant nemora: Et quæcunquè capis Nata plaudant Nato flumina.

Plaudant valles, plaudant montes, frondes, flores, germina: Plaudant rupes, & torrentes Nato plaudant omnia. Amen.

AD JESULUM.

Nota: O Iſtennek Szent Annya &c.

Mi dulcis JESULE, Puſio venuſte, Virginis puerperæ, Svavianda proles.

Quo dolore bellulus, Vultulus madeſcit, Aureisquè lacrymis gemmulant ocelli.

Eas amoris lacrymas; fundo delicatus, Sangvinem virilior prodiget juventus.

Heu ferire deſinant, JESULUM amores, Lineis puellulus faſciis ligatus.

Ad ligatum parvulum citius accede, Peccatorum audiet veniam petentem.

Hoc Natali gaudio, Gloria ſit Patri, Filioquè Genito, Spiritui Sancto. Amen.

Nota eadem.

O Mi dulcis JESULE Sponſule decore, Ubi es? ah! ubi es? langveo amore.

Quis te fovet lectulus, lectulus plumatus? Quæ te fovent cunulæ, cunulæ beatæ?

O beata limina, faſciæ beatæ, Quæ te ſtringunt JESULE arctius amore.

O beata ubera, & ô lac beatum, Quod te paſcit Parvule! dulcius eſt melle.

Utinam me famulum Sponſule legiſſes! O quàm fidum famulum Sponſule legiſſes. Amen.

MAS.

Gratulare Virgo ſingulari privilegio. Jucundare Sacro decorari puerperio. Quæ mirante natura, genuiſti pura, Salutiferum mundo parvulum.

Salve cubans adorande Puer in præſepio: Salve gaudens veneranda Mater novo gaudio. Tu Virginum Corona, Caſtitatis norma celeberrima, Matrum maxima.

Digna puro puerpera Parens puerperio, Cerne duro puritatis pignus in præſepio, Dilecta ſupra mille, dulciora melle fige oſcula, ô Virguncula.

Colunt nudum Dominum devotè Bos & Aſinus, Inter quorum medio du jacet medius. Quem profitentur DEUM, Creatorem rerum corde credendum, ore canendum.

Ergo grati pariter devoti Nato puſillo, laudum Vota offeramus toto corde jubilo, proni geniculemur, Nato gratulemur per obſ uium, ad Præſepium.

Venerandum Puellum lactentem Matris gremio, Veneremur ubera lambentem novo gaudio, Quem veneranda trium devotio Regum munerabatur, venerabatur.

Ob ſacratam Parvuli lactentis Nativitatem, Obſecramus teneræ Parentis integritatem: Pro nobis omni horâ jugiter exora ô Mater pia, Virgo MARIA. Amen.

Nota eadem.

SZűz MARIA ez világra nékűnk Szent Fiát hozá, A' Jáſzolban helyheztetvén ötet imigyen ſzólla: Alugyál én magzatom, nyugodgyál virágom; igy énekelvén, és örvendezvén.

Ökör, Szamár reája lehelvén, mint-ha mondanák: UR és Iſten moſt közöttünk fekſzik; eggyütt vigadnak. Már az Egi-madarak, és Erdei-vadak ö[illegible] imádgyák, és magaſztallyák.

Azért mi-is halandó Emberek ötet dicsirjük, Dicsöſséges ſzületéſe napját vigan ſzentellyük. Az Atya Ur Iſtennek nékünk kegyelmeſnek hálákat adgyunk, ſzivből vigadgyunk.

A' ki hozzánk irgalmaſságából Szent Fiát küldé, Hogy ö mind az bűnös Embereket idvezitené. Ki mihent ſzületteték, ottan kergetteték kegyes Királyunk, édes JESUS-unk.

Oh te kegyes Aſzſzonyunk MARIA, Iſtennek Annya, E' világnak te vagy eſedező óltalmazója. Ne felejtkezzél rólunk, oh édes gyámolunk! Te légy óltalmnnk, erős paiſunk. Amen.

ALIUS.

Cœlô rores pluunt flores, & terras inebriant; Dulce melos implet Cœlos, Angeli conjubilant. Angeli conjubilant.

Cœlum plaudit, tellus audit, quàm eſt ſvavis muſica! Angelorum turba gaudet Nato DEO concinit. Nato DEO concinit.

O MARIA dulcis pia Virgo Mater Numinis: En natura obſtupeſcit, absq́ Viro Mater es. Cum q́ Viro Virgo es.

Teperiſti qui te fecit, Redemptorem hominum, Gaudent montes, ſaltant fontes cum ſonoro jubilo. Cum ſonoro jubilo. O Filij

O Filii mortalium rei Adam crimine, Triumphate mecum omnes, JESUS Dei Filius. Adam eſt innoxius.

Tibi Laus, qui natus es ex intacta Virgine, DEUS carnem induiſti, Liberator hominum. Liberator hominum. Amen.

ALIUS.

Nota eadem. Vel, Omni die, dic Mariæ.

Cœlô rores pluunt flores, & terras inebriant, Dulce melos implet Cœlos, Angeli conjubilant.

Rident ſata, virent prata, Nato Regi parvulo; Gaudent montes, ſaltant fontes, magno mundi Domino.

Mater plorat cùm adorat Deum factum Hominem, Natus ridet quando videt, Charam Matrem Virginem.

Vitant caulam petunt Aulam Regis nati Cœlicam, En paſtores ſunt cantores, JESU cantant Ecclogam.

Ridet fœnum inamœnum: Et ridet præſepium, Sic innectens ſic amplectens Univerſi Dominum.

En adſtantes animantes fuſo fovent ſpiritu, Admirantes ſalutantes, Parvulum cùm gemitu.

Cùm nivalis hyemalis caſam inflat Boreas, En tenella mollicella membra tremunt choreas.

Craſsô filô ruptô linô Virgo ligat parvulum, Et algentem & trementem Mater fovet Filium.

Noſtrum pectus Chriſto lectus, & ſit cor Præſepium, Deo plenum caro fœnum, Et ſit pectus Stabulum. Et ſit pectus Stabulum. Amen.

AD JESULUM.

Nota: O Stellula, Maria fulgida, &c.

O JESULE! *dulcedo cordium, Cupido mentium, tenellule: O! unicum belliſſimæ formæ compendium Puellule.*

Ah! lumina, amorum ſphærulæ, Fortunæ rotulæ, chryſtallina: O! flammei. Jam ardeo veſtro, Carbunculi, incendio.

Ah! genulæ fluenta gratiæ, lactis & purpuræ areolæ, Ut colligam ô Ieſule! permitte Conchulam hoc littore.

Cincinnuli, ſolares radii ô ramuſculi electrini! Dilecte mi ſunt ſtamina: his vitæ laqueis ô capiar.

Ah! labia roſarum phialæ, amorum venulæ, coralina: His mergere jucundum eſt, his pectus urere beatum eſt.

Ambroſia ex ore naſcitur, favus diffunditur in flumina: Hic templum eſt, ingredere; hic Amor Echus eſt, eloquere.

Ah! digitos, quamvis in faſciis armatos jaculis, Eburneos: Ingemina plus millies; amabo vulnera quæ facies. Amen.

Alia. Nota eadem.

O Angeli, citò accurrite, Regiq́ ſyderum applaudite: Puellulo concinnite, Gementi dulce melos fundite.

Ad Stabulum res mira provocat; Hic Virgo Mater Natum collocat: Qui Natus, Pater Matris eſt; Coeliq́ grandis Imperator eſt.

E maximo præbet ſe parvulum, Ut profugum reducat ſervulum: Ut referat Oviculam, Deus humanam ſumpſit formulam.

Hoc Angeli ſtupent miraculum, Quod nullum ante vidit ſæculum: Et gloriam dant Numini; Denunciantq́ pacem homini.

Hic Salomon regnat pacificus; Iacet foeno puer Deificus: Qui mortuos vivificat, Præſepio Mundum centrificat.

Te concinam tibiq́ ſerviam, Et inſequar quousq́ capiam: Hiberne, IESU, floſcule, te mei cordis petunt flammulæ.

Luceſcite beata Numina, Virgo cum Prole bina lumina: Splendores ô vos gemini præbete coeco facem homini.

In Bethlehem te duce tendimus ô ſtella Maris imus, currimus: Iam Bethlehem attigimus; hic mira protinus deprendimus.

Pateſcunt hic â ſæclis abdita Matris hic ſorte Virgo prædita: Hic Pater eſt qui Filius nihil in Coelo quære melius.

Te dulciter te fruar jugiter tibi mi Puſio geniculans; Te contrectabo lenitèr præſepe millies exoſculans.

O foenu-

O foenulum! ô præſepiolum! ô dulce Dei tabernaculum; Quæſitus hic inveniar hoc foeno paſcar, & hoc moriar.

Ah foenulo ſtrate mi lectule, tenellis lacrymis mellitule: Mellite mi Puellule, dulcoris plene mi puſillule.

Sit mihi tui quæſo copia nil vana mundi curo gaudia: Mellite mi, tenelle mi, Divine Puſio, pulchelle mi. Amen.

MAS.

CSorda Páſztorok midőn Bethlehemben, Csordát őriznek éjjel az mezőben, Ejjel az mezőben.

Iſten Angyali jövének melléjek, Nagy fęlelemmel telék-meg ő ſzivek. Telék-meg ő ſzivek.

Őrőmet mondok néktek ne fęllyetek, Mert ſzűleték néktek ma idveſſęgtek. Ma idveſſęgtek.

Mennyetek-el-bé gyorſan a' Városban, Ott talállyátok IESUST a' Iáſzolyban. IESUST a' Iáſzolyban.

El-indúlának, és el-bé-jutának, Szűz Mariának jó napot mondának. Jó napot mondának.

Hol fekſzik IESUS, mond-meg a' Iáſzolyban, Kit bé-takartál moſtan a' Pólában? Moſtan a' Pólában.

Iſten titeket hozott Uratokhoz, De nem ſzólhatok moſtan Szent Fiamhoz. Moſtan Szent Fiamhoz.

Mert moſt aluſzik, és Pólában nyúgſzik, Hideg Iáſzolyban ſzénán bádgyadozik. Szénán bádgyadozik.

Nem fekſzik ágyban, ſem friſs Palotában, Hanem Iáſzolyban, romlott Iſtállóban. Romlott Iſtállóban.

Serkents-fel IESUST, Szent Fiadat nékűnk, Mert Angyalod hozzája küldettűnk. Hozzája küldettűnk.

Serkeny-fel Fiam Páſztorok el-jőttek, Szent Angyalidtól kik hozzád küldettek. Kik hozzád küldettek.

Idvőz-légy IESUS Páſztorok Páſztora, Menynek és főldnek teremtő Szent Ura. Teremtő Szent Ura.

Ha nem útálſz-meg te ſzólgaid vagyunk, és azért jöttünk hogy téged imádgyunk.

Kérünk tégedet, mint Idvezitőnket, bűnünkért tőlled hogy el ne űzz minket.

MARIA te-is kőnyőrőgj érettünk, hogy ez világból bóldogúl kimennyünk.

Dicsiret néked őrők Atya Iſten, Kicsínded JESUS, és Szent Lélek Iſten. Es Szent Lélek Iſten. Amen.

M A S.

Nota: *O Stellula, Maria fulgida, &c.*

O Edeſem, ſzerelmes kiſdedem, Ertem emberré lőtt ſzent Iſtenem: O véghetetlen ſzerelem, Es ki-beſzélhetetlen értelem.

O nagy ſzentség, ſzép tiſzta tűkőre, Ur JESUS lelkünk drága czimere: O bóldogságunk gyűkere, Aldott Ur JESUS minden jók ere.

O Szűz Anya! tiſzta ſzép Mellyével, Táplállya Szent Fiát nagy őrőmmel: O JESUS kérünk ne-hadgy-el, Vonny magadhoz minket kegyelmeddel.

O emberek, ne keménkedgyetek; Ur JESUS-hoz lágyúllyon ſzivetek: Szűnnyék-meg a' bűn tőlletek, Ugy leſz Ur JESUS éppen tiétek.

Nagy dicsiret légyen az Atyának, Es ő Fiának áldott JESUS-nak: A' tellyes Szent Háromságnak. Es a' bóldog ſzép Szűz Mariának.

M A S.

Nota: Midőn a' Szüz magzattyát, &c.

KEly-fel Kereſztyén lélek, a' nagy Iſtenre kérlek, Tekints-bé a' Jáſzolyban, Ur JESUS fekſzik abban. O én ſzerelmes Jeſuſom!

Nézd mely kemény az ágya, tiſzta ſzerelmünk tárgya, Azért fekſzik oly ágyon, hogy ſzerelmünk gyúladgyon. Oh én ſzerelm: Szűz

Szűz Annyának ſzent Teje, Ur JESUS eledele, Kinállya ſziveinket, hogy űzze vétkeinket. O én ſzerelmes Ieſuſom!

Hirdeſsük egéſz földnek, nagy vóltát e' gyermeknek: Legyünk kedves hajléki, ſzivünket adgyuk néki. O én ſzerelmes &c.

Csókollyuk-meg kezeit, tőrőlgeſsük ſzemeit. Bűneinket útállyuk, magunkat néki adgyuk. Oh én ſzerelmes Ieſuſom!

Dicsiret, és dicsőſség, az Atyának ki felség, Ur JESUS-nak tiſzteſség. Mondgyon minden Nemzetség. O én ſzerelm: &c. Amen.

M A S.

Nota: *Jeſu Salvator, mundi &c.*

SZép violácska, kedves rósácska
Szivemet vond-el, bünőm tőrőld-el,
Vigaſztaly minket, foglald ſzivünket,
Jáſzolbá látlak, ſzivembé várlak,
En Szent Teremtőm, és Idvezitőm.

Szerelmes Jeſuſom.

Emberré lőttél, értünk ſzülettél.
Igen kedvellek, ſzivből ſzeretlek.
Néked ſzólgállyunk, és hálát adgyunk.
Tűzeid nagyok, im tiéd vagyok.
Dicsiret néked, mellyet mond néped. *Irgalmaz nékünk.*

Irgalmaz nékünk.

A L I U S.

Nota: Midőn a' Szűz Magzattyát, &c.

EXultet & lætetur, totusq́ jucundetur, Mundus, tuo natali. O Ieſule mi, ô pupule mi.

Plaudat dies beata, dùm cælitùs citatâ, Manu ſonat choraules. O Ieſule &c.

Triſtes ſilete cantus; non vult habere planctus, Salvator orbis natus. O Ieſ. &c.

Alauda lirlirando, paſſerq́ circitando, Natale pangant carmen. O Ieſule &c.

Dulces mei ſodales, adeſte commenſales, Ad nuptias regales. O Ieſule mi, &c.

Eja Angelo credentes, ſtellam Ducem ſequentes, Regem novum quæramus. &c.

Quid tam diù moramur, Paſtoribus jungamur. In Bethlehem pergamus. O Ieſ:

Præſepe circumdemus, & voculas aptemus, Simulq́ cantilemus. O Ieſule &c.

Infantulo, novello, pulchellulo, tenello, Pſallamus omnes, omnes. O Ieſule mi, &c.

 Pro fa-

Pro fasciis, cunisq́, stratis, crepundiisq́, Cor molle præparemus. O Iesule &c.
Sat est, sat est, cessemus, dùm blandulum videmus, Iam somnulum venire.
Eamus hinc ad claustra, jam bina nutant astra, Dicamus omnes dormi. O Iesule mi, ô pupule mi. Amen.

M A S.

Exultet & lætetur. Nota eadem.

EÖrüllyön és vigadgyon, Gyönyörködvén jót mondgyon; Világ Teremtöjének. O én szerelmes Iesusom.
Szomorú énekléſek, Keserves vers szerzések, Szünnyetek-meg insęgek. O én szerelmes Iesusom.
Mert világ Teremtöje, Idvességnek szerzöje, El-jött: öröm tévöje. O én szerelmes Iesusom.
En szerelmes rokonim, Iertek Vendég-társaim, Egi Urhoz barátim. O én szerelmes Iesusom.
Királyi vendégségben, öröm és békességben, Mennyünk-el eggyességben. O én szerelmes Iesusom.
Angyal beszéllésére, Csillag vezérlésére, Siessünk idvezlésre. O én szerelmes Iesusom.
Uj Királyt hamarsággal, Pásztori társasággal, Tisztellyük imádsággal. O én szerelmes Iesusom.
Bethlehem Városában, Barom közt Uraságban, Iászlyon fekszik szállásban. O én szerelmes Iesusom.
Siessünk bölcsöjéhez, Gyengén szült Személyéhez, Edes kedves Képéhez. O én szerelmes Iesusom.
Beszédünkel köszöntsük, Enekekkel dicsirjük, áldással dicsöitsük. O én szerelmes Iesusom.
Dicsirtessél Királyunk, Dicsirtessél Iesusunk, Dicsirtessél Váltságunk. O én szerelmes Iesusom. Amen.

MAS.

M A S.

Nota: *Fit porta Christi &c.*

SZületett új Király nékünk.
Innepi Szent tiszteletben.
Nap-kelettöl fel-támadott,
Az Egek bölcs alkotója,
Angyaloktól izentetett,
Bethlehemben születtetett,
Posztóban bé-takartatott,
Iertek-el a' Pásztorokkal,
Siessünk a' Királyokkal,
Hirdessük az Angyalokkal,
Dicsösség menyben Istennek.

Eörvendezzünk.

Mert el-jött mi idvességünk.
Isteni szép dicsiretben.
Nap-nyúgotig által-hatott.
Lött embernek meg-Váltója.
Pásztoroknak hirdettetett.
Istállóban helyheztetett.
Királyoktól imádtatott.
Keressük nagy vigasággal.
Imádgyuk nagy buzgósággal.
Tiszta Szent ártatlansággal.
Békesség az Embereknek.

Vigan énekellyünk.

A L I U S.

COr tibi IESU offero, ô cordis sponsule, Et totâ mente dedico, mi svavis parvule. ℟. Amore tui ardeat, totumq́ in te transeat. O mi beate pupule, pulchelle IESULE.
Amore cor accenditur, ô ardens IESULE, Liquescit, & dissolvitur amande parvule. ℟. Urit dolor in viscere, urit amor in pectore: Nudum te quando video, Matris in gremio.
Quid fecit? ut eligeres pro Cœlo Stabula; Amoris hæc audaculi sunt stratagemata. ℟. O Amor, ô quàm fortis es, ut Cœlo Deum traheres; Ah flectere gemmeolis parvi lacrymulis.
O Sol, ô spes, ô unicum mentis solatium! Quantum amoris patior, tui incendium. ℟. Non capio tot flammulas, quêis mihi pectus ustulas; Ardebo dùm in tenues, dissolvar cineres.
Plus millies te diligo, ó blande IESULE! Mori coram præsepio, q[illegible]lem parvule. ℟. En cor plenum amoribus, tuis advolvo pedibus, svavis pusio, include corculo.
Non meus sum, sed tuus sum ó dulcis parvule, Ego tuum tu cor meum, habes ó IESULE. ℟. Accurre Amor, ultima tibi debetur laurea, Utrumq́ cor in unicum liquescat corculum. Amen.

Cor ti-

Cor tibi JESU *offero. Nota eadem.*

VEdd jó néven én szivemet, oh édes Jesusom. Ôncs-ki most szeretetedet, oh édes kisdedem: Osztozzál, s' vedd-el szivemet, ônts-ki te-is kegyelmedet. Oh én édes szép kisdedem, oh édes Jesusom.

Immár szivem el-olvadott, oh édes Iesusom. Szeretettôl mert gyúladott, oh édes kisdedem. Midôn téged a' Iászolyban, szemléllek kemény pólában. Oh én édes szép kisdedem, oh édes Iesusom.

Ki kénszeritett tégedet oh édes Iesusom. Iászolyban hajtsad fejedet? oh édes kisdedem! A' véghetetlen szerelem, s' ki-mondhatatlan értelem. Oh én édes szép kisdedem, oh édes Iesusom.

Téged én szivbôl szeretlek, oh édes Iesusom. Mindennél inkább kedvellek, oh édes kisdedem: Nyisd-ki szivednek kapuját, hogy érezzem buzgó langját. Oh én édes szép kisdedem, oh &c.

Látván vigyázó szemedet, oh édes Iesusom. Oly szép mosolygó szinedet, oh édes kisdedem. Te-hozzád hajtom fejemet, mert mutatod víg kedvedet. Oh én édes szép kisdedem, oh édes &c.

Sebesitsd-meg én lelkemet, oh édes Iesusom. Neveld meg-gyúlatt sebemet, oh édes kisdedem. Foglald hozzád életemet, vezérld mindenben lelkemet. Oh én édes szép kisdedem, oh édes &c.

Immár éppen tiéd vagyok, oh édes Iesusom. Szeretettôl mert gyúladok, oh édes kisdedem. Te-reád biztam fejemet, te-benned reménségemet. Oh én édes szép kisdedem, oh édes Iesusom.

ALIUS.

O! *Mi pulcher flosculo, Dulcis Iesu, Basiande Parvule, Svavis Iesu: Unde tibi lectulus Hic tàm durus? merus paliurus.*

re rosulis, Dulcis Iesu, Dignus & liliolis, Svavis Iesu: Ergo quòd in Stabulo Te locâsti; memet vulnerâsti.

nunc in duruſculo, Dulcis Iesu, Vagis Infans Lectulo, Svavis Iesu: Noſtram ſic aſpredinem vis mollire; ferum cor lenire.

Qui perfringis culmina, Dulcis Iesu, Dira mitten culmina, Svavis Iesu, Nunc effundis lacrymas, Miseratus; & nobis placat... Quod-

Quodsi adhuc obloquor, Dulcis Iesu, Si tibi non obsequor, Svavis Iesu: Jure *tuas lacrymas pertimesco, Necdum si molleſco.*

Qui liqueſcis lacrymans, Dulcis Iesu, Mihi temet intimans, Svavis Iesu; Fac & me liqueſcere vi amoris, & fructum da floris.

Si Te verè diligo, Dulcis Iesu; Castos fructus eligo, Svavis Iesu: Vanitati protinùs valedico, pectore pudico.

Genitrix Virguncula, Dulcis Iesu; Tibi figit oſcula, Svavis Iesu: Matris hoc obſequium ſit favori, Mihi peccatori. Amen.

MAS.

O puer dilectiſsime. Azon Nótára.

SZerelmes édes Jesusom, Te vonszod szivemet; Es alázatos vóltodhoz szoritod mellyemet: Mint csillagok fénye, Mint arany szekrénye; Annál-is erôsben, Es sokkal kedvesben, Te vonszod szivemet: Te vonszod szivemet.

A' te gyémántos két szemed, szerelmes Jesusom; Olly mint kettôs Nap te-benned, ô édes Jesusom: Abból mind kettôbôl, mint tüzes felhôkbôl, Sürü meny-követ hánsz, sebtôl senkit nem szánsz; Meg-éled a' kit ütsz. Meg-éled a' kit ütsz.

A' te szentséges szájacskád, szerelmes Jesusom: Két drága szép ajakacskád, ô édes Jesusom; Olly mint szép kertecske, mint Rósás edényke, Melyból a' jó illat, vigaságot mutat, Es életre indit: Es életre indit.

Bár veszszen-el ez a' Világ, szerelmes Jesusom, Csak Te maradgy-meg épp Virág, ô édes Jesusom: Veled meg-elégszünk, szükségben sem lészünk; Csak te-benned éllyünk, nem lesz kitôl fellyünk; Foglaly magadnak el; Foglaly magadnak el!

Immár a' mely én szivem vólt, szerelmes Jesusom, Eppen te-néked meg-hajolt, ô édes Jesusom: Mindent semminek tart, és csak téged óhajt, Jászolyhoz el-menni, s' néked udvarolni, Igen kivánkozik: Igen kivánkozik.

Zengő ſirásid halgatom, ſzerelmes Jeſuſom; Hozzám jó-vóltodat látom, ô édes Jeſuſom: Ha Jászoly nem tetſzik, hol teſtecskéd fekſzik; Jőj-bé én ſzivemben, lelkem rejtekében, s' Ott nyugodgy őrőkké: s' Ott nyugodgy őrőkké.

O áldott Szüz, új kincsedet, fekteſd én ſzivemben; Ertem Szent kőnyőrgéſidet ne ſzánd ſzükségemben: Hogy Jeſuſnak éllyek gonoſztúl ne fęllyek, Az Iſtent ſzereſſem, s' orſzágát veheſſem, Az őrők-életben: Az őrők-életben. Amen.

ALIUS.

Nota: Szűz Maria, ez Világra nékünk. *fol.* 80.

IAm Divini ſuccenſum amoris ignem ſentio: O! Divine Puer, ne des finem huic incendio: Sed fac, ut flammas ſpirem, Et amando durem, IESU mi nate, Cunis ligate.

Vis doloris eſt magna, dùm plorat hic Infantulus: Sed amoris major vis, dùm ridet Puer IESULUS. Fac me tecum ridere, tecum IESU flere: Riſu ferveſcam, fletu liqueſcam.

In Te IESU, qui micant ocelli, ſtellis prævalent: Sunt amoris ſlabra, tua labra; ſi cor involent. O! genæ delicatæ, Flammulæ beatæ: Mellis poculum, ſi dem oſculum.

Frons Infantis iſthæc, Angelorum paſcit oculos: Frons beata, ſuccendit amoris in me foculos. O! frontis pulchritudo, Noſtra plenitudo; Foris niveſcit, intus dulceſcit.

Dùm te Mater, Amor incarnate, nudum conſpicit; O! mi Nate, ſollicita dicens, Cœlum ſuſpicit. Virgineo dùm lacte, Paſcit IESUM caſtè; Stupeſcunt proni, Cœlici Throni.

Orbe toto cui vix invenit locum Deitas; Hunc locavit rudi ſaltèm fœno nunc humilitas. O! Lilium beatum, è Cœlo translatum; Non ſaltèm vernum, ſed & æternum.

O Beata, ſorte Matris aucta, Virgo Virginum; Joſeph chare, IESULO pârare qui ſcis gaudium: Infirmos ſupportate, Noſq; commendate Nunc Infantulo, charo IESULO.

IESU,

IESU, IESU, quàm valdè mi IESU, Te deſidero: Dicam ſemper, IESU, ô! mi IESU, donec vixero. Hoc ſolùm ſit in ore, quòd Chriſti amore Feſſo corpori Dulce ſit mori. Amen.

ALIUS.

Nota: Dicsiretes a' gyermek, &c. *fol.* 36.

EJa mea anima, Bethlehem eamus, Virtute magnanima puerum quæramus, Verbum ineffabile, Angelis mirabile, Cubans ſinu Patris: Objectum ſpectabile, Summè contemplabile, Datum fide Matris.

Virgo Pudicitiæ, Throne Deitatis, Et Joſeph nutritie IESU paupertatis: Me indignum famulum, ducatis ad Stabulum, mei Creatoris. Fundam tintinabulum laudis, & cunabulum volvam vi amoris.

O Pater dulciſsime, omnibus optate, Veniſti gratiſsime ſalutis Legate. Te Vatum oracula, te Legis umbracula, Exortum teſtantur. Polus, tellus, maria, laude multifariâ Tibi adjocantur.

Heu! quòd jacet Stabulo omnium Creator, Vagiens cunabulo Mundi reparator. Si Rex, ubi purpura? vel clientum munera? ubi Aula Regis? Hic omnis pecunia, paupertatis curia, Forma novæ Legis.

Iſthuc amor generis traxit Te humani, Quod me noxa ſceleris perdidit profani: His tuis inopiis, gratiarum copiis me pergo ditare: Hocce natalitio, vero Sacrificio me volens beare.

O Cœli attendite Infantis amorem, Angeli rependite laudem & honorem: Verbum eſt dulciſsimum, Ens iſtud altiſsimum, Cœlum admiratur: Verbum diviniſsimum, Æternum dulciſsimum, Spretum pauperatur.

O mera dignatio, immenſum locari; Noſtra gloriatio, Deum humanari. O ſtupor ô gaudium, Hoſtis technas fraudium tuus ludit ortus: Jam Orbi quadriſido tibi grato, fervido, Coeli patet hortus.

Salve Rex, Principium, Verbum incarnatum, Effectus mancipium foe- reclinatum. Salve ſordens Stabulum, ſalveto cunabulum Sponſi amatoris. Tu meum latibulum, conſtruam hîc nidulum; Non manebo foris.

Stringens meis brachiis, IESU te amplector, Ac totis præcordiis tibi conde-

lector. Cogis IESU tenere, lacrymas me fundere Puer Euphratene, Amor ineffabilis, & inæstimabilis, IESU Nazarene.

O ardens incendium, Deus incarnate; Animæ suspendium tibi desponsatæ. Omni reverentiâ, humili decentiâ IESU te honoro: Cum benevolentia grata complacentia Pronus te adoro.

En te laudum millibus laudo, laudo, laudo! Tantis mirabilibus plaudo, plaudo, plaudo! Amabilis gloria, & grata memoria Domino in altis; Cui testimonia dantur, & præconia Coelicis à psaltis.

O Puer dulcissime, me purga, lustrato; Corrigas altissime, corda inflammato: Redimens salvifica, meq; compurifica Hoc tuo natali. Perfectè sanctifica, tecum beatifica, Vitâ æternali.

Pater natalitium suscipe sophiæ, Gratum sacrificium manibus Mariæ: Corpus, sensus, animam, in viventem victimam Lito IESU nato: Et Sponsæ unanimam laudem svavissimam Litans voto grato. Amen.

ALIUS.

O Gratiose IESULE, duro cubas in stramine, Amor cares amoribus, vitam necas doloribus. O IESULE gratiose.

O mi suävis pusio, Patris cares palatio. Amor cares amoribus, privas Deum Coelestibus. O Iesule gratiose.

O mi beate parvule, pro me jaces in frigore. Amor cares amoribus, privas Deum caloribus. O Iesule gratiose.

Da Virgo mihi Filium, novum dabo Præsepium. Amor places amoribus, Christum levas doloribus. O Iesule gratiose.

Te Christe claudam pectore, hoc dulciùs nîl carcere. Amor places amoribus, Christum foves caloribus. O Iesule gratiose.

Nunc ave dormi pusio, in hoc novo palatio. Amor fave Præsepio, somnum fove silentio. O Iesule gratiose. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

Nota: O glorioſa Domina, &c.

LÆtare Virgo Israël, quâ natus est Emmanuël. Quæ eras ante filia, nunc Matris habes gaudia.

Lætare dùm te Gabriël, salutat florem Israël. Foecunda Numen recipis, & Virgo Christum concipis.

Lætare dùm Bethlemicis, excluderis ab incolis. Fers nobis magnum gaudium, dùm Virgo paris filium.

Lætare ad Præsepia, tres ducunt Magos sydera. Qui suas opes ingerunt, aurum, thus, myrrham offerunt.

Lætare ab exilio, dùm stas in solo patrio. Lætare Templo perditum, cum Natum ducis subditum. Amen.

Lætare Virgo Israël. Nota eadem.

ÖRvendgy ô áldott Israël; Im tőlled jő Emmanuël. Szent Szűz nagy jót cselekedtél, Hogy Istennek Annya lettél.

Őrvendgy kit a' szent Gábriël, Egből kőszőnt nagy őrőmmel. Szent Anya szűzen maradál, Es szűzen Szent Fiat hozál.

Őrvendgy Szűz, kit Bethlehemből, Ki-zárának irígységből. Rajtad a' terméſzet el-hűl, Hogy ím szűz Méhed Fiat szűl.

Őrvendgy Szűz; mert a' Jászolyhoz, Szénán fekvő Szent Fiadhoz, Királyok majd el-érkeznek, Sok szép ajándékot viſznek.

Őrvendgy; mert szám-ki-vetésből, Meg-térsz az idegen földről. Hogy mi-is Menyben mehessűnk, Nyerd-meg Szent Fiadtól, kérűnk.

Dicsirtessék Atya Iste.., Ur IESUS-sal egyetemben. Es a' Szer lek Ur Isten, Most, és mind őrőkké. Amen.

ALIUS.

PUellus nobis natus est, ex Virgine MARIA. Per quem mundus salvatus est. Canamus Alleluja, Canamus Alleluja.

Æterni Patris Filius, & Cœlorum fabricator, Tenellus sit Infantulus, immensus Imperator; Immensus Imperator.

Recumbit inter bestias, Majestas infinita. Tenellas fundit lacrymas, mortalium pro vita: mortalium pro vita.

Hanc ergo propter gratiam, lætemur & exultemus, Deoq̃ demus gloriam, & nunquam finiamus, & nunquam finiamus. Amen.

ALIUS.

Nobis est natus hodiè, de pura Virgine, Rex victoriæ. De pura Virgine, Rex victoriæ.

Cui Sol, Luna, & Terra, omnia Sydera, vernant per tempora. Omnia Sydera, vernant per tempora.

Ideò nos terrigenæ, laudemus hodiè Regem potentiæ. Laudemus hodiè Regem potentiæ.

Ut dentur nobis præmia, magnaq̃ gaudia in Cœli curia. Magnaq̃ gaudia in Coeli curia.

Ob hoc nunc pangamus ei, omnes, & singuli in voce Chorali. Omnes, & singuli in voce Chorali.

Laudemus nostrum Dominum, MARIÆ Filium, Regem Angelorum. MARIÆ Filium, Regem Angelorum.

Salus illi, & gloria, atq̃ victoria, per cuncta sæcula. Atq̃ victoria, per cuncta sæcula. Amen.

ALIUS.

Fit porta Christi pervia; Fulget dies, Fulget dies. Referta plena gratia; fulget dies ista. Referta &c.

Diei solemnia; fulget dies, &c. Celebrat Ecclesia, fulget dies &c.

Genus superni luminis: fulget dies, &c. Processit alvo Virginis: fulget &c.

Honor Matris, & gaudium. Fulget &c. Immensa spes credentium. Fulget &c.

Nascuntur mundo gaudia, fulget &c. Æterni Patris germina, fulget &c.

Gloria tibi Domine, fulget &c. Qui natus es de Virgine, fulget &c.

Cum Patre, & Sancto Spiritu: fulget &c. In sempiterna sæcula. fulget &c.

NOVUS

NOVUS ANNUS.

UI ESZTENDŐRE VALO ENEKEK.

Puer natus in Bethlehem: Unde gaudet Ieruſalem. Lætamini in Domino, in hoc Novo Anno.

Assumpsit formam hominis, &c. Vide supra.

GYermek ſzűleték Bethlehemben, Kinn őrűle Ieruſalem. Őrvendezzűnk, és vigadgyunk, az Uj eſztendőben.

Emberi teſtet fel-véve, &c. *Vide ſupra fol. 33.*

Nota Secunda.

Puer natus in Bethlehem, Hoc in Anno. Unde gaudet Ieruſalem. Ad laudem Domini, hoc in Anno novo, parvulum adoremus.

GYermek ſzűleték Bethlehemben. Az időben. Kin őrűle Ieruſalem. Mi-is már őrűllyűnk, az új Eſztendőben, a' ſzép IESUST dicsirjűk, &c.

Nota tertia.

Puer natus in Bethlehem. Hoc in Anno. Unde gaudet Ieruſalem. Hoc Anno gratulemur, Genitrici collætemur dulci jubilo, Christum Re veneremur novo cantico. Vide reliqua fol. 37.

GYermek ſzűleték Bethlehemben. Az időben. Kinn őrűle lem. Az időben mi vigadgyunk, Szűz Anyának őrvendezzűnk kedves őrőmmel; Chriſtus Királyt mi imádgyuk új énekekkel.

REGI

REGI ENEK.

NEkünk születék Mennyei Király, Szüz Mariának tiszta méhéből. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, született IESUST mi imádgyuk.

Őtet követé Bóldog Szent István: Első Mártyra lőn Ur Istennek. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Szent Iános vala válaszlatott, Es egyebek közőtt szerelmetesb. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Apró Szentek meg-őletének, Az Ur kedvéért halált szenvedének. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Szent Thamás Püspők, és Fejedelem: Bóldogságos Szent Thamás emlekezeti. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Sylvester Pápa hívattaték, Es Meny-országban koronáztaték. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Kis Karácsonnak hivattaték, Es idvességnek nevezteték. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Királyok Sábából jövének, Aranyat, tömjént, myrrhát hozának. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Dicsirtesék a' Szent Háromság; Hálá légyen az Ur Istennek. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, született Iesust mi imádgyuk. Amē.

MAS.

Nota: Ier mi dicsirjük a' szép Szüz Mariát.

NEkünk születék Mennyei Király, Kit Idvezitőnek monda az Angyal. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, született szép IESUST mi imádgyuk.

meg-irták ezt a' Próféták, Hogy Fiat szülne egy nemes Virág. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Szüz Mariától gyermek születék, De Szent Lélektől ő fogontaték. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Es nyolczad napon környül-metélék, Az ő Törvényben a' mint rendelék. Uj Esztendőben &c.

Nagy hatalmas lőn a' kilded Gyermek, Meg-töretének sok ellenségek. Uj Esztendőben &c.

Győzedelmet vőn a' kárhozaton, Győzedelmet vőn őrők halálon. Uj Esztendőben &c.

Nincsen a' bűnnek hatalma rajtunk, Midőn a' Gyermek lészen óltalmunk. Uj Esztendőben &c.

Hálát adgyunk az Ur IESUS-nak, Az Idvezitő áldott Chriſtusnak. Uj Esztendőben &c.

Dicsirtesék a' Szent Háromság, Adgya mi-nékünk Szent ajándékát. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, született szép IESUST mi imádgyuk. Amen.

MAS.

Nota: Mikor Chriſtus Bethlehemben, &c.

MEnnyei Király születék, Ur Chriſtus nékünk adaték, Es IESUSnak nevezteték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

Az áldott mag, meg-adaték, Ki régenten meg-mondaték, Abrahámnak igirteték; Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

A' fényes Csillag fel-tetszék, Jácóbból világosodék, Ki Bálámtól meg-mondaték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

A' nagy Próféta születék, Ki Mójsestől meg-mondaték, Israëlnek igirteték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

Esaiástól mondaték, Hogy a' Szüz meg-virágoznék, Es nékünk Gyermek születnék. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

Júdából el-ki-véteték, Királyi-pálcza ki-esék, Mert a' Chriſtus szülletteték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

Szüz Mariától születék, Kigyó feje meg-töreték, Ördög hatalma rontaték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

Chriſtus környül-metélkedék, Szent vére ki-bocsáttaték, Világ bűne el-mosaték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

A' törvény bé-tellyesedék, Adósságunk le-téteték, Isten velünk megbékéllék. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

Azért e' Szent Innepekben, Vigadgyunk Uj eſztendőben, Örvendezzűnk mi ſzivűnkben. Ma az Uj eſztendő el-kezdeték.
Bizodalmunk csak Iſtenben, Légyen Chriſtus érdemében, Örűllyűnk ez eſztendőben. Ma az Uj eſztendő el-kezdeték.
Hadgyuk hátra bűneinket, Jobbitsuk-meg életűnket, Engeſztellyűk Iſtenűnket. Ma az Uj eſztendő el-kezdeték.
Mikor ez élet el-múlik, Es e' Világ végeződik, Chriſtus Urunk megjelenik. Ma az Uj eſztendő el-kezdeték.
Akkor mi-is a' Chriſtuſſal, Véghetetlen bóldogsággal, Elűnk halhatatlansággal, Uj eſztendőt érűnk vigasággal.
Dicsirteſél Atya Iſten, Szent Fiaddal a' Mennyégben, Szent Lélekkel egyetemben, Aldgy-meg minket ez Uj eſztendőben. Amen.

M A S.

Nota: Mi dicsirjűk e' mái-napon, &c.

MEg-tellyeſité az Atya Iſten, Szent igiretit bé-tőlté ſzépen. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.
Im hozzánk küldé ſzentséges Fiát, Annyának válaſztá a' Szűz Mariát. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.
Csuda-képpen értűnk ſzűleték, A' Szent Lélektől mert fogontaték. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.
Hideg időben ſzűletéſe lőn, A' barmok Jáſzla ő bőlcsője lőn. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.
A' Gyermek Ieſus fel-nevekedék, Es Ember-korrá hogy el-érkezék. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.
Ellene monda ſok hatalmaſság, A' halál, ördög, hitetlen Világ. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.
Látván őket értűnk meg-veré, Nagy erejeket ſemmivé tévé. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.
Támadgy mellénk moſt-is Ur Iſten, Es uralkodgyál ellenségiden. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.
Ird-meg őket, te vas-veſzſződdel, Szájadból ſzármazott drága igéddel. Uj eſztendőben mi vigadgyunk. Biztaſs

Biztaſs minket te Szent Fiaddal, Kit értűnk adtál Ieſus Chriſtuſſal. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.
Adgyunk hálát a' jó Iſtennek, Atyának, Fiúnak, és Szent Léleknek. Uj eſztendőben mi vigadgyunk, ſzűletett IESUST mi imádgyuk. Amen.

M A S.

Nota: Szűz Maria ez világra nékűnk. *fol.* 80.

O Szép Ieſus ez új Eſztendőben végy ſeregedben, O Maria, Iſtennek Szent Annya legyünk kedvedben. Eſedezzél érettünk, igaz ſzivel legyűnk Ieſus nevének dicsiretiben.
O ſzép Ieſus drága ſzent Neved-ért, kely-fel néped-ért. O Maria tekints hiveidre Ieſus Nevé-ért. Hogy ez új Eſztendőben, tellyes életűnkben, legyűnk Ieſuſnak drága kedvében.
O ſzép Ieſus, kik ſélik Nevedet, vigyázz azokra. O Maria Ieſuſnak Szent Annya, földűnk virága. Könyörögj népeid-ért, a' te ſereged-ért, Te Szent Fiadnak örők-élet-ért. Amen.

M A S.

Nota: Mi dicsirjűk ez mái-napon, &c.

IEr mondgyunk éneket a' mi Urunknak, Es nékűnk ſzületett Ieſus Chriſtuſnak. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.
Heródes Király Sidó népeket, Mikoron birná Ierusálemet. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.
Bethlehem Városban Ieſus ſzűleték, Es Páſztoroknak meg-jelenték. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.
Nap-kelet-felől-való Országból, Bőlcsek jővének nagy Perſiából letett Ieſuſt mi imádgyuk.
Jerusálemben hogy bé-jutának, Ott a' népeknek mindgyárt mondának. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.
A' moſtan ſzűletett Sidók Királlyát: Mutaſsátok-meg a' Szent Máriáſt. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Mert az ő fényes és új csillagát, Láttuk Nap-keletről fel-támadását. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Es azért jöttünk mi ennyi földre, Őtet imádni és tiſztelnie. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Herodes Király hogy ezt meg-hallá, Meg-háborodék, és meg-búsúla. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Azonban hamar Gyűléſt hirdete: Nagy ſok Bőlcseket őſzve-gyűjtete. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Erőſſen tőllők ő tudakozék, Hogy a' Meſſiás holott ſzűletnék. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

A' Papi-renden-való Fő népek, Király beſzédire igy felelének: Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

A' Júda Nemzetnek Tartományában, Kell ſzűlettetni Bethlen Városban. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Herodes Király hogy ezt meg-hallá, A' három Bőlcseket titkon hivatá. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Bethlemben, ugy-mond, ti el-mennyetek: Es a' Meſſiáſt ott kereſsétek. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Mihely pedig meg-talállyátok, Mindgyárt énnékem-is ti megmondgyátok. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Hogy én-is hozzá ſzépen meheſſek: Es tiſzteſséget néki teheſſek. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Szavát a' Bőlcsek halván Királynak, Bethlehem-felé el-indúlának. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Csillag előttők mendegel vala, Mind addig holott a' Ieſus vala. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

ízban Ieſuſt Szűz Mariával: Am meg-találák ő Szent Annyával. zűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Gyermek előtt térdre eſének: Nagy tiſzteſséget Iſtennek tőnek. Vj eſztendőben mi vigadgyunk.

rága kincseket néki nyújtának, Aranyat, Temjént, Myrrhát adának. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Iſtennek

Iſtennek Angyala őket álmokba: Inté hogy más úton mennének viſzſzá. Vj eſztendőben mi vigadgyunk.

Té's Jóſef kely-fel moſt, az Angyal monda: Vedd-fel a' gyermeket fuſs Egyptusba. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Mert álnok Herodes, a' kis Gyermeket, Halálra kereſi mint ellenséget. Vj eſztendőben mi vigadgyunk.

Szent Jóſef azért a' kis Ieſuſſal, El-futa mindgyárt az ő Annyával. Született Ieſuſt mi imádgyuk.

Herodes látván a' Királyoktól, Hogy meg-csúfoltatott a' Máguſoktól. Vj eſztendőben mi vigadgyunk.

Igen nagy haraggal, és dűhőſséggel, Seregét indíta kegyetlenséggel. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Száz negyven-négy ezer ártatlanokat, Meg-ölé mind környűl a' magzatokat. Vj eſztendőben mi vigadgyunk.

No azért mi-is hű Kereſztyének, Örők-életre válaſztott Népek. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Mennyűnk fejen-ként Ieſus Chriſtushoz, A' Szent Bőlcsekkel édes Vrunkhoz. Vj eſztendőben mi vigadgyunk.

Imádgyuk a' Chriſtuſt mint Iſtenünket: Es meg-váltónkat, Idvezitőnket. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Es meg-óltalmaz a' Herodeſtől, Angyala-által az ellenségtől. Vj eſztendőben mi vigadgyunk.

Ha mi-is Chriſtus-ért halált ſzenvedűnk: Az apró Szentekkel Menyben vitetűnk. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk.

Ott a' mi moſtani nagy ſok ſiralmunk: Örömre változik minden bánatunk. Vj eſztendőben mi vigadgyunk.

Ezt nékűnk engedgye a' Ieſus Chriſtus: Kinek dicsőſség légyen örökké. Szűletett Ieſuſt mi imádgyuk. Amen.

MAS.

Nota: Mennyei Király szűleték, &c.

MIkor Christus Bethlehemben, Szűleték a' szegénységben, A' Jászolynak közepiben, Heródes Királynak idejében.

A' magas égen Csillaga, Meg-jelenék Szent Záfzlója, Bölcsek láták Perfiába, Nem nyughatának ő hazájokba.

Támadatról indúlának, Jerusálembe jutának, Chriftusról tudakozának, Hól szűletett vólna, így szóllának.

Nap-keletről ő Csillaga, Jelent nékünk Szent Záfzlója: Jöttünk azért ez Országra, Őtet meg-kereſni, s' imádnia.

Heródes halván réműle, Jerusálem fel-zendűle, Papokat hamar gyűjtete, Christus szűletését meg-értheſſe.

Erre Papok azt felelék: Hogy Bethlehemben szűletnék, Mert ekképpen ők olvaſták, Mikéás könyvében így találták.

Ugy-mond, te-is kis Bethlehem, Nem vagy kiſſeb én ſeregem, Városim közt: Mert Vezérem, Te-belőled jő-ki én Herczegem.

Származik-ki Sidóságra, Népem előtt Hadnagyságra: Hiveim közt Királyságra, Hogy légyen út őrök bóldogságra.

Király ezen retteg vala, Titkon Bölcseket hivattya, Erőſſen kérdezi vala, Csillag támadását: s' így szól vala:

Ezentúl már el-mennyetek, Es igen meg-kérdezzétek, A' gyermeket, s' kereſsétek, Es mikoron őtet meg-lelitek.

Nekem mindgyárt izennyetek, Es hamarsággal el-mégyek, Könyörgők ott a' Gyermeknek, Es ottan imádom ti-veletek.

Király szaván eredének, Csillag után el-menének, s' Hogy meg-álla őrűlének, Bölcsek ott egy házba bé-menének.

Gyermek Ieſuſt ő Attyával, Meg-találák Szent Annyával, Imádák nagy buzgósággal, Es ajándékozák ajándékkal.

Rajta csudálkoznak vala, Kik e' dolgot láttyák vala, Mert mind kihirhedett vala, Gyermek Ieſuſt dicsőitik vala.

Angyala éjel Istennek, Meg-jelenék a' Bölcseknek, Ki ezt mondá: Ne mennyetek, Heródes Királyhoz ſe térjetek.

Hazá-

Hazájokba kéſzűlének, Heródeshez nem térének, Más úton el-eredének, Es lőn mikor haza érkezének.

Imé Istennek Angyala, Joſefnek monda álmába, Kely-fel Jóſef hamarjába, Es nagy ſietséggel indúly útra.

A' Gyermeket hamarsággal, Vedd-fel mindgyárt Annyával, Es fuſs hamar Egyptomba, Légy ott míg meg-mondom hogy térj viſzſza.

Nagy haddal mert az Heródes, Kereſi a' kis Gyermeket, Akarván veſzteni őtet, Azért hamarsággal vidd-el őket.

Zúzmaraz, és nagy dér vala, Mariát fel-vőtte vala, Kis Ieſus ólében vala, Egyptomba őtet vitte vala.

Heródes meg-háborodék, A' Bölcsekre boſzſzonkodék: Hogy tőllők meg-csúfoltaték, Azért nagy Sereg bocsáttaték.

Tartományát Bethlehemnek, Nyargallyák a' ſok Seregek, Sok gyermekeket meg-ólnek, Hogy Christuſt meg-ólnék, igyekeznek.

Sok gyermeket le-vágának, Valamenyit találának, A' Christus-ért meg-halának, Száz negyven-négy ezert ſzámlálának.

Tagjokat ő magzattyoknak, Csókolgattyák ſzép fioknak, Magokban csak meg nem halnak, A' keſerves Anyák; úgy jajgatnak.

Akkor telék-bé a' mondás, Mellyet meg-írt Jeremiás, Hogy Rámában nagy kiáltás, Hallaték zokogás, sívás, rívás.

Ráchel két fiát ſirattya, Nem akar már vigadnia, Meg-őletett két ſzép fia, Kik-ért magát halálra bocsátta.

Jóſef pedig Mariával, Egyptomba ſzép Ieſuſſal, Lakának, mi meg-Váltónkal: Míg Heródes el-veſzne halállal.

Jóſef az után fel-kele, Onnét Názáretbe mene, Az Ur Christus fel ſerdűle, Sidóságban prédikálni kezde.

Titkait ő Szent Attyának, Ki-hirdeté Sidóságnak, Az után mind e Világnak, Moſtan nékünk bűnős fiainak.

Kiért néki hálát adgyunk, Es őrökké magaſztallyuk: Szent igéjét meg-fogadgyuk, Hogy őrökké véle uralkodgyunk.

AMEN.

ALIUS.

ALIUS.

Nota: O mi pulcher floſcule. fol. 88.

PUer circumciditur, Dulcis IESUS: Cuî Nomen imponitur, Svavis IESUS. O! medela vulnerum, Dulce Nomen; Pietatis Omen.

Dans cruorem tenerum, Dulcis Ieſu, Meum levas humerum, Svavis Ieſu. Nefas circumcidere dein' ullum, poſt dulcem Puellum.

Culter ille ſaxeus, Dulcis Ieſu; Per Te totus lacteus, Svavis Ieſu: Nos jam nequit lædere, hebes factus; ad Petram confractus.

Dulce Nomen meruit, Dulcis Ieſus; Qui ſe dulcem præbuit, Svavis Ieſus: Dùm Legis aſpredinem mollefecit; Jugum ſvave jecit.

Legem priſcam dùm necas, Dulcis Ieſu; Novum Annum revocas, Svavis Ieſu. O beata novitas gregis Chriſti! privans Lege triſti.

Foelix Novus Annus hic, Dulcis IESU; Per te nobis currat ſic, Svavis IESU: Si cum Tuo Nomine conſentimus; Tecum IESU ſimus. Amen.

EPI-

EPIPHANIA DOMINI.

VIZ-KERESZT NAPIARA VALO ENEKEK.

Nota: A' Szűz ſzűlé Szent Fiát, &c.

Királyoknak Királlyának Ieſus Chriſtuſnak, Mariának Szent Fiának, mi egy Urunknak, Jer mi mondgyunk dicsiretet mi meg-Váltónknak.

Jer dicsirjűk ő Felségét Iſtenségében, Es tiſztellyűk csudálatos Emberségében, Hogy juthaſſunk ő általa a' dicsőségben.

Nyólczad napja a' Gyermeknek midőn bé-telék, Salamonnak Templomában kőrnyűl-metélék, Idvezítő Ur Ieſuſnak őtet nevezék.

Három Király meſzſze földről hogy el-érkezék, Jerusálemben az' új Királyt igen kérdezék, Gáſpár, Menyhárt, és Bóldisár, igen kereſęk.

Ezt hogy hallá a' Heródes meg-háborodék, Es a' Város azon igen el-csudálkozék, A' Gyermekről a' Heródes igy tudakozék.

A' Városból bé-hivatá a' Fő-Papokat, Szent irásból tanúlt, okos, bőlcs Doctorokat, Parancsolá hogy látnának Szent iráſokat.

A' Doctorok Szent irásban ám meg-keresék, A' Sidóknak ő Királlyát e' képpen lelék, Hogy a' hires Bethlehemben Chriſtus ſzületnék.

Doctoroktól a' Heródes hogy ezt meg-tudá, Nagy haragra az ő ſzivét ottan indítá, Mert a' Ieſuſt el-veſzteni, s' őlni akará.

Királyokat a' Heródes hozzá hivatá, Barátságát, ſzeretetit nékik mutatá, De ſzivének nagy haragját nékik nem mondá.

Mennyetek-el jó Királyok a' Bethlehemben, Az új Királyt kereſsétek ott a' Fő helyben, Mert az Irás oda mutat a' mi kőnyvűnkben.

Kérlek azon jó Királyok ha meg-lelitek, Ajándékkal, imádsággal meg-tiſztellyétek, Hogy meg-tértek, azt regyétek; hozzám jőjjetek.

Mert

Mert kivánom én-is ötet látnom, s' hallanom, Ajándékkal, tiſztességgel meg-látogatnom, Mint Iſtentől adott Királyt, látnom, s' imádnom.

A' Királyok halván ſzavát a' Heródesnek, ő előle fő-hajtással el-ki-menének, A' Városnak ő kapuján ám ki-menének.

Ur Iſtennek ott meg-jöve fényes Csillaga, Es reájok ki-árada világoſsága, Lőn a' Csillag Királyoknak nagy vigaſsága.

A' Csillagot ők követvén el-indúlának, Bethlehemnek Városához hogy el-jutának, A' Városnak ſzép kapuján ők meg-állának.

Ott a' Csillag egy ház-felett veſzteg-ál vala, Holott Urunk Chriſtus Ieſus ſzűletett vala, A ſzép Szűznek Mariának őlében vala.

A' Királyok a' Csillagos-házban menének, Es a' földhöz békéllének, úgy kőſzönének, Drágalátos ruhájokba fel-öltözének.

Hogy a' házban bé-jutának, térdet hajtának, Buzgó ſzivből, ſzeretettel le-borúlának, Es imádván: dicsiretet néki mondának.

Áldott vagy te Ieſus Chriſtus Felséges Király, Mennyen, földön uralkodó hatalmas Király, Könyörgésünk vedd-bé hozzád: minket ne-útály.

Félelemmel, háládáſſal ők fel-kelének, Látván fényes ſzép Személlyét meg-félemlének: Bátorságot de hogy vőnek, közel menének.

A' Szent Bőlcsek ő kincseket ottan meg-nyiták, Ur Ieſuſnak, s' Máriának meg-mutogaták, Aranyat, Temjént, ſzent Kenetet, ſzépen bé-adák.

Szűz Maria a' Bőlcseket ott meg-tanitá, A' Szent Hitre: mert ő nékik nyilván meg-mondá, Hogy a' Gyermek Iſten, s' Ember, mindenek Ura.

A' Királyok nézik vala a' Szűz Máriát, Nagy örömmel véſzik vala ő tanitását, Edesdeden hallyák vala minden mondását.

Ott a' házban a' fényes Nap Chriſtus ben-vala, Mind Iſtennek, és Embernek ők vallyák vala, A' ſzép Szűznek Mariának őlében vala.

Szuz Maria a' kis Ieſuſt fel-vette vala, A' Bőlcseknek ő láttokra ki tartya vala, Oh mely édes Szent Malaſztot éreznek vala!

Arabiá-

Arabiának arannya hogy tenlik vala, A' Temjénnek, és Kenetnek jó ſzaga vala, Nemes illat mind a' házat bé-fogta vala.

Az Arannyon példáztaték ő Királysága, A' Temjénen ő Iſteni nagy méltósága, A' Keneten ő Emberi halandósága.

Szűz Maria tiſzteſséggel a' Bőlcs Urakot, Am meg-áldá, és kőſzönné ajándékokot, Jó-vóltokot, Szent Fiához, s' ſzólgálattyokot.

A' ſzálláſra hogy mennének, búcsút mondának, Etelt, italt hogy vennének, ott maradának, Az egy napon, és egy éjjel ott mulatának.

Midőn éjjel alunnának álmot látának, Tanúságot az Angyaltól ottan hallának, Hogy az álnok Heródeshez ne indúlnának.

Ez lőn oka hogy a' Bőlcsek reggel kelének, Heródeshez nem menének jóbra térének, Vigaſsággal, nagy örömmel haza menének.

Hazájokban pogányoknak hirdetik vala, Hogy Iſtenhez Csillag őket bé-vitte vólna, Menynek, s' Földnek Sz. Királlyát ők látták vólna.

Dicsirteſsél áldott Jeſus, Világnak Ura, Kit mi-nékünk váltságunkra, ſzűlt a' Maria. Engedgyed hozzád meheſsünk Sz. orſzágodba. A.

MAS REGI ENEK.

O *Præclara lucidaq́ Stella hodiè exorta, Splendor cujus Mundi hujus orā penetravit, Tenebrasq́ universas procul abdicavit.*

De longinquis hi tres Magi terris adſunt Zelo cordis, Tria dona Deo grata ſecùm deferentes, Orbis terræ, Sanctum Regem, piè requirentes.

Poſtquàm ergo iter acceperunt, Bethlehem intrârunt; Stella, casâ demonſtrata, ſtat: ubi Maria Prole Sanctâ vigilabat, Mundum redemptūrâ.

Simul unâ in domum intrârunt, piè ſalutârunt, Ac Infantem verum eſſe DEUM agnovere, Hominemq́ huic Mundo mori credidere.

Auro puro Chriſtum venerantur, Regemq́ fatentur, Thure Sancto tanquàm DEO gratificabantur, Hominiq́ morituro Myrrha donabatur.

Per aliam viam rediere, Angelo jubente, Ut Herodes ira fervens ſic illuderetur, Regisq́ jàm recèns nati oblivíſceretur.

Hæc nunc vobis pro exemplo damus, vosq́ informamus, Trium horum ſequamini veſtigia Regum, Hominem ac Chriſtum verum adorantes Deum. Amē.

O præclara. Nota eadem.

O Te fényes kis Csillag, ki ez nap támadál, Kinek fénye e' Világot mind széllyel bé-járá, E' Világnak setétségét el-távoztatá.

Világ végin három Szent Királyok, sziveket fel-gerjesztek, Háromnémű ajándékkal ők el-eredének, E' Világnak áldott Urát meg-keresnéjék.

Minek-utáña ők el-eredének, mind Bethlehemiglen, A' ház felett meg-állapék, a' hol Szűz Maria, Tartya vala ő Szent Fiát e' Világ Urát.

Egyetemben házba bé-menének, ékest kőszönének, Meg-ismérék, hogy a' Gyermek ő Istenség-vólna, Bizony Ember e' Világ-ért halandó vólna.

Arañyal, a' szent ajándékkal Királysága vóltát, Sz. Temjénnel meg-mutaták Istensége vóltát, Sz. Kenettel meg-mutaták halando vóltát.

Más úton haza eredének, Angyali szózat miatt, Hogy Heródes el-feledné az ő nagy haragját, Kit a' gyermek felől halván, szivében vőtt vólna.

Ezt ti-néktek csak példáúl mondgyuk, hogy meg-tanúllyátok, Szent Királyoknak járásából ezt ti igy hidgyétek, Hivén Christust bizony Embert, és bizony Istent. Amen.

M A S.

Nota: Jer minnyájan örüllyünk, &c.

POgányok, Nemzetségek, Nyelvek, és minden népek, Az Ur Christust no dicsirjétek.

Vig-orczával nékie, Járúllyunk eleibe, Mert szűletett idvességünkre.

Effrátes határában, Bethlehem Várossában, Dávid Király eggyik házában.

Bölcsek Nap-kelet felől, Tiszta buzgó örömből, Hozzá mennek nagy meszsze földről.

Kik Nemes ajándékkal, Menének hamarsággal, Hogy tisztelnék nagy buzgósággal.

Imádák

Imádák a' Gyermeket, Mint igaz Isteneket, Menyből szállott idvességeket.

Angyaltól intetének, Hogy viszszá ne térnének, De más úton haza mennének.

Mert kegyetlen Heródes, A' Gyermeket keresné, Jövendőre hogy el-veszténé.

A' Bölcsek hogy ezt érték, Jóbra úttyok tériték, A' kis Iesust ottan hirdeték.

Dicsiret Ur Istennek, Szűletett kis Gyermeknek, Egyetemben a' Szent Léleknek. Amen.

M A S.

Nota: O glorioſa Domina, &c.

VJ Csillag jelent az Egen, Kit meg-próſétáltak régen: Ez jele az új Királynak, Kit a' szegény lelkek várnak.

Gáspár ott az új Királynak, Enged; és szép Csillagának: Ur Iesusnak Királyságát, Arannyal jegyzi nagy-vóltát.

Menyhárt Temiénnel áldgya, Ur Iesust Istennek mondgya. ha láttya szegénységét, Még-is hiszi Istenségét.

Bóldisár-is Myrrhát viszen, Róla bizonyságot tészen. Hogy az Isten emberré lőtt, Szép Szűztől e' Világra jőtt.

Arany, Temjén, Myrrha kenet; Hit, Reménség, és Szeretet. Ezz Iesushoz mehetünk, Es Szent kedvében lehetünk.

Aldott IESUS új Királyunk, Előtted földre borulunk. Dicsirtessed Szent Atyáddal, Szent Anyád Szűz Mariával. Amen.

De Creatione Mundi.

EMlékezzünk Istennek nagy hatalmaságáról: Ki semmiből mindent teremte.

Első napon az Isten Meñyet, Földet teremté: Szép világgal fel-ékesité.

Másod napon az Eget, vizzel meg-elegyité, Csillagokkal fel-ékesité.

Harmad napon a' vizet széles földre el-oíztá: Fűvel, fával földet meg-raká.

Negyed napon két Lámpást magas Egbe emele: Napnak, Hóldnak kiket neveze.

Ötöd napon teremté vizben élő állatokat: Es az égi szép Madarakat.

Hatod napon teremté földön lévő állatokat: Rendek-szerént ő mind azokat.

Ugyan azon hatod nap, földből Embert teremte: Személlyére kit ékesíte.

Heted napon meg-szűnék minden teremtésétől: Meg-nyugovék rendelésétől.

Igy teremté az Isten, mind e' széles Világot: Kiről néki adgyunk hálákot.

Dicsirtesél Ur Isten, Szent Fiaddal egyetemben: Mi Urunkal Christussal. Amen.

HYMNUS. Nota Communis.

Hostis Herodes impie, Christum venire quid times? Non eripit mortalia, Qui Regna dat Cœlestia.

Ast Magi quam viderant, Stellam sequentes prævium, Lumen requirunt lumine, DEUM fatentur munere.

Lavacra puri gurgitis, Cœlestis Agnus attigit: Peccata quæ non detulit, Nos abluendo sustulit.

Novum genus potentiæ, Aquæ rubescunt Hydriæ, Vinumq; jussa fundere, Mutavit Unda Originem.

Gloria tibi Domine, Qui apparuisti hodiè, Cum Patre, & Sancto Spiritu, In sempiterna sæcula. Amen.

Hostis Herodes impie. Nota Communis.

Gonosz kegyetlen Heródes, Uj Királytól vagy féłelmes, Nem vészen-el mulandókat, De ád örökké-valókat.

Nap-keletről Bölcsek mennek, Vezér Csillagot követnek, Világosságot keresnek, Hogy új Királyt tiszteljenek.

A' Ke-

A' Keresztségnek vizével, Mennyei Bárány vérével, Mosá Christus bűnünket el, Kiért Attya immár kedvel.

Urunk első nagy csudáját, Ez nap tévé: hogy hatalmát, Vőlegénynek meg-mutatná, Vizet borrá változtatá.

Dicsiret légyen Atyának, Es eggyetlen-egy Fiának, Ezeknek ajándékának, A' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

MAS REGI ENEK.

Nota: Nékünk szűleték Mennyei Király, &c.

MI dicsirjük e' mái napon, Nagy tiszteséggel a' mi Urunkat. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Dicsőségesen a' Szűz Maria, Az ő Szent Fiát szűlé világra. Szűletett Iesust mi imádgyuk.

Angyalok Mennyégből alá-jövének: Nagy dicsiretet ők éneklének. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Dicsőség Mennyégben az Ur Istennek: Békeség légyen földi népeknek. Szűletett Iesust mi imádgyuk.

Pásztorok Juhokat őriznek vala: Angyalok Mennyégben vigadnak vala. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Bethlem Városában egy Istállóban, Tétetett Iesus egy kis Jászolyban. Szűletett Iesust mi imádgyuk.

Három Királyok Csillagot láttak, Az ő szivekben illyet gondoltak. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Mennyünk-el, s' keressük, ha meg-találjuk, Ajándékokkal őtet tiszteljük. Szűletett Iesust mi imádgyuk.

Jerusálemben hogy érkezének, Heródes Királytól kérdezkedének. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Hol vagyon szűletett Sidók Királya: Meg-jelent nékünk az ő Csillaga. Szűletett Iesust mi imádgyuk.

Heródes Királytól el-búcsúzának, Bethlehem-felé ők indúlának. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Bethlem Városában hogy érkezének; A' Gyermek előtt földre esének. Szűletett Iesust mi imádgyuk,

Gá- ár-

Gáspártól tiszta nemes Arannyal, Ajándékoztatók Mennyei Király.
Uj esztendőben mi vigadgyunk.
Bóldisár mutata drága kenetet, Igaz Embernek ismérvén ötet. Szűletett Iesust mi imádgyuk.
Menyhárt tisztelé Temjén-illattal, Ő Istenségét jelentvén azzal. Uj esztendőben mi vigadgyunk.
Iesusnak Annya ezeket látá, s' Rá figyelmezve magába tartá. Szűletett Iesust mi imádgyuk.
Más úton haza el-indúlának, Mint az Angyaltól intve valának. Uj esztendőben mi vigadgyunk.
Heródes Király fel-háborodék, s' a' Gyermek-ellen fel-fegyverkezék. Szűletett Iesust mi imádgyuk.
Száz negyven-négy ezer ártatlanokat, Le-vágattata szép magzatokat.
Uj esztendőben mi vigadgyunk.
Azok már vigadnak az Ur IESUS-sal, Szűz MARIA-val, s' az Angyalokkal. Szűletett Iesust mi imádgyuk.
Mi-is szenvedgyünk az Ur IESUS-ért, Ki magát adá mi bűneinkért. Uj esztendőben mi vigadgyunk.
Azért kérjük a' Szűz MARIAT, Imádgya érettünk az ő Szent Fiát.
Szűletett Iesust mi imádgyuk.
Dicsirtessék a' Szent Háromság, Kitől reánk szál minden bóldogság. Uj esztendőben mi vigadgyunk, szűletett IESUST mi imádgyuk. Amen.

CAN-

CANTUS QUADRAGESIMALES.

NAGY BŐJTRE-VALÓ ENEKEK.

Passio Domini Nostri JESU Christi.

PRIMA PARS.

MEnynek, Földnek, ez Világnak Ura, Atya Isten, mindenek tudója, Embereknek sziveknek látója, Segély minket mindenek birája.
A' Föld, s' az Meny, még ingyen sem vala, Bölcseséged Lelkedben nagy vala, Teremtésre akaratod vala, Kiből minden ki-jövendő vala.
Reánk nézél jó-akaratoddal, Es Isteni hatalmasságoddal, Bölcseséges hozzánk látásoddal, E' Világot, ki irád újoddal.
Igen tisztán Adámot teremtéd, Okosággal naggyal nemesitéd, Te lelkeddel, lelkit meg-pecsétléd, Hogy fel-nézne az Egre, úgy szerzéd.
Adám Atyát a' kertben bé-vivéd, Eva Anyát óldalából szerzéd. Az almában ne ennének, intéd, De hogy önek, ottan szám-ki-veted.
Meg-tekintéd Embernek életét, El-ismeréd az ő nagy sok vétkét, Vétke miatt pokolra menetét, Am meg-szánád az ő nagy életét.
A' Menyégből a' földre bocsátád, Szent Fiadot váltságunkra adád, Szent Lélektől bölcsen fogantatád, Mariának méhében szentelitád.
Tisztaságos, és Nemes szép Rósa, Szűz Maria, Szűzeknek Virága, Szent Annának első fő Leánya, Szűzen szülé Iesust e' Világra

E' Szent Gyermek Iesus nevekedek, Bölcseséggel, Malasztal bé-telék, Minden jókkal földön fényeskedék, Emberekért sokat múnkálkodék.

Rettenetes lön hatalmasága, Használatos jóságos szólása, Betegeket szám-nélkül gyógyita, Halottakat sokakat támasztа.

Gonosz Sátán e' jókot meg-látá, Meg-búsúla, Júdást fel-támasztá, Júdás Christust Sidóknak árúlá, Harmincz pénzen nagy ólcsón el-adá.

Reá-jövő kinnyát el-ismére, Tanitványit Christus mellé vévé, Csötörtökön Jerusálembe vivé, Vég-Vacsoráját velök ott évé.

A' Vacsorán lábokot meg-mosá, Nem engedi Szent Péter, azt mondá; ő Sz. Testit, Vérit nékik adá, ő Törvényért az új Törvényt hagyá.

Christus onnét a' kertbe bé-méne, Szent Attyának háromszor könyörge, Hogy a' halált rólla el-vennéje, De ő maga akarattya lenne.

Itt ő tölle meg-nem halgattaték, De Angyaltól meg-bátoríttaték, A' Sidóktól ő meg-fogattaték, Ismérőktől mind el-hagyattaték.

El Annáshoz kötözve viteték, Egy Sidótól ott arczúl vereték, Szent Pétertől ott meg-tagadtaték, Caipháshoz onnét bocsáttaték.

Mind bé-hivá ez a' Tanácsokat, Christus-ellen támasztа Tanúkat, Kik ezekben vádollyák Urunkat, Szólta vólna im-ez mondásokat:

A' Templomot hogy ő el-rontaná, Harmad-napra de ismég fel-raknа; Iesus Urunk, ezt mind el-halgatá, Békeségnek példáját mert adná.

Tehát néki Caiphás igy monda: Kénszeritlek Istennek vóltára, Mond-meg, ha te vagy Istennek Fia? Kinek Urunk, En vagyok: úgy monda.

E' mondását hogy hallá Urunknak, Meg-szakasztá ruháját magának, Mondá Iesust nyilván káromlónak, Tanács-nélkül halálra-méltónak.

Riaszkodék a' Nép, s' reá esék, Meg-pökdösék, arczúl, nyakon verék,

verék, Szent Szemeit Urunknak bé-kötik. Egész éjjel csúfolván: igy gyötrék.

Még háromszor Kakas nem szóla vala, Háromszor már meg-tagadta vala Szent Péter ott: és el-ki-ment vala. Erről magát úgy sirattya vala.

Jesust ismét Caiphás ki-küldé, Nagy Pénteken Pilátusnak küldé, A' Pilátus Christust bé-viteté, Ott kün-álló Sidókat kérdezé.

Sidók Iesust vádollyák háromról, A' köz-népnek el-forditásáról, Az Adónak ő meg-tiltásáról, Sidóságnak ő Királyságáról.

Ez vádolást Pilátus hogy hallya, Urunk Iesust meg-kérdé: s' azt mondgya: A' Sidóknak te vagy-é Királlya? Kinek Urunk; felelvén, igy monda:

Róllam mondhad, mert én Király vagyok, Királyságban születtetett vagyok, E' világra más Világról vagyok, Bizonyságra bocsáttatott vagyok.

Iesus elől Pilátus ki-mene, A' Sidókhoz; kiknek igy felele: A' Iesusban nincsen bünnek helye, Meg-kérdeztem, nincs halálra vétke.

Christus-ellen Sidók kiáltának, Mondván őtet nyilván káromlónak, Sidóság fel-háboritójának, Jerusálemnek, és Galileának.

Ott meg-érté Pilátus hogy vólna, Heródesnek Iesuson hatalma: Azért néki Urunkat bocsáttya, Véle ötet meg-ajándékozza.

Reá nézvén Heródes Urunkra, Rajta igen örüle, s' vigada, Mert ő tölle látni kiván vala, Nagy csudákat: avagy hallania.

De mikoron Herodes látnája, Hogy a' Iesus nékie nem szólna, Kérdésére csak egy szót sem adna, Mondá ötet, hogy vólna egy Néma.

Iesust azért bolondnak alitá, Ruhájában csúfon meg-járatá, Meg-csufolá, meg-játékoztatá, Pilátusnak meg viszsza bocsátá.

E'-bé-vivék Pilátus házában, Le-feküteték Iesust a pitvarban Környülálnak Sidók az Udvarban, Kiknek szólán Pilátus azonban.

SECUNDA PARS.

TI az Embert iſmég meg-hoztátok, Nem-ölte-meg Heródes, láttyátok, Mert ö-benne bűnt nem lelt, tudgyátok, El-bocsátom, hogy-ha akarjátok.

Ugy mondának Sidók Pilátuſnak, Mi törvényünk halált itél annak, Ki ö magát mondgya Királyunknak, Avagy pedig, Iſtennek Fiának.

Nékik monda Pilátus, hogy-ha kell, Öllyétek-meg a' ti törvénytekkel, Kinek Sidók mondának, nyelvekkel, Nem ölhetünk Embert mi kezünkel.

Or, és Tolvajt akkor fogtak vala, A' Barrabáſt, ki, embert ölt vala, Es a' Húſvét el-közelget vala, Kire foglyot ſzabaditnak vala.

Szólla azért Pilátus Sidóknak, Monda: ha kell, ti jó ſzokáſtoknak, A' Húſvétra eggyikét foglyoknak El-bocsátom; kit hítok Chriſtuſnak.

A' Sidóság monda: azt ne tegyed, Mert a' Chriſtus igen bűnös, hidgyed, A' Barrabáſt ſzabadon ereſzſzed, Es a' Chriſtuſt, kinzóknak engedgyed.

Beſzédeket Pilátus hogy hallá, Es ſemmi jót nem tehetne, látná, A' Barrabáſt ſzabadon bocsátá, Es a' Chriſtuſt Hóhéroknak adá.

Hitetlenek Urunkat meg-foſzták, Mezitelen kő-lábhoz ſzoríták, Oſtorokkal, s' veſzſzőkkel ſzaggaták, Ö Szent vérét a' földre kiontak.

Oſzlop-mellől Urunkat el-öldák, Töviſſekkel fejét koronázák, Hitván bárſonyt nyaka-körül vonák, Es kezében a' Nád-ſzálat adák.

Sok rútsággal kezdék ott csúfolni, Szent Szakállát, és haját rángatni, A' koronát Szent fejében nyomni, Arczúl, nyakon kezdék öt't csapdoſni.

Térden-álva úgy káromlyák vala, Nevetséggel néki mondgyák vala, Idvez-légy te Sidóknak Királlya. Azon-közben meg-pökdöſik vala.

El-ki-

El-ki-vivé Pilátus Urunkat, Meg-mutatá mind vérben fagyottat, A' Sidóknak ſzólla illyen ſzókat, Imé Ember, ki, látott kinokat.

Pilátuſnak a' Sidók mondának, Halálára add a' kereſzt-fának; Monda azért Pilátus Sidóknak: De ezt kell-é tennem Királytoknak?

Rettenetes lőn Sidóknak ſzavok, Meg-tagadák Ieſuſt, hogy nem Urok, Ugy mondának hogy nincsen Királlyok, Nincs több Urok, hanem csak Csáſzárok.

Oda juta Szűz Annya Maria, Vele vala Maria Magdolna, Es két húga, mind kettő Maria, Es Szent János az ö rokonsága.

Több helyeken meg-kereſték vala, Urunk Ieſuſt: hól nalhattyák vala, Jerusálemet mind bé-járták vala, De még ötet nem láthattyák vala.

Ez Udvarba nehezen juthata, Olykor jöve, hát Ieſuſt ki-hozta A' Pilátus: és arczal ki-tartya, Mutogattya ötet, hogy kínozta.

Gyengeséges Szűz Annya Maria, Fel-tekinte: hát ott áll Szent Fia, Törött véres mind Szeme, s' Orczája, Igen reſzket, az Ina nem tartya.

Es meg-kötve az ö Szent két Karja, Üres nád-ſzál Királyi-pálczája, Bokor tövis az ö Koronája, Hitván bárſony ruhája, s' Paláſtya.

Ezt-is látá, tehát lánczon tartyák, Tanitványi ötet mind el-hatták, A' ſok Sidók vádollyák, káromlyák, Kereſzt-fára kiáltyák, hogy vonnyák.

Térdre esék Aſzſzonyunk Maria, Hogy ö Fiát Ieſuſt imádnája, De hogy látá, ſzivét bánat fogja, El-ájúlván a' földre borúla.

Ieſuſt Urát úgy ſirattya vala, Kit, méhében Szűzen viſelt vala, Szűzek ötet költögetik vala, Hogy ne ſirna, azon kérik vala.

Népek-elől Pilátus bé-vivé, Urunk Ieſuſt: csak magának vévé, Honnan-való, s' ki vólna kérdezé, De azokat Urunk el-veſzteglé.

Hát Pilátus monda: Szóly énnékem, Nem tudod-é hatalmomot nékem, Szabad vagyok téged meg-öletnem, Szabad vagyok el-is ereſztenem.

Ottan monda Urunk, hogy nem vólna, Ha Mennyégből engedve

nem vólna, Mondá azt-is: Nagyobb bűne vólna, A' ki őtet néki adta vólna.

Rútság vala Sidóknak zajgások, Mére azért Pilátus hozzájok, Monda nékik de mit kiáltotok, Nincsen bűne halálra, láttyátok.

A' Sidóság ő néki igy monda, Hogy nem lenne Császárnak barátttya, Ha a' Iesust el-bocsátanája, Sőt ő reá szállana haragja.

Meg-ijede Pilátus, hogy hallá, ő Véréből kezeit ki-mosá Artatlannak önnön magát mondá, Kéz-mosással bizonságát adá.

Ott ezt látván Sidóság; kiálta, Pilátusnak im illyen szót monda, Christus vére szállyon mi magunkra, Fiainkra, s' azoknak fiokra.

Rettenetes szavokot hogy hallá, A' Pilátus: de hogy azt-is látná, Hogy a' Iesust ő meg-nem óhatná, El-tőkéllé hogy kezekben adná.

Tanács előtt Pilátus le-űle, Felesége ő néki izene, Hogy Christuson halált ne tétetne, Mert őrdőgtől nagy sok kint szenvedne.

Izenetin ő semmit nem ada, De Iesusra sententiát monda, Hogy kereszt-fán feszűlve meg-halna, Sidóságban tovább ne maradna.

Sidók, bársonyt Urunkról le-vonák, Ő ruháját ismég reá-adák, A' kereszt-fát vállára fel-tolyák, A' két Tolvajt melléje ki-hozák.

Sok nép gyűle, trombitát meg-fúvák, A' foglyokat kapura inditák, Szent Aszszonyok kapun-kivül várják, Urunk Iesust hogy ők meg-láthatnák.

Urunk Iesust kapun hogy ki-vivék, Szűz Maria Szent Fiára esék, Mind a kettő a' földre térdeplék, A' kereszt-fa ő-reájok esék.

Sőt e' dolgot a' Szűz nem általlya, Szűz Maria esék Szent Fiára, Nagy szeretet mert meg-győzte vala, Hogy mit tenne, soha nem tudhattya.

Christus fejét meg-ölelte vala, Szeretettel őtet ápólgattya, Jaj miképpen szive hasad rajta, Nagy siráftol magát nem ohattya.

Iesus Urunk kinban csak nyög vala, Könyves-szemmel néz ő Szent Annyára, ő bánattyán újúl nagy bánattya, Zokogástol szavát nem mondhattya.

Pogány

Pogány népek e' dolgot csudállyák, Szent Aszszonyok Urunkat sirattyák, Szűz Mariát gyengén ápolgattyák, Népek-közzűl bajjal ki-hozhattyák.

Edes Iesust Sidok fel-rángaták, A' kereszt-fát vállára fel-adák, Sietséggel az útra indíták, A' vén Simont segitségűl adák.

TERTIA PARS.

GYakor ütést rajta tésznek vala, A' Hohérok: s' őtet vonszák vala, Sido népek taszigállyák vala, Sido fiak hagyigállyák vala.

Láttyák vala az ájtatos népek, Mind Férfiak, és Aszszonyi rendek, Hogy mint vernék Iesust kegyetlenek, Sirnak, mert nincs azért mit tenniek.

Ott hogy látá Urunk hogy sirnának, Monda nékik, hogy ne jajgatnának, De magokon jobb siránkoznának, Mert időre azért kint látnának.

Reá juta Golgota hegyére, Urunk Iesus: fáradva, s' epedve, Kereszfával le-esék a' földre, Ott meg-foszták, s' ülteték kereszre.

Iesust reá hanyottá fekteték, A' két kezét két-felé feszíték, A' két lábát mind egyben-szegezék, A' koronát Szent fejében verék.

Az ő Nevét fejéhez ragaszták, Honnan-valo, s' ki volna, meg-irák; Es mind addig földön lenni hagyák, Mig két Tolvajt fára felakaszták.

Társaságot a' Sidok szollíták, Kereszt-fával Iesust fel-támaszták, Hogy kereszt-fát veremben zokkantták, Urunk kinnyát igen megújíták.

Itt Iesusnak ruháját fel-kapák, A' Hohérok: és gyorson meg-oszták; Azon-közben Felségét káromlyák, Szidalommal csalárdnak kiáltyák.

Boldogtalan Sidok úgy káromlyák, Izraëlnek Királlyának hijják; Ha a' Christus Isten Fia mondgyák, Kereszt-fárol szállyon-le, had lássák.

Jesús halván szavokot Sidoknak. Imátkozva könyörög Attyának, Bocsássa-meg bűnöket azoknak, Mert nem tudgyák hogy mit szollanának.

De láts

De láſs csudát, mint káromlyák vala, Tolvajok-is, kik ott fügnek vala; Végre eggyik Urunkhoz tért vala, Könyörögvén néki igy mond vala:

Országodban mikor bé-jutcz Uram, Kérlek téged emlékezzél rólam. Monda Ieſus: Bizonyos légy abban, Hogy velem léſz ma Paradicsomban.

Meg-hallá ezt távúl Szűz Maria, Fel-tekinte, hát fán függ Szent Fia, Mezitelen feſzittetett vólna, A' Tolvajnak kereſzt-fáról ſzólna.

Jánoſt kéré hogy ötet bé-vinné, Sok nép-között Ieſuſt ott meg-lelé, Szűz Maria Szent Fiát tekinté, Ieſus Urunk Szent Annyát meg-nézé.

Nem türheté Ieſus ne beſzéllyen, Szent Annyával: avagy mi jót tégyen. Monda néki: Fiad János légyen; Néked János, Anyám, Anyád légyen.

Edes Ieſus nagy kint ſzenved vala, Szegek-között csak tekereg vala, Szent Attyához fohászkodik vala, Könyörögvén néki igy szól vala:

En Iſtenem, Iſtenem, de mire Hogy el-hagyál engemet ennyire? Im Urunknak az ő beſzédire, Minden hajla, könyörületire.

Vérben kezde im a' Nap öltözni, Hatod órán kezde ſetétedni, Mi Urunknak kínnyán könyörülni, Szent Halálán úgy-mint ſiráſt tenni.

Illyen csudán a' föld meg-indúla, Le-ſzakada Templomnak kárpittya, Kő-ſziklák kezdének romlania, Sok koporsók földből ki-nyílnia.

Nagyon kezde Ieſus ſzomjúhozni, Szent Véréből kereſzt-fán ſzáradni, Nagy fel-ſzóval kezde kiáltani; Epét, mérget, készek innya adni.

Azt mihelyen Urunk meg-kóſtolá, Hát étető: innya nem akará, Végeződtek mindenek, azt mondá, Mint Próféta ezeket meg-irá.

Tellyeſséggel kilencz óra vala, Urunk Ieſus hogy válék halálra, ő Szent ſzine ottan el-hervada, Szent Attyának illyen-képpen ſzólla:

Vegyed

Vegyed Atyám kezedben lelkemet, Adgyad Menyben veled én helyemet, Mert mindenben töttem te kedvedet, Embereknek adtam törvényedet.

Sok kin között Szent Lelkét ki-adá, Szent Attyának kezében bocsátá, Ő Szent fejét jobja-felé hajtá, Meg-hólt teſtét kereſzt-fán fenn tartá.

Ezt hogy látá Szűz Annya Maria, El-ijede, és ugyan el-hala, Nagy bánatban a' földre borúla, Lőn ſiráſa, Szent Fia halála.

Sok csudákat, kik ott lőttek vala, Centurio Urunkra mutata, s' Az ott álló Sidóknak azt mondgya, Bizony e' vólt Iſtennek Szent Fia.

De többen-is, kik ott álnak vala, Hogy meg-ölték igen bánnyák vala, Ő mellyeket kézzel verik vala, Nagy bánattal viſzſzá térnek vala.

Egy kegyetlen Sidó im ezt tévé, Hogy láncsáját ő kezében vévé, Ieſus ſzivét véle meg-öklelé, Kiből teſtét, vér, és viz el-telé.

Urunk Annya, midőn ezt meg-látá, Mint öklelé; le-esék hanyottá, Mély ſebéből hogy Szent vérit ontá, Szűz Mariát bánat le-taſzitá.

János ötet emelgeti vala, Es a' népek kik ezt láttyák vala, Szűz Marián igen ſirnak vala, Minden-képpen keſeregnek vala.

Ronták, törék a' két Tolvajoknak, Ő ſzárokot: hogy fán meg-halnának, Es a' földre le-bocsáttatnának, Húſvét napján fenn ne láttatnának.

Gazdag Jóſef Pilátushoz méne, Ötet kéré, hogy meg-engednéje, Hogy Ieſuſnak teſtét le-vennéje, Tiſzteſséggel, és el-temetnéje.

Ieſus ha él, Pilátus meg-kérdé, Centuriótól jobban meg-érté, Hogy már meg-hólt, Jóſefnek engedé, Nicodémuſt Jóſef mellé-vévé.

Nagy bánattal ők fel-ké ſzülének, Tiſzta gyólcsot, és keneret vőnek, Ember-ölő hegyre ki-menének, Ahoz-való eſzközöt ſzerzének.

El-ki-jutván lajtorját fel-tévék, A' ſzegeket fogókkal ki-ſzedék, Urunk Jeſus Szent teſtét le-vévék, Szent Annyának ölében fekteték.

QUARTA PARS.

CSuda dolog mint el-keſeredék, Szűz Maria Szent Fiára esék, Ő mellyével mellyéhez haſonlék, Szent ſzivére bánat ereſzkedék.

Urunk Ieſus el-fonnyadott vala, Vereſégtől mind el-kékült vala, Szent ſebei el-ki-nyiltak vala, Ő Szent vére ki ſzáradot vala.

Mely nagy ſiráſt téſzen vala rajta, Szűz Maria: hólt teſtét hogy láttya, Ő Szent Fiát öleli, s' csókollya, Szemit ſzáját kezével bé-fogja.

Piros vérit rólla törölgeti, Fátyolával ſzépen bé-fedezi, Szent ſebeit nézvén úgy könyvezi, Jaj én Fiam, Ieſus: igy nevezi.

A' Szent János fejét tartya vala, Töviſſeket fejéből ſzed vala, A' Magdolna lábánál ſir vala, Ölelgetvén apólgattya vala.

Térden álván ſok ajtatos népek, A' Férfiak, és Aſzſzonyi-rendek, Urunk teſtén vala keſergéſek, Meſterek-ért sűrű könyvezéſek.

Rajta-ſiró Szűz Mariát kérék, Hogy öliben a' Ieſuſt meg-kennék, Es az-után ötet el-temetnék, Mivel-hogy már a' Nap el-nyúgodnék.

Ezt engedvén, Urunkat meg-kenék, Minden teſtit Myrrhával illeték, Gyölcsban tévék, és egy kertben vivék, Koporsónak melléje le-tévék.

E' koporsó a' Jófefé vala, Márvány-kőből vala ki-faragva, Ő magának csináltatta vala, Benne ſenkit nem temettek vala.

Tiſztelséggel koporsóba tévék, Urunk Ieſuſt, gyölcsba helyhezteték, Meg-ſiratván, könyvekkel öntözék, A' nagy követ koporsóra veték.

Sok ſiráſſal térdre le-esének, Ur Iſtennek tiſzteſséget tőnek, Koporsóhoz hozzá-békéllének, Es az-után tőlle búcsút vőnek.

A' Szent

A' Szent János kőltőgeti vala, Szűz Mariát; ki, térden áll vala, A' koporsót meg-ölelte vala, Fiát IESUST úgy ſirattya vala.

Nagy bánattal innét fel-kelének, Jerusálembe eſtve bé-térének, Szálláſokra iſmég bé-menének, Harmad napig mind ott keſergének.

Koporsóra pecsétet vetének, Nagy-Szombaton őrzőt rendelének, A' fő Sidók: Urunkhoz küldének, Hogy ellene vigyázók lennének.

Tanitványok hogy el-futtak vala, Urunk teſtét tőllők ſéltik vala, Urunk pedig fel-támadott vala, Harmad napra: mint megmondta vala.

Oh jó Ieſus ſzeretetnek Ura, Mariának Szűzen ſzűlt Szent Fia, Menyorſzágnak Felséges Királya, s' e' Világnak halállal Váltója.

Segély minket Irgalmaſságoddal, Bocsád bűnünk te Szent haláloddal, Es őrizz-meg te Szent Malaſztoddal, Hogy láthaſſunk téged Szent Atyáddal.

Péntek napon Szent Lelked ki-adád, Szent Atyákat Lymbusban meg-látád, Vigaſztalád, és világoſitád, Gonoſz Sátánt megrontád, s' gyalázád.

Igen édeſt reád néznek vala, A' Szent Lelkek: s' úgy örülnek vala, Szeretettel hálát adnak vala, Ez igiket néked mondgyák vala:

Régtől-fogván téged ohajtottunk, Szeretettel; Iſtenünk mi várttunk, Im el-jöttél: néked hálát adunk, Mind örökké dicsiretet mondunk.

Jó Iſtenünk téged azon kérünk, Tégy jól velünk; vidd-ki innét lelkünk, Hogy te veled leheſsünk, élheſsünk, Szent ſzinedre örökké nézheſsünk.

Téged azon mi-is igen kérünk, E' világon kik még teſtben élünk, Malaſztoddal világoſits lelkünk, Hogy bűnünkből igazán felkellyünk.

Vidd lelkünket, kik moſt itt keſergünk, Menyorſzágban: hogy veled leheſsünk, Magaſztallyunk, vigan dicsirheſsünk, Mind örökké te-veled élheſsünk.

Jesus lelked hogy Lymbusban szálla, Istenséggel Lelked-is ott álla;
Te Szent tested koporsóban hála, A' Sidóktúl őrizet lőn nála.
Nagy inneplő Húsvét közel vala, Mert harmad nap immár el-tőlt vala, Fel-támadást Szentek várják vala, Mind e' Világ veszteségben vala.
Sok lelkeket jó Jesus meg-áldád, Kéréseket nékik meg-halgatád, Hogy Lymbusból őket el-ki-hozád, Koporsónál szépen meg-állatád.
A' koporso-környül sokan álnak, Az Angyalok kik néked szolgálnak, A' lelkek-is rendel udvart álnak, Fel-támadnál, tégedet úgy várnak.
Meg-halgatád őket: és fel-vévéd Szent testedet: és meg-dicsőitéd, Fényességgel naggyal nemesitéd, A' lelkeket azzal erősitéd.
Pogányokat Sidókat rettentéd, Őrizőket földre mind le-ejtéd, Ő sziveket félelemben vetéd, Hatalmadat azzal meg-jelentéd.
Jesus néked nagy hálát adának, A' Szent Lelkek; téged imádának, Az Angyalok; nagy áldást mondának, Fel-támadtál, tégedet áldának.
Testben veled sokan támadának, Lelkek-közzül kik veled valának, Kik, sokaktúl nyilván láttatának, Bizonyságot te-róllad szóllának.
Es hajnalban jókor fel-kelének, A' Mariák te-hozzád menének, Keneteket néked készitének, De koporsót üressen lelének.
Reggel jutván ott nem találának, Koporsóban ők Angyalt látának, Tanúságot a' kitől hallának, Nagy örömmel ők haza futának.
Nagy sokaknak látást meg-beszéllék, Jerusálemben, és a' kik nem hivek, Ki-menének: azok-is úgy lelék, Azon-közben Jesus meg-jelenék.
Azon-közben siró Magdolnának, Meg-jelenék, s' az ő Szent Annyának, Nem csak egyszer az Apostoloknak, Uton-járó két szarándokoknak.
Sok jó hivek úgy örülnek vala, Mestereket hogy ők láttyák vala, Dicső-

Dicsőségben fel-támadott vala, Szeretettel reá néznek vala.
E' világra hogy ő fel-támada, Negyven napig vélek meg-marada, Tanitása reájok árada, Idvességre nékik útat nyita.
Christus vélek végtére ezt tévé, Jerusálemben őket bé-vivé, Olajfáknak hegyére késéré, Ott ő tőllők vég-búcsúját vévé.
Urunk Jesus onnét Menyben méne, Mind Menyország ezen megőrüle, Szent Attyának Jóbja-felől üle, Onnat lészen Világ itilője.
Légy kegyelmes Jesus Szent Atyáddal, Légy szó-szóllónk drága Szent kinoddal: Segély minket Menyből Malasztoddal, őriztess-meg te Szent Angyaloddal.
Aldgy-meg minket a' te Szent igéddel, Moss-meg minket drága Szent véreddel, Vigasztaly-meg a' te Szent Lelkeddel, Dicsőits-meg te Istenségeddel.
Az Menyégből Jesus, Nemes Urunk, Ez Világra itélni le-várunk, Fel-támadván téged mind meg-látunk, Tőlled Menyben megkoronáztatunk.
Mostan azért adgyad Szent Lelkedet, Dicsirhessük vele felségedet, Es egy-házi te szenteléseded, Eggyességben l[illegible]gyült sok Szentidet.
Ez életben bocsáss-meg bűnünket, Itiletkor támass-fel testünket, Eggyesitvén testünkel lelkünket, Jobb-kéz-felől engedgyed helyünket.
Nagy Ur Isten vegyed e' Versünket, Szeretetből szerzett énekünket, Bóldogitsad testünket, lelkünket, Adgyad Menyben örök-életünket.
Dicsirtessék az Atya Ur Isten, Dicsirtessék a' Fiú Ur Isten, Dicsirtessék Szent Lélek Ur Isten, Szent Háromság, egy bizony UR Isten. Amen.

PASSIO BEATISSIMÆ VIRGINIS MARIAE.

BOLDOG ASZSZONY PASSIO-JA.

AZON NOTARA.

SZűz Maria Iesusnak Szent Annya, Angyaloknak, s' Szenteknek Aszszonya, Bűnös népnek kegyes szó-szólója, Reménsége, óltalma, gyámola.

Emlékezem most an Szent Fiadról, A' Iesusról, mi édes Urunkról, Ô kinnyáról, és Szent haláláról, Es szivednek nagy sok sirásáról.

Azt említem, hogy Bétániában, Magdolnának ô Palotájában, Jesus hiva belsô-kamarában, Nagy titkokat monda néked abban.

Azok közőtt illyent-is jelente, Hogy Jerusálemben ô fel-menne: Vég-Vacsorát a' Városban tenne, O Tőrvényért ott újat rendelne.

Es az-után a' kínokra menne, Vereséget nagy sokat szenvedne, Keresztfára feszítetve lenne, E' Világ-ért halált azon venne.

Te ezeket oh Szent Szűz hogy hallád, El-ijedvén fejedet le-hajtád, Térdeidet a' földre bocsátád, Szent Fiadnak e' szókot úgy mondád:

Oh énnékem, szerelmes Szent Fiam, En Istenem, és szentséges Uram! Kérlek téged emlekezzél róllam, Kéréssemet halgasd-meg, hadd mondgyam.

Kérlek ne-menny most fel a' Városba, De maradgy-meg itt Bétániába, Mert a' Sidók vadnak nagy haragba, Te-ellened: és gonosz szándékba.

Maradgy-meg itt gondodat viselem, Vég-Vacsorát én meg-szerezetem, A' Húsvéti-Bárányt meg-süttetem, Az étkeket kedvedre készitem.

Kérlek engedgy én könyörgésemnek, Ne-tégy nagyobb bánatot szivemnek, Mert ha fel-mégy, és ott meg-ölendnek, Nagy kínt szerzesz az én életemnek.

Monda

Monda Iesus az ô Szent Annyának, Akarattya az én Szent Atyámnak, Irások-is tartyák Prófętáknak, Hogy el-vegyem bűnét e' Világnak.

Szűkség azért hogy én oda mennyek, A' Városba: s' mindent elvégezzek, Vég-Vacsorán új Tőrvényt szerezzek, Es az-után kínt, halált szenvedgyek.

Oh Maria ezeket hogy hallád, Szent Fiadnak im e' szókat szóllád: Tudom Uram, úgy vagyon mint mondád, Igy rendelte ezeket Szent Atyád.

De én velem kérlek hogy ezt tegyed, Hogy lelkemet testemből ki-vegyed, Addig, a' mig a' halált szenvedgyed, Akarattyát Atyádnak bé-tőltsed.

Ne láthassam én a' te kínodat, Se pediglen szörnyű halálodat, De te lássad az én halálomat, E' Világból én ki-múlásomat.

Jobb énnékem Világtól meg-válnom, Es lelkemet te Kezedben adnom, Hogy-sem-mint te halálodat látnom, A' látásból bánatban meg-halnom.

Kérlek azért vedd-ki most lelkemet, E' Világból az én életemet, Kezeiddel fogd-bé szemeimet, Es az-után temesd-el testemet.

Urunk Iesus látván nagy bánattyát, Szent Annyának keserves siralmát, Le-térdeplék, s' meg-ôlelé Annyát, Meg-csókolá az ô Szent orczáját.

Szent Annyának, sirván csűgg a' vállán, Ugy bánkodik az ô nagy bánattyán, Engeszteli szép szóval biztatván, Hogy ne-sirna, kéri, bátoritván.

De mind ketten ők zokognak vala, Egy-mást szépen meg-ôlelték vala, Térden-álva siránkoznak vala, Szent Annyának Iesus igy szól vala:

Kérlek Anyám, hogy légy békeségben, Csendeségben, szivedben, s' elmédben, Mert énnékem akaratom ebben, Hogy szenvedgyek halált én testemben.

Nem

Nem jobb vólna, ha te most meg-halnál, És engemet e' Világon hadnál, Mert bizonnyal Lymbusra szállanál, Menyországban bénem bocsáttatnál.

Nám jól tudod, hogy a' vén Próféta, A' Simeon te-néked megmondta, Hogy lelkedet a' tőr által-járja, En kinomat, midőn szemed láttya.

En Szent Fiam, monda Szűz Maria, E' világnak halállal Váltója, En szivemnek csak te vagy tudója, Szereteti, és bátoritója.

Légyen bátor énnékem, mint mondta, A' Próféta: s' irásban mint hatta; Hogy szivemet a' bánat el-hattya, Kinaidot midőn szemem láttya.

Csak hogy kérlek ne-hadgy-el engemet, En előlem ne-vedd-el Szinedet, Részesits bár kinokban engemet, Mellyek alá veted Szent testedet.

Engedd kérlek hogy veled lehessek, Es mindenben eggyütt szenvedhessek, Kint, és halált, temetést vehessek, Veled hallyak, s' teveled élhessek.

Monda Iesus: Szent Anyám, MARIA; Nem bocsátlak téged a' kinokra, Nem kell menned moston a' halálra, De akarom hogy csak nézz kinomra.

Maradgy-meg te, monda Szent Annyának, Légy Aszszonyok az Apostoloknak, Tanitója a' Tanitványoknak, E' világon példa mindenjóknak.

Ezt-is mondá, Szent Anyám hogy szültél, Szent méhedben, őledben viseltél, Hogy engemet enyire neveltél, Es nagy hiven eddig meg-őriztél.

Köszönöm én te szolgálatodat, Velem-való dajkálkodásodat, Szeretettel rám vigyázásodat, Nagy hűséges szorgalmasságodat.

Im elölled most én búcsút vészek, Es te-tőlled bocsánatot kérek, Mert immár Jerusálemben mégyek, Kint, és halált holott én szenvedek.

A' Pokolokra az-után le-szállok, Sok Lelkeket én onnét ki-hozok, Fényes-

Fényességben hogy én fel-támadok, Néked akkor nagy örömet adok.

Im ezeket hogy Iesus meg-mondá, Ő Szent Annyát meg-áldá, s' csókolá, Es az-után ő maga fel-álla, Szent Annyát-is állatá lábára.

Idvezitőnk innét ki-fordúla, A' Szent Szűz-is utánna indúla, Szüz Maria mert igen sirattya, A' kűn-álló Sokaság jól láttya.

A' ház-népe Urunkhoz járúlt, Tudni-illik, Maria Magdolna, Kik a' Szűzet látván hogy úgy sirna, Ott meg-kérdék hogy mi oka vólna?

Szűz Maria hogy okát meg-mondgya, Hogy Szent Fia most menne halálra, Azzal őket inditá siráira, Ohajtára, és nagy zokogára.

Kérik vala Iesust ők mind arra, Hogy ne-menne a' szörnyű halálra, Ne-menne-fel a' Vég-Vacsorára, Mert eleget főznének ők arra.

Monda Iesus a' jó Aszszonyoknak, Akarattya az én Szent Atyámnak, Iráfok-is tartya Prófetáknak, Hogy magamat adgyam a' kinoknak.

Kéré Iesus Maria Magdolnát, Hogy vennéje hozzája Szent Annyát, Es viselné mindenben jól gondgyát, Enyhitené az ő nagy bánattyát.

Jesus Urunk mind az ott állókat, Az keserves Aszszony-állatokat, Szent kezével meg-áldá sirókat, Meg-köszöné nékik jó-vóltokat.

Az Udvarból Christus ki-fordúla, Apostoli Sereg véle vala, Jerusálemfelé el-indúla, Illyen-képpen mégyen a' halálra.

Szent Annya-is utánna indúla, Jó népekkel ottan el-ki-álla, Könyves-szemmel néz vala utánna, Fiát Iesust erőssen sirattya.

Szent Fia-is sir az úton menvén, Es nagy gyakran Annyára tekintvén, Apostolok e' dolgot szemlélvén, Ők-is azon bánkodnak könyvezvén.

Christus Urunk menvén a' Városban, Szűz Maria áll vala az útban, A' sok jókkal marada bánatban, Nagy sirásban, és sok ohajtásban.

Ez a' dolog Csötörtökön vala, A' Nap immár le-menésben vala,
Az út pedig ott fęlelmes vala, Azért Szűzet haza híják vala.
Az útról ők mind haza térének, Szálláſokra eſtvére menének, Es
házokban le-telepedének, Kamarában Szűznek helyt ſzerzének.
Ott a' Szent Szüz ſzivből imátkozik, Szent Fiáról gyakran gondol-
kodik, Szent Attyához azért fohászkodik, Fia miatt felette
bánkodik.
Szűz Maria mi-is téged kérünk, Bűnös népek kik még teſtben
élünk, Hogy a' Ieſuſt imádgyad érettünk, Légy ſzó-ſzóllónk
előtte mi-nékünk.
Hogy bűnünkből mi ki-tiſztúlhaſſunk, s' Szent Malaſztban és meg-
újúlhaſſunk, Menyorſzágban hozzád bé-juthaſſunk, Mind örök-
ké veled vigadhaſſunk. Amen.

MAS AZON NOTARA.

ISten Fia magát meg-aláza, Menyorſzágból jöve e' Világra: Mariá-
nak bé-ſzálla méhében, Es öltözék Emberi-ſzemélyben.
Ehséget, és gyakor ſzomjúságot, Fáratságot, és ſok boiſzúságot:
Gyalázatot érettünk ſzenvede, Hogy bűnünkről eleget te-
hetne.
Sok vakoknak ſzemeket meg-nyitá, Poklosokat ſzépen meg-gyó-
gyitá: Halottakat támaſzta életre, Jó példával útat nyita
Menybe.
A' kegyetlen Sidók meg-irígylék, A' Tanácsban ottan el-végezék:
Hogy a' Ieſuſt kötözve meg-fognák, Es végtére a' halálra
adnák.
Ez Tanácsot Júdás hogy meg-hallá, A' Sidókkal ő-is azt jóvallá:
Meg-öleſsék a' IESUS; azt mondgya, Maga léſzen, ki ke-
zekben adgya.
Ezt hogy hallák Sidók, örülének, Es harmincz-pénzt néki igiré-
nek: Júdás a' pénzt Sidóktól el-vévé, Es a' Ieſuſt kezekbe úgy
eté.

Nagy

Nagy ſok néppel Júdás fel-készüle, Ieſus-után a' kertbe bé-méne:
Mondván nékik: A' kit meg-csókolok, Azt fogjátok, s' erőſſen
tartsátok.
Látván Ieſus Sidók ſokaságát, Ottan tőllők meg-kérdé az okát:
Kit kereſnek? IESUST. ők azt mondák, Hogy Júdás már
jelt adgyon, azt várák.
Monda Ieſus ſzép gyenge beſzéddel, A' Sidóknak ſzólván ſzelidséggel:
Ha engemet akartok meg-fogni, Tanitványim hadgyátok el-
menni.
Ottan Ieſuſt a' Sidók meg-fogák, Meg-kötözék, s' mód-nélkül rán-
gaták: Szent ſzakállát meg-tépék, ſzaggaták, Szent orczáját
pökdösék, rútiták.
Cedron-vizén Ieſuſt viſzſza-hozák, Annás Papnak házában állaták:
A' Sidóktól néki vádoltaték, Tanitványi hol vadnak? azt kér-
dék.
Meg-felele Ieſus Annás Papnak, Tanitványim azt kérded hol vadnak:
Es mi légyen az én tanitáſom, Tudgyák a' Kik hallották ſzól-
láſom.
Azon-közbe egy kegyetlen ſzólga, Az ördögnek undok moslék rab-
ja: Arczúl csapá Ieſuſt, és igy monda: Igy felelſz-é a' Fő Pap
ſzavára?
Monda Ieſus engedelmeſséggel, Mit verſz engem ily kegyetlenség-
gel? Gonoſz ſzókat ha én moſt mondottam, Bizonyitsd-meg
ha nem jól ſzóllottam.
Annás Ieſuſt Kaipháshoz küldé, A' Kaiphás házában bé-vivé: Es ott
Ieſuſt meg-kérdé magának, Hogy-ha mondgyák őt't Iſten
Fiának.
Kaifáſnak Ieſus igy felele: Magad mondod; és meg-látſz végtére,
Itiletre ſzép felhőben jöni, Szent Atyámnak Jóbja-felől ülni.
Dicsirteſsék az Atya Ur Iſten, Ő Igíje a' Fiú Ur Iſten: Egyetemben
Szent Lélek Ur Iſten, Szent Háromság egy bizony Ur Iſten.
Amen.

MAS SZEP ENEK.

Nota: *Stabat Mater doloroſa, &c.*

I.

KErlek én Szarándok lelkem, Téged-is halandó teſtem. Ertsetek eggyet velem. Ertsetek eggyet velem.

Igyekezem Iſtenemnek, Szólgálnom én Teremtőmnek. Világ Fejedelmének. Világ Fejedelmének.

Ebben a' Szarándokságban, Pœnitenczia-tartásban. Léſzek lelki-bánatban. Léſzek lelki-bánatban.

Mert hogy lehetne víg kedvem, Midőn ſzenved Fejedelmem. Tővis-alatt én Fejem. Tővis-alatt én Fejem.

A' Nap, a' Hóld, Föld, s' kő-ſziklák, Urunk halálát ſirattyák. A' csudák bizonyittyák. A' csudák bizonyittyák.

A' békeſségnek Angyali, Iſtennek kedves Szólgai. Tudtak akkoron ſirni. Tudtak akkoron ſirni.

Koporsók meg-nyilatkoztak, A' halottak fel-támadtak. A' Városban láttattak. A' Városban láttattak.

Csak a' Sidók őrvendeztek, Ő bűnőkben dicsekedtek. De ezért meg-fizettek. De ezért meg-fizettek.

En Chriſtus Szent halálá-ért, Szűz Annya epeſségé-ért. Sirok, s' meg-halok ezért. Sirok, s' meg-halok ezért.

Kezén, lábán, ſzegek-helyét, Vérrel-feſtett ſebes teſtét. Es óldala mély ſebét. Es óldala mély ſebét.

Kőny-húllatáſommal moſom, Nagy ſzerelemmel csókolom. Ólemben ſzárogatom. Ólemben ſzárogatom.

II.

KInek Nevére Föld, s' az Eg, Térdet hajt Pokol, és mélység. Minden Fejedelemség. Minden Fejedelemség.

Kit dicsirnek az Angyalok, Imádnak hatalmaſságok. Rettegnek Uraságok. Rettegnek Uraságok.

Intésére meg-rémülnek, Egek oſzlopi reſzketnek. Kő-ſzálak repedeznek. Kő-ſzálak repedeznek.

Térdre eſett, mint a' Szólga, Tanitványok lábát moſſa. Tőrőlvén ſzárogattya. Tőrőlvén ſzárogattya.

Oh Iſten méltóztatáſa, Judás lábát-is meg-moſta. Ki őtet el-árúlta. Ki őtet el-árúlta.

Intvén pœnitencziára, Elete jobbitására. De nem lőn ő haſznára.

Mert vólt az őrdög tőriben, Főſvénységnek őrvényében. Immár Pokol tűzében. Immár Pokol tűzében.

Chriſtus alázatoſságát, Kőveſsük ő tanitását. Ugy veſzſzük bóldogságát. Ugy veſzſzük bóldogságát.

III.

NAgyobb csudát nem olvaſott, Ez e' Világ; nem-is hallott. Szemeivel ſem látott. Szemeivel ſem látott.

Urunk orczáján a' vérnél, Es véres-veréjtezéſnél. Hoſzſzú ſzenvedésénél. Hoſzſzú ſzenvedésénél.

Midőn kéſzűlt a' halálra, Meg-mondhatatlan kínokra. A' magas kereſzt-fára. A' magas kereſzt-fára.

Látván az egéſz ſzenvedéſt, Oſtorozáſt, és pőkdőséſt. Csúfoláſt, s' nyakon-veréſt. Csúfoláſt, s' nyakon-veréſt.

Népe háládatlanságát, Vérének meg-tapodását. Maga meg-útálását. Maga meg-útálását.

Jerusálemnek romlását, Sidó Orſzág puſztúlását. Sok Nemzet kárhozattyát. Sok Nemzet kárhozattyát.

Gondolkodván mind azokról, Vér-verejték orczájáról. Földre folyt, ruhájáról. Földre folyt ruhájáról.

Oh én lelkem te-is azért, Bánkodgyál ſok bűneid-ért. s' Chriſtus ſzenvedésé-ért. s' Chriſtus ſzenvedésé-ért.

Mert a' mint a' ſzenvedéſnek, Társa léſz moſt kereſztének. Ugy léſzeſz őrőmének. Ugy léſzeſz őrőmének.

SECUNDA PARS.

I.

VEres verejtéke után, Iesus a' jövendőt tudván. Judáſt Sidókkal várván. Judáſt Sidókkal várván.

Tanitványit hogy fel-kőlté, Es az Imádságra inté. s' Hóhérit meg-jelenté. s' Hóhérit meg-jelenté.

Júdás ſok fegyveres-kézzel, Sok égő-ſzővetnekekkel. Erkezék kéſzülettel. Erkezék kéſzülettel.

Nézd a' dühős farkaſokot, Mint kéſzitik agyarokot. Bárány-éllen fogokot. Bárány-ellen fogokot.

Meg-kérdvén, kit kereſnének? Rémülvén hátra menének. Es a' földre esének. Es a' földre esének.

Nem titkolta Iſtenségét, Meg-gyógyitván Málkus fülét. Tiltván Péter fegyverét. Tiltván Péter fegyverét.

Emberségét ſem titkolá, Mert ám magát kézben adá. Meg-fogák, mert akará. Meg-fogák, mert akará.

Te áruló főſvény Júdás, Hol a' méltó hálá-adás? Mit jelent a' csókolás? Mit jelent a' csókolás?

Chriſtus néked teſtét, s' vérét, Adta: moſván lábad ſzennyét. Hogy vennéd dicsőſségét. Hogy vennéd dicsőſségét.

Te pedig meg-ejtésére, Vermet ásál: Es vérére, Pénzt vettél; győtrelmére. Pénzt vettél; győtrelmére.

Roſzſzúl kereskedő Kalmár, Erſzény-hordozó Or, Sáfár; Gehennában fizetſz már. Gehennában fizetſz már.

II.

AZ Eg, és Föld irtózzanak, Arczúl-verésén Chriſtuſnak. Attya ábrázattyának. Attya ábrázattyának.

Kit egy hizelkedő ſzólga, Őrdőgnek roſz moslék rabja. Ok-nélkül arczúl-csapa. Ok-nélkül arczúl-csapa.

Sera-

Seraſimok, Cherubimok, Angyalok, és Archangyalok. Kik Iſtennek ſzolgáltok. Kik Iſtennek ſzolgáltok.

Kik az első ſzülőtteket, Egyptusban meg-ölétek. A' népet meg-verétek. A' népet meg-verétek.

Kik Lucifert le-vetétek, Sodomát meg-égetétek. Pharaót meg-ölétek. Pharaót meg-ölétek.

Mi az oka hogy halgattok, Midőn ſzenved ti Uratok. Es boſzſzút nem állotok. Es boſzſzút nem állotok.

Tudom hogy idveſségünk-ért, Halgat Chriſtus; ti-is azért, Mennyei éppület-ért. Mennyei éppület-ért.

Bé-kell telni az Iráſnak, Szenvedni kell a' Chriſtuſnak, Váltságok-ért ſokaknak. Váltságok-ért ſokaknak.

Mert rólla próſétáltatott, Hogy ſzenved ſok boſzſzúságot. Orczája gyalázatot. Orczája gyalázatot.

TERTIA PARS.

I.

ISaiáſnak iráſa, Dávidnak próſétáláſa. Példák árnyékozáſa. Példák árnyékozáſa.

Üdőknek tellyes vóltára, Bé-tőltek: midőn Chriſtuſra, Szállott ſzenvedés habja. Szállott ſzenvedés habja.

Meg-némúlt Kaifás előtt, Mint bárány a' nyírők előtt. A' hamis Tanúk előtt. A' hamis Tanúk előtt.

Őket egy ſzóval ſem feddé, Magát előttők nem menté. Kaifás ſem érdemlé. Kaifás ſem érdemlé.

Mert jőtt vala ő ſzenvedni, Mi bűneink-ért ſzenni. s' Azért akart halgatni. s' Azért akart halgatni.

Szent orczáját bé-fődőzték, Kezeit hátra kőtőzték. Hogy bátrabban verhetnék. Hogy bátrabban verhetnék.

Némelly pőkdőſte orczáját, Némelly ſzaggatta ſzakállát. Öklével verte hátát. Öklével verte hátát.

A' tőb-

A' többit meg-nem mondhatom, Könnyebb Chriſtuſſal bánkodnom. Bóldog-Aſzſzonnyal ſirnom. Bóldog-Aſzſzonnyal ſirnom.

Ollyanná tötte orczáját, Mint igen kemény kő-ſziklát. Gondolhatod ſok kínnyát. Gondolhatod ſok kínnyát.

Oh ember tanúly halgatni, Ha kedved Chriſtuſt követni. Es véle uralkodni. Es véle uralkodni.

Bóldogok a' kik ſzenvedtek, Boſzſzúság-ért nem fizetnek. Iſten fiai léſznek. Iſten fiai léſznek.

II.

SOk káromlás, taglás után, Fő-Papok Sinatot tartván. Nagy-Péntekre virradván. Nagy-Péntekre virradván.

Kötve vivék Pilátushoz, Chriſtuſt a' Pogány Bíróhoz. Hogy ſzólna halálához. Hogy ſzólna halálához.

De az ő vádoláſokat, Fontolván, menté Urunkat. Meg-vetvén panaſzokat. Meg-vetvén panaſzokat.

Mondván: Okot nem találok, Az Emberben, kit vádoltok. Jobb ha el-bocsáttyátok. Jobb ha el-bocsáttyátok.

Ha el-bocsátod, mondának; Nem léſz baráttya Csáſzárnak. s' Kedvek telik Sidóknak. s' Kedvek telik Sidóknak.

Pilátuſnak nincs mentsége, Ki vólt Sidók Fejedelme. Római Csáſzár-Képe. Római Csáſzár-Képe.

Midőn Chriſtuſt kézben adá, Halálra ſentenciázá. Szörnyen oſtoroztatá. Szörnyen oſtoroztatá.

Mert a' Tanúk hamiſságát, Tudta a' Sidók haragját. s' Chriſtus ártatlanságát. s' Chriſtus ártatlanságát.

Még-is hozatván Medenczét, Fedezni akarván vétkét. Meg-mosá véres kezét. Meg-mosá véres kezét.

De Urunkat kézben adván, Barrabáſt meg-ſzabaditván. Gonoſsága lőn nyilván. Gonoſsága lőn nyilván.

s' Mint-hogy Csáſzár grátiáját, Hogy ſem Törvény igaſságát. Inkább ſzerette magát. Inkább ſzerette magát.

Csáſzártól ſem becsülteték, Szám-ki-vetéſre üzeték. Bűnében el-kárhozék, Bűnében el-kárhozék.

Pilá-

Pilátuſnak követői, Chriſtuſnak meg-feſzitői. Es kegyetlen hohéri. Valakik bünt cselekeſznek, Pilátuſſal eggyütt léſznek. Es örökké gyötrődnek. Es örökké gyötrődnek.

QUARTA PARS.

I.

ATyának örök Igéjét, Es dicsőſségének fényét. Szépségének tükörét. Szépségének tükörét.

Mindeneknek Teremtőjét, Minden Tudománynak kincsét. Iſtennek bölcseségét. Iſtennek bölcseségét.

Kevély Heródeshez vivék, A' hol Ieſuſt meg-neveték. Es bolondnak nevezék. Es bolondnak nevezék.

Mert fejérbe öltözteté, Pilátushoz viſzſza-küldé. Csak ſemminek itilé. Csak ſemminek itilé.

Valaki elől-találta, Avagy által-menvén látta. Ieſuſt minden csúfolta. Ieſuſt minden csúfolta.

Igy csúfolá régen Nóët, A' gonoſz Chám ő Szüléjét. Látván ő réſzegségét. Látván ő réſzegségét.

Chriſtuſt-is fejér ruhába, Meg-réſzegitette vala. A' ſzeretetnek bora. Azért lőn csúfja mindennek, A' Sidó, és pogány Népnek. Egéſz Jerusálemnek. Egéſz Jerusálemnek.

Ez-után más öltözetben, Meg-láttyák fényes felhőben. Chriſtuſt itilő-ſzékben. Chriſtuſt itilő-ſzékben.

Jajgatván magok ſirattyák, Mondván: Ti magos kő-ſziklák, Eſſetek ránk minden fák. Eſſetek ránk minden fák.

Ne-hallyuk a' Bíró ſzavát, Az ő rettenetes átkát. Ne-láſſuk ő orczáját. Ne-láſſuk ő orczáját.

II.

O En lelkem Teremtőd-ért, Mennyei Vő-legényed-ért. Es meg-dicsőitőd-ért. Es meg-dicsőitőd-ért.

Öltözzél moſt gyáſz-ruhában, Menny Pilátus Udvarában. Sirván könyvez magadban. Sirván könyvez magadban.

A' Római pogány szólgák, Az ártatlan Iesust foztyák. Veszszőzik, s' ostorozzák. Veszszőzik, s' ostorozzák.

Nincs senki óltalmazója, Mellette nincs szó-szóllója. Nincsen szánakodója. Nincsen szánakodója.

Ah! ki gondolhatta vólna, Hogy az Istennek vállára. Valaha ostor szálna. Valaha ostor szálna.

Nézzed a' Mennyei Urat, A' kin miatt nem-is szólhat. Látod ostorok alatt. Látod ostorok alatt.

Christus csapása számos vólt, Öt-ezer, négy-száz, negyven vólt. Es erre oka nem vólt. Es erre oka nem vólt.

A' lába talpától-fogva, Egéség benne nem vala. Tetejé-ig seb vala. Tetejé-ig seb vala.

Nem vólt szine, ékessége, Orczájának tekintete. Kit meg nem tőrőlhete. Kit meg nem tőrőlhete.

En már többet nem szólhatok, Kőny-húllatással áradok. Bóldog-Aszszonnyal sirok. Bóldog-Aszszonnyal sirok.

QUINTA PARS.

I.

NEzd az Ur Christus Szent teste, Sok sebekkel van terhelve. Szent vérével bé-festve. Szent vérével bé-festve.

De ezzel nem elégednek, Hivei a' Lucipernek. Uj kínokat szereznek. Uj kínokat szereznek.

Bársony ruhát adtak reá, A' végre, hogy a' ki látná. Csúf-Királynak tartaná. Csúf-Királynak tartaná.

Kezében Nádat adának, Hogy már nincs országa annak. Mint pártos lázzasztónak. Mint pártos lázzasztónak.

Ottan tővis Koronával, Fajdalmas nagy gyalázattal. Koronázák nagy kínnal. Koronázák nagy kínnal.

Az iszo-

Az iszonyú Koronába, Illy hallatlan találmányba. Hetven-két tővis vala. Hetven-két tővis vala.

Azt akkor fejében verék, Szent orczáját meg-vérezék. Koponyáját meg-sérték. Koponyáját meg-sérték.

Ezt Pilátus nem formálta, Sőt más ember sem gondolta. Illy szokás nem-is vala. Illy szokás nem-is vala.

Ennek kegyetlen mestere, A' kevélyek Fejedelme. Vólt Pokol mű-helyébe. Vólt Pokol mű-helyébe.

De Urunknak nem-árthatott, Harmad-napra fel-támadott. Menyben koronáztatott. Menyben koronáztatott.

Ellenségit mind meg-győzte, Pokol táborát meg-verte. Lucipert meg-kőtőzte. Lucipert meg-kőtőzte.

Pilátus Christus inségét, Látván tővissel vert fejét. Sebes, beteges testét. Sebes, beteges testét.

Szánakodék, s' azt gondolá, Hogy-ha a' Sidóság látná. Békével bocsátaná. Békével bocsátaná.

De a' Papok gonosága, A' népet el-ámította. Mind halálig nem szánta. Mind halálig nem szánta.

Barrabást add ugy-mond nékünk, Ezt feszitsd-meg; hogy-ha vétünk. Vére maradgyon rajtunk. Vére maradgyon rajtunk.

A' Tolvajt meg-szabadittya, A' Nép; de Iesust halálra. Ottan sentencziázza. Ottan sentencziázza.

Pilátusnak nincs mentsége, Júdással vagyon győtrelme. Kén-köves feredőbe. Kén-köves feredőbe.

II.

O Szűzek Szűz Királynéja, Urnak Szólgáló-Leánya. Isten Fiának Annya. Isten Fiának Annya.

Szemléld kit viznek halálra, A' magas Kalváriára. Mint Bárányt áldozatra. Mint bárányt áldozatra.

Imé vállán a' kereſzt-fa, A' Fején tövis Korona. Orczáján vér, és torha. Orczáján vér, és torha.

Ez-é az Iſtennek Fia? Ez-é az Embernek Fia? Ez-é Sidók Királlya?

Ez-é a' kit Názáretben? Szüzen fogadtál méhedben, Es ſzültél Bethlehemben? Es ſzültél Bethlehemben?

Nem ſzólhat a' kegyes Anya, Szivét éles-tör ſzaggattya. Szent Fiát úgy jajgattya Szent Fiát úgy jajgattya.

Péter, ez-é a' kit látál, Tábor-hegyén midőn vólnál? Rajta el-álmélkodál. Rajta el-álmélkodál.

Midőn vólna dicsőſségben, Hónál fejérb öltözetben. Orczája fényeſségben. Orczája fényeſségben.

Péter-is halgat bánkodván, Mert vétkezett többet ſzólván. Meſterét meg-tagadván. Meſterét meg-tagadván.

Nékünk-is jobb moſt halgatnunk, Urunk halálán bánkodnunk. Szent Annyával ſiratnunk. Szent Annyával ſiratnunk.

Chriſtus tövis Koronád-ért, A' kopott bárſony ruhád-ért. Es a' roſz üres nád-ért. Es a' roſz üres nád-ért.

Add az élet Koronáját, Halhatatlanság ruháját. Tár-házad gazdagságát. Tár-házad gazdagságát.

SEXTA PARS.

I.

KI az Eget Nappal', Hóldal', A' bújdoſó Plánétákkal. Tündöklő Csillagokkal. Tündöklő Csillagokkal.

Ki az Erdőt ſzép zöld fákkal, A' Völgyeket forráſokkal. Gyönyörű Madár-ſzókkal. Gyönyörű Madár-ſzókkal.

Ki a' Földet virágokkal, Föld-gyomrát ezüſt, arannyal: Gyémántal, fü-ſzerſzámmal. Gyémántal, fü-ſzerſzámmal.

Ki gyümölcsel a' kerteket, Szőlő-gerezdel hegyeket, Halakkal a' vizeket. Halakkal a' vizeket.

Ki az Embert okoſsággal, Madarakat ſzép tollakkal. Meg-ruház jó-módgyával. Meg-ruház jó-módgyával.

Ruhái-

Ruháitúl meg-foſztatik, Keze, lába ſzegeztetik. Es fára függeſztetik. Es fára függeſztetik.

Im Anya-ſzült-mezitelen, Három órát a' kereſzten. Függ a' nagy vas-ſzegeken. Függ a' nagy vas-ſzegeken.

O én ſzerelmes Ieſuſom, Mely kemény ágyad van látom: Rajtad a' nagy fajdalom. Rajtad a' nagy fajdalom.

Fejednek ſelyem vánkoſa, A' kemény tövis korona. O fájdalmak Férfia! O fájdalmak Férfia!

II.

KI ád vizet én fejemnek, Kőny-hüllatáſt ſzemeimnek. Hogy én-is keſeregjek. Hogy én-is keſeregjek.

Mert a' Világnak nagy Ura, Függeſztetett kereſzt-fára. Gyalázatos halálra. Gyalázatos halálra.

Im az Iſtennek Szüléje, Vagyon nagy keſerűſégbe. Epeség tengerébe. Epeség tengerébe.

A' Nap-is az ő orczáját, Bé-fedte világoſságát. Gyáſzollya Iſten Fiát. Gyáſzollya Iſten Fiát.

Föld-oſzlopi meg-rendültek, Kő-ſziklák meg-repedeztek. Sidókra nehezteltek. Sidókra nehezteltek.

Mert a' betegek orvoſát. A' halottak támaſztóját. A' vakok gyógyítóját. A' vakok gyógyítóját.

Minek-utánna meg-verték, Pökdöſték, vérbe keverték. Meg-feſzitvén, meg-ölték. Meg-feſzitvén, meg-ölték.

Akkoron ketté-ſzakada, A' Templomnak Suporláttya. Világ vólt nagy homályba. Világ vólt nagy homályba.

Az Angyalok-is csudálták, Urunk halálát hogy látták, s' Keſervesen. ſiratták. s' Keſervesen ſiratták.

III.

O Háládatlan Sidóság, Mit véthetett az Igaſság. Az Iſteni méltóság! Az Iſteni méltóság!

Hogy hozzá illy kemény ſzivel, Lennél illy kegyetlenséggel. Oktalan dühöſséggel. Oktalan dühöſséggel.

Hogy nem csak meg-feszitenéd, De boszszúval-is illetnéd. Halálakor nevetnéd. Halálakor nevetnéd.

Ő te-éretted Farahót, Meg-veré mind az Országot. s' Téged megszabaditott. s' Téged meg-szabaditott.

A' Tengeren száraz-lábbal, Által-hozott gazdagsággal. Nagy rettentő csudákkal. Nagy rettentő csudákkal.

Te pedig őtet kötőzve, Pogány Pilátus kezébe. Adtad meg-feszitésre. Adtad meg-feszitésre.

Ő téged táplált Mannával, Kőből-forró jó itallal. Te pedig epés-borral. Te pedig epés-borral.

A' te ruhád meg-nem kopott, Negyven esztendeig tartott. Nem adott semmi gondot. Nem adott semmi gondot.

Te, ruhájától meg-fosztád, Merős mezitelen hagyád. Kereszt-fára akasztád. Kereszt-fára akasztád.

Ő, Királyi-Koronával, Becsüllött Uri-pompával. Földnek minden javával Földnek minden javával.

De te tövis-Koronával, Koronáztad gyalázattal. Csúfoltad üres Náddal. Csúfoltad üres Náddal.

Jaj azért néked Sidóság, Reád szál sok nyomorúság. Szám-ki-vetés és rabság. Szám-ki-vetés és rabság.

Nem lesz Országod, s' Királyod, Oltárod, és áldozatod. Csak méltó gyalázatod. Csak méltó gyalázatod.

I V.

Ő Töredelmes Szűz Anya, Kinek szivét búsúltába, Hegyes-tőr által-járta. Hegyes-tőr által-járta.

Engedd, most veled sírhassunk, Szent Fiadon bánkodhassunk. Könyhúllással jajgassunk. Köny-húllással jajgassunk.

Kereszt mellett veled legyünk, Szent kinnyával meg-epedgyünk. Sebével sebesedgyünk. Sebével sebesedgyünk.

Oldala sebében lépjünk, Vérével meg-részegüllyünk. Szent szerelmével égjünk. Szent szerelmével égjünk.

Szent

Szent Kereszte meg-őrizzen, Halála elevenitsen. Malasztya idvezitsen. Malasztya idvezitsen.

Ur Iesusnak Annya engedd, Midőn bűnös testem senyved. Lelkem éllyen te-veled. Lelkem éllyen te-veled.

Dicsiret az Ur Iesusnak, Meg-epedt Szűz Mariának: Tellyes Szent Háromságnak. Tellyes Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Aszszonya, &c.

EZ Világnak szépséges tükőre, Iesus Christus őrők dicsősége, Atya Isten véghetetlensége, Abrázattya, és nagy bölcsesége.

E' Világra jöve tanitani, Sok csudákat kezde cselekedni, Bűnősöket a' jóra inteni, Mindeneket idvességre híni.

A' mi szükség mi idvességünkre, s' Kivántatik az őrők-életre, Akarattyát mindennek hirdette, Példájának ínt követésére.

Igy szól Urunk Evangeliomban, Tanúllyatok tőllem jó-vóltomban, Példát adtam néktek minden jóban, Kövessetek engem nyomdokimban.

Negyven-napig Iesus a' Pusztában, Böjtőlt értünk nagy sanyarúságban, Sokat fáradt ártatlanságában, Késértette Sátán torkosságban.

A' Christusnak jó-cselekedete, Mint-egy tükőr nékünk Szent élete, Jóra-intő maga-viselése, Követése, s' jó-példa szerzése.

Mikor Urunk Ninivé Városát, El-akará veszteni kő-falát, Böjtőléssel enyhíték haragját, Es úgy vévék Istennek irgalmát.

Magdaléna Mesterét követvén, A' Pusztában méne nagy sietvén, Bűneiről Istent engesztelvén, Sok ideig szenvede, böjtőlvén.

Mikor Isten Adámot teremté, Paradicsomban bé-helyhezteté, Ottan néki a' Böjtőt hirdeté, Tiltott almát, szájában nevenné.

De hogy

De hogy Adám Istennek hagyását, Altal-hágá ő parancsolattyát, A' halálra kötelezte magát, Reá-vévé Istennek haragját.

Mind fejen-ként Adámnak fiai, Vagyunk néki el-hagyott árvái, Szám-ki-vetett Eva maradéki, Sok bűn-alá vettetett népei.

Véle-őszve az almában őttünk, Isten-ellen minnyájan vétkeztünk, Azért immár Istent engesztellyünk, Szenvedéssel bűnt meszsze kerüllyünk.

Keresztségben tudgyuk mit fogadtunk, A' Sátánnak hogy ellenemondunk, Es test-ellen mindenben támadunk, Akarattya-ellen tusakodunk.

Tartsuk-meg hát mi fogadásinkat, Zabolázzuk mi kivánságinkat, Kérvén azon szentséges Atyánkat, Igazgassa jóra szándékunkat.

Iesus Christus ki értünk szenvedtél, Mi példánkra negyven-nap bőjtöltél, Es hasznunkra mindent cselekedtél, Szent életre minket úgy intettél.

Kérünk téged halgass-meg most minket, Vegyed hozzád mi könyörgésünket: Tölts-bé nékünk ebben kérésünket, Veled Menyben rendellyed helyünket.

Dicsirtessék az Atya Ur Isten, Véle eggyütt a' Fiú Ur Isten, Egyetemben Szent Lélek Ur Isten, Szent Háromság egy bizony UR Isten. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünkösdnek jeles napján, &c.

CSudálatos nagy bölcseség, Hogy Isten az Embereken, Könyörüle bűnösökön. Dicsiret Istennek.

Mert orvosságot készite, Kivel az Ember élhetne, Es magában el-ne veszne. Dicsiret Istennek.

Fiát az Isten választá, Szerelméből értünk adá, Közinkbe őtet bocsátá. Dicsiret Istennek.

Végezé ezt az Ur Isten, Fiát hogy Emberi-testben, Öltöztetné mint fegyverben, Dicsiret Istennek.

Kezes

Kezes lévén Emberek-ért, Ő tenne elégséges bért: Embereknek váltságá-ért. Dicsiret Istennek.

Hogy mindent meg-újítana, Es mindent helyére hozna, Kit Adám meg-rontott vala. Dicsiret Istennek.

Bajt vína törvény átkával, Bűnnel, és a' kárhozattal, Istennek nagy haragjával. Dicsiret Istennek.

Értünk halált, s' kint szenvede, Törvénynek átkát meg-törte, Haragtól minket meg-mente. Dicsiret Istennek.

Annyira meg-kínoztaték, Epp semmi benne nem tetszék: Mert Szent teste meg-töreték. Dicsiret Istennek.

Meg-verék, és meg-szaggaták, Meg-pökdösék, és csúfolák, Es szörnyen meg-ostorozák. Dicsiret Istennek.

E' Világ bunei Sóldgya, Mint a' vizeknek sokasága, Az ő fejére borúla. Dicsiret Istennek.

Nem vólt ábrázat ő rajta, Mind vér taglásnak miatta, Fetreng a' sok nyavalyába. Dicsiret Istennek.

Hatalma már az ördögnek, Nincsen mi-rajtunk a' bűnnek, Pokolnak, és kárhozatnak. Dicsiret Istennek.

Az Istennel békeségben, Mi Atyánknak szerelmében, Vagyunk immár jó kedvében. Dicsiret Istennek.

Keserves kínnya Christusnak, Lőn el-rontása Pokolnak, Bűnnek, és örök halálnak. Dicsiret Istennek.

Az ő halála ereje, Immár el-hatott lelkünkre, Diadalmunk hogy igy lenne. Dicsiret Istennek.

Fel-támadása Christusnak, Eleztése lőn hóltaknak, Szabadsága minnyájunknak. Dicsiret Istennek.

Mert meg-hozá életünket, Es meg-igazita minket, Hogy fel-támasztá lelkünket. Dicsiret Istennek.

Bizonnyal immár Christusban, Fel-támadunk mi Urunkban, Uralkodunk országában. Dicsiret Istennek.

Dicsiret Atya Istennek, Dicsiret Fiú Istennek, Dicsiret a' Szent Léleknek, Egy bizony Istennek. Amen.

MAS.

OH Egeknek fényeſsége, Dicsőſségnek ékeſsége, Edes Napom tündöklése, Jaj imé mely homályban méne.
Oh drágalátos ſzép gyémánt, Ki vagy az én ſzivem-aránt, Jaj a' Sidó veled mint bánt, Téged a' koporsóban hánt.
Oh ſzentséges édes kezek, Mellyek érettem ſzenvedtek, O drágalátos mély ſebek, Szent vérével földet feſtnek.
O ti magos kék fellegek, Moſtan igen könyvezzetek, Szép Csillagok fényeſségtek, Homályban bé-rekeſzſzétek.
Oh ti nagy magos kő-ſziklák, Repedezzetek, s termő-fák, Szomorkodgyék a' vigaság, Imé meg-hólt az igaſság.
Oh Menybéli Szent Angyalok, Koporsóhoz járúllyatok, Kérlek moſtan ſiraſsátok, Imé meg-hólt ti Uratok.
Oh felséges Atya Iſten, Ki lakozol magas Menyben: Szent fiadra tekints itten, Mely kínt ſzenved keſerveſen.
Bűneinnek undokságát, Moſſa-el minden rútságát, Szent Fiadnak ezért kínnyát, Vegyed vére ki-ontását.
Dicsiret légyen Atyának, Értünk ſzenvedett Chriſtuſnak, Szent Lélek Vigaſztalónknak, A' dicső Szent Háromságnak. Amen.

MAS SZEP ENEK.

Nota: Szörnyű halál, imé hol áll, &c.

JOſeph, Jóſeph, hol vagy Jóſeph? hol téged én kereſſelek: Nagy hegyeken, és völgyeken, el-mégyek, hogy meg-lellyelek.
Jeſus, Jeſus, hol vagy Jeſus, hol téged én veſztettelek: Mely tengeren, vagy csak téren, jaj nékem hol kereſſelek.
Jóſeph Atyád, ſzived Anyád, mely hirtelenül el-hagyád; Orſzágodat, és hazádat: halálra vetvén magadat.
Jeſus Egek Ura, s' Földnek rettenetes bírója: Meg-rettentél, hogy elmentél, Pokolnak meg-rontója.

Benned

Benned bízott Jácób, s' hízott; oh Jóſeph vízſza-térűly: Meg-hal Atyád, meg-hal Anyád, ő-tőllők hát el-ne kerűly.
Világ kincse, Ieſus élſz-é? Vagy még kereſzt-fán ſzáradol: Szálly-le hozzánk, pirúly orczánk, Hogy értünk ott ſzomjúhozol.
Talám vádtól, vagy Farkaſtól el-ſzaggattatott a' teſted: Vaj-ha tudnám! már nem várnam ő Jóſeph a' te életed.
Kebelemben, vagy mellyemben ereſzſzed drága fejedet: Ne-igyameg, ne-ſzopja-meg, akar-ki piros véredet.
Csepegetett ruhád ijeſzt, jaj bizony a' te véred ez: Olly piros vólt, mikor ki-folyt, el-rejthetetlen dolog ez.
A' mely Dárda által-járta, csontodot, és óldalodot: Oh Ieſuſom, ugyan azon, hadd járja én óldalomot.
Hát meg-hóltál, hogy jó vóltál, oh Ieſus Világ tűkőre: Veled járok, s' veled halok, nem élek eſztendőre.
Jaj mit kéſel, hogy nem jőſz-el, csak rám erezd kinaidat: Hogy elvegyem, és ſzenvedgyem, minden-féle bánatidat.
Im ſzivemben, vagy lelkemben halálod után ſirt áſok: Ott temetlek Jóſeph, s' téſzlek, hogy meg-ne tudhaſsák máſok.
Szivem lobog, vermet vájok, koporsót bennem faragok: Nálam lakjál, ſzép virág-ſzál, mert éppen már tiéd vagyok.
Szeretettel hogy táplállyunk, noha mi magunk koplalunk, Minden múnkát, fordítunk rád, nállad hogy kedvet találunk.
Oh Ieſuſunk, oh Iſtenünk, nagy haragot érdemlettünk: Hogy véredet, és erődet, Sidók ki-ſzopták érettünk.
De bocsásd-meg, és halgaſd-meg, ſiralmas óhajtáſinkat: Hogy haſznállyon, és meg-áldgyon, Szent halálod minnyájunkat.

A M E N.

SEPTEM DOLORES BEATÆ MARIÆ Virginis.

SEptem tuos dolores MARIA dùm consídero; Anna gemit devota, & Simeon affligitur. Tecum pati labores, tecum mori desídero: Doloris ense pectus quando tibi transfigitur. Age fac simili gladio feriar; Age quis tuus est dolor, experiar.

Fugis MARIA, prolis Onusta charo pondere; Et luminare Solis De nocte vis abscondere. Ægyptus est asyli Locus, tuis amoribus: Juxta fluenta Nili Liquescis in doloribus. Dolor his lacrymis meus elicitur, Meus his lacrymis amor afficitur.

In Patris esse rebus Cùm nesciebas Filium; Visa es tribus diebus Pallere, sicut Lilium. Clamans per angiportus, Fili! replebas æthera: Lictura plus, obortus Dolor, premebat cætera. Tibi condoleo, tibi compatior, Tibi collacrymo, nec adhuc satior.

En fert trabale lignum, Flagrisq; JESUS icitur. Ó Mater! ecce signum Cui porrò contradicitur. Eheu crucem ferenti Corpus pluit cruoribus; Et cor tibi Parenti Submergitur doloribus. Plue sangvineis lacrymis anima: Age me dolor, ô dolor, exanima.

Calvaria est amoris, Et est doloris vinea; Sunt præla vinitoris, Clavi, & corona spinea. Dùm fixus est JESUS, Crucisq; calcat torculum; Amor dolore læsus, Premit Mariæ corculum. Mihi crux, amor, & dolor hinc oritur; Crucifixus amor meus emoritur.

MARIA quando petræ Sensu doloris scinditur; Diesq; nocte tetrâ Luget, tibi cor finditur. Deposta membra ligno, Sed membra cassa lumine, Foves sinu benigno, Lavas doloris flumine. Abit has etiam super exuvias Dolor, ac animus meus in pluvias.

Cum filio sepulto Lapis sepulchro advolvitur; Tibi MARIA multo Dolore, vita solvitur. Sedens ad antra tumbæ, Mœsti susurro murmuris, Instar gemis columbæ, Et plangis instar turturis. Ita congeritur dolor in cumulum; Facis è lacrymis tibimet tumulum.

Ó Mater!

O Mater! ut dolorum Per hanc amaritudinem; Cœlestium bonorum Gustens svavitudinem; Tecum pati labores, Tecum mori desídero; Septem tuos dolores Dùm plango, dùm consídero. Sit honor Triadi, Triadi canimus: Sit ei dolor hic sacer, ac animus. Amen.

ALIUS.

Nota: Mittitur ad Virginem Dei &c.

HOra jam Matutina Matri nunciatur, Quòd Iesus à Iudæis falsis captivatur: Domum Annæ petiit: illuc ducebatur, Toto corde tremuit malè dùm tractatur.

Hora prima Maria Iesum suum Natum, Sequitur suspiriis crebris ad Pilatum: Falsos testes audiens, sputo maculatum, Ingemiscit tàm dirè cernens verberatum.

Hora audit tertia crucifigi Natum, Videt tectum purpurâ, spinis coronatum. Ad mortis sententiam eumdem damnatum, Trabe magnâ graviter crucis oneratum.

Hora sexta Maria videt conclavari, Corpus Christi tenerum in altum levari, Ac Iesum sitientem felle saturari, Et proprio sangvine vestem rubricari.

Horâ nona Maria Iesum expirantem, Videns: ac magnâ voce audit clamantem. Ioanni Matrem, Patri Flamen commendantem, Simeonis cor ejus ensem perforantem.

Hora jam Vespertina Mater dolorosa, De cruce depositum voce quæruloſa. Continens ingremio, dixit: O meorum, Vitæ sustentatio, lumen oculorum.

Hora completorii venit ad sepulchrum, Aromate Maria corpus unxit pulchrum. Deformatum pallore, Iesu mortis duræ, Redemptionis nostræ præmium futuræ. Amen.

MAS.

Nota: Jesus Szent szivek arannya, &c.

IDvez-légy Iesus Szent feje, Kit Sidók irigy elméje, Tövissel, s' Náddal verete, E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy minden haj-szála, Vérben-fagyott Szent szakálla, Kiket hóhér meg-szaggata, E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy fényes orczája, Kit Sidók büdös torhája, Undokíta, s' csapdoſtata. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Urunk két szeme, Irgalmaſságnak Szent jele, Ki, sűrű könyvet ereſzte. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy édeſség szája, Kit egy vitéz Spongiája, Eczet, s' epével kínála. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Urunk Szent Füle, Kiket a' Sidók vad-nyelve, Szitkokkal igen terhele. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Uram Szent Nyaka, Kit a' kötél, s' hóhér marka, Képtelen meg-szorongata. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Ur Szent Vállai, Kegyes Pellikán Szárnyai, s' Fára terjeſztett Karjai. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Urunk Szent Keze, Kiket hóhér undok keze, Meg-lyuggata, és szegeze. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Ieſus óldala, Melyből viz, és Vér csordúla, Mihelyt láncsától meg-nyíla. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Ur Ieſus Szive, Ki érettünk meg-epede, Kínt, terhet sokat szenvede. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Ieſus Szent Lába, Kik Jerusálem útára, Mentenek sokszor fáradva. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Ieſus Szent Vére, Bűnősöknek nemes Bére, Ki, folyál Sion földére. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Ieſus Szent Teſte, Kit ostor vérrel meg-feſte, s' Hóhér kereſztre függeſzte. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Lelke IESUS nak, Kit ajánlál Szent Atyádnak. Dicsiret Szent Háromságnak, Ertünk szenvedett Chriſtuſnak.

A M E N.

MAS.

M A S.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

SZűz-által jött e' Világra, Ki vérével Menyországra, Utat nyitott a' bóldogságra, Kereſzten meg-hólt, mellyen hetet szólt, Az első e' vólt, hogy bűnök nem vólt; Kik miatt teſtén vértől eſett sok fólt.

Attyát mivel azon kéri, Hóhérinak piros véri, Bűnöknek légyen váltó béri, Tudatlan tötték, hogy öt meg-ölték, Oszlophoz kötték, kinnyát szerzették, Hogy Urok légyen eszekben nem vötték.

Lásd, a' második szózattya, A' nagy bűnöst meg-halgattya, s' Paradicsomba jutattya, Ma veled léſzek, mondván: jól téſzek, Örömid kéſzek néked, nagy réſzek, Menyben; mert róllad minden bűnt el-véſzek.

Véres fejét Szent vállára, Hajtván tekint Szent Annyára, s' Kedveſsebbik Tanitványára, Harmadſzor hadgya, szavát fogadgya, Annyának adgya, Szent Annyát, s' mondgya: Hogy eggyűt légyen véle, s' el-ne hadgya.

Erts-meg negyedſzer, mint várja, Attyát kiáltván hogy zárja-El nagy kínnyát, mely teſtét járja, Sidók káromlyák, s' aval csúfollyák, Moſt híja, mondgyák: Illyéſt, meg-láttyák, Hogy kinnyaitól, ha meg-szabadittyák.

Rettenetes szomjúsága, De nem bornak kivánsága, Hogy tiſztúllyon bűnöd rútsága, Azért innya kér, teſtéből foly vér, Mely mi-reánk tér, Attyáig fel-ér, Hogy bűneink-ért ő légyen elég Bér.

Ez a' hatodik szólláſa, Kereſztről hogy ki-bocsáſſa, Lelkét: s' légyen már ki-múláſa, Vegye hozzája, tekintsen rája, Vólt sok múnkája, meg-epedt szája, Oldalán sebet tött vitéz kopiája.

Győze-

Győzedelmes halála lőtt, Testen, őrdőgön erőt vőtt, Végre mindenekben véget tőtt, Nem kímíllette, vérét tőltötte, Mind ki-őntötte, vétkét el-vőtte; Világnak: kiért életét le-tötte.

Itt vagyon hát bő váltsága, Eletednek szabadsága, Itt romlott-el, lelked rabsága, Meg-szabaditott, útra inditott, Mellyet megnyitott, meg-is tanitott, Mint kellyen járnod, úgy lesz ajtód nyitott.

Nézd azon váltságod árra, Itt tétetett az óltárra, Járúly lelki-szemeddel arra; Szűz Fia teste, ki fel-kereste, Eleted leste, vérével feste, Keresztén midőn érted lőn el-este.

Aldott légy drágalátos test, Ki, halálnak vetettél lest, Midőn piros véred főldet fest, Azon Isten vagy, itt hatalmad nagy, Minket el-ne hadgy, sőt Malasztot adgy, Te hiveiddel, mind végig itt maradgy. Amen.

HYMNUS.

Nota: Jesus Szent szivek arannya, &c.

AUdi benigne Conditor, Nostras preces cum fletibus, In hoc Sacro jejunio Fusas quadragenario.

Scrutator alme cordium, Infirma tu scis virium: Ad te reversis exhibe Remissionis gratiam.

Multùm quidem peccavimus, Sed parce confitentibus: Ad laudem tui Nominis, Confer medelam langvidis.

Sic corpus extra conteri Dona per abstinentiam, Jejunet ut mens sobria, à labe prorsùs criminum.

Præsta beata Trinitas, Concede simplex unitas, Ut fructuosa sint tuis Jejuniorum munera. Amen.

Audi benigne conditor. No[illegible]

HAlgass-meg minket Ur Isten, Keserves könyörgésünkben, E' Szentséges szenvedésben, Negyven-napi böjtölésben.

Te lá-

Te látod Uram szívünket, Tudod erőtlenségünket, Adgyad te-hozzád térőknek, Bocsánattyát bűneinknek.

Sokkal Uram meg-bántortunk, De légy kegyelmes mi-nékünk, Es lelkünkben orvosságunk, Hogy mi szivből böjtölhessünk.

Ur Isten engedgyed kérünk, Kik testünkben most böjtölünk, Hogy lelkünkben őrvendezzünk, Minden bűnt távol kerűllyünk.

Engedd-meg ezt Szent Ur Isten, Szent Fiaddal egyetemben, Hogy hasznos légyen mi-nékünk, Az mi testi-szenvedésünk. Amen.

HYMNUS.

Nota: *O Pater Sancte, &c.*

AD preces nostras Deitatis aures, Deus inclina pietate solâ: Supplicum vota suscipe, precamur, Famuli tui.

Respice clemens solio de Sancto, Vultu sereno Lampades illustra: Lumine tuo tenebras depelle, Pectore nostro.

Crimina laxa pietate multâ, Ablue sordes, vincula disrumpe: Parce peccatis, releva jacentes, Dexterâ tuâ.

Te sine, tetro mergimur profundo, Labimur alta sceleris sub unda: Tu tuo trahimur ad clara, Sidera Cœli.

Christe Lux vera, bonitas, & vita, Gaudium Mundi, pietas immnos à morte roseo salvâsti, Sangvine tuo.

Insere tuum, petimus amorem, Mentibus nostris, fidei refunde: Lumen num, charitatis auge, Dilectionem.

Tu nobis dona fontem lacrymarum, Jejuniorum fortia ministra: Vitia carnis millia retunde, Frameâ tuâ.

Procul à nobis perfidus absistat, Satan à tuis viribus confractus: Sanctus assistat Spiritus à tua, Sede demissus.

Gloria Deo sit æterno Patri, Sit tibi semper genitoris Nate: Cum quo equalis Spiritus per cuncta, Sæcula regnat.

Amen.

V Ad pre-

Ád preces noſtras. Nota eadem.

KÖnyörgésünkre kegyes füleidet, Hajts-le Ur Iſten, s' nyiſd-meg az Egeket, Es kegyelmeſen fogadd kérésünket, Dicsiretünket.

Nézz kegyelmeſen reánk Szent Székedből, Tiſzta kedvedből tekints alá Menyből, Es világoddal vigy-ki ſetétségből, E' nagy inségből.

Fojts-meg vétkünket te nagy jó-vóltodból, Moſd-el bününket irgalmaſságodból: Bünben lévőket, emelly kegyeſſen-fel, Szent kezeiddel.

Chriſtus jó világ, jóság, és igaſság, Es a' Mennyei vígaság, bóldogság, Ki életünk-ért egyedül lól váltság, Szent irgalmaſság.

Olts-belénk kérlek, Szent ſzeretetedet, Önts-bé elménkben a' te Szent Hitedet, Egi-világgal táplállyad népedet, Te hiveidet.

Engedgy mi-nékünk bőséges kóny-húlláſt, Böjtölésünkben vétkünktől távozáſt, Szent ſzerelmedből igazán újúláſt, Végigmaradáſt.

Távúl mi-tőllünk légyen az ellenség, Ugy mint Iſtentől rontatott dühőſség, De jelen légyen Szent Lélek Iſtenség, Meny-béli dicsőſség.

ég légyen néked Atya Iſten, Tiſzteſség néked áldott Fiú Iſten, Es mind ezekkel, Szent Lélek Ur Iſten, Mind örökké, Amen.

M A S.

Nota: Menyből jövők moſt hozzátok, &c.

NO Földnek minden Népei, Egnek dicsőült Seregi: Emberek, s' minden állatok, Jertek ide hol kik vadtok.

En vagyok az Iſten Fia, Kit Atya újjal mutata: Amaz áldott Szent Meſsiás, Ki-által lőtt a' meg-váltás.

Mi az oka hát e' Világ, Hogy engem igy üldöz, és vág? Illyen háládatlanságot, Földön, Mennyen hol ki látott?

En vagyok-é gonoſz-tévő, Iſten Neve-ellen vétő? Illyen iſzſzonyú kinokra, Világ min- ſentencziáza. En va-

Nincsen ſenki ez Világon, Ki, igaz-mellé támadgyon: Illyen méltatlan fogságot, Hogy kell ſzenvednem kinokot.

Az én ſzerelmes Emberem, Ki nékem őtte kenyerem: Az én kedves Tanitványom, Im mint lőn csalárd árúlóm.

En barátim kik vóltanak, Pártot ütvén, el-hadtanak: Az önnön ſaját Nemzetim, Lőttenek nékem gyilkoſim.

Minden ki ſzáját táthattya, Nevemet pőki káromlya, Kőrnyűl-fogott ſok nyavalya, Kinomat ſenki nem láttya.

Noſzſza Emberek, s' Angyalok, Kik Eget, Földet lákjátok: Szemlélllyetek-meg engemet, Ha ki látott illy vert Embert.

Nincs Emberi ábrázatom, Rakva fekélyekkel tagom, Nincsen helyén csak egy csontom, Azt mivelte ſzőrnyű kinom.

Oh Adám bűnős fiai, Hogy nem-tudtok engem ſzánni: Kinomot hogy nézhetitek, Hogy nem eſik-meg ſzivetek.

Sír én-rajtam az Hegy, és Völgy, Meg-indúlt helyéből a' Föld: Kőſziklák meg-repedeznek, E' ſzőrnyű dolgon rettegnek.

Sirat engem a Nap, és Hóld, Nem-ſzenvedheti kinomot: Orczáját homály bé-fogta, Teremtőjét az-is ſzánnya.

Sirnak a' fényes Csillagok, Mert ſzenved Teremtő Urok, Vagyon ſzéllyel bolyongáſok, Mert nincsen igazgatójok.

Oh kemény-ſzivű Emberek, De ti még-is mit miveltek? Az Eg, és föld ſzán engemet, Ti nevetitek ügyemet.

Átyám ne-rejts-el orczádat, Hogy nem-ſzánod-meg Fiadat: Oſtorodat ne-ſüllyoſitsd, Inkább kinomat könnyebitsd.

Lám te-hozzád éjjel nappal, Kiáltok teli torokkal: Szánny-meg ennyi kéréſemre, Ne-hagy-el ſzintén ennyire.

Nincs-é más út immár ſoha, E' Világ meg-váltására? Hogy adod Fiad halálra, E' ſzőrnyű baj-viadalra.

Jelents-meg ſzivednek titkát, Ha meg-kell innom e' pohárt: Nem tartok ellent jól tudod, Légyen te Szent akaratod.

Mind-az-által kérlek arra, Viſelly gondot Szent Fiadra: Nyújts-ki Menyből kezeidet, Néked ajánlom lelkemet. Amen.

HYMNUS DEVOTISSIMUS.

Nota: *O gloriosa Domina, &c.*

IN mea sint memoria, IESU pie signacula: Quæ passionis tempore, Pertulisti durissimè.

Hoc primùm exercitio, Denarios conspicio: Quibus te Judas vendidit, Et te Judæis tradidit.

Hinc calix adest, fugiunt, Discipuli; & rugiunt: Sævi Lupi, cum facibus, Verbis adsunt minacibus.

Das proditori osculum, Voce prosternis cuneum: Petrus ferit in gladio, Malchum, quem sanas subitò.

Tunc fustibus & gladiis, Chordis ligatus, duceris: Ad domum Annæ, colaphis, Ubi conspútus cæderis.

Hinc Caiphas te respuit, Herodes quoquè despicit: Petrus negat, dùm metuit, Ancillam, Gallus cecinit.

Coram Pilato sisteris, Falsis testibus premeris: Te spernunt, petunt Barrabam, Matrem repellunt miseram.

Tolle, tolle vociferant, Hunc crucifige, clamitant: Reus est mortis, traheris: Columnæ tu affigeris.

Stas rigidus & debilis, Flagris & verbis asperis: Tunc Caro tua vivida, Fit duris plagis livida.

Hinc tu vestiris Chlamyde, Data tibi Arundine: Pro Sceptro sedes ponitur, Coronâ caput pungitur.

Tunc facie conspueris, Et manibus obrueris: Crini nec barbæ parcitur, Dùm tibi sic illuditur.

Ave Rex, flexis genibus, Dicunt parvi cum senibus: Nec verba cessant aspera, Donec detur sententia.

Tunc revestitus duceris, Crucem deportans humeris: Dorso curvus, vestigia, Facis cruore rosea.

Simon juvat, & Fœminæ, Quæ comitantur geminæ: Quos videns tu alloqueris, Sed progredi compelleris.

Occurrit flens Veronica, Cum Matre semi-mortua: Te plangit, tu compateris, Dùm flentem Matrem conspicis.

Ad montem mox Calvariæ, Venis, nudaris, asperæ: Spinæ cruorem exprimunt, Ad terram te projiciunt.

Adsunt malleus, terebrum, Scala, clavique vulnerum: Dira fiunt foramina, Per manus & vestigia.

In terra crucifigeris, Cum Scala mox erigeris: Pendesquè cum Latronibus, Oras pro illusoribus.

Latroni Spes promittitur, Servo Mater committitur: Et clamante te sitio, Judæi tunc, convitio.

Pleni blasphemant: acidum, In vase præbent poculum: Cum alôe & Spongiâ, Arundini imposita.

Gustans potare renuis, Est consummatum præcinis: Caput inclinans pendulum, Patri commendans Spiritum.

Tunc lanceâ cor aperit, Miles; & sangvis effluit: Cum aqua, unde protinùs; Cœci sanatur oculus.

Vestes hinc aptant Milites, Quas exuisti triplices: Albam ferunt & rubeam, Sed sortiuntur tunicam.

Quæ texta esse creditur, Mox titulus apponitur: Sol, velum, terra, lapides, Testantur quia Deus es.

Confirmat hæc Centurio, Longinus, & Decurio: Judæi fiunt territi, Dùm multi surgunt mortui.

Tenellum corpus solvitur, Et ungventis perfunditur: Quod involutum Sindone, Mox clauditur sub lapide.

Flet MARIA cum cæteris, Qui erant in exequiis: Te pro peccato hominum, Sepultum suum Dominum.

Sed surgens die tertia, Non obstante custodia: Novum feciſti gaudium, In cordibus fidelium.

De quorum IESU numero, Me reputari supplico: Per passionis meritum, Et nunc, & in perpetuum. Amen.

MAS.

Nota: Atyának bölcsesége, &c.

EMlekezzünk mi hivek Urunknak haláláról, Erettünk lött kinnyáról, kinnya-közt hét szaváról, A' mi idvességünkről, és a' mi váltságunkról, Es legyünk bizonyosok Christus Emberségéről.

Első szava: Bocsáld-meg Atyám nékik vétkeket, Mert ha tudnák ki vólnék, nem kínoznák testemet, Sőt dicsőség Királlyát tisztelnének engemet, De igy kell ennek lenni, hogy meg-tartsam hiveidet.

Másod szavában Urunk szólitá ő Szent Annyát, Hogy mint Fiát szeretné, Szent János Tanitványát, Tanitvány is Szent Annyát tartaná úgy mint Annyát, Anya-szent-egyházáról mutata nagy szép példát.

Harmad szava Urunknak lőn a' bűnös Tolvajhoz, Mondván: Paradicsomban velem jősz ma Atyámhoz: Igy lesz dólgok mindennek kik futnak irgalmamhoz, Mert ez én áldozatom mindennek kegyelmet hoz.

Negyed szavában Urunk kegyessen szomjúhozza, Meg-térését mindeñek, mert Szent érdeme hozza, Emberi-Nem romlását felette szánakozza, Mond: Szomjúhozom Atyám, mert akaratod hozza.

Ötöd szavával Urunk, mentől nagyobb kínnyában, Kiáltá ő Szent Attyát, rettenetes szózatban: Istenem, én Istenem, miért hagyál-el kínomban; Nékünk-is példát hagya hogy hidgyünk Sz. Attyában.

Hatod szavában Urunk, monda: El-végeztetett, Atyámnak Décrétoma, a' mint el-rendeltetett, Szent irásban felőlem a' mint feljegyeztetett, Emberi-Nem váltsága tőllem végben-vitetett.

Heted szavában Urunk szép csendes elméjében, Ő Szent Lelkét ajánlá Szent Attyának kezében; Mondván: Atyám lelkemet le-tészem Szent kezedben, Mert tudom hogy Szent testem, nem rothad-meg a' földben.

Illyen szép hét igiket minden jónak kút-feje, Christus Urunk kínnya közt, kereszt-fáról beszélle, Engedd azért mi Urunk, hogy Szent dicsőségedre, A' Szentséges igiket hidgyük idvességünkre. Amen.

MAS

MAS SZEP ENEK.

Nota: Hálá-adásunkban &c.

HAtalmas Mennyei Királyi-Székemből, Az én Szent Atyámnak kedves tetczéséből, Es a' Szent Léleknek eggyes értelméből, E' világra jöttem buzgó szerelemből.

E' széles Világnak adó-fizetője, Hogy lennék: s' Atyámnál békesség-szerzője, E' végre szállottam Menyégből a' földre, Szent Atyámnak tellyék mindenekben kedve.

Engedelmes vóltam az én Szent Atyámnak, Holott irások-is tartyák Profętáknak, Hogy el-vegyem bűnét e' széles Világnak, Megrontsam hatalmát halálnak, s' pokolnak.

A' Jerusálemben tudgyátok fel-mentem, Es az O Törvény-ért új Törvényt szerzettem, Gethtsemani kertben a' fogságban estem, A' hóhér Sidóktól kötözve vitettem.

Vallyon Caiphashoz ki vétkéért vittek, Ottan csúff-ruhában kiért öltöztettek, Mint egy gonosz-tévőt kötözve viseltek, Nem szenvedtem másért, hanem érettetek.

A' Fő-Pap házában én meg-kötöztettem, Mind arczúl, s' mind nyakon gyakran verettettem, Sok undok pökdösést, és nagy verést türtem, Sok-fęle ostornak fájdalmát szenvedtem.

Tövisből énnékem Koronát csináltak, Es csúfolván engem, térdet hajtottanak, Bársony ruhában-is meg-jáczodoztattak, Es igy minden helyen gyaláztak, s' csúfoltak.

Nehéz kereszтemet vállamon viseltem, Reá karjaimat el-ki-terjesztettem, Kegyetlen szegekkel arra szegeztettem, Lábaimmal eggyütt, érted igy szenvedtem.

Mikor szomjúhoztam érted, mérget ittam, A' magas Kereszt-fán halállal bajt vittam, Tulajdon magamat te-éretted adtam, Országot te-néked halállal váltottam.

Olly nagy drága kincset néked vásárlottam, Menyország kapuját néked meg-nyitottam, Az örök-életre útat igy mutattam, Végezetre lelkem éretted ki-adtam.

Illy

Illy nagy ſzeretetett mutattam hozzátok, Jertek hát már velem, Országom birjátok, El-kéſzült Menyégben fényes Koronátok, Szent, Szent, az Egekben, mindenkor mondgyátok.

Dicsiret, dicsőſség a' IESUS Chriſtuſnak, Szent Lélekkel eggyütt az ő Szent Attyának, Bóldog Szent Annyának a' Szűz Máriának, Dicsiret, dicsőſség a' Ieſus Chriſtuſnak. Amen.

MAS.

Populo meus? Nota: Joſeph, Jóſeph, &c.

EN Nemzetem Sidó népem, Te-ellened mit vétettem? Hogy tőlled halált ſzenvedtem, Felelly-meg immár énnékem.

En tégedet Ægyptusból, Ki-hoztalak nagy rabságból: Te engem kedves hazámból, Ki-vetél a' Szent Városból.

En Nemzetem Sidó népem, &c. *ut ſupra.*

Ægyptusból ki-mentedben, Nyiláſt tőttem a' tengerben: Te mellyemet meg-nyitottad, Láncsáddal vérem ontottad.

A' Puſztában itattalak, Es Mannával tápláltalak: Engem epével itattál, Mérges eczettel kináltál.

En Nemzetem Sidó népem, &c.

Veled ſzép fényes oſzlopban, Jártam, és hires homályban: Te-is én előttem jártál, De meg-kőtőzve hordoztál.

Ellenségedet meg-vertem, A' Kánáneuſt el-űztem: Te engem oſtorral vertél, Es talpig vérben kevertél.

En Nemzetem Sidó népem, &c.

Kánáneuſt meg-foſztottam, Orſzágát kezedben adtam: Te pedig Náddal tiſzteltél, Heródeſſel meg-vetettél.

En téged nagy méltóságra, Fel-vittelek Királyságra: Te tővuſel koronáztál, Csúfos bárſonnyal ruháztál.

En Nemzetem Sidó népem, &c.

Téged Chanáán földére, Vittelek Mézes helyre: Te Kálvária hegyére, Vittél minden ſzenvedéſre.

En Szőlőmben plántáltalak, Esővel harmatoztalak: Te roſz gyümölcsőt termettél, Latrok-kőzzé feſzítettél.

Egig fel-magaſztaltalak, Becsűlettel tartottalak; Te a' földig megaláztál, Gyalázattal rágalmaztál.

En Nemzetem, Sidó népem, Többet mit cselekedhettem: Te-elleneď mit vétettem, Felelly-meg moſtan énnékem.

Ne-eſsél még-is kétségben, Csak légy buzgó meg-térésben: Könyvezz, és térj Iſtenedhez, Hozzám te Idvezitődhöz.

Akarlak idveziteni, Bűnődet meg-bocsátani, Fiamnak-is bé-fogadni, Csak ne-kéſsél hozzám térni. Amen.

Confiteor. Nota: *Salve mundi ſalutare, &c.*

GYónom az élő Atyának, Mindenkor Szűz Máriának, Kereſztelő Szent Jánoſnak, Szent Péter, s' Pál Apoſtolnak. Iſtennek minden Szentinek vallom magamat bűnőſnek.

En vagyok a' ki a' sárban, Arczal eſtem rút mocsárban, Es baromiábrázatban, Győnyőrkődvén a' rútságban. Iſtennek &c.

Nincsen-is rútabb nálamnál, Bűdőſſebb vagyok ganéjnál, Utállatosb a kigyónál, Csúſzó-mászó-állatoknál. Iſtennek &c.

De a' mi leg-nagyobb vétkem, Chriſtuſomat meg-vetettem, Megpőkdőſvén arczúl-vertem, Csúfolván meg-is nevettem. Iſteňek:

Ruháit rólla le-vontam, Mert a' ſzegényt nem ruháztam, Százſzor el-üztem, nem ſzántam, De ezerſzer már meg-bántam. Iſter,

Eletemnek rútságával, Mint hóhér ő dárdájával, Ur Ieſuſom ólda lával, Bántam, és Szent orczájával. Iſtennek &c.

Irigységnek ſzegeivel, Lábait két kezeivel, Kereſzt-fára fel-ſzegeztem, Sidó Királynak neveztem. Iſtennek &c.

Az én telhetetlenségem, Lőtt énnékem ellenségem: Gonoſz nyelvem káromlása, Chriſtus Ieſuſnak halála. Iſtennek &c.

Nyila dűhős haragomnak, Drága teſtét Ur Ieſuſnak, Meg-ſzaggatta: jaj magamnak! Hogy ezt tőttem Orvoſomnak. Iſtennek

Oh Iesusom mit miveltél, Hogy hegyre kereſztet vittél? Mindent érted cselekedtél, Hogy engem idvezithetnél. Iſtennek &c.

Szánom bánom ſok bűnömet, Orvoſra biztam ſebemet, Kérem csak Idvezitőmet, Adgya-meg egéſségemet. Iſtennek minden Szentinek vallom magamat bűnöſnek. Amen.

M A S.

Nota: Angyaloknak Nagyſágos Aſzſzonya, &c.

IEr dicsirjük az Iſtennek Fiát, A' ſzép Szűznek áldott Szent Magzattyát, E' Világnak édes meg-váltóját, Bűnöſöknek kegyes ſzóſzólóját.

IESUS Chriſtus kegyelmes meg-váltónk, Ur Iſtentől adatott Tanítónk, Szent Atyáddal felséges meg-tartónk, Szent Lélekkel minden igazgatónk.

Téged vallunk hatalmas Iſtennek, Kezdet-nélkül-való terméſzetnek, Szent Atyáddal egy őrők Felségnek, Allattyából ſzűletél Iſtenek.

Te-általad e' Világ kezdeték, Es ſemmiből ſzépen teremteték, A' Csillagos ſzép Eg terjeſzteték, Nappal, Holdal meg-ékeſitteték.

E' ſzéles Föld te-tőlled adaték, Termő-fákkal meg-gyümölcsöztetek, Szép zöldellő füvel éppitteték, Virágokkal meg-csillagoztaték.

Te-általad Adám teremteték, Földből teſte ſzépen alkottaték, Menyből lelke a' teſtben adaték, Eva társúl mellé rendelteték.

Paradicsom-kertiben viteték, Ördög-miá ott meg-csalattaték, Minden jótúl ottan meg-foſztaték, Az Emberi-Nemzet kárhoztaték.

Akkor Adám ott magát el-veſzté, Es fiait a' halálban ejté, Atya Iſten magát ki-jelenté, Te nevedet Adámnak hirdeté.

Fel-öltőzél az Emberi-teſtben, E' Világra jövél mi-közinkben, Igaz Hitet adál mi ſziwünkben, Uj-világot gerieſztél lelkünkben.

Véreddel te minket meg-váltál, Bűneinkből ſzépen ki-tiſztitál, Szent Lelkeddel meg-világoſitál, Es Atyádnak kedvében

A' ke-

A' kereſzt-fán érettünk meg-halál, Harmad-napon iſmég fel-támadál, Menyorſzágban fel-magaſztaltatál, Tiſztelséggel meg-koronáztatál.

Azért vallunk téged Királyunknak, Es örökké-való nagy Papunknak, Iſten-előtt minden gyámolunknak, E' Világon minden óltalmunknak.

Az Iſtennek nagy haragja-ellen, Az ördögnek dühöſsége-ellen, E' Világnak kergetéſe-ellen, A' bűnöknek rettentéſe-ellen.

Te vagy nékünk a' mi reménségünk, E' Világon mi nagy tiſzteſségünk, Iſten előtt minden dicsőſségünk, Menyorſzágban örők idveſségünk.

Oh Iſtennek kedves áldozattya, Kit jó-ſzemmel meg-tekint az Atya, Es meg-marad az ő jó-illattya, Mind örökké kedves fogonattya.

Edes Ieſus előtted járúlunk, Széked-előtt arczal le-borúlunk, Keſervesen te-hozzád ohajtunk, Es nagy ſirván Menyben fel-kiáltunk.

Mert az ördög ellenünk támadott, A' gonoſság köztünk el-áradott, A' mi erőnk immár el-fáradott, Jelents azért moſtan hatalmadot.

Emlékezzél gyarló eſetünkről, Emlékezzél erőtlenségünkről, Emlékezzél kegyelmeſségedről, Emlékezzél Szent igiretedről.

Oltalmazz-meg azért az ördögtől, E' Világi ſok kegyetlenektől, Szabadits-meg a' mi bűneinktől, Teſtünk-béli fertelmeſségektől.

Adgyad nékünk a' te Szent Lelkedet, Terjeſzteſſed a' te Szent igidet, Iſmérjünk-meg minnyájan tégedet, Dicsirheſsük a' te Szent Nevedet.

Tekints reánk moſt a' magas Menyből, Látogaſs-meg Királyi-Székedből, Tégy jól velünk kegyelmeſségedből, Ments-meg minket keſerűſségünkből.

Vigaſztald-meg a' mi ſiralmunkat, Tellyeſits-bé mi kivánságunkat, Mi-is néked hálá-adáſunkat, Bé-mutattyuk mi áldozatunkat.

Dicsirteſsék az Atya Ur Iſten, Dicsirteſsék a' Fiu Ur Iſten, Dicsirteſſék a' Szent Lélek Iſten, Szent Háromság egy bizony Ur Iſten. Amé.

HYMNUS IN COENA DOMINI.

Hymnum dicamus Domino, Laudes Deo cum cantico, Qui nos Crucis patibulo, Sangvine redemit ſuo. Kyrie eleiſon. Chriſte exaudi nos. Salvator adjuva nos.

Die decurſu ad Veſperam, Paſſioni Chriſti proximam: Impius venit ad Cœnam; Qui Chriſtum Deum tradet jam. Kyrie eleiſon. &c.

JESUS futura nunciat, Cœnantibus hoc indicat, Quòd Judas eum jam vendat, Quamvis in Menſa diſcumbat. Kyrie eleiſon. &c.

Judas peſſimus mercator, Intrat in hortum ut Proditor, Oſculo tradens Dominum, Per quem conditum eſt ſæculum. Kyrie eleiſon. &c.

Denariorum numero, Chriſtum vendit hoc pretio: Innocens Chriſtus Dominus, Pro nobis ad tormenta ductus. Kyrie eleiſon. &c.

Præſes Pilatus proclamat, Nihil in Chriſto inveniat: Ablutis inde manibus, Tradit eum tortoribus. Kyrie eleiſon. &c.

Fallaces Judæi impii, Barrabam malunt dimitti: Graviter Chriſtum accuſant, Crucifigatur inclamant. Kyrie eleiſon. &c.

Barrabas Latro dimittitur, Qui reus mortis aſſeritur: Salus Mundi ſuſpenditur, Mortui per quem excitantur. Kyrie eleiſon &c.

Gloria Patri Domino, Gloria Unigenito, Una cum Spiritu Sancto, Nunc, & in omni ſæculo. Kyrie eleiſon. Chriſte exaudi nos. Salvator adjuva nos. Amen.

Hymnum dicamus Domino.

DIcsiretet mondgyunk Ur Iſtennek, Es ő Fiának Chriſtuſnak, Ki minket Szent halálával, Meg-válta vére-húllásával. Ieſus irgalmazz nékűnk. Chriſtus kegyelmezz nékűnk. Ur Iſten halgaſs-meg minket. Idvezitőnk idvezits minket.

IESUS jövendőt hirdete, Hogy érettűnk halálra menne, Tanitványinak meg-mondá, Hogy Júdás őtet el-árúlná. Ieſus &c.

Akkor való harmincz pénzen, Júdás Chriſtuſt el-adá ingyen, Noha a' Chriſtus ártatlan; Ertűnk halált ſzenved nagy bátran. Ieſus:

Júdás az hamis gonoſz Kalmár, Csókkal Chriſtuſt el-árúlá, Ő mint ártatlan Bárány, Júdáſtól magát meg-nem voná. Ieſus &c.

Pilátus nagy fel-ſzóval kiálta, Hogy bűnt benne nem találna, Kezeit vizben meg-mosá, Es Chriſtuſt, a' Sidóknak adá. Ieſus &c.

Csalárd Sidók hogy ezt láttyák, Barrabás Tolvajt el-bocsáttyák, Es a' Chriſtuſt vádollyák, Meg-feſzítteſsék, kiáltyák. Ieſus &c.

Tolvaj Barrabás el-ereſzteték, Noha halálra meg-fogaték, E' Világ Ura meg-feſzítteték, Ki-által ſok halott fel-támadék. Ieſus &c.

Dicsiret néked Ur Iſten, Dicsiret néked Fiú Iſten, Szent Lélekkel egyetemben, Őrőkkőn őrőkké, Amen. Ieſus irgalmazz nékűnk. Chriſtus kegyelmezz nékűnk. Ur Iſten, halgaſs-meg minket, Idvezitőnk idvezits minket. Amen.

MAS SZEP ENEK.

BűnŐs lélek, ſiraſd kérlek, Uradnak nagy kínnyát: Mert ártatlan, mint egy Bárány, ſzenved a' kereſzt-fán.

Tekints kérlek, Szent ſebekre, édes Teremtődnek: Mellyet ſzenved, hogy lelkedet adgya idvességnek.

Siránkozik bűneink-ért, és úgy moſogattya: Rútságinkat, mocskainkat, vérével tiſztogattya.

Bűneink-ért oſtorozzák az ártatlan Barányt: Tővisſekkel koronázzák, s' kínozzák egy-aránt.

Arczúl-verik bűneink-ért, pőkdősik orczáját: Irgalmatlanúl follyák, ſzaggattyák Szent hajját.

Kegyes Ieſuſt, mint egy Bárányt, úczákon hurczollyák: Kaifáſtó látushoz kőtőzve hordozzák.

Te Szent Atya, Szent Fiadat vérbe bé-keverve: Tekints kérlek Magzatodat Latrok-kőzt feſzitve.

Indúlly kérlek veſzett lelkem, ſzánnyad Szent Uradat: Keſerveſen bűneid-ért ſiraſſad magadat.

Oh te Egek erősége, ſzivűnk gyenge méze: A' Csillagok fényeſsége, el-vagyon felejtve.

Oh te Világ nagy örőme, lelkünk csendeſsége: Angyaloknak ékeſsége, mint húznak kereſztre.

Föld, Tenger, Egek ſirjatok, ſzenved moſt Uratok: Ti Csillagok zokogjatok, kínnyait ſzánnyátok.

A' Latrok-közt mint kínlódik Világ ſzabadsága: Veſzſzőkkel oſtoroztatik Egeknek Csáſzára.

Ki a' Földet gyümölcsökkel, drága termő-fákkal: Bé-fedi ſzép virágokkal, zöldellő ágakkal.

Moſt Anya-ſzűlt mezitelen, oſzlophoz kötőzve: Veſzſzőztetik kegyetlenül, bűnünk miatt nyögve.

Ki a' Napot fényeſséggel, Eget Csillagokkal: A' Hóldat tartya világgal, bűnünk miatt meg-hal.

Bűnös lélek, indúlly kérlek, ſiraſd bűneidet: Nézd Uradnak ſzenvedését, mint keres tégedet.

Oh én lelkem csendeſsége, el-vagy moſt hagyatva: Sidóktól igy kinoztatol az mi bűnünk sóldgya.

Oh én keſerves ſzemeim ezt nézvén ſirjatok: Mert kereſzt-fán felfüggeſztve, ſzegezve Uratok.

Kegyes IESUS, légy kegyelmes nékem bűneim-ért: Ki a' magas Szent kereſzt-fán, öntőzél értem vért.

Bűneim-ért úgy ne fizeſs a' mint érdemlettem: Gonoſz cselekedetimet; bocsáſd-meg énnékem. Amen.

M A S.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

Aj mit látok, s' mit ſzemlélek, Mikor kereſzt-fára nézek, Meg-feſzűlt drága Ieſuſomra: O könyvez ſzemem, ſir az én ſzivem, Bánkodik lelkem, nincs ſemmi kedvem, Szomorúságtól mert nem-ſzólhat nyelvem.

Vallyon s' kérlek ki nem ſirna, Téged Ieſus ki nem ſzánna, Illy keſerves, illy rút kínok-ért? Bizony kemény ſzű, vad terméſzetű, Ha ſzive rajtad, ſirva nem fakad, Oh ſzép meg-Válnóm, kínok-közt mint lankad!

Meny-

Menyorſzágnak nagy Királlya, Szenteknek ſzép Koronája, Egy rút kereſztre ſzegeztetik: Az egéſz teſted, el-fogta véred, Elájúl ſzived, jaj nincsen ſzined, Rútúl változott ſzép ékes Személlyed.

Dicsőſséges gyenge Kezed, Mely fundálta az Egeket, Jaj, kereſzt-fára ſzegeztetett: Szentséges lábak, kik bűnt tapodnak, Im egy kereſztre, vadnak ſzegezve, Kemény ſzegekkel rútúl által-verve.

Hol Felséged, hol Nagyságod? Hová lőtt ſzép ábrázatod? Oh lám mely véres az óldalod: Ki nem ſiratna, s' téged nem ſzánna? Te Szent teſtedet, ékes Szinedet, Eppen bé-fogta a' vér Szent Fejedet.

Oh Királyoknak Királlya, Oh Iſtennek ſzép Báránnya, Oh ártatlan édes Ieſuſom! Mit cselekedtél, kinek vétettél? Hogy kereſztfára, illy rút halálra, Sentencziáztak mindenek láttára.

En vagyok Uram, én vagyok, A' kinek bűnei nagyok, Bűntelen vagy; te nem vétettél: Oh miért értem, a' ki bűnt tőttem, Téged kínoznak, és oſtoroznak, Edes Ieſuſom ártatlan vondoznak?

Allyon-elé a' ki látott, Illyen Törvényt; a' ki hallott, Illy hamis, illy rút ſentenczíát: Szólgák vétkeznek, Királyt bűntetnek, Bűnős el-téved, az Ura ſzenved, Kereſztre mégyen Iſten, Ember érted.

Oh kereſztyén igaz Lelkek, Kereſzt-fára tekíncsetek, Meg-feſz drága Ieſuſomra: Mondgyátok kérlek, ha ki-köztetek, I dólgot látott, illy csudát hallott, Minémű moſtan a' kereſz fán láttczott.

Itt igaz életnek Ura, Itiltetik a' halálra, Bűntelen ſzenved bűnsők ért: Az Ige halgat, az Iſten jajgat, A' Virág hervad zöld-ág fonnyad, Halandóvá lőtt az Iſten miattad.

Ki az Egtől tiſzteltetik, Angyaloktól imádtatik, A' bűnősöktől csufoltatik: Kit az Orſzágok, félnek: a' latrok, Nevetni merik, s' azt arczúl-verik, Pőkdőſik Iſtent, s' vérében keverik.

Menynek

Menynek és Földnek Királlyát, Csak tövissel koronázzák, Minden czimeri csak vas-szegek: A' hegyes kopja, Királyi-pálcza, Két Lator között, vérben öltözött, Sidok Királlya vért bővön öntözött.

A' ki ruház minnyájunkat, Ekesíti virágokat, Mezitelenül feszittetik: Ki a' kincset adgya, nincsen ruhája, Bársony-Palástya, néki szálláſa: Leg-jobb jószága tövis Koronája.

Oh bóldogságom kút feje, Oh én lelkem, s' szemem-fénye, Oh IESUS szivem egy örőme: Ki kénszerített erre tégedet, Hogy bűneim-ért, s' szegény lelkem-ért, Rút halált szenvedgy éretem szegény-ért.

Halálodnak kegyes-vóltát, Minden véred ki-ontását, Nincs olly Ember, ki, meg-szólgálná: Ha életemet, s' minden véremet, Néked áldoznám, s' lelkemet adnám: Szeretetedet meg-nem szólgálhatnám.

Vaj-ha drága kereszt-fádhoz, Magdolnával lábaidhoz; Borúlhatnék édes Iesusom: Szemem-könyvével, mint-egy kenettel, Lábaid kenném, és ölelgetném, Haj-szálaimmal csókolván törölném.

Oh kereszt hegyes tövissek, Emberek-ért fel-vött szegek, Oh piros sebek, oh szép IESUS: Ah tekints reám, Mennyei Mannám, Szivem el-bádgyatt, nyelvem nem szólhat, Szerelmed miatt már halálig óhajt. Amen.

FERIA QUINTA. IN LOTIONE PEDUM.

Nota: Menynek földnek &c.

TUdván IESUS hogy el-jött órája, Halálához közelített vala, Tanitványit igen bátorittya, Imádságra szüntelen tanittya.

Meg-kerülé Sátán gonosz Júdást, Inté őtet hogy tenne támadást, Addig súga, hogy tőn nagy áruláſt, Simon fia el-adá Chriſtusát.

A' mi Urunk Vég-Vacsorát szerze, Szeretetet mindennek hirdete, Bocsánatot bűnőknek engede, A' ki hiszi örök-élet helye.

Minden

Minden javát Isten néki adta, Földön, Mennyen meg-engedte Áttya, Mindeneknek ő légyen Birája, Magát láſſad im mint megalázta.

Bűnös-vóltát nem nézé Júdáſnak, Nagy Ur lévén szolgál Tanúlóknak, Ideje lőn mikor Vacsorának, Magát adá a' Tanítványoknak.

A' köntöſt-is magáról le-veté, Keszkenőjét ő kezében vévé, Kivel magát ottan bé-övedzé, Szokáſokat Sidóknak jelenté.

Reá néznek miben igyekezik, Medenczébe viz tölle öntetik, Tanitványok lába meg-mosatik, Csudálkoznak hogy mit cselekeszik.

A' lábokat mikoron mosnája, Rendel juta Chriſtus a' Simonra, Simon monda hogy nem-méltó arra, Nem-engedi, néki lábát mossa.

Nagy szép szóval IESUS igy felele: Ha nem-moslak, részed dicsőſségbe, Nem fog lenni velem az Egekbe, Mikor jutok Atyám eleibe.

Im ezt halván Péter el-ijede, Fenyegető-szótúl el-rettene, Búsúlt szivel Urunknak könyörge, Lábát, fejét néki öntözneje.

Hogy lábokat szép rendel meg-mosá, Ő testére ruháját ragadá, Vacsorához magát véllek adá, Tanúságra akkoron ezt mondá:

Tudgyátok-é mit én cselekedtem? Noha Urrá, és Mesterré lőttem, Lábatokat meg-moſtam, s' meg-kentem, Ugy tegyetek a' mint én miveltem.

Sok jó példát adtam-is ti-néktek, Meg-mutattam mit cselekedgyetek, Uratoknak kedvét keresétek, Akarattyát néki kövesétek.

Ha ezeket ti meg-tanúllyátok, Kiket tőllem sokszor hallottatok, En Atyámnak szavát fogadgyátok, Ha tartyátok, igy léſztek bóldogok.

Fejen-ként mi a' kik Keresztyének, Vagyunk: szükség szólgálnunk Istennek, Jó gyümölcsét teremtsük Hitünknek, Hogy jutalmát veheſsük ezeknek.

Barátinknak lábokot meg-mossuk, Mi Urunktól a' mint meg-tanúltuk, Ki

tuk, Ki ſzomorú, azt meg-vigaſztallyuk, Ha goromba, jó tanácscsal tarcsuk.

Boſzſzúságot békével ſzenvedgyünk, Szegényeknek igen adakozzunk, Ha tudatlá ſzükség tanítanunk, A' ki vétett bűnét meg-bocsáſſuk.

Láb-mosáſnak ez magyarázattya, Mellyet Chriſtus Vacsorán mutata, Egy-más terhét el-viſelnünk hadgya, Orſzágában bóldogságát adgya.

Dicsirteſsék az Atya Ur Iſten, Véle-őſzve a' Fiú Ur Iſten, Szent Lélekkel egy bizony Ur Iſten, Mind örökkön örökké úgy légyen. Am.

M A S.

Nota: *Mittitur ad Virginem Dei &c.*

MAter Sapientiæ Roſa ſine ſpina, MARIA ingemuit hora matutina, Dùm audivit Dominum captum, & ligatum, Pergit Jeroſolymam, ut videret Natum.

Horâ prima Filium cæſum, & afflictum, Cernit & ab impiis vinculis adſtrictum, Ad Pilatum Præſidem duci cum clamore, Tota tunc contremuit magno præ dolore.

Acclamantem populum hora tertiarum, Crucifige: percipit cor ſit plus amarum, Spinis punctum aſpicit Natum, & ferentem: Crucem, ſequens Filium moeſtam habens mentem.

Horâ ſextâ Dominum, in Cruce levari, Reſpicit, & ferreis clavis conclavari, Frangi membra Filii, & ſangvinem fundi, Repletur doloribus Dominatrix Mundi.

Horâ nonâ Spiritum Patri commendantem, Audit Natum lugubri voce expirantem: Cujus latus Lancea quando perforavit, Genitricis viſcera ferrum penetravit.

De Cruce depoſitum horâ Veſpertinâ, Tenet inter brachia Coelorum Regina, Quem dùm lavit lacrymis, madidum cruore, Se aſpergit ſangvinis ſacrati dolore.

Horâ Completorii quando ſepulturæ, Corpus Sacrum traditur Virgo Mater durè, Lamentatur ejulans ſe tàm deſolatam, Natoque tàm inclyto ſic fore privatam.

Has horas Canonicas tibi cum amore, Virgo Mater offero pro tuo dolore, Ut quæ Crucem Filii mente pertuliſti, Nos ducas ad gaudia ſempiterna Chriſti. Amen.

M A S.

Ex more docti myſtico. Nota: Menyorſzágnak &c.

ATyáinknak ſzokáſokból, Kereſztyéni rend-tartásból, Tartsuk-meg a' bőjt-napokat, Szentűl viſelvén magunkat.

Elsőben ezt a' Próféták, Meg-tartották a' Szent Atyák, A' Chriſtus-is meg-ſzentelé, Negyven-napiglan bőjtölé.

Ellyünk immár józanſággal, ételünkel, italunkal, Pœnitenczia-tartáſſal, Legyünk lelki-vigyázáſſal.

Távoztaſſuk-el a' vétket, Hogy ne-rútítsa lelkünket, Utat ne-nyiſſon ſzivünkre, A' Sátán kéſértetire.

Iſtenünkhöz fohászkodgyunk, Egy ſzivel hozzá kiáltsunk, Le-borúlván könyörögjünk, Szent haragját engeſztellyük.

Bűneinkel Felségedet, Meg-bántottuk Szent nevedet, De tudgyuk hogy irgalmas vagy, Bűnősök kegyes Attya vagy.

Emlékezzél-meg mi-róllunk, Hogy gyarló fiaid vagyunk, Adgyad nékünk Szent Lelkedet, Dicsirheſsük Szent Nevedet.

Bocsáſd-meg mi bűneinket, Es jobbits-meg életünket, Hogy te kedvedben leheſsünk, Es veled eggyütt élheſsünk.

Engedgyed ezt Szent Háromság, Ki mindenben vagy igaſság, Foganatos könyörgéſünk, Légyen haſznos ſzenvedéſünk.

Dicsőſség légyen Atyának, Ő eggyetlen-egy Fiának, Mi kegyes Vigaſztalónknak, A' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

HYMNUS DE PASSIONE DOMINI.

PAtris Sapientia, Veritas divina, DEUS Homo captus eſt; horâ matutina, A notis Diſcipulis citò derelictus, A Judæis traditus, venditus, & afflictus.

Horâ primâ Dominum, ducunt ad Pilatum, Et à falſis teſtibus, multùm accuſatum, Colaphis percutiunt, manibus ligatum; Vultum DEI conſpuunt, lumen Coeli gratum.

Crucifige clamitant, horâ tertiarum, Illusus induitur, veste purpurarum; Caput ejus pungitur, coronâ spinarum: Crucem portat humeris ad locum pœnarum.

Horâ sextâ IESUS est Cruci conclavatus, Et est cum Latronibus, pendens deputatus. Præ tormentis sitiens, felle saturatus, Agnus crimen diluens, sic ludificatus.

Horâ nonâ Dominus IESUS, expiravit. Eli clamans, spiritum Patri commendavit. Latus ejus lanceâ miles perforavit, Terra tunc contremuit, & Sol obscuravit.

De Cruce deponitur horâ Vespertinâ; Fortitudo latuit in mente divina, Talem mortem subiit, vitæ medicina: Heu! Corona gloriæ jacuit supina.

Horâ Completorii, datur sepulturæ, Corpus Christi nobile, spes vitæ futuræ, Conditur aromate: implentur Scripturæ. Jugi sit memoriæ, mors hæc mihi curæ.

Has horas Canonicas, cum devotione, Tibi Christe recolo piâ ratione: Ut qui pro me passus es, amoris ardore, Sis mihi solatium, mortis in agone.

Patris Sapientia. Nota eadem.

ATyának Bőlcsesége bizony Istensége, Vecsernyekor fogaték Chri stus Embersége. Az ő Tanitványitól hamar el-hagyattaték, Si dóknak árultaték, igen meg-kőtőzteték.

Első órán Ur IESUS Pilátushoz viteték, Hamis tanúságoktól igen bé-vádoltaték: Arczúl s' nyakon veretek, kőtőzve viselteték, Egi-világosságnak Szent orczáját pőkdősék.

Harmad órán Ur Iesust, feszíteni kiálták; Bársonyban öltőztetvén méltatlanúl csúfolák. Tővisses koronával, Szent fejét meg-liggatták, Keresztfáját viselni, Szent vállára, fel-adák.

Hatod órán Ur Iesust, keresztfára feszíték, Kinnya miatt szomjúzék méreggel itattaték. Fügvén a' tolvajok-közt, hozzájok hasonlíttaték; Bűn el-mosó bárányunk, ekképpen csúfoltaték.

Kilencz órán Ur Iesus, e' világból ki-múlék. Szent Attyához kiáltván, lelke ki-

lelke ki-bocsáttaték, Egy Vitéz dárdájával, óldala lyuggattaték, Föld ottan meg-indúla, a' Nap meg-homályosodék.

Vecsernyének idején kereszttől le-véteték, Istennek nagy ereje, illy módon titkoltaték, Életnek orvossága, illy kinnal ölletteték, Jaj, Menynek dicsősége, illy-képpen tapodtaték.

Complétának idején, koporsóban téteték, Christusnak nemes teste, s' gyólcsban bé takartaték, Kenettel meg-keneték. Irások bé-telének. Légyen emlekezete, nálunk e' szenvedésnek.

Ez szentséges igéket, nagy áhítatossággal, Néked Christus mi mondgyuk, keserves ohajtással, Mint, ki értünk szenvedél, szeretetnek langjával. Légy halálunk óráján, nékünk vigasztalással. Ámen.

Planctus Beatæ Virginis MARIÆ.

STabat Mater dolorosa, Juxta Crucem lacrymosa, Dùm pendebat Filius: Dùm pendebat Filius.

Cujus animam gementem, Contristantem, & dolentem. Pertransivit gladius. O quàm tristis, & afflicta, Fuit illa benedicta. Mater Unigeniti. Mater &c.

Quæ mœrebat, & dolebat, Et tremebat cùm videbat. Nati pœnas inclyti. Quis est homo, qui non fleret, Christi Matrem si videret. In tanto supplicio? Quis non posset contristari, Piam Matrem contemplari Dolentem cum Filio? Pro peccatis suæ gentis, Vidit Iesum in tormentis. Et flagellis subditum. Et &c.

Vidit suum dulcem Natum, Morientem desolatum. Dùm emisit spiritum. Eja Mater fons amoris, Me sentire vim doloris. Fac, ut tecum lugeam. Fac, ut: Fac, ut ardeat cor meum, In amando Christum Deum. Ut sibi complaceam. Sancta Mater istud agas, Crucifixi fige plagas. Cordi meo validè. Cordi &c.

Tui Nati vulnerati, Tàm dignati pro me pati. Pœnas mecum divide. Pœnas: Fac me verè tecum flere, Crucifixo condolere. Donec ego vixero. Donec &c.

Juxta Crucem tecum stare, Te libenter sociare. In planctu desidero. In &c.

Virgo Virginum præclara, Mihi jam non sis amara. Fac me tecum plangere. Fac, ut portem Christi mortem, Passionis ejus sortem. Et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari, Cruce hac inebriari. Ob amorem Filii. Ob &c.

Inflammatus, & accenſus, Per te Virgo ſim defenſus. In die Judicii. In &c.
Fac me Cruce cuſtodiri, Morte Chriſti præmuniri. Confoveri gratiâ.
Quando corpus morietur, Fac, ut animæ donetur. Paradiſi gloria. Paradiſi gloria. Amen.

Stabat Mater doloroſa. Nota eadem.

ALla a' keſerves Anya, Kereſzt-fánál ſiralmába. Midőn fűgne Szent Fia. Midőn fűgne Szent Fia.
Kinek meg-epedett ſzivét, Tőredelmes, és bús-lelkét. Hegyes-tőr által-járta. Hegyes-tőr &c.
Oh mely keſeredet igyben, Akkor vala győtrelemben. Eggyetlen-egynek Annya. Eggyetlen- &c.
Ki ſir vala, és kínlódék, Retteg vala, s' ſzomorkodék. Hogy lőn Fia halála. Hogy lőn &c.
Vagyon-é ki ne-ſiratná, Chriſtus Annyát hogy-ha látná. Illy nagy ſzomorúságban. Illy nagy &c.
s' Ki tűrhetné hogy ne-ſzánná, E' Szent Anyát hogy-ha látná: Fiával illy nagy kínban? Fiával &c.
Az ő népének vétké-ért, Látta IESUS-nak győtrelmét. Es meg-oſtorozását. Es &c.
Látta az ő édes Fiát, Hólt-ſzámban ő el-hagyását. Szent Lelke ki-adását. Szent &c.
Oh Szűz ſzeretet forráſa, Hogy fájdalmad lelkem láſſa. Engedd: s' kínod viſellyem. Engedd &c.
Add, hogy ſzivem fel-gerjedgyen, IESUS ſzerelmétől égjen. Hogy néki kedveskedgyem. Hogy &c.
Oh Szent Anya ezt mivellyed, Meg feſzültnek belém rejtsed, Mélységeſen ſebeit. Mélyſęgeſen ſebeit.
Meg-ſebesült Szent Fiadnak, Ertem-tűrő Magzatodnak, Kőzőld velem kínnyait. Kőzőld &c.
Engedd, hogy veled ſirhaſſak, Szent Fiadon jajgathaſſak. Mig e' Világban élek, Mig &c.

Kereſzt-

Kereſzt-alatt veled állyák, Ottan társúl fogadgyalak. Es te-veled kőnyvezzek. Es te- &c.
Ah Szűzeknek Nemes Szűze, Ne-légy keſerűségemre. Szent Fiadnak kedvé-ért. Szent &c.
Chriſtus halálának kínnyát, Kín-ſzenvedésének súllyát. Viſelheſſem ſebeit. Viſelheſſem ſebeit.
Sebeivel ſebeſits-meg, Kereſztivel réſzegíts-meg. Hogy kedvében leheſſek. Hogy kedvében leheſſek.
Hogy fel-gerjedt tiſzta ſzivel, Szüz általad, s' víg-őrőmmel. Itíletre meheſſek. Itíletre meheſſek.
Chriſtus Kereſzti őrizzen, Szent halála el-kéſzitsen. Szent Malaſztya ſegéllyen. Szent &c.
Midőn a' teſt, főldé léſzen, Add a' lélek bé-meheſſen. Paradicsom fęnyében. Paradicsom fęnyében. Amen.

Planctus 2-dus de Beata Virgine: per modum Dialogi.

Nota: *Stabat Mater doloroſa, &c.*

STabat juxta Crucem Chriſti, Virgo Mater corde triſti. Suum cernens Filium.
Manus Sacras elevabat; Et pendentis peroptabat. Nati, membra tangere.
Dic MARIA quid vidiſti, Contemplando Crucem Chriſti. Lacrymoſis oculis?
Quando Crucem contemplabar, Nati, ſævo perforabar. Simeonis gladio.
Dic MARIA quid vidiſti, &c.
Vidi vultum pretioſum, Et præ cunctis ſpecioſum. Maculatum ſangvine.
Dic MARIA quid vidiſti, &c.
Vidi Manus delicatas, Diris plagis perforatas. In Crucis patibulo. In &c.
Dic MARIA quid vidiſti, &c.
Vidi pedes innocentes, Et culpam nullam habentes. Duro fixos ſtipite.
Dic MARIA quid vidiſti, &c.
Vidi latus vulneratum, Et Longini perforatum. Sævientis lanceâ. Sævientis:
Dic MARIA quid vidiſti, &c.
Vidi crines Agni puros, Palleſcentes, & obſcuros. Præ livore ſangvinis.
Dic MARIA quid vidiſti, &c.

Vidi Na-

Vidi Natum lacrymantem, Et Parenti supplicantem. Cum clamore valido.
Dic MARIA quid vidisti, &c.
Vidi fructum ventris mei, Verbum Summi Patris DEI. Emittentem spiritum.
Dic MARIA quid dixisti, Quando Christum conspexisti. Inclinato capitè?
Cœpi tristis exclamare. Eheu Nate mihi care! Cur me solam deseris?
Dic MARIA quid dixisti, &c.
Mœstas voces eructabam, Et ad fletus concitabam. Totam mundi machinam.
Dic MARIA quid dixisti, &c.
Cœpi nimium plorare, Triste pectus conturbare. Præ moeroris copia.
Dic MARIA quid fecisti, Quando Christum perdidisti. Angelorum Dominum?
Ligna Crucis amplectebar, Et manantis osculabar. Sacras guttas sangvinis.
O MARIA noli flere, Surget natus tuus verè. Et te consolabitur.
Consolare Virgo Mater, Supra cunctos Summus Pater. Te mortales diligit.
Et te Sponsam consecratam, Margaritis decoratam. In excelsis statuet.
In excelsa te levabit, Et à dextris collocabit. Tui Virgo Filii.
Ubi throno sublimata, Super choros exaltata. Imperabis sæculis. Amen.

Hymnus Sancti Bernardi ad Christum Crucifixum.

Ad Pedes.

SAlve *Mundi salutare. Salve, salve IESU chare. Cruci tuæ me aptare, Vellem verè, tu scis quare. Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.*
Acsi præsens sis accedo, Imò te præsentem credo: O quàm nudum hîc te cerno! Ecce tibi me prosterno. Tuum mihi &c.
Clavos pedum, plagas duras, Et tàm graves impressuras, Circumplector cum affectu, Tuo pavens in aspectu. Tuum mihi &c.
Grates tantæ charitati, Nos agamus vulnerati: O Amator peccatorum, Reparator confractorum Tuum mihi &c.
Quidquid est in me confractum, Dissipatum, aut distractum, Dulcis IESU totum sana, Tu restaura, tu complana. Tuum mihi &c.
Te in tua Cruce quæro, Prout queo, corde mero: Me sanabis hîc, ut spero: Sana me, & salvus ero. Tuum mihi &c.

Plagas

Plagas tuas rubicundas, Et fixuras tàm profundas, Cordi meo fac inscribi: Ut configar totus tibi. Tuum mihi &c.
Dulcis IESU, pie DEUS, Ad te clamo, licèt reus, Prebe mihi te benignum: Ne repellas me indignum. Tuum mihi &c.
Coràm Cruce procumbentem, Hosquè pedes complectentem, IESU bone non me spernas: Sed de Cruce Sancta cernas. Tuum mihi &c.
In hac Cruce stans directè, Vide me, ô mi Dilecte, Ad te totum me converte; Esto sanus, dic apertè. Tuum mihi &c.

Ad Genua.

SAlve *IESU Rex Sanctorum, Spes votiva peccatorum, Crucis ligno tanquàm reus, Pendens homo verus DEUS. Tuum mihi &c.*
O quàm pauper! ô quàm nudus! Qualis es in Cruce ludus? Derisorum jocus factus, Sponte tamen, non coactus. Tuum mihi &c.
Sangvis tuus abundantèr, Fusus fluit incessantèr, Totus lotus in cruore, Stans in maximo dolore. Tuum mihi &c.
O Majestas infinita! O egestas inaudita! Quis pro tanta charitate, Quærit te in veritate. Tuum mihi &c.
Quid sum tibi responsurus, Actu vilis, corde durus? Quid rependam Amatori, Qui elegit pro me mori. Tuum mihi &c.
Amor tuus, amor fortis, Quem non vincunt jura mortis: O quàm piâ me sub cura, Tuâ foves in pressura. Tuum mihi &c.
Ecce tuo præ amore, Te complector cum rubore: Me coapto diligentèr, Tu scis causam evidentèr; Tuum mihi &c.
Hoc quod ago, non te gravet, Sed me sanet, & me lavet, Inquinatum & ægrotum, Sangvis hic fluens per totum. Tuum mihi &c.
In hac Cruce, te cruentum, Te contemptum, & distentum, Ut requiram, me impelle: In hac imple meum velle. Tuum mihi &c.
Ut te quæram mente purâ, Sit hæc mea prima cura: Non est labor, nec gravabor, Sed sanabor, & mundabor. Tuum mihi &c.

Ad Manus.

SAlve IESU Paſtor bone, Fatigatus in agone, Qui per lignum es diſtractus, Et ad lignum es compactus. Tuum mihi da amorem, &c.

Manus Sanctæ vos avete, Roſis novis adimpletæ; Hos ad ramos dirè junctæ, Et crudeli ferro punctæ. Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce fluit circumquaque, Manu tuâ de utrâque, Sangvis tuus copiosè, Rubicundus inſtar Roſæ. Tuum mihi da amorem, &c.

Manus clavis perforatas, Et cruore purpuratas, Corde premo præ amore, Sitibundo bibens ore. Tuum mihi da amorem, &c.

O quàm largè te exponis, Promptus malis, atque bonis: Trahis pigros, pios vocas, Et in tuis ulnis locas. Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi me præſento, Vulnerato & cruento. Semper ægris miſereris: De me ergo ne graveris. Tuum mihi da amorem, &c.

In hac Cruce ſic extenſus, In te meos trahe ſenſus, Meum poſſe, velle, ſcire, Cruci tuæ fac ſervire. Tuum mihi da amorem, &c.

In tàm lata Charitate, Trahe me in veritate: Propter tuam Crucem almam, Trahe me ad Crucis palmam. Tuum mihi da amorem, &c.

Manus Sanctæ vos amplector, Et gemendo condelector: Grates ago plagis tantis, Clavis duris, guttis Sanctis. Tuum mihi da amorem, &c.

In cruore tuo lotum, Me commendo tibi totum: Tuæ Sanctæ Mænus iſtæ, Me defendant, IESU Chriſte. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Latus.

SAlve IESU ſumme bonus, Ad parcendum nimis pronus: Membra tua macilenta, Quàm acerbè ſunt diſtenta. Tuum mihi da amorem, &c.

Salve Latus Salvatoris, In quo latet mel dulcoris, In quo patet vis amoris, Ex quo ſcatet fons cruoris. Tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi appropinquo, Parce IESU, ſi delinquo: Verecundâ quidem fronte, Ad te tamen veni ſponte. Tuum mihi da amorem, &c.

Salve mitis apertura, De qua manat vena pura, Porta patens & profunda, Super roſam rubicunda. Tuum mihi da amorem, &c.

Odor

Odor tuus ſuper vinum, Virus pellens ſerpentinum: Potus tuus potus vitæ, Qui ſititis, huc venite. Tuum mihi da amorem, &c.

Plaga rubens aperire, Fac cor meum te ſitire: Sine me in te tranſire, Vellem totus introire. Tuum mihi da amorem, &c.

Ore meo te contingo, Et ardenter ad me ſtringo, In te meum cor intingo, Et ferventi corde lingo. Tuum mihi da amorem, &c.

O quàm dulcis ſapor iſte! Qui te guſtat IESU Chriſte, Tuo victus à dulcore, Mori poſſet præ amore. Tuum mihi da amorem, &c.

In hac foſſa me reconde, Infer meum cor profundè: Ubi latens incaleſcat, Et in pace conquieſcat. Tuum mihi da amorem, &c.

Horâ mortis meus flatus, Intret IESUS, tuum latus: Hinc expirans in te vadat, Ne hunc Leo trux invadat. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Pectus.

SAlve Salus mea DEUS, IESU dulcis Amor meus; Salve Pectus reverendum, Cum tremore contingendum. Tuum mihi da amorem, &c.

Ave Thronus Trinitatis, Arca latæ Charitatis, Firmamentum infirmitatis, Pax & pauſa fatigatis. Tuum mihi da amorem, &c.

Salve IESU reverende, Dignè ſemper inquirende: Me præſentem hîc attende, Accedentem me ſuccende. Tuum mihi &c.

Pectus mihi confer mundum, Ardens, pium, gemebundum; Voluntatem abnegatam, Tibi ſemper conformatam. Tuum mihi &c.

IESU dulcis Paſtor pie, Fili DEI & MARIÆ, Lava fonte tui cordis, Fœditatem meæ ſordis. Tuum mihi &c.

Ave Splendor & figura, Summi DEI Genitura: De Theſauris tuis plenis, Fer afflictis & egenis. Tuum mihi &c.

Dulce IESU Chriſti Pectus, Tuo fiam dono rectus, Abſolutus à peccatis, Ardens igne charitatis. Tuum mihi &c.

Tu Abyſſus es Sophiæ: Angelorum Harmoniæ, Te collaudant, ex te fluxit, Quod Joannes cubans ſuxit. Tuum mihi &c.

Ave fons benignitatis, Plenitudo Deitatis, Corporalis in te manet: Vanitatem in me ſanet. Tuum mihi &c.

Ave verum Templum DEI, Precor, miserere mei: Tu totius Arca boni, Fac Electis me apponi. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Cor.

SUmmi Regis Cor aveto, Te saluto corde læto, Te complecti me delectat, Et hoc meum cor affectat. Tuum mihi &c.

Quo amore vincebaris, Quo dolore torquebaris, Cùm te totum exhaurires, Ut te nobis impertires. Tuum mihi &c.

O Mors illa quàm amara, Quàm immitis, quàm avara, Quæ per cellam introivit, In qua mundi Vita vivit. Tuum mihi &c.

Propter mortem, quam tulisti, Quando pro me defecisti, Cordis mei ô Cor dilectum, In te meum rape affectum. Tuum mihi &c.

O Cor dulce, prædilectum, Munda meum cor illectum, Et in vanis induratum, Pium fac & timoratum. Tuum mihi &c.

Per medullam cordis mei, Peccatoris atque rei, Tuus amor transferatur, Quo Cor totum rapiatur. Tuum mihi &c.

Dilatare, aperire, Tanquàm Rosa fragrans mirè, Cordi meo te conjunge, Illud unge, & compunge. Tuum mihi &c.

Quidnam agat, nescit verè, Nec se valet cohibere: Nullum modum dat amori: Multa morte vellet mori. Tuum mihi &c.

Vivâ cordis voce clamo, Dulce Cor, te namquè amo: Ad cor meum inclinare, Ut se possit applicare. Tuum mihi &c.

Tuo vivat in amore, Ne dormitet in torpore: Ad te oret, ad te ploret, Te honoret, te adoret. Tuum mihi &c.

Rosa cordis aperire, Cujus odor fragrat mirè: Te dignare dilatare, Fac cor meum anhelare. Tuum mihi &c.

Da cor cordi sociari, Tecum IESU vulnerari: Nàm cor cordi similatur, Si cor meum perforatur. Tuum mihi &c.

Infer tuum intra sinum, Cor; ut tibi sit vicinum, In dolore gaudioso, Cum deformi specioso. Tuum mihi &c.

Hìc hìc pauset, hìc moretur, Ecce jàm post te movetur, Te ardentèr vult sitire: IESU, noli contraire. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Faci-

Ad Faciem.

SAlve Caput cruentatum, Totum spinis coronatum, Conquassatum, vulneratum, Arundine verberatum. Tuum mihi da amorem, &c.

Salve, cujus dulcis vultus, Immutatus & incultus, Immutavit suum florem, Totus versus in pallorem. Tuum mihi &c.

Omnis vigor, atque viror, Hinc recessit; non admiror: Mors apparet in aspectu, Totus pendens in defectu. Tuum mihi &c.

Sic affectus, sic despectus, Propter me sic interfectus, Peccatori tàm indigno, Cum amoris interstigno. Tuum mihi &c.

In hac tua Passione, Me agnosce Pastor bone: Cujus sumsi mel ex ore, Haustum lactis cum dulcore. Tuum mihi &c.

Non me reum asperneris, Nec indignum dedigneris: Morte tibi jam vicinâ, Tuum Caput hîc reclina. Tuum mihi &c.

Tuæ sanctæ Passioni, Me gauderem interponi, In hac Cruce tecum mori, Præsta Crucis Amatori. Tuum mihi &c.

Morti tuæ tàm amaræ, Grates ago IESU chare. O mi clemens, pie DEUS, Fac, quod petit tuus reus. Tuum mihi &c.

Dùm me mori est necesse, Noli mihi tunc deesse: In tremenda mortis hora, Veni IESU absque mora. Tuum mihi &c.

Cùm me jubes emigrare, IESU chare, tunc appare: O Amator complectende, Temetipsum tunc ostende. Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.

Salve mundi salutare. Nota eadem.

A' Lábaihoz.

IDvez-légy Világ váltója; Idvességnek meg-adója. Keresztedre felhágnia, Kivánok: tudod mi oka. Add IESUS-om szerelmedet; szerelmed-ért meg-hóltomat.

Mint-ha itt vólnál úgy vészlek; Sőt jelen-valónak hiszlek. Mely mezitelenen nézlek? De igy kegyelmesz fejemnek. Add &c.

Lábaidnak mély sebeit, Es illy kemény liggatásit, Ólelgetem ő szegeit, Emlegetvén nagy kínnyait. Add &c.

Hálállyuk-meg illy ſzerelmét, Mi ſebeſek, s' nagy kegyelmét, Bűnősöknek ſzeretőjét, Magaſztalván éppitőjét. Add &c.
Valami bennünk meg-romlott, El-oſzlatott, s' puſztíttatott, Edes Ieſus mind azokot, Orvoſolván fel-állítod. Add &c.
Szent Kereſzteden kereslek, Szomorú ſzivel ſzemléllek, Mert igy gyógyúláſt reménlek, Hát moſs-meg véredben, s' élek. Add &c.
Vérben-fagyott Lábaidat, Illy mélységes kútaidat, Meſd ſzivembe, s' fájdalmidat, Veled viſellyem kínodat. Add &c.
Edes IESUS, kegyes Iſten, Hozzád kiáltok ſzűntelen, Könyörülly rajtam ſzegényen, Lábadhoz borúlt vétkeſen. Add &c.
Kereſzted-előtt fekűvőt, Szent Lábaid ölelgetőt, Ne-útáld IESUS meg-vetőt, Sőt tekints már hozzád-térőt. Add &c.
Ez Kereſztről én reményem, Tekints reám én ſzerelmem, Eppen térits hozzád engem, Mondván: bűnöd meg-engedtem. Add &c.

A' Térdeire.

IDvez-légy Szentek Királlya, Bűnősök ſzabaditója, Térden-álló áldozattya, Kereſztre ment Iſten Fia. Add &c.
Oh mely ſzegény, s' mezítelen, Csúfúl függeſz kereſzteden! Latrok nevetnek igyeden, Értünk meg-táglott teſteden! Add &c.
Szent véred foly bőségeſen, Mi váltságunk-ért ſzűntelen, Le-húll fájdalmas teſteden, Kis rongytól fedett réſzeden. Add &c.
Oh meg-mérhetetlen Felség! Oh eddig nem-történt ſzükség! Mely ſziv-ſzeretettől úgy ég, Hogy vérében ő légyen vég. Add &c.
Néked felelni mit tudok, En meg-általkodott undok? Ki, hogy örökké ne-veſznék, Meg-halál értem, hogy élnék. Add &c.
Szerelmed ereje mely lágy, Ki halál ſóldgyának nem-hágy, Reám gondod oh mely jó ágy, Ki halálban eſnem nem-hágy. Add:
Szerelmed-ért, én veſzélyes, Noha pirúláſſal tellyes, Meg-ölellek rút mételyes, Viſelly, és tiſztíts, mint kegyes. Add &c.
Ne-gerjedezz vétkem-ellen, Sőt véreddel kegyelmeſſen, Illy mocskos beteget hiven, Moſs-meg, s' bűntől üreſs léſzen. Add &c.

Ez kereſz-

Ez kereſzteden tégedet, Kit minden el-hagyott, s' vetett. Hogy kereſſelek mivellyed, Itt kedvem-telni engedgyed. Add &c.
Ez leſz nékem leg-főbb gondom, Téged kereſſelek, tudom: Akkor ſzűnik fáradságom, Midőn meg-foglak IESUS-om. Add &c.

A' Kezeire.

IDvez-légy IESUS jó Páſztor, Harczon el-fáradott bátor. Kinek Szent Kezeit ſok pór, Kereſzten liggatta, s' lator. Add &c.
Aldaſſatok ô Szent Kezek, Piros ſzinekkel tellyeſek, Vaſſal kereſzthez ſzegeztek, Csorgó vértől ékesültek. Add &c.
Im foly véred bőségeſen, Kezeidből nagy ſebeſſen, Vagy öltözve róſa ſzinben, Idveſségünknek bérében. Add &c.
Lyuggattatott kezeidet, Kiket piros véred feſtett, Langozó ſzivel örömeſt, Csókolom; ſziván véredet. Add &c.
Oh mely bővön magad oſztod, Jóknak, s' gonoſzoknak adod, Mindeneknek ſzivét vonſzod, s' Ingyen rájok javad ontod! Add &c.
Magam mutatom feſzűltnek, Es érettem ſebesűltnek: Mert tégedet ſzeretőknek, Vagy Attyok és keresőknek. Add &c.
Ez kereſztre végy engemet, s' Minden érzékenységimet, Szándékomat, értelmemet, Karjaid-közzé teſtemet. Add &c.
Engem illy nagy ſzerelmedből, Végy hozzád Szent érdemedből. Vegyek erőtt kereſztedből, Es végy búcsút bűneimtől. Add &c.
Siránkozván ô Szent Kezek, Gyönyörködöm ti-bennetek, Csókolgatlak ô Szent ſebek, Kemény ſzegek, Szent vér-cseppek. Add:
Ajánlom néked magamat, Véredtől tiſztúlt ſzólgádat, Erezzém IESUS karodat, Igyeimben óltalmadat Add &c.

Az Oldalára.

IDvez-légy IESUS minden jó, Irgalmaſságra hajlandó, Tagaidban nagy kint látó, Kereſzt gyalázattyát valló Add &c.
Idvez-légy IESUS óldala, Minden édeſség tár-háza, Igaz ſzeretet forráſa, Szivek tiſztító folyáſa. Add &c.

IESUS-

IESUS-om im hozzád jőttem, Meg-bocsáss hogy-ha vétettem, Pirúlok, magam nem mentem, De azért szabadon jőttem. Add:
Idvez-légy IESUS nyílt sebe, Melyből foly lelkünk élete, Kapu vagy kinn az életre, Lelkünknek vagyon menése. Add &c.
Győnyőrű a' te illatod, Kivel kigyó mérgét rontod; Elet-itala, italod, Kire lelkeinket hivod. Add &c.
Oh nyíllyál-fel piros forrás, Mert tőlem nagy rád a' vágyás! Engem magaddá változtass, s' Kapud nékem légyen tágas. Add &c.
Téged édessen csókollak, s' Egyén magamhoz szoritlak, Szivemmel hozzám kapcsollak, s' Többé el-is nem bocsátlak. Add &c.
Azoknak mely édes izek, Kiknek IESUS benned részek? Edességedtől győzetnek, Azért halni érted készek. Add &c.
Ez hasadékban engemet, Rejts-el méllyen, s' én szivemet, Holott végyen melegséget, Es állandó békeséget. Add &c.
Mikor én lelkem ki-mégyen, Oldalodban helye légyen, Hogy kigyó hozzá ne-férjen, Hanem veled Menyben éllyen. Add &c.

A' Mellyére.

IDvez-légy én idvességem, Edes IESUS én szerelmem, Idvez-légy Szent Mellye, nékem, Kiben vagyon rejtve kincsem. Add &c.
Szent Háromságnak Zeczele, Idvez-légy szeretet Széke, Erőtlenek erőssége, Es fáradtak enyhitője. Add &c.
Idvez-légy IESUS-om Mellye, Ki méltó vagy keresésre, Tekints itt álló bűnősre, Es gerjesz-fel szerelmedre. Add &c.
Adgy énnékem tiszta szivet, Zokogót, kegyest, gerjedtett. Veled eggyező értelmet, Minden jóra-vonó lelket. Add &c.
Edes IESUS Isten Fia, MARIA-nak Szent Magzattya. Te szivednek bő forrása, Bűneimet mosogassa. Add &c.
Menyből le-szállott fényesség, Atyától származott Felség, Kincsedet kit vár szegénység, Osztogassad oh nagy bőség. Add &c.
Edes IESUS-omnak Mellye, Aldásod szivem viselye, Bűneimtől üresitse, Malasztyával ékesitse. Add &c.

Te vagy

Te vagy bőlcseség őrvénye, Kiből Szent János merite, Téged Angyalok zengése, Dicsir, s' Szentek éneklése. Add &c.
Nem veszendő jóknak ere, Istenségnek tellyesége, El-rejtett titkos mélysége, Kősd iradat sebeimre. Add &c.
Oh igaz Isteni Templom, Sirván kérlek légy gyámolom, Minden jóra Kalauzom, Dicsőült Szentekhez útom. Add &c.

A' Szivére.

OH én Királyomnak szive, Téged kőszönt szólgád szive, Siet ölelgetésedre, Hogy szóllyak int méréssségre. Add &c.
Téged győzött mély szerelem, Kénszerített mély sérelem, Hogy magad adnád érettem, Haláltól mentvén életem. Add &c.
Oh mely keserves halál vólt, Mellyet Ur IESUS meg-kóstolt. Megnem tarthatta az a' bólt, Kiben Világ élete vólt. Add &c.
Ez keserves halálod-ért, Mellyet fel-vettél eset-ért, Vedd szivemet mind ezek-ért, Meg-érdemlett jutalmad-ért. Add &c.
Oh édes Sziv, szivem czéllya; Legyek tőled meg-tisztitva, Ki valék meg-általkodva, Gerjesztvén elébbi jókra. Add &c.
Te szerelmed ez bűnősnek, Szivét gyújtsa el-veszetnek, Hogy éppen veled élhessek, Vévén tűzét, szerelmednek. Add &c.
Jővel, jővel lelkem árra, Szivemet éltető rósa, Kenegess lelkem orvosa, s' Mely nagy lesz szivemnek langja! Add &c.
Oh mely nagy szerelmed tűze, Ha kinek ebben van része! Mértéknélkül szerelmedre, Gerjed, s' fút őleléssedre. Add &c.
Edes sziv hozzád kiáltok, Mivel tűzedtől langolok. Veled eggyé lenni vágyok; Jőj hozzám, s' kész szállás vagyok. Add &c.
Szivem szerelmedben éllyen, Túnyaságtól távol légyen, Te szólgálatodban fęllyen, Hogy veled őrőkké éllyen. Add &c.
Nyílly-fel édes sziv rósája, Jó illatú violája, Hogy leheссen maradása, Szivemnek benned, s' lakása. Add &c.
Kősd-őszve szivem sziveddel, Edes IESUS tőltvén sebbel, s' En szivem-is ha foly vérrel, Eggyezni fog te sziveddel. Add &c.

Szivem kebeledben légyen, Hogy tőlled távol ne-mennyen, Jókkal-tellyes sebeidben, Hogy nagy vigasággal légyen. Add &c.
Itt, itt lakjék, s' jáczodozzék; Mert már veled járni tetczik, Téged buzgón igyekezik, Szólgálni, s' meg-sem csőkkenik. Add &c

Az Orczájára.

IDvez-légy Fő, kit vér fogott, Hegyes tővis koronázott, Veretett, ostoroztatott, Torhákkal undokíttatott. Add &c.
Idvez-légy győnyőrű Orcza, Virágoknak szép virága: Honnét orczád sárgasága, Kit imád Meny sokasága? Add &c.
Erőd, s' szépséged távozott, Nem-csudálom, szín el-hagyott; Mert a' halál igy sonnyaszttott, s' Mint cserepet meg-száraztott. Add:
Mind ezeket én-érettem, Vetted-fel ô én életem, Hogy már víg-orczád nézhessem, Engedd édes reménségem. Add &c.
Ez te nagy kín-szenvedésed, Mutattya te kegyességed; Melyből szedek lépes-mézet, s' Maradandó édességet. Add &c.
Engem bűnőst kérlek ne-hadgy, s' Halál rabját kínra ne-adgy. Sőt midőn a' halálra mégy, Karjaim-közt nyugodván légy. Add &c.
Kivánnék veled szenvedni, s' Te kereszteden meg-halni. Hát ki kereszted szereti, Ő árnyékában múllyék-ki. Add &c.
Illy keserves halálod-ért, IESUS áldasál kínod-ért, Kegyes Isten mind ezek-ért, Veled legyek jutalmad-ért. Add &c.
Amaz rettenetes óra, Eletem végső határa, Mikor lészen ne-álly hátra, IESUS életem óltára. Add &c.
Hanem mikor ki-szólítasz, Követet hozzám bocsátasz, Akkor ott légy, s' reám vigyázz, Hogy halálom ne-légyen gyász. Add IESUS-om szerelmedet, szerelmed-ért meg-hóltomat.

AMEN.

Hymnus de Sancta Cruce pro Dominica Passionis.

VExilla Regis prodeunt, Fulget Crucis mysterium: Quo carne carnis Conditor, Suspensus est patibulo.
Quo vulneratus insuper, Mucrone diro lanceæ: Ut nos lavaret crimine, Manavit unda sangvine.
Impleta sunt quæ concinit, David fideli carmine. Dicens: in nationibus, Regnavit à ligno DEUS.
Arbor decora & fulgida, Ornata Regis purpura: Electa digno stipite, Tàm Sancta membra tangere.
Beata cujus brachiis, Sæcli pependit prætium: Statera facta corporis, Prædamque tulit tartari.
O Crux ave Spes unica, Hoc Passionis tempore! Auge piis justitiam, Reisque dona veniam.
Te Summa DEUS Trinitas, Collaudet omnis spiritus: Quos per Crucis mysterium, Salvas: rege per sæcula. Amen.

Vexilla Regis. Nota eadem.

KIrályi Zászlók lobognak, Fénlik titka Keresztfának: Kin az élet meg-ôletet, s' Halálával életet nyert.
Kit meg-sebesitett vala, A' bünnek éles dárdája: Vérrel, s' vizzel foly óldala, Hogy lelkünk szennyét el-mossa.
Bé-tellyesedet irása, Dávid Királynak mondása: Népeknek e' képpen szólván, Uralkodott Isten a' fán.
O áldott Fa, s' tekintetes, Királyi bársonnyal ékes: Méltó vagy nagy becsületre, Mert IESUS vére meg-feste.
Aldott Fa! kinek ágára, Függesztetett Világ árra: Ur IESUS testét meg-mérted, Ördögöt, Poklot meg-győzted.
O szent Keresztreménségünk, Idvez-légy mi békességünk: Nevelly bennünk igaságot, Meg-rontván a' gonosságot.
Eleven-kút Szent Háromság, Téged áldunk minden jóság: Szent Keresztnek győzedelmét, Közöld velünk Szent érdemét. Amé.

Hymnus pro Dominica Palmarum.

Gloria, Laus, & Honor tibi ſit, Rex Chriſte Redemptor. Cui puerile decus, promſit Hoſanna pium.

Iſraël es tu Rex, Davidis, & inclyta proles, Nomine, qui in Domini, Rex benedicte venis. Gloria laus &c.

Cœtus in excelſis, te laudat cœlitùs omnis, Et mortalis Homo, cuncta creata ſimul. Gloria laus &c.

Plebs Hebræa tibi cum palmis obviam venit. Cum prece, voto, hymnis adſumus ecce tibi. Gloria laus &c.

Hi tibi paſſuro, ſolvebant munia laudis, Nos tibi regnanti pangimus ecce melos. Gloria laus &c.

Hi placuëre tibi, placeat devotio noſtra, Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent. Gloria laus &c.

Gloria, Laus, & Honor &c. Nota eadem.

Dicsőſſég, és dicsiret te-néked meg-váltó Királyunk: Kinek Gyermeki szép Sereg, mond édeſséges éneket.

Izraëlnek te vagy Királlya, és Dávid Királynak magzattya: Ki az Urnak nevében, jősz hozzánk dicsőſségedben. Dicsőſſég &c.

Mennyei Seregek, minnyájan tégedet dicsirnek: Dicsir Emberi-ſzózat, és minden teremtett-állat. Dicsőſség &c.

Sidóknak Serege, Pálmákkal jővének elődbe: Mi-is könyörgéſekkel, jöttünk hozzád, s' énekekkel. Dicsőſség &c.

Idején ſzenvedéſednek, im-ezek téged dicsirtenek: Mert midőn Menyben lakol, mi elménk énekkel hódol. Dicsőſség &c.

Ezek Sidóknak éneke, im teſsék mi nyelvünk zengéſe: Mert kegyelmes Király vagy, kinél minden jó kedves, és nagy.

Dicsőſség, és dicsiret, te-néked meg-váltó Királyunk: Kinek Gyermeki szép Sereg, mond édeſséges éneket. Amen.

VIRAG-VASARNAPRA-VALO
PASSIO.

Kezdetik az mi Urunk IESUS Chriſtuſnak kín-ſzenvedéſe, Szent Máthé Evangeliſtának iráſa-ſzerint. *Cap.* 26.

Mivel a' Paſſionak három Tonuſſá vagyon: Tenor, Baſſus, Altus; azért, a' hol T, betű léſzen, ott közép-renden: a' hol B, alatt: a' hol pedig A, találtatik, fenn kell énekelni.

Tenor. AZ időben, monda IESUS az ő Tanitványinak: *Baſſus.* Tudgyátok, hogy két-nap-után Huſvét léſzen, és az Ember fia el-árúltatik, hogy meg-feſzitteſsék. *T.* Akkor egybe-gyűlének a' Papi-Fejedelmek, és a népnek Vénei, a' Fő-Pap pitvarában, ki mondatik vala Kaifáſnak: és tanácsot tartának, hogy IESUST álnokſággal meg-fognák, és meg-őlnék. Mondának pedig: *Altus.* Ne az Innep-napon, hogy ne-talám támadás ne légyen a' Nép között. *T.* Mikor pedig IESUS Bétániában vólna, a' Poklos Simon házában, járúla ő-hozzája egy Aſzſzonyi-állat, kínek drága kenetű alabáſtroma vala, és az aſztalnál-ülőnek a' fejére önté. Látván pedig a' Tanitványok, boſzſzonkodának mondván: *A.* Mire-valo e' veſztegetés? mert ezt drágán el-adhatták vólna, és a' ſzegényeknek adhatták vólna. *T.* Tudván pedig IESUS, monda nékik: *B.* Miért vattok ez Aſzſzony-állatnak bántására? mert jó-cselekedetet cselekedett velem. Mert mindenkor vadnak ſzegények veletek: én dig nem mindenkor vagyok veletek. Mert ez, e' kenetet a' teſtem öntvén, az én temetéſemre cselekedte. Bizony mondom nektek valahol ez az Evangeliom prédikáltatik az egéſz Világon, az-is mondatik, a' mit ez cselekedett az ő emlekezetire. *T.* Akkor el-méne egy a' tizen-kettő-közzül, ki mondatik vala Júdás Iskárioteſnek, a' Papi-Fejedelmekhez: és monda nékik: *A.* Mit akartok nékem adni, és én őtet kezetekben adom? *T.* Azok pedig rendelének néki harmincz ezüſt-pénzt. Es attúl-fogva alkalmatoſságot keres va[illegible], hogy

hogy őtet el-árúlná. A' kovásztalanoknak első napján pedig, járúlának a' Tanitványok Iesushoz, mondván: A. Hol akarod, hogy el-készitsük néked ételedre az Husvétet? T. Iesus pedig monda: B. Menyetek a' Városba egy némelyhez, és mondgyátok annak: A' Mester mondgya: Az én időm közel vagyon, nálad szerzem az Husvétet, az én Tanitványimmal. T. És cselekedének a' Tanitványok, a' mint rendelte vala nékik Iesus, és el-készíték a' Husvétet. Estve lévén pedig, le-telepedett vala a' tizen-két Tanitványával. És midőn ők ennének, monda: B. Bizony mondom néktek, hogy egy közzülletek el-árúl engem. T. És igen megszomorodván, kezdék eggyen-ként mondani: A. Vallyon én vagyok-é Uram? T. Ő pedig felelvén monda: B. A' ki a' kezét velem a' tálba mártya, az árúl-el engem. Az Ember Fia el-mégyen ugyan, a' mint irva vagyon felőle: Jaj annak az Embernek, a' ki-által az Ember Fia el-árúltatik: Jobb lett vólna néki, ha nem születtetett vólna az az Ember. T. Felelvén pedig Júdás, a' ki el-árúlta őtet, monda: A. Vallyon én vagyok-é, Rabbi? T. Monda néki: B. Te mondád. T. Ők pedig vacsorálván, vévé Iesus a' kenyeret, és meg-áldá, és meg-szegé, és adá a' Tanitványinak, és monda: B. Vegyétek, és egyétek: Ez az én testem. T. És vévén a' pohárt, hálákat ada: és nékik adá, mondván: B Igyatok ebből miñyájan: Mert ez az én vérem az Uj Testamentomé, mely sokakért ki-ontatik a' bűnök bocsánattyára. Mondom pedig néktek: nem-izom mostantól-fogva e' szőlő-terméséből, a' napig, mikor amaz újat szom veletek, az Atyám Országában. T. És dicsiretet mondván, ki-menének az Olaj-fák hegyére. Akkor monda nékik Iesus: B. Ti miñyájan meg-botránkoztok én-beñem ez éjjel. Mert irva vagyon: Meg-verem a' pásztort, és el-oszolnak a' Nyáj-juhai. Minek-utánna pedig fel-támadok, előttök vészem Galilæában. T. Felelvén pedig Péter, monda néki: A. Ha minnyájan meg-botránkoznak-is benned, én soha meg-nem botránkozom. T. Monda néki Iesus: B. Bizony mondom néked, hogy ez éjjel minek-előtte a' Kakas szóllyon, háromszor tagadsz-meg engem. T. Moda néki Péter: A. Ha meg-kell halnom-is veled, meg-nem tagadlak téged. T. Hasonlóképpé mondának a' Tanitványok-is minnyájá. Akkor méne Iesus vélek a' Majorba, mely Gethsemaninak hivatik, és mon-

da a' Tanitványinak: B. Üllyetek itt, mig amoda mégyek, és imádkozom. T. És el-vivén Pétert, és a' Zebedæus két fiát, kezde bánkodni, és szomorkodni. Akkor monda nékik: B. Szomorú a' lelkem mind halálig: várakozzatok itt, és vigyázzatok velem. T. És egy-kevessé elébb menvén, orczájára borúla, imádkozván, és mondván: B. Atyám, ha lehetséges, múllyék-el e' pohár tőlem, mind-az-által nem a' mint én akarom, hanem a' mint te. T. És méne a' Tanitványihoz, és aluva találá őket, és monda Péternek: B. Igy nem-vigyázhattok-é velem egy óráig? vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kisírtetbe ne-essetek. A' Lélek kész ugyan, de a' test erőtlen. T. Ismég másodszor el-méne, és imádkozék, mondván: B. Atyám, ha e' pohár el-nem múlhatik, hanem ha azt meg-iszom, légyen a' te akaratod. T. És el-jőve ismég, és aluva találá őket: Mert az ő szemek meg-nehezíttetve valának. És elhagyván őket ismég el-méne, és imádkozék harmadszor, azon beszédet mondván. Akkor a' Tanitványihoz jőve, és monda nékik: B Aludgyatok már, és nyugodgyatok: imé el-közelgetet az óra, és az Ember Fia a' bűnösök kezében adatik. Kellyetek-fel, mennyünk-el: imé el közelgetett a' ki engem el-árúl. T. Még ő szólván, imé Júdás egy a' tizen-kettő közzül el-jőve, és ő vele sok sereg, kardokkal, és dorongokkal, küldetvén a' Papi-Fejedelmektől, és a' népnek véneitől. A' ki pedig el-árúlta őtet, jelt adott nékik mondván: A. Valakit meg-csókolok, ő az, fogjátok őtet. T. És mingyárt Iesushoz járulván monda: A. Idvez-légy Rabbi. T. És meg-csókolá őtet. És monda néki Iesus: B. Barátom mire jőttél? T Akkor hozzája menének, és kezeket Iesusra veték, és meg-fogák őtet. Es imé egy azok-közzül kik Iesussal valának, ki-nyújtván kezét, ki-voná kardgyát, és csapván a' Papi-Fejedelem szolgáját, el-vágá annak fülét. Akkor monda néki Iesus: B. Tedd helyére kardodat: mert minnyájan a' kik fegyvert fognak, fegyverrel vesznek-el. Véled-é hogy én nem kérhetem az Atyámot, és ád énnékem most többet tizen-két Legio Angyalnál? Miképpen tellyesednek-bé tehát az irások, mert igy kell lenni? T. Azon órában monda Iesus a' Seregeknek: B. Mint latorra, ugy jőttetek-ki kardokkal, és dorongokkal engem meg-fogni: Mindennap nálatok ülők vala tanitván a' Templomba, és meg-nem fogátok engem.

Ez pedig mind lőn, hogy bé-tellyeſednének a' Próféták iráſi. *T.* Akkoron a' Tanitványok minnyájan el-hagyván őtet, el-futának. Azok pedig meg-fogván IESUST, vivék Kaifáshoz a' Papi-Fejedelemhez, a' hol az Irás-tudók, és a' vének egybe-gyűltek vala. Péter pedig követi vala őtet távúl, a' Papi-Fejedelem pitvaráig. Es oda bémenvén, ül vala a' ſzólgákkal, hogy látná a' végét. A' Papi-Fejedelmek pedig, és az egéſz gyűlekezet, hamis bizonyságot kereſnek vala IESUS-ellen, hogy őtet halálra adnák: és nem-találának, noha ſok hamis-tanúk jöttek vólna elő. Utolſzor pedig jövének két hamis-tanúk, és mondának: *A.* Ez mondotta: El-ronthatom az Iſten Templomát, és harmad nap-után fel-éppíthetem azt. *T.* Es fel-kelvén a' Papi-Fejedelem, monda néki: *A.* Semmit nem-felelſz-é azokra, a' miket ezek ellened-bizonyitnak? *T.* IESUS pedig halgat vala. Es a' Papi-Fejedelem monda néki: *A.* Kénſzerítlek téged az élő Iſtenre, hogy meg-mondgyad nékünk, ha te vagy a' Chriſtus, az Iſtennek Fia. *T.* Monda néki IESUS: *B.* Te mondád: Mind-az-által mondom néktek, ez-után meg-láttyátok az Ember Fiát ülni az Iſten erejének jóbján, és el-jőni az Egnek felhőiben. *T.* Akkor a' Papi-Fejedelem meg-ſzaggatá ruháit, mondván: *A.* Káromkodék: Mit ſzükölködünk még tanúk-nélkül? imé moſt hallátok a' káromláſt: mi tetſzik néktek? *T.* Azok pedig felelvén, mondának: *A.* Méltó halálra. *T.* Akkoron az orczájára pökdöſének, és nyakon csapdosák őtet, némellyek pedig tenyerekkel arczúl-verék, mondván: *A.* Prófétálly nékünk Chriſtus, kicsoda üte téged? *T.* Péter pedig kivül a' pitvarban ül vala: és hozzá járúla egy Szólgáló, mondván: *A.* Te-is a' Galilæai IESUS-ſal valál. *T.* Ő pedig tagadá mindenek előtt, mondván: *A* Nem-tudom mit mondaſz. *T.* Ki-menvén pedig ő az ajtón, más Szólgáló látá őtet; és monda azoknak, kik ott valának: *A.* Ez-is a' Názáreti IESUS-ſal vala. *T.* Es iſmég tagadá eskűvéſſel; hogy nem-iſmérem az Embert. Es egy-kevés vártatva, hozzája menének a' kik állanak vala, és mondának Péternek: *A.* Bizonyára te-is azok közzül-való vagy; mert a' ſzólláſod-is ki-jelent tégedet.

T. Akkor

T. Akkor kezde átkozódni, és eskünni, hogy nem-iſmérte-vólna az Embert. Es mindgyárt meg-ſzóllala a' Kakas. Es meg-emlékezék Péter a' IESUS igéjéről, mellyet mondott vala: Minek-előtte a' Kakas ſzóllyon, háromſzor tagadſz-meg engemet. Es oda-ki menvén, keſerveſen ſíra.

Reggel lévén pedig, tanácsot tartának minnyájan a' Papi-Fejedelmek, és a' Népnek vénei IESUS-ellen, hogy őtet halálra adnák. Es kőtve vivék őtet, és adák Pontius Pilátus Tiſzt-tartónak. Akkoron látván Júdás, a' ki őtet el-árúlta, hogy halálra kárhoztattatott vólna; meg-bánván, viſzſzá-vivé a harmincz ezűſt pénzt a' Papi-Fejedelmeknek, és a' véneknek, mondván: *A.* Vétkeztem, el-árúlván az igaz vért. *T.* Ők pedig mondának: *A.* Mi gondunk véle? te láſſad. *T.* Es el-vetvén a' Templomba az ezűſt pénzeket, viſzſza-tére, és el-menvén fel-akaſztá magát. A' Papi-Fejedelmek pedig fel-vévén az ezűſt pénzeket, mondának: *A.* Nem ſzabad azokat a' Templom pénze-kőzzé vetni: mert vér-árra. *T.* Tanácsot tartván pedig, meg-vévék azokon a' fazakas mezejét, a' jövevények temetésére. Azért hivattatik az a' mező Hakeldamának; az az: vér-mezejének, e' mái-napig. Akkor bé-tellyeſedék, a' mi meg-mondatott Jeremiás Próféta által, mondván: Es vévék az harmincz ezűſt pénzt, a' meg-bőcsűltetnek árrát, kit bőcsűlve vőttek-meg az Iſraël fiaitól: és adák az Fazakas mezejé-ért, a' mint nékem rendelte az Ur. IESUS pedig a' tiſzt-tartó előtt álla, és meg-kérdé őtet a' tiſzt-tartó, mondván: *A.* Te vagy-é a' Sidók Királlya? *T.* Monda néki IESUS: *B.* Te mondod. *T.* Es midőn vádoltatnék a' Papi-Fejedelmektől, és a' vénektől, ſemmit nem-felele. Akkor monda néki Pilátus: *A.* Nem hallod-é menyi bizonyságokat mondanak ellened? *T.* Es nem-felele néki egy ſzavára is, úgy hogy felette igen csudálkoznék a' tiſzt-tartó. Az Innep-napon pedig, el-ſzokott vala bocsátani a' tiſzt-tartó, a' népnek egy foglyot, a' kit akarnának. Vala pedig akkor egy hires foglya, ki mondatik vala Barrabáſnak. Egyben-gyűlvén azért azok, monda Pilatus: *A.* Kit akartok, hogy el-bocsáſſak néktek: Barrabáſt-é, avagy a' IESUST,

ki Chriſtuſnak mondatik? T. Mert tudgya vala, hogy irigységből árúlták vólna el ötet. Ülvén pedig ő az itílő-ſzékben, hozzája küldé a' felesége, mondván: A. Semmi közöd néked azzal az igazzal, mert ſokat ſzenvedtem ma, látás-által ő-miatta. T. A' Papi-Fejedelmek pedig, és a' Vének, el-áltaták a' Népet, hogy Barrabáſt kérnék, IESUS-t pedig el-veſztenék. Felelvén pedig a' Tiſzt-tartó, monda nékik: A. Kit akartok, hogy néktek a' kettő-közzül el-bocsáſſak? T. Ők pedig mondának: A. Barrabáſt. T. Monda nékik Pilátus: A Mit cselekedgyem tehát a' IESUS-ſal, ki Chriſtuſnak mondatik? T. Mondának minnyájan: A. Feſzítteſsék-meg. T. Monda nékik a' Tiſzt-tartó: A. De mi gonoſzt cselekedett? T. Azok pedig inkább kiáltanak vala, mondván: A. Feſzítteſsék-meg. T. Látván pedig Pilátus, hogy ſemmit nem haſználna, hanem inkább támadás lenne: vizet vévén, meg-mosá kezeit a' nép-előtt, mondván: A. Artatlan vagyok én ez igaznak véréről: ti láſsátok. T. Es felelvén az egéſz Nép, monda: A. Az ő vére mi-rajtunk, és a' mi fiainkon. T. Akkor el-bocsátá nékik Barrabáſt: a' meg-oſtoroztatott IESUS-t pedig kezekben adá, hogy meg-feſzíttetnék. Akkor a' Tiſzt-tartó vitézi el-vivén IESUST a' Tanácsházban, egybe-gyűjték hozzája az egéſz csoportot: és le-vetkeztetvén ötet, veres karmaſin-ſzínű felső-ruhát adának reá; és tövisből koronát fonván, a' fejére tévék, és nádat a' jobb-kezébe. Es térdet hajtván előtte, csúfollyák vala ötet, mondván: A. Idvez-légy Sidók Királlya. T. Es reá pökdöſvén, vévék a' nádat, és a' fejét verik vala. Es minek-utánna meg-csúfolák ötet, le-vetkeztéték a' felső-ruhából, és fel-öltözteték az ő ruháiba, és vivék ötet, hogy meg-feſzítenék. Kimenvén pedig, találának egy Simon-nevű Czyrénei Embert: ezt kénſzerítték hogy fel-venné az ő kereſztit. Es jövének a' helyre, mely Galgotának mondatik, mely az Agy-kaponyának helye. Es adának néki innya epével egyelíttetett bort. Es mikor meg-kóſtolta vólna, nem-akará innya. Minek-utánna pedig meg-feſzíték ötet, el-oſzták az ő ruháit, ſorſot vetvén, hogy bé-tellyeſednék, a' mi megmonda-

mondatott a' Próféta-által, mondván: El-oſztották magoknak az én ruháimot, és az én ruhámra ſorſot vetettek. Es ülvén, őrzik vala ötet, és tévék a' feje-feliben az ő ügyét irva: EZ AZ IESUS A' SIDOK KIRALLYA. Akkor meg-feſzítteték ő-véle két lator, eggyik jobja-felől, és a' máſik bal-felől. Az előmenők pedig káromlyák vala ötet, hajtogatván a' fejeket, és mondván: A. Vah, ki az Iſten Templomát el-rontod, és harmadnapra azt fel-éppíted: Szabaditsd-meg magadat: ha Iſtennek Fia vagy, ſzálly-le a' kereſztről. Haſonló-képpen a' Papi-Fejedelmek-is csufolván az Irás-tudókkal, és a' Vénekkel, mondanak vala: A. Egyebeket meg-ſzabadított, magát meg-nem ſzabadíthattya: ha Izraelnek Királlya, ſzállyon-le moſt a' kereſztről, és hiſzünk néki: az Iſtenben bízott: ſzabaditsa-meg moſt, ha akarja ötet: mert azt mondotta: Hogy Iſten Fia vagyok. Ugyan azont hánnyák vala pedig ſzemére a' Latrok-is, kik meg-feſzíttettek vala véle. Hatórától-fogva pedig ſetétség lőn az egéſz földön kilencz óráig. Es kilencz-óra-felé kiálta IESUS, nagy ſzóval mondván: B. ELI, ELI, Lamma Sabaktáni? az az: EN ISTENEM, EN ISTENEM, miért hattál-el engem? T. Némelyek pedig ott álván, és halván, mondának: A. Illyéſt hija ez. T. Es mindgyárt el-futamodván egy közzülök, ſpongiát vévén, megtölté eczettel, és nádra tévé, és innya ád vala néki. A' többi pedig mondának: A. Hadd láſſuk, ha el-jő-é Illyés, meg-ſzabaditván ötet. IESUS pedig iſmég kiáltván nagy ſzóval, ki-bocsátá Lelkét.

Hic aliquantulum pauſatur.

Es imé a' Templom fuperlátya két-részre szakada, a' felitől-fogva az allyáig; és a' föld meg-indúla, és a kő-sziklák meg-repedezének, és a' koporsók meg-nyílának: és sok Szentek testei, kik el-aluttak vala, fel-támadának. Es ki-menvén a' koporsókból az ő fel-támadása-után, jövének a' Szent Városba, és sokaknak meg-jelenének. A' Százados pedig, és a' kik véle valának, őrizvén IESUS-t, látván a' föld-indúlást, es azokat mellyek léfznek vala, igen meg-félemlének, mondván: *A.* Bizony ez az Isten Fia volt. *T.* Valának pedig ott sok Aszszony-állatok távúl, kik követték vala IESUST Galilæából, szólgálván néki: Kik közőtt vala Maria Magdolna, és Maria a' Jakab és Jóseph Annya, és a' Zebedæus fiai Annya. Mikor pedig estve lőtt vólna, jöve egy Arimathiai Jóseph-nevű gazdag Ember, ki ő-is a' IESUS Tanitványa vala. Ez el-méne Pilátushoz, és meg-kére a' IESUS testét. Akkor Pilátus meg-hagyá, hogy meg-adnák a' testet. Es el-vivén a' testet, Jóseph bé-takará azt tiszta gyólcsban. Es tévé azt az ő új koporsójába, mellyet a' kő-sziklában vágott vala. Es nagy követ hengerite a' koporsó-ajtajára, és el-méne. Ott vala pedig Maria Magdolna, és a' más Maria, a' koporsó-ellenében ülvén. Másod-nap pedig, mely az Innep készülete-után vagyon, egybe-gyülének a' Papi-Fejedelmek, és a' Pharisæusok Pilátushoz, mondván: *A.* Uram, meg-emlékezünk, hogy ama' hitető még éltében mondotta: Harmad-nap-után fel-támadok. Hiad-meg azért hogy őrizzék a' koporsót harmad-napig: hogy valamiképpen el-ne jöjjenek az ő Tanitványi, és el-lopják őtet, és azt mondgyák a' kőfségnek: fel-támadott halottaiból. Es az utólsó tévelygés, gonoszb léfzen az elsőnél. *T.* Monda nékik Pilátus: *A.* Vagyon őrizőtök, mennyetek-el, őrizzétek, az mint tudgyátok. *T.* Azok pedig el-menvén, meg-erősíték a' koporsót őrizőkkel, meg-pecsételvén a' követ.

NAGY-SZERED ÁRA-VALO LAMENTATIO.

Minek-utánna Sidóság Babilloniának fogságában viteték, és Jerusálem el-tőreték, Jeremiás Próféta le-űle sirván, és Jerusálem Városának jövendő puszttúlásáról szomorú szivel ezt mondá:

ALEPH.

MIképpen űl egyedűl a' néppel-rakott Város: ugy-mint özvegygyé lőtt a' pogányoknak Aszszonya: a' Tartományoknak Fejedelme adó-fizetővé lőtt.

BETH. Sirván sirt éjjel, és az ő kőny-húllatási az ő orczáin: nincs a' ki vigasztallya őtet, minden szerelmesi-közzűl: minden baráti meg-útálták őtet, és ő ellenségivé lettek.

GHIMEL. El-költözött Júdás a' nyomorgatás-ért, és a' szólgálatnak sokaságá-ért: a' pogányok-közőtt lakott, s' nem-talált nyugodalmat: minden ő üldözői meg-fogták őtet a' szorongatásban.

DALET. A' Sion útai szomorkodnak, azért, hogy nincsenek a' kik az Innep-napra jöjjenek: Minden kapui el-romlottak: az ő Papjai sirnak: az ő Szüzei nyomorúltak, és ő-maga el-nyomattatott a' keserűségtől.

HE. Az ő ellenségi fővé lőttek, az ő ellenségi meg-gazdagúltak: mert az Ur szóllott ő-ellene, az ő hamisságának sokaságá-ért: az ő kisdedi fogságba vitettek, a' nyomorgatónak szine előtt.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℣. *In monte oliveti.*

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

MAgas hegyén im az olaj-fáknak, Imádságot tévék Szent Atyámnak; Hogy-ha vólna lehetsége annak, Szörnyűsége távoznék kínomnak.

Jóllehet a' Lélek kész halálra, Noha testnek nagy ő gyarlósága, Mind-az-által Atyám akarattya, Tellyesedgyék: Szent parancsolattya.

Szükség azért, hogy most vigyázzatok, Tanitványim, és imádkozzatok, Késértetben hogy ti ne-jussatok, Az ellenség reánk tőrr tudgyátok.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

VAU.

ES el-távozott a' Sion Leányától minden ő ékessége: az ő Fejedelmi ollyá lőttek, mint legeltetést nem-találó kosok: és elmentek erő-nélkül a' kergetőnek szine-előtt.

ZAIN. Meg-emlékezett Jerusálem az ő nyomorúságának napjairól, és vétkéről, minden kívánatos dolgai-ért, mellyekben vólt a' régi napoktól-fogva, midőn az ő népe az ellenség kezében esnék, és nem vólna segitője: látták őtet az ellenségek, és meg-csúfolták az ő Szombatit.

HETH. Felette igen vétkezett Jerusálem, az-oká-ért lőtt bujdosóvá: Minnyájan a' kik dicsőitik vala őtet, meg-útálták őtet, mert látták az ő gyalázattyát; ő pedig nyögvén hátra-fordúlt.

THETH Az ő undoksági az ő lábain, és meg-nem emlékezett az ő végéről: felette igen le-tétetett, nem lévén vigasztalója: Lássad Uram az én nyomorúságomot, mert fel-emelkedett az ellenség.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℣. *Tristis est anima mea &c.*

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

AZ én lelkem nagy szomorúsággal, Tellyes: miglen meg-vívom halállal, Békességet szerzek Szent Atyámmal, E' Világot megváltván kínommal.

Legyetek

Legyetek itt velem, s' vigyázzatok, A' Sereget majdan meg-láttyátok, Meg-környékez engem, mint a' latrot, Ti fejen-ként engem mind el hadtok.

En pediglen mégyek a' halálra, Szent Atyám kedves áldozattyára, Az meg-romlott Népnek váltságára, A' hiveknek nagy bóldogságára.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO TERTIA.

JOD.

AZ ellenség kezét vetette annak minden kívánatos dolgaira: mert látta a' pogányokat bé-menni, az ő Szent helyére, kik-felől megparancsoltad vala, hogy bé-ne-mennének a' te Gyülekezetedbe.

CAPH. Minden ő népe fohászkodik, és kenyeret keres: Minden drága marhákat oda-adtak, az eledel-ért, a' léleknek meg-élesztésére. Lássad Uram, és gondold-meg, mert alá-valóvá lőttem.

LAMED. Oh ti minnyájan, a' kik által-mentek az úton, figyelmezzetek, és lássátok, ha vagyon-é fájdalom, mint az én fájdalmam: mert meg-szedett engem a' mint szóllott az Ur, az ő búsúlása haragjának napján.

MEM. A' magasságból tüzet bocsátott, az én csontaim közibe, és meg-tanított engem: Meg-vetette a' hálót az én lábaimnak, hátra-téritett engem, pusztává tőtt engem, egész-nap bánattal emésztett meg.

NUN. Vigyázott az én hamisságimnak igája: az ő kezében egybe-takartattak, és a' nyakamra tétettek: Meg-erőtlenült az én erőm: kezében adott engem az UR, melyből fel-nem-kelhetek.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℣. *Ecce*

℟. *Ecce vidimus.* Nota: Menynek földnek. *ut supra.*

AZ hitetlen Sidóknak Serege, A' IESUS-ra mely mindenkor tőre, Szent Személyét boszszúval illette, Isten Fia hogy vólna, nem hitte.

Imé most-an ő drága Személye, Nem-tetszik-meg, szine, s' Embersége, Mert a' Sidók nagy kegyetlensége, Kegyetlenül vérében keverte.

Ez a' IESUS, ki a' bűnt el-vette, Es érettünk egyedül szenvede, Ki Mennyégből Attyától le-jőve, Mellyet a' Sidó-Nép nem becsülle.

Christust értünk Sidók sebesíték, Betegségünk tőlle viselteték, Mi sokságú vétkünk-ért vereték, Halálával bűnünk el-mosaték.

Meg-rontaték őrdőgnek hatalma, A' Pokolnak rettenetes kinnya, Mert halálnak el-jőve halála, Kiről régen a' Próféta szólla.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feltűlt Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

NAGY-CSŐTŐRTŐKRE-VALO
LAMENTATIO.
Jeremiás Prófétának Siralmáról.

HETH.

MEg-gondolta az Ur, hogy el-bontsa a' Sion Leányának kő-falát: Meg-vonta az ő kötelét, és el-nem fordította kezét az el-veszténről: Es sírt a' bástya, és a kő-fal-is egyetemben el-bontatott.

THETH. A' földben szegeztettek az ő kapui: El-veszтette, és el-rontotta az ő zárjait; az ő Királlyát, s' az ő Fejedelmit a' pogányok-közőtt: Nincs Törvény, és az ő Prófétáinak nem lőtt látások az Urtól.

JOD. A' földön űltek, meg-csendesedtek a Sion Leányának vénei; Hammuval hintették-meg a fejeket, Szőr-zsákokat övedzettek magokra, a földre függesztették fejeket a Jerusálem Szűzei.

CAPH.

CAPH. El-fogyatkoztak a' kőny-hűllatások miatt, az én szemeim: Meg-háborodtanak az én belső részeim: Ki-omlott a' földre a' májam, az én népem Leányának romlása-miatt, midőn el-fogyatkoznék a' kisded és a' csecsemő a' Város úczáin.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℟. *Omnes Amici.* Nota: *ut supra.*

MInd fejen-ként kik velem valának, En barátim engem el-hagyának, Tanitványim tőllem távozának, Csalárd Sidók reám támadának.

Nagy hirtelen engem el-árúla, Tanitványom: kit szerétek vala, A' ki nékem fő Sáfárom vala, A' Sidóknak kezekben ez ada.

Es a' Sidók hogy meg-csúfolának, Rettenetes-képpen rongálának, Nagy kereszt-fát vállamra adának, Sok káromlást én reám szóllának.

En keserves nagy kin-vallásomban, A' kereszt-fán nagy szomjúságomban, Mérget tőnek eczettel pohárban, Hogy meg-innám fel-nyújták szájamban.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszűlt Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy csősség a' Szent Háromságnak, Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

LAMED.

AZ Annyoknak mondának: Hol vagyon a' búza, és a' bor el-fogyatkoznának mint a' sebesültek a' Város úczáin: bocsátának az ő Lelkeket az Annyok ölében.

MEM. Kihez hasonlítsalak téged? Vagy kihez mondgyasonlónak téged, Jerusálem Leánya? Kivel vesselek-őszve téged, viga-ztallyalak téged, Sionnak Szűz Leánya? Mert nagy minger, a' te nyomorúságod: Ki gyógyít-meg téged?

NUN. A' te Próféтáid hamiſságokat, és bolondságokat láttak néked, és meg-nem nyilatkoztatták hamiſságodat, hogy téged pœnitentziára intenének: láttak pedig néked hamis terheket, és ki-üzéſeket.

SAMECH. Kezekkel tapſoltak te-rajtad minden úton-járók: sűvöltöttek, és hajtogatták fejeket a' Jerusálem Leányán; mondván: Ez-é a' tökélletes ékeſségű Város az egéſz föld öröme?

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℟. *Velum templi.*

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

MIkor IESUS kereſzt-fán függ vala, E' földön lön akkor illyen csuda, Meg-ſzakada a' Templom kárpittya, És mind az Eg, s' az Föld meg-indúla.

A' kő-ſziklák meg-haſadozának, Koporsók-is meg-nyilatkozának, Sok halottak kikből támadának, És ſokaktól meg-is láttatának.

A' Nap, s' az Eg, meg-homályoſodék, És e' földön ſetétség láttaték, Mely kilenczed óráig tartaték, Ezen nagy ſok Ember csudálkozék.

Tolvaj-is a' kereſzt-fán vala, Bűne-ſzerint fel-tétetett vala, Ur IESUS-hoz fel-ſzóval kiálta, Illyen ſzóval imádkozik vala:

Ne bé-mégy a' te Orſzágodban, Szent Atyádhoz magas Menyországban, Róllam kérlek emlékezzél ottan, Hiveidnek vigy öldogságában.

IESUS tekíntvén Tolvajra, Drága ſzóval nékie igy ſzólla: éked mondom Tolvaj bizonyára, Ma velem léſz ſzép Paraicsomba.

Téki könyörögjünk moſtan, Vigyen minket a' Paradicsomn, Szent Attyának drága Orſzágában, Régtől-fogva megrzett ſok jókban.

Minden-

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feſzült Ur IESUS Cſtuſnak, Hozzánk-küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy csőſség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO TERTIA.

ALEPH.

EN vagyok a' Férfiú, látván az én ſzegénységemet, az ő búsúlásának veſzſzejében.

ALEPH. Engem vezetett, és a' ſetétségre vitt, és nem a' világoſságra.

ALEPH. Csak én-reám fordította, és forgatta az ő kezét, egéſz nap.

BETH. Meg-fonnyaſztotta az én bőrömöt, és a' húſomot, megrontotta az én csontaimat.

BETH. Epitett környülem, és környül-vett engem epével, és múnkával.

BETH. Setétes helyekre helyheztetett engem, mint az örökké meg-hóltakat.

GHIMEL. Körös-körül épített ellenem, hogy ki-ne-mennyek: meg-nehezítette az én békómot.

GHIMEL. De midőn kiáltok, s' könyörgők-is, ki-rekeſztette az én imádságomat.

GHIMEL. Bé-rekeſztette útaimat, négy-ſzegű kövekkel, az é ösvényimet fel-forgatta.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez.

℟. *Vinea mea.* Nota: Menynek földnek &c.

EN tégedet, én ſzerelmes ſzőlőm, Plántáltalak gyenge ſzőm, Hogy énnékem lennél jó ſzőlő-tőm, Kedven. való jó gyümölcsőm.

De lám miért vad-gyümölcsé lőttél, Jó gyümölcsből, [illegible] mettél, Es engemet meg-keſeritettél: Gyalázatos halálomra tél.

Mert a' latrott te el-bocsátottad, Az ártatlant a' halálra adtad, Minden-fęle kínokkal kínoztad; Végezetre kereſzt-fára vontad.
Nem-tekínted ſok fáratságomat, Te-éretted-való ſok múnkámat; Ehségemet, és ſzomjúságomat, Minden-fęle ſok nyavalyáimat.
Nem-kívántam a' te romláſodat, Sőt kívántam meg-jobbúláſodat, Es Pokolból ſzabadúláſodat, Menyorſzágban velem lakáſodat.
Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feſzűlt Ur IESUS Chriſtuſnak, Hozzánk-küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak. Amen.

PLANCTUS BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

Lanctûs ante neſcia, Planctu laſſor anxia, Crucior dolore.
rbat Orbem radio, Me Judæa Filio, Gaudio dolore.
dulcor unice, Singulare gaudium, Matrem flentem reſpice, Conferens ſolatium.
us, mentem, lumina, Tua torquent vulnera, Quæ Mater, quæ fœmina, tàm felix, tàm miſera.
quàm ſero deditus, Quàm citò me deſeris, O quàm dignè genitus, Quàm abjectè moreris.
is amor corporis Sibi fecit ſpolia, O quàm dulcis pignoris, Quàm amara præmia.
rimen, quæ ſcelera, Gens commiſit effera: Vincla, virgas, vulnera, ſputa, ſpinas cætera.
barcite, Matrem crucifigite: Aut in Crucis ſtipite, nos ſimul affAmen.

NAGY-

NAGY-PENTEKRE-VÁLO PASSIO.

Az mi Urunk IESUS Chriſtuſnak kin-ſzenvedéſe, illyen képpen következik, a' Szent Evangeliſtáknak iráſa-ſzerint.

Tenor. AZ űdőben, mikor el-közelgetett vólna a' kovátztalanok Innepe-napja, mely Húſvétnek mondatik vala, monda Urunk IESUS az ő Tanitványinak: *Baſſus.* Tudgyátok, hogy két napmúlva Húſvét-napja léſzen, és az Ember-Fia el-árúltatik, hogy megfeſzíteſsék. *Tenor.* Akkoron egybe-gyűlének a' Papi-Fejedelmek, és a' népnek Vénei, a' Caiphás fő-Pap Palotájában, és tanácsot tartának, hogy Urunk IESUS-t álnoksággal meg-fognák és meg-ölnék. Es azt mondgyák vala: *Altus.* Ne az Innep-napon, hogy ne-talámtán támadás ne-légyen a' Nép közőtt. *Tenor.* Mikor pedig IESUS Betániában vólna, a' Poklos-Simon házában, járúla ő-hozzá egy Aſzſzony-állat, kinek drága kenetű Alabáſtrom-Szelenczéje vala, és az Ur IESUS-nak a' fejére öntė. Látván pedig a' Tanitványok, boſzſzonkodnak és zugolódnak vala, mondván: *Altus* Mire-való e' veſztegetés? mert ezt drágán el-adhatták vólna, és a' ſzegényeknek adhatták vólna. *Tenor.* Tudván pedig IESUS, mónda nékiek: *Baſſ.* Miért vattok ez Aſzſzony-állatnak bántására? mert jó-cselekedetet cselekedett én-velem, mert mindenkor vadnak ſzegények veletek, de én nem-mindenkor vagyok veletek. Mert ez a' kenetet az én teſtemre öntvén, az én temetéſemre cselekedte. Bizony mondom néktek, valahol ez Evangeliom prédikáltatik az egéſz Világon, az-is meg-hirdettetik az ő emlekezetire. *Tenor.* Bé-méne pedig a' Sátán Judásba, ki Iskárioteſnek mondatik vala, a' ki a' tizen-kettő-közzül eggyik vala, és el-méne a' Papi-Fejedelmekhez és monda nékiek: *Altus.* Mit akartok énnékem adni, és én kezetekben adom őtet? *Ten.* Ezt halván a' Sidók, örűlének rajta, és igérének néki harmincz ezűſt pénzt. Es attól-fogva alkalmatoſságot keres vala, hogy mikép en elárúlná, és kezekben adná őtet.

El-jöve azért az Húsvétnek Innepe-napja, melyben a' Bárányt áldozni kell vala. A' kovásztalanok első napján azért, meg-kérdék IESUS-t az ő Tanitványi, mondván: *Altus.* Hol akarod, hogy el-készítsük néked a' Húsvéti-Bárányt? *Tenor.* Akkor el-küldé kettőt az ő Tanitványi-közzül, és monda nékik: *Bassus.* Mennyetek-bé a' Városba, és imé egy ember egy korsó-vizzel jő előtökbe, és mondgyátok ezt ő néki: A' Mester mondgya: az én időm közel vagyon, te-nálad eszem-meg az Húsvétet az én Tanitványimmal. És ő mutat néktek egy el-készíttetett Vacsoráló-helyt, és ott készitsetek nékünk. *Tenor.* El-menvén azért a' Tanitványok, úgy találák a' mint Urunk IESUS meg-mondotta vala nékik. És el-készíték a' Húsvétet. Estve lévén pedig, le-telepedett vala a' tizen-két Tanitványával. És midőn ők ennének, monda: *Bassus.* Kivánva kivántam e' Húsvétet meg-enni veletek, minek-előtte szenvedgyek. *Tenor.* És fel-kelvén a' Vacsorától, le-tévé az ő ruháit, és midőn kendőt kötött vólna elő, meg-övedzé magát. És vizet töltvén a' Medenczében, kezdé mosni a' Tanitványok lábait, és meg-törli vala a' kendővel, mellyet magához övedzett vala. Mikoron pedig jutott vólna Simon Péterhez, monda néki Péter: *Altus.* Uram, te mosod-é-meg az én lábaimat? *Tenor.* Felele IESUS, és monda néki: *Bassus.* A' mit én most cselekeszem, te most nem-tudod, de ennek-utánna meg-tudod. *Tenor.* Monda néki Péter: *Altus.* Soha örökké meg-nem-mosod az én lábaimat. *Tenor.* Felele néki IESUS: *Bassus.* Ha meg-nem-moslak téged, nem lészen részed én-velem. *Tenor.* Monda néki Simon Péter: *Altus.* Uram, nem csak a' lábaimat, de a' kezeimet, s' fejemet is. *Tenor* Monda néki IESUS: *Bassus.* A' ki meg-mosódot, nem szükség meg-mosni, hanem csak a' lábait. Ti-is tiszták vattok, de nem minnyájan. *Tenor.* Mert tudgya vala, ki vólna, a' ki őtet el-árulná, és azért mondá, nem vattok tiszták minnyájan. Minek-utánna azért meg-mosá az ő lábokat, ruháját fel-vévén, az asztalhoz üle, és monda nékik: *Bassus.* Tudgyátok-é, mit cselekedtem veletek? Ti engem Mesternek, és Urnak hítok, és jól mondgyátok: mert az vagyok. Ha azért én meg-

mostam

mostam lábaitokat, UR, és Mester lévén, ti-is egy-másnak meg-mossátok lábaitokat. Mert példát attam néktek, hogy a' mit én cselekedtem veletek, ti-is azt cselekedgyétek. Bizony, bizony mondom néktek, nem nagyobb a' szólga az ő Uránál.

Tenor. És mikor ennének, monda az ő Tanitványinak: *Bassus.* Bizony, bizony mondom ti-néktek, hogy egy közzületek el-árúl engemet. *Tenor.* Ők pedig igen meg-szomorodának, és egy-másra nézvén, kezdének egy-más-közt kérdezkedni, hogy ki cselekedné, és ki-felől mondanája azt? És ki-ki mind azt mondgya vala néki: *Altus.* Nem-de én vagyok-é Uram? *Tenor.* Felelvén IESUS, monda: *Bassus.* A' ki a' kezét én-velem a' tálba mártya, az árúl-el engem. Az Ember-Fia el-mégyen ugyan, a' mint irva vagyon felőle, de jaj annak az Embernek, ki-által az Ember-Fia el-árúltatik: Jobb lett vólna, ha az az Ember nem-születtetett vólna. *Tenor.* Felelvén pedig Júdás, a' ki el-árúlta vala őtet, és monda: *Altus.* Vallyon én vagyok-é Mester? *Tenor.* Monda néki Urunk IESUS: *Bassus.* Te-magad mondod. *Tenor.* És mikoron vacsoráltak vólna, vévé IESUS a' kenyeret, és hálákat adván, meg-áldá, és meg-szegé, és adá az ő Tanitványinak, és monda: *Bassus.* Vegyétek, és egyétek, ez az én TESTEM, mely ti-érettetek halálra adatik. *Tenor.* És vévén a' pohárt, hálákat ada, és nékik adá, mondván: *Bassus.* Igyatok ebből minnyájan, mert ez az én VEREM, az Uj Testamentomnak vére, mely ti-érettetek, és sokaknak bűnök bocsánattyára ki-ontatik. Ezt valamenyiszer cselekeszitek, az én emlekezetemre mivelitek. *Tenor.* És minnyájan ivának belőle, és monda nékik: *Bassus.* Bizony mondom ti-néktek, nem-iszom mostantúl-fogva e' szőlő-terméséből, a' napig, mikor amaz újat iszom veletek az én Atyám Országában. *Tenor* Eczaka lévén pedig, fel-kele Júdás közzülők, és mindgyárt ki-méne, és monda IESUS az ő Tanitványinak: *Bassus* Mostan dicsőittetett-meg az Ember-Fia: és az Isten meg-dicsőittetett ő benne.

Fiacs-

Fiacskáim, még egy-kevesé veletek vagyok, kerestek engem, és a' hová megyek, ti most oda nem jőhettek. *Tenor.* Monda néki Simon Péter: *Altus.* Uram, miért nem-kővethetnélek téged, mert kész vagyok veled a' tőmlőczbe, és halálra menni, mert az én életemet adom éretted. *Tenor.* Es dicsiretet mondván, ki-menének a' Cedron patakán-által, az Olaj-fák hegyére, és monda nékik IESUS: *Bassus.* Ti minnyájan meg-botránkoztok én bennem ez éjjel, mert irva vagyon, meg-verem a' Pásztort, és el-oszolnak a' Nyáj-juhai, mineku tánna pedig fel-támadok, előtőket vészem Galilæába. *Tenor.* Felelvén pedig Péter, monda néki: *Altus.* Ha minnyájan meg-botránkoznak-is benned, én soha meg-nem botránkozom *Tenor.* Monda néki IESUS: *Bassus.* Bizony mondom te-néked, hogy ez-éjjel minek-előtte a' Kakas szóllyon, háromszor tagadsz-meg engemet. *Tenor.* Es Péter annál inkább mondgya vala: *Altus.* Ha meg-kell halnom-is veled, soha meg-nem tagadlak téged. *Tenor.* Azon-képpen a' több Tanitványok-is mondnak vala. Akkor méne IESUS vélek a' Majorba, mely Gethsemaninak mondatik, holott vala egy Kert, melyben béméne ő, és az ő Tanitványi. Tudgya vala pedig Judás-is azt a' helyt, mert gyakorta mégyen vala oda Urunk IESUS az ő Tanitványival. Es monda az ő Tanitványinak: *Bassus.* Üllyetek itt, mig amoda mégyek, és imádkozom. *Tenor.* Es melléje-vévé Pétert, és a' Zebedeus két fiát, Jakabot és Jánost. Es mikoron a' helyre jutottak vólna, kezde igen rettegni, bánkodni, és szomorkodni. Es monda nékik. *Bassus.* Szomorú az én lelkem mind halálig: Vigyázzatok velem, és imádkozzatok, hogy kisírtetbe ne-essetek. *Tenor.* Ő pedig egy-kevesé, mint-egy kő-hagyitásnira elébb-menvén, térdre-esék, és orczájára-borúlván, imádkozik vala, mondván: *Bassus.* Ha lehetséges szerelmes Atyám, távozzék-el e' pohár tőllem, mind-az-által, nem a' mint én akarom, hanem a' mint te, úgy légyen. *Tenor.* Es jőve a' Tanitványokhoz, és aluva találá őket, és monda Péternek: *Bassus.* Igy nem-vigyázhattok-é velem egy-óráig. Vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kisírtetbe ne-essetek. A' lélek kész ugyan, de a' test erőtlen.

Tenor.

Tenor. Ismég másodszor-is el-méne, és imádkozék, mondván: *Bass:* Atyám, ha e' pohár el-nem-múlhatik, hanem meg-kell innom, légyen a' te akaratod. *Tenor.* Es el-jőve ismég az ő Tanitványihoz, és aluva találá őket, mert az ő szemek meg-nehezittetve valának, és nem-tudgyák vala mit felelnének néki. Akkor monda Péternek: *Bassus.* Simon, aluszol-é? nem vigyázhattál egy óráig velem. Vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kisírtetben ne-essetek. *Tenor.* Harmadszor-is el-menvén, és azon beszéddel imádkozék. Jelenék pedig néki egy Angyal Menyből, bátorítván, és biztatván őtet. Es a' halállal tusakodván hoszszabban imádkozik vala. Es az ő verejtéke mint a' vér-cseppek a' földre folynak vala. Es fel-kelvén az imádságról, jőve a' Tanitványihoz, és aluva találá őket, és monda nékiek. *Bassus.* Aludgyatok bár immár, és nyugodgyatok, imé el-közelgetett az óra, és az Ember-Fia a' bűnősök kezébe adatik. Kellyetek-fel, és mennyünk eleikben, mert imé el-közelget, a' ki el-árúl engem.

Tenor. Es midőn még ő szóllana, imé Júdás egy a' tizen-kettőkőzzül, sereget, és szólgákat vévén a' Fő-Papoktól, a' Vénektől, és az Irás-tudóktól, el-jőve lámpásokkal, kardokkal, dorongokkal, és botokkal, és jelt adott vala nékik, mondván: *Altus.* Valakit én megcsókolok, az a' IESUS, fogjátok-meg őtet. *Tenor.* IESUS pedig tudván mindeneket, a' mellyek reája-jővendők valának, eleikben méne, és monda nékiek. *Bassus.* Kit kerestek? *Tenor.* Azok pedig felelének néki: *Altus.* A' Názáret-béli IESUS-t. *Tenor.* Monda nékik IESUS: *Bassus.* En vagyok. *Tenor.* Vélek áll vala Júdás-is, a' ki el-árúllya vala őtet. Hogy azért mondá nékik IESUS: En vagyok; hátra-menének, és a' földre mind le-esének. Es ismég meg-kérdé őket, mondván: *Bassus* Kit kerestek *Tenor.* Azok pedig mondának: *Altus.* A' Názáreti IESUS-t. *Tenor.* Felele Urunk IESUS: *Bassus.* Meg-mondám néktek, hogy én vagyok: ha azért engem kerestek, eresszétek-el ezeket. *Tenor* Hogy bé-tellyesednék a' beszéd, mellyet mondott: hogy a' kiket nékem attál, senkit azok kőzzül el-nem vesztettem. Es azon-kőzben hozzá-járúlván Júdás, monda néki:

Altus. Idvez-légy Meſter. *Tenor.* Es meg-csókolá ötet. *Tenor.* Es monda néki IESUS: *Baſſus.* Barátom miért jöttél? Csókkal árúlod-é-el Júdás az Embernek Fiát? *Tenor.* Akkor a' Sidók kezeket JESUS-ra vetvén, meg-fogák ötet. Simon Péternek pedig kardgya lévén, kivoná azt, és a' Papi-Fejedelem ſzólgájához csapa, és el-vágá annak jobb fülét. A' ſzólgának pedig Malchus vala neve. Monda pedig IESUS Péternek: *Baſſus.* Tedd helyére a' te kardodat, mert minnyájan a' kik fegyvert fognak, fegyver-miatt veſznek-el. Azt véled-é, hogy nem-kérhetem az Atyámot, és ád énnékem moſt többet tizenkét Sereg Angyalnál. Avagy azt akarod-é, hogy a' Pohárt mellyet nékem Atyám adott, meg-ne-igyam. Miképpen tellyeſednek-bé tehát az iráſok? mert igy kell lenni. *Tenor.* Akkor monda IESUS a' Sidók Sereginek: *Baſſus.* Mint egy Latorra ugy jöttetek-ki kardokkal és dorongokkal engem meg-fogni: Minden-nap nálatok ülök vala, tanitván a' Templomban, és meg-nem fogtatok engem. De ez a' ti órátok, a' ſetétségnek hatalma. *Tenor.* Es azonban Urunk IESUS illeté a' Málkus fülét, és meg-gyógyitá. Ez pedig mind azért lön, hogy bé-tellyeſednének a' Próféták iráſi. Akkoron a' Tanitványok minnyájan el-hagyván ötet, el-futának. Követi vala pedig egy iffiacska, kinek mezitelensége gyólcsal vala bé-fedezve, és meg-fogák ötet. Az iffiú pedig el-vetvén a' gyólcsot, mezitelen el-futa tőllök. A' Sereg azért, és a' Hadnagy, és a' Sidóknak ſzólgai, meg-fogák IESUS-t, és meg-kötözék, és vivék ötet elöſzör Annás Püſpökhöz, mert Ipa vala Kaifáſnak, ki fő-Pap vala azon eſztendőben. Kaifás pedig az vala, a' ki tanácsot adott vala a' Sidóknak, hogy haſznos egy Embernek meg-halni a' Népért.

Követik vala pedig Urunk IESUS-t két Tanitványi távol, Simon Péter, és János. János azért, mivel-hogy iſméretségében vala a' Papi-Fejedelemnek, bé-méne IESUS-ſal a' Fő-Pap palotájában. Péter pedig kivül a' pitvarban álván, fütözik vala. Mikoron azért az ajtón-álló Leánzó látta vólna, monda Péternek: *Altus.* Nem-de te-is ez Embernek Tanitványi-közzül vagy-é? *Tenor.* Péter pedig meg-tagadá, mondván: *Altus.* Aſzſzonyi-állat, nem-vagyok, sőt nem-is tudom mit mondaſz. *Tenor.* A' fő-Papok pedig és az egéſz gyülekezet, IESUS ellen hamis Tanú-bizonyságot kereſnek vala, hogy ötet halálra adnák, és nem-találnak vala. Végezetre el-jövének két hamis-tanúk, és mondának: *Altus.* Mi hallottuk, hogy ez Ember azt mondotta, elronthatom az Iſten Templomát, és harmad-napra iſmég fel-épitem azt. *Tenor.* Es fel-kelvén a' Papi-Fejedelem, monda IESUS-nak: *Alt.* Semmit nem-feleſſz-é azokra, a' miket ezek ellened bizonyitnak? *Ten.* IESUS pedig csak halgat vala. Es a' Papi-Fejedelem iſmég monda néki. *Altus.* Kénſzeritlek téged az élő Iſtenre, hogy meg-mondgyad nékünk, ha te vagy a' Chriſtus, az élő Iſtennek Szent Fia. *Tenor.* Monda néki IESUS: *Baſſus.* Te mondád, mert én vagyok, és mondom néktek, ez-után meg-láttyátok az Ember Fiát ülni az Iſten erejének jobján, midőn el-jő a' fényes felhőben. *Tenor.* Akkoron a' Papi-Fejedelem meg-ſzakaſztá a' maga ruháját, mondván: *Altus.* Káromkodék, mi ſzükség a' bizonyságra, imé moſtan hallátok a' káromláſt, mi tetczik néktek? *Tenor.* Azok pedig minnyájan fel-kiáltának, mondván: *Altus.* Méltó az halálra. *Tenor.* Akkoron az orczájára pökdöſének, és nyakon csapdosák ötet. Némellyek pedig bé-kötik ſzemeit, tenyerekkel arczúl-verik vala ötet mondván: *Alt.* Prófétály Chriſtus, és mond-meg ki üte moſt tégedet? *Ten.* Mikoron azért a' ſzólgák tüzet töttek vólna a' pitvarban, fütöznek vala, mert hideg vala. Simon Péter is fütözvén közöttök ül vala. Es midőn látta vólna ötet más leánzó, kezdé mondani azoknak a' kik ott álnak vala. *Alt.* Ez-is a' Názáret-béli IESUS-ſal vala. *Tenor.* Meg-tagadá nagy eskűvéſſel Péter, hogy nem tudná ki vólna, és nem-iſmérte vólna az Embert, mondván: *Altus.* Sem hirem, ſem tanácsom, nem-tudom mit mondaſz. *Tenor.* Es egykevés vártatva, hozzája menének a' kik ott állának vala, és a' ſzólgák közzül mondának néki: *Altus* Bizonyára te-is azok-közzül-való vagy, még a' ſzólláſod-is ki-jelent téged. *Tenor.* Monda néki egy a' fő-Pap ſzólgai-közzül, annak rokona, kinek Péter el-vágta vala a' fülét. *Alt.* Nem-de-nem láttalaké én téged a' kertben ő-véle? *Tenor.* Akkor Péter harmad-

harmadíszor-is kezde eskünni, és átkozódni, hogy soha sem ismérte vólna az Embert, a' ki-felől szóllanának. Es mindgyárt meg-szóllala a' Kakas. Es meg-fordúlván IESUS, meg-tekinté Pétert; és ottan meg-emlékezék a' IESUS beszédéről, mellyet mondott vala: hogy minek-előtte a' Kakas szóllana, háromszor meg-tagadsz engemet. Es ki-menvén onnét Péter, nagy keservesen sira.

Reggel lévén pedig, őszve-gyülének a' Papi-Fejedelmek, az Irástudók, és a' népnek Vénei, és tanácsot tartának IESUS-ellen, hogy őtet meg-ölnék. Es kötve vivék őtet, és adák Pontius Pilátus tiszt-tartónak kezében. Akkoron látván Júdás, a' ki őtet el-árúlta, hogy halálra kárhoztatott vólna, magába-térvén, meg-bánd, és viszsza-vivé a' harmincz ezüst-pénzt a' Papi-Fejedelmeknek, és Véneknek, mondván: *Alt.* Vétkeztem, el-árúlván az ártatlan vért. *Ten.* Ők pedig mondának: *Alt.* Mit gondolunk véle, te lássad *Ten.* Es el-vetvén a' Templomban az ezüst-pénzt, el-menvén fel-akasztá magát, és ketté hasada, és az ő béle mind ki-omlék. A' Papi-Fejedelmek pedig, fel-vévén a' harmincz ezüst-pénzt, mondának: *Alt.* Nem-szabad azokat a' Templom pénzekőzzé tenni, mert vér-árra. *Ten.* Tanácsot tartván pedig, meg-vevék azokon a' fazakas-mezejét, a' jövevények temetésére. Azért hívattaték az a' mező, Hakeldama: az az, vér mezejének e' mái-napig. Akkor bétellyesedék a' mi meg-mondatott Jeremiás Próféta-által, mondván: *Alt.* Es vivék a' harmincz ezüst-pénzt, a' meg-becsültetett Christusnak árrát, kit vőttek az Izraël fiaitól, és adák azokat a' fazakas mezejé-ért, a' mint rendelte nékem az Ur. *Ten.* IESUS pedig a' tiszt-tartó előtt áll vala, és a' Papok bé-nem-menének az itélő-házban, hogy meg-ne fertéztetnének, hanem hogy meg-ennék a' Húsvéti Bárányt Ki-jövé azért Pilátus hozzájok, mondván: *Alt.* Micsoda vádolást hoztok ez Ember-ellen? *Ten.* Felelének a' Sidók, és mondának néki: *Alt.* Ha ez gonosz-tévő nem vólna, nem-adtuk vólna őtet kezedben. *Te.* Monda azért nékik Pilátus: *Al.* Vegyétek-el ti őtet, és a' ti törvényetek-szérint ítéllyétek-meg őtet. *Ten.* Mondának erre a' Sidók: *Al* Nékünk nem-szabad senkit meg-ölnünk. *Ten.* Mondának ismég néki: *Al.* Ezt találtuk, hogy a' mi Nemzetségünket el-fordította, és meg-tiltotta a' Császárnak az adót adni, és Királlyá tette ő-magát. *Te* Bé-méne azért ismég Pilátus a' Tanács-házbá, és szóllitá Jesust, és monda néki: *Al.* Te vagy-é a' Sidók Királlya? *Te.* Felele Jesus: *Bas.* Te-magadtól mondod-é ezt, vagy egyebek mondották néked én felőlem? *Te.* Felele Pilátus: *Al.* Nem-de Sidó vagyok-é én? A' te Nemzetséged, és a' fő-Papok attak téged kezemben. mit mivéltél? *Te.* Felele Jesus: *Bas.* Az én Országom nem e' Világból való, ha a' Világból-való vólna az én Országom, az én szólgaim harczolnának ugyan, hogy kezekbé ne-adattatnám a' Sidóknak: Most pedig az én Országom nem innét való. *Te.* Monda néki Pilátus: *Al.* Tehát Király vagy te? *Ten.* Felele Jesus: *Bas.* Te mondod hogy Király vagyok én. En arra születtem, és azért jöttem a' Világra, hogy bizonyságot tegyek az igasságról, minden a' ki az igasságból vagyon, halgattya az én szómat. *Ten.* Monda néki Pilátus: *Al.* Micsoda az igasság? *Ten.* Es midőn azt mondotta vólna, ismég ki-méne a' Sidókhoz. Es midőn vádoltatnék a' Papi-Fejedelmektől, és a' Vénektől, semmit nem-felele. Akkor monda néki Pilátus: *Al.* Nem-hallod-é, menyi bizonságot mondanak ellened? *Ten.* Jesus pedig nem-felele néki egy szavára-is, ugy hogy felette igen csudálkoznék rajta Pilátus. Küldé pedig Jesust, Pilátus Herodesnek, mert ő-is Jerusálemben vala azokban a' napokban. Herodes pedig látván Jesust, igen örüle, mert sok időtől-fogva kívánta vala őtet látni, és reménli vala, hogy valami nagy csudát teve ő-előtte. Kérdezi vala pedig őtet sok beszéddel, Jesus pedig nem-felel vala semmit néki Meg-útálá pedig őtet Herodes az ő Udvarával: és meg-csúfolá, fejér-ruhában öltöztetvén, és viszsza-küldé Pilátushoz Es meg-barátkozának azon napon Pilátus és Herodes, mert annak-előtte ellenségesek valának. Pilátus azért egybe-híván a' Papi-Fejedelmeket, és tiszt-viselőket, és a' kőssséget, monda nékiek: *Al.* Ismég előmben hoztátok ez Embert, de én semmi vétket nem-találok ő-benne, azért meg-veretvén, el-eresztem őtet. *Te.* Mert tudgya vala, hogy csak irígységből árulták vólna el őtet Es monda a' Sidóknak: *Al.* Szokástok ti-néktek, hogy az Innep-napon egy foglyot el-bocsássak néktek: Mellyiket akarjátok a' kettő-közzül hogy el-bocsássam néktek, Barrabást-é, vagy a' Christust, a' Sidók Királlyát?

Tenor. Fel-kiálta azért az egész Sereg, mondván: *Altus.* Nem ezt, hanem Barrabást. *Tenor.* Barrabás pedig gyilkos és Tolvaj vala.

Ûlvén azért Pilátus az itélő-székben, hozzája-küldé a' Felesége, mondván: *Alt.* Semmi közöd néked azzal az igazzal, mert sokat szenvedtem ma látás-által ő-miatta. *Ten.* Pilátus azért szólla nékik, mondván: *Alt.* Mit akartok, hogy cselekedgyem a' IESUS-sal, ki Christusnak mondatik? *Ten.* Amazok pedig mondának miñyájan: *Alt.* Feszitessékmeg. *Ten.* Monda harmadszor-is nékik a' tiszt-tartó: *Al.* De mi gonoszt cselekedett? Semmi halálra-valót nem-találok ő-benne. *Ten.* Azok pedig inkább kiáltnak vala, mondván: *Alt.* Feszíts-meg, feszíts-meg őtet. *Ten.* Akkor Pilátus igen meg-ostorozá IESUS-t. És a' Vitézek Koronát fonván tövisekből, az ófejébe nyomák, és veres-bársony ruhát adának reája, és nád-szálat adának jobb kezében, és csufolván térdre esnek vala előtte. És imádgyák, és idvezlik vala őtet, mondván: *Alt.* Idvez-légy Sidók Királlya. *Ten.* És arczúl csapdosák vala őtet, és a' nád-szálat ki-veszik vala a' kezéből, és a' fejét verik vala véle. Ki-méne azért ismég Pilátus a' Sidókhoz, és monda nékik: *Alt.* Imé ki-hozom néktek őtet, hogy meg-tudgyátok, hogy semmi halálra-való okot nem találtam ő-benne. *Ten.* Ki-méne azért IESUS a' tövis Koronát viselvén, és a' veres-bársony Palástot. Es monda Pilátus: *Altus.* Imé az Ember. *Ten.* Midőn azért látták vólna őtet, kiáltnak vala minnyájan, mondván: *Alt.* Vidd-el, vidd-el, feszíts-meg, feszíts-meg őtet. *Ten.* Monda nékik Pilátus: *Alt.* Vegyétek ti őtet, és feszítsétek-meg, mert én nem-találok okot ő-benne. *Ten.* Felelének néki a' Sidók: *Alt.* Nékünk törvényünk vagyon, és a' törvény-szerint meg-kell halni, mert Isten Fiává tötte ő magát. *Ten.* Mikor azért Pilátus hallotta vólna e' beszédet, inkább meg-ijede. Es ismég bé-méne a' Tanács-házba, és monda IESUS-nak: *Alt.* Honnan-való vagy te? *Ten.* IESUS pedig semmit nemfelele néki. Monda azért néki Pilátus: *Alt.* Nékem nem-szóllasz-é? nem-tudod-é, hogy hatalmam vagyon a' te meg-feszítésedre, és hatalmam vagyon a' te el-bocsátásodra? *Ten.* Felele IESUS: *Bass.* Nem-vólna semi hatalmad ellenem, ha te-néked onnan-fellyül nem adatott vólna.

Az-okáért, a' ki engem kézbe-adott néked, nagyobb bűne vagyon. *Tenor.* Es attúl-fogva igyekezik vala Pilátus, hogy el-bocsátaná őtet. A' Sidók kiáltnak vala, mondván: *Altus.* Ha ezt el-bocsátod, nem vagy a' Császár barátttya, mert minden a' ki magát Királlyá tészi, ellene-mond a' Császárnak. *Tenor.* Monda nékik Pilátus: *Altus.* A' ti Királytokat feszítsem-é meg? *Tenor.* Felelének a' Fő-Papok: *Altus.* Nincsen Királyunk, hanem csak Császárunk. *Tenor.* Látván azért Pilátus, hogy semmit nem-használna, hanem inkább támadás lenne, eleget akarván tenni a' népnek, azt itélé, hogy a' mint kivánnák, ugy lenne. Es vizet kérvén, meg-mosá kezeit a' nép-előtt, mondván: *Altus.* Artatlan vagyok én ez igaznak vérétől, ti lásátok. *Tenor.* Es felelvén az egész nép, monda: *Altus.* Az ő vére mi-rajtunk, és a' mi fiainkon.

Tenor. Akkor a' meg-ostoroztatott IESUS-t kezekben adá, hogy meg-feszítenék. Barrabást pedig el-bocsátá nékik. Akkor a' Vitézek fogák IESUS-t, és le-vonák rólla a' veres-bársony Palástot, és az ő-maga ruháiban öltöztették őtet, és vállára adának egy nagy keresztet, hogy a' feszítésnek helyére ki-vinné. Es mikor el-fáradván, nem-bírná a' nagy keresztet, találának egy Cirénei Embert, hogy a' mezőről jőne, és azt kénszerítek, hogy IESUS-után vinné a' keresztet. Követi vala pedig IESUS-t, a' népnek, és aszszony-állatnak [illegible] kik sirattyák és keservik vala őtet. Hozzájok fordúlván pedig IESUS, monda: *Bassus.* Jerusálem Leányi, ne-sírjatok én-rajtam, hanem magatokon sírjatok, és fiaitokon. Mert imé el-jőnek a' napok, a' mellyekben mondgyák: Bóldogok a' Magtalanok, és a' méhek mellyek nem-szültek, és az emlők, mellyek nem szoptattak. Akkor kezdik mondani a' hegyeknek: Szakadgyatok reánk, hegyek: és halmok, boritsatok-el minket. Mert ha a' zöldellő-fán ezeket mivelik, a' szárazon mi lészen? *Tenor.* Vitetnek vala pedig ő-vele két gonosz-tévők-is, hogy meg-ölettessenek. Es vivék IESUS-t a' helyre, mely Agy-koponyának mondatik, Sidóúl pedig Golgotának.

Es ott meg-feszíték őtet, és ő véle két Lator két-felől, eggyik jobja-felől, a' másik bal-felől, középben pedig IESUS-t. Es akkor telékbé az irás: Az hamissak-közzé számláltatott. Es adának néki innya myrrhával és epével elegyített eczetet. Es mikoron meg-kóstolta vólna, nem-akará innya. Fellyűl-való irást-is íra Pilátus, és helyhezteté a' feje-feliben a' kereszthre, mondván: *Altus.* A' NAZARET-BELI IESUS, a' SIDOKNAK KIRALLYA. *Tenor.* Ezt azért a' fellyűl-való irást sokan olvasák a' Sidók-közzűl, mert közel vala a' Városhoz a' hely, a' hol meg-feszítették IESUS. Es irva vala Sidóúl, Görögűl, és Deákúl. Mondának azért Pilátusnak a' Sidók Fő-Papjai: *Altus.* Ne-ird hogy a' Sidók Királlya, hanem hogy ő mondotta, a' Sidók Királlya vagyok. *Tenor.* Felele Pilátus: *Altus.* A' mit meg-irtam, meg-irtam. *Tenor.* Es monda Urunk IESUS a' kereszt-fán: *Bassus.* En Mennyei Szent Atyám, bocsáss-meg nékik, mert nemtudgyák mit cselekesznek. *Tenor.* A' vitézek pedig midőn meg-feszítették vólna őtet, vévék az ő ruháját, és négy-részre oszták, mindeniknek egy-egy részt, és a' köntőst-is. A' köntös pedig varratlan vala, mert egészlen szőttetett vala. Mondának azért egy-másnak: *Altus.* Ne-metéllyük-el azt, hanem vessünk sorsot reá, kié légyen. *Tenor.* Hogy az irás bé-tellyesednék, mondván: *Altus.* El-oszták az én ruháimat ő magoknak, és a' köntösömre sorsot vetének.

Tenor. Allanak vala pedig a' IESUS kereszte-mellett, az ő Annya, és az Annyának Nénnye, Maria Kleofe, és Maria Magdolna. Mikoron azért látta vólna IESUS az Annyát, és a' Tanitványt ott állani, a' kit szeret vala, monda az Annyának: *Bassus.* Aszszonyi-állat, imé a' te fiad. *Tenor.* Az-után monda a' Tanitványnak: *Bassus.* Imé a' te Anyád. *Tenor.* Es az-órától-fogva vévé a' Tanitvány magához. Es a' kik azon elé-mennek vala, szidalmazzák és káromlyák vala őtet, hajtogatván fejeket, mondván: *Altus.* Vah, ki el rontod az Isten Templomát, és harmad-napra ismég fel-éppited azt. Ha Isten Fia vagy, szabadits-meg magad, és szálly-le a' kereszthről. *Tenor.* Hasonlóképpen a' Fő-Papok-is csúfolván, egy-másnak az Irás-tudókkal mondgyák va-

gyák vala: *Altus.* Egyebeket meg-szabadított, önnön-magát meg-nem-szabadithattya. Christus az Izraël Királlya, szállyon-le most a' kereszthről hadd lássuk, és hiszünk néki. Az Istenben bizott, szabaditsa-meg őtet most ha akarja: mert azt mondotta, hogy Isten Fia vagyok. *Tenor.* Azon-képpen a' Latrok-is, kik véle eggyűtt meg-feszitve valának, szidalmazzák vala őtet: Eggyik pedig azok-közzűl káromkodik vala ellene, mondván: *Altus.* Ha te vagy a' Christus az Isten Fia, szabadits-meg magad, és minket-is. *Tenor.* Felelvén pedig a' másik, feddi vala őtet, mondván: *Altus.* Bizonyára te sem féled az Istent, holott azon kárhoztatásban vagy. Mi ugyan méltán szenvedgyük, és gonosz-cselekedetinknek méltó jutalmát veszszük, de ez semmit nem-cselekedett. *Tenor.* Es monda IESUS-nak: *Altus.* Uram, emlékezzél-meg róllam, mikor Országodban jutsz. *Tenor.* Felele néki IESUS: *Bassus.* Bizony mondom néked, ma velem lész Paradicsomban. *Tenor.* Vala pedig mint-egy hat-óra-tájban, és nagy setétség lőn az egész földön, egész kilencz óráig. Es kilencz-óra-felé, kiálta IESUS nagy szóval, mondván: *Bassus.* ELI, ELI, Lamma Sabaktani! az az: En Istenem, én Istenem, miért hattál-el engemet. *Tenor.* Es némellyek az ott állók-közzül mondának: *Altus.* Illyést hija ez. *Ten.* Tudván azért Urunk IESUS, hogy mindenek el-végeztettek, hogy bétellyesednék az irás, monda: *Bassus.* Szomjuhozom. *Tenor.* Vala pedig ott egy edény le-téve teli eczettel: Es egy az ott-állók-közzűl elfutamodván, meg-tőlté a' spongiát eczettel, isópot tévén környüle, és a' szájához vivé hogy innék, mondván: *Altus.* Hadgyátok-el, lássuk ha el-jő-é Illyés, hogy meg-szabaditsa, és le-vegye őtet. *Tenor.* Mikoron azért Urunk IESUS meg-kóstolta vólna a' méreggel teli eczetet, monda: *Bassus.* Bé-tellyesedett. *Tenor.* Es ismég nagy felszóval kiálta, mondván: *Bassus.* Atyám, a' te kezedben ajánlom az én lelkemet. *Tenor.* Es Urunk IESUS le-hajtván fejét, ki-bocsátá Lelkét. *Hic pausatur aliquantulum.*

Es imé a' Templomnak suporláttya ketté-szakada, tetejétől-fogva az allyáig. Es a' Nap meg-homályosodék. A' Föld meg-indúla, és a'

kő-sziklák meg-szakadozának. Es a' koporsók meg-nyílának, és sok Szentek testei, kik el-aluttak vala, fel-támadának. Es ki-menvén a' koporsókból az ő fel-támadása-után, jövének a' Szent Városban, és sokaknak meg-jelenének. A' Százados pedig, és a' kik véle valának, őrizvén IESUS-t, látván a' föld-indúlást, és azokat mellyek lésznek vala, igen meg-félemlének, mondván: *Altus.* Bizony ez az Ember az Isten Fia volt. *Tenor.* Es a' több sokaság haza menvén, a' mellyét veri vala. Valának pedig ott az ő ismérői, és sok A szszony-állatok távol, kik követték vala IESUS-t Galilæából, szólgálván néki, kik-között vala Maria Magdolna, és Maria a' Jakab és Jósef Annya, és Maria Salome, és egyebek sokan, kik véle-eggyütt fel-mentek vala Jerusálembe. A' Sidók azért, mivel-hogy az Innep készületi vala, hogy ne-maradnának a' testek Szombaton a' fán, (mert ama' Nagy-Szombat vala) kérék Pilátust, hogy meg-töretnének az ő szárok, és le-vétetnének. El-jövének azért a' Vitézek, és az elsőnek meg-törék szárait, és a' másiknak-is, ki meg-feszíttetett vala ő-vele. IESUS-hoz pedig mikor jöttek vólna, látván őtet hogy már meg-hólt, nem-törék-meg az ő szárait: hanem egy a' Vitézek-közzül Láncsával meg-öklelé, és megnyitá az ő óldalát, és leg-ottan vér, és viz jöve-ki belőle. Es a' ki ezeket látta, bizonságot tött: és igaz az ő bizonsága. Es ő tudgya hogy igazat mond, hogy ti-is hidgyétek. Mert ezek mind azért lőttek, hogy az irás bé-tellyesednék: *Altus.* Csontot meg-ne rontsatok o-benne. *Tenor.* Es más irás azt mondgya: *Altus.* Meg-láttyák, kit vertenek-által.

Mikor pedig estve lött vólna, el-jöve egy Arimatæai Jósef-nevü gazdag tiszteség-béli Tanács-Ember, ki a' Sidók tanácsára nem-hajlott vala, mert ő-is titkon-való Tanitványa vala IESUS-nak: és ő-is várja vala az Isten Országát. Es bátran bé-méne Pilátushoz, és megkéré a' IESUS testét. Pilátus pedig mikor meg-értette vólna a' Századostól, hogy immár meg-hólt, Jósefnek ajándékozá a' IESUS testét. Le-vévé Jósef IESUS Urunk testét a' kereszt-fáról. El-jöve azért Nicodemus-is, és drága kenetet hoza, ugy-mint száz fontot. Es meg-

meg-kenék aval IESUS-nak testét, és tiszta gyólcs-lepedőben kötőzék fű-szerszámokkal, a' mint szokások a' Sidóknak temetni. Vala pedig csak ott közel, a' hol meg-feszítették vala, egy kert, és a' kertben egy új koporsó, kiben még senkit nem-temettek vala, mellyet Jósef magának kőből faragtatott vala, és abban helyhezteték IESUS-nak testét. Es nagy követ hengeritének a' koporsó ajtajára. Maria Magdolna pedig, és Maria a' Jósef Annya, és Maria Salome, nézik vala hová tették IESUS. Meg-térvén pedig azok-is onnét, jó-szagú drága kenetet szerzének, hogy a' Szombatnak első-napján el-menvén, meg-kennék IESUS-nak testét. Más nap pedig egybe-gyülének a' Papi-Fejedelmek, és a' Fariseusok Pilátushoz, mondván: *Altus.* Uram, meg-emlékeztünk rólla, hogy ama' hitető még éltében azt mondotta: Harmad-nap-után fel-támadok. Hadd-meg azért hogy őrizzék a' koporsót harmad-napig: hogy valami-képpen el-ne jőjjenek az ő Tanitványi, és el-lopják őtet, és azt mondgyák a' kősségnek: Fel-támadt halottaiból, és az utólsó tévelygés gonoszb lesz az elsőnél. *Tenor.* Monda nékik Pilátus: *Altus.* Vagyon őrizőtök, mennyetek-el őrizzétek, a' mint tudgyátok. *Tenor.* Azok pedig el-menvén, megerősíték a' koporsót az őrizőkkel, és meg-pecsétlék a' követ.

Es imé midőn a' Szombatnak első-napjára virradna, nagy földindúlás lőn, az Ur Angyala le-szálla Menyből, és oda járulván elhengeríté a' követ, és reá-üle, és az ő tekinteti mint a' villámás vala, és a' ruhája mint a' hó. Látván az őrizők, meg-rémülének, és hólt-elevenen földre le-húllának. Es Urunk IESUS nagy dicsősségesen fel-támada.

AMEN.

Vide alteram Passionem in fine libri, de VITA CHRISTI.

EX LECTULO FLORIDO.

PAtris Sapientia, Christus in agone, Nocte fudit sangvinem in oratione: Obviam sit hostibus turbis se dat pronè, Mox hunc Judas tradidit osculatione.

Capitur, constringitur, à suis relictus, Domo Annæ spernitur, alapa afflictus: Negat hunc Discipulus, metu mortis victus, Ducitur ad Caipham IESUS direè strictus.

Falsos testes patitur, blasphemus vocatur, Reus mortis dicitur, colaphis mactatur: Hinc velatus facie, sputis maculatur, Cædunt, & prophetiza, validè clamatur.

Horâ primâ Dominus manè præsentatur, Pilato: & testibus falsis accusatur: Regi missus spernitur, veste subsannatur, Hinc Pilato mittitur, ut morte plectatur.

Mirum fit concambium hora tertiarum, Latro solvi petitur, neci Rex terrarum: Crucifige clamitant Gentes tenebrarum, Vestibus exuitur decus animarum.

Ad columnam ducitur, vinculis ligatur, Flagris atquè funibus, direè laceratur: Purpurâ induitur, spinis coronatur, Percussus arundine, falsè salutatur.

Cæditur, conspuitur, vultus ejus lætus, Atquè multipliciter à gentibus spretus: Exit de prætorio, opprobriis plenus, Crucifige repetit Judæorum Cætus.

Horâ sextâ Dominum Pilatus damnavit, Crucem suam propriam humeris portavit: IESUM turba militum vestibus nudavit, Affigens patibulo, clavis perforavit.

Ut Propheta cecinit, vestes dividuntur, Titulus inscribitur, blasphema dicuntur: Matris cor & Filii simul patiuntur, Virgo cum Discipulo paritèr junguntur.

Horâ nonâ Dominus linqui se clamavit, Sitiens nostram salutem, acetum potavit: Dicens, consummatum est, spiritum efflavit, Latus ejus lanceâ miles perforavit.

De Cruce deponitur horâ vespertinâ, Ungitur aromate vitæ medicina: Volvitur in syndone, latet vis divina, Sic Corona gloriæ jacuit supina.

Horâ

Horâ Completorii IESUS tumulatur, Petra grandi clauditur, fletu honoratur: Infernus dat spolia, Cœlum reseratur, Salus olim perdita, IESU reparatur.

Horas has cum lacrymis antè Crucis aram, Christe tibi offero mortem in amaram: Quam tu pro me passus es, animam tàm charam, Meam sic existimans; hanc tibi sacrâram. Amen.

MAS.

SEPTEM DOLORES BEATÆ VIRGINIS.

Nota: *Infinitæ bonitatis &c.*

SZűz MARIA hét fajdalma, Keserves lelke siralma, Zengjen mostan a' mi nyelvűnkön. Elsőben azon, sir, hogy Simeon, Mivel azt mondgya, hogy ő Szent Fia, Lészen sokaknak nagy botránkozása.

Adatik az Isten Fia, Jelűl, s' im Szent Anna vária, Simeonnal a' Szent Templomban. A' mit jövendőlt, sokakban bé-tőlt, A' IESUS Neve, botlásnak kőve, Lészen, mert sokan mondanak ellene.

Lásd másodszor mely kínra jút, A' midőn Egyiptomba fút, Ur IESUS-sal a' Szűz MARIA. Alig szűletett, s' már űldőztetett, Idegen helyen, szenved csendesen, Mig viszsza-hija Angyal Izraëlben.

Vólt Egyiptusban romlása, A' bálványoknak hogy lássa, Mint romol idegen Istene. Izraëlbe tér, hogy omollyék vér, Testéből értűnk, a' kik vétkeztűnk, Es Szent Attyánál szóllana mellettünk.

Erez harmadszor szőrnyű kínt, Attya akarattya-szerint, Hogy UR IESUS tőlle el-marad. Búsúl Szent Fián, keresi sirván, Ki a' Templomban, lévén azonban, Bőlcseket meg-győz a' disputálásban.

MARIA negyedik kínnya, Kereszтet vinni hogy láttya, Szent Fiát a' nagy magas hegyre. Folynak könyvei, drága cseppei, El-fogy őröme, szenvedés tőre, Keserves Anya szivét által-verte.

Ah mely drága ſzőlőt plántált, Az Ur IESUS midőn halált, Szenved hogy adna jó édes bort. Tövis-Korona, Sidók oſtora, Szent vérét ontá, halált meg-rontá, Idveſségünk-ért Sz. teſtét nem-ſzáná.
Teli-tőlt Ieſus pohára, El-jőtt élete-határa, Hogy meg-hallyon a' Szent kereſzt-fán. Látván meg-feſzült, ötödször merült, Maria kínban, meg-halni abban, Kőnyebb lett vólna, mint élni Világban.
Életünk drága reménye, Es ſetét világ Nap-fénye, Keſerveſen Világból ki-múl. Kő-ſzikla haſad, halott fel-támad, Nap, és Hóld gyáſzol, őrdög, s' bűn romol: Es minden állat ſiralomra onſzol.
Rettenetes nagy fajdalma, Mariának nagy ſiralma, Hatodſzor lőn hogy Ieſus meg-hólt. Reménye ki-múlt, őrőme ſohult, Nincs: Ieſus meg-hűlt, á kit ſzűzen ſzűlt, Illyen fajdalom láſſátok-meg hol vólt.
De még-is meg-nem gondollya, Az Ember és nem gyáſzollya, Kit minden állat fél az Eg-alatt. Az élet Ura, lelkünk Páſztora, Vérit nemſzánta, hogy veſztünk látta, Egek kapuját immár meg-nyitotta.
Ezer kinoknak tengere, Jő a' Maria ſzivére, Hogy Szent Fia a' kereſztfáról Alá-vétetik, el-temettetik, Keſerves kínnal, jaj már azonnal, El-vál Fiától, az Egek Urától.
Immár Nap, Hóld, Eg ſirjatok, Es Csillagok zokogjatok, Látván az Ur el-temettetett Minket meg-váltott, halált meg-rontott. Szentséges Anyánk, tekints már reánk, Hogy az Ur IESUS fordúllyon mi-hozzánk. Amen.

MAS AZON NOTARA.

VAltságunknak drága árra, Feſzittetvén kereſzt-fára, Keſerveſen tekint Aňyára. Gondgyát viſeli, noha már teli, Az ő pohára, jőtt váltságunkra, Es ő Szent Annyát bízza Szent Jánoſra.
Eg, Föld, nézzétek az Iſtent, Semmiből ki teremt mindent, Szenvedi bűnünk igáját. Ki mindent ſegit, kereſzt-fán függ itt, Mi bűnünk földgya, kinnyait tóldgya, Hogy Adám Atyánk az almát kóſtolta.
Rettenetes ſzóval kiált, Midőn Ieſus halálra vált, Hogy bűnünk-ért eleget-tegyen. Meg-csúfoltatot, koronáztatott, Mérget kóſtollya, Szentséges ſzája, Oldalát ſerti a' Vitéz láncsája. Néz-

Nézzétek kereſztyén lelkek, Mély ſebét Ieſus ſzivének, Viz, és vér foly, hogy meg-tiſztítson Lelkünk orvoſſa, bűnünket moſſa, Drágalátos vért, ád ezért nagy bért, Almáért Adám mert ſok bűnt reánk mért.
Ieſus a' Sz. pállya-futáſt, El-végezvén vár nyugováſt, Hogy Sz. Lelkét a' Sz. kereſzt-fán. Már ki-bocsáſſa, Iſteňek adgya, Ki halált meg-győz, mindent óld, s' kőtőz, Irgalmaſság-ért lőtt érettünk nagy kőz.
Nagy kővetséget már el-járt, Vérével kit a' bűn bé-zárt, Egek kapuit fel-nyitotta. Immár viſza tér, Attyához fel-ér, Es kegyelmet kér, kik-ért omlott vér, Sok bűneink-ért ő lévén elég bér.
Aldgyuk az hatalmas Iſtent, Vérével meg-ſzerzett mindent, Bűneinket mind el-törlötte. Azért áldott légy, velünk ſok jót tégy, Archangyalokkal, Cherubimokkal, Hogy dicsirheſsünk mind örökké, Amen.

MAS.

Nota: Jer mi dicsirjük a' ſzép ſzűz. *fol.* 17.

DIcsirjük IESUS-t az Iſtennek Fiát, Ki meg-adta ez Világ díját, Magára vette Attya haragját, Hogy Menyorſzágban nézheſsük orczáját.
Oka mindennek az ő nagy ſzerelme, Kit meg-nem foghat ſemmi elme, Lelkünknek hogy ne-lenne győtrelme, Lőn az Ur IESUS Világ Fejedelme.
O bóldog Orſzág, a' kit illy Vezér bír, Kit Meny, és Pokol retteg, s' dicsír, Nagy békeſséget lelkünknek igír, Elő-könyvében megtérőket bé-ír.
Dicsőſséges helyt Szűz méhében talált, Ki Eget, Földet, ſzóval formált, Hogy a' bűn nemzé ſóldgyát a' halált, Chriſtus meg-váltott kit a' ſzép Szűz táplált.
Csudálatoſok Iſtennek múnkái, Hogy el-tévedtek ő juhai, Meg-mutatta hogy nem moſtohái, Sőt vérrel váltott ſzerelmes fiai.
El-jőtt Világra hogy a' régi kigyót, Ki Egben, s' Földön nem ſzerzett jót. Meg-rontsa: s' nékünk a' Menyorſzágot, Meg-nyiſſa, melyet az átok bé-zárlott. Ez vólt

Ez vólt Istennek Szent gyönyörűsége, Hogy velünk lakjék ő Felsége, De az Emberi-szű keménysége, Üldözi IESUS-t, mint az ellensége.

Ah aczél-szivű bűnben meg-hólt Ember, Lágyítsd-meg szived immár egyszer, Miért bántod-meg Istent ennyiszer? Lám bé-borított a' bün mint a' tenger.

Dicsiret légyen az örök Atyának, Dicsiret légyen Ur IESUS-nak, Dicsiret a' Szent Vigasztalónak, Dicsiret légyen a' Szent Háromságnak. Amen.

HYMNUS.

Consolare Domina, Mater & Regina, Cur mœrore deficis stella matutina, Tuus levat Filius Mundum à ruina.

Consolare Genitrix & memento mei, Quem etenim conspicis nunc in forma rei, Verè nôsti Filium verum esse DEI.

Dolet tuus Filius magis te dolente, Sursum tollit lumina te respiciente, Et intendit gemitus suos te gemente.

Consolare MARIA & pro me exora, Tuum Natum; ne perdar in extrema hora, Sed exuto corpore Cœli fruar aura.

Cruor ejus vulnerum sanet me fœtentem, In peccatis: & pro his facias dolentem, Quibus dein' eversis servem puram mentem.

Consolare Domina servum, ut veniam Consequar, ad regnaquè Cœli perveniam, Ubi Lazari locum incolere queam. Amen.

NAGY-

NAGY-PENTEKRE-VALO
LAMENTATIO.

Jeremiás Prófetának Siralmáról.

HETH.

AZ Ur Irgalmasságí, hogy meg-nem emésztettünk: Mert el-nem fogytak az ő könyörületessége.

HETH. Tudtam jó reggel nagy a' te hivséged.

HETH. Az én részem az Ur, azt mondá az én lelkem: azért várom őtet.

TETH. Jó az Ur az ő-benne-bízóknak: az őtet kereső léleknek.

TETH. Jó halgatással várni az Isten szabaditását.

TETH. Jó a' férfiúnak, midőn az igát iffiúságától-fogva viseli.

JOD. Le-ül egyedül, és halgat: mert fel-vette magára.

JOD. A' porba tészi a' szaját, ha valami-képpen reménség lenne.

JOD. Fordittya orczáját az őtet-verőnek, bé-telik gyalázatokkal. Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℟. *Sepulto Domino.* Nota: *ut supra.*

CHristus Urunk hogy meg-feszitteték, Sok kín-által Világból kimúlék, Ő Szent Lelke Attyának adaték, Es e' Világ tőlle megváltaték.

Kereszt-fáról teste le-véteték, Szent kenettel hogy meg-kenetteték, Es szép tiszta gyólcsban takartaték, Koporsóban ottan temetteték.

A' koporsó meg-pecsételteték, Őrizőkkel meg-erősitteték, Minden felől meg-környékezteték, Hogy Szent teste el-ne lopattatnék.

Tanitványok el-széllyettek vala, Rémültökben csak lappangnak vala, Ide s' tova ők bújdosnak vala, Christus testet tőllök feltik vala.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

ALEPH.

MInt homályosodott-meg az arany, el-változott az igen jó szín, El-hagyattattak a' Szent helynek kővei, minden úczáknak kezdetin.

BETH. Sionnak dicsőséges fiai, és a' kik tiszta aranyba öltöztek: Mi-képpen hasonlíttattak a' cserép-edényekhez, a' fazakas kezei csinálmányához?

GHIMEL. De még a' boszorkányok-is fel-fedték emlőjőket, szoptatták az ő kölykőket: Az én népem Leánya kegyetlen, mint a' Strucz-madár a' pusztában.

DALETH. A' szopónak nyelve az inyéhez ragadott a' szomjúságban: Kenyeret kértek az kisdedek, és nem vala a' ki szegdelne nékik.

HE. A' kik gyönyörűségesen esznek vala, el-vesztek az útakon: A' kik selyembe neveltetnek vala, a' ganéjokat ölelgették.

VAU. Es nagyobbá lött az én népem hamisága, a' Sodomaiak bűnénél, mely fel-fordíttatott egy szem-pillantásban, és nem-fogtak ahoz kézzel.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℟. *Jerusalem luge.*

Nota: Menynek, földnek, &c.

SIrasd magad oh te Jerusálem, Mert reád jő a' nagy veszedelem, Feltámadál Idvezitőd-ellen, Kiért tőlled el-múlt a' kegyelem.

Öltözzél-fel hamar gyász-ruhában, Meg-alázván magad bánatodban, Találtassál pœnitencziában, Vétked miatt nagy szomorúságban.

Mert te-

Mert te-benned Israel Királlya, Meg-ölétek Világnak váltsága, Régtől-fogva kit sok Szent vár vala, Te-benned lőn siralmas halála.

Bocsássa-meg a' te bűneidet, Christus Urunk: s' gyógyitsa sebedet, Szent vérével mossa-el vétkedet, Es adgya-meg őrök-életedet.

Mindenható Szentséges Attyának, A' meg feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

KEZDETIK JEREMIAS PROFETANAK IMADSAGA.

EMlekezzél-meg Uram mi történt rajtunk: tekints-meg és lásd-meg gyalázatunkat. A' mi őrökségünk idegenekre szállott; a' mi házaink a' kivül-valókra. Arvákká lőttünk Atya-nélkül, az Anyáink mint az özvegyek. Vizünket pénzen ittuk: fáinkat árron vettük. Nyakunkon-fogva vonattattunk, a' meg-fáradtaknak nem-adatott nyugodalom. Ægyptusnak nyújtottuk kezünket, és az Assyriusoknak, hogy meg-elégittetnénk kenyérrel. Az Atyáink vétkeztek, és nincsenek: és mi viseltük az ő hamisságokat. A' Szólgák uralkodtak rajtunk: nem vólt a' ki meg-szabaditana azoknak kezéből. Eletünk veszedelmével hozunk vala magunknak kenyeret, a' fegyver-miatt a' pusztában. A' mi bőrünk mint a' kemencze meg-égett az éhségnek háborúi-miatt. Az Aszszonyokat Sionban meg-alázták; és a' Szüzeket a' Júda Városiban.

A' Fejedelmek kézzel akasztattak-fel; a' Vének orczáját nem-bőcsülték. Az iffiakkal szemtelenül éltek: és a' gyermekek a' fa-miatt el-estek. A' Vének el-fogytak a' kapukról; az iffiak az énekesek seregéből. El-fogyott a' mi szivünknek őröme: Siralomra változott a' mi éneklő seregünk. El-esett a' mi fejünknek koronája: Jaj nékünk, mert igen vétkeztünk

Az oká-ért ſzomorúvá lőtt a' mi ſzivünk, azért homályoſodtak-meg a' ſzemeink. A' Sion hegyé-ért, mivel-hogy el-veſzett, a rókák jártak azon: Te pedig Uram őrökké meg-maradſz, a' te Királyi-ſzéked Nemzetségről Nemzetségre. Mi-ért feletkezél el rólunk mind őrökké? el-hadſz-é minket a' napoknak ſokaságá-ig? Térits hozzád minket Uram, Es meg térünk: Ujitſd-meg a mi napjainkat, A' mint eleitől-fogva. De el-vetvén meg-vetettél minket, fölötte igen meg-haragudtál ellenünk. Jerúſalem, Jerúſalem, térj-meg a' te Uradhoz Iſtenedhez. Amen.

℟. *Plange quaſi Virgo.* Nota: Menynek földnek, &c.

OH én népem indúly ſiralomra, Es zokogjon ſzüzeknek ſoksága, Öltözzél-fel hamar gyáſz-ruhában, Találtaſsál pœnitencziába.
Minden rendek fęlvén rettegjetek, Es Iſtennek ti könyörögjetek, Szivetekben ő-hozzá térjetek, Hogy fejen-ként mind el-neveſzſzetek.
Mert az Urnak az ő nagy haragja, Rettenetes nagy boſzſzú-álláſa, El-jő reád az haragnak napja, Kinek ſúllyát ſenki nem álhattya.
Térj-meg azért te gonoſságodból, Es ſzámtalan ſok álnokságidból, Hogy tégedet ő nagy haragjából, Ki ne-veſſen ő Szent Orſzágából.
Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feſzült Ur IESUS Chriſtuſnak, Hozzánk-küldött Szent Vigaſztalónknak, Nagy dicsőſség a' Szent Háromságnak. Amen.

Hymnus Sancti Gregorii Papæ devotiſſimus.
Nota: *Salve mundi ſalutare.*

AVe Manus dextra Chriſti, Perforata plagâ triſti. Nos ad dextram jube ſiſti, Quos per Crucem redemiſti. IESU *dulcedo cordium.*
Ave palma IESU *læva, Sic confixa plagâ ſævâ. Nos ab illa morte leva, Quam produxit Mater Eva.* IESU *dulcedo cordium.*

Ave vul-

Ave vulnus dextri pedis, Ædem mentis piè lædis. Dùm ad eam ſæpè redis: Eſto nobis ſpes mercedis. IESU *dulcedo cordium. Amen.*

Ave manus dextra. Nota eadem.

IDvez-légy Chriſtus jobb-Keze, Kit mély ſebbel le-ſzegeze, Hohér Iſtentelen keze, Melynek kereſzt lőn eſzköze. Oh én ſzerelmes IESUSOM.
Idvez-légy bal-Kéz ſebeddel, Drága folyó Szent véreddel. Minket őrizz kegyelmeddel, Eva vétkét rólunk vedd-el. Oh én &c.
Idvez-légy ſebe jobb-Lábnak, El-üzője ſok homálynak, Kik elménkre gyakran ſzálnak, Ne adgy minket a' halálnak. Oh én &c.
Idvez-légy bal-Láb mélysége, Kivel épül jók ſzépsége. Sebeidnek dicsőſsége, Légyen lelkünk egéſsége. Oh én &c.
Idvez-légy IESUS-nak Szive, Kit dárda meg-ſebeſite, Légy útunknak fényeſsége, Hogy meheſsünk dicsőſségre. Oh én &c.
Idvez-légy IESUS Szent Teſte, Menynek, földnek egy ſzépsége: Vigy-bé az örök életbe, Szenteknek eggyeſségébe. Oh én ſzerelmes IESUSOM. Amen.

BOLDOG SZŰZ MARIA SIRALMA.

Nagy-Péntekre.

AH! ah! jaj nékem ſzomorúnak! Ah jaj nékem keſerves Anyának. Immár medgyek, s' hová legyek, Bánatimban kit reménlyek. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Látván hogy Fiam nagy kínban, méltatlanúl függ kereſzt-fán. O méhem magzattya, Angyalok Királlya! Mindenektől el-hagyattattál, és latrokhoz haſonlíttattál Bűnősöknek lél csúfja, ki vagy Világnak Ura.
Oh! oh én drágalátos ſzülöttem! Mi-okért aláztattál illy-képpen? Szenvedſz iſzſzonyú kínokat, Sidóktól, és nagy átkokat. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Oh ſzivem vigaſztalója! lelkemnek bátoritója! Oh eggyetlen eggyem, és mindem örömem. Vi-

gaíztald ſzomorú Anyádat, adván nékem biztató ſzódat: Hogy meg-ne ſebeſedgyem, haláltúl keſerveſen.

Oh fájdalminnak iſzſzonyúsága! Oh bánatimnak ſzörnyű órája! Oh napok teli méreggel! Oh órák rakvák epével! Ez-napon, bú-napon, kin-napon. Im ſzivem meg-ſebeſedett, ſok ſiráſtúl meg-epedett, én Fiam éretted; azért azt cselekedd: Hogy világból veled ki-múllyak, Kereſzt-fa mellett veled-hallyak. El ne-hadgy tőlled engem, ez világon kinlódnom.

Oh Iſtennek minden alkotmányi, kivált-képpen Adámnak fiai! Fejen-ként ſiránkozzatok, ſ' velem-eggyütt bánkodgyatok. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Anyák ſirjatok fiamon: gyenge Szűzek Mátkátokon, Férfiak, Aſzſzonyok, ti-is ő Angyalok: Öltőzzetek ſzomorú gyáſzban, Egek, Hőld, Csillagok, ſ' bánatban, Nap ne-világoskodgyék, mert ma Fiam kínzatik.

Ti-is minden teremtett-állatok, valahol e' ſzéles főldőn vattok: Envelem ſzomorkodgyatok, és illy nagy dolgon ſiránkozzatok. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Bánkodgyatok fene-vadak: őrvényekben lakó halak: Repeső-madarak: csúſzó-máſzó-csudák. Hegyek, vőlgyek meg-indúllyatok: csorgó-vizek ti ne-follyatok. Szakadgyatok kő-ſziklák, mert ma fiamat kínzák.

Térjetek-meg azért bűnős Népek, Kevély és meg-keményedett ſzivek. Csekkennyetek kegyetlenek, illy fájdalmán Iſtenteknek. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Mellyet a' mi váltságunk-ért, ſzenvedett, ſ' idveſségünk-ért. Tiſzta ſzeretetből, ſ' jó-akarattyából: Magát érettünk meg-áldozván, és keſerves halálra adván. Folyamodgyunk már hozzá, hogy bűnünk meg-bocsáſſa.

Oh IESUS Iſtennek áldott Fia, bűnősöknek kegyes meg-váltója! Emlekezzél kínaidról, és a' nagy epeségedről. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Kiket ſzenvedél Ember-ért, magad áldozván vétké-ért: Azért kőnyőrgéſſel, és eſedezéſſel, Engeſztellyed te Szent Atyádat, hogy ne-nézze bűnős-vóltunkat, De legyen Malaſztyába, ne-jussunk kárhozatra.

Siránkozzunk azért mi minnyájan, illy keſerves Urunknak halálán. Emlekezzünk kínnyairól, és az ő nagy fájdalmiról. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Nézzünk keſergő Annyára, s' kereſztfán függő Fiára: Mennyei Királyra, Szűzek virágára; Hogy bóldogságában juthaſſunk, midőn e' világból ki-múlunk. Légyen ſzó-ſzóllónk Menyben, Szent Attya-előtt, Amen.

DE PASSIONE DOMINI SEQUENTIA.

Nota: *Mittitur ad Virginem, &c.*

Coenam cum Diſcipulis Chriſte celebrâſti, Et mortem Apoſtolis palàm nunciâſti: Et Authorem ſceleris Judam demonſtrâſti, Et egreſſus protinùs hortulum intrâſti.

Tunc procidens Dominus humo ſe proſtravit, Et transferri Calicem à ſe poſtulavit: Sed Patris arbitrio illud commendavit, Et ecce mox ſangvinis ſudor emanavit.

Judas poſt hoc oſculum ori dedit Chriſti, Ad quid, inquit Dominus: amice veniſti? Nunquid trades oſculo, quem jam vendidiſti? Aſſiſtentes protinùs irruunt Miniſtri.

Nox inſomnis itaquè tota ducebatur, Nulla prorsùs requies IESU præſtabatur: Magiſtrorum impia plebs injuriatur, Alapis, & colaphis, innocens mactatur.

Dùm IESUM eripere Pilatus conatur, Judæorum furia magis inflammatur: Et tumultus populi ingens excitatur, Et vox plebis intonat, ut crucifigatur.

Traditur militibus, vinculis arctatur, Undiquè verberibus corpus cruentatur: Caput Regis Gloriæ ſpinis coronatur, Poſtquàm flexis genibus ab his irritatur.

Ecce caro tenera pii Salvatoris, Ad columnam nequiter coarctatur loris: flagellis cæditur impii tortoris, Quòd emanant rivuli, undiquè cruo

Poſt per Urbis medium IESUS procedebat, Et Crucis patibulum humeris ferebat: Ad fores, ad oſtia Populus fluebat, Ejusquè confuſio omnibus patebat.

Ad pudo-

Ad pudoris cumulum IESU denudaris, Ad ventum, ad frigora nudus ſpoliaris: Innocens cum impiis in cruce damnaris, Et quaſi Dux ſceleris medio locaris.

Tenſis ligno brachiis manus conclavantur, Cruci caro, cruribus clavis tractabantur: Nervi, venæ ſimili modo laniantur, Pedes, plantæ etiam ferro concavantur.

Loquens IESUS poſteà, ſitio dicebat, Et acetum protinùs felle commiſcebat: Ac infuſum ſpongiæ, ori porrigebat, Quod deguſtans paululum, ſumere nolebat.

O IESU mirifice, quid eſt quod agebas? Tu de ſiti conquerens, de Cruce ſilebas: Nunquid hanc doloribus magis ſitiebas, Aut ſalutem potiùs noſtram ſitiebas?

Vocem promens ultimam, Patrem invocâſti, Spiritumquè manibus ejus commendâſti: Cum clamore valido, tandem expirâſti, Sic ſalutem omnium opus conſumâſti.

Nunc ego ſuperbio, tu humiliaris, Ego culpas perpetro, tu pœna gravaris: Ego pomum mordeo, tu felle potaris, Ego peto mollia, tu dirè tractaris.

Demùm cujus valeat mens, vel lingva fari, Virgo intus creditur quantùm cruciari: Dùm cernit jam mortui latus vulnerari, Atquè Nati viſcera lanceâ rimari.

Corpus quidem mortuum, jam nîl ſentiebat, Militis ſed lancea pectus infigebat: Quam fixam in Filii latere videbat, Unde aqua ſangvine mixta effluebat.

Fundunt rivos ſangvinis fontes Salvatoris, Properans huc anima currat peccatoris: Et hauriat quiſpiam Sacrati livoris, Quo frequenter liniat vulnera doloris.

Ad hunc ergo propera fontem Salvatoris, Ut fluentis impleas viſcera dulcoris: Atquè vitæ lavacrum precium cruoris, Hinc tui curatio proſluat langvoris. Amen.

Antipho-

ANTIPHONA POST VESPERAS.

A Feſto Purificationis, uſq; ad Paſcha.

AVe Regina Cœlorum. Ave Domina Angelorum.
Salve radix, ſalve porta. Ex qua Mundo Lux eſt orta.
Gaude Virgo glorioſa. Super omnes ſpecioſa.
Vale ô valde decora. Et pro nobis Chriſtum exora.

Eadem. Nota: Menyorſzágnak Királynéja.

MEnyorſzágnak Királynéja, Angyaloknak Szent Aſzſzonya: Aldott gyükér Szűz MARIA, Idvez-légy Chriſtus Szent Annya.

Te-általad e' Világra, Uj-Világoſság virrada: Örülly dicsöſség virága, Kinél ſzebb nem-jött Világra.

Aldott légy, drágalátos Szűz, Iſten veled, ſzép virág Szűz: Menyben Szent Fiad-mellett ülſz, Tudgyuk rajtunk-is könyörülſz.

℣. *Dignare me laudare te Virgo Sacrata.*
℟. *Da mihi Virtutem contra hoſtes tuos.*

OREMUS.

COncede miſericors DEUS, fragilitati noſtræ ſubſidium: ut qui Sancte DEI Genitricis memoriam agimus, interceſsionis ejus auxilio à noſtris iniquitatibus reſurgamus. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum.

Divinum auxilium maneat ſemper nobiſcum. ℟. Amen.

CANTUS De RESVRRECTIONE DOMINI.

HUSVETI ENEKEK.

KYRIE, *Surrexit Chriſtus à morte. Eleiſon.*
CHRISTE, *Sis nobis Dux Vitæ, reſurgens à morte. Eleiſon.*
KYRIE, *Qui Natum oſtendiſti gratum MARIÆ. Eleiſon.*

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

Et in terra pax. Nota: *O glorioſa Domina.*
Dicsőſség Menyben Iſtennek. *fol.* 1.

SEQUENTIA.

Victimæ Paſchali laudes immolent Chriſtiani,
Agnus redemit oves, Chriſtus innocens Patri, reconciliavit peccatores.
Mors & vita duello, conflixêre mirando, Dux Vitæ mortuus, regnat vivus.
Dic nobis MARIA, quid vidiſti in via?
Sepulchrum Chriſti viventis, & gloriam vidi reſurgentis.
Angelicos teſtes, ſudarium & veſtes.
Surrexit Chriſtus Spes mea, præcedet vos in Galilæam.
Scimus Chriſtum ſurrexiſſe à mortuis verè:
CHriſtus fel-támada, Mi bűnűnket el-mosá: Es kiket ő ſzerete, Menyorſzágban fel-vivé. Kyrie eleiſon. Alleluja.
Mindenható Ur Iſten, Halottaiból fel-támada: Ma-is őtet dicsirjük, Vigaságos énekekkel. Kyrie eleiſon. Alleluja.
Szálla-alá poklokra, &c. *ut infra.*
Tu nobis victor Rex miſerere. Alleluja.

CRE-

CREDO.

Nota: Chriſtus fel-támada, Kyriel. Allel.

HIſzűnk igaz Iſtenben, Meny, s' Főld Teremtőjében: Mindenható erőben, kivel vagyunk életben. Kyrielejſon. Alleluja.
Hiſzűnk IESUS Chriſtusban, Idvezitő Urunkban: Ki igaz Fiú Iſten, Meny, Főld, kit tiſztel éppen. Kyrieleiſon. Allel.
Le-ſzálla az Egekből, Szűleték tiſzta Szűztől: Szenvede nagy kedvéből, Hogy ſzabadúlnánk bűnből. Kyriel. Allel.
Szálla-alá Poklokra, Nézvén ſzegény Foglyokra: Fel-támad harmad-napra, Menybe menvén űl Jóbra. Kyriel. Allel.
Hiſzűnk a' Szent Lélekben, Szentek eggyeſségében: Hiſzſzük bűn bocsánattyát, Teſtűnk fel-támadását. Kyrieleiſon. Alleluja.
Ha más *Et in terrát, Patrem*-et kívánſz. *Vide infra.*

MAS REGI ENEK.

CHriſtus fel-támada, mi bűnűnket el-mosá, Es kiket ő ſzerete, Menyorſzágba fel-vivé. Ur Iſten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.
Mindenható Ur Iſten, halottaiból fel-támada: Ma-is őtet dicsirjük, vigaságos énekekkel. Ur Iſten &c.
Szálla-alá poklokra, jókat ſzabaditani: Gonoſzokat ott hadni, nagy kínokat vallani. Ur Iſten &c.
Koporsóban fekűvék, harmincz-hat óráiglan: Az-után fel-támada, kit fel-kőlte Szent Attya. Ur Iſten &c.
Chriſtus fel-támada, nékűnk példát úgy hagya: Hogy mi-is fel-támadgyunk, véle-őſzve vigadgyunk. Ur Iſten &c.
O kegyes Szűz MARIA, te Mennyei ſzép róſa; Kérjed te Szent Fiadat, idvezitse lelkűnket. Ur Iſten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával. Amen.

Azon Eneknek, Második Nótája.

CHriſtus fel-támada, Irgalmaz nékűnk. Mi bűnűnket el-mosá. Dicsiret Iſtennek Idvez-légy MARIA.
[illegible] kiket ő ſzerete, Irgalmaz nékünk. Menyorſzágban fel-vivé. Dicsir:
Mindenható Ur Iſten &c.

Azon Eneknek, Harmadik Nótája.

CHriſtus fel-támada, Mi örüllyünk, örvendezzünk, és vigadgyunk. Dicsiret Iſtennek. Mi bűnünket el-mosá. IESUS irgalmaz nékünk.

Es kiket ő ſzerete, Mi örüllyünk, örvendezzünk, és vigadgyunk. Dicsiret Iſtennek. Menyorſzágban fel-vivé. IESUS irgalmaz nékünk.

Mindenható Ur Iſten, &c. *Ut ſupra.*

Negyedik Nótája.

CHriſtus fel-támada. Alleluja. Mi bűnünket el-mosá. Örülly MARIA. MARIA imádgy érettünk. Alleluja.

Es kiket ő ſzerete. Alleluja. Menyorſzágban fel-vivé. &c. *Ut ſupra.*

Ötödik Nótája. Proceſsió-korra-való.

CHriſtus fel-támada, mi bűnünket el-mosá. Kyrie elejſon. Kyrie elejſont énekellyünk. IESUS Chriſtuſt mi imádgyuk. Idvezlégy Szűz MARIA.

Es kiket ő ſzerete, Menyorſzágban fel-vivé. K. E.

Mindenható Ur Iſten, halottaiból fel-támada. K. E.

Ma-is ötet dicsirjük, &c.

Hatodik Nótája.

CHriſtus fel-támada, mi bűnünket el-mosá, Es kiket ő ſzerete, Menyorſzágban fel-vivé. Kirielejſon. Alleluja.

Mindenható Ur Iſten, &c.

MAS REGI ENEK.

CHriſtus fel-támada, igaſságunkra, Utat ſzerze Menyorſzágra, örök bóldogságra.

Az első Atyánkban mind bűnben esénk; Az Iſtennek jó-kedvéből, ottan el-ki-esénk.

De a' Chriſtus IESUS kedvében ejte, Emberré lőn, és a' bűnnek ottan véget vete.

Mind e' Világ terhét vállára vévé, Az hatalmas Atya Iſtent, értünk meg-követé.

Ördögnek hatalma vala mi-rajtunk, Mert mind az első Emberrel, az almában ettünk.

Mind az alma-miatt fogunk meg-vásék: Reánk-ſzálla a' nagy bűnért minden keſerüség.

Gyűlölség, irígység, minden kevélység, Fáratságos nagy ſok múnka, és minden betegség.

De lám ezt nem-érti a' háládatlanság, Emberekre honnan ſzállott ennyi nyomorúság.

Azért nem-fogadgya Iſten beſzédét, Jóra-intő Szent igéjét, Chriſtus idveſségét.

Chriſtus fel-támada, igen kiáltyuk; De a' bűnnek undokságát mi meg-nem útállyuk.

Tudván bűnben élünk, ſemmit nem-félünk: Azért a' Chriſtus halála, nem-haſznál mi-nékünk.

Támadgyunk-fel azért undok bűnünkből; Ki miatt ki-rekeſztetünk a' nagy dicsőſségből.

Vegyük nagy jó-kedvel, Chriſtus jó-vóltát, Atya Iſten-előtt-való, kedves áldozattyát.

Dicsőſség Mennyégben az UR Iſtennek; Atya, Fiú, Szent Lélecknek, mind örökké, Amen.

MAS REGI ENEK.

FEl-támadt az mi életünk: Vigan méltó énekelnünk, Ur Chriſtuſt dicsirnünk. E' Szent napon-is áldanunk, Az Angyalokkal imádnunk, Mint Urunkat ſélnünk. ℟. Enekelvén bűneinket könnyebitenünk, és ő-benne biznunk.

A' földbe minden gyökerek, Fáknak bimbói terjednek, mezők megzöldűlnek. Egi-madarak zengenek, Fákon vigan énekelnek, ſzárnyokon röpdöſnek. ℟. Minden fűvek illatozván gyönyörködtetnek, dicsiretre intnek.

Moſt azért Kereſztyén lélek, örvendezz a' nagy Iſtennek, édes Teremtődnek. (Mert nem-vagy rabja a' bünnek, Kőteliben álnok teſtnek, s' a' csalárd ördögnek.) ℟. Kit dicsirnek a' Nap, és Hóld, égi Seregek, a' Mennyei Szentek.

Fel-támadt mert ő igazán, Angyalát küldé-el nyilván, ül Iſtennek Jóbján. Tanitványival vigadván, Meg-jelent Galileában, Pétert vigaſztalván. ℟. Örvendezz, ha vóltál bűn-ért ſokſzor ſirásban, alázatoſságban.

Dicsiret légyen Iſtennek, Eletet ki nyert népének, s' az bűnös Embernek. Réſzeltette az Egekkel, Minden lakó-helyeivel, s' gyönyörűſégivel. ℟. Jóvaival látogatta, s' gazdagitotta, térését kivánnya. Amen.

MAS REGI ENEK.

Nota: Menyorſzágnak dicső Városſa, &c.

FEnlik a' Nap fényeſséggel, Zeng az Eg nagy dicsirettel: E' Világ vigad örömmel, Ordít Pokol rettegéſſel.

Mert a' Chriſtus fel-támadván, Halál erejét meg-rontván: Pokol torkát meg-tapodta, A' foglyokat el-ki-hozta.

Koporsóban temetteték, Vitézektől őrizteték: De Attyától fel-költetek, s' Halál tőle meg-győzeték.

Meg-men-

Meg-mentett minket Pokoltól, Es a' lelki-háborútól: Mert fel-támadt a' halálból, Mint meg-mor latott Angyaltól.

Meg-hólt vala bűneink-ért, Fel-támadt igaſságunk-ért: Hogy mi-is már fel-támadgyunk, s' Az örők-életre juſſunk.

Ez Húſvéti Innepekben, Dicsirjük Iſtent lelkünkben: Mert a' Chriſtus nagy örömben, Fel-támadt dicsőült teſtben.

Chriſtus ki vagy mi Iſtenünk, Hozzád kivánkozik ſzivünk: Hogy néked buzgó éneket, Mondhaſſunk, és dicsiretet.

Hálákat adunk te-néked, Ki Poklot, s' halált meg-győzted: Uralkodol Szent Atyáddal, Eggyütt, s' az Vigaſztalóval. Amen.

MÁS.

Nota: Chriſtus fel-támada, &c. *Ut ſup. fol.* 235.

CHriſtus fel-támada, Ki értünk meg-hólt vala: Mi bűnünk-ért kint valla, Minket meg-igazita. Kérünk téged áldott Urunk IESUS Chriſtus; irgalmaz nékünk.

Egy Adámnak vétké-ért, Engedetlenségé-ért: Az alma meg-ételért, örők halált érdemlénk. Kérünk téged &c.

Ott el-veſze ſzentségünk, Es ártatlan életünk: Iſteni bölcseségünk, Es tökélleteſségünk. Kérünk téged &c.

Terméſzetünk meg-romla, Szépségünk meg-rútúla: Nagy bűn ott reánk ſzálla, Iſtennek nagy haragja. Kérünk téged &c.

Ki-űzeténk a' kertből, Tiſzteſségnek helyéből: Ki-esénk az épségből, Az Iſtennek kedvéből. Kérünk téged &c.

Menyorſzág bé-zárlaték, Adám földre vetteték: Hogy ő ott veritezznek, Bajjal kenyeret ennék. Kérünk téged &c.

De irgalmas az Iſten, Bölcs, hatalmas mindenben: Okot lele ezekben, Meg-ſzána el-veſztünkben. Kérünk téged &c.

Igiretet akkor tőn, Ördögön hatalmat vőn: Mely nékünk nagy jó hir lőn, Mert reménségünk ott lőn. Kérünk téged &c.

Sok eſztendő bé-telék, A' Magzat meg-adaték: Szűztől Gyermek ſzületék, IESUS-nak nevezteték. Kérünk téged &c.

Ez Gyer-

E' Gyermek lőn hatalmas, Iſten, Ember, és igaz: Mindenekhez irgalmas, Sok gonoſztúl óltalmaz. Kérűnk téged &c.
Teſtben értűnk meg-hala, Bűntelen nagy kínt valla: Harmad-nap fel-támada, Minket meg-vigaſztala. Kérűnk téged &c.
Egy Embernek vétké-ért, Eſtűnk vala haragba: A' Chriſtuſnak kedvé-ért, Jutánk nagy bóldogságba. Kérűnk téged &c.
Ellenségűnk meg-romla, Lucipernek tábora: Halál a' bűnnek ſóldgya, A' Törvénynek hatalma. Kérűnk téged &c.
Immár nékűnk Tiſzt-tartónk, Iſten-előtt ſzó-ſzóllónk: Egyedűl kőzben-járónk, Eggyetlen-egy óltalmunk Kérűnk &c.
Nincs ſélelműnk haláltól, Semmi nyomorúságtól: Kárhozattól, Pokoltól, Es a' Törvény átkától. Kérűnk téged &c.
Már mi-is fel-támadgyunk, Minden gonoſzt el-hadgyunk: Igaſságnak ſzólgállyunk, Es a' bűnnek meg-hallyunk. Kérűnk &c.
Hálát adgyunk Iſtennek, Mi édes Meſterűnknek: Es Szent Lélek Iſtennek, Mind őrőkkőn őrőkké. Kérűnk téged áldott Urunk IESUS Chriſtus; irgalmaz nékűnk. Amen.

MAS AZON NOTARA.

CHriſtus fel-támada, Mi bűnűnket el-mosá, Ő Szent vére-húllá-ſa, Lőn vétkűnknek romláſa. Csak ő nékűnk az Atya Iſtennél kedves ſzó-ſzóllónk.
Iſtennek bőlcsesége, Hozzánk-való ſzerelme, Jelenék dicsőſsége, El-rejtett nagy kegyelme. Csak ő nékűnk &c.
Nagy lőn Adámnak vétke, Mellyet halál kővete, Parancsolat ſzegé-ſe, Mindeneket ſebhete. Csak ő &c.
A' kegyelmes Ur Iſten, Kőnyőrűle Emberen, Hatalmat vőn őrdőgőn, Mi nagy ellenségűnkőn. Csak ő &c.
Lőn első őrőm-mondás, Adámnak nagy vídúlás, El-eſetnek támadás, Meg-romlotnak újúlás. Csak ő &c.
Hűn az Ember Iſtenben, Ő nagy igiretiben, Hozzá-való kedvében, Bizik nagy ſzerelmében. Csak ő &c.

Chriſtus

Chriſtus ártatlan Bárány, Ki mi-értünk áldozván, Bűnűnkből ſzabadítván, Es életre újítván. Csak ő &c.
El-vévé halálunkat, Ő meg-tőré Poklunkat, Meg-ſzerzé Orſzágunkat, Mi nagy bóldogságunkat. Csak ő &c.
Ez a' nagy irgalmaſság, Mondhatatlan vigaság, Ki vólt halhatatlanság, Lőn értűnk ſzidalmaſság. Csak ő &c.
Csudálatos harcz vala, Hol az élet meg-hala, De nagyobb csuda vala, Hogy ő fel-támadt vala. Csak ő &c.
Szenvede mi bűnűnk-ért, Vérét ontá vétkűnk-ért: Meg-hala mi-érettűnk, Fel-támada mi-nékűnk. Csak ő &c.
Hallyunk-meg bűneinknek, Véget veſsűnk vétkűnknek, Ellyűnk mi új életnek, Adgyunk hálát Iſtennek. Csak ő &c.
Méltó azért vigadnunk, Mi ſzivűnkben őrűlnűnk: Chriſtus IESUS-t dicsirnűnk, Es őt fel-magaſztalnunk. Csak ő &c.
Dicsirteſsék ſzivűnkben, Szent Háromság Mennyégben, Vallyuk Iſtent éltűnkben, Maradgyunk-meg az Hitben. Csak ő nékűnk az Atya Iſtennél kedves ſzó-ſzóllónk. Amen.

MAS AZON NOTARA.

CHriſtus fel-támada, Nékűnk őrőmet ada, Vére reánk árada, Haſzna rajtunk marada. Nyerj irgalmat kőzben-járó IESUS Chriſtus Szent Atyád előtt.
Chriſtus meg-hólt bűnűnk-ért, Fel-támadott éltűnk-ért, Mi vigaſztaláſunk-ért, Es igazúláſunk-ért. Nyerj irgalmat &c.
Chriſtus kínnya érdeműnk, Szent halála váltságunk, Vére ártatlanságunk, Fel-kőlte vigaságunk. Nyerj irgalmat &c.
Ez az Iſten Bárannya, Váltságunknak arannya, Halálunknak halála, A' kigyónak rontója. Nyerj irgalmat &c.
Az ő fel-támadáſa, Lőn Pokolnak romláſa, Az ő őrőm-mondáſa, Lelkűnknek vídúláſa. Nyerj irgalmat &c.

Ez lőn az őrőm-mondás, Es a' meg-vigaſztalás, Hogy az egy fel-támadás, Lőn a' meg-bóldogúlás. Nyerj irgalmat &c.

Ő meg-mente bűnűnktől, A' Törvénynek átkától, Iſtennek haragjától, Az őrdőgtől, Pokoltól. Nyerj irgalmat &c.

Azért mi-is bűnünkből, Fel-támadgyunk vétkünkből, E' világi kínunkból, Es mi nagy halálunkból. Nyerj irgalmat &c.

Közben-járó Chriſtuſunk, Atya Iſtennek Szent Fia, Kérjed te Szent Atyádat, Hogy idvezitsen minket Nyerj irgalmat közben-járó IESUS Chriſtus Szent Atyád előtt. Amen.

MAS.

Nota: *Vide ſupra fol. 236. Notam ſextam.*

CHriſtuſt meg-feſziték, Kegyetlen Sidó népek, Ki érettünk ſzületék, Menyből nékünk adaték. Kyrieleiſon. Alleluja.

Halálának utánna, Harmad-nap fel-támada, Hogy mi-érttünk meghala, őrők halált meg-ronta. Kyriel. All.

Régen azt beſzéllették, Próféták azt hirdették, Hogy a' Chriſtus ſzületnék, Ertünk meg-feſzíttetnék. Kyriel. Allel.

Taníttatunk Iſtentől, Ne-retteg jünk pokoltól, Es ne-fellyünk őrdőgtől, Meg-rontaték Iſtentől. Kyriel. Allel.

Vagyon nagy bizodalmunk, Mert mi is fel-támadunk, Chriſtuſſal uralkodunk, Véle-őſzve vigadunk. Kyriel Allel.

Reménségünk nagy légyen, Hitünk győmőlcsős légyen, Más Iſtenünk ne-légyen, Mely Pokolra ne-vigyen. Kyriel. Allel.

Ezt Szent Máthé meg-irta, Hogy Chriſtus meg-fárada, Fige-fát megátkozta, Mert gyümőlcse nem vala. Kyriel. Allel.

A' Chriſtus fel-támada, Minket igen biztata, Imádkozni tanita, Késértet ne-találna. Kyriel. Allel.

Szálla-alá Poklokra, Sokaknak váltságára, Poklot hagyá bánatba, Mert nincsen bizodalma. Kyriel Allel.

Igaſságot ſzereſsünk, Hamiſságot ne-tegyünk, Szegényeket ſegellyünk, Chriſtus IESUS reménylünk. Kyriel. Allel.

Téged

Téged kérünk Ur Iſten, Tarts-meg minket Hitünkben: Hogy bizzunk te nevedben, Es legyünk ſzerelmedben. Kyrieleiſon, Alleluja. Amen.

MAS.

Nota: Fel-támada mi Urunk. *fol.* 246.

CHriſtus fel-támada, Ki értünk meg-hólt vala; Mindennek útat nyita, Az őrők bóldogságra. Irgalmaz nékünk.

Az halállal meg-víva, Diadalmat vőn rajta, Kigyó-fejét meg-rontá, Talpa-alá nyomodá. Irg:

A' Törvénynek nagy átka, Olly igen vádol vala, De a' Chriſtus halála, Minket meg igazíta. Irg:

Oh mely igen nagy vala, Az Iſtennek haragja, Mely rettenetes vala, Bűnnek ſzámtalan vólta. Irg:

Kit Chriſtus mikor láta, Hogy imádkozik vala, Retteg, és reſzket vala, Vérrel verítez vala. Irg:

Az Iſtennek jó-vólta, Ő nagy irgalmaſsága, Veſzedelmünket látá, Fiát érettünk adá. Irg:

Noha bűntelen vala, De engedelmes vala, Mint Szent Attya akarta, Méne az áldozatra. Irg:

Ez áldozat olly drága, Olly méltóságos vala, Kivel Iſten haragja, Engeſzteltetik vala. Irg:

Erre ſenki nem vala, Sem találtatik vala, Hogy ki elég lőtt vólna, Csak az Iſtennek Fia. Irg:

Jó-ſzemmel néz az Atya, Illy kedves áldozatra, Ki-ért irgalmaſsá[illegible], újonnan reánk-ſzálla. Irg:

Szent teſtét koporsóba, Mint a' Próféta mondgya, Nem-hagyá ő Szent Attya, Hogy juſſon rothadáſra. Irg:

Harmad-nap fel-támada, Mint meg-mondotta vala, Kinek fel-támadáſa, Nagy dicsőſséges vala. Irg:

Innep hogy el-múlt vala, Mariák mennek vala, Reggel indúltak vala, Chriſtus teſtét látnia. Irg:

Még el-nem juttak vala, Igen ſietnek vala, A' Nap már fel-kôlt vala,
Egy-mának mondgyák vala. Irgalmaz:
Vallyon s' kicsoda vólna, Ki a' kôvet el-vonnya, Kit Sidók tôttek vala, Koporsó ajtájára. Irgalmaz:
Nézvén a' koporsóra, Láták hogy nyitva vólna, Kôvet el-vonták vólna, Mely kô igen nagy vala. Irgalmaz:
Bé-menvén koporsóba, Egy iffiat láttak vala, Ki jobb-felôl ûl vala,
Fejér ruhában vala. Irgalmaz:
Nékik iffiú ſzóllala, Ne-fęllyetek, igy monda, Kegyeſſen bátorittya,
Mert meg-ijedtek vala. Irgalmaz:
Már fel-támadott vala, Kit ott nem-leltek vala, Angyal kérdezi vala, Hogy miért mentek vólna. Irgalmaz:
Azon-kôzben azt mondgya, Mennyetek-el azt hadgya, Es ott Galilæába, Meg-láttyátok azt mondgya. Irgalmaz:
A' Maria Magdolna, Mint a' Szent János irja, Még a' kertben meglátta, Gondolván kertéſz vólna. Irgalmaz:
Tudakozik nagy ſirva, Ne-találtán ô vólna, Ki el-rejtette vólna,
Chriſtus néki ſzóllala. Irgalmaz:
Hozzá ſiet Maria, Meg ismére hogy Ura, A' Chriſtus ôt meg-tiltá,
illetni ne akarná. Irgalmaz:
Kérjûk Atyánk irgalmát, Vegye-el már haragját, Nézze Fia halálát, Dicsô fel-támadását. Irgalmaz:
Adgya Szent ajándékát, Iſmérheſsûk jó-vóltát, Ertheſsûk akaratyát, Adgyunk néki nagy hálát. Irgalmaz nékünk. Amen.

ALIUS.

SUrrexit Chriſtus hodiè. Alleluja, Laus ſit DEO, DEO noſtro. Humano pro ſolamine. Alleluja, Laus ſit DEO, DEO noſtro.
Mortem qui paſſus pridie, Alleluja. Miſerrimo pro homine. Alleluja.
Mulieres ad tumulum, Alleluja. Dona ferunt aromatum. Alleluja.
Album cernentes Angelum, Alleluja. Annuntiantem gaudium. Alleluja.
Mulieres

Mulieres ô tremulæ, Alleluja. In Galilæam pergite. Alleluja.
Diſcipulis hoc dicite, Alleluja. Quòd ſurrexit Rex gloriæ. Alleluja.
Apparuit primo Matri, Alleluja. Poſt Magdalenæ dolenti. Alleluja.
Petro de-hinc, & cæteris, Alleluja. Apparuit Apoſtolis. Alleluja.
In hoc Paſchali gaudio, Alleluja. Benedicamus Domino. Alleluja.
Laudetur Sancta Trinitas, Alleluja. DEO dicamus gratias. Alleluja, &c.

Surrexit Chriſtus hodiè. Nota eadem.

FEl-támadt Chriſtus ez napon, Alleluja, Hálá légyen az Iſtennek.
Hogy az Ember vigadozzon Alleluja, Hálá légyen az Iſtennek.
Szôrnyû halált ki ſzenvedett, Allel. Váltván bûnôs Embereket. All.
Szent Aſzſzonyok koporsóhoz, All. Viſznek kenetet Chriſtushoz. All.
Fényes Angyalt ôk látának, All. Víg ôrômet-is hallának. All.
Félelmes Aſzſzony-emberek, Allel. Galileában mennyetek. Allel.
Tanitványoknak hirdetvén, All. Urunk hogy él dicsôſségben. All.
Meg-jelenék Szent Annyának, All. Es keſerves Magdolnának. All.
Az-után jelent Péternek, All. s' Tôbb Apoſtol hiveinek. Allel.
Ez Húſvéti víg ôrômben, All. Dicsirjûk Iſtent lelkünkben All.
Dicsôſség Szent Háromságnak, Allel. Hálát adgyunk mi Urunknak. Alleluja, Hálá légyen az Iſtennek. Amen.

Azon Eneknek, más Nótája.

FEl-támadt Chriſtus ez napon, Alleluja, alleluja, alleluja. Hogy az Ember vigadozzon. Alle, alleluja.
Szôrnyû halált, &c. *Ut ſupra.*

MAS.

OJESUS mi Idvezitônk, kiben vagyon Hitünk, Ki mi-értünk ſzületél, kint, és halált ſzenvedél. Irgalmaz mi-nékünk.
El-vévéd róllunk haragját, a' te Szent Atyádnak, Véredtnek hullásával, meg-engeſzteléd hozzánk. Irgalm:

Az ördögnek tömlöczéből, ki-vévél a' bűnből, Az halál köteléből, ki-mentél az inségből. Irgalm:
Te bűn-nélkül szűlettetvén, a' Szűznek méhéből, Erettünk elegettől, Szent Atyádnak kedvéből. Irgalm:
Bűnön, Poklon, és Halálon, birodalmad vagyon, Az élet, és kegyelem, csak te kezedben vagyon. Irgalm:
Kérünk téged azért mostan, tekints reánk Menyből, Kik hozzád esedezünk, és segitséget várunk. Irgalmaz mi-nékünk. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, &c. *Ut sup. fol.* 243.

FEl-támada mi Urunk, IESUS Christus Istenünk, Koporsóból érettünk, Azért mi-is örüllyünk. Irgalmaz nékünk.
Ki kereszt-fán meg-hala, Hogy feszítve függ vala, Kivel Lymbus elromla, Ember meg-szabadúla. Irgalm:
Szent Atyákat ki-vivé, Ördögöt meg-kötözé, És kiket ő szerete, Véle Menyben fel-vitte. Irgalm:
Isten Annya MARIA, Imádgy értünk, s' örülly ma: Veszszen ördög hatalma, Kit Szent Fiad meg-ronta. Irgalm:
Végső-napon el-ne-hadgy, Ellenségünk igen nagy: Szent Fiadnak minket adgy, Mert irgalmasságod nagy. Irgalm:
E' napon úgy vigadgyunk, Bűnünkből fel-támadgyunk, Hogy Istenhez juthassunk, Es ő-véle maradgyunk Irgalm:
Kit mi-nékünk engedgyen, Atya, Fiú Szent Isten: Szent Lélekkel egyemben, Most, és örökké, Amen. Irgalmaz nékünk.

HYMNUS.

AD Cœnam Agni providi, Et Stolis albis candidi, Post transitum maris rubri, Christo canamus Principi.
Cujus Corpus Sanctissimum, In ara Crucis torridum: Cruore ejus roseo, Gustando vivimus DEO.

Protecti

Protecti Paschæ vespere, A devastante Angelo, Erepti de durissimo, Pharaonis imperio.
Jam Pascha nostrum Christus est, Qui immolatus Agnus est, Sinceritatis azyma, Caro ejus oblata est.
O verè digna Hostia, Per quam fracta sunt Tartara, Redempta Plebs captivata, Reddita Vitæ præmia.
Cùm surgit Christus Tumulo, Victor redit de Barathro, Tyrannum trudens vinculo, Et paradysum reserans.
Quæsumus auctor omnium, In hoc Paschali gaudio, Ab omni mortis impetu, Tuum defende Populum.
Gloria tibi Domine, Qui surrexisti à mortuis, Cum Patre, & Sancto Spiritu, In sempiterna sæcula. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-tám: Ur Isten meg-váltá.

ELső-napján Szombatnak, A' Mariák indúlnak, Hogy kenettél Christusnak, Testét kennyék Urunknak. O kegyes, kegyelmes áldott Uram IESUS. Irgalmaz nékünk.
A' Mariák szóllának, Uton járván egy-másnak: Ajtaján koporsónak, Nagy kő fekszik, mondának. O kegyes, &c.
Piros hajnal hasada, Setétség meg-virrada: El-jutván, koporsóra, Tekintének; s' hát nyitva. O kegyes, &c.
Es hogy oda jutának, Fényes Angyalt látának: Mellyen háborodának, Es ott jó hírt hallának. O kegyes, &c.
Szent Angyal vigasztalá, Mariákat biztatá: Ne-félljyenek, azt mondá, Christus fel-költ állatá. O kegyes, &c.

Tanit-

Tanitványoknak mondgyák, Hogy nyilván él, tudhaſsák: Pétert-is vigaſztallyák, Kegyelmet nyér, biztaſsák. O kegyes, &c.

Nagy ôrômmel hogy mennek, Szóllal az Ur nékiek: Semmit ne-retteg jetek, Mert én vagyok, és élek. O kegyes, &c.

Mondgyátok minnyájoknak, Az én Tanitványimnak: Hogy én élek, s' meg-látnak, Hidgyenek mondáſomnak. O kegyes, &c.

Dicsôſség az Atyának, Értünk meg-hólt Chriſtuſnak: A' Szent Vigaſztalónak, Tellyes Szent Háromságnak. O kegyes, kegyelmes áldott Uram IESUS. Irgalmaz nékünk. Amen.

MAS REGI ENEK.

CHriſtus Halált meg-gyôzé, a' Sátánt meg-kôtôzé, Poklokat elpuſztíta, Atyákat ſzabadíta. Már mi mind ôrûllyünk, az átokban kik vóltunk, Chriſtus meg-békéltetett, áldott Atya Iſtennel, Magát értünk áldozván. Kyrie eleiſon, Alleluja.

Szintén piros-hajnalban, Iſteni méltóságban: Fel kele mint Oroſzlán, Poklok kapuit rontván. Már &c.

A' ſzomorú Mariák, keneteket hozának: Az Angyal meg-jelenté, hogy IESUS él, hirdeté. Már &c.

Magdolna meg-találá, lábaihoz borúla: Azokat nem-engedé, hogy Maria illetné. Már &c.

Tanitványimnak mond-meg, hogy ím élek jelents-meg: Galilæában menvén meg-látnak dicsôſségben. Már &c.

Teremtô Szent Atyának, és meg-váltó Fiúnak: Dicsôſség Szent Léleknek, az egy ôrôk Iſtennek. Már mi mind ôrûllyünk, az átokban kik vóltunk, Chriſtus meg-békéltetett, áldott Atya Iſtennel, Magát értünk áldozván. Kyrie eleiſon, Alleluja. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

REſurgente Domino, Qui pependit in ligno. Jubilemus, Exultemus.
Si non reſurrexiſſet, Reus homo manſiſſet. Jubilemus, Exultemus.
Mortis ejus præmia, Sunt noſtra ſolatia. Jubilemus, Exultemus.
Ejus Reſurrectio, Eſt mortis deſtructio. Jubilemus, Exultemus.
Inferni vaſtatio, Eſt poli apertio. Jubilemus, Exultemus.
Ergo cum tripudio, Plaudat omnis Cantio. Jubilemus, Exultemus.
Gloria ſit æterno, Patri, atquè Filio. Jubilemus, Exultemus.
Simul, ac Paraclyto, DEO uni & Trino. Jubilemus, Exultemus.

Reſurgente Domino. Nota: Chriſtus fel-támada &c.

VRnak fel-támadásán, Ki meg-hala kereſzt-fán: Ôrûllyünk, és vigadgyunk, Iſtennek hálát adgyunk. Ur Iſten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.

Ha fel-nem támadt vólna, Mi mind el-veſztünk vólna: Az ô fel-támadáſa, Lôn vétkünknek romláſa. Ur Iſten &c.

Halálának érdeme, Lôn népének ôrôme. Ôrûllyünk, és vigadgyunk, Iſtennek hálát adgyunk. Ur Iſten &c.

A' Pokol meg-rontaték, Menyorſzág meg-nyittaték: Az Iſten meg-békéllék, Bûn róllunk el-véteték. Ur Iſten &c.

Aldott légy nagy Ur Iſten, Szent Háromság Mennyégben: Ôrûllyünk, és vigadgyunk, Iſtennek hálát adgyunk. Ur Iſten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával. Amen.

MAS.

Nota: *Stabat Mater doloroſa, &c.*

I.

EZ a' Nap, kit az Ur ſzerzett, Ki Nagy-Pénteken ſzenvedett, Kereſztre feſzíttetett. Kereſztre feſzíttetett.

Kit az ô Válaſztott-népe, Ada Pogányok kezébe, Méltatlan ſzenvedéſre, Méltatlan ſzenvedéſre.

Meg-változott állapattya, Örömre fordúlt nagy kínnya, Meny, és Föld ötet áldgya. Meny, és Föld ötet áldgya.

Ö gyalázatos halála, Fordúlt halhatatlanságra, örök nagy bóldogságra. örök nagy bóldogságra.

Fel-támadott harmad-napra, Rabok szabadítására, Pokol kár-vallására. Pokol kár-vallására.

Immár fel-magasztaltatott, Ördög, halál szégyent vallott, Mi-reánk áldás szállott. Mi-reánk áldás szállott.

Mert az ö fel-támadása, A' hivek vigasztalása, Es örök bóldogsága, Es örök bóldogsága.

Most azért illik vigadnunk, Ennek élnünk, örvendeznünk, Es nagy hálákat adnunk. Es nagy hálákat adnunk.

Mert ez a' Nap, mellyet szerzett, Ki mi érettünk szenvedett, s' Az-után örvendezett. s' Az-után örvendezett.

A' ki jól akar vigadni, Uj-életben kell öltözni, Bűneiből fel-kelni. Bűneiből fel-kelni.

Mert ha még-is bűnben élünk, Es annak véget nem-vetünk, Christus nem-haszná nékünk. Christus nem-haszná nékünk.

Kérünk véred érdemé-ért, IESUS fel-támadásod-ért, Idvezíts szerelmed-ért. Idvezíts szerelmed-ért.

II.

SZent Lélek Isten Jegyesse, Jesének drága veszszeje, Irgalmasság Szüléje. Irgalmasság Szüléje.

Vess határt az epeségnek, Keserüség tengerének, Es a' gyász-öltözetnek. Es a' gyász-öltözetnek.

Légy immár örömnek Ánnya, Lelkünknek vigasztalója, Aszszonyunk Szüz MARIA. Aszszonyunk Szüz MARIA.

Harmad-napi hervatt-Virág, Meg-újúlt mint zöldellő-ág, Kinek örül a' Világ. Kinek örül a' Világ.

Fel-támadott a' mint várád, Dicsőséged és Czitharád, Sóltárod és Koronád. Sóltárod és Koronád.

Az halál

Az halál s' az ö fulákja, El-nyeletett nincs ártalma, Mert Fiad vólt halála. Mert Fiad vólt halála.

Pokolnak-is réz-kapuja, El-rontatott a' vas-rúdgya, Fiad vólt harapása. Fiad vólt harapása.

A' jók mind meg-szabadúltak, A' gonoszok ott maradtak, Júdással ott kínlódnak. Júdással ott kínlódnak.

Ez nap nagy örömnek napja, Azért örvendezzünk rajta, Veled egy-gyütt Szüz Anya. Veled eggyütt Szüz Anya.

El-ne-feletkezzél róllunk, Kik most veled kesergettünk, Nyerd-meg hogy veled éllyünk. Nyerd-meg hogy veled éllyünk. Amen.

MAS.

Nota: *Psal.* 81. Örvendezzetek az erös Istennek.

CHristus fel-támadott ö halottaiból, Uj Nap virradott ma koporsóból, Ki az Haláltól meg-ment, s' a' Pokoltól.

A' Christus halála meg-győzte a' Sátánt, Fel-támadása Halált, s' Oroszlánt, A' ki vermet hánt, sőt kínozni sem szánt.

Drága szép kenettel keresi Maria, Fel-kelvén reggel csak Angyalt láta, Ki néki monda, fel-támadt az Ur ma.

Mennyetek-el hamar a' Christus IESUS-hoz, Galilæában nagy örömet hoz, Szent öldalához járúllyatok ahoz.

Im minden Országok hajolnak kedvére, Olly erös bajnok Szentek vezére, Meny, Föld ereje, engednek Nevére.

Illyen nagy szerelmét Isten e' Világhoz, Már meg-mutatta, hogy fiaihoz, Szent Fiát küldte, lássón váltságunkhoz.

Terhünket ö vállán egyedül hordozta, A' Szent keresztfán vérét ontotta, Értünk nem-szánta, hogy meg-szabadítna.

Aldgyuk magasztallyuk az ISTENT éltünkben, A' Szent Háromság egy Istenségben, A' magas Egben, mind örökké,

AMEN.

MAS.

Nota: En nagy vigaságos. *fol.* 45.

VR IESUS kereſzt-fán, mint erős Oroſlán, Ördög, és bűn-
ſöldgyan, Halálon prédát hány: Midőn kinoztatik, és meg-ál-
doztatik, az Húſvéti-Bárány.

Az Halált el-rontá Chriſtus Calvárián, Hogy Szent vérit ontá, mint
kegyes Pellikán: Hogy meg-hólt Fiait, Adám maradváit, éleſz-
ſze halálán.

A' fának gyümölcse Atyáinkban meg-ölt, Eva roſz erkölcse, gyarló
teſtünkben költ: De a' Törvény vége, hogy Chriſtus el-jöve,
ez mái-nap bé-tölt.

Lévén Izraëllel régen ſzövetsége, Már végbe-ment ezzel Egi-követ-
sége: A' mit meg-jövendölt, Mójſes-által; bé-tölt, Szentek
reménsége.

Dicsirjük egy ſzivel tehát mi őtet ma, Szép dicsiretekkel, mert az ő
hatalma: A' mi életünknek, és bűnös lelkünknek, egyedül
óltalma.

Minden-féle állat tiſzteli, mert nagy Szent, Nap-gyáſzol, hogy Urát
verik, Föld meg-rettent: Kő-ſziklák haſadnak, halottak tá-
madnak, ſzánnyák az Ur Iſtent.

Csak az Ember ſzive kegyetlen, nem búsúl, Nincs ki ſzánnya ſenki,
hogy Világból ki-múl: Ah! ki nem-csudállya, az Egek-Kirá-
lya, meg-hal ártatlanúl.

Lelkünknek orvoſſa az Ur Chriſtus IESUS, Ha vagyon ſérelmed,
o bűnös ehez fuſs: Nézd Kereſzt-óltárát, Keſerves pohárát,
ő Világ ne légy bús.

Az életnek kútrya ő óldalából folyt, Idveſségünk árra, Szent áldo-
zattya vólt: Iſten, s' Ember között, a' Chriſtus frigyet tőt, hogy
érettünk meg-hólt.

Hálát adgyunk azért minnyájan Iſtennek, Illy nagy jó-vóltá-ért ál-
dáſt mondgyunk ennek: Vigan énekellyünk, hogy Egben me-
heſsünk. Dicsiret Iſtennek. Amen.

MAS.

MAS.

Nota: O Iſtennek Szent Annya, &c.

EÖrülly, örvendezz Szent Szűz, Alle, alleluja. Menyorſzági fényes
tűz Alle, alleluja.

Kit méhedben hordoztál, Alle, all. Erősb vólt a' Halálnál, Alle, all.
Ki-jött a' koporsóból, Alle, allel. Es meg-mente halálból Alle, allel.
Fel-támadása-által, Alle, all. Minket IESUS magaſztal Alle, allel.
Halálának érdeme, Alle, all. Lőn Népének örőme: Alle, allel.
IESUS fel-támadása, Alle, all. Lőn vétkünknek romlása. Alle, all.
Aldott légy Chriſtus virág, Alle, all Örőmre vivő zöld-ág. Alle, all.
Vigan énekellyetek, Alle, all. Nagyok, és minden rendek Alle, allel.
Szent Szűz tellyes örőmmel, Alle, all. Tarts-meg földünk békével:
Dicsiteſſél Szent Iſten, Alle, all. Fiú, Szent Lélek Iſten. Alle, alleluja.

MAS.

Nota: *Surrexit Chriſtus hodie, &c.*

AZ Ur Chriſtus fel-támada, Nékünk reménséget ada. Alleluja.
Hogy mi-is mind fel-támadunk; Es ő véle uralkodunk. allel.
Fel-támadása Urunknak, Romlása lőn a' Pokolnak. allel.
Ellyünk immár a' Chriſtusban, örvendezzünk mi Urunkban. allel.
Dicsőſség az egy Iſtennek: Atya, Fiú, Szent Léleknek. allel. Amen.

MAS.

Nota: Chriſtus fel-támada, igaſságunkra, &c.

CHriſtus fel-támada, Hálá Iſtennek. Halált, Poklot meg-rontotta.
Dicsiret Iſtennek.

Az kigyót meg-rontá, Hálá: Bűn kötelit el ſzaggatá. Dicsiret:
Ördögön erőt vőn, Hálá: Chriſtus az igaz Dávid lőn. Dicsiret:
Chriſtus minket táplál, Hálá: Hogy a' Sacramentomban ſzál Dics:
Az Halált meg-győzte, Hála: Sátán erejét meg-verte. Dicsiret:
Chriſtus erős Sámſon, Hálá: Ördög-ellen nagy óltalom. Dicsiret:

O bűnős gerjedgy-fel, Hálá: Sok bűneidből már kelly-fel. Dicsiret: Dicsirteſsél Iſten, Hálá Iſtennek. Három ſzemélyben egy Iſten. Dicsiret Iſtennek. Amen.

M A S.

Nota: Chriſtus fel-támada. *fol. 235. ad Notam primam.*

CHriſtus fel-támada, Húſvét-napján virrada: Sidók ſzine hervada, Szűz MARIA vigada. Ur Iſten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.

Chriſtus mihelt fel-kele, A' Halál meg-ijede: Az őrdög el-ſillyede, Hatalma veſzni kezde. Ur Iſten &c.

Chriſtus fel-kőlt épp teſtben, Legyűnk vigan lelkűnkben: Iſteni dicsiretben, Ekes énekléſekben. Ur Iſten &c.

Chriſtus halva fekűvék, Dicsőſségbe őltőzék: Harmad-nap meg-jelenék, Hivekkel társalkodék. Ur Iſten &c.

Chriſtus azért kínzaték, Hogy Adám meg-csalaték: A' nagy harag ránk eſék, Hogy az almában evék. Ur Iſten &c.

Chriſtus bűnős Embernek, Reménye meg-téröknek: Lőn őrőme hiveknek, Győzője ellenségnek. Ur Iſten &c.

Chriſtus IESUS-t urallyuk, Idvezitőnknek vallyuk: Beſzédinek helyt adgyunk, Szent Nevére hajollyunk. Ur Iſten &c.

Dicsőſség az Atyának, Es az ő Szent Fiának: Ezek ajándékának, Dicső Szent Háromságnak. Ur Iſten meg váltá &c. Amen.

ANTIPHONA.

A Completorio Sabbathi Sancti, usq; ad Sanctam Trinitatem.

R *Egina Cœli lætare. Alleluja. Quia quem meruiſti portare. Alleluja. Reſurrexit ſicut dixit. Alleluja. Ora pro nobis DEUM. Alleluja.*

℟.

ALLe, *Domine, Nate Matris* DEUS *alme: Nobis confer, nobis confer, præſtaquè vivere.*

Quon m te decet, laus & honor Domine: Qui de morte ſurrexiſti REX *pie. Chriſtum*

Chriſtum Natum credimus, de Beata Virgine: Mortem eum à Judæis ſuſtinuiſſe. Pro peccatis paſſus eſt, Dominus noſtris: Ergo laudemus Dominum omni tempore. Fac nos tecum ſurgere. Alleluja.

Regina Cœli. Nota: *O glorioſa Domina.*

MEnynek Királyné-Aſzſzonya, őrűlly ſzép Szüz. Alleluja. Mert, kit méhedben hordozni méltó vóltál Alleluja. A' mint meg mondotta vala, fel-támadott. Alleluja. Imádgy Iſtent hogy le-moſſa bűneinket. Alleluja.

℣. *Gaude & lætare Virgo MARIA. Alleluja.*

℟. *Quia ſurrexit Dominus verè. Alleluja.*

OREMUS.

DEUS, qui per Reſurrectionem Filii tui, Domini noſtri IESU Chriſti, Mundum lætificare dignatus es: Præſta quæſumus; ut per ejus Genitricem Virginem MARIAM, perpetuæ capiamus gaudia Vitæ. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Divinum auxilium maneat ſemper nobiſcum. ℟. *Amen.*

CAN-

CANTUS
De
ASCENSIONE DOMINI.

Ur Menybe-meneteli Napjára.

Nota: *Fons bonitatis.*

KYRIE, *qui aſcendiſti ad Cœlos hodiè, ad dexteram Patris reſidens. Eleiſon.*

CHRISTE, *ſolio de excelſo reſpice: IESU Chriſte miſerere nobis: Tuos famulos, qui devotè colunt aſcendentem: mundo corde, puraquè mente. Eleiſon.*

KYRIE, *qui ſurrexiſti, & ad Cœlos aſcendiſti: tu noſtras ſuſcipe; preces ad te piè clamantes. Eleiſon.*

Et in terra. Patrem. Sanctus. *Vide in Indice.* MISSA.

SEQUENTIA.

Poſtquàm hoſtem, & inferna, Spoliavit ad Superna, Chriſtus redit gaudia.
Angelorum aſcendenti, Sicut olim deſcendenti, Parantur obſequia.
Super aſtra ſublimatur, Non apparet, abſentatur, Corporis præſentia.
Cuncta tamen moderantur, Cujus Patri coæquantur, Honor, & potentia.
Modò victor, modò tutus, Eſt in Cœlis conſtitutus, Rector ſuper omnia.
Non eſt rursùm moriturus, Nec per mortem mundaturus, Hominum contagia.
Semel enim incarnatus, Semel paſſus, ſemel datus, Pro peccatis hoſtia.
Nullam feret ultra pœnam, Nam quietem habet plenam, Cum ſumma lætitia.
Dùm receſſit, ita dixit, Intimavit & affixit, talia Diſcipulis:
Omnes vos in Mundum ite, Univerſos erudite, Verbis, & miraculis.
Nam ad Patrem meum ibo, Sed ſciatis quòd redibo, Veniet Paraclitus.
Qui diſcretos, & loquaces, Et ſecuros, & audaces, Faciet vos penitùs.

Super

Super ægros, & langventes, Manus veſtras imponentes, Sanitatem dabitis.
Univerſas res nocentes, Inimicos & ſerpentes, Et morbos fugabitis.
Qui fidelis eſt futurus, Et cum fide ſuſcepturus, Baptiſmi remedium.
A peccatis erit purus, Et cum juſtis habiturus, Sempiternum gaudium. Amẽ.

ALIA SEQUENTIA.

REx omnipotens die hodiernâ. Mundo triumphali redempta potentia.
Victor aſcendit Cœlos unde deſcenderat. Nam quadraginta poſtquàm ſurrexerat.
Diebus ſacris confirmans pectora. Apoſtolorum pacis chara relinquens oſcula.
Quibus & dedit poteſtatem laxandi crimina.
Et miſit eos in Mundum, baptizare cunctas animas. In Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti Clementia.
O DEUS maris, poli, arvi. Da nobis ſempiterna gaudia. Alleluja. Amen.

ALIUS.

Nota: A' Pûnkôſtnek jeles napján.

AScendit Chriſtus hodiè, Alleluja, Alleluja. Super Cœlos REX gloriæ. Alle, Alleluja.
Apoſtolis cernentibus, Alleluja, allel. Et Angelis dicentibus. Alle, alleluja.
Viri quid admiramini? Alleluja, allel. Cœlumq; contemplamini. Alle, allel.
Hic qui aſcendit cœlitùs, Allel. allel. Sic deſcendet humanitùs. Alle, allel.
Captivitatem captivam, Allel. allel. Ad Cœli duxit patriam. Alle, alleluja.
Præparavit nobis viam, Allel. allel. Dùm aſcendit ad gloriam. Alle, alleluja.
Galilæi aſpicite, Alleluja, alleluja. Et in Domino plaudite. Alle, alleluja.
Ergo nunc cum tripudio, Allel. allel. Benedicamus Domino. Alle, alleluja.
Laudetur Sancta Trinitas, Allel. allel. DEO dicamus gratias. Alle, alleluja.

Aſcendit Chriſtus. Nota eadem.

A' Chriſtus Menybe fel-méne, Alleluja, alleluja. A' Mennyei dicsôſ-
ségre. Alle, alleluja.
Láttokra Apoſtoloknak, All, all. Kiknek Angyalok mondának. All.

Férfiak mit csudálkoztok? All. s' Egbe nézvén álmélkodtok? All.
Ez a' mint Menybe fel-méne, Allel. Ugy jö ismét itíletre. Allel.
Fogva vivé a' fogságot, All. Adván néki bóldogságot. All.
Minékünk-is útat szerze, All. Testbe menvén dicsöségre. All.
Már az Urban örvendgyetek, All. Ti Galilæa-béliek. All.
Ezen mi-is örvendezzünk, All Es Istennek énekellyünk. All.
Dicsöség Szent Háromságnak, Alleluja, alleluja. s' Menybe-ment Király Urunknak. Alle, alleluja. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, mi bününket &c.

CHristus Menybe fel-méne, Nékünk helyet szerzenie: Ül Attyának jobjára, Lön mindeneknek Ura. Christus ül Attyának Menyben jobjára, és uralkodik.
Christus meg-hólt bününk-ért, Fel-támadott életünk-ért: Meg-jelenék Péternek, Es a' több hiveinek. Christus &c.
Negyven-napon lön vélek, Meg-vigasztalván öket: Hogy él, bizonságokkal, Meg-jelenté csudákkal. Christus &c.
Nékik meg-parancsolá, Jerusálemből, mondá, Addig el-ne-mennének, Míg Szent Lelket vennének. Christus &c.
Fel-mégyek én Atyámhoz, Ti kegyes Atyátokhoz: Fel-mégyek Istenemhez, Es a' ti Istentekhez. Christus &c.
Vigasztaló Szent Lelket, Küldök Mennyégből néktek: Es ti lésztek énnékem, Bizonyságim mindenben. Christus &c.
Sidó-Országtól-fogva, Egész Samariára, Es mind e' széles földnek, Miglen végére érnek. Christus &c.
Azért ti el-mennyetek, Hirdessétek mindennek, Az Evangeliomot, Mellyet Szent Atyám adott. Christus &c.
Tanitsátok a' népet, Meg-keresztelvén öket, Atya, Fiú Istennek, Nevében Szent Léleknek. Christus &c.
A' kik én bennem hisznek, Es meg-keresztelkednek: Azok el-nem kárhoznak, De Menyországban jutnak. Christus &c.

A' kik

A' kik pedig nem hisznek, Kárhozatra vitetnek: Örök tüzre küldetnek, Melyben örökké égnek. Christus &c.
Vagyon nékem hatalmom, Mennyen, földön, és Poklon: Es én veletek vagyok, s' Ti köztetek maradok. Christus &c.
Hogy ezeket meg-mondá, Magát Egben indítá: Es a' fényes köd ötet, Fel-emelé azon helyt. Christus &c.
Mikor a' Christust néznék, Menybe hogy fel-vitetnék: Két Angyalok fejérben, Állának elejekben. Christus &c.
Azok nékik mondának, Hogy mit csudálkoznának: E'-képpen jö itílni, Mint láttátok fel-menni. Christus &c.
Uralkodik most Menyben, Isteni dicsöségben: Esedezik érettünk, Attyanál kik vétettünk. Christus &c.
Nékünk már osztogattya, Szent ajándékát adgya: Kivel igazgat minket, Míg tartya életünket. Christus &c.
Világ Közben-járója, Atya Istennek Szent Fia: Kérj Atyádtól Szent Lelket, Mely igazgasson minket. Christus ül Attyának Menyben jobjára, és uralkodik. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünkösdnek jeles napján.

A' Christus Menybe fel-méne, Nékünk helyet szerzenie, Attyával meg-békéltetne, Eletre bé-vinne.
Mert Menyből le-szállott vala, Minékünk született vala, Erettünk szenvedett vala, Fel-támadott vala.
Sokat szenvede érettünk, Sokat nyomorga közöttünk, Hogy megváltana mi-bennünk, Kik ö-benne hiszünk.
Mindennél szidalmasb vala, Mindennek szólgája vala, De ö lön mindennek Ura, Hatalmas Királlya.
Mert Menybe el-fel-viteték, Attya-mellé ültetteték, Meny, és Föld néki adaték, Hogy ö uralkodnék.
Ördögön, Poklon, Halálon, Mennyei hatalmasságon, Urakon, és Császárokon, Hatalmasságokon.

Ne-fęllyűnk immár Atyától, Sem törvénynek ő átkától, Haláltúl, és kárhozattúl, Meg-mentett ezektűl.
De az ő Szent Attyát kérjük, hogy irgalmazzon mi-nékűnk, Tegyen jól Fiá-ért velűnk, Hogy véle élhessűnk.
Oh mi kegyelmes Mesterűnk, Emlékezzél-meg mi-rólunk, Ki szenvedél mi-érettűnk, Légy jelen mi-velűnk.
Látod Menyből életűnket, És nagy keserűségűnket, Vigasztald a' mi lelkűnket, Hogy hidgyűnk tégedet.
Mert azt fogadád mi-nékűnk, Hogy lész örökké mi-velűnk, Adgyad Szent Lelked mi-nékűnk, Hogy téged hihessűnk.
Es óltalmazz-meg mindentől, Szent Atyádnak haragjától, ördögtől, és kárhozattól, Minden dűhősségtől.
Mert meg-eskűvél mi-nékűnk, Hogy meg-adod a' mit kérűnk, Szent Neved-ért most könyörgűnk, Tégy jól itt mi-velünk.
Tekints nagy gyarlóságunkra, E' Világ csalárdságára, Vigy-bé a' nagy bóldogságra, Te Szent Országodba.
Egyetemben keresztyének, Az Ur Christust dicsirjétek, ő-néki hálát adgyatok, fel-magasztallyátok.
Dicsiret légyen Atyának, Es ő Fiának Christusnak, Es a' mi Vigasztalónknak, A' Szent Háromságnak. Amen.

MÁS.

Nota: A' Pűnkősdnek jeles napján.

A' Christus Menybe fel-méne, Minden Egeknek felette, Honnét az-előtt le-jöve, Ismég oda méne.
Meg-rontá ellenséginket, ördögöt, Poklot, bűnűnket, Meg-szerzé idvességünket, örök-életűnket.
A' mely testet Szűztől fel-vén, Istenséggel eggyesülvén, Azon testet fel-emelvén, Fel-méne Mennyégben.
No azért mi keresztyének, Vessűnk véget a' bűnöknek, Ellyűnk immár új életnek, Tegyük jelét hitnek.

Had-

Hadgyunk-el minden hívságot, És ördögi csalárdságot, Testűnkbéli kívánságot, Minden gonosságot.
Hogy mi-is Menybe mehessűnk, Christussal eggyűtt lehessűnk, örökké véle élhessűnk, Es örvendezhessűnk.
Kérünk mi Christus tégedet, Bocsáss-meg mi bűneinket, Vigy-fel Menybe veled minket, Adgy örök-életet.
Dicsőség légyen Atyának, Es ő Fiának Christusnak, Mi kegyes Vigasztalónknak, A' Szent Háromságnak. Amen.

MÁS.

Nota: Christus fel-támada igasságunkra.

CHristus kínt szenvede mi bűneink-ért, Fel-támada híveinek igazúlásá-ért.
Fel-támadás-után Szűz MÁRIÁ-nak, Meg-jelenék, és az-után Szent Tanitványinak.
Negyven-nap bé-telvén, az Olaj-hegyre, Tanitványival fel-menvén, onnan Menybe méne.
Űl Attya Jóbjára dicsőségébe, Hogy minden ő ellenségin birodalma lenne.
Es rólunk nagy gondot hiven viselne, Attya előtt mi-érettűnk esedezőnk lenne.
Es Szent Lelket nékűnk el-bocsátaná, Hogy híveit vigasztalná, és bátoritaná.
Hogy mi-is utánna a' dicsőségbe, Fel-mennénk, és véle lennénk örökkön örökké.
Azért Christus IESUS, légy Vigasztalónk, E' Világban óltalmazónk, Mennyégben fel-vivőnk.
Dicsőség Mennyégben az Ur Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, egy bizony Istennek. Amen.

HYMNUS.

JESU nostra redemptio, Amor & Desiderium. DEUS Creator omnium, Homo in fine temporum.

Quæ te vicit clementia, Ut ferres nostra crimina: Crudelem mortem patiens, Ut nos à morte tolleres.

Inferni claustra penetrans, Tuos captivos redimens, Victor triumpho Nobili, Ad dexteram Patris residens.

Ipsa te cogat pietas, Ut mala nostra superes, Parcendo, & voti compotes, Nos tuo vultu saties.

Tu esto nostrum gaudium, Qui es futurus præmium, Sit nostra in te gloria, Per cuncta semper sæcula. Amen.

CAN-

CANTUS
De
SPIRITV SANCTO.
PÜNKÖSTI ENEKEK.

Nota: *Kyrie Virginitatis.*

KYRIE, *fons bonitatis Pater ingenite: à quo bona cuncta procedunt. Eleison.*

CHRISTE, *Unice DEI Patris genite, IESU Christe, miserere nobis: Quem de Virgine nasciturum Mundo mirificè, Sancti prædixerunt Prophetæ. Eleison.*

KYRIE, *Ignis divine, pectora nostra succende, ut dignè pariter, te laudare possimus semper. Eleison.*

Et in terra. Patrem. Sanctus. Agnus. *Vide in Indice* MISSA.

SEQUENTIÆ.

SAncti Spiritûs adsit nobis gratia. *Quæ corda nostra sibi faciat habitacula. Expulsis inde cunctis vitiis spiritalibus. Spiritus alme illustrator cordium.*

Horridas nostræ mentis purga tenebras. Amator Sancte sensatorum semper cogitatuum.

Infunde unctionem tuam Clemens nostris sensibus.

Tu purificator omnium flagitiorum spiritus. Purifica nostri oculum interioris hominis.

Ut videri supremus Genitor possit à nobis. Mundi cordis quem soli cernere possunt oculi

Prophetas tu inspirásti, ut præconia Christi precinuissent inclyta.

Aposto-

Apoſtolos confortâſti, Ut tropheum Chriſti, Per totum Mundum veherent.
Quando machinam per Verbum ſuum fecit DEUS, Cœli, terræ, marium.
Tu ſuper aquas foturus eas: Numen tuum expandiſti Spiritus.
Tu animabus vivificandis aquas fœcundas.
Tu aſpirando das Spirituales eſſe Homines.
Tu diviſum per lingvas Mundum, & ritus, adunâſti Domine.
Idolatras ad cultum DEI, revocas Magiſtrorum optime.
Ergo nos ſupplicantes tibi, exaudi propitius Sancte Spiritus.
Sine quo preces omnes, caſſæ creduntur, & indignæ DEI auribus.
Tu qui omnium ſæculorum Sanctos.
Tui Numinis docuiſti inſtinctu amplectendo Spiritus.
Ipſe hodiè Apoſtolos Chriſti. Donans munere inſolito, cunctis inaudito ſæculis.
Hunc Diem glorioſum feciſti, Alleluja.

ALIA SEQVENTIA.

VEni Sancte Spiritus, & emitte cœlitus, Lucis tuæ radium.
Veni Pater pauperum; Veni dator munerum; Veni lumen cordium.
Conſolator optime; Dulcis hoſpes animæ: Dulce refrigerium.
In labore requies; In æſtu temperies; In fletu ſolatium.
O Lux beatiſsima, reple cordis intima, tuorum fidelium.
Sine tuo Numine, nihil eſt in homine, nihil eſt innoxium.
Lava quod eſt ſordidum, riga quod eſt aridum, ſana quod eſt ſaucium.
Flecte quod eſt rigidum, fove quod eſt frigidum, rege quod eſt devium.
Da tuis fidelibus, in te confidentibus, Sacrum ſeptenarium.
Da virtutis meritum; Da ſalutis exitum; Da perenne gaudium. Amen.

Veni Sancte Spiritus. Nota eadem.

JÖj-el Szent Lélek Iſten, s' Erezd-reánk tellyeſen, Menyből fényeſségedet.
Jöj-el árvák gyámola, Jöj-el ſzivünk orvoſa, Ozd-ki Egi-kincsedet.
O kegyes Vigaſztalónk, Teſti lelki táplálónk, Erezzük böségedet.
Fárad-

Fáradságban nyugalmunk, Hévségünkben árnyékunk, Siráſunkban örömünk.
Oh dicső Nap, hiveid Szivek minden réſzeit, Világoſitsd, légy velünk.
Nincsen Iſtenünk-kivül, Semmi jó Ember körül, Mert vétkezten vétkezünk.
Bűnünk mocskát tiſztogaſd, Szárazságunk moſogaſd, Gyógyitsd a ſebhetteket.
Ronts kemény nyakunk agyát, Lágyits-meg ſzivünk fagyát, s' T ritsd tévelyedteket.
Engedd hü ſzólgaidnak, Kik csak téged ohajtnak, Hétſzeres kegyelmedet.
Add jó-tétünk érdemét, Bóldogitsd éltünk végét, Add az örök életet. Amen.

MAS.

Nota: Menyorſzágnak Királynéja, &c.

AZ Ur Chriſtus Iſten Fia, Menyorſzágból el-bocsátta, A Lelket e' Világra, Öſzve-gyült Tanitványokra.
Zúgás Egből nagy támada, Fellegekből ſzél indúla, Fér bé fogta, Az hol öſzve-gyültek vala.
Sok nyelven ſzólni kezdének, Mert Menyből me nek Szent Malaſztyával, Szent Lélek áld
Bé-telének Szent Lélekkel, Prédikálnak ſok nak rettegéſſel, Kik halgattyák veſz
Nem-de Sidóságban láknak, Fé lak kik külömb-fęle nyelven, Mi ſz
Partus, Medus, Elamita, Aſia, Si Minden Nem csak halg
Dicsiret légyen Atyának, T aſztalónknak, Lelk

M A S.

Nota: Chriſtus fel-támada, ki értünk meg-hólt:

AZ Pünköſt Innep-napján, Tanitványok egy házban, Bé-gyülének minnyájan, Egyenlő akaratban Irgalmaz nékünk.
Azonban a' Mennyégből, Hirtelen az Iſtentől, Nagy zúgás lőn az Egből, Mint egy nagy ſebes ſzéltől. Irgalm:
Láták hogy nagy ſok nyelvek, Kik mind ugyan tüzeſek, El-oſzlának ſok réſzre, Mindeniknek fejére. Irgalm:
Ottan a' Szent Lélekkel, Bé-telvén egyetemben, Tanitványok az helyben, Szólnak külömb nyelveken. Irgalm.
Mint a' Lélek tanittya, Szólni őket oktattya, Mindenik úgy kiáltya, Iſten dólgait mondgya. Irgalm:
Valának Iſten-félők, Sokan Városban-valók, Jerusálemben lakók, Minden Nemzetből-állók. Irgalm:
Ez hir hogy ki-terjede, A' Nép ott meg-zendüle: Hallyák hogy minden nyelven, Ezek ſzólnak ſok-képpen. Irgalm:
Csudálkoznak a' Népek, [illegible] ezt mondgyák ő köztök: Mind ezek kik beſzélnek, Galilæa-béliek. Irgalm:
[illegible]a ennek oka, Hogy mindenikünk hallya, A' nyelveken ſzólMelyben ſzülettünk vólna. Irgalm:
[illegible]ſiát, Párthiát, és Médiát, Es Méſopotámiát, Pontuſt,
[illegible]t. Irgalm:
Egyptuſt, Pámphiliát, Lybia tartományát, Es
[illegible]rgalm:
[illegible]k, és Elámiták, Kik pogányok valának,
[illegible]alm:
[illegible]rbiában, Széllyel az Orſzágokban,
[illegible]lm:
[illegible]élleni, Az Iſtennek titkait, Es

Almél-

Almélkodnak minnyájan, Csudálkoznak magokban, Es ezt mondgyák azonban, Mi léſzen e' dologban. Irgalm:
De némellyek csúfollyák, Nevetik, és káromlyák, Hogy beſzédeket hallyák, Réſzegeknek mind mondgyák Irgalm:
Szent Péter hogy ezt hallá, Azokat meg-ſzóllitá: A' ſok Népnek ezt mondá, Okát ennek mutatá. Irgalm:
Jerusálemben lakók, Férfiak kik itt vadtok, Szómat meg-halgaſsátok, mellyet moſt néktek mondok. Irgalm:
Nem réſzegségből vagyon, Hogy ſok-féle ſzó vagyon: Mert három óra vagyon, Minden józanon vagyon. Irgalm:
De az Iſtennek ſzava, Bé-tölt ő fogadáſa: Mellyet Jóel Próféta, Régen meg mondott vala. Irgalm:
Hogy a' kegyelmes Iſten, Az utólsó időben, Szent Lélekből réſzt téſzen, Kit hivő-Nép el-véſzen. Irgalm:
Sok beſzéddel ſzól vala, Es bizonyittya vala: Hogy az Iſtentől vólna, Mit a' Nép ott hallana. Irgalm:
Ezt hogy hallák a' Népek, Sokan meg-ijedének: Meg-térének hivének, Meg-kereſztelkedének. Irgalm:
Ugyan az elsö-napon, Térének-meg nagy ſokan: Ugy-mint háromezeren, Lőnek Chriſtus hitiben. Irgalm:
Add nékünk-is Ur Iſten, Szent Lelkedet éltünkben: Dicsirheſsünk tégedet, Mind örökkön örökké. Irgalmaz nékünk. Amen.

M A S.

Nota: Chriſtus fel-támada, mi bűnünket &c.

Pünköſt napja bé-telvén, Jerusálemben lévén, Apoſtolok valának, Egyenlő akaratban. Szent Lélek Iſtenről, Chriſtus igireti bé-tellyeſedék.
Hogy várnák a' Szent Lelket, Mely akkor igirtetett, Zendülés lőn az Egből, Mint-egy nagy ſebes ſzéltől. Szent &c.
A' zendülés jele lőn, Hogy a' Szent Lélek el-jőn: Es a' házat bé-tölté, Melyben hiveit lelé. Szent &c.

Apoſtolok látának, Sok nyelvek hogy jutának, Kik tüzetek valának, s' Mindenekre ſzállának. Szent &c.

Minnyájan bé-telének, Szent Lelkével Iſtennek, s' Sok nyelven ſzólnak vala, Mint ſzólniok ád vala. Szent &c.

E' dolog ki-hirhede, A' ſok Nép egybe-gyűle, s' Azonnal eſzek-veſze, Hogy ebből már mi lenne Szent &c.

Mind álmélkodnak vala, s' Egy-máſnak mondgyák vala: Nem-de ezek kik ſzólnak, Galiléában laknak Szent &c.

Es mi-képpen hogy ezek, Mi nyelvűnkön beſzélnek, Illyen nagy csuda dólgot, Ember ſoha nem-hallott. Szent &c.

Nagy ſok Orſzág-béliek, Valának ott ſok Népek, Kik Párthia-béliek, Es meſzſze-földről jöttek. Szent &c.

Elám Orſzág-béliek, Es Média-béliek, A' kik laknak Pontusban, Környűl a' Sidóságban. Szent &c.

Es Kappadociában, Aſia, Phrigiában, Meſopotámiában, Pamphilia Orſzágban. Szent &c.

Egyptus Orſzágában, Lybia határában, Sokan Cyréneiek, Római jövevények. Szent &c.

Romában lakó Népek, Igaz Hitre térének, Créta-Sziget-béliek, Arabia-béliek. Szent &c.

E' ſok Orſzág-béliek, Egy-máſnak igy beſzélnek, Hallyuk ſzólni ezeket, Minden-fęle nyelveket. Szent &c.

Nagy fel-ſzóval kiáltyák, Bátorsággal azt mondgyák, Hogy a' felséges Iſten, Nagy cselekedetiben. Szent &c.

Szent Lélek jöj mi-hozzánk, Kegyelmedet önts reánk, Világoſits elménkben, Erősits-meg a' Hitben. Szent Lélek Iſtenről, Chriſtus igireti bé-tellyeſedék. Amen.

MAS.

AZ Pünkőſtnek jeles napján, Szent Lélek Iſten küldeték, Erősiteni ſziveket, Az Apoſtoloknak.

Mellyet Chriſtus igirt vala, Akkor a' Tanitványoknak, Menyorſzágba mikor méne, Mindenek láttára. Tűzes

Tűzes-nyelveknek ſzóllaſa, Ugy-mint ſzeleknek zúgáſa, Le-ſzálla az ő fejekre, Nagy hirtelenséggel.

Bé-telvén a' Szent Lélekkel, Kezdének ſzólni nyelvekkel, Mint ő-nékik a' Szent Lélek, Ad vala ſzóllani.

Örűllyűnk azért ő-néki, Mondván ékes énekeket, Fel-magaſztalván ő Nevét, örökkön örökké.

Dicsirteſsél Atya Iſten, Véle meg-váltó Fiú Iſten, Szent Lélekkel egyetemben, Mind örökké, Amen.

MAS AZON NOTARA.

REgi Pünkőſtnek idején, Jöve Sionból a' törvény, Az-után Chriſtus idején, Örőm adaték ő helyén.

Atya, Fiú ajándéka, Hiveket Menyből meg-ſzálla, Bátoritván vigaſztala, Nyelvekkel ajándékoza.

Valamit hirdetnek vala, Csudák erősitik vala, Világ gyaláztatik vala, Idveſség adatik vala.

Szentely-meg moſt-is Ur Iſten, Nevedet terjezd igidben, Ronts-meg a' gonoſzt erődben, Legyűnk te-veled örömben.

Dicsőſség légyen Atyának, Véle Fiának Chriſtuſnak, Ezeknek ajándékának, A' Szent Háromságnak. Amen.

MAS.

JÖvel Szent Lélek Ur Iſten, Lelkűnknek vigasága, Szivűnknek bátorsága. Adgyad minden hiveidnek, te Szent ajándékodat. Jövel vigaſztaló Szent Lélek Iſten.

Jövel meg-nyomorúltaknak, Nemes vigaſztalója. Arváknak édes Attya. Tőlts-bé ſiralmas ſzivűnket, lelki nagy örőmmel. Jövel mi lelkűnknek édes vendége.

Távoztaſd-el mi ſzivűnknek hitetlen ſetétségét. Világoſits-meg minket: Hogy az Iſtennek igéjét halhaſſuk, és értheſsük. Jövel, és tanits-meg az igaz Hitre.

Jövel, s' gerjezd-fel szivünkben, Szent szerelmednek tüzét. Ronts-el a' gyülölséget: Hogy mi eggyesek lehessünk, Isteni szerelmedben. Jövel mi lelkünknek nagy vigasága.

Te vagy bizony örök Isten, Ki Atyától, és Fiútól, mind örökké származol. Te vagy mi Urunk Christusnak áldott Szent igirete. Te vagy mi lelkünknek meg-szentelője.

Te vagy, ki a' Prófétáknak-általa régen szóllál. Christust nékünk igéréd Te a' Szent Apostoloknak sziveket bátoritád. Te vagy erőssége minden Szenteknek.

Te vagy a' nagy Ur Istennek Mennyei ajándéka. Igasságnak Mestere. Taníts minket a' Christusnak igaz isméretire. Te vagy mi lelkünknek bölcs tanítója.

Világosits-meg elménket, hogy higyessük a' Christust, egy idvességnek lenni; és az áldott Atya Istent, kegyes Atyánknak lenni. Téged ismérhessünk Vigasztalónknak.

Adgyad Szent ajándékidat: Bátorits-meg lelkünket, Hogy valhassuk a' Christust. Adgyad hogy mi meg-győzhessük ördögnek csalárdságát. Te vagy mi biztatónk, és bátoritónk.

Biztasd félelmes szivünket, hogy kétségbe ne-essünk, Halálunknak idején, De nagy bátorsággal, vigan, e' Világból ki-müllyunk. Jövel Vigasztaló Szent Lélek Isten. Amen.

M A S.

Nota: Jesus szent szivek arannya, &c.

JÖvel Szent Lélek Ur Isten, Ki Atyával vagy egy Isten, Tégy mi-velünk kegyelmesen. A' Christusnak érdemé-ért.

Bünösök vagyunk előtted, Nem-fogadtuk intésedet, Mi büneinket fedezzed. A' Christ:

Ald-meg Szent Lélek szivünket, Szenteld-meg a' mi elménket, Ujits-meg természetünket. A' Christ:

Te vagy szivünknek világa, Minket tart bünnek sokasága, Ne-legyünk ördög Országa. A' Christ:

A' hitetlenségnek bünét, Es kegyetlenségnek terhét, Ronts-el kárhozat kötelét. A' Christ:

Viselleyed a' mi gondunkat, Néked adtuk mi-magunkat, Vezéreld a' mi útunkat. A' Christ:

Az igaz Hitnek gyümölcsét, s' Szeretetnek eggyességét, Plántáld mindenütt jó hirét. A' Christ:

Setétségünknek világa, Mi szivünknek nyájasága, Lelkünknek légy boldogsága. A' Christ:

Szent Lélek kérünk tégedet, Oltalmazd a' te igidet, Ismérhessünk-meg tégedet. A' Christ:

Dicsiret Atya Istennek, Mi Urunk IESUS Christusnak, A' Szent Lélek Ur Istennek, Most, és mind örökké, Amen.

M A S.

Nota: Jövel Szent Lélek Ur Isten, lelkünk:

JÖvel Szent Lélek Ur Isten, világosits-meg elménkben, Erősits-meg az igaz Hitben, Adgy szeretetet lelkünkben, s' kegyességet szivünkben. Jövel vigasztaló Szent Lélek Isten.

Te származál az Atyától, Egyetemben a' Fiútól, Igaz Isten igaz Istentől, Világosság világosságtól, Szeretet szeretettől. Jövel &c.

Te biztatod az árvákat, Vigasztalsz nyomorúltakat, Bátoritod gyarló-vóltunkat, Tanítod a' tudatlanokat, Igazgatod útunkat. Jövel &c.

Te adod a' bölcseséget, Tudományt, Nemes értelmet, Erősséget, és kegyességet, Tőlled származik az igasság, Igaz Hit, és tisztaság. Jövel &c.

Lakozzál kérünk mi-bennünk, Rekezá-ki a' bünt belölünk, Veddel a' kemény szivet tőlünk, Gerjezd-fel Szent szerelmednek, buzgóságát mi-bennünk. Jövel &c.

Ismérhessünk-meg tégedet, Atyát, Fiút, egyetemben, Ki veled örök Istenségben, Uralkodik egy dicsőségben, Méltóságos felségben. Jövel &c.

Dicső-

Dicsôſség légyen Atyának, Fiúnak, és Szent Léleknek, Egy bizony igaz Szent Iſtennek: Ki él, és uralkodik moſt, és mind örökkön örökké. Jövel vigaſztaló Szent Lélek Iſten. Amen.

M A S.

Nota: A' Pûnkôſtnek jeles napján.

AZ Pûnkôſtnek jeles napján, Hálá légyen az Iſtennek. Örüllyünk, hálákat adván. Dicsiret Iſtennek.
A' Szent Lélek el-küldeték, Hálá: Es ma nékünk meg-adaték. Dics:
Chriſtuſnak mondáſa-ſzerint, Hálá: Es Szent fogadáſa-ſzerint. Dicsir:
Mellyet az Apoſtoloknak, Hálá: Igire Tanitványoknak. Dicsiret:
El-küldöm a' Vigaſztalót, Hálá: Kit én néktek igiretem vólt. Dicsir:
Mely az igaſságnak lelke, Hálá: Hiveknek kegyes vezére. Dicsiret:
Kit én, és Atyám bocsátunk, Hálá: Bizonságot téſzen rólunk. Dics:
Es engemet meg-dicsôit, Hálá: De titeket-is meg-tanit. Dicsiret.
Minden lelki igaſságra, Hálá: Mert ô vezérel jó útra. Dicsiret:
Meg-feddi ô e' Világot, Hálá: A' bûnt tíltya, s' hamiſságot. Dicsir:
Es a' hamis itíletrôl, Hálá: Minden hitetlenségekrôl. Dicsiret:
Moſtan ti ſirtok, bánkodtok, Hálá: Akkor örültök, vigadtok. Dics:
Azért mi-is igaz hitbôl, Hálá: Örvendezzünk mi ſzivünkbôl. Dicsir:
Világoſitsa elménket, Hálá: Es vigaſztallya lelkünket. Dicsiret:
Az ô kedves ajándékát, Hálá: Adgya nékünk Szent Malaſztyát. Dic:
Hogy végiglen mi ô-benne, Hálá: Meg-maradgyunk igaz Hitbe. Dic:
Atya, Fiú, és Szent Lélek, Hálá légyen az Iſtennek. Dicsiret légyen ezeknek. Egy örök Iſtennek. Amen.

M A S.

Nota: *Spiritûs Sancti gratia, &c.*

A' Szent Léleknek Malaſztya, Atya Iſtennek akarattya, Chriſtus Jeſuſnak ſzép ajándéka, Minden hiveknek jó biztatója, és bátoritója.

Adaték

Adaték az Apoſtoloknak, Kik Világ-ſzerte indúlának, Minden bölcseségre tanittatának, Mindennek példáúl ôk adatának, és válaſztatának.
Azért hivek már ne-fęllyetek, Az Ur Iſtent ti dicsirjétek, Segitségtekre nagy bátran kérjétek, Es vigaſztaláſtokra reménlyétek, igy énekellyetek:
Jövel Szent Léleknek Malaſztya, Jövel lelkünk világóſsága, Jövel mi ſzivünknek nagy bátorsága, Jövel nyomorult árvák vigaſsága, Lelki nyájaſsága.
Jövel lelkünk édes vendége, Idveſségünk gyönyörüsége, Jövel fáratságunk nagy könnyebsége, Jövel hiveidnek nagy csendeſsége, tellyes reménsége.
Oh Szent Lélek Nemes tûkôre, Kereſztyéneknek ſegedelme, Szegény nyomorult árváknak vezére, Es benned bizóknak erôs fegyvere, Nagyságos ereje.
Tôlts-bé hiveidnek ſziveit, Világoſitsd lelki ſzemeit, Jövel moſogaſd-meg minden ſebeit, Es kegyelmeſen tôröld-el bûneit, Bocsáſd-meg vétkeit.
Dicsirteſsék az Atya Iſten, Vêle-eggyütt a' Fiú Iſten, A' Szent Lélekkel mind egy Iſtenségben, Három ſzemélyben egyenlô felségben, Minden dicsôſségben. Amen.

HYMNUS.

SPiritûs Sancti gratia, Apoſtolorum pectora, Replevit ſuâ :ſſ: gratiâ, Donans lingvarum :ſſ: genera, lingvarum genera.
Miſit per Mundi clymata, Fari verbi potentia. Ut prædicarent nuntium gratiæ, Variis lingvis omni creaturæ, omni creaturæ.
Dicens eis: Accipite Spiritum Sanctum hodiè. Qui vos docebit :ſſ: omnia, Futura, atquè præſentia, atquè præſentia.
Dicens eis: Quando ſteteritis, Coram Regibus, & Dynaſtis. Nihil ſitis :ſſ: ſoliciti, Quomodo aut quid loquamini, aut quid loquamini.

Dabitur vobis in illa hora, DEI virtus, & ſapientia. Quæ replebit veſtra deſideria, Suâ virtute :ſſ: divinâ, virtute divina.

Spiritum Sanctum miſit hodiè, Ab ætheris Rex gloriæ. Huic canamus melos lætitiæ, Plaudat, & omne decus harmoniæ, decus harmoniæ.

Ergo nunc cum tripudio, Benedicamus Domino. Laudetur Sancta :ſſ: Trinitas, DEO dicamus :ſſ: gratias, dicamus gratias. Amen.

Spiritûs Sancti gratia. Nota eadem.

A' Szent Léleknek kegyelme, Apoſtolokat bé-tölte, Az ö Mennyei kegyelmeſségével, Aldván öket külömb-féle nyelvekkel, Sok külömb nyelvekkel.

Küldé öket e' ſzéles Világra, Ö Iſteni hatalmaſsága, Hirdetésére Evangeliomnak, s' Tanítására Emberi-állatnak. Emberi-állatnak.

Monda nékik: Imé vegyétek, E' mái-napon a' Szent Lelket, A' ki nyilván meg-jelenti ti-néktek, Az el-múlt dólgokat, és jövendöket; Es mindeneket.

Mondván nékik: Midön vitettek, Királyok, s' Fejedelmekhez mentek. Akkor ne legyetek ſzorgalmatoſok; Miképpen, avagy mit kellyen ſzólnotok, Mit kellyen ſzólnotok.

Mert ugyan azon Szent órában, Az én Atyámtól ſzájatokban: Adatik Szent Léleknek bölcseſége, Kit meg-nem gyözhet Ember eſzeſsége, Ember eſzeſsége.

Azért néki nagy lelki örömmel, Adgyunk hálát víg énekekkel. Dicsirteſsék a' dicsö Szent Háromság, Kinél vagyon amaz örök bóldogság, Az örök bóldogság. Amen.

Hymnus de Spiritu Sancto.

VEni Creator Spiritus, Mentes tuorum viſita: Imple ſupernâ gratiâ, Quæ tu creâſti pectora.

Qui Paraclytus diceris, Donum DEI altiſſimi: Fons vivus, ignis, charitas, Et ſpiritalis unctio.

Tu ſeptiformis munere, Dextræ DEI tu digitus: Tu ritè promiſſum Patris, Sermone ditans guttura.

Accende lumen ſenſibus, Infunde amorem cordibus: Infirma noſtri corporis, Virtute firmans perpeti.

Hoſtem repellas longiùs, Pacemquè dones protinùs: Ductore ſic te prævio, Vitemus omne noxium.

Per te ſciamus da Patrem; Noſcamus atquè Filium: Te utriusquè Spiritum, Credamus omni tempore.

Gloria Patri Domino, Natoquè qui à mortuis, Surrexit, ac Paraclyto, In ſæculorum ſæcula. Amen.

Veni Creator Spiritus. Nota eadem.

JÖj-el Szent Lélek Iſtenünk, Látogaſd-meg ſérült lelkünk, Malaſztoddal tölts-bé ſzivünk, Kiket teremtél, s' légy bennünk.

Te vagy mi vigaſztaláſunk, Iſteni nagy ajándékunk, Elö-kút, tüz, ſzeretetünk, Lelkünk ſebére kenetünk.

Te hét-féle adománya, Vagy Iſten Jobjának úja, Atyától meg-igért javunk, Vagy, s' torkunkban ékes ſzavunk.

Setét érzékenységünket, Világoſitsd-meg ſzivünket, Gerjezd-fel ſzeretetünket, Erösſitsd gyengeségünket.

Üzd meſzſze ellenségünket, Es add-meg békeségünket. Hogy te lévén mi vezérünk, Minden bünt öl távol legyünk.

Te-általad a' Szent Atyát, Tudhaſſuk, s' az ö Szent Fiát: Téged azok lehellését, Hidgyünk, s' Menyböl el-küldését.

Dicsirteſsél Atya Iſten, Fel-támadott Fiú Iſten. Te-is Szent Lélek Ur Iſten, Most, és mind örökké, Amen.

ALIUS. Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

NObis Sancti Spiritûs gratia ſit data, De qua Virgo Virginum fuit obumbrata, Cùm per Sanctum Angelum fuit ſalutata: VERBUM CARO factum eſt. Virgo fœcundata.

De MARIA Virgine Chriſtus fuit natus, Crucifixus, mortuus, atquè tumulatus. Reſurgens Diſcipulis fuit demonſtratus, Et ipſis cernentibus in Cœlos levatus.

Suum Sanctum Spiritum, DEUS delegavit; In die Pentecoſtes ſuos confortavit. Et de lingvis igneis, ipſos inflammavit, Relinquere orphanos eos denegavit.

Septiformem gratiam, omnes acceperunt: Quare idiomata cuncta cognoverunt, Ad diverſa clymata Mundi, receſſerunt, Fidemque Catholicam deprædicaverunt.

Spiritus Paraclytus fuit appellatus, Donum DEI, Charitas, Fons vivificatus. Spiritalis unctio, ignis inflammatus, Septiformis gratia, Chariſma vocatus.

Dextræ DEI digitus, virtus ſpiritalis, Nos defendat, eruat, ab omnibus malis: Ut nobis non noceat Dæmon infernalis, Protegat, & nutriat foveat ſub alis.

Spiritus Paraclytus nos velit juvare, Greſſus noſtros regere, & illuminare, Ut cùm DEUS venerit, omnes judicare, Nos velit ad dexteram ſuam collocare.

Has Horas Canonicas cum devotione, Tibi Sancte Spiritus piâ ratione, Dicimus, ut viſites inſpiratione, Et fruamur jugiter Cœli regione. Amen.

Nobis Sancti Spiritûs. Nota eadem.

MI-nékünk adattaſsék Szent Lélek Malaſztya, Melytől árnyékoztatott, a' Szűzek Virága; Midőn őtet Gábriël, idvezléſſel áldgya, s' Teſtbe öltözött Igét méhébe fogadgya.

Szűz Anyától ſzületék Chriſtus Iſtállóban, Kint, és halált ſzenvedvén, fekvék koporsóban, Es magát meg-jelentvén fel-támadásában, Tanitványi láttára méne Menyorſzágban.

Pünkőſt-napján Szent Lelkét Iſten el-küldötte, Az Apoſtolok ſzivét meg-erősſitette. Tüzes-nyelvekkel őket fel-is gerjeſztette, s' Hogy árván maradgyanak, azt meg-nem engedte.

Hét-féle ajándékot akkoron vévének, Azért minden nyelveket általérthetének, Világnak külömb-külömb részére menének, s' Egy közönséges Hitet akkor hirdetének.

Hivatott

Hivatott Vigaſztaló dicső Szent Léleknek, Iſten ajándékának, kút-fő, s' ſzeretetnek, Drága lelki kenetnek, meg-gyúladott tűznek, Hétſzeres adománynak, s' Nemes ſzerelemnek.

Iſten jobb-keze úja ereje ſegitsen, Minden-némű gonoſztól kegyeſſen meg-mentsen, s' Hogy a' kegyetlen ördög minket meg-neſértsen, Táplállyon, óltalmazzon, s' ſzárnya-alá rejtsen.

Vigaſztaló Szent Lélek minket gyámolítson, Utunkat vezérellye, s' meg-világoſitson: Hogy minket itíletkor az Iſten meg-ſzánnyon, Es az ő Jobja-felé kedveſen ſzólítson.

Ez el-rendelt órákat ahitatoſsággal, Néked mondgyuk Szent Lélek lelki buzgósággal. Hogy minket meg-látogaſs lelki-ſugalláſſal, s' Mind örökké elheſsünk Menyben vigasággal. Amen.

IN SOLEMNITATE CORPORIS CHRISTI.

UR-NAPI PROCESSIORA.

Nota: *Kyrie Magne DEUS, &c.*

KYRIE, *IESU Chriſte, Corpus tuum tradidiſti, Per quod Mundum redemiſti, ſalvâſti. Eleiſon.*

CHRISTE, *panis Vitæ, Rex Cœlice, Mundi ſalus, & vita. Eleiſon.*

KYRIE, *Caro Chriſti, Panis Sancte, & Medice, Per quod Mundum redemiſti, ſalvâſti. Eleiſon.*

Hymnus D. Thomæ Aquinatis.

PAnge lingva glorioſi, *Corporis myſterium. Sangvinisq́ pretioſi, quem in Mundi pretium, Fructus ventris generoſi, Rex effudit gentium.*

Nobis datus, nobis natus, ex intacta Virgine, Et Mundo converſatus, ſparſo Verbi ſemine, Sui moras incolatús, miro clauſit ordine.

In ſupremæ nocte Cœnæ, recumbens cum fratribus, Obſervatâ lege plenè, cibis in legalibus, Cibum turbæ duodenæ, ſe dat ſuis manibus.

Verbum Caro, panem verum, verbo carnem efficit, Fitq́ Sangvis Christi, merum; etsi sensus deficit, Ad firmandum cor sincerum, sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum, veneremur cernui, Et antiquum documentum, novo cedat ritui, Præstet fides supplementum, sensuum defectui.

Genitori, Genitoq́ laus, & jubilatio: Salus, honor, virtus quoq́ sit, & benedictio, Procedenti ab utroq́ compar sit laudatio. Amen.

Panga lingva glorioſi. Nota eadem.

MOndgy éneket zengő nyelvem ſzentséges Ur teſtének, Adgy hálákat buzgó lelkem, drágalátos Vérének: Kit a' Szűznek méhéből vőn, s' ád Emberi-Nemzetnek.

E' Világra hogy ſzűletett tiſzta Szűznek méhéből, Szent Igével legeltetett hozzánk-való kedvéből: Lakásának véget vetett, csudálatos rendiből.

Vég-Vacsorán mikor ennék kedves Tanitványival, Az Innepet hogy ſzentelnék ő Törvénynek módgyával, Kenyér, és bor ſzine-alatt, Teſtét adá magával.

A' Teſt Ige, kenyér Teſté, s' a' bor Vérré változék, Ha az elme, s' érzékenség ezekben meg-útkőznek, Gyarlósága mi ſzivünknek Hitünkel erősődgyék.

Azért ezt a' nagy Szentséget, le-borúlván imádgyuk, Teſte, Vére a' Chriſtuſnak mert itt vagyon jól tudgyuk: Ha az elme tompa erre, Hitünkel meg-foghattyuk.

Az Atyának, és Fiúnak dicsiret, és tiſzteſség, Szent Lélekkel egyetemben áldás, örők dicsőſség. Háromságban egy Szent Iſtent, áldgyon minden Nemzetség. Amen.

Proſa D. Thomæ Aquin. de SS. Sacramento.

LAuda Sion Salvatorem, Lauda Ducem, & Paſtorem, In Hymnis, & Canticis. Quantum potes, tantum aude, Quia major omni laude; Nec laudare ſufficis.

Laudis thema ſpecialis, Panis vivus, & vitalis, Hodiè proponitur.

Sit laus plena, ſit ſonora, Sit jucunda, ſit decora, Mentis jubilatio.

In hac

In hac menſa novi Regis; Novum Paſcha, Novæ Legis: Phaſe vetus terminat.

Quod in Cœna Chriſtus geſsit, Faciendum hoc expreſsit, In ſui memoriam.

Dogma datur Chriſtianis, Quod in Carnem tranſit Panis, Et Vinum, in Sangvinem.

Quod non capis, quod non vides, Animoſa firmat Fides, Præter rerum ordinem.

Caro cibus, Sangvis potus, Manet tamen Chriſtus totus, Sub utraquè ſpecie.

A ſumente, non conciſus, Non confractus, non diviſus, Integer accipitur.

Sumit unus, ſumunt mille, Quantum iſti, tantum ille, Nec ſumtus conſumitur.

Sumunt boni, ſumunt mali, Sorte tamen inæquali, Vitæ, vel interitûs.

Mors eſt malis, Vita bonis: Vide paris ſumptionis, Quam ſit diſpar exitûs.

Fracto demùm Sacramento, Ne vacilles ſed memento, Tantum eſſe ſub fragmento, Quantum toto tegitur.

Nulla rei fit ſciſſura, Signi tantum fit fractura, Quâ nec ſtatus, nec ſtatura, Signati minuitur.

Ecce Panis Angelorum, Factus cibus viatorum, Verè panis filiorum, Non mittendus canibus.

In figuris præſignatur, Cùm Iſaac immolatur; Agnus Paſchæ deputatur; Datur Manna Patribus.

Bone Paſtor, Panis verè, IESU noſtri miſerere. Tu nos paſce, nos tuere; Tu nos bona fac videre, In terra viventium.

Tu qui cuncta ſcis, & vales, Qui nos paſcis hic mortales: Tuos ibi commenſales, Cohæredes, & ſodales, Fac Sanctorum civium. Amen.

Lauda Sion Salvatorem. Nota eadem.

DIcsird Sion Meg-váltódat, Vezéredet, Páſztorodat, Víg ſzivel, és énekkel.

A' mint lehet, úgy tiſztellyed; Mert alacsonyb minden ügyed, s' Nem érſz tiſzteletivel.

Ez áldásban fel-tőtt czélunk, Első, s' éltető kenyerünk, Ez napon helyheztetik.

Tellyes

Tellyes légyen, hangos légyen; Víg, és tiſzteletes légyen, Lelki örvendezésünk.

Ez aſztalnál, új Királynak, új Húſvéttya. O-tartáſnak Húſvéttyát, elfogyattya.

A' mit Urunk cselekedet, Mi-is cselekedgyük, íntett, Szent emlekezetire.

Az Hiveknek Hit adatik; Hogy a' Kenyér, Teſté válik, s' a' Bor, Chriſtus Vérévé.

A' mit nem-látſz, s' meg-nem foghatſz, Erős Hit azt gyámolítsa, Természetnek felette.

A' Teſt étel, a' Vér ital, De a' Chriſtus épségben áll, Mind egy, s' mind két ſzín-alatt.

Az évőktől ſzegettetlen, Oſzlattatlan, tőrettetlen, Vétettetik egéſzſzen.

Véſzi egy, és véſzi ezer, De annyit egy, mennyit ezer: Az évés ſem fogyattya.

Mind jók, s' mind gonoſzok éſzik. De ellenző ſorsát véſzik, Eltekre vagy veſztekre.

Amott élet, imitt halál. Nézd mely ellenző ſorsban áll, Azon ételnek vége.

Meg-tőretvén a' Szent Oſtya, Ne tántorogj, a' Hit tartya, Hogy annyi van egy morsában, Mennyi egéſz épségben.

Allattyában tőrhetetlen, Tőrdelés van csak a' ſzínben, Mellyel ſzín-alatt lévőben, Nem eſik fogyatkozás.

Imé Angyalok kenyere, Embereknek lőn étele, Bizony fiaknak étele, Ebeknek nem-vetendő.

Te jó Páſztor bizony étkünk, IESUS légy kegyelmeſségünk: Felnevelőnk, meg-őrizőnk; Minden jókkal gazdagítónk, Az élőknek földében. Amen.

CAN-

CANTIONALE
CATHOLICUM.

Régi és Uj, Deák és Magyar

EGYHÁZI

NEKEK,
DICSIRETEK,

és *Lytaniák.*

Kikkel a' Kereſztyének Eſztendő-által-való Templomi-*Solemnitá*ſokban, *Proceſſió*kban, és egyébb áhítatoſságokban, és Temetéskor ſzoktanak élni.

Most újonnan ki-bocsáttattak:

PARS II.

A' Szent FERENCZ *Szerzetiben lévő*

KAJONI FRATER JANOS által.

Superiorum permiſſu.

A' CSIKI-KALASTROMBAN,

Nyomtattatott, Caſſai András *által.* 1676-ben.

CANTUS
De
SACRO-SANCTA TRINITATE.
A' SZENT HAROMSAGROL.

Hymnus SS. Ambrosii, & Augustini.

TE DEUM laudamus; te Dominum confitemur.
Te æternum Patrem; omnis Terra veneratur.
Tibi omnes Angeli; tibi Cœli, & universæ potestates.
Tibi Cherubim, & Seraphim: incessabili voce proclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.
Pleni sunt Cœli, & Terra: Majestatis gloriæ tuæ.
Te glorioſus Apostolorum Chorus.
Te Prophetarum laudabilis numerus.
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per Orbem Terrarum: Sancta confitetur Ecclesia.
Patrem immensæ Majestatis.
Venerandum tuum verum, & unicum Filium.
Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
Tu REX gloriæ CHRISTE.
Tu Patris sempiternus es Filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti Virginis uterum.
Tu devicto Mortis aculeo: aperuisti credentibus regna Cœlorum.
Tu ad dexteram DEI sedes: in gloria Patris.
Judex crederis esse venturus.
Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni: quos pretioso sangvine redemisti.
Æternâ fac cum Sanctis tuis gloriâ munerari.
Salvum fac Populum tuum Domine: & benedic hereditati tuæ.
Et rege eos, & extolle illos: usque in æternum.

Per sin-

Per singulos dies benedicimus te.
Et laudamus Nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.
Dignare Domine die isto: sine peccato nos custodire.
Miserere nostri Domine: miserere nostri.
Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodùm speravimus in te.
In te Domine speravi: non confundar in æternum. Amen.

Te DEUM laudamus, &c.

TEged Isten dicsirûnk: téged Urnak vallunk.
Téged ôrôk Atya Istent: minden földi-állat tisztel.
Néked minnyájan az Angyalok: néked az Egek, és minden hatalmasságok.
Néked a' Cherubin, és Serafin Angyalok: szûntelen szóval énekelnek.
Szent, Szent, Szent, a' Seregeknek Ura Istene.
Tellyesek a' föld, és az Egek: Felségednek dicsôsségével.
Téged az Apostoloknak dicsôsséges Karok.
Téged a' Prófetáknak dicsiretes számok.
Téged a' Mártyroknak fényes seregi dicsirnek.
Téged széles e' Világon: vall, és dicsír az Anya-szent-egyház.
Véghetetlen-Felségû Atya Istent.
A' te tiszteletes, igaz, és eggyetlen-egy Fiadat.
A' Vigasztaló Szent Lelket-is.
Te dicsôsségnek Királlya Christus.
Te az Atya Istennek ôrôkké-való Fia vagy.
Te a' meg-szabadítás-ért fel-vévén az Emberi-terméfzetet: nem iszonyodtál a' Szûznek méhétôl.
Te meg-gyôzvén az halál fulákját: meg-nyitád hiveidnek Menyországot.
Te az Istennek jobján ûlsz: Atyádnak dicsôsségében.
E' Világra-jövendô Birónak: hiszûnk téged lenni.
Téged azért kérûnk légy segitséggel a' te szolgaidnak: kiket Szent Véreddel meg-váltottál.

Engedd hogy az örök bóldogságban: a' te Szenteiddel eggyütt megajándékoztassunk.
Idvezitsed Uram a' te népedet: és áld-meg a' te örökségedet.
Igazgasd öket, és fel-magasztallyad: most, és mind örökké.
Minden napokon áldunk tégedet.
Es dicsirjük a' te Nevedet örökké: és mind örökkön örökké.
Méltóztassál Uram, e' mái-napon: minden bűntől minket meg-őrizni.
Könyörűly rajtunk Ur Isten; könyörűly mi-rajtunk.
Légyen a' te irgalmad Uram mi-rajtunk, a' mint te-benned biztunk.
Te-benned biztam Uram: örökké meg-nem szégyenűlök. Amen.

DE SANCTA TRINITATE PROSA.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem.*

PRofitentes Trinitatem, Veneremur Unitatem, Pari reverentiâ.
Tres Personas asserentes, Personali differentes, A se differentia.
Simplex esse, simplex posse, Simplex velle, simplex nosse, Cuncta sunt simplicia.
Non unius quam duarum, Sive trium Personarum, Minor efficacia.
Pater, Proles, Sacrum Flamen, Deus unus. Sed hi tamen, Habent quædam propria.
Una Virtus, unum Numen, Unus splendor, unum Lumen, Hæc una, quod alia.
Patri Proles est æqualis, Nec hoc tollit Personalis, Amborum distinctio.
Patri compar, Filioquè, Spiritalis ab utroquè, Procedit connexio.
Nîl in Deo præter Deum, Nulla Virtus præter eum, Qui creat causalia.
Dignè loqui de Personis, Vim transcendit rationis, Excedit ingenia.
Serva fidem, forma mores, Nec attendas ad errores, Quos damnat Ecclesia.
Trinæ sit laus Unitati, Sit & simplex Trinitati, Coæterna gloria. Amen.

MAS.

MAS.

Nota: Menynek, földnek, &c.

SZent Háromság, és csak Egy Istenség, Kit meg-nem fog semmi érzékenység: Mi-vóltodban vagyon olly nagy Szentség, Három Személy, és egyenlő Felség.
Téged vallunk egy örök Istennek, Kezdet-nélkül-való Természetnek: Atya, Fiú, Szent Lélek Istennek, Három Személyt és csak egy Istennek.
Te teremtéd Mennyet, és a' Földet, Atya Isten: s' minden ékeséget: Te Szent Fiad Vére váltott minket, A' Szent Lélek vigasztal bennünket.
Bé-bocsátád szivünkben Lelkedet, Meg-szentelvén a' mi életünket: Bátorítván szomorú szivünket, Erősitvén bennünk a' Szent Hitet.
Ez-után-is kérünk ne-hadgy minket, Igaz Hitben tarts-meg hiveidet: Menyben lássuk szép dicsőségedet, Magasztalván Szent Istenségedet.
Dicsirtessél Felséges Ur Isten, Atya, Fiú, Szent Lélek Ur Isten: Szent Háromság egy bizony Ur Isten, Mind örökkön örökké úgy légyen. Amen.

HYMNUS.

Pro diebus Sabbathi, ad Vesperas.

O Lux beata Trinitas, Et principalis Unitas: Jam Sol recedit igneus, Infunde lumen cordibus.
Te manè laudum carmine, Te deprecemur vespere: Te nostra supplex gloria, Per cuncta laudet sæcula.
DEO Patri sit gloria, Ejusque soli Filio: Cum Spiritu Paracleto, In sempiterna sæcula. Amen.

Ungaricè. Nota eadem. Vel, O glorioſa Domina.

OH te bóldog Szent Háromság, s' Méltóságos nagy Uraság: Már el-mégyen a' Nap-világ, Légy ſzivünkben világoſság.
Téged dicsírünk Verſekkel, Reggel, eſtve könyörgéſſel: Téged imádó nyelvünkel, Aldunk ſzép tiſzteletekkel.
Dicsőſség légyen Atyának, Es eggyetlen-egy Fiának: A' Vigaſztaló Malaſztnak, Mind örökké egy Urunknak. Amen.

M A S.

Nota: Hálá-adáſunkban rólad &c.

OH örökké-való Egység, és Háromság, A' kit meg-nem foghat Emberi-okoſság, Kinek függ kezétől minden állandóság, Mind Mennyen, és Földön-való hatalmaſság.
Fiúhoz haſonló örök Atya Iſten, Atyával egyenlő Fiú örök Iſten: Ezektől ſzármazó Szent Lélek Ur Iſten, Jöj-el világoſits homályos ſzivünkben.
Adgyad hogy én elmém csak te-reád nézzen, Mindent hátra-vetvén csak téged kereſſen: Es hagyományidtól mind-örökké függjen, Te-néked ſzolgálni mindenkor kész légyen.
Te kegyelmes Atya bocsáſd-meg bününket, Te Fiú, Atyádhoz irtsad ősvenyünket: Szent Lélek tarts nékünk égő ſzövetneket, Hadd láſſuk Mennyégben ſzép fényeſségedet.
Légyen nagy dicsőſség néked nagy Uraság, Ki az Egy-állatban vagy tellyes Háromság: Mennyen, és a' Földön örökös Méltóság, Kit tiſztel, és imád, a' Föld, és Menyorſzág. Amen.

A L I U S.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

QUicunque vult animam firmitèr ſalvare, Tres Perſonas credere, ipſas honorare, Tenetur; & precibus jugitèr orare, Unum DEUM dicere, ſolum adorare.

Trinita-

Trinitatem credimus ſummum Genitorem, Sanctum ejus Filium, noſtrum Redemptorem: Sanctumque Paracletum gratiæ Datorem, Unum tamen dicimus DEUM Creatorem.
A ſe Patrem credimus, cùm hunc generavit, Filium, de lumine, lumen reſultavit: Procedentem Spiritum uterque ſpiravit, Neuter horum genuit ipſum, vel creavit.
Ad Patrem vox pertinet ſuper baptizatum, Quâ ſonuit Filium humanè vocatum: Naturæ ſuſceptio, columbæ volatum, Credimus Spiritui Paracleto datum.
In Patre potentia cuncta denotatur, Filio prudentia omnis declaratur: Gloria Paracleto univerſa datur, Qui cum Patre, Natoque conglorificatur.
Voluntate Filius Patris incarnatus, Eſt de Sancto Spiritu: de Virgine natus, Crucifixus, mortuus, atq; tumulatus, Reſurgens à mortuis Cœlis elevatus.
Et per ipſum erimus omnes judicati, Beati ad gloriam æternam vocati: Ad pœnas perpetuas ibunt condemnati, Hæc omnia tenentur credere beati.
Has horas ſic recolo, ut in Trinitate, Veneretur Unitas, & in Unitate, Honoretur Trinitas. Atque pietate, Faciat me credere hoc cum firmitate. Amen.

Quicunque vult. Nota eadem.

HOgy-ha valaki akar idveſséget nyerni, Három Személyt kell hinni, és őket tiſztelni: Es ſzép könyörgéſekkel ſzüntelen kérlelni. Egy Iſtent kell mondani, s' egyedül imádni.
A' Háromságban hiſzſzük Mennyei Atyánkat, Ő ſzerelmes Szent Fiát, a' mi Meg-váltónkat: Vigaſztaló Szent Lelket Kegyelem-adónknak, Mondunk; de csak egy Iſtent tartunk Alkotónknak.
Magától van az Atya hogy ſzülné Szent Fiát, Akkoron világoſság mutatá világát: Mind a' kettő fuvallá ſzármazott Malaſztyát. De eggyik ſem tarthattya, mint ſaját múnkáját.
Kereſztelt Fiún-való ſzó, az Atyát nézi, A' terméſzet fel-vétel, a' Fiat tekinti: A' Galamb repülését de a' mi illeti, A' Léleknek adatott, bizonnyal kell hinni.

Hata-

Hatalom az Atyában nékünk jelentetik. A' Fiúban okosság ki-nyilatkoztatik. Szent Léleknek dicsőség mindenütt adatik. Ki, Atyával, Fiúval eggyütt tiszteltetik.

Atya akaratyából Fiú testesedik. Szent Lélektől fogonik. Szűztől születtetik. Meg-feszül, kínnal meg-hal, és el-temettetik. Feltámadván halálból, Menyben emeltetik.

Es ő általa lészünk minnyájan itílve. Hol a' jók hivattatnak örök dicsőségre. A' gonoszok de mennek örök büntetésre. A' hiveknek ezeket, mind el-kell hinnie.

Illy szentséges igéket mellyet most én mondok, Szent Háromság egy Isten, te-elődben nyújtok. Légy velem mikor végső órámra fordúlok. Illyen Hitben tarts Uram, míg hozzád indúlok. Amen.

ALIUS. Nota eadem.

ALme rerum conditor in Personis Trine, Quem unius fateor virtutis Divinæ: Te laudare molior stylo columbinæ, Vocis, salva deprecor me in meo fine.

Benedicam Domine tuam Majestatem, Cœlesti cum agmine per æternitatem: Si tuo cum lumine meam cœcitatem, Pellis, & cum crimine omnem prævitatem.

Causa tu pulcherrima omnium bonorum, Quam laudat Catholica Plebs sonis Hymnorum: Aufer cuncta lubrica desideriorum, Nec non & phantastica, cum causis eorum.

ENS quod laudant Superi summo cum conatu, Angeli, & cæteri Cœli comitatu: Ad te clamant miseri maximo ploratu, A suo ut liberi fiant incolatu.

Grates nunc referimus Sanctæ Trinitati, Quâ sumus, & vivimus fide congregati: Tibi nos prosternimus summæ bonitati, Ut nos mundes ocyus à sorde peccati.

Verè Lux es Nobilis, super omnem lucem, Quem nostrum cum Angelis prosternemur Ducem: A nobis cum scandalis hostem pelle trucem, Qui ligatus vinculis est per Sanctam Crucem.

Christia-

Christianæ pluribus malis jam oppressæ, Plebi, DEUS citiùs digneris adesse: Dùm naturæ legibus mori est necesse, Electorum Cœtibus fac nos interesse.

Zelotes amabilis, Pater, Logos, Flamen, Quem laudat cum Angelis nostrum congregamen: Servet à periculis nos tuum solamen, Et finitis sæculis, ad te ducas, Amen.

Alme rerum. Nota eadem.

ALlatok teremtője, ki Személyben három, Egy Isteni ereje vagyon, a' mint vallom: A' te dicséretedre galamb-szóm indítom, Kérlek vígy idvességre végemen kívánom.

Aldom Uram fel-szóval, te Szent Felségedet, A' Mennyei Karokkal örökké Nevedet: Ha világosságoddal meg-vakúlt szememet, Meg-gyógyítod rútsággal fertezet szivemet.

Téged ékes okának mondunk minden jóknak, Kit Seregi a' jóknak dicsirettel áldnak: Mocskai mosódgyanak mi kívánságinknak, Minden gondolatinknak okai múllyanak.

VAGY, kit lelkek dicsirnek nagy igyekezettel, Angyalok, és egyebek Mennyei sereggel: Nyavalyások kiáltnak keserves beszéddel, Hogy ki-menekednének testekből szépséggel.

Hálákat mostan adunk a' Szent Háromságnak, Kiben vagyunk, és élünk népe Egyházának: Előtte le-borúlunk kegyelmes orczádnak, Hogy hamarább tisztúllyunk gazzától mocskunknak.

Nemesb világosság vagy, minden fényességnél, Nálunk Angyali Hadnagy vallunk hogy már lettél: Ellenségtől el-ragadgy, kit régen meg-győztél, Néki menséget ne-adgy, kit fán meg-kötöztél.

Sok nyomorúságokkal meg-epedt népednek, Isten légy oltalommal a' Keresztyénségnek: Romlására a' halál midőn jő a' testnek, Tégy a' Választottakkal lakossá Mennyégnek.

Atya, Fiú, Szent Lélek, kit egy szeretetben, Angyalokkal dicsirnek Seregink egyemben: Tűze kegyességednek égessen szivünkben, Idők ha végeződnek, végy te-bozzád, Amen.

M A S.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Aſzſzonya.

IMádunk mi téged Szent Háromság, Kiben ſemmi nem lehet hamiſság: Hanem csak az Szent örök igaſság, Segítségre bizony nagy gazdagság.

Atya, Fiú, és Szent Lélek Iſten, Három Személy, de egy erőſségben: Fogyatkozás nállad ſemmi nincsen, Uralkodván örök dicsőſségben.

Imádunk mi téged Atya Iſten, Fiad-által könyörgünk ſzüntelen: Szent Lelkedet önts-belénk tellyeſen, Hogy meg-tartson végig igaz Hitben.

Imádunk mi téged Fiú Iſten, Kit az Atya ſzült örök időkben: Es érettünk alkalmas időben, Bé-öltözél nyomorúlt teſtünkben.

Kínt ſzenvedél, meg-halál érettünk, Hogy általad le-moſatnék ſzennyünk: Es Szent Atyád kedvellene bennünk, Kik tégedet igazán tiſztelünk.

Imádunk mi tégedet Szent Lélek, Ki, tüzétől meg-gyuladván égek: ſzerelmedtől ugyan meg-éledek, Bánatimban vigaſztaláſt lelek.

Te vagy nékünk kedves vigaſztalónk, Ördög-ellen harczunkban biztatónk: Félelmünkben erős bátorítónk, El-eſtünkben te vagy gyámolítónk.

Te ſzármazál az Atya Iſtentől, Egyetemben a' Fiú Iſtentől: Nemſzületvén, hanem ſzerelmektől, Fualtatál, mint egy erős ſzéltől.

Téged azért egy örök Iſtennek, Vallunk, s' hiſzünk egyenlő erőnek: Meg-ſzentelő Szent Lélek Iſtennek, Háromságban harmadik Személynek.

Dicsirteſsél azért Szent Háromság, Teremtő Ur és nemző Atyaság: Meg-teſtesült ſzületett Fiúság, Es Szent Lélek örvendő vigaság. Amen.

HY M-

HYMNUS.

Nota: *Ave Maria*, bóldog Iſten Annya.

O *Pater Sancte mitis atquè pie, O IESU Chriſte Fili venerande, Paracleteque Spiritus & alme, DEUS æterne.*

Trinitas Sancta, Unitasquè firma, Deitas vera, bonitas immenſa, Lux Angelorum, Salus Orphanorum, Spesquè cunctorum.

Serviunt tibi cuncta quæ feciſti, Te benedicunt, laudant quos creâſti. Nos quoquè tibi pſallimus devoti, Tu nos exaudi.

Gloria tibi omnipotens DEUS, Trinus, & Unus, magnus, & excelſus. Te decet Hymnus, Honor, Laus, & Decus, Omne per ævum. Amen.

OH mi Szent Atyánk, kegyes, és kegyelmes, O IESUS Chriſtus, tiſztelendő Fiú, Vigaſztaló, és éltető Sz Lélek, Egy bizony Iſten.

Te Szent Háromság, és erős Eggyeſség, Felséges jóság, és bizony Iſtenség, Angyalok Napja, árvák ſegítsége, Bűnös reménye.

Néked ſzolgálnak teremtett-állatid, Dicsirnek téged minden alkotmányid: Mi-is te-néked dicsiretet mondunk, Halgaſs-meg kérünk.

Dicsőſség néked Minden-ható Iſten, Ki állatban Egy, és Három Személyben: Tégedet illet tiſzteſség, dicsiret, Örökké, Amen.

DE DULCISSIMO NOMINE JESU.

A' Drágalátos JESUS Nevéről.

I*ESU Salvator, Mundi amator. Tu es florum flos. O IESU pie, Fili MARIÆ, Eja audi nos.*

Alme Rex Regum, Conditor rerum.
Bellator fortis, devictor mortis.
IESU benigne, honore digne.
Sponſe Cœleſtis, Divine teſtis.
O glorioſe, IESU formoſe.
Ovium Paſtor, noſter plaſmator.
O IESU dulcis, qui nos hic fulcis.

Tu es Florum Flos.
O IESU pie, Fili MARIÆ, Eja audi nos.

O Consolator, & Vitæ sator.
Nostrum solamen, dulce levamen.
O IESU mitis, ô vera vitis.
IESU mirande, & prædicande.
Patriarcharum lux Prophetarum.
Apostolorum Doctor Doctorum.
Gemma Virtutum, fac iter tutum.
Ad Cœli Regna nobis æterna.
Sit tibi Christe modulus iste.
Et tibi Pater, honor ter, quater.
Sit Trinitati, quam laudant Sancti.

Tu es Florum Flos.
O IESU pie, Fili MARIÆ, Eja audi nos.

AFFECTUS IN IESUM SUPER OMNIA amabilem.

Per contemptum quatuor Elementorum.

VIs tibi dicam IESU mi? Mei amorem animi? Quo accensus incalescit inardescit. Quidquid amabile Mundus dat, Cor IESU minùs æstimat.

TERRA thesauris allicit, Flores spirantes exerit, Monstrat flores, monstrat frondes, Urbes, montes. Quidquid amabile TERRA dat, Cor IESU minùs æstimat.

MARE corallum jactitat, Se diligendum prædicat, Uniones & Syrenes, fontes amnes. Quidquid amabile MARE dat, Cor IESU &c.

Flabilis AURA sibilat, Aves in me circumvolant, Quidquid vivit, per me spirat, & se gyrat. Quidquid amabile AURA dat, Cor &c.

IGNIS ad hæc ingreditur, Is ita cor alloquitur: Suum vitalem dans calorem, dans ardorem. Quidquid amabile IGNIS dat, Cor &c.

CARO venatur sensibus, Sensus adhæret dapibus, Inescatur, impingvatur, dilatatur. Quidquid amabile CARO dat, Cor IESU minùs æstimat.

DOEMON irrepit callidus, Allicit cor honoribus, Ponit fraudes inter laudes, cantus, saltus. Quidquid amabile DOEMON dat, Cor &c.

Adde mundorum millia, Mille millena gaudia, Cordis æstum non explebunt, non arcebunt. Quidquid amabile TOTUM dat, Cor IESU minùs æstimat. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

EGO amo te, & tu amas me, ô dulcissime Seraphim Rex, Salus hominum, Vita & Spes. Et tu amas me, plusquàm ego te, ô quàm grandis est amor iste, dilectissime, IESU Christe. ℟. Occiderunt te propter servum me, Et tu solus es Vita hominum, Salus & Spes.

Tu creâsti me, ego læsi te, In patibulo video te, in deliciis respice me. Tu ornatum me, ego nudum te, Tua anima erit pro me, meam teneo solùm pro te. ℟. Audi IESU me deprecantem te, Et perducas me, ubi Angeli vivunt in te. Amen.

ALIUS.

GAudete dulces lacrymæ, cessat dolor. O IESU plenus gratiæ, crescit amor. ℟. Amor IESU, mea Vita, Salus mea, Spes mea, Voluptas mea infinita.

IESU meum solatium, Cœli Numen, Fons vivus, omne gaudium, mentis Lumen. ℟. Tu Lux Mundi, tu Thesaurus, tu Salvator, tu Cœli Rex, tu Cœlestis Imperator.

IESU flos Matris Virginis, dulcis ori, Amore tui Nominis fac me mori. ℟. Frivola Mundi voluptas, quàm vilescit, Et mens ad nectar Coeleste inardescit.

Tu mea gloriatio, meus odor, Amoris consummatio, totus ardor. ℟. Te prædicat Coeli Chorus, te honorat, Et tuas laudes replicat, te adorat.

O IESU mi dulcissime, Vitæ vena, Spes suspirantis animæ, & Corona. ℟. Tibi Laus, tibi Honor, tibi Regnum, Tibi Cultus, tibi Decus in æternum. Amen.

MAS.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

OH én szerelmes IESUS-om, Kegyes Teremtőm, Királyom, Eletem, világosságom, Koronám, és bóldogságom Lelkemnek édes vendége, Drága kincse, s' Vő-legénye: Kérlek ne távozzál tőlem, Maradgy mindenkor én-velem.

Hogy gyarló testem nyugodgyék, De lelkem el-ne aludgyék: Csak te-benned gyönyörködgyék, Veled bátran nyájaskodgyék.
Szent Neved légyen paisa, Fényes sisakja, s' pánczéllya: Te Szent Kereszted fegyvere, Ellenségem rettentője.
Ments-meg hirtelen haláltól, Ördög incselkedésétől: Testnek fertelmeségétől, Minden halálos-vétektől.
Hálát adgyunk az Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek: Egyenlő három Személynek, Egy-állatú Istenségnek. Amen.

M A S.

Nota: O Istennek Szent Annya &c.

O Istennek Szent Fia, ô szépséges IESUS. Mennyeknek alkotója. Edeséges IESUS.
Tekints reánk szemeddel, ô szépséges IESUS. Látogass kegyelmeddel. Edeséges IESUS.
Adgy Malasztot népednek, ô szépséges Iesus. Kik szüntelen dicsirnek. Edeséges Iesus.
Országunknak óltalma, ô szépséges Iesus. Tündöklő Arany-alma. Edeséges Iesus.
Ne-hadgy minket el-veszni, ô szépséges Iesus. Bűnnek torkában esni. Edeséges Iesus.
Gerjezd-fel mi szivünket, ô szépséges Iesus. Vidd-bé Menyben lelkünket. Edeséges Iesus.
Esedezzél érettünk, ô szépséges Iesus. Légy mindenkor mellettünk. Edeséges Iesus.
Ne-fordúly-el orczáddal, ô szépséges Iesus. Tölcs-bé ajándékiddal. Edeséges Iesus.
Öncs-belénk szerelmedet, ô szépséges Iesus. Tisztán égő tüzedet. Edeséges Iesus.
Hogy Szüz testel szolgállyunk, ô szépséges Iesus. Tiszta szivünkel áldgyunk. Edeséges Iesus.

Segits

Segits kérünk, minnyájan, ô szépséges Iesus. Halálunknak óráján. Edeséges Iesus.
Gyönyörködgyél Mennyégben, ô szépséges Iesus. Szenteknek seregiben. Edeséges Iesus.
Vég-nélkül dicsirtesél, ô szépséges IESUS. Atya, Fiú, Szent Lélek. Edeséges IESUS. Amen.

M A S.

Nota: *Salve mundi salutare, &c.*

BAtorítója szivünknek, Vigasztalója lelkünknek, Légy ô IESUS életünkben, s' Mellénk-álly minden igyünkben. O IESUS légy segítségünk: Nincs kivüled reménségünk.
Önts-reánk Szent áldomásid, Küld hozzánk régi áldásid: Gyógyits-meg lelkünk fájdalmit, Enyhits-meg szivünk siralmit. O &c.
Lám azt igírted mi-nékünk, Szent Nevedben a' mit kérünk: Minden meg-adatik nékünk, Ne-nézd tehát a' mi vétkünk. O &c.
Kegyelmes Menybéli Király, Vétkeink-ért meg-ne útály: Sőt kegyelmesen mellénk szály, Nagy erőddel környülünkály. O &c.
Irígy ördög ne-bánthasson, Kisírteti ne-árthasson: Mellénk közel nejárhasson, Hogy hozzája ne-hajthasson. O &c.
Szent Háromság áldott légyen, Szent kedvében minket végyen: Es kívánt jót velünk tégyen, Mondgya minden Lélek, Amen. O IESUS légy segitségünk: Nincs kivüled reménségünk.

A L I U S.

Nota: *O mi pulcher flosculе. fol. 88.*

IESU cordis gaudium, salve IESU. Pectoris incendium, salve IESU. Animæ præsidium, salve IESU. Salve bone IESU.
Nihil te est svaviùs, svavis amor. Nihil te est dulciùs, dulcis amor. Nihil te est mitiùs, mitis amor. IESU mitis amor.
Millies te cogito, veni Sponse. Millies te flagito, veni Sponse. Millies te rogito, veni Sponse. Chare veni Sponse.

Merge

Merge me viſceribus, Cor liqueſcit. Lacta me uberibus, mens dulceſcit. Conde me vulneribus, ſpes vireſcit. Vita repubeſcit.

Frigeo; accende me, ô Creator. Lugeo; ſolare me, ô Solator. Morior; defende me, ó Salvator, IESU mi Salvator. Amen.

MAS.

Nota: O Iſtennek Szent Annya, &c.

IDvez-légy Szent életünk,
Buzgó ſzivel imádunk,
Igédet magaſztallyuk,
Jöj mi-hozzánk, ne-kéſsél,
Hogy ſzereſsük Országod,
Azért kegyes Pellikán,
Szent teſtednek kinnyait,
A' te nagy érdemedet,
Igy gerjed-fel mi ſzivünk,
Mert a' te Szent ſzerelmed,
Add bününk-bocsánattyát,
Mi lelkünk meg-tiſztúlván,
Veled ſzivünk meg-újúl,
Dicsiret az Atyának.

O ſzépséges IESUS.

Téged ohajt mi lelkünk.
Szent óltáron áldozunk.
Jelen-létedet vallyuk.
Lelkünkben igyekezzél.
Utállyuk e' Világot.
Ne-hadgy éltünk utóllyán.
Szemléllyük mindenkor itt.
Ez-által ránk terjeſzſzed.
Hogy csak téged ſzereſsünk.
Igaz örőm jó-kedved.
Szánd lelkünk kárhozattyát
Akkor fogadd-bé méltán.
Minden bánatunk el-múl.
Tellyes Szent Háromságnak

Edeſségés IESUS.

Jubilus Sancti Bernardi de Nomine IESU.

IESU dulcis memoria, Dans vera cordis gaudia, Sed ſuper mel, & omnia, Ejus dulcis præſentia.

Nîl canitur ſuaviùs, Auditur nîl jucundiùs, Nîl cogitatur dulciùs, Quàm IESUS, DEI Filius.

IESU ſpes pœnitentibus, Quàm pius es petentibus, Quàm bonus te quærentibus, Sed quid invenientibus?

IESU dulcedo cordium, Fons vivus, lumen mentium. Excedens omne gaudium, Et omne deſiderium.

Nec lin-

Nec lingva valet dicere, Nec litera exprimere, Expertus poteſt credere, Quid ſit IESUM diligere.

IESUM quæram in lectulo, Clauſo cordis cubiculo, Privatim & in publico, Quæram amore ſedulo.

Cum MARIA diluculo, IESUM quæram in tumulo, Clamore cordis quærulo, Mente quæram, non oculo.

Tumbam perfundam fletibus, Locum replens gemitibus, IESU provolvar pedibus, Strictis hærens amplexibus.

IESU Rex admirabilis, Et triumphator Nobilis, Dulcedo ineffabilis, Totus deſiderabilis.

Mane nobiſcum Domine, Et nos illuſtrâ lumine, Pulsâ noctis caligine, Mentem replens dulcedine.

Quando cor noſtrum viſitas, Tunc lucet ei veritas: Mundi vileſcit vanitas. Et intus fervet Charitas.

Amor IESU dulciſsimus, Et verè ſuaviſsimus, Plus millies gratiſsimus, Quàm dicere ſufficimus.

Hoc probat ejus paſsio: Hoc ſangvinis effuſio; Per quam nobis Redemptio, Datur, & DEI viſio.

IESUM omnes cognoſcite, Amorem ejus poſcite, IESUM ardenter quærite, Quærendo inardeſcite.

Sic amantem diligite, Amoris vicem reddite, In hunc odorem currite, Et vota votis reddite.

Pars Secunda.

JESU mi bone ſentiam, Amoris tui copiam, Da mihi per præſentiam, Tuam videre gloriam.

Cùm dignè loqui nequeam, De te tamen ne ſileam, Amor facit ut audeam, Cum de te ſolo gaudeam.

Tua IESU dilectio, Grata mentis refectio, Replens ſine faſtidio, Dans famem deſiderio.

Qui te guſtant, eſuriunt, Qui bibunt adhuc ſitiunt, Deſiderare neſciunt. Niſi IESUM quem diligunt.

Quem tuus amor ebriat, Novit quid IESUS sapiat, Quàm fœlix est, quem satiat. Non est ultra quod cupiat.

IESU decus Angelicum, In aure dulce canticum. In ore mel mirificum, In corde nectar Cœlicum.

Desidero te millies, Mi IESU quando venies? Me lætum quando facies? Ut tuo vultu saties.

Amor tuus continuus, Mihi langvor assiduus, Mihi IESUS mellifluus, Fructus vitæ perpetuus.

IESU summa benignitas, Mihi cordis jucunditas, Incomprehensa bonitas, Tua me stringat Charitas.

Bonum mihi diligere, IESUM, nîl ultra quærere, Mihi prorsùs deficere, Ut illi queam vivere.

O IESU mi dulcissime, Spes suspirantis animæ, Te quærunt piæ lachrymæ; Te clamor mentis intimæ.

Quocunquè loco fuero, Mecum IESUM desidero, Quàm lætus cùm invenero; Quàm fœlix cùm tenuero.

Tunc amplexus, tunc oscula, Quæ vincunt mellis pocula; Sed in his parva morula, IESUM sequar per sæcula.

Jam quod quæsivi, video, Quod concupivi, teneo. Amore IESU langveo, Et corde totus ardeo.

IESUS cùm sic diligitur, Hic amor non extingvitur, Non tepescit, nec moritur, Plus crescit, & accenditur.

Hic amor ardet jugitèr, Dulcescit mirabilitèr, Sapit delectabilitèr, Et delectat fœlicitèr.

Tertia Pars.

Hic amor missus cœlitùs, Hæret mihi medullitùs, Mentem accendit pœnitùs, Hoc delectatur spiritus.

O beatum incendium! Et ardens desiderium. O dulce refrigerium! Amare DEI Filium.

IESU flos Matris Virginis, Amor nostræ dulcedinis; Tibi laus, honor, Numinis, Regnum beatitudinis.

Veni,

Veni, veni Rex optime, Pater immensæ gloriæ. Affulge menti clariùs, Jam expectatus sæpiùs.

IESUS Sole serenior, Et balsamo suavior, Omni dulcore dulcior, Præ cunctis amabilior.

Cujus gustus sic afficit, Cujus odor sic reficit, In quo mens mea deficit, Solus amanti sufficit.

Tu mentis delectatio, Amoris consummatio. Tu mea gloriatio, IESU Mundi salvatio.

Dilecte mi revertere; Consors paternæ dexteræ; Hostem vicisti prosperè, Jam Cœli Regno fruere.

Sequar quocunquè ieris, Mihi tolli non poteris, Cùm meum cor abstuleris, IESU laus nostri generis.

Cœli Cives occurrite, Portas vestras attollite, Triumphatori dicite: Ave IESU Rex inclyte.

Rex Virtutum, Rex Gloriæ, Rex insignis victoriæ. IESU largitor gratiæ, Honor Coelestis curiæ.

Tu fons misericordiæ; Tu veræ lumen patriæ: Pelle nubem tristitiæ, Dans nobis lumen gloriæ.

Te Coeli chorus prædicat, Et tuas laudes replicat, IESUS Orbem lætificat, Et nos DEO pacificat.

IESUS in pace imperat, Quæ omnem sensum superat: Hanc mea mens desiderat, Et illâ frui properat.

IESUS ad Patrem rediit, Coeleste regnum subiit; Cor meum à me transiit, Simul post IESUM abiit.

Quem prosequamur laudibus, Hymnis, votis, & precibus, Ut nos donet coelestibus, Secum perfrui sedibus. Amen.

IESU dulcis &c. Szent Bernárd szive örőme tapsolása.

IESUS Szent szivek arannya, Mennyei sereg Királlya: Lelkünk éjének csillaga, Dicsőſségnek fęnyes Napja.

Nincsen ékessebb éneklés, Nincsen kedvessebb fül-zengés: Vigasságosb hegedűlés, IESUS nevénél édesb méz.

IESUS meg-térőknek fénye, Hozzád kiáltók reménye: Minden kincsünknek szekrénye, Bűnös lelkünknek vezére.

IESUS szivnek édesége, Elő-küttya, fényesége: Téged keresőknek kincse; Meg-találóidnak színe.

Sem nyelv azt meg-nem mondhattya, Sem elme meg-nem foghattya: Csak ki próbálta, tudhattya: Mi légyen szerelmed langja.

Iesust ágyamban keresem, Soha el-nem felejthetem: Szivemből kinem vethetem; Hozzá vonszon szeretetem.

Semmi-képpen nem-nyughatom, Míg Iesust fel-nem találom: Keresem, s' ha meg-lelhetem, Szivem kebelében tészem.

Mariákkal jó hajnalban, Keresem a' koporsóban: Szív-béli óhajtásimban, Kiáltom kívánságimban.

A' sirt kőny-húllatásimmal, Meg-öntözöm siráſimmal: Lábát szemem forrásával, Mosom, s' meg-törlöm hajammal.

Iesus te Királyi-széked, Gyöngyel fénlik öltözeted: Balsamommal tellyes kezed, Mézzel foly szádból beszéded.

Uram Iesus maradgy nálunk, Légy lelkünkben fényes Napunk: Hogy el-mennyen setét éjünk, Csak te légy világosságunk.

Mikor látogatz bennünket, Meg-vídámitod szivünket: Földhöz ragadott elménket, Egbe emeled lelkünket.

Edes a' Iesus szerelme, El-fogyhatatlan kegyelme: Ezerszer édesb szép színe, Hogy sem egész Világ méze.

Meg-mutatta ezt sok kínnya, Drága Vérének ontása: Mely lőn bűnünk el-mosása, Lelkünk sebe gyógyítása.

Iesust minnyájan keressük, Velünk-létét szomjúhozzuk: Nagy buzgó szivel kívánnyuk, Ha el-távozik, óhajtsuk.

Ily szeretőnket szeressük, Es szeretettel fizessünk: Illattya után siessünk, Kedvé-ért kedvet térítsünk.

Iesus Malasztnak kút-feje, Szeretetünknek gyükere: Kegyelemnek folyó-vize, El-fogyhatatlan tengere.

Iesus Malasztnak kezdője, Örömnek fel-gerjesztője: Uj kegyelemnek reménye, Minden jóknak meg-szerzője.

Második

Második Rész.

KEgyes IESUS add érzenem, Szerelmednek langját bennem: Engedgyed nyilván szemlélnem, Szent színed, s' veled egy lennem.

Méltán rólad nem szólhatok, De még-is nem halgathatok: Mert szerelmedtől gyuladok, s' Csak te-benned vigadhatok.

Iesus a' te szerezted, Ad nékünk gyönyörűséget: Lelkünkben Mennyei mézet, Harczunkban nagy győzedelmet.

Kik téged éznek, éheznek, Mert szeretetteddel égnek: Szent tűzeddel gerjedeznek; Jelen-léteddel örülnek.

A' kik isznak, szomjúhoznak, Hozzád Iesus kívánkoznak: Semmit kívánni nem tudnak, Hanem Iesust, kit sohajtnak.

Szerelmed kit meg-elégit, Az tudgya javaid ízit: Bóldog a' kit megrészegit, Edes borával vídámit.

Angyali zengés fülünkben, Mennyei Manna nyelvünkben: Gyönyörűség életünkben, Iesus neve méz szivünkben.

Iesus ezerszer kívánlak, s' Mikor lészen hogy lássalak: Mikor mondod hogy ím hijlak, Kebelemben meg-nyugotlak?

A' te szüntelen szerelmed, Hoz nékem kedves győtrelmet: Napnál világosb értelmet, örök-életre kegyelmet.

Iesus Angyali ékesség, Fülben szép zengő kedvesség: Szájban mézizű édesség, Szivben víg örvendetesség.

Iesus te Mennyei Szentség, Szív-béli csuda édesség: Meg-foghatatlan ékesség, Vonny hozzád Mennyei szépség.

Jó nékem Iesust szeretnem, Kivüle mást nem-keresnem: Magamtól fottig el-esnem, Véle éppen eggyé lennem.

Oh én szerelmes Iesusom, Minden igyemben óltalmom: Téged sok kőny-húllatásom, Ohajt; minden kívánságom.

Valahol lészek kívánlak, Siralmim-között kiáltlak: Bóldog lészek, ha meg-foglak: Bóldogabb ha meg-tarthatlak.

Akkor bátran ölelgetlek, Szivem kebelébe vészlek: Lelkem ágyába feketlek, Ölemből el-nem ereztlek.

Ott tégedet örömömben, Tészlek Császári-székedben: Hogy Király leheſs szivemben, Koronát tészek fejedben.

Már látom a' kit kedveltem, Meg-leltem a' kit kereſtem: IESUS tőlled fel-gerjedtem, Szerelmedtől meg-győzettem.

Immár vígan botod-alá, Hóldolok szép Zászlód-alá: Minden búmban szárnyad-alá, Sietek óltalmad-alá.

Oh Ieſus édes szerelmem, Sieſs hozzám drága kincsem: Szeretetedre gerjedtem, Oh Ieſus egy reménségem.

Ieſuſt mikor igy szerettyük, Lelki kincsünket nevellyük: Szivünk házát ékesittyük, Vont-aranyba öltöztettyük.

Illy álhatatos szeretet, Szerez szivben csuda izet: Nemz csuda gyönyörűséget, Es bóldogságos örömet.

Harmadik Rész.

EZ szeretet Menyből szállott, Csontom velejében hatott: Követésére inditott, Szeretetire gyulaſztott.

O bóldogságos gyuladás, Sziv-béli kedves langozás: O nyugodalmas fáradás, Ieſuſſal-való maradás.

Ieſus szivünk gyöngy-virága, Lelki-kertünknek rósája: Jó-illatú Lilioma, Fejünk gyémánt-koszorúja.

Jővel oh Szentek Királya, Dicsőſségnek Koronája: Jöj-el, jöj-el szivünk Napja, Es kivánatos világa.

Ieſus Nap-fényénél fényesbb, Csillagok gyöngyénél ékesbb: Mézédeſségnél édeſebb, Minden kincsnél leg-kedveſebb.

Már hozzád vontad szivemet, Vezérletted kéréſemet: Lelkemre ékes színedet, Nyomd pecsétül személlyedet.

Ieſus Szűz Anya virága, Szerelmünknek kedves háza: Menybéli dicsiret áldgya, Neved; idveſség Királya.

Oh szivnek gyönyörűsége, Szerelemnek tellyeſsége: Lelkemnek oh dicsőſsége, Ieſus Világ idveſsége.

Ieſuſt

Ieſuſt minnyájan örömmel, Magaſztallyuk dicsirettel: Szereſsük tiszta lélekkel, Kőveſsük langoló szivel.

Hogy a' ki illyen kínokat, Szenvedett illy fájdalmakat: Teſt-szaggató oſtorokat, Illy kegyetlen hóhérokat.

Annak mi-is életünket, Adhaſſuk minden erőnket: Oltárúl nyújtsuk szivünket, Szent áldozatúl lelkünket.

Ezzel fizeſsünk kínnyá-ért, Illy buzgó szereteti-ért: Értünk szenvedt halálá-ért, Drága Vére-ontásá-ért.

No már szerelmem menny haza, Atya Iſtennek Job-karja: Meg-hóldolt kezed bajnokja, Légy Országodnak Királlya.

Követlek mindenütt téged, Senki tőlled el-nem vehet: Ha már elvontad szivemet, Ieſus el-ne-hadgy engemet.

Eleiben Szent Angyalok, Emellyétek-fel kaputok: Nyertes Királyt fogadgyátok, Idvezlyétek, mert Uratok.

Dicsőſségnek vagy Királlya, Erős harcznak nagy bajnokja: Ieſus Malaſztnak adója, Örök jónak alkotója.

Te vagy bizony hazánk fénye, Te érdemünknek szekrénye: Te bánatunk enyhítője, Te bóldogságnak szerzője.

Tégedet áldnak Mennyégben, Magaſztalnak dicsőſségben: Ieſus vigaſztaly éltünkben, Jutaſs Atyádnak kedvében.

Békeſségben van Országod, Minden jóbúl áll, jószágod: Ieſus e' szép gazdagságod, Gazdagitson meg, s' áldáſod.

Ieſus Attyához fel-hatott, Örökségében bé-szállott: Szivem tőllem el-szakadott, Ieſus-után ragadtatott.

Kit kőveſsünk dicsirettel, Jó-akarattal, víg-kedvel, Hogy mi-is a' Szent Lélekkel, Leheſsünk eggyütt Iſtennel.

Ieſus Angyalok öröme, Aldott légy szemünknek fénye: Aldott légy Szenteknek kincse, Aldott légy Angyalok gyöngye.

Ezerszer IESUS áldott légy, Meg tiz-ezerszer áldott légy: Meg száz-ezerszer áldott légy, Tömény ezerszer áldott légy.

AMEN.

IESUS

IESUS Puſio Adamatus, & per totius ſuæ vitæ acta conquiſitus, & concomitatus.

PRIMA PARS.

Nota: Vedd jó néven én ſzivemet.

I.

MIg nem-látom víg orczádat, O édes IESUS-om. s' Nem-hallom bíztató ſzódat, O édes IESUS-om. Gyáſzban tartod én lelkemet, s' gyötrelemben bús-ſzivemet. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.

Sic dicuntur omnes Verſus.

Mert im ſzivem fel-gyúladott. Szerelmed-ért el-lankadott. Meg-únta e' roſz Világot, s' benned keres nyugodalmot.

A' földnek nagy kerekségét. Bé-járom míg ſzerelmesét. Téged lelkem egy örömét, fel-talállak drágább kincsét.

Mikor ſzéllyel bújdoſtomban. Mindent kérdeznék útomban. Hol van az én ſzerelmeſem, a' kit ſzeret az én lelkem?

Imé én jó ſzerencsémre Juda Bethlehem földébe. Igazítnak hogy el-mennék, s' ott találnám kit kereſnék.

Nagy gyorſon Bethlen Városba. El-menék egy Iſtállóba. Kereſvén ott a' Jáſzolyba, találálak kis pólába.

Ottan mindgyárt le-borúlék. Szent Atyádnak hálát adék. Nagy gyengén lábadhoz nyúlék, s' azt meg-csókolván, igy ſzóllék:

II.

MIvel már fel-találtalak, O édes IESUS-om. Moſt ſzivemhez úgy kapcsollak, O édes IESUS-om. Hogy ſohúl el-ne maradgyak: veled éllyek, járjak, s' hallyak. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.

Nyólczad-nap mikor Nevedet. Adgyák, s' metéllik teſtedet. Fel-ſzedem csepp-véreidet, s' bé-kötöm kis ſebecskédet.

Artatlan Véred cseppeit. Kőny-húllatáſod gyöngyeit. Szivembe piros rubintit, bé-rejtem mint drága kincsit.

Három

Három Király mint Királyhoz. El-jő hozzád mint Urához. Aranyat, Temjént, Myrrhát hoz, imádván meg-ajándékoz.

Azonban mennyünk Templomba. Szűz Anyáddal tiſztüláſra. Ott foglak, s' teſzlek Oltárra, mint bárányt az áldozatra.

Oſztán fuſſunk Egyiptomba. Mert Heródes nagy haragba. Hogy nejuthaſs Királyságra, keres téged a' halálra.

Olly nagy úton az ölembe. Gyakran veſzlek kebelembe. Ölelgetvén örömömbe, csókolgatlak ſzerelmembe.

III.

OTt az idegen Orſzágban, O édes IESUS-om. Hét eſztendőt Sellér-házban, O édes IESUS-om. Töltsünk ſzegény állapatba, míg leſz Heródes halála. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.

Meg jőjünk Galilæába. A' Názáret Városába. Szent Anyád ſzolgálattyába, ott legyünk iffiúságodba.

Hogy léſz tizen-két eſztendős. Nem leſz Doctor olly nagy idős. Kit Templomban midőn bé-jőſz, kőzöttök ülvén meg-nem győzſz.

Akkor harmad-nap jaj-ſzóval. Hegyen, völgyön Szent Anyáddal. Kereslek nagy fájdalommal, míg talállak Doctorokkal.

Viſzſzá-megyünk nagy örömben. Meg-lelt kincsel Názáretben. Ott éllyünk engedelemben, néha Fa-Acs meſterségben.

Harminczadik eſztendőben. János meg-kereſztel vizben. Szent Atyád ſzól az Egekben, Szent Lélek rád ſzál a' kőzben.

Onnat mennyünk a' puſztában. A' vadak társaságában Ott negyven-nap böjtölésben, legyünk csak elmélkedésben.

IV.

A' Sátán el-jő meg-kéſért, O édes IESUS-om. Kővel; Iſteni erőd-ért, O édes IESUS-om. A' Templomon, ſzentségedért: a' hegyen, imádásá-ért. Oh én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.

Mind a' háromſzor meg-győződ. Es nagy ſzégyennel el-űződ. Elé-jűnek Szent Angyalid, ſzolgálnak mint hű ſzolgaid.
Az-után mégy haláſzokat. Kereſni Tanitványokat. Szegény igye-fogyottakat, s' gyógyítani nyavalyákat.
Leg-elsőben hív engemet. Gyógyíts-meg lelki ſebemet. Egeſd, meteld a' teſtemet, csak idvezítsed lelkemet.
Három eſztendőt tanítván. Tőlteſz: a' népet gyógyítván. Tartományokat bé-járván, s' mindent Menyorſzágban híván.
Mikor mindennel jól téſzeſz. Sok fáratságot fel-véſzeſz. s' Ennyi ideig ott léſzeſz, ſzidalmat jutalmúl véſzeſz.

SECUNDA PARS.

I.

MEnnyűnk-fel már az Innepre, O édes IESUS-om. Mind egy-gyűtt Jerusálembe, O édes IESUS-om. Pálmával jőnek elődbe, Oſanna ſzót énekelve. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.
Ott meg-ládd kik őrőmőkbe. Ruhájok teritik földre. Ötöd-napra életedre, ſzomjúhoznak Szent véredre.
Mikor leſzűnk a' Városba. Vacsoráló vendég-házba. Egnek, Földnek csudájára, térdre állaſz láb-mosáſra.
A' többi-kőzt gyilkoſnak-is. Lábát moſod Júdáſnak-is. Moſd-meg Szivem énnékem-is! nem csak lábom, de fejem-is.
Ezek-felett ſzerelmedbe. Teſted, s' Véred eledelbe. Teſtamentom-tételedbe, hagyád kenyér, s' bor-ſzínébe.
Mennyűnk-ki már éczakára. A' Getsemani Majorba. Vér-veríték jő orczádra, háromſzori imádságba.
Erted jőnek lámpáſokkal. Papok ſzolgai botokkal. Judás el-árúl a' csókkal, s' ſzolgák meg-kőtnek rab-ſzíjal.

II.

VIſzſza-viſznek a' Városba, O édes IESUS-om. Vernek mindenűtt az útba, O édes IESUS-om. Rúgnak, s' dőfnek haragjokba, míg jutnak Annás házába. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.
Segély reá hogy ne-fęllyek. A' hol kínoznak ott legyek. Sohonnan ki-ne rekedgyek, s' minden kínodban réſzt vegyek.
Annás Papnál kínaidat. El-kezdéd ſok fájdalmidat. Hogy kérdik tudományodat, arczúl-csapják Szent orczádat.
Mindgyárt viſznek Kaifáshoz. s' Roſz, gaz-cseled ott mint kínoz. Ejjel csak rajtad mulatoz, nincsen ſzáma mennyi kínt hoz.
Reggel adnak Pilátuſnak. A' Cſáſzár Tiſzt-tartójának. Ott hamiſſan bé-vádolnak, hogy magad mondtad Királynak.
Pilátus kűld Heródeſnek. Hogy ott halgatſz mikor kérdnek. Merő bolondnak itílnek, s' csúff-ruhába öltőztetnek.
A' ſzámtalan Nép láttára. Kik egybe-gyűltek csudádra. Minden-felől az úczákra, ki-hoznak a' csúff-ruhába.

III.

EGig hallik a' kiáltás, O édes IESUS-om. Minden-felől a' húritás, O édes IESUS-om. Nincs egyébb csak ſzidalmazás, s' véghetetlen ſok káromlás. O én édes ſzép kiſdedem, ſzerelmes IESUS-om.
Pilátushoz úgy hurczolnak. Viſzſza-vivén tépnek, s' rúgnak. Tanácsházba meg-állítnak, ſok kínzáſtól meg-nem álnak.
Itt újobban bé-árúlnak. Pilátuſnak igy vádolnak. Hogy adót többé Cſáſzárnak, meg-tiltottad ne-adgyanak.
Miattad már az Orſzágban. Vadnak csak háborúságban. Az egéſz Nép bódúlásban, s' rővid-nap el-fordúlásban.
Jobb egy embernek halála. Hogy ſem ſokaknak romláſa. Ez Kaifás kiáltáſa, s' jővendő prófętáláſa.

Illy szókra támad indúlás. A' nép-kőzött nagy riadás. Minden-felől csak rikóltás, öld-meg, öld-meg; illy kiáltás.
Azt immár el-nem álhatom. Szemeimet bé-kell zárnom. Mert látásra nem birhatom, szóval-is alig mondhatom.

IV.

TEged Világ Teremtőjét, O édes IESUS-om. Mindenek bé-fedezőjét, O édes IESUS-om. Ruháidtól meg-fosztának, s' merő mezítelen hadnak. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.
Szent Lélektől formáltatott. Szűztől szűzen adattatott. Szűz tejével tápláltatott, s' illy ártatlant föld nem látott.
Ezt a' gyenge Szent testedet. Le-kőtőzvén kezeidet Hohérok verik, szaggattyák, Szent véred rútúl tapodgyák.
Ostor, s' veszszők el-szakadnak A' hohérok el-fáradnak. Epséget benned nem hadnak, s' hólt-eleveren már látnak.
Még sem elég; mást gondolnak. Tövisből Koronát fonnak. Azt fejeden addig verik, míg agyad-velejit érik.
Szemeidet bé-kőtőzik. Arczúl-vernek, s' azt kérdezik. Ki üte? ők azt nevetik, s' Szent orczád mind bé-pőkdősik.
Pilátus népnek ki-mutat. Viszont reád fel-kiáltat. Öld-meg, öld-meg, nincs Királyunk, hanem vagyon csak Császárunk.
Sententziát reád mondnak. Keresztfát válladra adnak. Tolvajokkőzzé állatnak, s' Calvária hurczolnak.

TERTIA PARS.

I.

EZ útadban veled mégyek, O édes IESUS-om. Ha ezer ütést-is vészek, O édes IESUS-om. Másnak vinni nem engedem, Keresztedet: csak én viszem. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Calvá-

Calvárián le-rángattyák. Ruháidot, hogy fel-oszszák. Tested vérrel bé-boríttyák, és csak mezítelen hadgyák.
Hohérok gyorson forgódnak. Mert félnek hogy-ha mulatnak. Míg keresztre fel-hágatnak, kezekbe halva találnak.
Fára rángatva fektetnek. Vas-szegekkel le-szegeznek. Két Tolvajkőzzé emelnek, s' csúfolván reád sűvöltnek.
Mezítelen vas-szegek-kőzt. Hogy kínlódol Tolvajok-kőzt. En attam arra az ezkőzt, mikor vóltam a' vétkek-kőzt.
Ha te értem illy bűnős-ért. Sok kínnal halsz-meg szolgád-ért. Hallyak-meg én-is Uram ért: érted; illy szép szeretőm-ért.
Hétszer szóllasz a' keresztfán Epét meg kóstolsz, szomjúzván. Ottan fejedet le-hajtod, s' Lelked Atyádnak meg-adod.

II.

EGen a' Nap nem álhattya, O édes IESUS-om. Kinaidat nem láthattya, O édes IESUS-om. Magát gyászba bé-boríttya, s' halálodat úgy sirattya. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.
Kő-sziklák-is meg-repednek. Módgyok-szerint keseregnek. Nagy hegyek-is meg-rendűlnek, féltekben ugyan reszketnek.
Hát én bűnős hová legyek. Ejjel nappal mint keressek. Elég vizet szemeimnek, a' sirásra hol merítsek?
Halva láttyák Szent testedet. Még-is dárdával szivedet. Meg-nyittyák; hogy szerelmedet, nézzük végső csepp véredet.
Meg-hasított gyenge szived. Meg-mutatott nagy szerelmed. Engem hiu hogy el-mennyek, a' keresztről le-vegyelek.
Mindgyárt keresztre fel-hágok. Vas-szegeket ki-rángatok. Le-hozlak által-ölelve, s' tészlek Szent Anyád ölébe.
Ott több Szent gyülekezettel. En-is egy-felől kenettel. Kenlek: s' moslak könyveimmel, sebeid törlöm nyelvemmel.

III.

VEgre gyólcsban bé-takarunk, O édes IESUS-om. Kik hozzád férűnk, meg-fogunk, O édes IESUS-om. Sirva koporsóhoz viszűnk, sok jaj-szóval el-temetűnk. O én édes szép kidedem, szerelmes IESUS-om.

Harmad-nap dicsőségesen. Fel-támadsz győzedelmesen. Sok ezer lelket fogságból, hozván magaddal Lymbusból.

Negyven-nap velűnk itt mulatsz. Es minden vigasztalást adsz. Sok szenvedésre meg-biztatsz, mert árvaságba el-nem hadsz.

Olaj-fa hegyről láttunkra. Egbe mégy Atyád jobjára. Onnét Szent Lelket nyájadra, küldesz ránk Pünkőst-napjára.

Szent Lelket mikor el-veszszük. Erődet bennünk érezzük. Vigan mindent cselekeszűnk, s' éretted halálra megyünk.

Noha tőlem távúl mentél. Mikor földről Egbe léptél. Szemeimtől el-enyésztél, de szivemben helyet vertél.

Bethlehemi Istállóból. Míg Atyád akarattyából. Pálya-futásod elvégzéd, Veled járék; míg engedéd.

IV.

ENgedd immár halálomig, O édes IESUS-om. Utólsó pillantásomig, O édes IESUS-om. Még-is addig kereszlelek, míg a' hol vagy; meg-lellyelek. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Kérlek ne-halazd sokkára. Készíts engem-is halálra. Szent Lelkeddel baj-vívásra: s' légy velem végső órámra.

A' szarvas nem kívánkozik. Hideg kútra hogy szomjúzik. Utánnad mint óhajtozik, lelkem: s' szűntelen vágyódik.

Jővel, jővel szerelmesem. Eggyetlen-egy reménségem. Nedvesits-meg szárazságom, s' ólcs-meg éppen szomjúságom.

Segély, segély ez szándékba. Legyek úgy hozzád kapcsolva. Veled éllyek, járjak, s' hallyak, Szent Országodban láttalak.

Akkor

Akkor lelkem gyász-ruháját. El-vészed szivem fájdalmát. Hogy meglátom víg orczádat, s' meg-hallom biztató szódat.

Szivem, ártatlan Bárányom. Most eledelem, s' váltságom. Hóltom-után nagy jutalmom, légyen veled lakadalmom.

Ez mostani kéz-fogásunk, O édes IESUS-om. Hittel-adott mátkaságunk, O édes IESUS-om. Menyegzővel valósodgyék, s' Országodban bóldogodgyék. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

AMEN.

DE

DE SANCTISSIMO EUCHARISTIAE SACRAMENTO.

A' SZENT OLTARI SZENTSEGRŐL.

Hymnus D. Thomæ Aquinatis. Adoro te devotè latens &c.

IMádlak téged el-rejtett Istenség, Ez színek-alatt jelen-lévő felség. Ez színek-alatt jelen-lévő felség.

Im szivem néked adgya magát rabúl, Mely rólad elmélkedvén, majd el-ájúl. Mely rólad &c.

Szem, száj, íz, illetés, itt meg-csalatnak, Bátran hiszem a' mit füleim halnak. Bátran hiszem &c.

Hiszem a' míket az Isten Fia mond; Mert egyedül, csak ez Ige, szól bizont. Mert egyedül, &c.

Mind-az-által, mind kettőt hiszem, s' vallom, Es a' mit kért, a' jó Lator, kívánom. Es a' mit &c.

Sebeidet, mint Tamás nem szemlélem; De Istenségedet hirdetem, s' fęlem. De Istenségedet &c.

Add hogy ennél-is inkább higyjelek, s' Téged reménlvén, inkább szeresselek. s' Téged &c.

Ur halálának emlekeztetője, Elő-kenyér, éh-ember éltetője. Elő:

Engedd hogy lelkem belőled élhessen, s' Edességet csak benned érezhessen. Edességet &c.

O kegyes Pelikán, drága IESUS-om, Véreddel tisztíts-meg engem orvosom. Véreddel &c.

Melyből egy csepp elég el-mosására, E' Világ bűnének, s' meg-váltására. E' Világ &c.

Oh IESUS, kit most fedél-alatt nézek, Részesűltess abban, a' mit éhezek. Részesűltess &c.

Hogy én szinről szinre lássalak téged; s' örökkön örökké áldgyam Szent Neved. s' örökkön &c. Amen.

Idem

Idem Adoro te. Ad Elevationem S. Hostiæ.

Nota: Bocsáss-meg Ur Isten, ifiúságomnak &c.

IMádlak tégedet láthatatlan Istenség, Kenyér-színe-alatt, el-rejtetett Emberség: Noha itt létedet, meg-nem tapasztallya, Emberi-érzékenség.

Isteni erődet el-rejtéd a' Kereszt-fán, Testi gyarlóságnak homályával bé-fogván: Itt-is Szent Testedet el-rejted, kenyérnek szine-alatt mutatván.

Noha Szent Tamással sebed helyét nem-látom, Uram, igaz Hittel, jelen-létedet vallom. Tarts-meg e' vallásban, és te Szent szinedet, add bóldogúl meg-látnom.

Ad Elevationem Sacri Calicis.

Váltságomnak árra, szárátt-szivem ereje, En bűnös lelkemnek megtisztító fördője. Szomjú, s' fáratt lelkem meg-vigasztalója, idvességem záloga.

Részegits-meg engem, Uram Szent Pohároddal. Oltsd-el én szivemnek gonosz langját boroddal. Szent Véred pecsétét (miként Ægyiptomban) vesd szivem ajtajára. Amen.

M A S.

Nota: Ez szín-alatt a' kívánt jó.

O *Magnum Sacramentum, ô Numinis testamentum, Tu cibus es, tu pignus es, tu baculus viatorum.*

Ave Manna ter beatum, ab Angelis degustatum, O sapor, ô mel Cœlicum, ô gloria beatorum!

Ave ô favus distillans, dulcedo e Cœlo stillans, Amarum fac, sit vitium: solatium infirmorum.

Ave de Cœlo descendens, ô panis, & cor accendens, Quàm dulcis cibus Cœlorum, delicium Angelorum!

Ave Scrinium amoris, Cœlestis ó fons dulcoris, O charitatis vinculum, Speculum virtutis Sanctum.

O lux beata diei, ubertas ô domús DEI, O agnus absquè macula, Margarita ſpecioſa.

Tu Vita tu Sanctarum, refectio animarum, Theſaurus tu fidelium, Gloriæ pignus futurum. Amen.

O magnum Sacramentum. Nota eadem.

O Titkos, és mély Szentség, csudálatos nagy Iſtenség, Eledelünk vagy, s' italunk, Menyorſzágban vivő útunk.

O Manna idveſséges, Angyali nemzetnek édes, O bóldog íz, Menybéli méz, kit Menyorſzág kívánva néz.

O Mennyégből folyó mézünk, bűneinkből reád nézünk: Add keſerű légyen bűnünk, vigaſztaláſt tőlled kérünk.

O ſzeretetnek ſzekrénye, ſzivünknek ſzükséges fénye, Kergeſd-el ſetétségünket, vezéreld Menyben lelkünket.

Idvez-légy életünk teje, gyönyörűségnek kút-feje, Szivünk kegyes ſegitője, ſetétségnek el-űzője.

Idvez-légy Egeknek Ura, Szent Angyaloknak Királlya, Lelkünk drágalátos árra, bűn-ellen ſzivünknek zára.

Rémülünk találmányodon, csudálkozunk hatalmadon, Hogy áldáſod ránk folyhaſſon, magad adod csuda-módon. Amen.

MAS.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

IDvez-légy Szent Kenyér, életünk kút-feje, E' ſetét Világnak tündöklő ſzép fénye, Minden lelki kincsünk, ſzép arany ſzekrénye. Chriſtus Szent Teſte.

Idvez-légy Egeknek, hatalmas nagy Ura, Angyali Seregnek, koronás Királlya, Lelkünk váltságának drágalátos árra. Chriſtus:

Menyből alá-jövén, ſzállál Szűz méhében, minden nyavalyáknak úſzál tengerében, Gazdag lévén, éltél velünk ſzegénységben. Chriſtus Szent Teſte.

A' Szent

A' Szent Kereſzt-fán lől, mi-nékünk váltságunk, Szarándokságunkban lől mi úti-társunk, Hogy meg-ne éheznénk lől mi eledelünk. Chriſtus Szent Teſte.

Ki ne csudálkoznék illy nagy hatalmadon, Hogy nagyobb áldáſod népedre ſzálhaſſon, Magad nékünk adod illyen csuda-módon. Chriſtus Szent Teſte.

Atyád jobján már ülſz, Királyi-ſzékedben, De még-is e' ſzéles földkerekségében, Mindenütt jelen vagy, e' Szent eledelben. Chri:

O ſzép IESUS, lelkünk nagy gyönyörűsége, Ehező lelkünknek te vagy édes méze, O ſzeretőidnek véghetetlen kincse. Chriſt:

Adgyad hogy te-néked méltó dicsirettel, Szolgálhaſſon néped méltó tiſztelettel, Enekellyen vigan buzgó ſzeretettel. Chriſtus &c.

Aldott légy Szent aſztal, lelkünk vendégsége, Aldott légy Emberiſzivnek eledele, Aldott légy Angyalok Szent gyönyörűsége. Chriſtus Szent Teſte. Amen.

MAS SZEP ENEK.

IDvez-légy Chriſtus Szent Teſte, Bűnősöknek reménſége, Ki Menyből jövél e' földre, Mi-nékünk idveſségünkre.

Ki az Atyától küldetél, Gábrieltől izentetél, Szűz Mariától ſzületél, Hogy nékünk Meg-váltónk lennél.

Meg-ſzánád nyavalyáinkat, Ördög-miatt fogságinkat, Igy értünk adád magadat, Engeſzteléd Szent Atyádat.

Ur Chriſtus kérünk tégedet, Hogy végy-bé kedvedben minket, Te Szent Atyádnak előtte, Commendállyad hiveidet.

Dicsőſség Atya Ur Iſten, Szent Fiaddal egyetemben, Es Szent Lélek Ur Iſtennel, Örökkön örökké, Amen.

M A S.

Nota: *Salve mundi ſalutare, &c.*

O Drágalátos nagy Szentség, O idveſséges vendégség, Itt vagyon minden édeſség, és a' Mennyei nagy Felség. Idvez-légy Chriſtus Szent Teſte, Idvez-légy IESUS Szent Vére.

Itten a' bor, és a' kenyér, Kit okoſságunk fel-nem ér, Midőn a' bor, bizonyos Vér, Teſté leſz nyilván a' kenyér. Idvez-légy Mennyei Felség, Idvez-légy óltári Szentség.

A' Chriſtus a' Kenyér-ſzínben, Miként oda-fel Mennyégben, Jelen vagyon e' Szentségben, Ne légyen kétséged ebben. Idvez-légy Chriſtus Szent Teſte, Idvez-légy Ieſus Szent Vére.

Dicsirteſsék az Iſtenség, Menyből le-ſzállott édeſség, Aldott légy óltári Szentség, Aldott légy Iſteni Felség. Drága Mennyei vendégség, Idvez-légy óltári Szentség. Amen.

M A S.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

O Csudálatos Iſtenség, Meg-mérhetetlen nagy Felség, Aldott légy óltári Szentség. Egből jőtt Manna, Iſtennek Fia, Téged imádunk, éneket mondunk, Idvez-légy Szent teſt, Chriſtuſnak Szent vére.

O Angyaloknak Kenyere, Szent Lelkeknek eledele, Minden jóknak tellyeſsége. Te népeidnek, kik benned hiſznek, Nagy gazdagsága, lelki világa, Szarándokságunk ſzép fęnyes csillaga.

Idvez-légy tőllünk őrőkké, Zeng jen ſzájunkban az *AVE*, Chriſtuſnak Szent Teſte *SALVE*. Iſten, és Ember, bűn-ellen fegyver, Eg alkotója, Pokol rontója, Elet, igaſság, jóknak meg-adója.

Dicsirteſsél Iſtenségben, Mennyei nagy fęnyeſségben, Egy Iſten három Személyben: Dicsiret Menyben, minden Szentidben, Kik udvarolnak, s' néked ſzolgálnak, Aldott Szent Iſten, mind őrőkké, Amen.

MAS.

M A S.

Nota: Vedd jó néven én ſzivemet.

E Őrűly, vigadgy ô én lelkem, Teſté lőtt Igének, Mondgy dicsiretet ſzivedből illy drága Szentségnek, Mert ez Ura az Egeknek, egéſz főld kerekségének, Adgy hálát tehát Iſtennek, Chriſtus Szent Teſtének.

Idvez-légy lelkem orvoſſa, Teſté lőtt Szent Ige, Kenyér-ſzín-alatt rejtezett Chriſtus Iſtensége, Légy lelkűnknek erőſsége, ſzeretetűnknek ſzekrénye, Dicsőſségnek édeſsége, Teſté lőtt Szent Ige.

Szálly-bé az én hajlékomban, Teſté lőtt Szent Ige, Ne légyen bűnnek ott helye, Chriſtuſnak Szent Vére: Idvez-légy drága nagy Szentség, Idvez-légy Mennyei Felség, Idvez-légy óltári Szentség, Chriſtuſnak Szent Teſte.

Válazd magadnak lelkemet, Teſté lőtt Szent Ige, Gyógyítsd halálos ſebemet, Chriſtuſnak Szent Vére, Lelkemnek Szent eledele, idveſségemnek vezére, Dicsiret főldőn, és Menybe, Teſté lőtt Szent Ige.

Dicsirteſsél mindeneſtől, Teſté-lőtt Szent Ige, Egi, és Főldi rendektől, Chriſtuſnak Szent Teſte. Halgaſs-meg kőnyőrgésűnkbe, adgy békeſséget főldűnkbe, Helyhezteſs Szentek kőzibe, Mennyei őrőmbe. Amen.

M A S.

Nota: O Iſtennek Szent Annya, &c.

O Egeknek Királlya,	*Drágalátos Szentség.*	Mennyeknek alkotója.	*Menybéli nagy Felség.*
Bűnősők orvoſsága,		Őrdőg-ellen óltalma.	
Szent Kenyér, Chriſtus Teſte,		A' Bor Szentséges Vére.	
Ellenségűnket rontsd-meg,		Fegyvertől óltalmazz-meg.	
Légy mi-nékűnk gyámolunk		A' bűn-ellen paiſunk.	
Adgy Malaſztot mi-nékűnk,		Hogy téged dicsirheſsűnk.	
Légyen néked dicsőſség.		Mennyen, főldőn tiſzteſség.	

MAS.

M A S.

Nota: *O Stellula Maria fulgida &c.*

O JESUS-om, hitűnk ſegedelme, Lelkűnknek Jegyeſſe, és erej
A' kit meg-nem fog az elme. Szállyon ránk Szent Vérednek érdeme.

O Ieſuſom, erős nagy hatalma, Mind Mennyen, főldőn nagy birodalma. Hogy veſzte a' tíltott alma, E' kenyérben az Egből ſzállott ma.

O Jeſuſom Kereſzted óltárán, A' kin Szent Teſted áldozád drágán. Lelkűnket Szent Véred árrán, Elteſd mindennap, és a' vég-órán.

O Ieſuſom váltságunknak dija, Békeség-ſzerző Iſtennek Fia. Midőn lelkűnket bűn vija, Ellenségnek ne-ártson kéz-ija.

O Ieſuſom Orſzágunk Királlya, Sz. kegyelmed Nemzetűnk táplállya. Ellenség ha oſtromollya, Légy Ieſus árváidnak gyámola. Amen.

MAS AZON NOTARA.

O Jeſuſom, kinek az Eg ſzéki, Lábainak Zámolya Főld-ſzéli. Erőd nem mondhattya ſenki, Aſztalodtól minket ne-rekeſz-ki.

O Ieſuſom, mely csuda Iſten vagy, Egen, és a' főldőn tanácsod nagy. Ellenség kezében ne-hadgy, Sőt te fiaiddal velűnk maradgy.

O Ieſuſom, ki-által Eg forog, Meg-nem foghat főld, mely csuda dolog. E' kenyér-ſzín még-is bé-fog, Orvoslod lelkűnk midőn nyomorog.

O Ieſuſom Iſtennek Bárannya, Lelkűnk váltsága, drága arannya. Légy hiv-id fő bajnokja, Minden-ellenség-ellen jobb karja.

O Ieſuſom a' Sz. Háromságban, Dicsirteſsél az egy Uraságban. Aldás légyen magaſságban, Fogadgy-bé minket Sz. Orſzágodban. Am.

M A S.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

IDvez-légy IESUS Chriſtuſnak sz. Teſte, Ki a' kereſzt-fán kint halált ſzenvede. Iſten haragját mi-róllunk el-vette. Irgalmazz nékűnk.

Idvez-légy áldott Ieſuſnak Szent Vére, Ki bűneinknek lől el-mosó bére. Bűnős lelkűnknek bőséges érdeme. Irgalm:

Dicsiret néked, dicső Sz. Háromság, Főldőn, és Mennyen hatalmas Uraság. Tégedet illet tiſzteſség, méltóság, őrők bóldogság. Amen.

M A S. *Lauda Sion Salvatorem.*

Nota: Vedd jó neven én ſzivemet.

IMádgyuk Iſtenségedet, oh kegyes Páſztorunk, Magaſztallyuk Felségedet, oh drága Ieſuſunk A' mint lehet úgy tiſztelűnk, mert alacson minden igyűnk: Nem ér veled becsűlletűnk. Oh drága Ieſuſunk.

A' mint Urunk cselekedél, oh kegyes Páſztorunk, Mi is cselekedgyűnk, intél, oh drága Ieſuſunk. Sz. Szerzetből meg-tanúlván, kenyeret, és bort meg-áldván, Veſzſzűk; Sz. Teſtednek mondván Oh:

A' Teſt étel, s' a' Vér ital, oh kegyes Páſztorunk, De a' Chriſtus épségben áll, oh drága Ieſuſunk. El-oſzlatatlan, s' tőretlen, sőt vétetel itt egészlen, A' hivektől kenyér-ſzínben. Oh &c.

Veſzi egy, és veſzi ezer, oh kegyes Páſztorunk, Mint ezer, egy annyit egyſzer, oh drága Ieſuſunk. Mind jók, s' mind gonoſzok eſzik, de ellenző ſorsát veſzik, Eltek, vagy veſztek érkezik. Oh &c.

Meg-tőretvén a' Szent Oſtya, oh kegyes Páſztorunk, Nem tántorgunk, Hitűnk tartya, oh drága Ieſuſunk. Hogy annyi van egy morsában, mennyi van egéſz Oſtyában, Evéſtől nem leſz fogyásban:

Allattyában tőrhetetlen, oh kegyes Páſztorunk, Tőrdelés van csak a' ſzínben, oh drága Ieſuſunk. A' ſzín-alatt, itt vagyon más, kiben nem leſz fogyatkozás, Vagy a' Sz. teſtben változás. Oh &c.

Példáztattál O-példákban, oh kegyes Páſztorunk, Isáknak áldozattyában, oh drága Ieſuſunk. Es a' Húſvéti-Bárányban, s' az Egből ſzállott Mannában, Vagyunk ez igaz Vallásban. Oh &c.

Tejó Páſztor bizony étkűnk, oh kegyes Páſztorunk, Ieſus légy kegyelmeſségűnk, oh drága Ieſuſunk. Fel-nevelőnk, s' meg-őrizőnk, s' minden jóra hív vezérlőnk, Az élet főldében vivőnk. Oh &c.

Te ki mindent tudſz, s' mivelhetſz, oh kegyes Páſztorunk, Ki minket a' főldőn életſz, oh drága Ieſuſunk. Menyben te Szent aſztalodhoz, űlteſs, s' Egi Pólgárokhoz, Egyenlőkké tégy azokhoz. Oh drága Ieſuſunk. Amen.

MAS.

M A S.

IDvez-légy Istennek Szent Teste, Szent óltáron áldoztatál, Atya Istentől adatál, és szűletél szeplőtelen Szűz Mariától.

Idvez-légy Christusnak Szent Vére, mi lelkünknek édes itala, Ki, kiontatál Ur IESUS-nak testéből, bűneinknek bocsánattyára.

Gábriel Archangyal-által, Szűz Mariának meg-izentették, Isaiás Próféta meg-mondá, Szent Léleknek Malasztya-miatt.

Ez az Angyali Szent Kenyér, kit Szűz Maria szűzen szűlt vala, Valaki ezt nem-hiszi, kárhozik, Menyországból ki-rekesztetik.

O te dicsőséges Szent Test, te vagy az örök Isten, Ki, áldoztatál óltáron Papi-kéztől, Szent halálodnak emlekezetire.

O Mennyei nagy dicsőség, Paradicsomnak Nemes gyümölcse, Szűz Mariának Szent Fia, szép Iesus; világosits-meg a' mi elménket.

Szeplőtelen Szűz Maria, kegyes Christusnak Szent Annya, Szent Háromságnak Leánya, szép rósa, nyerj irgalmat, ez nap mi-nékünk. Amen.

M A S.

OH áldott Manna Istennek Teste, Meg-tért bűnősnek nagy reménsége. Meg-tért bűnősnek nagy reménsége.

A' kik te-hozzád méltán járúlnak, Minden bűnökből meg-szabadúlnak. Minden &c.

Archangyalok-is környűled vadnak, Es velünk-eggyűtt áldotnak mondnak. Es velünk &c.

Imádunk téged, Istennek Fia, Kit hiszünk lenni ez áldozatba. Kit:

Elő-kenyerek vagy az hiveknek, Kik hozzád térnek a' bűnősöknek.

Angyali Karok téged dicsirnek, Szűzekkel-eggyűtt igy énekelnek.

Dicsiret néked Szent Háromságban, Egy Istenségben örökké, Amen.

Egy Istenségben örökké, Amen.

MAS.

M A S.

Nota: O áldott Manna &c.

IDvez-légy Christus Istennek Fia, Ki nékünk adád te Szent Testedet, Es nékünk adád te Szent Véredet.

Hogy nékünk lenne, vigasságunkra; Es óltalmunkra mi nyavalyánkba. Es óltalmunkra &c.

Idvez-légy Manna Istennek Teste, Ki Menyből jöttél mi életünkre, Ki Menyből &c.

Te vagy mi-nékünk úti-költségünk, Es betegségben, mi orvosságunk. Es betegségben &c.

Angyali Kenyér lón Ember étke, A' Szent óltáron, kit Christus szerze. A' Szent &c.

Lelki orvosság az Embereknek, Menyből adatik a' bűnősöknek. Menyből &c.

A' ki ezt észi, el-nem kárhozik, De az Istenben örökké nyugszik. De az &c.

Dicsiret néked, Atya Istennek, Es Szent Léleknek örökké Amen. Es Szent Léleknek örökké Amen.

M A S.

Nota: *Salve Mundi salutare &c.*

VR vagyon a' Kenyér-színben, El-rejtezve, mint felhőben, Arany, s' ezüst mint a' tűzben, Gyöngy a' vizben, tűz a' kőben. Siess az óltárhoz kérlek, igasság szerető Lélek.

A' ki az Eg széleslségét, Es a' tengernek mélységét, A' földnek minden szépségét, Egy szóval csinálta, s' végét. Siess &c.

A' ki a' mi veszélyünket, Meg-szánó, és el-estünket, Fel-vévé természetünket, s' Meg-adá idvességünket. Siess &c.

Ennek bizony Istensége, Tökélletes Embersége, Teste, Vére, s' tehetsége, Jelen van itt e' Szentségbe. Siess &c.

A' Vacsorán mellyen vévé, A' kenyeret, s' Testé tévé, A' bort szentelé Vérévé, s' Tévé váltságunk bérévé. Sies &c.

Ezeket mondván vegyétek, Ez az én Testem, s' egyétek, Ti-is azt cselekedgyétek, Jó-tétem emlegesétek. Sies &c.

Mely igikkel két nagy dolgot, Cselekedett, s' igaságot, Apostolóknak Papságot, s' Nékünk hagyott orvoságot. Sies &c.

Kik viszontag új Papokat, Szentelének, s' Doctorokat, Kézről-kézre hatalmokat, Hagyák, és tudományokat.

Azért most-is azon szókkal, Christustól vött hatalommal, Ellyünk az Aldozatokkal, Mint Christus Apostolokkal. Sies &c.

Innét vagyon indúlattya, Hogy a' Kenyérnek állattya, Itt helyét nem találhattya, Mihelt a' Pap meg-áldhattya. Sies az óltárhoz kérlek, igaság szerető Lélek. Amen.

M A S.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

IDvez-légy Szent Kenyér, Emberek élete, Ki most áldoztatál Angyalok Kenyere, Es most fel-mutattál; órók dicsősége. Testé lött Ige.

A' Szent Atyádnak te vagy bölcsesége, Nagy szeretetinek ki-folyó ereje, Békeséget szerzél, második Személlye. Testé lött Ige.

Ez a' Móisesnek, éltető Mannája, Izraël népének, elégséges árra, A' Keresztyénségnek terített asztala. Testé lött Ige.

Dicsirtesél azért Christusnak Szent Teste, Dicsirtesél áldott IESUS-nak Szent Vére, Dicsirtesél, mert vagy méltó dicsiretre. Testé lött Ige.

Amen.

MAS.

M A S.

Nota: *O glorioſa Domina, &c.*

IDvez-légy Christus Szent Teste, Bűnősöknek reménsége, Idvezlégy drága Szent Vére, Kit imádunk e' Szentségbe.

Oh csudálatos vendégség, Kiben vagyon minden szépség, Napnál-is fényesb ékesség, Mindent meg-haladó Felség.

Te vagy lelkek édesége, Kór-betegek egésége, Benned-bizók reménsége, Ördög-ellen segítsége.

Mert kik téged méltán vésznek, Azok Pokolban nem-esnek, Sőt Mennyégben fel-vitetnek, Szent asztalodhoz ültetnek.

Hálát adgyunk az Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, Egyenlő három Személynek, Egy állatú Istenségnek.

M A S.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

OH kegyelmes szivű IESUS, Lelkünk hajlékában hogy jusś, Lágyits-meg kemény szivünket. Kiket bűn terhe, kemény ereje, Földre tapodott, és úgy meg-rontott, Hogy erőd-nélkül nem lehet fel-kelnünk.

Itt vagy Uram, én el-hittem, Meg-is nyugott abban lelkem, Bűnősök nagy reménségére. Keresséd lelkünk, kit el-vesztettünk, Intesz Igiddel, vonsz kezeiddel, Bűn terhe-miatt, hogy mind el-ne vesszünk.

Kelly-fel Ember, Christus vonszon, Jőj-el hozzá hogy gyógyitson, Nyomorúk fő orvoságához. Jelen-vóltával, sok javaival, Tégedet illet, annyira szeret, Mert Szent Testével idvességre vezet.

Oh Menybéli Szentséges Test, Mellyet szép fejérség el-rejt, Téged buzgó szivel dicsirünk. Térdünk meg-hajtyuk, szivünket nyújtyuk, Nagy tiszteséggel, bóldog örömmel, Te Szentségedet lelkünkben fogadgyuk.

O dicsőséges élő Vér, Bűnösök-ért ki ontott bér, Aldott légy föld kerekségében: Lelkünket mossad, bűnünket rontsad, Szivünket gyújtsad, tűzzel táplállyad, Szeretetednek házában bé-vonnyad.

Jesus Christus Isten Fia, Bűnös lelkünk drága díja, Téged áldunk, és magasztalunk, Add szerelmed-ért, nagy jó-voltod-ért, Mind e' Világban, és Menyországban, Szent Angyalokkal dicsirhessünk, Amen.

MAS.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

VAltságunknak drága árra, Mi vitt téged Isten arra, Hogy te mineneknek Ura, Bölcseségedet, kegyelmességedet, Istenségedet, Emberségedet, Kis liszt-langjában, rejtsed Felségedet.

O láthatatlan Emberség, O el-rejtezett Istenség! Kit nem tapasztal érzékenség; Hatalom Attya, Föld alkotója, Egek rakója, bölcs fundálója, O mi lelkünknek édes bizodalma.

O idvesség élő-fája, Christus Iesus Isten Fia, Tápláló szivünk Mannája: Egből jött nectár, kit éh lelkünk vár, Bűnünk váltsága, halálunk díja, O édes Iesus Menyország kapuja.

Melchisedek áldozattya, Lelkünknek élő búzája, Cherubimok gazdagsága: Isten Báránnya, Angyalok Napja, Aron virága, Mójses oszlopa, O el-rejtetett Emberek dajkája.

Kit Eg, és Föld meg-nem foghat, Mint kivánná nem uralhat, Emberi nyelv meg-nem mondhat: Itt e' Kenyérben, jelen van éppen, Igiretiben hiba nem lészen, Itt van az örök mindenható Isten.

O bölcseségnek Istene, Szerelmünknek tellyesége, Bűnös lelkünk reménsége: Edes meg-váltó, kegyes tápláló, Egből vigyázó, gondunk viselő, O drága Iesus szállyon ránk minden jó.

Idvez-

Idvez-légy Világ váltója, Bűnös Adám drága díja, Vétkünk árra meg-adója: Mennyek Királlya, árvák óltalma, Pokol rontója, Menyország úttya, Oh földieknek édes kívánsága.

MAS AZON NOTARA.

OH Menyország ékessége, Cherubim édes szerelme, Nyomorúltak segedelme. Mi gazdagságunk, életre útunk, Kincs-tartó házunk, gazdag asztalunk, Oh az életre csak egy orvosságunk.

Oh el-bádgyatt szivünk étke, O Királyok édessége, Asverusnak vendégsége. Sámsonnak méze, Cháleb szőlője, Menyország dísze, Daniel étke, O ez Világnak nagy gyönyörűsége.

Oh Paradicsomnak gyöngye, Istenségnek nagy mélysége, Életünknek bő kút-feje. Egekből folyó, szivünkre csorgó, Minden jót hozó, Istent mutató, O Gedeonnak harmattyával forró.

Vajha szivünk föld-edénye, Adámnak romlott csészéje, Hajlandóságunk mértéke: Benned ásztatnék, és merittetnék, Mely gyengék lennénk, és meg-szépülnénk, Szent Véred-által, szivünk eggyé válnék.

Oh Illyésnek kis felhője, Világnak kívánt esője, Istenségnek folyóvize. Malasztadója, irgalom Attya, Egek patakja, idvesség Napja, O ez Világon evezők Csillaga.

Aradgy reánk Isten Vére, Kegyelmesen szálly szivünkre, Mosogass meg, szerelmedre. Szép kristály-szinű, bóldogság izű, Jósággal sürű, arany fövenyű, O siess ehez, ki vagy igaz Hitű.

O bűnösök fördője, El-esteknek élleszt̃je, Rútságunknak el-tőrlője. Adám flastromja, Eva zálagja, Minnyájunk Attya, Vigasztalója, O édes Iesus idvesség adója.

MAS AZON NOTARA.

O Menynek égő-lámpása, Tévelygőknek fényes Hóldgya, O elveszteknek Csillaga. Szivünk fáklyája, lelkünknek langja, Szerelmünk czéllya, élet kapuja, O idvességnek kegyes meg-adója.

Oh nyavalyánk enyhítője, Bóldogságunknak ſzerzője, Kivánságunknak ſzekrénye. Pokol bajnoka, földnek Királlya, Menyorſzág kúlcsa, Iſten jobb karja, O mi lelkünknek igaz alkotója.

IESUS Malaſztnak adója, Kegyelem oſztogatója, Dicsőſség mutogatója. Téged ohajtunk, hozzád kiáltunk, Sziből imádunk, Atyánknak mondunk, Mint Iſtenünket földön magaſztalunk.

Te vagy IESUS Egek fęnye, Es bőséges Iſten kíncse, Szegénységünknek ſzekrénye. Elet ſzerzője, dicsőitője, Egben vívője, élet kút-feje, Idveſségünknek kedves erőſsége.

Kérünk, legelteſd lelkünket, Hozzád gerjezd-fel ſzivünket, Hogy dicsirjük Iſtenünket. O mi őrőmünk, édes Iſtenünk, Csak egy ſzerelmünk, egy reménségünk, E' kenyér-ſzínben az Iſten mellettünk.

Oh édes lelkünk Szentsége, Seraphimok reménsége, Magas Egek Iſtensége. E' Szent Oſtyában, Sacramentomban, Frígy-ládájában, Egi Mannában, Oh dicsirteſsél! mind őrőkké, Amen.

M A S.

Nota: *Ave Domina &c.*

ATya Ur Iſten, őrőktől-fogva-való Szent Fiadnak, Hálá-adáſſal Szentséges Teſtét, idvezlyük Chriſtuſnak.

Idvez-légy moſtan, és mind őrőkké, meg-teſtesült Ige, Idvez-légy moſtan, és mind őrőkké, Angyalok élete.

Idvez-légy Chriſtus, ki mi-érettünk, ſzegény bűnősők-ért, Magadat adád, a' Szent óltáron, minden Emberek-ért.

Idvez-légy Chriſtus, a' Menyorſzágra mert csak te vagy útunk, Nagy reménségünk, és bizodalmunk, csak te vagy életünk.

Meg-váltó Chriſtus, ne-hadgy el-veſznünk, irgalmaſságod-ért, Szent halálod-ért, ne-nézd bűnünket, kegyelmeſséged-ért.

Légyen dicsőſſęg, Szent Angyaloknak, és mind a' Szenteknek: Légyen dicsőſség Ieſus Chriſtuſnak, Szentséges Teſtének. Amen.

M A S.

M A S.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

IDvez-légy ſzép IESUS hivek éltetője, Bűn ſzennyéből lelkünk tiſztító fördője, Őrők-életünknek kínnal meg-ſzerzője. Teſté lőtt Ige.

Idvez-légy Jáſzolban tétetett gyermecske, Pólában bé-takart ſiró kiſdedecske, Barmok iſtállója, helyed édeſecske. Teſté lőtt Ige.

Idvez-légy arannyal, tiſzteltetett Király, Dicsőſség ablakán, helyheztetett Kriſtál[illegible], Ellenségünk-ellen, kérünk mellettünk ály. Te:

Idvez-légy makula-nélkül-való Bárány, Kinek meg-váltatott e' Világ az árrán, Hogy véredet ontád a' Kereſzt-óltárán. Teſté &c.

Idvez-légy bűnünk-ért áldoztatott Oſtya, Ki bővön irgalmát hiveire oſztya, Hamiſſan-nyert prédát őrdőgtől el-foſztya. Teſté &c.

Idvez-légy ſetétben fęnyeskedő Nap-fęny, Békeſség-házában ſzenteltetett edény, Végső itiletkor hozzánk ne-légy kemény. Teſté:

Idvez-légy Jérikó-mellett, nőtt rósácska, Sűrű tőviſſek-kőzt jőtt liliomocska, Lybánus erdein kőltőtt galambocska. Teſté &c.

Idvez-légy, Engaddi igaz ſzőlő-veſzſző, Nem árt gyűmőlcsődnek ſemmi kőves-eſső, Mi kivánságunknak czéllya légy, leg-első. Teſté [illegible]t Ige.

Idvez-légy, Joſuênak meg-hoſzſzabbúlt napja, Gedeonnak fejér, győzedelmes gyapja, Melchiſedech rendin-való főbbik Papja. Teſté:

Idvez-légy juhokat őrző igaz Páſztor, Jó békeſség-ſzerző Meñyei ſzép Sátor, Bádgyatt néped ſzive általad leſz bátor. Teſté lőtt Ige.

Idvez-légy, hirvadáſt nem-érző Virág-ſzál, Kire bővön Menyből Balſamom-illat ſzál, Lelkünk idveſsége benned egyedül áll Teſté:

Idvez-légy, ártatlan ſzenvedett Abelünk, Szarándokságunkból, mihelt által-kelünk, Szép dicsőſségedet kőzőllyed mi-velünk. Teſté:

Idvez-légy Mennyei Karok ékeſsége, Idvez-légy Mártyrok, próbált erőſsége, Idvez-légy bűnősők, leg-főbb reménsége. Teſté lőtt Ige. Amen.

M A S.

MAS.

Nota: *O magnum Sacramentum &c.*

E' Szín-alatt a' kívánt jó, Vagyon; ki csak egyedűl jó, Mennyen, földön valami jó, Az csak ettől adatott jó.

Idvez-légy testé-lött Kenyér, Ki halálból életet nyér, Belőled foly tiszta viz, s' vér, Bóldog a' ki te-hozzád tér.

Idvez-légy Angyali étel, Méreg-ellen hasznos vétel, Bűn-ért vagy bő elég-tétel, Te-benned nincs sértő métely.

Atyád jobján Mennyégben űlsz, Noha Kereszten meg-feszűlsz, Hozzánk kegyelmedből kerűlsz, s' Tudgyuk bűnünkön könyörűlsz.

Bűnösöktől mind áldassál, Hivektől magasztaltassál, Könyörgésink méltóztassál, Hallani; hogy imádtassál.

Idvez-légy Isten Báránnya, Világ váltsága, arannya, Kit Keresztalatt Szent Annya, Sirat, hogy öregből kinnya.

Idvez-légy igaz Mannája, Urunknak, nem csak példája, Kit az oltár Szent ládája, Be-foglal; s' nem frígy-ládája.

Atyáddal, és Szent Lélekkel, Eggyütt a' dicső Szentekkel, Egi színes Seregekkel, Tőlünk áldassál ezekkel. Amen.

MAS AZON NOTARA.

ITt vagyon Christus Szent Teste, Kit a' Vég-Vacsorán szerze, Testamentomnak ereje, Jelen óltári Szentségbe.

Itt vagyon a' lelki szépség, Menybéli drága vendégség, Akkor van lelkűnkben épség, Ha belénk-szál, a' fejérség.

Ha Christus rólla nem szólna, Hinném hogy csak Kenyér vólna: De hogy Szent Testének mondgya, Eppen elmémet meg-fogja.

Mondhatta vólna ezt jelnek, A' mit szerzett; nem Testének: De nyilván mondta Testének, Hogy ne hidgyűnk tehát ennek?

Mondhatta vólna pecsétnek, De Christus mondta Testének: Hinnűnk kell, Szent igéjének, Nem mondhattyuk hát pecsétnek.

Mond-

Mondhatta vólna bélyegnek, De Hittel mondta Testének: Ki mondhat ellene ennek? Nem hihetem hát bélyegnek.

Szent Pál levelében jedzi, A' ki ezt méltatlan veszi, Hogy Ur Teste, nem itéli, Lelkét kárhozatra veti.

Szent Pál mondgya, hogy úgy adgya, Christus IESUS a' mint adta: De IESUS Szent Testét adta, Szent Pál-is hát igy osztotta.

Nem hiszűnk itt, testi szemnek, Sem nyelvek izlelésének: Hanem Christus beszédének, Menyből szállott eledelnek.

Azonban téged Ur Isten, Imádlak tellyes szivemben. Dicsőség légyen Menyégben, Most és mind örökké, Amen.

MAS.

Nota: Alugy ô Magzatom. *fol.* 59.

IDvez-légy ô Manna, Egi majorána. *Egben állott, alá-szállott.*
Táplálsz édes ízzel, jó illatú vizzel. *Egben állott, alá-szállott.*
Mézet édességgel, meg-dűlsz kedvességgel.
Nyavalyánk könnyitő, éhségűnk enyhitő.
Tellyes Szent Istenség, bizonyos Emberség.
Idvez-légy élő Test, kit méreg meg-nem fest.
Te Világ váltsága, Foglyok szabadsága.
Elet igasága, szivűnkvigasága.
Lágyits-meg szivűnket, erősits Hitűnket.
Hogy általad éllyűnk, Menyégben örvendgyűnk.
Halálunk hogy lészen, végső órát vészen.
Lelkűnk szép Karodba, vidd-bé Országodba.

Egben állott, alá-szállott.

MAS.

Szűz-által jött e' Világra, &c. *Vide supra fol.* 151.

MAS.

Nota: *Salve mundi salutare, &c.*

IDvez-légy Szentséges Oſtya, Ki az ő kegyelmét oſztya, Iſten ſzerelmét ki-ontya, A' bűnt halállal el-rontya. Itt vagy Uram, én el-hittem, Meg-is nyugott ebben lelkem.

Idvez-légy Szentek tükőre, Válaſztottaknak edénye, Mi váltságunknak vezére, Az ördőgnek el-űzője Itt vagy &c.

Idvez-légy teſté lőtt Ige, Iſtenségnek bőlcsesége, Idvez-légy Chriſtus Szent Vére, Váltságunknak drága bére. Itt vagy &c.

Te vagy élet reménsége, Lelkek kegyes édeſsége, Szivűnk nagy győnyőrűſsége, Es hivek ſzép nyereſsége. Itt vagy &c.

Téged a' ſzép fényeſségben, Bé-foglalt kis Kenyér-ſzínben, Vallunk igaz Iſtenſségben, Es mind egéſz Emberſségben Itt vagy &c.

Nem Dávidnak frígy-ládáját, Kiben Izraël Mannáját, Vévén; pengette hárfáját, Becsűlvén ennek példáját. Itt vagy &c.

De életnek arany ágát, Téged Szűznek ſzép virágát, Régi példáknak váltságát, Ki bírod, főld Királyságát. Itt vagy &c.

Idvez-légy Mennyei Kenyér, Chriſtus Teſtéből folyt Sz Vér, Menyben kit ſok ſereg dicsir, Főldőn-is minden rend igy kér Itt &c.

Legelteſſed mi lelkűnket, Ne-hadgy árvákká bennűnket, De add a' te Szent Lelkedet, Ki, hozzád kapcsollyon minket. Itt vagy Uram, én el-hittem, Meg-is nyugott ebben lelkem. Amen.

ALIUS.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

O *Amoris Sacramentum, O doloris incrementum, O vitæ vita, ô mortis mors. Amoris index, doloris vindex, O pulchra vita, vita infinita, Exinanita pro ſervulis.*

O Cœleſtis medicina, Nobis ſaporem propina. O vitæ vita, ô mortis mors. Amoris &c.

Hic te

Hîc te præſentem credentes, Simus Cœlo reſidentes. O vitæ vita, ô mortis mors. Amoris index, doloris vindex, O pulchra vita, vita infinita, Exinanita pro ſervulis.

MAS AZON NOTARA.

O Szabadságomnak díja, IESUS Iſtenemnek Fia, Mi-képpen függeſz, előttem itt. Ez-é a' IESUS? az a' nagy IESUS, Iſteñek Fia, kit Szűz Maria, Kit Szűz Maria Bethlehemben ſzűlt?

Im egéſz Világ láttára, Ki-tétettél az óltárra. Miképpen függeſz előttem itt. &c

Edes Szűznek, Szűz Magzattya, Bűnős lelkem áldozattya. Miképpen függeſz &c.

Szeretetnek tellyeſsége, Kit, bé-nem fog Eg felſége. Miképpen &c.

Vérrel díſzesűlt Királyom, Ki el-űződ bűn homályom. Miképpen függeſz &c.

Szent, Szent, Szent nevezet halló, Ur, s' tagaidban kínt látó. Miképpen függeſz &c.

Oh lelkemet meg-váltó kincs, Kegyelmedből reám tekínts. Miképpen függeſz &c.

Minden jót, fellyűl-múló jó, Eltem vége add légyen jó. Azért függeſz moſt előttem itt: Mert te vagy IESUS, az a' nagy IESUS, Iſtennek Fia, kit Szüz Maria, Kit Szűz Maria Bethlehemben ſzűlt. Amen.

MAS.

Nota: O áldott Manna &c.

IDvez-légy Chriſtus Iſtennek Fia, Kit az ártatlan Abel példáza. Kit az ártatlan Abel példáza.

Idvez-légy a' ki régen Isákban, Meg-áldoztatál az áldozatban. Meg-áldoztatál &c.

Idvez-légy a' kit Jóſef példázott, Ki irígyſségből el-adattatott. Ki &c.

Idvez-légy Szentek ſzép gabonája, Szent Szűzeſſégnek nemző jó bora. Szent &c.

Idvez-légy tiszta, és szép áldozat, Szüntelen-való, drága jó illat. Szüntelen-való &c.

Oh kövér kenyér, Királyok étke, Minden étkeknek gyönyörűsége. Minden &c.

Oh mocsok-nélkül-való szép Bárány, Ki szebb vagy Crístály, finum aranynál. Ki szebb &c.

Kegyes Meg-váltó Ur Christus IESUS, Lelkünk tisztíts-meg, s' tőlünk el-ne fuss. Lelkünk &c.

Adgyad hogy Menyben örökké lássunk, Szent Angyalokkal téged áldhassunk. Szent &c.

Örök dicsőség adassék annak, Kit Menyben Szentek dicsírnek, s' áldnak. Kit Menyben Szentek dicsírnek, s' áldnak. Amen.

MÁS.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

IDvez-légy lelkünk fejér Gyöngy-virága, Szomorú szívünk édes vigassága, A' boldogságnak bizonyos zálogja. O drága Manna.

A' fárattakat kegyessen szóllítád, A' bűnösöket kegyelemre hívád, Szent Tested, s' Véred ételekre adád. O drága Manna.

Hogy a' ki téged igaz Hittel vészen, Abban bizonnyal örök-élet lészen, Élet-fájában annak része lészen. O drága Manna.

E' Szentséges Ur köztünk maradását, Csudállya minden, ennek változását, A' ki nem hiszi Istennek hatalmát. Nyér kígyótól almát.

Nincs e' Világnak veszedelmesb úttya, A' káromlókat Pokolba lerántya, Ha e' kenyérben, Christust meg-útállya. Szavát tagadgya.

Mennyégben áldás adassék dicsőség, Tiéd Ur Isten légyen a' tiszteség, Mert egyedül vagy halhatatlan Felség, Örök Istenség.

A M E N.

MÁS.

MÁS.

Nota: O áldott Manna &c.

A' Christus IESUS Istennek Fia, Itt jelen vagyon ez áldozatba. Itt jelen vagyon ez áldozatba.

Kegyes Attyának Szent akarattyát, Bé-tőlté a' Próféták irását. Bétőlté &c.

Így hogy halálra ő-magát adá, Mellyel lelkünket meg-szabadítá. Mellyel lelkünket &c.

Nem nézé nékünk, bűnös-vóltunkat, De csak tekinté gyarló-vóltunkat. De csak &c.

Altala romlék ördög hatalma, Meg-nyitaték Menyország kapuja. Meg-nyitaték &c.

Oh kegyes Christus, engedgyed nékünk, Hogy Személyedre Menyben nézhessünk. Hogy &c.

Tőlts-bé mi-nékünk, kívánságunkat, Add-meg kóstolnunk Szent Országodat. Add-meg &c.

Hogy színről színre Személyed lássuk, Mind itt, s' mind Menyben, Szent Neved áldgyuk. Mind itt &c.

Csak te vagy Uram, nagy bizodalmunk, Lelki, és testi jót tőled várunk. Lelki, &c.

Te Szent Atyádat kövesd-meg értünk, Nagy sok bűnünkben hogy el-ne veszszünk. Nagy &c.

A' Szent Háromság Isten Menyégben, Dicsirtessék mind örökké, Amen. Dicsirtessék mind örökké, Amen.

ÁLIUS.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

Ave hostia Salutis, Via candida Virtutis, Sacrum Corpus Salvatoris. Hîc lætabunda, est per te vita, Fides avita, in te munita, Gloria Patri datur infinita.

Ave Cœlici saporis, Vas & urna Salvatoris, Verum scrinium dulcor[is] O Sa-

cramentum, ô alimentum, Nimis electum, ave frumentum, Pignus honoris, patiens tormentum.

Datum vitæ ſpiritali, Manna verius legali, Fœlix annona mortali: Morbi levamen, & medicamen, In æſtu flumen, & noctu lumen, Prodromus vitæ, ſis nobis munimen.

Sacrificium hoc novum, Vera merces eſt Cœlorum, Tu es cibus Angelorum: Dives te ſine, nullus in ſine, Turris es plebis tu peregrinæ, Fortium virtus, obvians ruinæ.

Ave ſumptus, Conditoris Noſtri cibus Redemptoris, Idem es omnibus horis: Nil præter formam, dens commeſtoris, Frangit vel tangit, conatus oris, Tangitur caro morſibus amoris.

Iſto Cœleſti ardore, Veni Chriſte nos ignire, Iram amore lenire: Hoc cibo mirè, nos vis nutrire, Veri Paſtoris, munus obire, Tibi nos velis fortiter unire.

Doce nos ſalutis dator, IESU verus conſolator, Vincere hoſtes, pugnator. O IESU chare, tu noſter ſator, Et pereuntis tu reparator, Temet poſt mortem da remunerator.

Vita, gaudium cunctorum, Ampla ſpes univerſorum, Magna merces beatorum: Se tibi pandit, cor devotorum, Te ſolum ambit, vita piorum, ſæcula tibi cedant ſæculorum. Amen.

MAS AZON NOTARA.

O Véghetetlen kegyelmű, s' Meg-mérhetetlen ſzerelmű, Lelkünknek étke kéſzíttetett: Itt a' Nap-fénye, lelkünk reménye, Felhőben látſzik, nyilván ki-tetſzik, Mert melegségét hívei megérzik.

Mennyei drága vendégség, Velünk tött erős ſzövetség, Lelkünk édes ſzép lakodalma: Kevés múnkánknak te vagy jutalma, Gyarlóságunknak nagy bizodalma, Fáradt lelkünknek örök nyugodalma.

Oh ember ajtódon zörget, Szép IESUS, s' titkon felelget, Te ſzivednek feleletire: Bár moſt ne kéſnél, gyorſan fel kelnél, Világ álmából, álnokságából, Kegyelmet nyernél ô nagy irgalmából.

Kelly-fel, nyiſd-meg az ajtódat, Kéſzűly, s' ékeſitſd magadat, Drága mátkád jövetelire: Lelki vendéged, közelget néked, Csinos hajlékot, kíván te-tőled, Miért nem akarſz, hogy lakjék tebenned?

Kegyelem kútai folynak, Oltárról hozzánk csorognak, Iſteni Malaſztnak pataki: Csak járúly hozzá, im kedvét nyújtya, Egi harmattya, ſzived újíttya, Szegény lelkedet meg-is gazdagíttya.

Aldott IESUS, rósát hintsed, Es körűl fel-ékeſitsed, Szivemnek rút gazos hajlékát: Egi harmattal, ſzép virágokkal, Fel-ékeſitsed, ſzépen bé-fűzzed, Mert nálad-nélkűl, ſzegény a' te néped.

Vedd a' meſterség pennáját, Ird-bé ſzivemnek czélláját, Szent kinaid ſzép képeivel: O IESUS! ſzivem: lakjál én-bennem, IESUS ſzerelmem, legelteſs engem, Mert ha te el-hadſz, elfogy lélegzetem.

Ally-meg IESUS, már meg-győztél, Sőt meg-is ſebeſitettél, A' ſzeretet égő langjával: Már e' Világtól, csalárdságától, Végbúcsút véſzek, utánnad mégyek. O áldott IESUS, fogadgy hozzád kérlek! Amen.

MAS.

Nota: Mint a' ſzép hives patakra, &c.

I.

IDvez-légy Chriſtus Szent Teſte, ki vért ontál Kereſzt-fán Idvez-légy IESUS Szent Vére, ez ſzeretet oltárán. Ôl lelkünk váltó bére, ô életünk kenyere. Idvez-légy Chriſtus Szent Teſte, áldott IESUS-nak Szent Vére.

Idvez-légy Mennyei Manna, e' fejér Kenyér-ſzínben. Idvez-légy Iſten Báránnya, e' Lelki-vendégségben. Idvez-légy Frigy-ládája, idveſségünk ajtaja. Idvez-légy e' nagy Szentségben, jelen lévő örök Iſten.

Ez a' Teſt a' ki meg-feszűlt, Szent Kereſzt-fán lelkűnk-ért. Ez a' Vér ki meg-dicsőít minket nagy kegyelmé-ért. Ördög, s' bűn megſzégyenűlt, Halál ereje meg-hűlt. Idvez-légy Chriſtus Szent Teſte, áldott IESUS-nak Szent Vére.

II.

EZ a' Teſt az igaz Páſztor, ki el-űzi a' Sátánt. Ez a' Vér Mennyei Szent Bor, kit bűnös lelkűnk kivánt. Meg-kegyelmezet ſokſzor, nem jőtt haragos oſtor. Ennek ki értűnk viſelt bajt, Meny, Föld, és Pokol térdet hajt.

Ez a' Teſt Szűz Fia Teſte, ki bűnt meg-öld, és kötöz. Ez a' Vér a' ki fát feſte, s' lőn idveſségre eſzköz. Igy kereſte lelkűnket, meggyőzt' ellenségunket, A' ki már ſoha meg-nem győz, mert lőn Iſtennél az Ur közz.

Ez a' Teſt az örök Nap-fény, ki halálig ſzelíd vólt. Ez a' Vér az örök remény, ki a' Kereſzt-fán ki-folyt. Ne-légy mi-hozzánk kemény, mert el-nyel a' bün-örvény. IESUS Kegyelmezz minékűnk, Ki magadat attad értűnk.

III.

EZ a' Teſt igaz Ut Menybe, s' bátorságos vezérűnk. Ez a' Vér Ur IESUS Vére, kiben van idveſségűnk. O Iſtennek ſzerelme, magát nékűnk rendelte. Kereſzt-fán bűnűnk-ért meg-hólt, s' meg-igazúláſunk-ért ſzólt.

Ez a' Teſt, Chriſtus Szent Teſte, ki értűnk meg-töretett. Ez a' Vér, Chriſtuſnak Vére, mely értűnk ki-öntetett. Imádgyuk mind fejen-kint, mert IESUS reánk tekint. Hozzá ha ſzivből kiáltunk, nála gyógyúláſt találunk.

Ez a' Teſt Eg dicsőſsége, Angyaloknak Szent Ura. Ez a' Vér föld idveſsége, életűnknek Páſztora. O ſzivűnk nagy Szentsége! O lelkűnk vendégsége! Ne-veſs bűnűnk-ért Pokolra, kik-ért menél ſzörnyű kinra. Dicsi-

Dicsiret és nagy [illegible]-ſőſſég, légyen az Ur Iſtennek. Dicsiret és nagy tiſztelſſég, Ur IESUS Szent Teſtének. Buzgó ſziből imádunk, itt jelen lenni vallunk. Idvez-légy Chriſtus Szent Teſte. Áldott IESUS-nak Szent Vére. Amen.

HYMNUS SANCTI BONAVENTURÆ.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

I.

AVe vivens hoſtia, veritas, & vita, In qua ſacrificia cuncta ſunt finita, Per te Patri gloria datur infinita, Per te ſtat Eccleſia, jugiter munita.

Ave vas clementiæ, ſcrinium dulcoris, In quo ſunt deliciæ Cœlici ſaporis, Veritas ſubſtantiæ tota Salvatoris, Sacramentum gratiæ, pabulum amoris.

Ave Manna Cœlicum verius legali, Datum in viaticum, miſero mortali, Medicamen myſticum morbo ſpiritali, Victum dans Catholicum vitæ immortali.

Ave Corpus Domini, Munus es finale, Corpus junctum Numini Nobile locale: Quod reliquit homini in memoriale, Cum finali termino Mundo dixit: Vale.

Ave plenum gaudium, vita beatorum, Pauperum ſolatium, honor miſerorum, Grande Privilegium eſt hoc viatorum, Quorum Sacrificium Merces eſt Cœlorum.

II.

AVe virtus fortium, obvians ruinæ, Turris, & præſidium plebis peregrinæ, Quam inſultus hoſtium frangere non ſine, Ne vis malignantium præeat Divinæ.

Hic IESUS veracitèr, duplex eſt naturâ, Non eſt parcialitèr, nec ſolùm figura, Sed eſſentialitèr caro Chriſti pura, Latens integralitèr brevi ſub clauſura.

Cœlo viſibilitèr caro Chriſti ſita, Forma panis talitèr jacet hîc veſtita, Solus novit qualitèr, hanc qui ponit ita, Poteſt hoc faciliter virtus infinita.

Sumptum non consumitur, Corpus Salvatoris, Idem [illegible] sumitur omnibus in horis, Forma panis frangitur dente comestoris, [illegible] carnis tangitur morsibus amoris.

Christus nihil patitur inde læsionis, Forma panis solvitur vi digestionis, Tunc si Christus quæritur, est in Cœli Thronis, Sicut vult hinc tollitur, datis vitæ donis.

Hoc ardoris calculo, veni nos ignire, Hoc amoris stimulo, frange motus iræ, Et eodem ferculo, quo nos vis nutrire, Velis cordis vinculo fortitèr unire.

Moris est amantium invicem sitire, Ut arcana cordium possint introire, Sic vult Rex Regnantium charitatis miræ, Cibando fidelium intima subire.

III.

O JESU dulcissime, cibus salutaris, Qui sic nobis intimè tribui dignaris, Mala nostra deprime, fletibus amaris, Et affectus imprime, quibus delectaris.

Nobis consecrantibus istud Sacramentum, Et cunctis credentibus præstet nutrimentum, Devotè sumentibus sit delectamentum, Omnibus negantibus fiat detrimentum.

JESU vivens hostia placa Majestatem, Sacramenti gratia confer sanitatem, Pauperum substantia, da æternitatem, Domini memoria fove charitatem.

Vanitatem spernere fac me consolator, Hostes dona vincere, Christe propugnator, Et quod doces credere JESU reparator, Per te tandem cernere, da remunerator.

Ave simplex Deitas Trinæ unitatis, Te laudamus Trinitas hostiis beatis, Nos affligit pravitas fame egestatis, Dapes nobis inclytas, da æternitatis.

Vita, salus, gaudium, spes universorum, Tu merces, & præmium solus beatorum, Tibi laudes omnium corda devotorum, Concinunt in sæcula, usquè sæculorum.

Uni DEO personâ Trino laus summa, Honor, virtus, gloria, sit donanti dona, Per quæ Sacrificia fert nunc Ecclesia, Ad delendum crimina per nos perpetrata.

Insuper

Insuper altissimo grates referamus, Est à quo refectio, quam nos manducamus, Cujus Corpore Nato, hic eum laudamus, Valedicentes Mundo, ut secum vivamus. Amen.

M A S.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

IDvez-légy Mennyei Bárány, Kinek drágalátos árrán, Adám fiai szabadúlnak. Szent haláloddal, vér-ontásoddal, Fel-támad lelkünk, újúl őrőmünk, Paradicsomban éppül idvességünk.

Szent vagy ô kegyelmes IESUS, Bűnős népedtől el-ne fuss, Kőnyőrűly mi gyarlóságunkon. Szentséged tűze, bűnűnket űzze, Malasztot bennűnk, nevellyen kérűnk, Nagy bűneinkben ne hadgyon el-vesznűnk.

O édessęges szép Manna, Kit hogy Atyád nékűnk adna, Menyből lekűlde e' Világra. Szivűnk virága, őrőműnk czéllya, Egeknek fęnye, lelkűnk reménye, Te vagy népednek véghetetlen kincse.

Téged áldnak Cherubimok, Egben lakó Seráphimok, Idvezűlt Szenteknek seregi. Angyalok Menyből, Uri székekből, Földre lejőnek, itt egyben-gyűlnek, Es velűnk-eggyűtt tégedet dicsírnek.

¶.

ALdott Manna Christus Teste, Ezt Maria szűzen szűlte, Szent Lélek itten Malasztyából. Drága eledel, kit szivűnk kedvel, Elettel táplál, nem bánt a' halál, Ki-múlásunkor Szentek-kőzzé számlál.

Edes ital Christus Vére, Mellyet Kereszt-fáról mére, ő Szent Testének sebeiből. Essęk-meg szived, nem nézi vétked, Igyad ez pohárt, lelkednek árrát [illegible] hogy ne vallyad kárát.

[illegible] utat, Szent Ar-
[illegible] rán ve-
[illegible]

M A S.

Nota: *IESU Salvator &c.*

SZent, Szent, Szent Iſten, ki, Atya Menyben. *A' Szent óltáron; Idvez-légy IESUS: Menyben ki fen ülſz, Iſtennek jobján.*

Szent, Szent, Szent Iſten, máſod Személyben.
Szent, Szent, Szent Iſten, Szent Lélek Iſten.
Szent, Szent méltóság, Te Szent Háromság.
Teſté-vált Kenyér, mely ſzép, mely fejér.
Borból-lőtt Szent Vér, kit Hitűnk iſmér.
El-rejtett Iſten, kenyér, s' bor-ſzínben.
O Mindenható IESUS Meg-váltó.
Angyali étek, kiben nincs vétek.
El-rejtett Manna, Egi gabona.
Etel, és vendég, óltári Szentség.
Szűzeknek bora, Szentség pohára.
Velűnk lakozó, magát ki-oſztó.
Hitűnknek titka, Szent ajándéka.
Mennyei Orſzág, halhatatlanság.
Iſten Báránnya, lelkűnk arannya.
Méltán kik eſznek, életet veſznek.
Légyen ez ének, IESUS Nevének.

A' Szent óltáron; Idvez-légy IESUS: Menyben ki fen ülſz, Iſtennek jobján.

Piros Vérednek, őt mély ſebednek. *A' Szent óltáron; Dicsőſség légyen, ſok áldáſt tégyen, minden Nép, Amen.*

M A S.

N[illegible] *&c.*

IDvez [illegible]

Neved. Szállyon reánk kegyelmed, és halgaſd-meg te néped, Kérűnk Uram téged.

Iſtennek Szent Fia, bűnős lelkünk díja. El-eſtek gyámola, kegyelem hajnala. Ellenségűnk kéz-íja, Sion Várát víja. Ne-hadgy; jőj óltalmunkra, áldott Iſten Fia, Eg és Főld Királlya.

A' Szent Háromságban dicsirteſsél Iſten. Atya, Fiú Menyben, Szent Lélek Ur Iſten. Imádunk és dicsirűnk itten e' Szentségben. Aldás, magaſztalás légyen Főldőn, és Mennyen, mind őrőkké, Amen.

HYMNUS.

Cantandus in Proceſſione SS. Corporis Chriſti, dùm cum Sanctiſsimo intrant in Eccleſiam.

REx Chriſte primogenite, O Agne DEI myſtice, Virtutum fons vitæ, Mundi caro viva. ℟. *Tuo nos corpore refice, Sacroque Sangvine ablue, Sordes noſtræ culpæ IESU Chriſte.*

Divinitatis hoſtia, Æterni Patris victima, Omnium plaſmator, Mundi reſtaurator. ℟. *Tuo nos Corpore refice, Sacroque Sangvine ablue, Sordes noſtræ culpæ IESU Chriſte. Amen.*

M A S.

Nota: *Salve Mundi ſalutare &c.*

ALdott IESUS Kenyér-ſzínben, Kivánkozik tiſzta ſzűben: Ha lelkűnk vagyon ſok bűnben, Meg-mosódik Szent Vérében. O IESUS-nak Teſte, s' Vére; légy lelkűnknek drága bére.

Hol vattok a' k[illegible] eheztek, Mennyei Kenyért ehettek: s' olly úti-tár-[illegible]nettek, Ki-által Menybe mehettek. O &c.

[illegible] IESUS jőj mi-hozzánk, Légy ſzivűnkben égő fáklyánk: [illegible]vellyen érted Szent Atyánk, Menyorſzágban légyen hazánk. O &c.

Fen vagy Királyi ſzékedben, Ott-is maradſz Szent helyedben: Noha főld-kerekségében, Jelen vagy ez eledelben. O &c.

 Dicsir-

Dicsirteſſél Chriſtus Teſte, Ur IESUS Szentséges Vére: Méltó vagy nagy dicsiretre, Meny és Föld-kerekségébe. O IESUSnak Teſte, s' Vére; légy lelkünknek drága bére. Amen.

MAS.

Nota: Az Melchiſedek &c.

NAgy dicsőſségben lákozó Iſtenség, Ki-mondhatatlan méltóságos Felség, Ember-ſzerető véghetetlen mélység. Idvez-légy IESUS.

Ki az Atyával noha vagy egyenlő, Es Szent Lélekkel egy erőben fenlő, Bűnünk terhéből de lől ki-emelő. Szerelmes Jeſus.

Manna vólt néked példád ô Törvényben, Mert eledel vagy itt e' Kenyér-ſzínben, Igy cselekedtél velünk ſzerelmedben. Szentséges Jeſus.

Kik Mannát őttek, halandóvá lőttek, Kik téged éſznek haláltól nem ſélnek, Mert kút-feje vagy az örök-életnek. Irgalmas Jeſus.

Menyből Sidóknak Kenyeret küldöttél, Jóveteleddel példát el-tőrlőttél, Midőn ételünk e' Szentségben lőttél. Kegyelmes Jeſus.

Azért te-néked moſtan hálát adunk, Jelen-vóltodat mert el-hiſzszük Urunk, Szent Felségednek ſziből térdet hajtunk. O ſzelíd Jeſus.

Dicsirünk téged el-rejtett Iſtenség, Szűznek méhéből ſzármazott Emberség, Tégedet illet Mennyei dicsőſség. O áldott IESUS. Amen.

MAS.

Nota: Mint a' ſzép hives patakra, &c.

JDvez-légy Chriſtus Szent Teſte, Bűnősök reménsége: IESUSnak leg-drágább kincse, ſzivünknek édeſsége: Illy nagy jómény-ért, Szent Véred érdemé-ért, Meg-épits romlott Cgunk, tőlts-bé rendes kívánságunk.

Aldott Teſt, kinek az árrán, lelkünk vétetett drágán: Aldott Vér, kinek Szentsége, mi lelkünk ékeſsége. O Iſtennek Szent Fia, egyarló Világ dija; Itt az óltáron imádunk, minden jókat tőled várunk.

Lelkünk édes kívánsága, Iſtennek ſzép zőld ága: El bádgyatt hiveid étke, igaz Hitünk mértéke. Gyújtogaſd mi ſzivünket, tiſztits bűntől lelkünket; Hogy minden makula-nélkül, téged itt ſzolgállyunk Szentül. Amen.

MAS.

Nota: *Salve mundi ſalutare, &c.*

ALdott IESUS, Iſten Fia, mi lelkünknek drága dija, Lelkünket magához hija, örök-élettel kinállya. Jővel IESUS te ſzolgádhoz, hozzád meg-térő fiadhoz.

Aldott Jeſus valóságon, jelen vagyon az óltáron: Hozzád jő hogy meg-gyógyítson, dicsőſséggel bóldogítson. Jővel &c.

Aldott Jeſus igaz Bárány, kivel nem lakik a' Sárkány: Jeſus hatalmas Oroſzlány, minden roſzt közzülünk ki-hány. Jővel &c.

Aldott Jeſus Teſte, s' Vére, Iſtensége, s' Embersége: Jelen vagyon e' Szentségbe, nincsen ſemmi kétség ebbe. Jővel &c.

Aldott Jeſus hozzám várlak, buzgó ſzivemből imádlak: Jővel, mert régen kívánlak, ſzivem rejtekében zárlak. Jővel &c.

Aldott IESUS Iſten Fia, Mariának ſzép Magzattya. Te vagy az Iſten Báránnya, ki lelkünket vigaſztallya. Jővel IESUS te ſzolgádhoz, hozzád meg-térő Fiadhoz. Amen.

ALIUS.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

Corporis myſterium pange glorioſi, Atque Chriſti Sangvinis lingva pretioſi, Qui ob Mundi pretium ventris generoſi, Fructus damnum Damonis fuit venenoſi.

Cœnam cum Diſcipulis affectans cœnare, Exemplis, ſermonibus ipſos informare, Panem in ſubſtantiam Carnis transformare, Vinum in eſſentiam Sangvinis mutare.

Fregit Panem dixitque, hoc eſt Corpus meum, Calicem accipiens benedixit eum: Et ipſum accipite dixit: ecce Deum, Qui indigné ſumpſerit, ſentiet ſe reum.

Et qui-

Et quicunque panem hunc ritè manducabit, Et quicunque Sangvinis calicem potabit: Mortem DEI Filii hic annunciabit, Et devotè recolet quàm diù durabit.

Qui indignè ſumpſerit factus erit reus, Corporis & Sangvinis, quem effudit Deus: Dùm vulnus aperuit impius Judæus: Cùm Eloy ſonuit, hoc eſt DEUS meus.

Verbum caro factum eſt panis glorioſus, Vinum Sangvis factum eſt Chriſti gratioſus, Traditur Diſcipulis cibus pretioſus: Sic manducat Dominum ſervus timoroſus.

A Juſtis fidelibus ita manducatur, Sed ob hoc in aliquo nunquam laceratur: Totus in particula confracta moratur, Alienâ ſpecie DEUS occultatur.

Has horas ſic recolo piâ ratione, Tibi Corpus Domini ut Confeſſione; Contritus ſim: & plenâ ſatisfactione: Valeam te ſumere cum devotione. Amen.

M A S.

Nota: *O magnum Sacramentum &c.*

O Szép IESUS reménségem, Idvez-légy én ſegítségem: Bűneimből légy mentségem. O ſzép IESUS én ſzerelmem.

Bűnöm miatt retteg lelkem, Rajtam nagy ſok régi vétkem: Légy kegyelmes már énnékem. O ſzép &c

Ur IESUS Szentséges Teſte, Ki a' nagy Kereſzt-fán függe: Sebeidbe rejts-bé engem. O ſzép &c.

Drága Szent Véred-hűlláſa, Légyen bűnöm tiſztúláſa: Hozzád kívánkozik lelkem. O ſzép &c.

O drága Mennyei kincsem, Jőj-el lakjál én ſzivemben: Allas Szentek ſeregiben. O ſzép &c.

Meg úráltam minden vétkem, Csak IESUS-omot kedvellem: Teſti jómot nem kimillem. O ſzép &c.

Áldott-légy örökké Amen, Egéſz Föld-kerekségében: Áldott-légy örökké Menyben. O ſzép IESUS én ſzerelmem.

A M E N.

MAS.

M A S.

Nota: Ieſus Szent ſzivek arannya &c.

Áldgyad lelkem IESUS nevét, Ki kedvünk-ért ontá Vérét, Itt éppen adgya Szent Teſtét, s' Kőzli velünk idveſségét.

O meg-foghatatlan Felség, Teſtben öltőzött Iſtenség, Itt vagyon áldott békeség, Sziv-béli kedves vendégség.

Oh lelkem; Szent Teremtődet! Nézd: s' imádd Idvezitődet, Mert a' Kenyér itt Teſté lőtt, Menyből hozzánk Ieſus le-jőtt.

Itt azért Ieſus, imádunk, Mert ſzavaidnak helyt adunk, Rettegve, s' fęlve járulunk, Aſztalodhoz; ô Szent Urunk.

Mely bővön itt magad oſztod, Nem kiméled nagy jó-vóltod, Mindeneknek ſzivét vonſzod, Hogy ingyen magad igy adod.

Azért IESUS kegyes Iſten, Hozzád folyamodunk éppen, Kőnyőrűly ſzegény népeden, Hogy lelkünk őrökké éllyen. Amen.

M A S.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

AZ Melchiſedek rendin-való fő Pap, Ki önnön Teſtét adgya nékünk ez nap: A' Szent óltáron kit fel-mutat a' Pap, Táplál mindennap.

Ez a' Teſt, a' kit a' Szent Atyák vártak, Lymbusban lévén lélekben kit láttak: Es ő-általa Menyorſzágban juttak, Bizonnyal tudtak.

Ez a' Teſt, a' ki Menyégből le-ſzálla, Emberi-ſzemélyt magára vállala: A' vétek, s' a' bűn el-romlék általa, s' Meg-ſzabadita.

Ez a' Teſt, a' ki ſokak ártalmára, A' Pogányoknak nagy kárhozattyára: A' ki ezt nem eſzi annak romlására, Végetlen kínnyára.

Ez a' Teſt, a' ki el-jő itíletre, Hogy meg-próbállya kinek mi érdeme: A' Szent Kereſzt-fán kiért eſett vére, Szentséges ſebe.

Ez a' Teſt, a' ki útat kéſzít Menybe, De csak azoknak, kik vannak a' Hitbe: A' Chriſtus-által mehetnek Menyégbe, Dicsőült teſtbe.

Bizonnyal hidgyük, hogy Chriſtus Szent Teſte, A' ki ezt éſzi, nem léſzen el-eſte: A' dicsőſségben léſzen fizetéſe, Chriſtus Jegyeſe.
Adgyad mi-nékünk a' te Szent Lelkedet, Hittel veheſsük Szentséges Teſtedet: Hogy dicsirheſsük ebből Szent Nevedet, Iſtenségedet. Amen.

MAS AZON NOTARA.

ITt jelen vagyon az Iſtennek Fia, Itt jelen vagyon Emberek váltója, Itt jelen vagyon igaz Iſten vólta. A' Chriſtus IESUS.
Itt jelen vagyon mi édes Teremtőnk, Itt jelen vagyon a' mi Közbenjárónk, Itt jelen vagyon lelki vigaſztalónk. A' Chriſt:
Itt jelen vagyon élet, út, igaſság, Itt jelen vagyon fényes világoſság, Itt jelen vagyon Mennyei Uraság. A' Chriſt:
Itt jelen vagyon váltságunknak napja, Itt jelen vagyon bűnnek megrontója, Itt jelen vagyon ſzeretetnek langja. A' Chriſt:
Itt jelen vagyon a' mi vigaságunk, Itt jelen vagyon őrizőnk, s' óltalmunk, Itt jelen vagyon mi lelki Páſztorunk. A' Chriſt:
Adgya mi-nékünk az ő Szent Orſzágát, Hogy meg-láthaſſuk Szentséges lakását, Angyali Karból nézheſsük orczáját; Es ő Szent Attyát. Amen.

ALIUS.

Nota: Vedd jó neven én ſzivemet.

QUo me DEUS amore, ultrò complecteris. Indignum me, favore quanto proſequeris. ℟. *Ex tua quando menſa. O Charitas immenſa! Mortalibus impenſa, te das, & ſumeris.*

Non tauros, neque boves, nec das altilia, Non coturnices, oves, nec volatilia. ℟. *Lactucas nec agreſtes; ſed epulas Cœleſtes, Amoris tui teſtes, donas in copia.*

Sub pane te latentem DEUM profiteor: Hic IESU te præſentem, colo, confiteor. ℟. *In hoc te Sacramento, ſub hoc te velamento, Ceu tectum veſtimento, adoro, veneror.*

Valete jam regales luxus Aſſiriæ, Lautitiæ carnales, ollæque Ægyptiæ. ℟. *Ad Agni tendo Cœnam, deliciarum plenam, Ad ſalientem venam, fontemque gratiæ.*

Non ſiliquis me paſci, volo, ſed corpore, Non capior Damaſci undis, & nectare. ℟. *O quis det è ciſterna, Bethlehem ſuperna, Quem virtus ut falerna, det mihi bibere.*

De vineis Engaddi, ah botrum ſitio. Huic Manna ſuper addi Cœleſte cupio. ℟. *O tritici medulla, ſuavior quàm ulla, Te vilis homo bulla, ô quam deſidero!*

Electum ô frumentum, ô quando venies! O cordis firmamentum, me quando munies? ℟. *Cor meum tibi pando, ô quando IESU quando! Illud inhabitando, me tibi unies.*

O dulcis IESU veni, in cordis lectulum, In quo nîl ſit obſcœni, fac habitaculum. ℟. *Virtutibus ornatum, & charitate ſtratum, Me tibi præparatum fac tabernaculum. Amen.*

Quo me Deus. Nota eadem.

ENgemet miért ſzeretgetſz, ô édes Iſtenem, Illy méltatlant, jókedveddel, miért kéſérſz engem? ℟. Mikor te Szent aſztalodról, ô véghetetlem kegyelem: Halandóknak magad adod ſzerelmes Iſtenem.
Nem adſz véres állatokat, ſzerelmes Iſtenem, Sem mezei zőld füveket, kegyelmes Iſtenem, De Egi eledeleket, adod nékem Szent Teſtedet, Szerelmednek jelenségét, ſzerelmes Iſtenem.
E' Kenyér-ſzínben el-rejtett Iſtenemet vallom, Jelen-létedet Jeſuſom tiſzta ſzivel látom. ℟. Tégedet e' nagy Szentségben, tégedet e' Szent ſzínekben, Mint valami őltőzetben: Imádlak ſzivemben.
Legyetek már magatoknak, teſti vendégségek, Ti bujaságos ebédek, Egyiptomi levek. ℟. A' Báránynak aſztalához, ſietek Vacsorájához, Kegyelemnek folyamjához, lelkemnek küttyához.
Nincsen kedvem a' moslékhoz, járúlok Uramhoz, Nem fűl ſzivem e' Világhoz, ſzeſzes italához. ℟. Ki ád italt Bethlehembűl, réſzegítsmeg onnét fellyűl: Foly Iſtenem ſzerelméből; vidámság ſzivemből.

Szent Istenem ſzőlőjéből gerezdet áhétok, De ezzel Mennyei Mannát egyszer s' mind kívánok. ℟. Oh Szent búzának Kenyere, édeſſebb mindennél ize: Oh én mulandó fęrgecske, ég ſzivem ezekre.

Lelkem válaſztott búzája, oh mikoron jőſz-el, Oh én ſzivemnek gyámola, mikor kőzelgetſz-el. ℟. Szivemet néked terjeſztem, oh én IESUS-om ſieſs-el, Bennem-való lakáſodat, oh IESUS kezdgyed-el.

Oh édes IESUS már jőj-el, ſzivembe ágyadat, Semmi rútság kiben légyen, rendeld ſzálláſodat. ℟. Szent dolgokkal ékeſitsfel, ſzeretet ágy-lepleivel: Szivem veled mulathaſſon, lelkem Jegyeſsével. Amen.

M A S.

Nota: *IESU Salvator &c.*

IDvez-légy Felség, Oltári Szentség, ſzerelmes IESUS-om. O drága ſzép kíncs, kiben vétek nincs, reánk ſok jót híncs.

Eleven Kenyér, és drága Szent Vér, ſzerelmes Jeſuſom. Neveld erőnket, hogy ſok terhűnket, viſellyűk érted.

Angyali étel, ſzivbéli vétel, ſzerelmes Jeſuſom. Ne-hadgy bennűnket, őrizd lelkűnket, tápláld teſtűnket.

Drágább aranynál, Szentebb Mannánál, ſzerelmes Jeſuſom. Te Szent Véreddel, és kegyelmeddel, minket foglally-el.

Mennyei bővség, józan vendégség, ſzerelmes Jeſuſom. Minden időben, ſzálly mi ſzivűnkben, ne éllyűnk bűnben.

Csudák csudája, életnek fája, ſzerelmes Jeſuſom. Régi Szent Hitet, kőztűnk nevellyed, tarts-meg te néped.

Noë galambja, Jóſuë Napja, ſzerelmes Jeſuſom. Setét éjűnkben, világod jőjjőn, bűnős lelkűnkben.

Frigynek ſzekrénye, bűnős reménye, ſzerelmes Jeſuſom. Ah gerjezd bennűnk, lelki Szent tűzűnk, édes ſzerelműnk.

Szere-

Szeretet langja, idveſség hangja, ſzerelmes Jeſuſom. Vony hozzád minket, minden igyűnket, ajánlyuk néked.

Holtak orvoſſa, és úti-tárſa, ſzerelmes Jeſuſom. Még itt éltűnkben, e' nagy Szentségben, jőj mi ſzivűnkben.

Tiſzta ſzerelműnk, néked kőnyőrgűnk, ſzerelmes Jeſuſom. Tartsmeg Hitűnket, ne-nézd bűnűnket, halgaſs-meg minket.

Légyen ez néked, kedves dicsíret, ſzerelmes IESUS-om. Szent Háromságnak, nagy Uraságnak, dicsőſség,

A M E N.

CANTUS.

DE BEATA VIRGINE

MARIA.

A' Bóldogságos Szűz

MARIAROL.

In ſolemnitatibus Beatæ Virginis.

Nota: *Kyrie fons bonitatis.*

KYRIE, *Virginitatis amator inclyte: Factor & Creator* MARIÆ. *Eleiſon.*

CHRISTE, *Agie Gigas fortis germine,* IESU *Chriſte miſerere nobis. Qui pro homine, homo ſine virili ſemine; prodijiſti de ventre* MARIÆ. *Eleiſon.*

KYRIE, *qui incarnatus, de* MARIÆ *ventre natus ſub noſtra ſpecie, Corpus elegiſti* MARIÆ. *Eleiſon.*

Et in terra. Patrem. Sanctus. Agnus. *Vide in Indice* MISSA.

REGI SZEP ENEK.

ANgyaloknak Nagyságos Aſzſzonya, Ur IESUS-nak dicsőſséges Annya, Menyorſzágnak Királyné Aſzſzonya, Paradicsomnak meg-nyitott kapuja.

Reád néznek árváknak ſzemei, Özvegyeknek keſerves ſzivei, Szegényeknek nyomorúlt ügyei, Bűnősöknek óhajtó lelkei.

Néked ſzóllunk Szűzeknek Virága, Pátriárkáknak nemes unokája, Apoſtolok tiſzteletes Annya: Minden Szentek édes vigasága.

Aſzſzonyoknak vagy tiſzta tükőre, Férfiaknak baj-vivó fegyvere, Királyoknak oktató Meſtere, Magyar Orſzágnak válaſztott Vezére.

Gyönyörködöl Angyali ſzékedben, Serafimoknak víg ſzeretetiben, Cherubimoknak nagy bölcseségében, Szent Karoknak rendes Seregében.

Aldott

Aldott vagy te, Jeſuſnak dajkája, Atya Iſtennek ſzépséges Leánya, Szent Léleknek ſzerelmes Mátkája, Szent Háromságnak legſzebb alkotmánya.

Emlekezzél Angyali Karokról, Emlekezzél Adám fiairól, Emlekezzél bűnős ſzolgaidról, Nagy óhajtva hozzád kiáltókról.

Rettenetes a' mi baj-viváſunk, Mert kegyetlen a' mi ellenſégünk, Rettenetes végső ki-múláſunk, Hogy ha Szent Szűz nem léſz ſegítségünk.

Dicsirteſſél dicső Szent Háromság, Kitől árad reánk minden jóſzág, Dicsirteſsél Nagyságos Aſzſzonyság, Ki-által ſzáll reánk az gazdagság. Amen.

MAS.

Nota: Adgyunk hálát a' Szent Háromságnak.

GYönyörködgyél Szűz MARIA, a' magas Menyorſzágban, Örvendezzél a' meg-foghatatlan Szent Háromságban, Szűzen fogadád a' te Szent Fiadat, a' meg-feſzült ſzép IESUS-t.

Aldott vagy te Szűz Maria, Ur Jeſuſnak Szent Annya; Szent Háromságnak, örök Iſtennek, ſzépséges Leánya; A' Menyorſzág-béli dicső ſok Szenteknek, ſzerelmetes Aſzſzonya.

Szent Anna Aſzſzony tégedet fogada, édeſséges Magzatot, Kiről Joáchim a' nagy Ur Iſtennek, tőn kedves áldozatot, Kinek gyümölcsével, a' fényes Menyország, ſzépen meg-virágozott.

Pokol-béli ördögöknek, te vagy retteneteſség, Kiknek erejeket mind el-rontá a' tiſzta Szűzeſség; Mely tiſzta Szűzeſség az Eretnekségnek, lőn nagy retteneteſség.

A' Templomban fel-nevekedék, egy Cyprus-fa fiatal; Fényes Menyorſzágból hozzája küldeték, Szent Gábriel Archangyal, Szent Lélek Ur Iſten, tégedet bé-tőlte Mennyei Szent Malaſztal.

Régi Próféták mit hirdettek vala, immár bé-tellyeſedék, Szűz Mariától Szent Erſébet Aſzſzony, meg-vigaſztaltaték: Rövid idő múlva, Iſten Emberré lőn; Mariától ſzületék.

Fel-ne-

Fel-neveléd Szűz Maria, Szent Fiadat, szép IESUS-t; Tizen-két esztendős kicsínded korában, el-veszténd a' Chriſtuſt, Kit kereſtek vala ſzorgalmatoſsággal, a' Sidó Doctorok-közt.

Rósa piros, és igen ékes, a' Mennyei harmattal, Mint a' Király öltözetivel, és jó ſzolgaival; Te-is azon-képpen dicső Szűz Maria, Szent Fiaddal Jeſuſſal.

Végy hozzád azért Szűz Maria, ne-hadgy minket el-veſznünk; Halálunk óráján az ördögnek ne-hadgy, markában eſnünk: Inkább eſedezzél te Szent Fiad-előtt, hogy meg-idvezűlheſsünk. Amen.

M A S.

MARIA Mater gratiæ, Mater miſericordiæ, Tu nos ab hoſte protege, In hora mortis ſuſcipe.

MARIA Virgo Virginum, Depoſce nobis omnium, Remiſſionem criminum, Tuum placando Filium.

Per tuum Virgo Filium, Per Patrem, & Paracletum, Adſis ad noſtrum obitum, Et da fœlicem exitum.

Gloria tibi Domine, Qui natus es de Virgine, Cum Patre, & Sancto Spiritu, In ſempiterna ſæcula. Amen.

M A S.

Nota: *Jam mœſta quieſce quærela &c.*

MARIA dicsőſségnek Annya, Mennyeknek Királyné Aſzſzonya: A' Szent Háromságnak Leánya, E' Világnak közben-járója.

Örvendezz IESUS-nak Szűléje, Szent Léleknek ſzentelt edénye: Mennyeieknek ékeſsége, Es a' Földieknek reménye.

Te az Angyaloknak főliben, Helyheztettél nagy dicsőſségben: Szent Fiadnak bölcseségében, Hogy vigadnál Iſtenségében.

O mely nagy ſzép hangos zengésben! Örvendezvén énekléſekben, Angyali nagy dicsiretekben, Szent, Szent, Szent, mondván az Egben.

A' Se-

A' Serafimoknak Seregi, Szolgálnak Szűzeknek Virági, Cherubimok kéſzek tiſztelni, Dicsirni, és fel-magaſztalni.

Mi-is azért bűnős fiai, Adámnak el-eſett árvái, Es ſzám-ki-vetett maradéki, Dicsirűnk: Mert illik tiſztelni.

Sieſs azért irgalmas Anyánk, MARIA; lám Szent Iſtván Atyánk, Ugy hadta hogy lennél mi Anyánk, Jővel, jővel azért mi-hozzánk.

Ez keſerűségnek völgyében, Kiáltunk, halgaſs-meg igyűnkben, Ne-veſzſzűnk-el mi bűneinkben, Eſedezzél értűnk Menyégben. Amen.

A L I U S.

Nota: Chriſtus fel-támada &c. *fol.* 243.

VEneremur Virginem, ſalutis dulcedinem: Cujus benignitatem, miratur Cœli Agmen. O Clemens, Pia.

O Genitrix gratiæ, fons miſericordiæ: Regina prudentiæ, Aurora lætitiæ. O Clemens, Pia.

Cujus pulchritudinem, cujus manſvetudinem: Miram humilitatem, noſtrum hoc laudat Carmen. O Clemens, Pia.

Hæc eſt Aula Regia, Virgo plenâ gratiâ: Stella lucidiſsima, MARIA Sanctiſsima. O Clemens, Pia.

Hæc eſt melle dulcior, Jaſpide ſplendidior: Caſtitatis lilium, mœroris ſolatium. O Clemens, Pia.

Hæc eſt Virgo ſapiens, credendo concipiens: Stella Solem pariens, Luna nebulâ carens. O Clemens, Pia.

Salus noſtri generis, cujus ſplendor Syderis: Amovit à miſeris, peccatorum vinculis. O Clemens, Pia.

Ave Cœli Domina, Regina Sanctiſsima: Quæ tranſcendis agmina, in Cœli militia. O Clemens, Pia.

Ave felix Fœmina, Genitrix puerpera: Stola gaudens gemina, in Cœleſti glotia. O Clemens, Pia.

O fons admirabilis, Mater exorabilis: Fidei principium, vas virtutis præcium. O Clemens, Pia.

Surge, surge propera, Oliva fructifera: Noſtra ſanes vulnera, MARIA dulciſſima. O Clemens, Pia. Amen.

COMPASSIO BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

Nota: *Ave manus dextra. fol. 228.*

AVe dulcis Mater Chriſti, Quæ dolebas corde triſti, Te docente Simeone, De diræ mortis mucrone. Dulcis Virgo Virginum.

Ave dulcis Mater Chriſti, Quæ in Ægyptum fugiſti: Ubi notis tu carebas, Et dolore tabeſcebas. Dulcis &c.

Ave dulcis Mater Chriſti, Quæ dolebas corde triſti: Natum requirens inclytum, Tribus diebus perditum. Dulcis &c.

Ave dulcis Mater Chriſti, Quæ dolens & flens vidiſti: Captum, vinctum, dirè cæſum, Plenum probris dulcem IESUM. Dulcis &c.

Ave dulcis Mater Chriſti, Quæ Filio occurriſti: Humeris Crucem ferenti, Et ſub illa corruenti. Dulcis &c.

Ave dulcis Mater Chriſti, Quæ dolens & flens vidiſti: Cruci nexum ſpecioſum, IESUM factum ut leproſum. Dulcis &c.

Ave dulcis Mater Chriſti, Quæ de Cruce ſuſcepiſti: Ulnis IESUM jam mortuum, Piorum plenâ fletuum. Dulcis &c.

Ob pœnas quas ſuſceperas, Iſta loca dùm videras: Da poſt hæc tranſitoria, Mihi locum in Gloria. Dulcis Virgo Virginum.

AMEN.

Ave dulcis Mater Chriſti.

Nota: *O glorioſa Domina, &c.*

IDvez-légy Chriſtus Szent Annya, Kit bánat meg-ſzomorita: Hogy Simeon mondta vala, Szent Fiad hogy menne kínra.

Emlékezzél e' bánatról, Viſely gondot vég-óránkról: Nyerjed, Fiadnak kínnyáról, Gondolkodgyunk halálárol.

Idvez-légy áldott Szent Anya, Ki bánatos ſzivel vala: Hogy IESUS-t már harmad-napra, El-veſztvén kereſi vala.

Adgyad hogy e' bánatod-ért, Juſſunk hozzá kegyelem-ért: Altalad; hogy őt meg-lellyük, Maradgyon-meg éppen lelkünk.

Idvez-légy Szűz édes Anya, Ki bánatban könyvezſz vala: Midőn IESUS-t kötve, vonva, Arczúl-verve látod vala.

Irgalmaſságnak Szent Annya, Emlékezzél e' bánatra: s' Ördögnek csalárdságától, Oltalmazz gonoſságától.

Idvez-légy Szűz Iſten Annya, A' ki ſirván nézed vala: Hogy Szent Fiad Kereſzt-fára, Mint bél-pokloſt vonták vala.

Illy keſerves bánatid-ért, Es Szent Fiad halálá-ért: Mikor el-jő végső órám, Légy jelen ſzerelmes Anyám.

Idvez-légy Szűz Chriſtus Annya, Ki keſerveſen ſirſz vala: Hogy Sz. Fiad koporsóba, Ertem halva fekſzik vala.

En ſzegény bűnös lelkemet, Néked ajánlom, s' éltemet: Nyavalyáján mindeneknek, Légy jelen a' bűnösöknek. Amen.

ALIUS.

Nota: *O Aurora lucidiſſima, &c.*

MARIA Virgo Virginum, Ora pro nobis Dominum. Dulcis ô Ave MARIA.

Fundamentum Eccleſiæ, Fons, aula ſapientiæ. Dulcis ô Ave Maria.

O Virgo plena gratiâ, Mater DEI & filia. Dulcis ô Ave Maria.

Virgo peccati neſcia, Sancti Spiritus gratia. Dulcis ô Ave Maria.

Summi Regis hoſpitium, Lumen, vita fidelium. Dulcis ô Ave Maria.

Mundi ſalus, protectio, Nos tuo paſce gaudio. Dulcis ô Ave Maria.
Nobis tibi canentibus, Succurre tuis precibus. Dulcis ô Ave Maria.
Gratia tua faciat, Ut DEUS nos cuſtodiat. Dulcis ô Ave Maria.
Gloria tibi Domine, Qui natus es de Virgine. Dulcis ô Ave Maria. Amen.

M A S.

O Iſtennek Szent Annya, Szépséges MARIA. Menyorſzág Királynéja. Idvez-légy MARIA.

Angyaloknak örőme, Szépséges Maria. Bűnősőknek kegyelme. Idvez-légy Maria.

Őrvendezzél Mennyégben, Szépséges Maria. Szenteknek Seregiben. Idvez-légy Maria.

Liliom ékeſsége, Szépséges Maria. Szép Rósának veſzſ..eje. Idvez-légy Maria.

Orſzágunknak óltalma, Szépséges Maria. Tűndőklő arany-alma. Idvez-légy Maria.

Martyrok erősége, Szépséges Maria. Confeſſorok tükőre. Idvez-légy Maria.

Egeknek dicsősége, Szépséges Maria. Mindenek bőlcsesége. Idvez-légy Maria.

Virágok jó illattya, Szépséges Maria. Eletnek ſzép zőld-fája. Idvez-légy Maria.

Betegeknek orvoſſa, Szépséges Maria. Özvegyeknek óltalma. Idvez-légy Maria.

Napnak ſzép fényeſsége, Szépséges Maria. Csillagok ékeſsége. Idvez-légy Maria.

Mennyei drága Manna, Szépséges Maria. Magyar-Orſzág óltalma. Idvez-légy Maria.

Te vagy nékűnk nagy kincsűnk, Szépséges Maria. Mindenben reménségűnk. Idvez-légy Maria.

Azért légy ſegitségűnk, Szépséges Maria. Halálunkor mentségűnk. Idvez-légy Maria. Tekints

Tekints reánk ſzemeddel, Szépséges Maria. Látogaſs kegyelmeddel. Idvez-légy Maria.

Adgy Malaſztot népednek, Szépséges Maria. Kik tégedet dicsirnek. Idvez-légy Maria.

Ne-hadgy minket el-veſzni, Szépséges Maria. Bűnnek torkában eſni. Idvez-légy Maria.

Gerjezd-fel mi ſzivűnket, Szépséges Maria. Vidd-bé Menyben lelkünket. Idvez-légy Maria.

Mutaſd magad Anyánknak, Szépséges Maria. Commendály Szent Fiadnak. Idvez-légy Maria.

Eſedezzél érettűnk, Szépséges Maria. Légy mindenkor mellettűnk. Idvez-légy Maria.

Ne-fordúly-el orczáddal, Szépséges Maria. Tőlts-bé ajándékiddal. Idvez-légy Maria.

Önts belénk ſzerelmedet, Szépséges Maria. Tiſztán égő tűzedet. Idvez-légy Maria.

Hogy te-néked ſzolgállyunk, Szépséges Maria. Szent Fiaddal láthaſſunk. Idvez-légy Maria.

Dicsiret az Iſtennek, Szépséges MARIA. Szent Háromságban egynek. Idvez-légy MARIA. Amen.

M A S.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

MEnyorſzágnak Királynéja, Bűnősők fel-jött Csillaga, Kétségbenesők világa. Egek ajtaja, Szentek Aſzſzonya, Nagy Iſten Annya, lelkem arannya, O bóldogságos áldott Szűz MARIA.

Az Egek-ellen vétkeztem, Iſten-ellen ſokat tőttem, De te légy én ſegitségem. Ha Szent Fiad vér, ſok oſtorral ér, Ally-fel mellettem, könyőrőgj értem, Tudom hogy nyerhetſz minden jót énnnékem.

Róſa ſzínű ſzép gyenge Szűz, Kinek lelkében nincsen bűz, Minden

gonoſzt tőlem el-űz. Mellyért meg-áldlak, fel-magaſztallak, Mint Iſten Annyát, ſzivem gyámolát, Tellyes erőmből őrökké ſzolgállak.

Iſteni kegyelem árja, Irgalmaſságnak Szent Annya, El-eſtek fel-állatója. Te légy ſzó-ſzóllóm, és óltalmazóm, Aldott Fiadnál, a' nagy Bírónál, Kit Szent mellyeddel ſzűzen fel-tartottál.

Aldott légy drága Aſzſzonyság, Szűzek-kőzt leg-ſzebb tiſztaság, Seraphim felett méltóság. Fogadgy ſzolgáddá, óltalmad alá, Hogy hatalmaſon, el-ne kaphaſſon, A' gonoſz Sátán amaz végső harczon. Amen.

A L I U S.

Nota: Atya Ur Iſten őröktől-fogva-való.

AVe Domina, tu es præclara, Angelisquè grata, Pulchrior Luna, Stellis amicta, Virginum Regina.

MARIA Virgo, tuo unico commenda Filio, Grato Domino, pro cuncto Clero, ſis adjutorio.

Gratia Chriſti, quem concepiſti, & quem tu portâſti, Quem peperiſti, & quem lactâſti, Mundo contuliſti.

Plena gratia, Virgo ſerena, proles Davidica, Noſtra cantica, tibi ſint grata, ô Virgo MARIA.

Dominus tuo ventris utero, latuit pudico: Quem ab Angelo, vulgatum Sancto, concepiſti Virgo.

Tecum Dominus, Filius tuus, plaſmator excelſus: Quem pavet Mundus, vocatur DEUS, tremeſcit infernus.

Benedicta es, quæ enixa es pacem hominibus: Chori Cœleſtes, prout canentes, ſonant paſtoribus.

Tu parvi Agni, Leonis magni, Salvatoris noſtri, Virgo intacta, tu erexiſti Templum DEI noſtri.

In mulieribus tuus uterus, cùm ſit Virgineus, Admirabilis eſt univerſis, thronus Eburneus.

Et tu Regina, Mater benigna, atque gratioſa: Filium tuum pro nobis placa, ô dulcis MARIA. Bene-

Benedictus eſt, de Cœlo miſſus, hominibus datus: Redemptor bonus, cui ter Sanctus, ſempiterna laus.

Fructus excelſus, panis Cœlicus, cibus Angelicus: Tuus uterus guſtavit fidus, glorioſos fructus.

IESUS Chriſtus amen, noſtrum juvamen, atque conſolamen: Æternum lumen, Cœli ſolamen, nobis præſtet, Amen.

A L I U S.

Nota: Kőveti vala népnek &c.

O Glorioſa, ô ſpecioſa, Stella luminoſa: Domina Mundi, Mater generoſa.

Vox Angelica, vox Prophetica, proles Davidica: Tibi concinit Salamon cantica.

Regina Cœli, correctrix mali, fortitudo poli: Virgula ſplendens colore vernali.

Aurora ſurgens, lucerna lucens, Sol radiis fulgens: Illuminatrix tenebras excludens.

Pulchra lunaris, fuga langvoris, fer opem revinctis: Qui puniuntur carcerum catenis.

Solis æmula, fumi virgula, pulchra puellula: Te concupivit Rex ſine macula.

Torques aurea, Regis vinea, turris eburnea: Sis pauperibus ſalutis galea.

Palma virtutum, nectar Cœlicum, odor aromatum: Reduc errantes, ad Regnum Cœlorum.

Granum excuſſum, jubar effuſum, ſydus animoſum: Noſtrum exaudi cantum ſonoroſum.

Dux militiæ, fons lætitiæ, flos pudicitiæ: In te confluunt Coeli divitiæ.

Lilium candens, Roſa rubeſcens, Viola redolens: Sydus aureum gremio recondens.

O Sacrum Lumen, Sanctum ſolamen, Spiritus juvamen: Tuis famulis vitam confer, Amen.

MAS.

M A S.

Nota: Követi vala népnek &c.

Dicsiretes vagy szép Szűz MARIA, Christusnak Szent Annya: Szent Háromságnak Szolgáló-Leánya.

Olly kellemetes, Isteni Malaszt, kivel tellyes valál: Mert minden bűntől, azzal meg-tartatál.

Meg-környékeze, s' éppen bé-tőlte, mint Gábriël mondá: Kegyes Anyának, Fiát néked adá.

Jövendő-képpen régi Próféták, te-rólad szóllottak: Szépséges Szűznek tégedet mondottak.

Nagy sok dolgait, Atya Istennek te-benned dicsirik: Mert Szent méhedben Christus fogontatik.

A' több Szűzeket, mind meg-haladád alázatossággal: Mert Isten vala veled Malasztyával.

Oltalmok valál Szűz társaidnak igaz szeretettel: Mert tellyes valál minden kegyességgel.

Rólad mondatik szűntelen-való Isteni dicsiret: Mivel meg-rontád csalárd ellenséget.

Angyali orczád nagy vídám vala buzgó imádságba: Mikoron vólnál Isten Templomába.

Példájok valál, lám mindeneknek, Papoknak, Szűzeknek: Istent szolgáló szegény özvegyeknek.

Romlására lől, fene Sárkánynak, Szent érdemed-által: Mert megrontaték Szent Magzatod-által.

Oltalmazz azért, szép Szűz MARIA minden ellenségtől: Te hiveidet tartsd-meg minden bűntől.

Nyomorúlt népek mostan kik vagyunk, te-hozzád folyamunk: Mert Fiad előtt te vagy mi gyámolunk.

Országolsz most... te Szent Fiaddal, mi Urunk IESUS-sal: Vigan örvendesz a' Szent Angyalokkal.

Bátorits minket te fiaidat halálunk óráján: Es ne-hadgy esnünk, a' halál torkában.

Irgal-

Irgalmasságnak, és Szent Malasztnak mert te vagy Szent Annya: Kik benned bíznak azoknak óltalma.

Segitségedben mindenkor bíztunk minden szükségünkben: Mert Szent Fiaddal örökké élsz, Amen.

A L I U S.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

Sancta DEI Genitrix flos Virginitatis, Fons misericordiæ, Mater pietatis: Supra Sanctos residens Regno claritatis, Pro nobis cum cæteris exora beatis.

Angelorum ordines, DEUM qui laudare, Non cessatis jugiter, atque adorare: Sanctus, Sanctus, ter Sanctus, invicem clamare, Actus nostros regere, nolite cessare.

Patriarchæ mystico ritu immolantes, Vita, corde, cantico DEUM honorantes: Prophetæ Prophetico Spiritu flagrantes, Apostoli publico sono prædicantes.

Evangelistæ DEI arcana noscentes, Verbis Evangelicis eadem scribentes: Sanctique Discipuli Christo adhærentes, Ab Herode mortui sunt & innocentes.

Per palmam Martyrii DEO dedicati, Martyres Egregii cruore mundati: Et qui Confessione DEO colligati, Confessores, Monachi, Eremitæ grati.

Sanctissimæ Virgines, atque conjugatæ, Viduæ, & Martyres DEO dedicatæ: Omnes Sancti, Sanctæque pro nobis orate, DEUM vestris precibus pro nobis placate.

Ut per vos sit gratia sua nobis data, Deleantur vitia, mundentur peccata: vitentur pericula, omnia sint grata, Nobis detur gloria, in sede beata.

A M E N.

ALIUS.

Nota: Jóvel légy velünk Ur Isten.

SUmme Pater Sancte DEUS, Peccatorum ego reus: Peccatorum miserere, Ut sic dignè queam flere, Quæ commisi nequitèr.

Si vis pores me mundare, Sine te non possum stare: Sed nec ad te datur ire, Nisi mihi subvenire, Digneris celeritèr.

IESU Christe Verbum Patris, Qui Carnem, de carne Matris: Homo factus induisti, Et propter nos obiisti, Crucis in patibulo.

Precor tuæ memor mortis, Mihi sis adjutor fortis: Ac dono tuæ virtutis, Auctor meæ sis salutis, In meo periculo.

Utriusquè Pneuma Sacrum, Esto mihi nunc lavacrum: Peccatorum sordes mundans, Atque meum cor fœcundans, Spiritali gratiâ.

Si me laves, mox mundabor, Nisi sanes non curabor: Si non dones nec orare, Quicquam possum, nec laudare, DEUM cum fiducia.

Tu qui Trinus in Personis, Indivisus es in donis: DEUS Pater, Flamen nate, Tres in una Deitate, Unum in substantia.

Meæ mentis trinitatem, Regens duc ad unitatem: Fidei, spei, timoris, Totum me Cœlestis roris, Replens abundantiâ.

O præclara Stella maris, Mater Virgo singularis: Speculum Virginitatis, Et totius Trinitatis, Nobile triclinium.

Ora pro me Virgo pia, Ut in hujus vitæ via: Conversando sic incedam, Ne post mortem sim in prædam, Hostibus fidelium.

Chori novem Angelorum, In Sion DEUM Deorum: Contemplando quem videtis, Et in ejus qui gaudetis, Jugitèr præsentia.

Ipsum precor exorate, Ut ex sua pietate: Lavet in me quicquid sordet, Et dimittat quod remordet, Tristis conscientia.

Joannes Baptista Christi, Vocem Patris qui audisti: Et vidisti descendentem, Spiritum clarè nitentem, In Columbæ specie.

Ipsum ora baptizatum, Ut peccatis emundatum: Me post temporalem mortem, Esse faciat consortem, Æternalis gloriæ.

O vos proceres byssini, Spiritali musto pleni: Signis, factis, & doctrina, Sacramenta qui divina, Edidistis liberè.

Pro me

Pro me ferte preces pie, Ut illo tremendo die: Quando Judex est venturus, Pius justis, malis durus, Ejus jungar dexteræ.

O beati Christi testes, Qui lavistis vestras vestes: Ejus Agni in cruore, Suo Mundum qui liquore, Sanavit felicitèr.

Vos nunc in conspectu DEI, Memores estote mei: Ut post hujus vitæ cursum, In Cœlum conscendam sursum, Ad lætandum jugitèr.

Omnes Sancti Confessores, Quorum vita, verba, mores: Hîc sic Christus approbavit, Quòd vos secum nunc locavit, In Cœli Palatio.

Ne seductor animarum, In hac valle lacrymarum: Me in ulla parte lædat, Pro me precor intercedat Vestra supplicatio.

Cum decore Virginali, Fide Christo speciali: Quæ ferventèr adhæsistis, Et lætantèr introîstis, In ejus potentias.

Mihi vestris obtinete, Precibus, ut cum quiete: A peccatis absolutus, Liber vadam atque tutus, Ad Cœlestes nuptias.

Universi cives Cœli, Precor vos mente fideli: Qui cum Christo nunc regnatis, Ut meæ calamitatis, Memores miseriæ.

Oretis pro peccatore, Ut à Leviathan ore: Ego liber ac solutus, Ex hac vita vadam tutus, Ad Tribunal Gloriæ. Amen.

MAS.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

OH kegyes szép Szűz MARIA, Egi út, Istennek Annya, Angyaloknak Szent Aszszonya. O biztass engem! óltalmazd ügyem; Ne-ártson nékem, én ellenségem; Bóldog Szent Anya te légy segedelmem.

Oh világosságnak Annya, Elménknek kegyes arannya, Fényesked gyél Nap-világa. Bűnös szolgádnak, adgy helyt szavának, csirni téged, hogy ne szűnnyék-meg, Christus kedvével kegyessen szenteld-meg.

Kívánságát Menyországnak, Utálását e' Világnak, Nyerd-meg kelek, e' szolgádnak. Bóldog Szent Anya, szép Szűz Maria, Oktalan szolgádat; akaratodat, Akarja égig, és tehesse végig.

Kérlek Szent Fiad kedvé-ért, Méhednek Szűzeſségé-ért, Es több Szentek érdemé-ért: Ez kis múnkám-ért, fáratságom-ért, Te-hozzád-való nagy ſzerelmem-ért, El-ne űzz engem, ô Szűz bűneim-ért.

Dicsirteſél Szűz MARIA, Aldott IESUS-nak Szent Annya, Aldott légy Mennyei róſa: Téged dicsirlek, Annyát Iſtennek, Bóldog, s' áldott légy, Anyánk Idvez-légy, Dicsiret néked, mind örökké, Amen.

M A S.

Nota: Mint a' ſzép hives patakra, &c.

Szűz MARIA, Chriſtus Annya, Menyorſzág Királynéja. Atya Iſten kincs-tartója, Magyarok ſzó-ſzóllója. Menyorſzág fényes úttya, Irgalmaſságnak kúttya, Te imádságodnak fontya, Iſten irgalmát ránk ontya.

Méltán mondatol Rósának, Paradicsom fájának, Elő kenyér hajójának, Evezők Csillagának. Aron veſzſzeje Szent Szűz, Mójſeſtől láttatott tűz, Ki tőllünk minden gonoſzt űz, Es lelkünkre kegyelmet fűz.

Lépes méz, frigynek ſzekrénye, Szűzeſség drága fénye, Bóldog Szűz, IESUS edénye, Bűnősők Szent reménye. Hozzád kiált fogságunk, árva Magyar Orſzágunk. Tekints-meg nyomorúságunk, Nyerd-meg régi bóldogságunk.

Szűz MARIA, tarts-meg minket, Vigaſztald bús ſzivünket, Téríts hozzád Nemzetünket, épits-meg Szent Hitünket. Szent Fiad kegyelmében, végy minket jó kedvében, Hogy ſzép IESUS Szent Nevében, Meg-maradgyunk békeségben.

A M E N.

MAS.

M A S.

EÖrők Atya Iſten, hálát adunk néked, Magas Menyorſzágból meg-áldád te néped: Te Szent Fiad-által, ki lőn te követed.

Az Ur IESUS Chriſtus, meg-nyitá az Eget, Mert te Szent Felséged bocsátá-el őtet, Kiben Malaſztoddal, bé-töltéd e' Földet.

MARIA méhében, leg-ottan bé-ſzálla, Maria Szent Fiat mingyáráſt fogada, Ki-által e' Világ ottan meg-gyógyúla.

Ez az arany óltár, és a' kincses láda, Kiben az Ur IESUS vala drága Manna, Jeſſe veſzſzejének, ſzép ékes virága.

Dicső Szűz Maria, Ur IESUS Ládája, Es a' viz-özönnek Noënak bárkája, Szép tiſzta méhedben; lakék Iſten Fia.

A' bölcs Salamonnak nagy arany óltára, Holott az Ur Jeſus kezde áldoznia, Es a' mi bűnünket kezdé el-moſnia.

Idvez-légy Iſtennek drága ſzép Jegyeſe, Ki-által történék Chriſtuſnak jövéſe, Altalad adaték Világ nyeresége.

Adámban meg-halánk, Evában kárhozánk, Ur Jeſus Chriſtusban, ugyan meg-újúlánk, Iſtennek Sz. Annya benned bóldogulánk.

A' viz-özön vala, Adám s' Eva bűne, Nékünk e' Világnak általad kegyelme, Edes Meg-váltónknak mi-hozzánk jövéſe.

Pátriárchák Annya, Ur Jeſus dajkája, Iſtennek tár-háza, Menyorſzág ajtaja, Széles e' Világnak drága kincs-tartója.

Az Paradicsomnak nagy ſzéles kapuja, Szent Apoſtoloknak főebb Tanítója, Evangeliſtáknak meg-bátorítója.

A' Szent Profeták-is ſoha nem láttanak, Még-is drága-képpen téged áldottanak, Iſten ládájának prédikállottanak.

Mi-tőllünk-is azért áldaſsál örökké, Soha meg-ne ſzűnnyék mi ſzánkban az AVE, Idvez-légy MARIA, Iſten Annya SALVE. Amen.

M A S.

Nota: Küldé az Ur Szent Arkangyalát.

IDdvez-légy szépséges MARIA, Dicsö Istennek ô Szent Annya;
Edes Aszszonyunk, hozzád folyamodunk.
Malasztal mert éppen tellyes vagy, Igy Istennél tiszteséged nagy;
Imádgy Aszszonyunk, Szent Fiadnál értünk.
Veled vagyon a' nagy Ur Isten, Reánk-is nézzen most kegyessen;
Edes Aszszonyunk, hozzád folyamodunk.
Aldott vagy te Aszszonyok-között, Mivel Christus beléd költözött;
Imadgy Aszszonyunk, Szent Fiadnál értünk.
Aldott gyümölcse Szent méhednek, Reménye lól bünös embernek;
Edes Aszszonyunk, hozzád folyamodunk.
Christus IESUS Szent Fiad vigyen, Aldott Országban minket, Amen. Imádgy Aszszonyunk, Szent Fiadnál értünk. Amen.

ALIUS, DE BEATA VIRGINE.

Nota: *O Ieſule dulcedo cordium.*

O Stellula, MARIA fulgida, O IESU Genitrix quàm pulchra es! E mulieribus ô Virginum, virago parvula electa es.

Te præpotens, reſpexit humilem, O Stella, Stellula quàm dulcis es! Ut fieres puerpera, æterni Numinis, inventa es.

O filiæ, ô Adæ filii, O Eva genitrix quàm fœlix es! En veteris piaculi deletrix Stellula, exorta eſt.

Te Cœlica, Sanctorum Curia, Te laudant Angeli, ô florum flos! Et hominum mortalitas, exultat cantico, nam digna es.

O gratiæ MARIA Genitrix, O Roſa myſtica, ô florum flos! O filia Jeruſalem, ô arca foederis, exaudi nos.

Immeritis intende famulis, O domus aurea, te poſcimus! Et genito dulciſſimo, ô pia jugiter commenda nos!

AMEN.

MAS.

M A S.

Nota: Menyországnak Királynéja.

SZeplötelen Szüz MARIA, Menyországnak vigasága: Bünösöknek bizodalma, Tisztaságnak Koronája.

Minden népek Szentnek mondnak, Es Szüznek lenni kiáltnak: Közben-járójoknak valnak, Es kégyelmedben bíznak.

Mert a' Christust Szüzeségben, Hordozád a' te méhedben: Kiért méltó dicsiretben, Áldatol mind Földön, Menyben.

A' te méhednek gyümölcse, Lón Pokolnak el-törője: A' Sátán meg-kötözője, Setétségnek fényessége.

O te Mennyei szép Rósa, Es Szüzeségnek Virága: Szent Fiadat kérjed arra, Vegyen minket óltalmába.

Tartson-meg igaz Hitünkben, Es vezérellyen mindenben: Az ördögnek kötelében, Ne-hadgyon esni kétségben.

Országunkban csendeséget, Es állandó békeséget: Adgyon igaz szeretetet, Egy-más szeretö Szent Lelket.

Igaz Lelki-Pásztorinkat, Igijére Tanitókat: Tartsa-meg köztünk azokat, Kiért adhassunk hálákat.

Dicsirtesél Atya Isten, Szent Fiaddal egyetemben: A' Szent Lélekkel mindenben, Egy Isteni tisztelétben. Amen.

M A S.

Nota: *Infinitæ bonitatis, &c.*

O Szentségnek leg-fóbb ága, Szüzeségnek szép Virága, Ki-által jött Nap-világa. Tégedet kérünk, légy segitségünk, Semmit ne ártson, ennyi sok harczon, A' Pokol-béli Sátán mi-ellenünk.

O kegyelemnek bárkája, Tisztaságnak termö-fája, Szenteknek béplántálója. A' te szolgádot, ha bátoritod, Erted bajt vini, készis meg-halni, Te Aszszonyságod örökké áldani.

O kegye-

O kegyelem szép hajléka, Nyugodalom zöld árnyéka, Szentek édes maradéka. Kedves illatod, kivel meg-rontod, A' kigyó mérgét, éppen seregét, Meg-könnyebíted Evának inségét.

Dicsirtesél nagy Aszszonyság, Utaidban nagy igaság, Testben öltözött Angyalság; Te-benned szeplő, nem vólt bűn gyeplő, Azért szolgállak, s' örökké áldlak, Es mindenkoron Szűz Anyának hílak. Amen.

M A S.

Nota: *IESU Salvator, Mundi &c.*

NYilnak az Egek, gyűl fényes Sereg. *Idvez-légy MARIA; O boldog Anya, Szent Arany-Bánya: Imádgy érettünk.*

Im néked hajol, Gábriël Angyal.
Mennyei asztal, tellyes Malasztal.
Noë Bárkája, Isten Mátkája.
Te-benned vagyon, ki minket áldgyon.
UR vagyon veled, virágzik méhed.
Bűnös reménye, gyöngyünk szekrénye.
IESUS-sal terhes, hogy fel-repülhess.
Benned van méze, lelkünknek íze.
Ki minden jót ád, hozzánk szállítád.
Mannánk edénye, lelkünk szép fénye.
Elet termő-fa, Mennyei Hárfa.
El-veszszen nékünk, miattad vétkünk.
Adgyad érzenünk, Fiadat bennünk.

Idvez-légy MARIA; O boldog Anya, Sz. Arany-Bánya: Imádgy érettünk.

A L I U S.

Nota: *Est Messor, &c.*

LUcesce Stellis amicta, ô Virago benedicta, Pulchrior es Luna, Solem fallis una, Tu Mater decora, pro nobis exora. Lucesce Mundo MARIA. Violarum salve pura, quam non produxit natura, Tu florens Lilium, generans Filium, Virgo Mater facta, & manes intacta. Lucesce &c.

Castissi-

Castissima Cœli rosa, filia David formosa, Sola præservata, in Patronam data, Te non lædit Eva, esca sumpta sæva. Lucesce &c.

Euge flos pulcher hyssine Virgo fœcunda semine, Frustra ventus furit, nil nocet nec urit, Te rores non tangunt, frigora nec angunt. Lucesce &c.

Mirabilis Hyacinthus, gratia quam omnes intus, Mirum das odorem, selectum colorem, Florem hunc affectat cor quia delectat. Lucesce &c.

Ad tuum currit odorem, properando supra morem, Cor plenum dolore, delectes colore, Te cupit ut nardum, sit licet hoc tardum. Lucesce &c.

Multipliciter decora, fac ut non sit in me mora, Ad te properandi: da finem peccandi, Absit hostis æther, te medente Mater. Lucesce &c.

Beatior Cœli florum, sis delicium illorum, Qui tui sunt toti, undis Agni loti, Quia tuus Natus, sine viro datus. Lucesce &c.

In te meum pono velle, fac ne poter sævo felle, Cùm venerit hora, ubi sine mora, Pœnam capit reus, nisi parcat DEUS. Lucesce &c.

Tu mihi sis medicamen, Quando fiet hoc certamen, Me protege scuto, ne paludis luto, Totus conficiar, tenebris obruar. Lucesce Mundo MARIA. Amen.

MAS REGI ENEK.

Nota: Szent Dávid Próféta éneklő könyvének.

O Dicsőült szép kincs, kiben gyarlóság nincs, s' nem-is férhet setétség. Jesse törsökéből kelvén, s' kebeléből, lőttél boldog fényesség, Ekes Csillagokkal, Nappal, és a' Hóldal tekintetes dicsőség.

Te szép Liliom szál, kiből kegyelem száll az Emberi nemzetre. s' Kinek drága kerte, jó illatot önte széllyel az egész földre. Midőn nagy átokban, örök kárhozatban, mennénk veszedelemre.

Te Menyország úttya, Paradicsom kúttya, fűzz ránk irgalmaságot. Mert szép tiszta Mellyed, drágalátos tejed, nevele szép virágot. A' ki minden bűntől, ördögnek kezéből meg-váltá e Világot.

Te szép Hajnal-Csillag, ki mindenkor villag, Nap-támadása előtt.

Mert ártatlanságban, fénlél e' Világban az Isten szeme előtt. Te méhedben szálla az Istennek Fia, hogy nékünk váltságunk lőtt.
Te csudálatos szín, kire nézve, bűn, s' kín távozik az Embertől. A' Sátán ne ártson az utólsó harczon, nyerd-meg az Ur Istentől. Kőtözd-meg, mert kerül, tőr-hányással készül, el-vonni szerelmedtől.
Testi gyarlóságom, oh én bóldogságom, meg-ne győzze lelkemet. Rút szemtelenségre, ne gyújtsa vétkekre őrdög az én szivemet. Igazgassa kedved, és soha ne szenvedd tévelyegni éltemet.
Esedezzél értem, hogy a' bűnre tértem, s' légy hozzám kegyelemmel. Nyújts-ki Szent kezedet, el-ne vedd szemedet, vigyázlak értelemmel. Tarts-meg kegyelmedben, mindenkor éltemben, s' áldlak buzgó őrömmel. Amen.

Salve Regina. Nota: Idvezitőnknek Szent Annya.

MEnyországnak Királynéja, Irgalmasságnak Szent Annya: Elet, édesség, reménség, Idvez-légy szép Szűz MARIA.
Evának árva fiai, Szám-ki-vetett maradéki. Siralminak őrökösi, Sok nyavalyáknak hajléki.
E' siralomnak völgyében, Kik nyavalygunk nagy inségben: Hozzád ohajtunk Mennyégben, Ki vagy örök dicsőségben.
Azért Szó-szóllónk szemedet, Fordíts hozzánk kegyelmedet: Es a' te bűnös népedet, Oltalmazzad hiveidet.
Oh édes Szűz irgalmadat, Mutasd-meg kegyes vóltodat: Hóltunk-után Szent Fiadat, Mutasd-meg, s' bóldogságodat. Amen.

AZON ENEK MAS NOTARA.

MEnyországnak Királynéja. O MARIA. Irgalmasságnak Szent Annya. O MARIA. Elet, édesség, reménség. O MARIA. Idvez-légy szép Szűz MARIA. Christus Annya.

Reliqua ut supra.

HYM-

HYMNUS DE BEATA VIRGINE MARIA.

AVe maris stella, DEI Mater alma, Atq; semper Virgo, Fœlix Coeli porta. Sumens illud Ave, *Gabriëlis ore, Funda nos in pace, Mutans Evæ nomen. Solve vincla reis, Profer lumen coecis, Mala nostra pelle, bona cuncta posce. Monstra te esse Matrem, Sumat per te preces, Qui pro nobis natus, Tulit esse tuus. Virgo singularis, Inter omnes mitis: Nos culpis solutos, Mites fac, & castos. Vitam præsta puram; Iter para tutum: Ut videntes IESUM, Semper collætemur.*

Sit laus DEO Patri, Summo Christo decus, Spiritui Sancto, Tribus honor unus. Amen.

Ave maris stella. Nota eadem.

IDvez-légy MARIA, Tengernek Csillaga. Mindenkor Szűz Anya, Menyország kapuja.
Kit Gábriël Menyből, Idvezle Istentől. Őrizz háborútól, Eva siralmától.
Old bűnünk békóját, Add szemünk-világát, Mosd-el lelkünk szennyét, Nyerd Isten kegyelmét.
Mutasd Anyaságod, Vegye imádságod, A' ki e' Világra, Jöve váltságunkra.
O Szűzeknek Szűze, Minden Szentek dísze. Ments-meg bűneinktől, Hogy szolgállyunk szentül.
Engedd tisztán éllyünk, Minden bűntől fellyünk. JESUS-hoz mehessünk, s' Véle örvendezzünk.
Dicsirtessék Isten, A' magas Menyégben. Ki három Személyben, Mind örökké, Amen.

Idem Ave maris stella. Nota: Menyországnak Királynéja.

TEngernek fényes Csillaga, Idvez-légy Christus Sz. Annya, Szűzeknek szép Szűz virágja, Mennyeknek meg-nyílt kapuja.
Ki Menyből küldött követtől, Idvezlettél Gábrieltől, Oltalmazz ellenséginktől, Evától vett siralomtól.

Bűnűnknek óld-meg kötelit: Vakoknak nyiſd-meg ſzemeit; Vedd-el nyavalyánk terheit, Nyerjed Iſtennek javait.
Mutaſd Anyánknak magadat; Engeſztellyed Szent Fiadat: Hallya-meg könyörgéſedet, Ki nem útálta méhedet.
Kegyes és válaſztott ſzép Szűz, Kinek lelkében nincsen bűz. A' bűnt mely éget mint a' tűz, Oltsd és tőlünk távul el-űzz.
Nyerj nékünk tiſzta életet, Mennyégben bátran menetet: Hogy IESUS-nak láſſuk ſzinét, Kóſtolhaſſuk nagy örömét.
Hálát adgyunk az Iſtennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek. Egyenlő három Személynek, Egy állatú Iſtenségnek. Amen.

ALIUS.

Nota: Menyorſzágnak Királynéja.

O *Glorioſa Domina, Excelſa ſuper Sydera: Qui te creavit providè, Lactáſti Sacro ubere.*
Quod Eva triſtis abſtulit, Tu reddis almo germine: Intrent ut aſtra flebiles, Cœli feneſtra facta es.
Tu Regis alti Janua, Et Porta Lucis fulgida: Vitam datam per Virginem, Gentes redemptæ plaudite.
Gloria tibi Domine, Qui natus es de Virgine: Cum Patre, & Sancto Spiritu, In ſempiterna ſæcula. Amen.

O glorioſa Domina. Nota eadem.

O Dicsőſséges Aſzſzonyság, Nap-felett fenlő tiſztaság: Kit illet Menyben bóldogság, Tiſztel Angyali ſokaság.
A' ki tégedet alkotott, Te méhedben fogontatott: Néked Iſtentől adatott, Szűz tejeden fel-tartatott.
A' mit az Eva el-veſzte, Te ſzűlőtted azt meg-nyerte: Az ő ſiralmát el-vőtte, Fiait örömre vitte.
Te magaſságnak Kapuja, Világoſságnak Ajtaja: Kin az élet fényes Napja, Nékünk magát meg-mutatta.

Az te-

Az te-tőlled jőtt életnek, A' nemzetek örvendeznek: Téged örömmel tiſztelnek, Es tapſolván énekelnek.
Dicsőſség Menyben Iſtennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek: Ki Teremtője mindennek, Egnek, földnek, és Tengernek. Amen.

AD BEATAM VIRGINEM.

G *Aude Virgo glorioſa Mater Chriſti. Quia nobis Salvatorem genuiſti. Quem à DEO concepiſti, Gabriëli Archangelo dùm credidiſti.*
Roſa virens tu es Virgo ſine ſine, Peccatorum libera tuos ab igne, Et conſerva nos benignè, ut in tuo ſervitio lætemur dignè.
Evæ lapſum ô MARIA reſtauráſti, Toto corde quando te humiliáſti, Et devotè reſpondiſti, dùm ancillam Trinitatis te nominâſti.
Gratioſa reſtauratrix peccatorum, Et benigna conſolatrix afflictorum, Miſerere pupillorum, & repelle inſidias inimicorum.
O quàm felix qui te ſemper veneratur, Et quàm Sanctus! qui te ſemper deprecatur, Ab hoſtibus liberatur, & à tuo dulci Nato corroboratur.
Regnum ergo Ungariæ te honorat, Et pro ſuo auxilio te implorat, Nam ejus populus orat, qui Túrcarum jugo preſſus valdè laborat.
In te totum Ungarorum genus ſperat, Quia quondam commendatum tibi erat, Dùm Sanctus Rex obierat, & Regnum poſt DEUM tibi ſoli dicárat.
Ora Virgo tuum Natum pro hac gente, Ut ſuperet inimicum te juvante, Et diſpergat te orante, triumphemus ſuper hoſtes te obtinente.
Sis tu Regni Pannoniæ reparatrix, Paganorum validorum enervatrix, Ungarorum conſolatrix, poſtq; mortem ad æterna gaudia ductrix. Amen.

BOLDOG ASZSZONYHOZ.

Nota eadem.

E Őrűlly dicsőſséges ſzép Szűz Chriſtus Annya, Ki nékünk Szabadítót ſzűlél Világra, Kit Szent Lélektől fogadál, hogy Gábriel Archangyallal kegyeſſen ſzóllál.
Szép illatú piros Róſa téged kérűnk, Szent Fiadnál eſedezzél mi-éretünk,

tűnk, Hogy légyen kegyelmes nékűnk, légyen ellenségűnk-ellen mi segedelmünk.

Az Evának nevét te el-változtatád, Tennen-magadat mikoron megalázád: Imé az Angyalnak mondád, En az Urnak szolgálója, magad ajánlád.

Bűnősöknek vagy kegyelmes szó-szóllója, Es szomorú árváknak vigasztalója, Nyomorúltak orvoslója, Szent Nevedet dicsirőknek óltalmazója.

Oh mely bóldogok, kik dicsirnek tégedet, A' kik segitségűl híják Szent Nevedet, Nem káromlyák Szentségedet, sőt mindenekben keresik dicsiretedet.

Ez Országnak te vagy fő gond-viselője, Mindenekben leg-serénnyebb segitője, Ellenségtől meg-mentője, Hiveid reménségének felébresztője.

Szent István első Királyunk hogy meg-hala, Ez Országot akkor néked hadta vala, Hogy lennél gyámolitója, Minden-fęle ellenségtől óltalmazója.

Szentséges Szűz azért mostan téged kérűnk, Esedezzél Szent Fiadnál mi-érettűnk, Szánnya-meg mi veszedelműnk, adgyon csendes békeséges életet nékűnk

Dicsirtesél magas Menyben Szent Fiaddal, Es magasztaltatsál a' Sz. Háromsággal, A' Szent Angyali Karokkal, Szent Szűzek, Mártyromok, és Confessorokkal. Amen.

M A S.

Nota: Menyországnak Királynéja.

EŐrűlly IESUS-nak Szent Annya, Atya Istennek leánya: Menyország fęnyes Kapuja, Bűnősöknek szó-szólója.

Gedeonnak feir gyapja, Bóldogságos Szűz MARIA: Mójses égő Csipke-fája, Salamonnak szép Temploma.

Tengernek fęnyes Csillaga, Szent Lélek kedves Mátkája: Ur IESUS Szentséges Annya, E' Világ óltalmazója.

Holo-

Holofernest Te meg-verted, Es népét el-szélleszteted: Pharahót elmerítetted, Izraël meg-segítetted.

Jebusæus űldőzője, Sionnak meg-őrizője: Irgalmadnak nincsen vége, Bűnősöknek légy vezére.

Asverus Király veszszeje, Fejedet érte kegyelme: Kevély Amán veszedelme, Lől Sidóság meg-mentője.

Babilonnak nagy Királlya, Nem vitt téged a' fogságra: Sem Filisteus dárdája, Néked nem ártott láncsája.

Mint a' szép Nap ő világát, El-nem veszti szép súgárát: Ugy te Adámnak rút mocskát, Nem-is érzéd bűnben-vóltát.

Mint a' szép Nap olly fęnyes vagy, Irgalmasságod hozzánk nagy: Mint Hajnal-Csillag ékes vagy, Halálunkor kérűnk ne hadgy.

Bóldogtalan senki nem vólt, Reménsége ha benned vólt: Mert Sz. Fiad értűnk meg-hólt, Halálunk azért bóldog vólt.

Azért te-hozzád kiáltunk, Es keserveszen ohajtunk: Ne hadgy itt elnyomorodnunk, Légy Mennyégben Kalaúzzunk.

Dicsirtesél Szent Háromság, Menyország-béli Uraság. Dicsirtesél nagy Aszszonyság, Kit illet Menyben bóldogság. Amen.

A L I U S.

O *MARIA, Virgo pia, magna mortalium Patrona. Tuum decus, quamvis cœcus, & pulchra Cœli cernit dona.* ℟. *Tibi supplex cadit terra, canit præconia syncera.*

O *MARIA, nos in via, & tu in patria triumphas, Nos extrema torquent mala, & tu in gloria exultas.* ℟. *Ne nos pupillos relinque, sed in periculis defende.*

O *MARIA, Mater pia, & afflictorum consolatrix, Inter luctus, tuos vultus, spectamus magna Imperatrix.* ℟. *Pectus suspirat, & dolor, ad Matrem currit gemens amor.*

Cœli Princeps, & Regina, reple nos gratiâ divinâ. Orci diras, pelle hydras, ô mundi grandis Heroina. ℟. *Sub tuis signis pugnamus, tua virtute militamus.*

O *MARIA, Mater pia, te votis psallimus sinceris; O Aurora, sine mora, nostris precamur fulge terris.* ℟. *Tua lux semper serena, de Cœlo gaudia fert plena.*

O Corona

O Corona vitæ bona, rara voluptas Angelorum, Cœli rosa, & formosa, grandes delitiæ Cœlorum. ℟. *Tuo trahamur decore, tuo nos recrea fulgore.*

O MARIA per te via, patet errantibus ad vitam, Habent Ducem, habent lucem, qui quærunt patriam Cœlestem. ℟. *Qui scit à Matre amari, nequit à Filio damnari.*

Ergo pia, lux MARIA, vetus Patrona Ungarorum, Nobis fave, tuum ave, dùm canit turba pupillorum. ℟. *Tuo crescamus favore, tuo flagrabimus amore. Amen.*

O MARIA, Virgo pia. Nota eadem.

SZŰZ MARIA, Christus Annya, Emberi nemzetnek óltalma, Szentségedet, s' szépségedet, Meny, s' föld álmélkodva csudálya ℟. Néked szolgálnak az Egek, dicsirnek Angyali seregek.

O MARIA, dicsőségből, tekints földi hiveidre. Légy szó-szólónk, s' gyámolítónk, kik itt nyavalygunk ez életbe. ℟. Oltalmazz vészedelemtől, kik ostromoltatunk a' bűntől.

O MARIA, kegyes Anya, s' nyomorúltak vigasztalója, Bűnősöknek, s' el-esteknek, légy kegyelmes gyámolítója. Minnyájan hozzád sietűnk, és tőled segitséget várunk.

O MARIA, nagy Ur Annya, és Menynek Királyné Aszszonya. Bajvivóknak biztatója, és ellenségünknek rontója. ℟. Zászlód alatt vitézkedűnk, ne hadgy hiveidet el-veszнűnk.

O MARIA, kegyes Anya, téged tisztelűnk vig énekkel, Téged áldunk, Szent Aszszonyunk, zengedező dicsiretekkel. ℟. A' te Szemlekezeted, gerjesztt szivűnkben nagy őrömet.

O életnek Koronája, Angyali Karok ékessége, Egi Rósa, és Viola, földi Emberek reménsége. ℟. Utánnad siet mi szivűnk, és téged áhit a' mi lelkűnk.

O MARIA, az életre te vagy lelkűnknek Kalaúzza, Kik kerestik Menyországot, azoknak vagy fényes lámpása. ℟. A' kik tőlled szerettetnek, Szent Fiadtól meg-nem vettetnek.

Azért

Azért ő Szent Szűz MARIA, régi Magyarok Patrónája, Országodra s' kis nyájadra, tekints, s' légy hív óltalmazója, Nőjön bennűnk Szent szerelmed, és tőlűnk áldassék Sz. neved. Amen.

ALIUS.

IESU Salvator, Mundi amator. *Tu es florum flos. O IESU pie, Fili MARIÆ: eja audi nos.*

Conditor rerum, Christe Rex Regum. Tu es florum flos. O IESU pie, Fili MARIÆ: eja audi nos

DEI Genitrix, Hæresum victrix. Tu es florum flos. O Mater pia, Virgo MARIA: ora pro nobis.

Inviolata, intemerata.
O vitæ vena, gratiâ plena.
Surgens aurora, tota decora.
O maris stella, Jesse puella.
O venerabilis, & prædicanda.
Mystica rosa, tota formosa.
Columba una, pulchra ut luna.
Tota dilecta, ut Sol electa.
Conclusus hortus, salutis portus.
Rosa divina, & sine spina.
Ignara fellis, favus es mellis.
O gloriosa, ô Cœli rosa.
In Sion colle, amicta Sole.
O coronata, stellis ornata.

Tu es florum flos. O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis.

Mulier fortis, devictrix mortis
O fons signatus, quo Deus natus.
O Noë iris, & iræ finis.
O Cades palma, ô Mater alma.
Tu Gedeonis, es concha roris.
O Advocata, immaculata.
Templum pudoris, & vas honoris.
Hera Cœlorum, & Angelorum
Patriarcharum, Lux Prophetarum.
Apostolorum, Doctrix Doctorum.
Martyrum gemma, Virginum stemma.

Tu es florum flos. O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis.

Sit tibi Christe, modulus iste. Tu es florum flos. O IESU pie, Fili MARIÆ, eja audi nos.

Et tibi Mater, alma ter quater. Tu es florum flos. O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis. Amen.

IESU Salvator. Nota eadem.

IESUS ſzerelmünk, és idveſségünk. Te vagy virág-ſzál. O kegyes IESUS, kit MARIA ſzült, halgaſs-meg minket.
Teremtő Iſten, kinél jobb nincsen. Te vagy virág-ſzál. O kegyes IESUS, kit MARIA ſzült, halgaſs-meg minket.
Iſtennek Annya, bünnek rontója. Te vagy virág-ſzál. O kegyes Anya, ſzép Szűz MARIA, kőnyőrögj értünk.
O ſzeplőtelen, s' meg-fedhetetlen.
Szent, és kegyelmes, Malaſztal tellyes.
Tündöklő Hajnal, kit nem fog homály.
Jeſſe Leánya, s' Tenger Csillagja.
O tiſztelendő, és dicsirendő.
Te titkos Róſa, ſzépség Tár-háza.
Kedvesbb Galambnál, tellyeſſebb Hóldnál.
Eppen ſzerelmes, mint Nap olly fényes.
Bé-zárlott kert vagy, életre út vagy.
Mennyei Róſa, Egnek ſzép háza.
Edes lépes-méz, kit epe nem néz.
Sionnak hegyén, fel-tetſzett Nap-fény.
Csillagok fénye, koronák ſzine.
Aſzſzony vagy erős, ki halált meg-győzſz.
Meg-jedzett kút-fő, kiből Iſten jő.
Zöldellő pálma, ſzép arany-alma.
Szebb vagy a' Napnál, finum aranynál.
Noënak jegye, haragnak vége.
Gedeon gyapja, s' Egnek harmattya.
O mi ſzó-ſzóllónk, és bátorítónk.
Iſten Leánya, Malaſztnak Annya.
Szűzeſség helye, Iſten edénye.
Királyné Aſzſzony, vagy Angyalokon.
Pátriárkákon, és Prófétákon.

Te vagy virág-ſzál. O kegyes Anya, ſzép Szűz MARIA, kőnyőrögj értünk.

Apoſto-

Apoſtolokon, és Doctorokon. Te vagy virág-ſzál. O kegyes Anya, &c.
Mártyrok gyöngye, Szűzeknek Szűze. Te vagy virág-ſzál. O kegyes Anya, ſzép Szűz Maria, kőnyőrögj értünk.
Légyen ez néked, Chriſtus éneked. Te vagy virág-ſzál. O kegyes JESUS, kit Maria ſzült, halgaſs-meg minket.
Néked-is Anyánk, kit magaſztalánk. Te vagy virág-ſzál. O kegyes Anya, ſzép Szűz MARIA, kőnyőrögj értünk. Amen.

ALIUS.

Sanctiſsima, Sanctiſsima Mater Dei. Ave fulgens, ave fulgens Regina Cœli.
Salve clara, :ſſ: Stella maris, Quâ proceſsit, :ſſ: Lux Solaris.
O MARIA, :ſſ: flos Virginum, Velut Roſa, :ſſ: vel Lilium.
Funde preces, :ſſ: ad Filium, Pro ſalute, :ſſ: fidelium.
Feras opem, :ſſ: labentibus, Ne frangamur, :ſſ: tot caſibus.
Per te Mater, :ſſ: peccatorum, Remiſsio, :ſſ: ſit cunctorum.
Imperatrix, :ſſ: Angelorum, Eſto memor, :ſſ: fragilium.
Præbe tuis, :ſſ: auxilium, Sis afflictis, :ſſ: ſolatium.
Cùm venerit, cùm venerit mortis dies. Nobis detur, nobis detur æterna requies. Amen.

Sanctiſsima. Nota eadem.

OH Szentséges, oh Szentséges Szűz MARIA, Menyorſzágnak, Menyorſzágnak Királyneja.
Piros Hajnal, :ſſ: ſzép Csillaga, Ki-általjött, :ſſ: Nap-világa.
Oh MARIA, :ſſ: ékes Róſa, Szűzeſségnek, :ſſ: ſzép Virága.
Eſedezzél, :ſſ: hiveid-ért, Szent Fiadnál, :ſſ: s' bűnősök-ért.
El-eſteknek, :ſſ: légy gyámola, s' Fárattaknak, :ſſ: nyugodalma.
Te-általad, :ſſ: Chriſtus Annya, Tőrőlteſsék, :ſſ: bűnünk ſöldgya.
Angyaloknak, :ſſ: Királyneja, Légy népednek, :ſſ: ſzó-ſzóllója.
Légy betegek, :ſſ: orvoſsága, Szomorúak, :ſſ: vigasága.
Midőn el-jő, midőn el-jő végső napunk, Halálunkor, halálunkor légy óltalmunk. Amen.

M A S.

O Szentséges, :ſſ: Iſtennek Szent Annya, Menyorſzágnak Királynéja, Idvez-légy MARIA.

O MARIA, :ſſ: Szűzeknek virága, Jó illatú Liliom-ſzál, Idvez-légy MARIA.

Eſedezzél, :ſſ: Szent Fiadnál értünk, Hogy ſzerezzen lakó-helyet, Szent Attyánál nékünk.

Engeſztellyed, :ſſ: Szent Fiadat értünk, Hogy bűnünkből meg-tiſztúlván, Hozzája meheſsünk.

Fényeſséges, :ſſ: Tengernek Csillaga, Mint ſzép Nap-fény tündökölvén, Légy velünk MARIA. Amen.

ALIUS, DE B. V. MARIA.

AVe rubens Roſa, Virgo ſpecioſa. IESU Chriſti Mater, tu es gratioſa. ℟. *Ne ultrix peccatorum, ſis formidoloſa; Sis interventrix noſtra, ut evadamus ſortem, inimici ſortem.*

Salve ardens rubus, nihil concrematus; Per quem Rex Cœlorum, eſt in Orbem natus. ℟. *Te ſibi prælegit Sponſam virtuoſam, Dominam Angelorum, Cœleſtium polorum, omnium regnorum.*

Eja Virga Ieſſe virens, & florida, Munda corda noſtra, nimiùm arida. ℟. *Ne ſinas nos perire, mortemque adire. Ut crimen evadentes, gloriam tibi demus in Cœlis canentes.*

Ave Imperatrix, noſtra Advocatrix, Virtutum amatrix, & munerum datrix. ℟. *Aurea ulna ſplendens, porta es recluſa. Per Spiritum aperta, facta fuiſti certa, nuntio reperta.*

In extrema hora advoca Filium, Cum maxima turba Sanctorum omnium. ℟. *Subvenito pro nobis, tuis piis donis. Ut per tuum juvamen, evadamus examen, faxis Virgo, Amen.*

Ave rubens Roſa. Nota eadem.

IDvez-légy ſzép Róſa, Szűzeſség virága, Chriſtuſnak dajkája, s' kegyelemnek Annya. ℟. Kérünk ne-légy bűnünknek te boſzſzú-állója. Hogy ellenségünk mérge, lelkünket meg-ne sértse, Pokolra ne-ejtse. Idvez-

Idvez-légy zöldellő, s' égő Csipke-bokor, Ki által kegyelem Menyorſzágból ránk forr. ℟. Téged kedvelt Mennyeknek hatalmas Királlya. Válaſztott ő-magának, hogy lennél árváinak megvigaſztalója.

Azért ſzép virágzó Jeſſe veſzſző-ſzála, Szivünk keménységét irgalmad lágyítsa. ℟. Ne-ſzenvedd hogy el-eſsünk, halálban el-veſzſzünk: Sőt kegyelmet nyerheſsünk, s' néked enekelheſsünk, ſzépen dicsirheſsünk.

Idvez-légy bűnősök kegyes ſzó-ſzóllója, Jóság kedvellője, érdemünk adója. ℟. Angyali kézben fenlő ékes arany Nád-ſzál. Egek fel-nyilt Kapuja, kin Iſtennek Malaſztya, éppen mi-reánk ſzáll.

Halálunk óráján Szent Fiadat kérjed, Ellenünk fel-gerjedt haragját enyhítsed. ℟. Légy ſegitséggel kérünk erőtlenségünkben. Hogy végső ki-múláskor ne-eſsünk késértetben. Nyerd-meg ſzép Szűz, Amen.

ALIUS, DE BEATA VIRGINE MARIA.

AVe Stella matutina, Peccatorum medicina, Mundi es Princeps, Princeps Regina, Angelorumquè Domina.

Sola Virgo digna dici contra tela inimi, Inſurge manu, manu victrici, Co precamur ſupplici.

Clypeum pone ſalutis, Tu es Titulus virtutis, Nos firmans locis, locis in tutis, Hoſtibus cunctis devictis.

O Sponſa DEI electa, Eſto nobis via recta, Ubi eſt vita, vita perfecta, Ad æterna duc gaudia.

O decus Apoſtolorum, Martyrum, & Confeſſorum. Pro nobis ora, mortis in hora, O Mater clementiſsima.

Per tuum Virgo Filium, Per Patrem, ac Paraclytum, Adſis ad noſtrum, noſtrum obitum, Et da fœlice exitum. Amen.

ALIUS, DE BEATA VIRGINE MARIA.

Nota: Jesus Szent szivek arannya.

AVe Mundi spes MARIA, Ave mitis ave pia, Ave charitate plena, Virgo dulcis, & serena.

Sancta Parens IESU Christi, Electa sola fuisti: Ut sis Mater sine Viro, Et lactare more miro.

Angelorum Imperatrix, Peccatorum consolatrix: Consolare me lugentem, In peccatis jam fœtentem.

Precor te Regina Cœli, Corde pleno, & fideli: Me habeto excusatum, Apud Christum tuum Natum. Amen.

ALIUS.

Nota: O fényeséges szép hajnal.

STella maris, ô MARIA, Expers paris, Parens pia, Plebem tuam respice.

Vitam portans, vitæ porta, Nos supportans nos conforta, Nosq; fortes effice.

Tu Matrona Sanctæ spei, Mater bona, Mater Dei, Virgo vena veniæ.

Tu suavis, delicata, Cœli clavis, fabricata, Manu sapientiæ.

Spes salutis, pacis portus, Vas virtutis, florens hortus, Liliorum area.

Tu serena Sole pleno, Cella plena vino mero, Granum sine palea.

Pietatis fons amoenus, Charitatis calix plenus, Hospites inebrians.

Tu devotis das virtutem, Tu ægrotis das salutem, Reos reconcilians.

O benigna Virgo gaude, Summè digna summâ laude, Summè venerabilis.

Gaude rosa pura, decens, Speciosa semper recens, Flos immarcescibilis.

Styrps beata fac placatum, Patrem nata, Parens Natum, Nobis peccatoribus.

Ut te Duce servi tui, Possint vera luce frui, Choris in Coelestibus. Amen.

PIISSIMA OSANNA, DE BEATA VIRGINE MARIA.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

SAncta Messiæ Genitrix, MARIA, Millies salve, toties triumpha; Millies gaude, miserûm Patrona. Ave MARIA.

Audiat

Audiat nascens, moriensq; Phœbus, Audiat Cœli, Cherubina virtus, Virgini Matri moduletur unâ. Ave Maria.

Nata, supremi Patris, es Maria, Filii Mater, pariterq; Nata, Spiritûs Sancti veneranda Sponsa. Ave Maria.

Aula, sacratæ Triados Maria, Montibus Sanctis super excitata, Anna concepit sine labe pura. Ave Maria.

Tu supra cunctas benedicta Matres, Castitas laudes tua vincit omnes, Virgo nam Mater paris, ô pudica. Ave Maria.

Lacte nutrîsti proprio Parentem, Tota fovisti gremio Tonantem. Casta Josepho sociata Sponsa. Ave Maria.

Te suam Coelum Dominam celebrat, Te suam tellus Dominam salutat, Dùm tuis subdunt sua sceptra diva. Ave Maria.

Pulchrior Coeli facibus refulgens, Clarior Phoebi radiis renitens, Sic & auroram superas decora. Ave Maria.

Splendicas instar speculi Maria, Mente formosa radias juventa, Nulla quam labes maculat, venusta. Ave Maria.

Tu favus stillans, Cypriusq; botrus, Balsamum fragrans thimiama nardus. Melle, vel musto melior sapore. Ave Maria.

Tu voluptatis Paradisus orbi, Arborem vitæ generas cadenti, Gratiæ nutrix, Genitrixq; clara. Ave Maria.

O parens Virgo fer opem misellis, Da jubar cæcis, medicamen ægris, Sis salus cunctis, bona sis Patrona. Ave Maria. Amen.

ALIUS, DE B. V. MARIA, TEMPORE PESTIS.

Dög-halálkor, a' Bóldogságos Szűz Mariáról.

STella Coeli extirpavit, quæ lactavit Dominum. Mortis pestem quam plantavit primus Parens hominum.

Ipsa Stella nunc dignetur, sydera compescere. Quorum bella Plebem cædunt diræ mortis ulcere.

O piissima Stella maris, summis digna laudibus. A peste succurre nobis, & à Mundi fraudibus.

Audi Domina, nam Filius nihil negans te honorat. Salva nos IESU pro quibus Virgo Mater te orat. Amen.

Stella

Stella Cœli. Nota: *O gloriosa Domina.*

AZ Egeknek szép Csillaga, mely az Ur IESUS-t szoptatta, A' dőg-halált ki-gyomlálta, kit Adám Atyánk bé-hoza.

Azon Csillag óltalmazzon, dőg-halál nékűnk ne ártson, Az Ur IESUS-t kérje azon, jó egésségben meg-tartson.

O áldott drágalátos Szüz, Menyben tűndőklő fęnyes tűz. Dőg-halált tőllűnk meszsze űzz, Kit bűnűnk-ért Isten ránk fűz.

Halgass-meg édes Aszszonyunk, mert te-hozzád folyamodunk. Semmit tőled Christus Urunk, meg-nem tagad. Legy óltalmunk.

IESUS Christus Isten Fia, figyelmezz imádságunkra. Ertűnk Szent Anyád MARIA, esedezik Menyországba. Amen.

HYMNUS S. CASIMIRI, DE B. VIRGINE MARIA.

OMni die, dic MARIÆ, mea laudes anima: Ejus Festa, ejus gesta, cole devotissima.

Contemplare, & mirare, ejus celsitudinem: Dic fœlicem Genitricem, dic Beatam Virginem.

Ipsam cole, ut de mole criminum te liberet, Hanc appella, ne procella, vitiorum superet.

Hæc persona, nobis dona, contulit Cœlestia: Hæc Regina, nos divina illustravit gratia.

Lingva mea, dic trophæa, Virginis puerperæ; Quæ inflictum maledictum miro transfert germine.

Sine fine, dic Reginæ, Mundi laudum cantica: Ejus bona, semper sona, semper illa prædica.

Omnes mei sensus, ei, personate gloriam: Frequentate, tàm Beatæ Virginis memoriam.

Nullus certè, tàm disertæ extat eloquentiæ: Qui, condignos promat hymnos, ejus excellentiæ.

Omnes laudent, unde gaudent, Matrem DEI Virginem: Nullus fingat, quod attingat, ejus celsitudinem.

Sed ne-

Sed necesse, (quod prodesse, piis constat mentibus) Ut intendam, quod impendam me ipsius laudibus.

Quamvis sciam, quod Mariam nemo dignè prædicet: Tamen vanus & insanus est, qui illam reticet.

Cujus vita, erudita, disciplina Cœlica: Argumenta, & figmenta destruxit hæretica.

Hujus mores, tanquam flores, exornant Ecclesiam: Actiones, & sermones, miram præstant gratiam.

Evæ crimen, nobis limen Paradisi clauserat: Hæc dùm credit, & obedit, Cœli claustra reserat.

Propter Evam, homo sævam, accepit sententiam: Per MARIAM, habet viam, quæ ducit ad patriam.

Hæc amanda, & laudanda cunctis specialitèr: Venerari, prædicari, eam decet jugitèr.

Ipsa donet, ut, quod monet Natus ejus faciam: Ut finita carnis vita; lætus hunc aspiciam.

Secunda Pars.

O Cunctarum fœminarum, decus, atq; gloria: Quàm electam, & evectam, scimus super omnia.

Clemens audi, tuæ laudi, quos instantes conspicis: Munda reos, & fac eos, donis dignos Cœlicis.

Virga Jesse, spes oppressæ mentis, & refugium: Decus mundi, lux profundi, Domini sacrarium.

Vitæ forma, morum norma, plenitudo gratiæ: DEI Templum, & exemplum, totius justitiæ.

Virgo salve, per quam valvæ Cœli, patent miseris: Quam non flexit, nec allexit, fraus, serpentis veteris.

Generosa, & formosa, David Regis filia: Quam elegit Rex, qui regit, & creavit omnia.

Gemma decens, Rosa recens, castitatis Lilium: Castum chorum, ad polorum, quæ perducis gaudium.

Actio-

Actionis, & sermonis, facultatem tribue: Ut tuorum meritorum, laudes canam strenuè.

Opto nimis, ut imprimis des mihi memoriam: Ut decentèr, & frequentèr, tuam cantem gloriam.

Quamvis muta, & polluta, mea sciam labia: Præsumendum, nec silendum est, de tua gloria.

Virgo gaude, omni laude digna, & præconio: Quæ damnatis, libertatis, facta es occasio.

Semper munda, & fœcunda Virgo tu puerpera: Mater alma, velut palma, florens, & fructifera.

Ejus flore, & odore, recreari cupimus: Cujus fructu, nos, à luctu, liberari credimus.

Pulchra tota, sine nota, cujuscunq; maculæ: Fac nos mundos, & jucundos, te laudare sedulè.

O beata, per quam data, nova Mundo gaudia: Et aperta fide certâ, Regna sunt Cœlestia.

Per te Mundus, lætabundus, novo fulget lumine: Antiquarum tenebrarum, exutus caligine.

Nunc potentes sunt egentes, sicut olim dixeras: Et egeni, fiunt pleni, ut tu prophetaveras.

Per te morum nunc pravorum, relinquuntur devia: Doctrinarum perversarum, pulsa sunt præstigia.

Mundi luxus, atque fluxus docuisti spernere: DEUM quæri, carnem teri, vitiis resistere.

Mentis cursum, tendi sursum, pietatis studio: Corpus angi, motus frangi, pro Cœlesti præmio.

Tu portâsti, inter casti ventris claustra Dominum: Redemptorem, ad honorem, nos reformans pristinum.

Mater facta, sed intacta, genuisti filium: Regem regum, atque rerum Creatorem omnium.

Benedicta, per quam victa, mortis est versutia: Destitutis spe salutis, datur indulgentia.

Benedictus Rex invictus, cujus Mater crederis: Qui creatus, ex te natus, nostri salus generis.

Tertia Pars.

REparatrix, consolatrix, desperantis animæ: A pressura, quæ ventura, malis est nos redime.

Pro me pete, ut quiete sempiternâ perfruar: Ne tormentis, comburentis stagni miser obruar.

Quod requiro, quod suspiro, mea sana vulnera: Et da menti, te poscenti, gratiarum munera.

Ut sim castus, & modestus, dulcis, blandus, sobrius: Pius, rectus, circumspectus, simultatis nescius.

Eruditus, & munitus, divinis eloquiis: Timoratus, & ornatus, Sacris exercitiis.

Constans, gravis, & suavis, benignus amabilis: Simplex, purus, & maturus, patiens, & humilis.

Corde prudens, ore studens, veritatem dicere: Malum nolens, DEUM colens, pio semper opere.

Esto tutrix, & adjutrix, Christiani populi: Pacem præsta, ne molesta nos perturbent sæculi.

Salutaris Stella maris: summis digna laudibus. Quæ præcellis cunctis stellis, atq; luminaribus.

Tua dulci prece, fulci supplices, & refove: Quidquid gravat, vel depravat mentes nostras, remove.

Virgo gaude, quòd de fraude Dæmonum, nos liberas: Dùm in vera, & sincera DEUM carne generas.

Illibata, & dotata, Cœlesti progenie: Gravidata, nec privata, flore pudicitiæ.

Nam quod eras perseveras, dùm intacta generas: Illum tractans, atq; lactans per quem facta fueras.

Commendare me dignare, Christo tuo filio: Ut non cadam, sed evadam, de Mundi naufragio.

Fac me mitem: pelle litem, compesce lasciviam: Contra crimen, da munimen, & mentis constantiam.

Non me liget, nec fatiget sæculi cupiditas: Quæ indurat, & obscurat, mentes sibi subditas.

Nunquam ira, nunquam dira, me vincat elatio: Quæ multorum, sit malorum, sæpius occasio.

Ora DEUM, ut cor meum sua servet gratia: Ne antiquus inimicus seminet zizania.

Da levamen, & juvamen tuum, illis jugiter: Tua festa, sive gesta, qui colunt alacriter. Amen.

AZON SZ. CASIMIRUS HYMNUSA
Magyarúl.

MOndgy napon-ként, és órán-ként lelkem dicsireteket: Mariának, Szűz Anyának, úlly vigan innepeket.

Gondolkodgyál, s' álmélkodgyál, felségén Aszszonyodnak: Mond bóldognak, és áldotnak, mond Istenünk Annyának.

Engesztellyed, és tisztellyed, hogy a' bűntől meg-mentsen: Ehez fordúly, s' arczal borúly, hogy ördög meg-ne ejtsen.

Erre szemlély, mert e' személy Egi gyümölcsöt hozott: Nékünk Menyből, Szent méhéből, irgalmasságot adott.

Győzedelmét, és védelmét nyelvem ennek énekeld: Ekességét, dicsőségét, tellyes erőddel neveld.

Mert átkától, s' rút árkától a' Pokolnak meg-mentett: Menyországközt, s' ez Világ-közt állandó frigyet vetett.

Mondgy vég-nélkül, víg énekül, néki szép dicsiretet: Szentségéről, s' kegyelméről, tégy víg emlekezetet.

Minden ízem, tagom, s' részem, Szent Szűzet dicsirjétek: Enekekkel, es Versekkel gyakran emlegessétek.

Nincs olly elme, ki értelme Szent Szűzet fel-érhesse: Értékivel, s' bölcs nyelvével, ezt méltán dicsirhesse.

Minden

Minden vállya, s' magaztallya mint Szűléjét Istennek: De ne véllye, hogy fel-érje, senki felségét ennek.

Mind-az-által, alázattal, illik hozzája mennünk: Sok irgalmú, s' nagy hatalmú Szűz óltalmát keresnünk.

Tudom senki, olly nincsen, ki Szűzet méltán tisztelné: De meg-kábúlt, s' esze-fordúlt, ki ezt nem énekelné.

Kinek fénlő, s' Eg érdemlő élete meg-áldatott: Rút kevélység, s' eretnekség általa meg-rontatott.

E' rósával, mint fáklyával, Isten nyája tündöklik: Életében, s' beszédében, Isten Malasztya fénlik.

Eva vétke, s' tiltott étke az Eget be-zárlotta: Ez épsége, és hívsége, viszontag fel-nyitotta.

Eva törbe ejté, s' bűnbe az Emberi nemzetet: E' Szűz-által, ki Malasztal tellyes, nyertünk életet.

Nem szolgállya, s' prédikállya, senki ezt képtelenül: Enekléshe, s' dicsiretre, mert méltó végetlenül.

E' Szűz adgya (a' mint hadgya Fia) hogy szolgálhassam: Víg orczáját, s' kegyes Fiát, szinről szinre láthassam.

Második Része.

OH nagy nemű s' győzedelmű Aszszonyok dicsősége: Kit Annyának, s' Aszszonyának, vall a' föld-kereksége.

Nézd kegyessen, s' szerelmessen, a' te tisztelőidet: Tedd méltókká, s' állandókká, a' jóban hiveidet.

Jesse ága, s' szép virága, epett szív orvossága: Föld épsége, s' Eg szépsége, és Istennek titkosa.

Elet fája, vagy példája, minden Szent erkölcsöknek: Palotája, és formája Egi kegyességeknek.

Idvezléssel, s' dicsiréssel kitől Eg fel-nyittatott: A' kit amaz, régi ravasz kigyó meg-nem csalhatott.

Tekintetes, s' nevezetes Dávid Király leánya: Az választott, ki alkotott téged, Egek Aszszonya.

Gyémánt fényű, s' rósa színű, tisztaság lilioma: Kivel éppűl, vigad, szépűl, Menyország birodalma.

Egi jókkal, s' ékes szókkal kérlek engem nemesits: Hogy te kedvedszerint, neved dicsirhessem, bátoríts.

Leg-elsőben, add szivemben, a' te szeretetedet: Hogy terjeszsze, és gerjeszsze lelkem tiszteletedet.

Noha bénna nyelvem, s' néma, ajakim fertelmesek: De Szentséged, s' dicsőséged, én-nálam szerelmesek.

Őrűlly, vigadgy, és hálát adgy, mint méltó dicsiretre: Mert te hittél, s' igy ok lőttél, nékűnk az új életre.

Tisztasággal, s' igasággal, bővölködő drága Szűz: Mint virágra, s' pálma ágra Isten rád gyűmölcsőt fűz.

Jóságoddal, s' jószágoddal, boldogúlni akarunk: Kinek magva, jókkal rakva, s' nékűnk szerelmes Urunk.

Oh szépséges Szűz, és kegyes, ki vagy makula-nélkűl: Tégy tisztákká, s' igazakká minket-is; s' vétek-nélkűl.

Boldog emlő, s' nagy érdemlő melly szoptatott gyermeket: Ki megnyitá, s' meg-újitá mi-nékűnk az Egeket.

Uj világgal, és virággal, általad föld tündöklik: Setétsége, s' büdőssége, régi kődnek el-oszlik.

Gazdag dúsok, most kóldúsok, miként te meg-mondottad: s' Kik éheztek, most bé-töltek, a' mint meg-prófétáltad.

Meg-fordúlnak, és újúlnak általad rosz szokások: Meg-pirúlnak, s' elborúlnak a' sok hamis vallások.

Tanítottál, s' példát attál Világ útálására: Délczeg testnek, s' rosz erkölcsnek meg-zabolázására.

Szemeinket, s' elméinket hogy Menyben igazgassuk: Tagainknak, s' szokásinknak indulatit foghassuk.

Táplálgattad, s' apolgattad a' mi Idvezitőnket: Szűz méhedben, s' kebeledben hordoztad életűnket.

Annya lőttél, s' szűzen szűltél fiat mi váltságunkra: Dicsőíségnek, s' fényesíségnek Urát vigaságunkra.

Aldott

Aldott személy, kitől kevély halál meg-tapodtatott: s' Bűnős ágnak, Menyországnak kapuja meg-nyittatott.

Aldott légyen, s' velűnk tégyen jót, kit Anyánknak hiszűnk: Mert szűletett, ki teremtett minket, tőled szép Szűzűnk.

Harmadik Rész.

Elesztője, s' ébresztője, ki vagy kétes-szivünknek: Légy vesztője, s' fillyesztője, a' mi ellenségünknek.

A' mint kértem, imádgy értem, s' végy Abrahám keblében: Hogy ne essem, s' ne vitessem, a' kárhozat tűzében.

Im dicsirlek, s' azon kérlek, hogy meg-gyógyitsd sebemet: Erdemedből, s' kegyelmedből töröld-el sok vétkemet.

Hogy bizony Szűz, mint a' szép tűz leheссek, s' mértékletes; Igaz, elmés, és kegyelmes, irgalmas, szerelmetes.

Nagy szerelmű, s' gyors értelmű, az Egi tudományban: Isten-félő, s' szentűl élő, Mennyei hagyományban.

Ahétatos, s' álhatatos, szelíd, és kellemetes: Józan, tűrő, sok jót tévő, nyájas, kegyes, értelmes.

Igaz-mondó, s' a' romlandó Világon alázatos: Test gyűlölő, bűn kerűlő, s' a' jóban szorgalmatos.

Te őrzőjök, s' segitőjök légy a' Kereszтyéneknek: Idvességet, s' békeséget, nyerj az igaz Hiveknek.

Oh Egeknek, s' tengereknek tündöklő szép Csillaga: Ki mind Holdnál, s' mind a' Napnál fényesebben villoga.

Szent érdemed, és kegyelmed-által szivem támogasd: A' mi fáraszt, s' bűn meg-áraszt, rólunk azt le-rázogasd.

Ördög kézből, s' örök tűzből, az Embert meg-mentetted: Igaz testben, s' természetben midőn Istent nemzetted.

Tisztaságban, s' igasságban noha fiat fogadtál: Ekeségtől, s' szűzességtől de te meg-nem foztattál.

Mert Szűz vóltál, Szűz maradtál, midőn tőled szűletett: Azt szoptatván, ápolgatván, a' ki téged teremtett.

Uj meg-

Uj magzattal, s' áldozattal fęnlő Iſten edénye; Fiat hoztál, s' meg-nem nyiltál ſzűzeſségnek ſzekrénye.

Méltóztaſsál, Szent áldáſſal, Fiadnak ajánlani: Fejem tűzre, s' őrök bűzre hogy ne kezdgyen ſzállani.

Légy ſzivűjé, s' egyűgyűvé, engemet tégy végetlen: A' bűn-ellen, s' őrdög-ellen, őrizz kérlek ſzűntelen.

Meg-ne éjtsen, s' ſzégyenítsen e' Világnak ſzerelme: El-ámíttya, s' meg-vakíttya kit meg-csalhat őröme.

Hogy kevélység, és gyűlőlség, elmém meg-ne foghaſſa: Pokol mérge, s' undok férge, ſzivemet ne rághaſſa.

Reménkedgyél, s' törekedgyél, Fiad előtt érettem: Hogy tekíncsen rám, s' meg-mentsen kíntól, kit érdemlettem.

Légy óltalmok, s' diadalmok kik űllik Innepedet: Víg versekkel, s' énekekkel tiſztelik Szent Nevedet. Amen.

MAS, BOLDOG SZŰZ MARIAROL.

Nota: Aldott gyűmőlcse ſzép Szűznek.

SZűz MARIA kegyes Anya, Szent Háromſágnak leánya: Szent Lélek Jegyeſe, Chriſtuſnak kedveſe. Imádgy értűnk, téged kérűnk, engeſztellyed Chriſtuſt nékűnk.

Zokognak árvák ſzivei. Sirnak özvegyek lelkei: Kiáltván te-hozzád, Szűz Anya ne útáld, kiáltáſink, s' ohajtáſink, kegyelmeſen fogadd hozzád.

Ekes Mennyei virág-ſzál: ki méhedben meg-virágzál Mutaſd-meg ſzinedet, ſegéld-meg népedet, eſedezven, s' engeſztelvén, add meg-látnunk ſzűlőttedet.

Róſa-ſzínű ſzép gyenge Szűz; kinek lelkében nincsen bűz. Ellenségedet onts-meg, fiaidat tarts-meg, légy óltalma, a' bűn halma, ne győzze-meg, légy paiſa.

Eredendő vétek nélkűl, fogontattál ſzeplő nélkűl, Tiſzta mindeneſtől lelked, minden bűntól. O drága Szűz! ó kegyes Szűz! mo-

fogaſs-meg vétkeinktől. Dicsi-

Dicsiretre méltó Szűz vagy, Kegyeſséged mert igen nagy: Kőnyőrőgj néped-ért, a' te ſereged-ért. Imádgy Iſtent, nyerhetíz mindent, JESUS-t engeſzteled mihent.

Iſtentől válaſztott edény: Kérűnk hozzánk ne légy kemény. Szűz óltalmad alá, fogadgy ſzárnyad alá: Mert a' Sátán e' főld hátán, el-veſzteni minket kéván.

Mutaſd Anyánknak magadat: Mivel ſoha nem hallatott; Hogy el-hagyattatott, a' ki benned bízott. Azért ne hadgy, minden jót adgy, halálunkor hozzád fogadgy.

Aldott Szent Anya gyűmőlcse. Adgyad hogy néped erkőlcse, Szentűl s' tiſztán éllyen, minden bűntől ſęllyen; Légyen igaz, rút mocsok s' gaz, ſęſzket ne verjen lelkűnkben.

Régi Próféták iráſa, bé-tellyeſedett mondáſa. Hogy az Iſten Fia, tőlled Szűz MARIA, ſzűlettetik, s' meg-töretik pokolnak minden kapuja.

Te azért Iſten ſzűlő Szűz. Adgyad hogy a' Mennyei tűz, ſzivűnkben gerjedgyen, lelkünkben terjedgyen: Szentűl éllyűnk, bűntől ſęllyűnk, hogy így veled Menyben legyűnk.

Oltalmazz-meg ellenségtől, Őrizz-meg Eretnekségtől. De az igaz Hitben, tarts-meg mind végiglen. O kegyes Szűz, ô édes Szűz, eſedezzél értűnk Menyben.

Nagy dicsíret az Atyának, az ő Fiának Chriſtuſnak, Mi Vigaſztalónknak, a' Szent Háromſágnak, Légyen áldás, hálá-adás, az áldott Szűz MARIA-nak. Amen.

ALIUS.

Nota: Főldön lévő Nemzetek &c.

AVe Mundi Domina, Ave ô MARIA. Noſtra ſolvens vincula. Dulcis, Clemens, Pia.

Ave ſydus genitum, Ave ô Maria. Gignens DEI Filium. Dulcis, &c.

Ave ſtirps Davidica, Ave ô Maria. Quam Plebs laudat Cœlica. Dulcis &c.

Ave Cœli Regina, Ave ô Maria. Plena DEI gratia. Dulcis &c.

Ave DEI thalamus, Ave ô Maria. Myrrha, Balsamum, & Thus. Dulcis &c.
Ave Sponsa Sophiæ, Ave ô Maria. Cella pudicitiæ. Dulcis, Clemens, Pia.
Ave fons justitiæ, Ave ô Maria. Origo mundiciæ. Dulcis, &c.
Ave Virgo Virginum, Ave ô MARIA. Mediatrix hominum. Dulcis, Clemens, Pia. Amen.

ALIUS.

Nota: O fęnyességes szép hajnal.

SAlve Sponsa Deitatis, MARIA fons pietatis, Angelorum Domina.
Ave dulcis ô Maria, Christi Mater & filia, ulla sine macula.
Tu puteus honestatis, favus dulcis charitatis, tu nostra lætitia.
Rosa rubens castitatis, Lilium Virginitatis, cum omni fragrantia.
Tu Magistra clementiæ, Mater misericordiæ, nostra delens crimina.
Tu norma innocentiæ, Maria plena gratiæ, tu es Stella matutina.
Tu à DEO fabricata, in conceptu præservata, nulla trahis scelera.
Tu in Cœlis coronata, ab Angelis venerata, micans super sydera.
Nos famulos rege tuos, atque tibi fac devotos, pro tua clementia.
Ab inferno liberatos, nos postremò fac beatos, in Cœli militia. Amen.

ALIUS. *Nota eadem.*

GAude flore Virginali, quæ honore speciali, transcendis splendiferum.
Gaude Sponsa chara DEI, nam ut lux clara diei, pellis omne nubilum.
Gaude splendens vas virtutum, cui parens est ad nutum, tota Cœli curia.
Gaude Virgo Mater Christi, quæ per aurem concepisti, Gabriële nuntio.
Gaude quia DEO plena, peperisti sine pœna, cum pudoris lilio.
Gaude quia oblatio, Regum quoque devotio, exhibetur Filio.
Gaude nexu veritatis, & amplexu charitatis, juncta sis Altissimo.
Gaude, quia tui Nati, quem videbas mortem pati, fulget resurrectio.
Gaude Christo ascendente, qui in Cœlum te vidente, motu fertur proprio.
Gaude Mater miserorum, quia Pater sæculorum, dabit te colentibus.
Gaude Virgo Mater Christi, quia sola meruisti, sis Virgo purissima.
Gaude, quia Paracletus, demissus fuit cœlitùs, in tuo collegio.

Gaude

Gaude Virgo Mater pura, certa manens & secura, in Cœlesti gloria.
Gaude quæ post Christum scandis, & est honor tibi grandis, in Coeli palatio.
Ibi fructu ventris tui, per te nobis detur frui, in perenni gaudio. Amen.

ALIUS.

Nota: *Stabat Mater dolorosa &c.*

AVE *nostræ spes salutis, & humanæ servitutis, removens opprobrium.*
MARIA *spe destitutis, Vitæ munus & Virtutis, confer beneficium.*
Gratia *tu singularis, Stella maris lux Solaris, DEI gignens filium.*
Plena *fluis, imò pluis, unde tuis piè luis, peccati contagium.*
Dominus *qui cuncta regit, Trinitatis te elegit, aulam & triclinium.*
Tecum *manens hostes fregit, infernales, & subegit, per carnis commercium.*
Benedicta *quæ præcellis, in Matronis & puellis, tenens privilegium.*
Tu *fons roris vena mellis, tota dulcis, nullum fellis, habens seminarium.*
In *te nihil indecori, gloriantur in te chori, supernorum Civium.*
Mulieribus *honori, tuus partus est amori, nationi gentium.*
Et *quis tuæ puritatis, prosequitur dignè satis, ô Virgo præconium.*
Benedictus *qui te gratis, nobis dedit, ut peccatis, afferret remedium.*
Fructus *pulcher ex colore, fructus dulcis ex sapore, refectio cordium.*
Ventris tui *natus flore, sed complutus Coeli rore, contra fructum noxium.*
JESUS *flos Virginitatis, Filiusq; summi Patris, confer salutem. Amen.*

MAS.

Nota: Harcz ember élete &c.

O Aldott Szűz Anya, Mennyei szép rósa, Bóldog Menyországnak drága gyöngy-virága, Bünösöknek édes szó-szóllója. Vigyázz reánk, édes Anyánk; Angyaloknak Nagyságos Aszszonya.
Hajts hozzánk, ô Anyánk Angyali orczádat, Imádgyad érettünk drága Sz. Fiadat, Hogy láthassuk Menyben Sz. Atyánkat. Vigyázz: Mely bóldogok azok kik téged dicsirnek, Buzgó szivel néked vigan énekelnek, Szent Fiadnál azok kedvet lelnek. Vigyázz &c.

O Szent Háromságnak szolgáló-leánya, Adgy erőt szolgádnak dicsiret mondásra, Szent nevedet őrökké áldásra. Vigyázz &c.

Dicsirjenek téged Angyali seregek, Drága Menyországban tisztaságos Szűzek, Velek eggyütt bóldogságos Szentek. Vigyázz &c.

Idvez-légy, s' áldott légy IESUS-nak dajkája, Szegény bűnősöknek kegyes szó-szóllója, Szolgáidnak légy meg-halgatója. Vigyázz:

Tenger fövenyének mennyi sokasága, Tavaszi rósáknak drága szép illattya, Ugy áldott légy, Istennek Szent Annya. Vigyázz &c.

Alázatos szivel kérünk édes Anyánk, Hogy midőn el-jövend a' mi végső óránk, Jobb-kéz-felől állasson Szent Atyánk. Vigyázz:

Dicsiret, dicsőség áldott Szent Fiadnak, Méhed gyümölcsének, az áldott IESUS-nak, Szent Lélekkel, a' Szent Háromságnak. Vigyázz reánk, édes Anyánk; Angyaloknak Nagyságos Aszszonya. Amen.

ALIUS.

Nota: Christus fel-támada &c. Kyrie eleis: Alleluja.

AVe Mundi gloria, Virgo Mater MARIA: Ave benignissima, ave plena gratia. Clemens, Pia, O MARIA.

Ave decus Virginum, ave salus hominum: Angelorum Domina, ave præclarissima. Clemens, &c.

Ave Mater Domini, Genitrix altissimi: Ave prudentissima, ave potentissima. Clemens, &c.

Ave Mater gloriæ, Mater indulgentiæ: Ave beatissima, ave Cœli Regina. Clemens, &c.

Ave Mater luminis, ave honor ætheris: Ave porta Cœlica, ave serenissima. Clemens, &c.

Ave candens lilium, ave opobalsamum: Ave fumi Virgula, ave splendidissima. Clemens, &c.

Ave dulcis MARIA, ave mitis, & pia: Ave lucidissima, ave clementissima. Clemens, &c.

Ave Cœli janua, ave Virga aurea: Ave rubus, & vellus, ave fœlicissima. Clemens, Pia, ô Maria. Ave

Ave gemma præclara, Christique Mater alma: Ave venustissima, ave nobilissima. Clemens, Pia, ô Maria.

Ave Virgo MARIA, Christum pro nobis ora: Decus, honor, gloria, sit in Cœli curia. Clemens, Pia, ô MARIA. Amen.

ALIUS.

Nota: Jővel légy velünk Ur Isten.

AVe Mundi spes MARIA, ave mitis, ave pia: Ave charitate plena, Virgo dulcis & serena. O dulcis Virgo Virginum.

Eja rosa sine spina, peccatorum medicina: Pro me Christum interpella, ut me salvet à procella. O dulcis &c.

Christe Fili summi Patris, per amorem tuæ Matris: Cujus venter te portavit, & Te dulci lacte pavit. O dulcis &c.

Te per ipsam rogo supplex, quia tu es salus duplex: Salus rerum mundanarum, atq; salus animarum. O dulcis &c.

Te nunc precor licet reus, miserere mei DEUS: Miserere Christe mei, miserere Fili DEI. O dulcis &c.

Miserere miserator, quia verè sum peccator: Tu peccata dele mea, & cor mundum in me crea. O dulcis &c.

Da spem firmam, fidem rectam, charitatemq; perfectam: Et concede finem bonum, quod est super omne donum. O dulcis &c.

Ut in corde sic compungar, tibi Christe quod conjungar: Fac me dignè manducare, Corpus tuum salutare. O dulcis &c.

Ira tua non me gravet, Sangvis tuus sic me lavet: Extra Corpus, & in corde, à peccatis, & à sorde. O dulcis &c.

Ut dùm instat hora mortis, Angelus tunc adstet fortis: A te datus mihi custos, qui me locet inter justos. O dulcis &c.

Mors si carnem meam frangat, mors secunda non me tangat: Licet caro computrescat, spiritus in te quiescat. O dulcis &c.

Ut dùm surgam te visurus, semper tecum sim mansurus: A te nunquam recessurus, & te semper laudaturus. O dulcis Virgo Virginum. Amen.

ALIUS.

Nota: *Missus Gabriël de &c. fol. 26.*

Ave sydus lux dierum, ave gemma mulierum: Quæ lactâsti Regem regum, Genitorem filia.

Ave verbi summi parens, ave rosa spina carens: Per te viret Mundus arens, per te datur venia.

Ave verbi DEI cella, Mundi decus maris Stella: Serva servos à procella, maris hujus noxia.

Mundum pingis novo flore, florem paris novo more: Virgo manens cum pudore, novi floris gratia.

Gaude Sponsa summi Regis, condimentum novæ legis: Gaude Mater, gaude dulcis, gaude salus hominum.

Regis Mater, & Regina, morum dux & disciplina: De malorum nos sentina, perduc ad Coelestia.

Nam es Mater Orphanorum, & spes vera miserorum: Atque salus infirmorum, O Virgo piissima.

Dele culpas ô MARIA, roga Patrem prece pia: Quia per te patet via, ad æterna gaudia. Amen.

ALIUS, DE BEATA VIRGINE.

Virgo DEI Genitrix, quem totus non capit Orbis; In tua se clausit, viscera: factus homo.

Vera fides geniti, purgavit crimina Mundi: Et tua Virginitas, manet quam desideras.

Partus & integritas discordant longas per oras: Virginis in gremio, sed foederantur uno.

Te Matrem pietatis opem fer flagitat Orbis: Subvenias famulis, ô benedicta tuis.

Gloria magna Patri, compar gloria Nascenti: Et Spiritui Sancto; gloria magna DEO. Amen.

Virgo

Virgo DEI Genitrix. Nota eadem.

KEgyes szép Szűz MARIA, kit Világ meg-nem foghata: Emberré lőn méhedben, Isteni terméſzetben.

Igaſsága Chriſtuſnak, el-tőrlé bűnét Világnak: Es a' te Szűzeſséged, tiſztán marada méhed.

A' szűlés, a' Szűzeſség, egy-más-kőzőtt nagy kűlőmbség: De Szűznek ô méhében, lőnek szép eggyeſségben.

Te kegyeſségnek Annya, Menyországnak Királynéja: Eſedezzél érettűnk, Kik te-hozzád ſietűnk.

Nagy dicsőſség Atyának, Egyenlő IESUS Chriſtuſnak: Eggyűtt a' Szent Léleknek, nagy dicsőſség Iſtennek. Amen.

MAS SZEP ENEK.

Jer mi dicsirjűk a' szép Szűz Mariát. *Vide ſupra fol. 17.*

ALIUS, DE BEATA VIRGINE.

Nota: Angyaloknak nagyságos &c.

SAlve Mater miſericordiæ, Mater DEI, & Mater gratiæ: Mater ſpei, & Mater veniæ, Mater inquam totius gloriæ.

Salve decus humani generis, ſalve Virgo dignior cæteris: Tu Virgines omnes transgrederis, & altius ſedes in ſuperis.

Salve Sancta Sanctorum omnium, laus & honor, ſalus fidelium: Aula Chriſti, domus, palatium, Deitatis reclinatorium.

Te creavit Pater ingenitus, obumbravit te Unigenitus: Foecundavit te Spiritus Sanctus, tu es facta tota divinitûs.

Te creavit DEUS mirabilem, te reſpexit ancillam humilem: Te quæſivit Sponſam amabilem, tibi nunquam fecit conſimilem.

Te beatam laudare cupiunt, omnes Sancti, ſed non ſufficiunt: Nam tot laudes tibi conveniunt, quòd laudare omnes deficiunt.

Ex quo

Ex quo DEUM es digna parere, nemo dignè poteſt exprimere: Laudes tuas nec ſatis dicere, quantum gaudes divîno munere.

Tu es Virgo, caputquè Virginum, & laus ſumma non habens terminum: Angelorum laudes & hominum, promereris ſola poſt Dominum.

Beata es Virgo puerpera, nam qui ſedet in Patris dextera: Coelum regens, terram, & æthera, intra tua ſe clauſit viſcera.

Salve Virgo multum amabilis, pia, prudens, decora, nobilis: Univerſis incomparabilis, tibi nunquam fuit conſimilis.

Imperatrix cujus imperio, tota gaudet Coeleſtis concio: Tanta laus eſt tibi in Filio, quòd humana non capit ratio.

Tu es Virgo coeteris purior, Virginibus & gradu dignior: Super omnes aſpectu pulchrior, & in Sanctis poſt DEUM Sanctior.

Pia Mater reſpice filios, inter hoſtes pugnantes impios: Irruentes repelle gladios, & Sanctorum fac eſſe ſocios. Amen.

ALIUS. Nota eadem.

SAlve porta æternæ gloriæ, ſalve aula miſericordiæ: Salve Mater divinæ gratiæ, ave Virgo Cuſtos Eccleſiæ.

Salve Virgo Mater puriſſima, ſalve item Mater caſtiſſima: Salve Mater ô inviolata, ave Mater tu intemerata.

Salve caſta Mater Salvatoris, ave ſuper omnes amabilis: Salve, ave Mater Creatoris, ave Mater ô admirabilis.

Salve Virgo tu prudentiſſima, ave dignè Virgo prædicanda: Salve, ave ſemper veneranda, nam plena es divinâ gratiâ.

Salve mundi ſpeculum juſtitiæ, ave ſedes tu ſapientiæ: Salve cauſa noſtræ lætitiæ, ave purum vas ſpirituale.

Salve roſa myſtica jucunda, ave fortis turris eburnea: Salve arca, & domus aurea, ſalve Virgo Stella matutina.

Salve ſalus vera infirmorum, refugium ave peccatorum: Salve conſolatrix afflictorum, auxilium ſis Chriſtianorum.

Salve ô Regina Angelorum, Regina ave Patriarcharum: Salve Regina Apoſtolorum, & Regina omnium Sanctorum.

Gloria

Gloria ſit tibi Mater Chriſti, quia DEUM utero portâſti: Honor, virtus, Sanctæ Trinitati, Gloria ſit ſummæ Deitati. Amen.

MAS.

Nota: Idvezitőnknek Szent Annya, &c.

DIcsőſséges Szűz MARIA, Idvez-légy Urunk Szent Annya: Menynek Királyné Aſzſzonya, oh irgalmaſságnak Annya!

Idvez-légy tőlünk Maria, IESUS tornyos Palotája: Paradicsomnak Kapuja, e' Világnak Szent Aſzſzonya.

Urnak ſzép Nemes virága, te vagy, tiſzta Szűz Maria: Az Iſtennek Szent Báránnyát, imádd értünk nagy irgalmát.

Őrűly Iſtennek Szent Annya, ſzeplőtelen Szűz Maria: Angyaloknak vigaſága, őrűly tengernek Csillaga.

Őrűly e' Világ Aſzſzonya, légy mi-hozzánk kegyes Anya: Könyőrűly rajtunk Maria, nyomorúltaknak gyámola.

Őrűly érettünk könyőrgő, bűnősők-ért eſedező: Szent Fiadat engeſztelő, el-eſteken keſerűlő.

Őrűly, mert hozzád folyamunk, Iſten-után légy gyámolunk: IESUS-t'a' kit mi imádunk, engeſzteld: és téged áldunk.

Örűllyünk e' ſzép énekben, dicsirvén Iſtent ſzivünkben: Magaſztallyuk minden nekben, hogy véle legyünk Menyégben.

Dicsirteſsél Atya Iſten, Szent Fiaddal egyetemben: Szent Háromság egy Ur Iſten, őrökkön őrökké,

Amen.

M A S.

Nota: *Dormi fili &c.*

EÖrüly Iſtennek Szent Annya, a' csudáknak csudája: Dicsöſséges Szűz MARIA, Egek, föld Királynéja. Ezerſzer Menyben, meg ſzáz-ezerſzer áldaſsál Szent Fiaddal.

Örüly Szentek édeſsége, s' Egek gyönyörüsége: Te méhednek Szent gyümölcse, lelkünknek idveſsége. Ezerſzer &c.

Örüly Malaſztnak Szent Annya, élö gyümölcsnek fája: Arvák, özvegyek Tútora, Iſtenhez Kalaúzza. Ezerſzer &c.

Örüly Iſtennek hajléka, drága kedves tár-háza: IESUS-nak ſzerelmes Annya, leg-drágább alkotmánya. Ezerſzer &c.

Örüly, mert néked örülnek, Menyben az egéſz Szentek: Hogy gyümölcse Szent méhednek, nyert életet lelkünknek. Ezerſzer &c.

Örüly Orſzág Királynéja, Kereſztyének paiſa; Ne ártson mi ellenségünk, légy MARIA óltalmunk. Ezerſzer &c.

Kérünk azért buzgó ſzivel, a' Mennyei lelkekkel: Hogy ellenségünkre kely-fel, és légy nagy ſegitséggel. Ezerſzer Menyben, meg ſzáz-ezerſzer áldaſsál Szent Fiaddal. Amen.

A L I U S.

Nota: Ur Iſten téged dicsirünk.

IMperatrix glorioſa, potens & imperioſa: IESU Chriſti generoſa, Mater atque filia.

Radix Jeſſe ſpecioſa, Virga florens & frondoſa: Quam produxit copioſa, Deitatis gratia.

Auſter lenis te perflavit, & perflando foecundavit: Aquilonem qui fugavit, ſua cum potentia.

Florem ergo genuiſti, ex quo fructum protuliſti: Gabriëli dùm fuiſti, Paranympho credula.

Res miranda, res novella, nam proceſsit Sol de Stella: Regem dùm parit puella, Viri thori neſcia.

Ergo

Ergo clemens & benigna, cunctorumq; laude digna: Tuo Nato nos conſigna, pia per ſuffragia. Amen.

A L I U S.

Nota: *Stabat Mater doloroſa &c.*

SAlve Sancta Chriſti parens, Salve Virgo labe carens, Salve decus Virginum. Salve Virgo ſingularis, Salvatorem ſalva paris, & ancilla Dominum.

Salve Redemptoris Mater, Quem de Cœlis miſit Pater, In ſalutem gentium.

Mundus tibi dicat Ave, Quia per te mundus, Evæ, Mutat vocem flentium.

Concepiſti Virgo DEUM, Paris, lactas, nutris eum, Pio probans ſtudio.

In præſepe reclinatur, Calor quoque membris datur, Bovis miniſterio.

Tu naturæ contra ritum, Ex anguſto infinitum, Ventris profers parvula.

Homo DEUM, Stella Solem, Nata Patrem, Virgo prolem, Antiquum juvencula.

Summæ vox jucunditatis, Quia tempus eſt æſtatis, Imber recens abiit.

Jam vineæ floruerunt, Flores odorem dederunt, Nam hyems jam tranſiit.

Ave Virgo gignens florem, Cujus mirantur odorem, Cœlum, tellus, maria.

Uno ſinu fovens Agnum, Et Leonem parvum, magnum Genitorem filia.

Audi Mater pietatis, Nos gementes pro peccatis, A malis nos libera.

Virgo Mater, Mater DEI, Te rogamus ſervi rei, A peccati carcere.

Educ nos potenti prece, Nobis detur, victâ nece, Tecum ſemper vivere.

Virgo munda, nos emunda, Ne nos trahat mors ſecunda, Tuæ dono gratiæ.

Ora Virgo tuum Natum, Det nobis locum beatum, In æterna requie. Amen.

A L I U S.

Nota: *Victimæ Paſchali, &c.*

VIrginis MARIÆ laudes, intonent Chriſtiani.

Eva vitam abſtulit, ſed Maria protulit, Natum, qui redemit peccatores.

Jus naturæ modulo, convenêre mirando, MARIÆ filius, regnat vivus.

Dic nobis MARIA, Virgo Clemens, & pia.

Quomodo facta es Genitrix, cùm ſis plaſma de te naſcentis.

Angelus est testis, ad me missus Cœlestis.
Natus est ex me spes mea, sed incredula manet Judæa.
Credendum est magis soli Gabriëli forti, quàm Judæorum pravæ cohorti.
Scimus Christum processisse ex MARIA verè, tu nobis Nate Rex miserere. Alleluja.

ALIUS.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

VEni Virgo Virginum, ave Mater Christi. Veni lumen luminum, salve Mater DEI. Veni vena veniæ, gaude decus Mundi. Veni salus hominum, vale rosa Coeli.
Consolatrix inclyta, ave Mater Christi. Veni, vide, visita, salve Mater Dei. Nos rege, nos excita, gaude decus Mundi. Nos fove, nos suscita, vale rosa Coeli.
Veni Jesse Virgula, ave Mater Christi. Veni rosa primula, salve Mater Dei. Peccatorum vincula, gaude decus Mundi. Rumpe prece sedulâ, vale rosa Coeli.
Fac jungamur superis, ave Mater Christi. Locemurque à dextris, salve Mater DEI. Quæ Regina diceris, gaude decus Mundi. Miserere miseris, vale rosa Coeli. Amen.

PURIFICATIO BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

Gyertya-szentelő Bóldog Aszszony Napjára.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem.*

LUx advenit veneranda, Lux in Choris jubilanda, Luminosis cordibus.
Hujus læti lux diei, Festum refert Matris DEI, Dedicandum laudibus.
Glorioſa dignitate, Visceroſa pietate, Conpunctiva nomine.
Cum honore Matronali, Cum pudore Virginali, Nitet Cœli cardine.
Hæc est, ille fons signatus, Hortus clausus fœcundatus, Virtutum seminibus.
Hæc est,

Hæc est, vellus trahens rorem, Plenus ager dans odorem, Cunctis terræ finibus.
Hæc est dicta per exemplum, Mons, castellum, aula, templum, Thalamus, & Civitas.
Mater bona quam rogamus, Nobis dona quæ optamus, Frui Cœlo tribuas. Amen.

ALIUS.

Nota: *Stabat Mater doloroſa, &c.*

MARIA in Urbem vadit, Piis votis Templum adit, Et sistit se Domina.
Ecce quâ humilitate, Mater plena majestate, Stat ad Templi limina.
Quàm devotè, quàm profundè, Instar fœminæ immundæ, Ibi se humiliat.
En ut pro oblatione, Et sui mundatione, Sacerdoti supplicat.
Eja! eja! imiteris, Quisquis tantam intueris, Virginis modestiam.
Discas te humiliare, DEI leges observare, Frangere superbiam.
Sed in templum penetremus, Et ibi considéremus, Virginale gaudium.
Audiamus Simeonis, Cœlicis repleti donis, De IESU præconium.
En cum quanta svavitate, Hunc ex brachiis beatæ Virginis excipiat.
En ut eo delectetur, Et in illo se soletur, Jamq; mori cupiat.
Hunc agnoscit suum Numen, Gentium futurum lumen, Plebis suæ gloriam.
Multos in hoc surrecturos, Et per illum transituros, Ad Coelestem Patriam.
Quin tu simul hîc lætaris, Et te pariter solaris, O peccatrix anima.
Nam quæcunq; hic contingunt, Ad te spectant, te attingunt, Pro te sunt omnia.
Pro te puer præsentatur, Idem jam pro te precatur, Patrem, ut indulgeat.
In se ponit mala tua, Ut tibi det bona sua, Gratiam restituat.
Tu pro tam ingenti bono, Venerare vultu prono, Salutare Domini.
DEO Patri da honorem, Filio refer amorem, Gratias Spiritui.
Genitrici te commenda, Illam roga per tremenda, Cordis sui spicula.
Ut dignetur ad altare, Domini te præsentare, In Coelesti gloria. Amen.

ANNUNCIATIO BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

Gyümölcs-óltó Bóldog Aſzſzony Napjára-való

ENEKEK.

Nota: *Stabat Mater doloroſa &c.*

SALVE Virgo glorioſa, Super omnes ſpecioſa, Expers omnis maculæ.
Quam è cunctis DEUS legit, Et in quâ ſummæ peregit, Rem miſericordiæ.
Niſi foret hæc puella, Sempiterna heu! flagella, Remanerent homini.
Sed dùm credit Gabriëli, Placat nobis Regem Coeli, Sit laus ſuo Nomini.
Eja ſalve Sponſa DEI, Salve plena Sanctæ ſpei, Virgo potentiſſima.
Quæ per Unum, FIAT, ſolùm, Reſerando nobis polum, Pandis Coeli limina.
Tu es Thronus Salomonis, Tu es vellus Gedeonis, Sedes ſapientiæ.
Paradiſus voluptatis, Et conclave Trinitatis, Fons divinæ gratiæ.
Te in Natam Pater DEUS, Te in Matrem Natus ejus, Te in Sponſam Spiritus.
Sanctus ſibi cooptavit, Et immenſis exornavit, Gratiarum dotibus.
Tamen inter tot favores, Et inter tantos honores, Quibus fœlix emicas.
Tu non niſi te puellam, Vilem, humilem ancillam, Domini te prædicas.
O humilitas profunda! O profeſsio jucunda, In divinis auribus!
Propter iſtud, Virgo, verbum, Dominam Te Patris Verbum, Rebus dedit omnib⁹.
Propter hoc de Throno ſuo, Deſcendit & claudi Tuo, Voluit in gremio.
Et ad Te humiliari, Ex te ſimul incarnari, O quanta dignatio!
Omnes ergo collætemur, Et devotè gratulemur, Tàm felici Virgini.
Totum Coelum veneretur, Omnis lingva admiretur, Hanc ancillam Domini.
Quæ divinæ Majeſtatis, Et æternæ bonitatis, Mater eſſe meruit.
Quæ ſit prægnans ſine Viro, Et humanâ modo miro, Carne DEUM induit.
Dicant omnes: Ave pia, Ave Domina Maria, Plena Dei gratiâ.
Ave ſummè benedicta, Virgo, Mater ſimul dicta, Inauditâ gloriâ.
Ergo per hanc dignitatem, Et per hanc humilitatem, Obſecro Te Domina.
Fac me mitem, fac me caſtum, Omnem de me pelle faſtum, Cuncta tolle crimina.
Fac ut Verbi incarnati, Pro me ſic humiliati, Charitatem recolam.
Et pro ſuo hoc amore, Illum humili fervore, Tecum ſemper diligam. Amen.

Az Adventi Enekek e' napra ſzolgálnak.

VISI-

VISITATIO BEATÆ VIRGINIS.

Sarlós Bóldog Aſzſzony Napjára.

Nota: *O glorioſa Domina &c.*

O Chriſti Mater Coelica, fons vivus, fluens gratia: Lux pellens cuncta ſchiſmata, MARIA DEO proxima.
Ex motu veri luminis, tranſvit in monticulis: Virgo juvare vetulam, de præcurſore gravidam.
Mater venit de Nazareth, ut ſalutet Elizabeth: Repletur dono Spiritus, anus, & ejus filius.
Elizabeth complacuit, quod Mater Dei affuit: Infans gaudet in utero, præſente Chriſto Domino.
Ex charitatis germine, Elizabeth appropiat: Et pietatis culmine, ipſam devotè ſalutat.
Salutat ſervam Domina, hæc Matrem Chriſti nominat: Confertur ingens gratia, Matrem & prolem faciat.
En Chriſti incarnatio, per nondum natum panditur: Hunc adorat cum gaudio, qui ventre Matris clauditur.
Clamat ſenex cum jubilo, videns Mariæ gloriam: Beata credens Angelo, fuiſti rem veridicam.
Hic ſtupet rerum regula, naturæ mutans ordinem: Ubi fiunt miracula, per ſolum Coeli Principem.
Præſta Virgo puriſsima, ſufficiens auxilium: Cùm ſis Mater humillima, da nobis Coeli præmium. Amen.

ALIUS.

Nota: *Stabat Mater doloroſa, &c.*

ANima conſurge pia, Perjucunda tibi via, Eſt agenda hodiè.
Surge, veni; jam decora, Per montana ſe Aurora, Suo monſtrat lumine.
Jam ſerena maris Stella, Sole pulchrior puella, Summa tranſit montium.
Quaquâ pergit, quaquâ meat, Suâ luce cuncta beat, Dat ubiq; gaudium.
Ecce vix in Zachariæ, Et Eliſabethæ piæ, Domum fers veſtigia.

Vix &

Vix & ſalutationis, Vocem promis, ô quot bonis, Reples ſtatim omnia!
Infans mox ſanctificatur, Et in ventre conteſtatur, Adventum Altiſſimi.
Mater Spiritu repletur, Et Beatam Te fatetur, Genitricem Domini.
Ipſe quoq; Te præſente, Uſum loquelæ retentæ, Zacharias recipit.
Multaque de nato ſuo, Plura pariter de Tuo, Prophetizans concinit.
En quàm pia ſis, & bona, Quanta feras illis dona, Quos dignaris viſere!
En quot gratiis ditentur, Omnes illi qui merentur, Te, Virgo ſuſcipere.
Ergo Mater benedicta, Non ob mea me delicta, Nec ob ſordes deſeras.
Sed me quoque viſitare, Et pro me Tuum rogare, Filium non differas.
Ut quos in Joanne plauſus, Sacro Tuo ventre clauſus, Te loquente, fecerat.
Hos in me cliente tuo, Ex amore Chriſtus ſuo, Te rogante, faciat. Amen.

ASSUMPTIO BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

Nagy Bóldog Aſzſzony Napjára.

Nota: *Stabat Mater.*

Quæ eſt iſta glorioſa, Tàm decora, tàm formoſa, Clamant omnes Angeli.
Quæ eſt iſta, quæ aſcendit, Univerſaq; tranſcendit, Gratiâ mirabili.
Caro quoque Virginalis, Ex qua DEUS immortalis, Incarnari voluit.
Pariter glorificari, Animæq; ſociari, Triumphanti debuit.
Terris erant eximenda, Et in Coelos inferenda, Benedicta viſcera.
Quæ non minus dignitate, Quàm ſuâ capacitate, Adæquabant æthera.
Surſum ergo glorioſa, Surſum Virgo ſpecioſa, Surſum ad Altiſſimum.
Accipe Virginitatis, Accipe humilitatis, Tuæ juſtum præmium.
Ecce thronum fulgurantem, En coronam radiantem, Duodenis Solibus.
Ecce purpuram Regalem, En globum Imperialem, Dignum Tuis manibus.
Eja perge, ſcande Thronum, Cape ſceptrum, ſume pomum, Fruere imperio.
Quod offertur toto Mundo, Coelo, terris, ac profundo, DEI beneficio.
Ecce poteſtati Tuæ, Pater ſubdit quæ ſunt ſuæ, Poteſtati ſubdita.
Ut in nomine MARIÆ, Animæ lætentur piæ, Contremiſcant Tartara.
Filius rerum cunctarum, Divinarum, humanarum, Adjicit ſcientiam.
Ut perfectè DEUM noſſes, Et exactè ſcire poſſes, Noſtram indigentiam.
Paracletus charitatis, Et ſupremæ bonitatis, Te ornat laureâ.

Ut poſt

Ut poſt DEUM nos amares, Bona nobis procurares, Pelleresq; noxia.
Inſuper, à Nato Tuo, Hic eſt ex amore ſuo, Honor ſuperadditus.
Ut qui Tibi miniſtraret, Te laudaret, & amaret, Non periret penitùs.
Eja ergo mentes piæ, Vobis ſimul & MARIÆ, Gratulantes plaudite.
Plaudite ſummè felici, Cœlorum Imperatrici. DEO grates agite. Amen.

ANTIPHONA DE BEATA VIRGINE, devotiſſima.

TOta pulchra es MARIA. Tota pulchra es MARIA. Et macula Originalis, non eſt in te: Et macula Originalis non eſt in te. Tu gloria Jeruſalem. Tu lætitia Izraël. Tu honorificentia populi noſtri. Tu advocata peccatorum. O MARIA. O MARIA, Virgo prudentiſsima: Virgo clementiſsima. Ora pro nobis. Intercede pro nobis ad Dominum IESUM CHRISTUM: ut defendat Regnum iſtud. Amen.

M A S.

Nota: Gyönyörködgyél Szűz Maria.

ADgyunk hálát a' Szent Háromságnak, mert a' Paradicsomnak; Bé-zárt kapuját tiſztaságos méhe, meg-nyitá MARIA-nak: Kiből az Ur Iſten, ki-rekeſztett vala, vétke-miatt Evának.

Idvez-légy te fényes Csillaga, a' tengeren járóknak, Iſtennek Annya, Királyné Aſzſzonya a' magas Menyorſzágnak, Immár fel-vitettél, örök felségében ſzerelmes Szent Fiadnak.

Idvez-légy te, ki el-fogadád az Atya Ur Iſtennek, Kedves izenetit Gábriel Angyaltól, az emberi nemzetnek; Kivel Evának jóra változtatád veſzedelmét vétkének.

O te kegyes Szűz MARIA, világoſság Szent Annya, A' Mennyei Felség, tégedet környűl vött, mint a' Holdnak udvara: Nyerj irgalmaſságot, bűnös fiaidnak, kegyelmes Urnak Annya.

A' tengeri-véſzben, meg-nyomorodtaknak máſodik Anchorája, El-

romlott hajónak veszedelem után, te vagy amaz táblája; Kin e' gyarló Világ, ám el-ki-ragada, bátorságnak partyára.

Mostan azért jelents magadat, kegyes Anyának lenni; Mi áldozatunkat, és könyörgésünket méltóztatsál bé-venni: Ki, Szent mehedből a' mi váltságunkat, méltóztatál szülletni.

Minden Szüzeket fellyül-haladál, MARIA tisztasággal, Csak egyedül vagy te, kit meg-környékezett Isten olly Malasztyával, Kihez Fiad-által, mi bűnös emberek sietünk bátorsággal.

A' Menyországra, azon boldogságra Mennyei dicsőségre, Kiben felvitettél; tisztíts útat nékünk, a' Mennyei felségre: Hogy mi-is te-néked, méltó dicsiretet adgyunk tiszteségedre.

Hogy meg-láthassuk az irgalmas IESUS-t, te méhednek gyümölcsét, Es hogy el-vehessük az örök-életnek ama' gyönyörüségét; Artatlan Báránnak, Szentséges Vérének boldogságos örömét.

Örvendesz már mind örökké a' Mennyei felségben, Fényes Menyországban; a' Szent Háromságnak boldog ismeretiben: Bűnös emberek-ért imádgy Istent értünk, az örök dicsőségben. Amen.

ALIUS. Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

Ave ô puerpera, fons jucunditatis; O dulcis Christifera, flos Virginitatis: In succursum propera nobis tribulatis, Pacis adfer munera nobis tuis natis.

MARIA quæ Domina es universorum, Nostra fer precamina Regi Supernorum: Dele prece crimina tuorum servorum, Scribe nostra nomina in Regno Cœlorum.

Tu in Mulieribus sanctiùs ornaris, Clarior sideribus, stella Solem paris: Quæ pro Sanctis omnibus plus auxiliaris, Junge Cœli civibus nos, ô! stella maris.

Benedictus Filius Tuus, ô sacrata, Per te sit propitius dimittat peccata: Conculcetur fortiùs passio innata, Dentur nobis ocyùs gaudia beata.

Ventris Tui solium IESUS cum subivit, Reis in refugium carni se univit: Contra nos dæmonium sæviens contrivit, Et contra exitium nos per te munivit.

Tui Nati gratiâ, stella matutina, Nos victos per omnia fraude Sathaninâ, Solve, tolle vitia, virtutes propina, Tibi laus & gloria sit Cœli Regina. Amen.

MAS.

MAS.

Nota: A' Paradicsomnak, &c.

VAlaszta az Isten magának hiveket, Kikkel bé-töltené az örök-életet: Fogyatkozásokat, és üres helyeket, Bé-tellyesitené Angyali rendeket.

Erre tekínteni parancsol mindennek, Jóknak, gonoszoknak, bűnben heverőknek: Hogy Istenhez térvén idvezülhessenek, Es a' boldogságban részesülhessenek.

Nézz reá, mit mutat Isten beszédében, Hogy fel-kent tégedet, ő ismeretiben: Királlyá tött téged szép örökségében, Ne légy háládatlan ezekről semmiben.

Jelenti az Isten Mójsesnek könyvében, Hogy ő öröksége bé-tölt csak egy Szűzben: Kit Eva hagyott vólt nagy puszta veszélyben, Maria bé-tölté engedelmességben.

Ajánlya mi-nékünk bűnös embereknek, Hogy engedelmesek lennénk az Istennek: A' melyből hogy részünk szép örökségének, Lehetne: ha hinnénk ő Istenségének.

Tekínts-meg Mariát, Christusnak Szent Annyát, Isten kegyelmének szép édes magzattyát: Ki-által az Isten mutatta-meg magát, Hogy mind e' Világnak meg-adná váltságát.

Dicső Szűz Maria, Napnál te fényesb vagy, Es a' Csillagoknak fényénél kedvesb vagy: Kérünk azért téged, hogy minket el-ne hadgy, Christus IESUS Annya, hozzánk irgalmad nagy.

Igaz itilettel Salamon felölled, Almélkodván mondgya: Ki légyen személyed: Drága öltözetben-való ékességed, Te szép Szűlöttedhez-való nagy szerelmed.

Láttya szűzességed mely tiszta előtted, Ahoz-képest Isten mint szeretett téged, Nevezi; mely ékes előtte személlyed, Isten Jegyesének nevezett tégedet.

Életünknek haszna alázatossága, Ki mind e' Világnak lőn idvesség úttya: Ha ki e' Világon magát meg-alázza, Annak az Istennél nagy az ő jutalma.

Chriſtuſnak Szent Annya, áldott Szűz MARIA, Fiad IESUS méne magas Menyorſzágba: Kiváná hogy lennél az ő Sátorába, Iſtennek kertiben, fénlő ſzép házába.

Tellyes ſzép Menyorſzág minden ſeregével, Ki, Jeſus előtt áll, minden erejével, Mikoron fel-mégyen nagy győzedelemmel, Szolgállyák Angyalok, őtet tiſzteſséggel.

Ugyan azon ſereg Mariát követi, Ki Jeſuſſal lévén Szent Annyát felviſzi: Jóſaphát völgyéből, Egben helyhezteti, Ő nagy fáratságát, Jeſus meg-fizeti.

Saba Királynénak illy igyekezete, Hogy Jerusálemben nagy ſereggel menne: Személlye látója Salamonnak lenne, Ajándékot hozván, kit néki bé-vinne.

Maria pediglen Fiához hogy méne, Ajándékúl néki, ſok Szűzeket ſzerze: Vélek egyetemben ſok lelkeket vive, Chriſtus eleiben nagy ſereggel méne.

Ekes Aſzſzony vala Heſter ő magában, Kit ſzeretvén bé-vőn Aſverus házában: Mindeneket néki ada hatalmában, Es meg-koronázá Aſzſzonyt ő házában.

Vivé Jeſus, Annyát mind teſtével eggyűtt, Dicső Menyorſzágban, hogy vigadgyon eggyűtt: Holott az Angyalok, a' Szentekkel eggyűtt, Csudálkozván mondgyák, ki légyen ki moſt jőtt?

Szép miképpen a' Hóld te ékes ſzeméllyed, Hajnalhoz haſonlik, a' te ékeſséged: Válaſztott edény vagy, mert Nap fényeſséged, Nem láttuk mi ſoha a' te ſzép ſzemélyed.

Jőve a' Salamon Annya eleibe, Ülteté melléje Királyi ſzékibe: Hagyá hogy engedgyen minden ő-nékie, A' ki nem engedne, bűntetéſe lenne.

Nem kűlőmben Chriſtus, Annya eleibe, Jőve, hogy bé-vigye ő dicsőſségébe: Ülteſſe melléje Királyi ſzékibe, Engedelmeſséggel néki minden lenne.

Hogy Szent Dávid Király Izrael népével, Iſtennek ſzekrényét kőzönséges néppel: El-kéſérvén vala őrvendeteſséggel, Házához a' Király helyhezteté kőzel.

Olly nagy tiſzteſséggel Chriſtus ő Szent Annyát, Mint Teſtamentomnak ſzépséges ládáját: Kiben meg-találák idveſség Mannáját; Magához fel-vivé, hogy birná Országát.

Réſzelteſſen minket e' drága életben, Fiának Chriſtuſnak drága érdemében: Meg-ne fogyatkozzunk igyekezetűnkben, De sőt bé-juthaſſunk őrők őrőműnkben.

Tartson-meg minnyájan minket igaz Hitben, Hogy nyája ne-eſsék ſemmi tévelygésben: Igaz ſzeretetet plántállyon ſzivűnkben, Halálunk óráján ne-eſsünk kétségben.

Véled-é hogy a' Szűz ő-magáról mondgya? Mint a' Jeſus Sirák könyve-is tanittya: Fel-magaſztaltattam miként a' Cedrus-fa, A' Libánus hegyén mely gyűmőlcsét hőzta.

Melynek az ő ſzaga oktalan kigyókat, El-kerget mellőle, mérges állatokat: Mind teſti és lelki fertelmes dolgokat, Iſtennek kegyelme nem ſzenved ollyakat.

Szent János-is látván, illy ſzóval ſzóllittya, Jőjjön-bé kertemben kegyeſem, igy ſzólla: Vegye-el ételre kedves jómat, mondgya; Kit elegyítettem édes mézzel jóra.

Vég-nélkűl való jegy vagyon Menyorſzágban, Ki meg-jelentetett egy Aſzſzony-állatban: Ki fel-öltőztetett Napnak világában, Tizenkét Csillag van ő koronájában.

Vigad moſtan immár, a' nagy bóldogságban, Aſzſzonyunk Maria, Iſtennek házában: Mert el-fel-vitetett magas Menyorſzágban, Angyali karoknak ő társaságában.

Mi-is kérűnk téged, Chriſtuſnak Szent Annya, Imádgy Iſtent értűnk, hogy az ő Malaſztya, Oltalmazzon; mikor halálunk órája, El-jő: hogy ne-eſsünk őrdőgnek torkába.

Utállyuk-meg mi-is undok bűneinket, Veſsük hátra hamis cselekedetinket: Vegyük Iſtenűnktől az őrők-életet, Kit, vég-nélkűl az Ur mi-nékűnk kéſzitett.

Méltó dicsiretet hogy néki mondhaſſunk, Szent Fiával eggyűtt őrőkké áldhaſſuk, Es a' Sz. Lélekkel fel-magaſztalhaſſuk; őrőkkőn őrőkké néki hálát adgyunk. Amen.

MAS REGI ENEK.
Ugyan Nagy Bóldog Aſzſzony Napjára.

Nota: Angyaloknak nagyságos &c.

FEl-viteteti magas Menyorſzágban, Angyali ſzép őrvendetes házban, Ez nap a' Szűz, nagy Meny-Aſzſzonyságban, Az Iſtennek drága hajlékában.

A' Vő-Legény ő ſzerelmesével, Szeplőtelen drága Jegyesével, Kit eljegyzett arany-gyűrűjével, Vigadoz ma ſok ezer Szentivel.

A' ſzép Fiú ſzerelmes Annyával, Kinek ſzopta ſzűz tejét ſzájával: Egygyűtt beſzél ez nap ő magával, Kedveskedik néki ſok javával.

Szent Attyának fényes Udvarában, Felső Sion drága Városában, Dicsőſséges ſzép Palotájában, Már bé-viſzi, nagy vigaságában.

Az életnek belső rekeſziben, Szeretetnek édes kebeliben, Nagy győnyőrűſégek bőſégiben, Maga mellé űlteti ſzékiben.

Bé-telik itt a' Dávid Sóltára, Kit éneklett Világ hallattára: A' Királyné, Királynak jobjára, Allapodik őrők társaságra.

Fel-őltőzött vont-arany ſzoknyában, Kűlőmb ſzinű drága ſzép formában: Angyali kar-felett méltóságban, Emeltetett-fel nagy Aſzſzonyságban.

Ez a' Salamontól meg-mondatott, Ezer ſzépek-kőzzűl válaſztatott: Ki fényeſen, mint Nap, fel-támadott, Dicsőſséggel meg-koronáztatott.

Ez ama' ſzép Iſtennek áldotta, Kinek méhét Szent Lélek ſzállotta: Szűz tejével fiát fel-tartotta, Ki a' Mennyet, és főldet alkotta.

Ez a' Szentek fénlő tiſztasága, Gyenge Szűzek édes győngy-virága: Mártyromoknak arany pálma ága, Confeſſorok édes vigasága.

Aſzſzonyi rend nemes bóldogsága, Férfiaknak buzgó kívánsága: Angyaloknak őrőm vigasága, Az Iſtennél minden-felett drága.

Sokan vóltak Nemes Aſzſzony népek; Dicsiretes tudománnyal ſzépek: Tiſztaságok virágában éppek; De ennek csak nyomában ſem léptek.

Sok

Sok Leányok kincset gyűjtőttenek, Sok Aſzſzonyok gazdaggá lőttenek: Sokan nagy hírt nevet viſeltenek; De mind ettől megelőztettenek.

A' leg-jobbik réſzt el-válaſztotta, A' bőlcseség titkait meg-fogta: A' gyors futáſt által-úton tudta: Mert mindenek rendit meſzſze hadta.

A' hol más a' kincset el-végezte, Ez ott ſzedni elsőben kezdette: Tálentomit meddig terjeſztette; Senki, ſoha, csak meg-ſem nézhette.

Nagy a' mi Aſzſzonyunk Nemeſséggel, Dicsőſséges Királyi felséggel: Mindeneket fel-halad ſzépséggel, Mint Nap, Csillagokat fényeſséggel.

Méltó bizony ez a' dicsiretre, Erdemes a' nagy tiſzteletekre: Hogy Nemzetségről Nemzetségekre, Terjeſzſzűk-ki ſok ezer izekre.

Oh te ékes Angyali bóldogság, Menyorſzágból főldre ſzállott újság: Emberek-kőzt tűndőklő gazdagság, Iſten-előtt fénlő világoſság.

O ſzépséges lelki világoſság, Szűz Leányi drága Szent Anyaság: Téged illet bizony a' méltóság, Tekéntetes Nagyságos Aſzſzonyság.

Téged illet Menyben a' tiſztelet, Angyali ſzép fényes Karok felett: Fiad-után végy máſodik helyet, Mert nincs hozzád ki haſonló lehet.

Vigadgy azért ſzép dicsőſségeſen, Iſten ſzine-előtt nagy kedveſen: Es mi-reánk tekínts kegyelmeſen, Kik kiáltunk hozzád keſerveſen.

Imádkozzál értűnk Szűlőttednek, Nyerj kegyelmet tőlle népcidnek; Kik általad kegyelmet kereſnek, Es előtte ſirván eſedeznek.

Amen.

Aprilis

ALIUS.

Nota: *O gloriosa Domina &c.*

MARIA Mater Numinis! Aurora primi luminis! Imple meum cor lumine, Tuoq́ reple nomine.

MARIA, magnes cordium, Lux hominum ſocordium: Tepore dormientium, O excitatrix mentium.

Beata Neptis Abrahæ, Mentem potenter extrahe: Et tam profundis fœcibus, Tantisq́ Mundi ſordibus.

Vecors meum cor excita, Tuisq́ flammis incita: Ne langveat, ne torpeat, Tuo ſed æſtu ferveat.

Amor meum cor occupet, Ac in medullis excubet: Hoc mihi Virgo impetra, Et his medullis impera.

Hoc corde conde Filium, Noviſq́ flammis ignium: Accende flammas, quas amas; Extingve, quales non amas.

Ut corde flammis ſaucio, Tuo placere Filio: Totis medullis expetam, Et conſequar quicquid petam.

O Mater ignis optimi, Ignisq́ diviniſſimi: Qui cor Tuum depaſcitur, Tuoque lacte paſcitur.

Hoc igne tu me ſaucia, Quo Tu fuiſti ſaucia: Ignem fovens in vulnere, Ignemque lactans ubere.

IESU, MARIÆ lilium, Fac me Mariæ ſilium! Nullus Mariæ filius, Gehennam intrat devius.

Virgo, DEI puerpera, Noſtræ ſalutis teſſera: Tu cor meum ſic poſside, Ut ſtet Mariâ præſide.

In mortis hora me rege, Inſtarq́ Matris protege: Jam tutus eſt, jam ſalvus eſt, Qui Te Patronam nactus eſt.

O quæ periclitantibus, Tuis ades clientibus: Vitæ meæ ſub exitum, Meum tuere ſpiritum. Amen.

KIS-

KIS-ASZSZONY NAPJARA.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből, &c.

FEl-támadt az új őrőm Nap-fénye, El-jőtt az Ur válaſztott edénye, őrők-élet kincsének ſzekrénye; Kiben állott az Iſtennek nagy titok tőrvénye.

El-érkezett e' nap e' Világra, Az idveſség kincsének Sáfára: Ki Szent Fiát hozta e' Világra, Hogy a' ſiralmas foglyokat vigye ſzabadságra.

Ez nap ſzűletett nagy vigaságra, Az Iſtennek Annya e' Világra: Kit Iſten emelt nagy méltóságra, Minden teremtett állatok-fölőtt Aſzſzonyságra.

A' Szent Angyalok már Aſzſzonyollyák, Kik Paradicsom kapuit állyák: Haragos fegyvereket le-rakják, Es ő ſzép lako helyekben őrőmmel fogadgyák.

Tellyes az Eg új dicsiretekkel, Zeng az egéſz főld víg énekekkel: A' Szent Angyalok nagy ſeregekkel, Hirdetnek már békeséget, ſzép igéretekkel.

Ez, életnek végben hordozója, Békeségnek jó út-mutatója: Idveſségnek, új őrőm-mondója, Es Angyali barátságnak helyére hozója.

Ez Evának útát nem kővette, Fiait halálban nem ejtette: Sőt a' halálból életre vitte, Hogy az Iſtennek Szent Fiát, e' Világra ſzűlte.

Evának rút engedetlensége, Lőn az ember életének vége: Maria ſzép engedelmeſsége, Lőn életre jővésének első nyeresége.

Oh kegyelem drága ſzép hajléka, Lelki nyugodalom zőld árnyéka: Régi Szentek édes maradéka, Benned bizony az Iſtennek gazdag ajándéka.

Te vagy a' Szent élet új formája, A' Szent Lélek drága irtománya: Lelki édes gyűmőlcs óltománya, Kiben legel az Iſtennek ártatlan Báránnya.

Te vagy a' tiſztaság termő fája, Szemérmeteſségnek ſzép rósája: A'

szelídség ékes gyöngy-virágja, Kinek már mind e' Világon elhatott illattya.

Oh te drága szép Nemes Aszszonyság, Menyből a' földre szállott bóldogság: Setétségben fénlő világosság; Te vagy az emberi testben, öltözött Angyalság.

Sőt te ki az Istent bé-fogadtad, Tisztaságos öledben nyugottad: A' dicsőség Urát fel-tartottad, Ezzel mind az Angyalokat meszsze fel-halladtad.

Oh Szűzesség szép eleven képe, Ezer közzül ki-válaszott szépe: Kivel nem ér az Eg fényessége, Mert álmélkodva jár hozzá annak követsége.

Te vagy a' Szent Lélek szép Temploma, Bölcseségnek drága tálentoma: Lelki élet új Paradicsoma, Kiben nem vólt soha bűnnek semmi mocskos nyoma.

Tiszta vagy te minden makulától, Epp vagy a' bűn mérges fúlánkjától: Tisztán fogontattál Szent Anyádtól, Tisztaságban tartattál-meg az Isten Fiától.

Nem szűletett Világra olly kellő, Sem ki olly Szent élettel tündöklő: Kit meg-nem szorított a' bűn gyeplő, Csak téged nem illetett-meg semmi homály szeplő.

Mert egyedül csak te találtattál, A' ki méhedben szűzen fogadtál: Szüléſedben szűzen meg-maradtál, A' hol máſok meg-törődtek, te ott virágzottál.

Ha ki meg-foſztand téged ezektül, Az Angyali tiſzta Szentségektül: Melly adatott néked az Istentül, Bizony a' Pokol rút szele fú azon kereſztül.

De mi téged Szűzeknek Virága, Idveſségünknek szép arany ága: Kitől adatott lelkünk váltsága, Magaſztalunk míg fenn-marad lelkünk ſzabadsága.

Dicsirteſsék Menyben az Istenség, A' három ſzemélyben az eggyeſség: Kit illet a' végheteſlen Felség, Földön, Mennyen, mind örökké adaſsék tiſzteſség. Amen.

MAS

MAS REGI ENEK.

Ugyan azonról.

Nota: Menyországnak Királynéja.

E' Mái-nap e' Világra, szűleték a' Szűz MARIA: Mely által bűnünk rútsága, el-mosaték, s' sokasága.

Igaz Jesse gyükeréből, származék Isten kedvéből: Választák mindeneſtől, Szent Templomúl Szent Lélektől.

Mint szép Csillag úgy származék, halálunk ottan rontaték: Evától ránk szállott festék, ő-általa el-véteték.

Mint szép fényességes Hajnal, tündöklik Hóldal, Csillaggal: Egy-arányú fényes Nappal, Menybéli szép Angyalokkal.

Te-benned szép Szűz Maria, Christus IESUS-nak Szent Annya: A' Menynek, és földnek Ura, nyugszik menvén szálláſodra.

A' Szent Próféták mondási, és Salamon szép éneki: Róllad vadnak dicsireti, Angyaloknak bizonysági.

Szent Léleknek kegyelméből, Atya Istennek kedvéből: Születék szűzeſségedből, Szent Ige; a' te méhedből.

Szép Pálma-fának gyümölcse, hogy minden ember meg-értse: Mi idvezitő Jesusunk, és kegyes édes váltságunk.

Te Szűzeſségnek Virága, mellyet Isten igirt vala: Meg-szánván Atyánk esetét, meg-rontá Pokol erejét.

Vének, iffiak szép Szűzekkel, Menybéli szép seregekkel: Örüllyetek a' Szent Szűznek, születésén örvendgyetek.

Hogy minnyájan bé-fogadgyon, hol Istennél maga vagyon: Buzgó szivből könyörögjünk, kik bűn igájában nyögünk.

Oh bóldogságos MARIA, Mennyei szép kegyes rósa: Kérjed Szent Fiadat arra, vigyen bé Szent országába.

Ezt engedgye Atya Isten, véle eggyütt Fiú Isten: Szent Lélekkel egyetemben, úgy légyen örökké, Amen.

ALIUS.

Nota: O Ieſule dulcedo cordium.

STella Jacob, MARIA naſcitur, Cujus ortu Mundus hic paſcitur: Annâ Matre Flos oritur, Cujus odore ſerpens moritur.

Maria, flos humani generis, Dignior ſalve Virgo cæteris: Nam Angelos transgrederis; Purè concepta, purè naſceris.

Maria ſalve, Tutrix omnium; Laus & grandis honor fidelium: Fulgens Chriſti Palatium; Deitatis reclinatorium.

Creavit hanc Pater ingenitus, Obumbrabit hanc Unigenitus: Hanc fœcundabit Spiritus; Maria tota ſit divinitùs.

Quam creavit DEUS mirabilem, Reſpiciet ancillam humilem: Parat Sponſam amabilem, Mariam nemini conſimilem.

Mira nimis eris puerpera; Nam qui terras portat & ſydera: Mundum regens & cœtera; Intra Tua ſe claudet viſcera.

Maria, Tu puella parvula, Fuiſti ſemper abſq; macula. Quàm potens & in ſæcula, Tua monſtrabunt ſat miracula.

Laudetur ergo Sancta Trinitas, Per quam ſit nobis hæc jucunditas: O magna Coeli bonitas, Quâ terris naſcitur integritas. Amen.

CONCEPTIO IMMACULATA BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

Bóldog Aſzſzony Fogontatásáról.

Nota: Kûldeték Szûz Szent Leányhoz &c.

I.

SAlve Mundi Domina Cœlorum Regina, Salve Virgo Virginum ſtella matutina: Salve plena gratiâ clara lux divina, Mundi in auxilium Domina feſtina.

Ab æterno Dominus te præordinavit, Matrem Unigeniti verbi quo creavit: Terram, pontum, æthera, te pulchram ornavit, Sibi Sponſam, Adamus in qua non peccavit.

Salve Virgo ſapiens, domus DEO grata, Columna ſeptemplici menſaq; ornata: Ab

ta: Ab omni contagio Mundi præſervata, Ante Sancta in utero parentis, quàm nata.

Tu Mater viventium, & porta Sanctorum, Nova ſtella Jacob Domina Angelorum: Zabulo terribilis, acies Caſtrorum, Portus & refugium ſis Chriſtianorum.

II.

SAlve arca fœderis, Thronus Salomonis, Arcus pulcher ætheris, rubus viſionis: Virga frondens germinis, vellus Gedeonis, Porta clauſa Numinis, favusq; Samſonis.

Decebat tàm Nobilem Natum præcavere, Ab originalica labe Matris Evæ, Almam: quam elegerat Genitricem verè, Nulli penitùs ſinens culpæ ſubjacere.

Salve Virgo puerpera, Templum Trinitatis, Angelorum gaudium, cella puritatis: Solamen mœrentium, hortus voluptatis, Palma patientiæ, Cedrus caſtitatis.

Terra es benedicta, & Sacerdotalis, Sancta, & immunis culpæ originalis: Civitas Altiſſimi, porta Orientalis, In te omnis gratia Virgo ſingularis.

III.

SAlve Urbs refugii, turriſq; munita, David propugnaculis armis inſignita: In conceptione charitate ignita, Draconis nam poteſtas eſt à te contrita.

O mulierum fortis & invicta Judith, Pulchra Abiſai Virgo, verum fovens David: Rachel ut euratorem Ægypti geſtavit, Salvatorem ſic Mundi Maria portavit.

Salve horologium quo regradiatur, Sol in decem lineis verbum incarnatur: Homo ut ab inferis ad ſumma tollatur, Immenſus ab Angelis paulò minoratur.

Solis hujus radiis MARIA coruſcat, Conſurgensq; aurora in conceptu micat: Lilium inter ſpinas quæ ſerpentis terat, Caput, pulchra ut Luna, errantes colluſtrat.

IV.

SAlve Virgo perflorens, Mater illibata, Regina clementiæ ſtellis coronata: Supra omnes Angelos pura immaculata, Atq; ad Regis dextram ſtans veſte aurata.

Per te Mater gratiæ, dulcis ſpes reorum, Fulgensq; Stella maris, portus naufragorum: Patens Cœli Janua, ſalus infirmorum, Videamus fac Regem in Aula Sanctorum. Amen.

Salve Mundi Domina. Nota eadem.

A' FEIEHEZ.

NOſza édes ajakim moſtan hirdeſsétek, Bóldog Szűznek tetemim, dolgát dicsirjétek: Aſzſzonyom, ſegedelmül ſieſs hozzám kérlek, Ellenségem kezétől hogy menekedheſſek.

Idvez-légy e' Világnak, s' Mennyeknek Aſzſzonya, Idvez-légy Szűzek Szűze, Hajnalnak Csillaga: Malaſztal tellyes lévén, Iſtenség világa, Sieſs édes Aſzſzonyunk Világ óltalmára.

Tégedet el-válaſztott az Ur, még őröktül, Eggyetlen-egy Fiának, hogy lennél Szüléjül: Föld, tenger, Eg, készült-el ennek erejétül, Téged, kiben nincs vétek, válaſztott Jegyesül.

Idvez-légy oh okos Szűz, Iſtennek Temploma, Hét-féle oſzlopokkal czifrázott Aſztala: E' Világ mocskaitól meg-tartatott Bárka, Még Anyádnak méhében hogy ſem lőttél vólna.

Te vagy az élők Annya, Szenteknek Kapuja, Jákóbnak új Csillaga, Angyalok Aſzſzonya: Rettenetes lakó hely, ſereg erős ſzárnya, Es a' Kereſztyénségnek ſegéde, s' rév-partya.

AZ ORCZAIAHOZ.

IDvez-légy ſzép frigy-láda, Salamonnak ſzéke, Mennyei ſzép ſzivárvány, látáſnak csipkéje: Gedeonnak lágy gyapja, zöldségnek veſzſzeje, Iſtennek zárt kapuja, Sámſon lépes méze.

Illik va-

Illik vala illy Fihoz, Annyát meg-tartani, Evának eſetitől éppen megmenteni: Az eredendő bűnnek ſemmi helyt nem hadni, Ugy hogy ſemmi rút mocsok nem fogna tetſzeni.

Idvez-légy ſzűlő Szűz, Szent Háromság Temploma, Angyaloknak örőme, tiſztaság czéllája: Győnyörűségnek kerte, keſergők vigsága, El-tűréſnek Pálmája, Szűzeſség Cedruſſa.

Te vagy Papi áldott föld, gyűmölcsöt hoznia, Szent, eredendő bűntől Kriſtály-képpen tiſzta: Iſtennek Szent Városa, Nap-kelet Kapuja, Te-benned minden Malaſzt Szűzeknek Virága.

Idvez-légy virágzó Szűz, ſzeplőtelen Anya, Csillaggal koronázott kegyelem Aſzſzonya: Minden Angyalok-felett, mocsok-nélkül tiſzta, A' kit finum aranyban, tart a' Király Jobja.

A' SZIVEHEZ.

IDvez-légy fegyverekkel erősitet báſtya, Oltalomnak Városa, Dávid erős tornya: Még fongontatáſodban ſzeretet fel-gyújta, Altalad meg-töreték a' Sárkány hatalma.

Oh győzhetetlen Judith, Aſzſzonyok ereje, Abiſai Dávidot, a' miként viſelte: Egyiptus Fejedelmét Rákel mint nemzette, Ugy e' Világ óltalmát Maria viſelte.

Idvez-légy zengő óra, kin, viſzſzá vonatik, A' Nap tiz lineával; Ige teſteſedik: Ember, mert innét alól fellyeb emeltetik, Angyalok kit nem mernek, imé kiſſebbedik.

Ez Napnak ſúgárával, Maria tündöklik, Mélhben fogadásában, felkölt Hajnal fénlik: Tövis-között Liliom: kitől meg-töretik, Kigyó feje: mint ſzép Hóld, érte úgy láttatik.

Altalad kegyes Anyánk, bűnősök reménye, Tenger fényes Csillaga, hajó-törők Réve: Menynek ki-nyílt Kapuja, beteg egéſsége;
Add látnunk ott a' Királyt, hol Szentek ſerege.

A M E N.

ALIUS.

ALIUS.

Nota: *O mi pulcher floſcule. fol.* 88.

SAlve decus Virginum, O MARIA! Mediatrix hominum, Virgo pia: Flos Sanctorum ſeminum; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Evitâſti laqueum, O Maria! Crimen origineum, Virgo pia: Calcâſti aculeum; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Bonitatis foemina, O Maria! Tu Coelorum Domina, Virgo pia: Fove caſta germina; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Tu Regina gloriæ, O Maria! Culmen excellentiæ, Virgo pia: Facta Mater veniæ; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Fons bonorum omnium, O Maria! Malorum remedium, Virgo pia: Domini ſacrarium; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Stella Sole clarior, O Maria! Favo mellis dulcior, Virgo pia: Lilio candidior; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Angelis es purior, O Maria! Creaturis altior, Virgo pia: Chriſto Tu vicinior; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Arca ſapientiæ, O Maria! Regina clementiæ, Virgo pia: Aurora lætitiæ, Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Regina Coeleſtium, O Maria! Patrona Terreſtrium, Virgo pia: Miſeris refugium; Absq; nævo, Concepta pro ævo.

Conſerva Eccleſiam, O MARIA! Repelle triſtitiam, Virgo pia: Perduc nos ad gloriam; Absq; nævo, Concepta pro ævo. Amen.

Salve Mundi Domina. Nota: *O glorioſa Domina &c.*

I.

IDvez-légy Világ Aſzſzonya, Menyorſzágnak Királynéja: Idvez-légy Hajnal Csillagja, Szent Szűzeknek Szűz virágja.

Idvez-légy tellyes Malaſztal, Fénleſz Iſteni világgal: Tégy jót emberi állattal, Mi Aſzſzonyunk; hamarsággal.

Iſten őröktől Annyának, Téged válaſztott Fiának: Ki-általminden állatnak, Léte van, és e' Világnak.

Menynek, földnek, és tengernek, Szépségét adta e' Szűznek, Iſten maga jegyesének, Kiben mérge nincs a' bűnnek.

II.

II.

IDvez-légy bőlcs Szűz MARIA, Iſtennek ſzentelt hajléka: Ekeſitett ſzép oſzlopa, Iſten házának, s' aſztala.

Anyádtól meg nem ſzűlettél, Méhében meg-ſzenteltettél: Tiſztán e' Világra jőttél, Mert bűntől meg-előztettél.

Te élőknek kegyes Annya, Es Szenteknek vagy kapuja: Jákób feltámadt Csillaga: Szent Angyaloknak Aſzſzonya.

Rettenetes Zabulonnak, Erőſsége Táboroknak: Partya vagy a' hajózóknak, Oltalma hozzád futóknak.

III.

IDvez-légy frigynek ládája, Salamonnak Palotája: Egeknek ſzép ſzivárványa, Egő csipke-bokor langja.

Bimbós veſzſzeje Aronnak, Nedves gyapja Gedeonnak: Bé-zárt kapuja Chriſtuſnak, Lépes-méze nagy Sámſonnak.

Iſten Fia, hozzád illett, Elől látnád, hogy e' Szűzet: Tőle űznél minden vétket, Mely Evától ki-eredett.

Ki válaſztott vólt Annyának, Nem hagyá hogy a' Sátánnak: Rabja lennél, s' a' Pokolnak, Hanem mondatnál tiſztának.

IV.

IDvez-légy ſzűlő Szent Anya, Szent Háromságnak hajléka: Angyalok víg koronája, Tiſztaságnak épp czéllája.

Vigasága könyvezőknek, Kerte ſzép győnyörűſségnek: Pálma-fája ſzenvedéſnek, Cedruſſa a' Szüzeſségnek.

Papi föld vagy, de meg-áldott, Mert Iſten bűn-nélkül adott: Mindenkor tiſztán meg-tartott, Szentnek, áldotnak hivatott.

Városa vagy nagy Iſtennek, Kapuja az Nap-keletnek: Bő forráſa kegyelemnek, Tiſzta tükőre Szűzeknek.

IV.

IDvez-légy erős Városunk, Dávid tornyának mi vallunk: Erős bástyának-is mondunk, Fegyverrel ſerény bajnokunk.
Tiſztán mikor fogontattál, Sátánnal mindgyárt harczoltál: De győzedelmeſen víttál, Mert ſzeretettel langaltál.
O Aſzſzonyok erőſsége, Judith Aſzſzony vitézsége: Abiſai ſzűzeſsége, Igaz Dávid melegsége.
Ráchel Ægyiptuſnak Urát, Hordozta; s' ſzabaditóját: De MARIA Meg-váltóját, Szűlte; s' Világ alkotóját.

V.

IDvez-légy Acház órája, Viſzſza-térvén Nap árnyéka: Tiz garadicsal mutattya, Fogontatnék Iſten Fia.
Ember Pokolból Mennyégben, Vitetnék hogy dicsőſségben: Teſtesűlvén Szűz méhében, Angyalnál kiſſebb lőn Iſten.
Mariának lelke fénlik, Midőn teſte fogontatik: Mint piros Hajnal fel-tetſzik, s' a' Napnak fénye tündöklik.
Tőviſſek-kőzt Liliom-ſzál, Mint a' tellyes Hóld látczottál: Minékűnk világoskodtál, Mérges kigyót meg-rontottál.

VI.

IDvez-légy ki-nyílt ſzép Virág, Epp Szűzeſségben Anyaság: Kegyes Királyné Aſzſzonyság, Csillaggal fénlő bóldogság.
Tiſztább vagy Szent Angyaloknál, Méltóságosb Királyoknál: Fényesb ſzép finum aranynál, Fiad jobjára állottál.
Altalad Annya Malaſztnak, Reménsége van Raboknak: Csillaga vizen-járóknak, Csendes partya háborúknak.
Meg-nyílt ajtaja Mennyeknek, Gyógyítója betegeknek: Királlyát Fejedelmeknek, Altalad láſſuk; s' Szenteknek.
Amen.

PRÆ-

PRÆSENTATIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Nota: *O ſtellula Maria fulgida, &c.*

ECce venit Sponſa de Libano; Fugit Virgo de Mundi clybano: Parente cincta gemino, Se præſentat MARIA Domino.
Fons hortorum, Aquarum puteus; Via lucis, ſplendor ſydereus: MARIA Thronus aureus, Te Cœtus laudat nunc æthereus.
Cella fragrans morum dulcedine, Præſentas Te, cum gratitudine: MARIA cincta lumine, Tibi cunctæ congaudent fœminæ.
Tu clavis es ſuperna reſerans, Tu nubes es, ardorem temperans: MARIA, ros refrigerans, Quàm dulcis es, DEO Te conſecrans.
Sol eſt, Sol eſt, Ecclypſin neſciens, Nunc in Templo MARIA oriens: Sol è Templo proſpiciens, Peccatorum nubem disjiciens.
Sublimis mons, Cœleſte ſpeculum, MARIA maximum ſpectaculum: Regnatura in ſæculum, Defende Chriſtianum populum. Amen.

ALIUS, DE B. VIRGINE MARIA.

Nota: *Salve cordis gaudium &c.*

AVe Virgo Virginum, O MARIA. Domini Sacrarium, O MARIA. Ave Cœli gaudium, O MARIA. Ave ô MARIA.
Mater ſalutifera, flos in eſſe. Floris & puerpera, ſpes pro eſſe. Facta es Deipara, Virgo Jeſſe. Mentis ſpes oppreſſæ.
Inter ſpinas, Lilium Caſtitatis. Inter juſtos, balſamum pietatis. Inter Sanctos, ſpeculum Sanctitatis. Sponſa Deitatis.
Plena Luna gratiis, fons amoris. Sol ſtipatus ſtellulis, vas honoris. Affluens delitiis, flos decoris. Caſti fons amoris.
Tu es Mater gratiæ, caſta Mater. Nos ab hoſte protege, pia Mater. Horâ mortis ſuſcipe, Sancta Mater. Sancta Virgo Mater.
A M E N.

PROSA AD B. VIRGINEM MARIAM, pro Animabus Purgatorii.

Nota: Angyaloknak nagyságos &c.

LAngventibus in Purgatorio, qui purgantur ardore nimio, Et torquentur ſine remedio, ſubveniat tua compaſsio. O MARIA.

Fons es patens, quæ culpas abluis, omnes ſanas & nullum reſpuis. Manum tuam extende mortuis, qui ſub pœnis langvent aſsiduis. O Maria.

Ad te pia ſuſpirant mortui, cupientes de pœnis erui, Et adeſſe tuo conſpectui, & gaudiis æternis perfrui. O Maria.

Clavis David, quæ Cœlum aperis, nunc beata ſuccurre miſeris, Qui tormentis premuntur aſperis, educ eos de domo carceris. O Maria.

Lex juſtorum, norma credentum, vera ſalus in te ſperantium; Pro defunctis ſit tibi ſtudium, aſsiduè orare Filium. O Maria.

Benedicta, per tua merita te rogamus, mortuos adjuva; Et dimittens eorum debita, ad requiem ſis eis ſemita. O MARIA.

Amen.

DE

DE APOSTOLIS.

A' SZENT APOSTOLOKROL.

Hymnus de Apoſtolis, ad Veſperas.

EXultet Cœlum laudibus, Reſultet terra gaudiis: Apoſtolorum gloriam, Sacra canunt ſolemnia.

Vos ſæcli juſti judices, Et vera Mundi lumina: Votis precamur cordium, Audite preces ſupplicum.

Qui Cœlum verbo clauditis, Seraſq; ejus ſolvitis: Nos à peccatis omnibus, Solvite juſſu: quæſumus.

Quorum præcepto ſubditur, Salus, & langvor omnium: Sanate ægros moribus, Nos reddentes virtutibus.

Ut cùm Judex advenerit, Chriſtus in fine ſæculi: Nos ſempiterni gaudii, Faciat eſſe compotes.

DEO Patri ſit gloria, Ejuſq; ſoli Filio: Cum Spiritu Paraclyto, Et nunc, & in perpetuum. Amen.

Exultet Cœlum. Nota: Fel-támadt az új örőm &c.

EÖrvend az Eg nagy dicsiretekkel, Zeng az egéſz főld víg énekekkel, Apoſtolokat, dicsőſségekkel, Magaſztallya a' buzgó nép, ſzép tiſzteletekkel.

Oh ti Világ itílő birái, Setét főldnek ſzép fęnyes világi, Eſedezűnk mi bűnnek foglyai, Hallyátok kőnyőrgéſsűnket Chriſtuſnak ſzólgai.

Kik az Eget ſzóval bé-zárjátok, s' Mikor akarjátok iſmét fel-nyittyátok, Mi fogságunkat kérűnk hogy láſsátok, Es bűneinknek kőtelét nékűnk meg-óldgyátok.

Kiknek hatalma-alá vettetnek, Meg-óldozáſi minden népeknek,

Könnyebbítsétek terhét mi vétkünknek, Vezetsétek idvességre útát életünknek.

Hogy mikor el-jő az itíletre, A' Christus e' Világnak végire, Minket állasson ő jobb kezére, Es vigyen-bé Menyországban örök dicsőségre.

Dicsőség légyen a' Szent Atyának, Es véle egyenlő Szent Fiának, A' hivek Szent Vigasztalójának, Egy állatban mind örökké a' Szent Háromságnak. Amen.

MAS REGI ENEK.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

AZ igaz Hitben, végig meg-maradgyunk; Noha ez földön szükség nyomorganunk: Sok gyalázatot érette szenvednünk, Végre meg-halnunk.

Példájúl vadnak a' Szent Apostolok: Kiknek szavokra számtalan Országok, Mind meg-tértenek roppantott Városok. Christus Hitire.

Mert elméjeket igaz tudománnyal, Sziveket erős álhatatossággal, Meg-erősíték, hogy ne gondolnának, Senki átkával.

Mennyeiekben magokat foglalák, A' földieket pedig meg-utálák, Mind e' Világot semminek alíták, s' Christus-ért el-hagyák.

Mint a' lépes-méz édes vala szavok, Azért mindenütt kedves tanitások, A' Szent Lélektől vólt az ő szolláſok, Es tudományok.

Szent Péter méne Roma Városában, Kit Néró Császár foga haragjában, Föld-felé fővel feszíte Romában, Meg-hal kínnyában.

Szent Pál Apostol Asiát bé-járta, Es onnét ismét bé-méne Romába, Feje véteték, örömest meg-hala, Isten szolgája.

Szent András pedig, Simon Péter Báttya, Nagy Scithiában Christust prédikállya, De meg-feszíté őtet az Achaja, Hamis birája.

Szent Jakab méne Spaniol Országba, Es ismét viszsza-tére Sidóságba, Hérodes Király vetteté rabságba, s' Meg-ölé abba.

A' sze-

A' szerelmetes Szent János kínzaték, Forró-olajban Romában főzeték, Pathmos szigetben ottan szám-ki-veték, Urban el-nyugvék.

Szent Filep méne a' nagy Asiában, Honnét végtére juta Frigyiában, Lábbal akasztják-fel ott egy Városban, Hieropolisban.

Szent Birtalan-is alsó Indiában, Christus Urunkat prédikállá bátran, Kiért meg-nyúzák őtet haragjokban, Meg-hal az Urban.

Szent Tamás felső Indiában küldék, Mész-kemenczében vallásáért veték, Templomban képpel őtet által-verék, Es ott megölék.

Dicső Szent Máté, Szerecsen Országban, Foglalván magát a' Sz. áldozatban; Által-vereték palloſſal azonban, Meg-hal kínnyában.

Másik Szent Jakab igen kínoztaték, Nyakra és főre toronyból le-veték, Jerusálemben Sidók meg-kővezék, Es agyon-verék.

Szent Tadeus Mesopotámiában, Christust hirdeté Edessa Városban; Onnét ki-térvén, juta Persiában, Nagy Babilonban.

Szent Simon Apostol, méne Egyiptomban, Es onnan végre jöve Persiában. Szent Tadeussal Sányir Városában, Szenvede vigan.

Szent Mátyás Apostol Macedoniában, Es prédikálván jöve Sidóságban, Fejét el-ütvén meg-ölék nagy kínban, Jerusálemben.

Igy vészi Világ Isten ajándékát, s' Apostoloknak sok nehéz munkáját, Midőn hirdették Istennek Országát, Christus mondását.

Ezen Szent Hitért sok Egyházi rendek, Szidalmat, átkot, vereséget tűrtek, Kínt, fáradságot, halált-is szenvedtek, s' Ugy örvendeztek.

Szent Ignatiust a' vadaknak veték, Jerusálemben Szent Istvánt kövezék, Romában pedig Szent Lőrinczet sütték, s' Rostélyon égeték.

Most sincs becsülje Christus igiinek, Nincs tiszteſsége az ő hiveinek, Mert igy kell lenni e' Világon ennek, Szava Istennek.

IESUS hivei vigan örvendgyetek, Kik boszszúságot e' földön szenvedtek: Mert Menyországban bő jutalmat vésztek, Boldogok lésztek.

Mert

Mert a' kínoknak keserű pohárát, Szükség hogy vegyük meg-myrrházott borát, Hogy hóltunk-után Ur IESUS áldását, vegyük, s' Országát.

Dicsőség néked Teremtő Szent Atyánk, Ki Szent Fiadat küldötted mi-hozzánk, Hogy ő-általa meg-szabadíttatnánk, Menyben juthatnánk. Amen.

M A S.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

AZ Paradicsomnak dicső kút-forrása, Az élő-fa-alatt vagyon fel-buzgása, Melyből négy szép viznek esik származása, Es az egész földre oszol ki-folyása.

Lelki Paradicsom szép magyarázattya, Ur IESUS Szent Annya, a' szép Szűz MARIA, Menynek és a' földnek Királyné Aszszonya, A' Szent Háromságnak szolgáló-leánya.

A' drága szép kút-fő, az Ur Christus Jesus, Az Evangeliom mint szép termő Cedrus, Négy folyó-viz pedig, kiket hít a' Christus, Szent Máthé, Szent Lukács, Szent János, Szent Márkus.

O Szent Apostolok, és Szent Tanitványok, Minden igasságra minket tanitátok: Magas Menyországban az Istent láttyátok; Az UR Jesus Christust értünk imádgyátok.

Ti vőtök fel minket, ti Szent vállatokra, Ur Jesus Christussal sok fáratságtokra; Bé-hozátok minket Istennek aklába, A' Szűz Mariának virágos házába.

Akkor buzgó szivel könyörögtök vala, Hogy Isten bocsássa azt mondgyátok vala: Es sok kőny-húllással prédikáltok vala, Szörnyű nagy halálra hogy készültök vala.

Szent Peter halálra mikor mégyen vala, Ő a' sokaságot sirva kéri vala: Lábbal feszítsék-fel, őt a' kereszt-fára, Magas Menyország-ért, mert úgy szenved vala.

Szent Pálnak a' fejét, hogy el-csapták vala, A' földről háromszor el-fel-

fel-ugrott vala: Mind a' három helyen a' föld meg-nyílt vala, Három szép kút-forrás rajta fakatt vala.

Szent András, Szent Filep feszítteték fára, Még-is kőny-húllással prédikálnak vala: Őket-feszítők ért könyörögnek vala, Isten megbocsássa nékik, mondgyák vala.

Szent Bertalant pedig halálra itélék, Merőn nyúzattaték, bőritől meg-válék: Isten Országában lelke fel-viteték, Artatlan ruhában ottan öltözteték.

Christus Tanitványa, Márk Evangelista, Alexandriában ló-farkon meg-hala: Nagy sokaság-előtt úgy fekűvék halva, Fel-menvén a' lelke Isten Országába.

Szent Jakab Apostol hamis Sidó néptől, Alá-taszíttaték Templom tetejéről: Es agyon-vereték a' sok gaz embertől, Fáratságát néki igy fizeték ebből.

A' Christus IESUS-nak kedves Apostoli, Mind igy szenvedtenek; az ő Tanitványi: Véreket ki-ontván, sok ezer szolgai, Igy lőttek Uroknak igaz követői.

Immár most Christussal örök dicsőségben, Fáratságok után nyugosznak Menyégben: Meg-sem emlekeznek, mit szenvedtek itten, Mert ők el-merültek örőm tengerében.

Ha ki vélek eggyütt akar vigadozni, Isten Országában egy karban leülni: Szükség nyomdokokat e' földön követni, Múnkát, fáratságot, s' üldözést szenvedni.

Dicsirtessél Uram hatalmasságoddal, A' te Szent Fiaddal Ur IESUS Christussal: Szent Lélekkel eggyütt mi Vigasztalónkal, Aldassál Ur Isten a' Szent Angyalokkal. Amen.

IN DIE SS. APOSTOLORUM PETRI, & PAULI.

Hymnus ad Vesperas.

AUrea luce, & decore roseo, Lux lucis omne perfudisti sæculum: Decorans Cœlos inclyto martyrio, Hac sacra die, quæ dat reis veniam.

Janitor Cœli, Doctor Orbis paritèr, Judices sæcli, vera Mundi lumina: Per crucem alter, alter enſe triumphans, Vitæ ſenatum laureati poſident.

O felix Roma, quæ tantorum Principum, Es purpurata pretioſo ſangvine: Non laude tuâ, ſed ipſorum meritis, Excellis omnem Mundi pulchritudinem.

Sit Trinitati ſempiterna gloria, Honor, poteſtas, atq; jubilatio: In Unitate, cui manet Imperium, Ex tunc, & modo, per æterna ſæcula. Amen.

Aurea luce. Nota: *O Pater Sancte &c.*

IESUS Chriſtuſnak, kedves Tanitványi, A' többi-kőzőtt édes Apoſtoli: Es e' Világnak ſzépséges tükőri, Egő lámpáſi.

Iſten házának, te vagy fő Páſztora, Péter Apoſtol; Chriſtuſnak Szent Papja: Lábbal fel, téged fefzitének fára, Kivánságodra.

Te Meſterednek a' Chriſtus IESUS-nak, Igy adád leiked meg, Vigaſztalódnak: Példáúl hogy légy, e' ſzéles Világnak, Az bóldogoknak.

Szent Pál Apoſtol, a' pogány nemzetre, El-bocsáttatál; főld kerekségére: Vagy Szent Léleknek válaſztott edénye, Fénlő tükőre.

Számtalan népet intéſſel térítél, Kiért nagy kínra azoktól vitetél: Mert nyak-vágáſra tőllők itíltetél, Es meg-őletél.

Ez napon tiktek ketten meg-ólének, Kin az Angyalok igen őrűlének: Tőlletek ſokan ſzép példát vévének, Idvezűlének.

Győzedelmetek ékes lőn ti-néktek, Egyenlő-képpen lőn ti dicsőſségtek: Ertűnk Iſtennél ti eſedezzetek, s' Könyőrögjetek.

Oh bóldog Roma, ez Világnak feje, Fejedelmeknek mert te vagy vezére: Ki az Iſtentől válaſztattál erre, Idveſségűnkre.

Atya Iſtennek őrőkké dicsőſség, Es a' Chriſtuſnak adaſsék tiſzteſség: A' Szent Léleknek egyenlő nagy Felség, Menyben dicsőſség.

A M E N.

DE

DE SANCTIS PETRO, & PAULO APOSTOLIS, PROSA.

Nota: Fel-támada mi Urunk &c.

GLorioſos pugiles, militesq; nobiles, Chriſti ſemper vigiles, collaudemus alacres. Kyrie eleiſon.

Quos vocavit hodiè, de valle miſeriæ, Ad quietem patriæ, Rex ſupremus gloriæ. Kyrie eleiſon.

Unus eſt Eccleſiæ caput, alter gratiæ Vas, & ſapientiæ: quos colimus hodiè. Kyrie eleiſon.

Ambo devotiſſimi, amboquè humillimi, Et DEO gratiſſimi, Sanctorumquè maximi. Kyrie eleiſon.

Ergo culpæ veniam, in præſenti gratiam, In futuro gloriam, meruerunt plurimam. Kyrie eleiſon.

Iſti, luminaria duo, ſunt lucentia, Et illuminantia cor, calcantes vitia. Kyrie eleiſon.

Mente voluntaria, tulerunt ſupplicia, Ut nos ad Cœleſtia, invitarent præmia. Kyrie eleiſon.

Petrus crucifigitur, ſed caput abſcinditur Pauli, lacquè cernitur fluens, ut aſſeritur. Kyrie eleiſon.

IESU per ſuffragia, horum Chriſte gaudia, Digneris Cœleſtia, nobis dare maxima. Kyrie eleiſon. Amen.

SZENT PETER, ES SZ. PAL APOSTOLROL.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből.

ATya Iſtennek ſzerelmes Szent Fia, Atya kebeléből ſzálla-le Világra: Gyarló bűnősőknek jőve váltságára, Hogy a' bűnből kitiſztítván, vinne Menyorſzágba.

Sok eſztendőket e' Világon jára, Tanitván a' népet idveſség útára: Inté hogy térnének penitentziára, Hogy az-által juthatnának őrők bóldogságra.

Attyához menvén, rólunk lőn nagy gondgya, Mert Menyből mi-nékűnk Szent Lelket bocsáta: Ki mind Világ végig velűnk megmaradna, Idveſségnek dolgaiban minket igazgatna.

Ennek-felette Páſztorokat ſzerze, Kiknek juhait hagyá őriznie: Az Eccleſiában tiſztet viſelnie, Embereknek parancsolá; ezeket fęlnie.

Ha kik bűnökből térni akarnának, Azoknak bűnök meg-bocsáttatnának: De kik bűnökben végig maradnának, Mondatnának meg-kőtőzve, átkozott fiaknak.

Hadnagyúl nékik, Szent Pétert válaſztá, Több Tanitványokat hogy ő igazgatná: Anya-ſzent-egyházát Péteren fundálá, Meg-ſzollítván Menyből Szent Pált, társúl mellé adá.

Vicáriuſſa lőn Szent Péter Chriſtuſnak, Válaſztott edénye Szent Pál mi Urunknak: Evangeliomban ſokat fáradának, Kit ők végre halálokkal meg-bizonyitának.

Lábbal feſziték-fel, Szent Pétert a' fára, Vonák Pál Apoſtolt, ſzőrnyű nyak-vágáſra: Illy jutalmat vőnek ſok fáratságokra, Kiért lelkek fel-viteték őrők bóldogságra.

Azért Chriſtuſnak ſzerető ſzolgai, Meg-emlékezzetek értűnk eſedezni: Könyőrgéſtek-által értűnk imádkozni, Méltók legyűnk, általlatok bóldogságot nyerni.

Veletek eggyűtt a' Chriſtuſt hogy láſſuk, Az Atya Ur Iſtent áldgyuk, magaſztallyuk: A' Szent Angyalokkal őrőkké dicsirjűk, Menyben néki dicsiretet őrőkké mondhaſſunk. Amen.

SZENT MATYAS APOSTOLROL.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

Dicsőſséges Iſten, mindeneknek Ura, Szegények, őzvegyek, árvák táplálója: Mindeneknek te vagy kegyes Meg-váltója, Mi könyőrgésűnknek légy meg-halgatója.

Engedgyed Szent Atyánk benned őrvendezzűnk, Mint kegyes Urunkat tégedet dicsirnűnk: Dicsőűlt Szentekkel Menybe bé-meheſsűnk, Őrők bóldogságot tőlled hogy nyerheſsűnk.

Te jól tudod Uram mindeneknek ſzivét, Hajtod akarattyát, vezérled elméjét: Irgalmaſságodból Szent Lelked erejét, Nyújtod, s' bátoritod jóra tehetségét. Het-

Hetven-két Tanitvány Chriſtus ſeregébe, Vala igaz Hitben, és ſzép eggyeſségbe: Az élő Iſtennek ő nagy kegyelmébe, Mint drága Olaj-fák, az jó Uj-Törvénybe.

Kik-kőzzűl Szent Mátyás el-ki-válaſztaték, Mivel gonoſz Júdás Chriſtuſtól távozék: Az Apoſtolságra helyébe tételték, Az tizenkettődik ſzám fel-ékeſedék.

Adgy nékűnk-is Iſten illy jó ſorſot érnűnk, Hogy tellyes leheſſen a' mi dicsőſségűnk: Te jobb-kezed-felől engedgyed leheſsűnk, Mind főldőn, mind Menyben kegyelmedben lennűnk.

Hogy Szent Lélek ſzálla az Apoſtolokra, Fel-indúla nyelvek Iſteni áldáſra: Hiva mindeneket penitentziára, A' Chriſtus Jeſuſnak drága igájára.

Onnét Szent Mátyás-is az Apoſtolságnak, Hogy eleget-tenne nagy hivatallyának: El-méne főldére a' pogányságoknak, Igéjét hirdeté a' Chriſtus Jeſuſnak.

Melyben mikor ſokat fáradt, s' múnkálkodott, A' Chriſtus nevé-ért ſzép piros vért ontott: Keſerves halállal őrőmeſt áldozott, Ugy nyerte-el végre a' Mártyromságot.

Dicsirteſsél Uram a' te Szenteidben, Kiket dicsőiteſz igen mindenekben: Tengeren, a' Főldőn, és a' magas Menyben, Aldaſsál Ur Iſten mind őrőkké, Amen.

SZENT PHILEP, SZ. JAKAB APOSTOLROL.

Azon Nótára.

SZent Philep, Szent Jakab Chriſtus Tanitványi, Az Apoſtolságnak ragyogó gyémánti: Anya-ſzent-egyháznak két erős oſzlopi, Dicsiret ti-néktek jóságnak példái.

Sok kemény lánczokat meg-aranyazátok, Mert az igaz Hit-ért ſokat nyomorgátok: Az erős kinokat mind el-fogattátok, A' Chriſtus nevé-ért bátran meg-halátok.

Arany gyertya-tartón, két arany Olaj-fa, Dicsőſség helyében balſa-

mom illattya: Az Iſten ſzékinek két ſzép lilioma, Szent Filep, Szent Jakab Iſtennek ſzolgája.

Tiſzteletes ez nap, mert a' Szent életben, Fénletek mint a' Nap, tökélleteſségben: Vattok egéſz földön jó emlekezetben, Mert útat nyitátok nékünk magas Menyben.

Piros véretekkel ti meg-pecsétlétek, Hitünknek falait ſzépen megfeſtétek: Sok néppel, nemzettel egybe-rendelétek, Hogy a' boldogságra őket vezetnétek.

A' Szent Apoſtolok el-oſzláſa-után, Szent Filep Scithia ſzéles tartományán, Hirdeté a' Chriſtuſt: kiért a' kereſzt-fán, Meg-hala örömmel életének fottán.

Szent Jakab pediglen Chriſtus Attya-fia, Kereſztelő Szent Jánoſnak eggyik társa: Ki a' réſzegitő állatot nem itta, Etke és ruhája, lőn penitentzia.

Ez az imádságban rettenetes vala, Sok térden-állásban bőre vaſtagúla: Mint-ha érzékenség abban nem-is vólna, Iſten Templomában gyakrabban áll vala.

Püſpőke leg-első lőn Jerusálemnek, Szent Jakab Apoſtol, hogy a' Sidó népnek: Idveſséget adgyon minden-féle rendnek, Iſtennek törvényét hirdeſſe mindennek.

Harmincz eſztendővel ſok múnkája-után, Ördöngőſt, betegeſt ſzámtalant gyógyitván: Templom tetejéről el-le-taſzittatván, Örül Menyországban ſzép Mártyromságán.

O Szent Apoſtolok, Mennyei virágok, Iſtennek házában zöldellő lauruſok: Kérünk imádságunk nékünk meg-hallyátok, Az Ur IESUS Chriſtuſt értünk imádgyátok.

Dicsirteſsél Uram Szent Apoſtolidban, Kik te Szent nevedet földnek határiban: Hordozták, és csudát töttek hatalmadban, Engedd vélek-eggyütt legyünk Orſzágodban.

A M E N.

SZENT

SZENT JAKAB APOSTOLROL.

Azon Nótára.

SZerelmes Szent Atyánk, életnek kút-feje, Szent Apoſtoloknak oktató Meſtere: Mi bűnös lelkünknek buzgó ſzeretője, Örök dicsőſségnek drága ſzép gyümölcse.

Bocsáſſad elődben mi könyörgésünket, Irgalmas Ur Iſten ne-nézd bűneinket: Légy irgalmas nékünk, halgaſs-meg bennünket, Drágalátos Véred moſſa-el ſzennyünket.

Mert fel-fegyverkezett a' te néped-ellen, Ama' régi kigyó kis ſeregedellen: Mint ſivó Oroſzlán, a' kit hogy el-nyellyen, Az ő csalárdsága tőriben ejtheſſen.

Azért te Szent neved légyen ſegedelmünk, Ki meg-óltalmázzon ellenségtől bennünk: Nyiſd-fel ſzemeinket hogy téged nézheſsünk, Eretted Szent Atyánk mindent hátra veſsünk.

Szent Jakab Apoſtol Szent emlekezete, Sok csudákkal fénlő nagy cselekedete: Minden jóra vigyen az ő Szent élete, Kinek ez nap vagyon dicső Szent Innepe.

Szent Jakab Apoſtol Zebedeus fia, Szent János Apoſtol édes attyafia: Véle hivattaték az Apoſtolságra, Midőn tenger-parton Attyával haláſzna.

Ez vala a' Chriſtus kedves Tanitványa, Minden útaiban válhatatl társa: Ki a' Tábor-hegyén Szent ſzinét-is látta, Gyakorta volt vélle a' Szent imádságba.

Es minek-utánna nagy Samariában, Evangeliomot hirdet, s' Sidóságban: Sokat fárad, s' tanit nagy Spanyól Orſzágban, Viſzſza-tére Jerusálem Városában.

Ott Herodes Király mindgyárt meg-fogatta, Keſerves halálra ſententziáztatta: Es igy nyugovék-el ſzépen a' Chriſtusba, Mellyen moſt örvendez örök boldogságba.

Szent teſte pediglen nagy Spanyól Orſzágban, Vagyon mindenekközt fénlő ſok csudákban: A' Kereſztyén népnek magaſztalásában, Veſznek ſegitséget Sz. imádságában.

Dicsi-

Dicsiret, dicsőſség az Atya Iſtennek, Légyen mind örökké a' Fiú Iſtennek: Véle egyetemben Szent Lélek Iſtennek, A' Szent Háromságnak egy bizony Iſtennek. Amen.

SZENT BERTALAN APOSTOLROL.

Nota: Ez az Iſtennek kedves Szent ſzolg:

A' Szent Bertalan Apoſtolnak napját, Szentellye a' nép, s' ne űzze múnkáját: Hogy a' Chriſtuſnak viſellye példáját, Könnyű igáját.

Ez az Iſtennek Szentséges igéjét, Pogányság között hirdeté erejét: Es az ördögnek ſok incselkedését, meg-győzé mérgét.

Pogányság közzűl ſokat meg-térite, Bálványozásnak ſok helyt véget vete: Sok ſzép Templomot igen éppittete, Chriſtus nevére.

Imádságával ſokat meg-újíta, Bél-pokloſságból ſzépen meg-tiſztíta: Halottaiból ſokat fel-támaſzta, s' Vakot gyógyíta.

Illy ſok csudái, és fáratságiban, Merön nyúzaték belső Indiában: Illy ſzörnyű halált kóſtola Világban, Nyugſzik az Urban.

A' mikor el-jő az itilet-napja, El-jő bizonnyal az Iſtennek Fia: Hogy minden ember bűnét meg-roſtállya, Es meg-viſgállya.

Tiſztelet néked dicső Szent Háromság, Kit fel-magaſztalt a' Szent Apoſtolság: Vigyen-bé minket Mennyei társaság, Örök boldogság. Amen.

SZENT MATE APOSTOLROL.

Nota: O mi Szent Atyánk &c.

KEgyes Ur Chriſtus Szenteknek Királlya, Atya Iſtennek eggyetlen egy Fia: Nyavalyáſoknak édes orvoslója, Vigaſztalója.

Ki vagy lelkűnknek buzgó ſzeretője, Minden örömünk eleven kútfeje: Az igaſságnak világos tükőre, Dicsőſség fénye.

Engedd mi-nékünk téged igen kérünk, Hogy mint Szent Máté téged követheſsünk: A' ſok Szentekkel ſzüntelen nézheſsünk, Es dicsirheſsünk.

Kinek Innepe mái-nap tartatik, Nagy dicsirettel mindenütt tündöklik: Kereſztyén néptől igen tiſzteltetik, s' Magaſztaltatik.

Minek-utánna Urunk Menybe juta, Szent Máté ottan ſerénnyen indúla, Prédikállani: Szerecsen Orſzágba, s' Tartományába.

Ott hogy meg-hala leánya Királynak, Nagy hatalmával a' Chriſtus IESUS-nak: Eletre hozá láttokra azoknak, A' pogányoknak.

Látván a' Király mind Feleségeſtől, Búcsúzni kezde bálvány Iſtenektől: Chriſtus Hitire minden cselédeſtől, Meg-tére ſzentül.

Idő el-telvén, hogy Király halálát, Láták, Hirtacus kapá Királyságát: Mellyel el-venni akará leányát, Iphigeniát.

De nem engede a' ſzűz leány annak, Mert intéséből a' Szent Apoſtolnak: Szép ſzűzeſségét adta vólt Chriſtuſnak, Iſten Fiának.

Mellyen a' pogány igen meg-haragvék, Hogy akarattya ſemmiben nem telnék: Es Szent Mátéra igen agyarkodék, s' Fel-fegyverkedék.

Azért meg-ölé ſzolgáját az Urnak, Midőn Szent Teſtét, s' Vérét Ur IESUS-nak: A' Szent óltáron áldozná Chriſtuſnak, Mi Megváltónknak.

Igy adá lelkét az élő Iſtennek, Dicső Szent Máté édes Meſterének: Moſt már örvendez a' nagy nyereségnek, örök-életnek. Amen.

SZENT SIMON, és SZ. JUDAS APOSTOLROL.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből.

EÖrök Ur Iſten, bölcseségnek Ura, Ki vagy mindennek nagy bölcs tanitója: Özvegyek, árvák kegyes táplálója, Néked ſziből könyörgőknek, vagy meg-halgatója.

Engedd Szent Atyánk, néked eſedezünk, El-hagyván vétkünk, csak téged tiſztellyünk: Tellyes ſzivünkből, lelkünkből ſzereſsünk, Parancsolatidnak úttyán igazán meheſsünk.

E' roſz Világot adgyad meg-útálnunk, Szólgaid lévén, éretted fáradnunk: Mint Szent Simon Judás bátran harczot állyunk, Vélek egyetemben Menyben örökké vigadgyunk.

Kiknek innepét mái-napon illyük, Kereſztyénségül minnyájan becsüllyük: Tiſzteſségekre egy ſzivel ſzentellyük; Kérünk azért Szent Ur Iſten, hogy vélek leheſsünk.

Szent Simon Apoſtol, Urunk Tanitványa, Evangeliomnak ſerény ſzolgája: Hirdeté bátran Ægyiptus Orſzágba, Jerusálem Városába, és Sidó Orſzágba.

Szent Judás Apoſtol Meſopotámiában, Hirdeté Chriſtuſt Edeſſa Városban: Int mindeneket hinni a' Chriſtusban, Hogy bé-mehetnének vélle bóldog Menyorſzágban.

Ennek-utánna együvé jutának, Nagy Perſiában ſzolgai Urunknak: Erejével ſzámtalan csudáknak, Sok népet meg-téritének a' Chriſtus IESUS-nak.

Mellyet végtére meg-bizonyitának, Mártyromságot mert ők kóſtolának: Igy vévék haſznát prédikálláſoknak, Dicsőſséges Apoſtoli a' Chriſtus IESUS-nak.

Tégedet kérünk dicső Szent Háromság, Mennyen, és földön hatalmas Uraság: Itiletkor ne bántson a' fogság, De sőt fogadgyon bé minket az örök bóldogság. Amen.

SZENT ANDRAS APOSTOLROL.

Nota: *O glorioſa Domina, &c.*

SZENT ANDRAS Iſten ſzolgája, Kit az Ur IESUS válaſzta: Szent Péter Apoſtol Báttya, Es Szent János Attyafia.

Szent András Innepe-napja, Ma vagyon nagy vigaságba: Örvendez a' bóldogságba, A' Szentekkel Menyorſzágba.

Szent András hogy Sidóságban, Prédikálla Traciában: Europában, Egyiptusban, Erkezék Pátra Városban.

Szent András ott nagy csudákkal, Fénlik Iſten Malaſztyával: Sok vakot ſzeme-világgal, Gyógyit Iſten hatalmával.

Szent András-ellen a' Conſul, Egeas támad hamisúl: Midőn feddésén fel-indúl, Hogy el-ſzakaſzſza Chriſtuſtúl.

Szent

Szent András nem fél haláltúl, Hogy-ſem el-vállyon Chriſtuſtúl: Irtózik a' bálványoktúl, Kit a' nép tiſztel gonoſzúl.

Szent András nékiek monda, Hogy ő csak annak áldozna: A' ki őtet meg-váltotta, Mely az Iſtennek Báránnya.

Szent András ott meg-fogaték, Setét tőmlőczben vetteték: Kereſztfára fel-feſzíték, Fáratságát igy fizeték.

Dicsirteſsék Atya Iſten, Véle eggyütt Fiú Iſten: Es a' Szent Lélek Ur Iſten, Tellyes Szent Háromság, Amen.

SZENT TAMAS APOSTOLROL.

Nota: Követi vala &c.

SZent Tamás vala, az Ur Chriſtuſnak eggyik Tanitványa: Ki nagy örömmel ſzavát hallya vala.

Mikor a' Chriſtus a' Sidók-közzé ſiet váltságunkra: Hogy őket íntse a' Mennyei jóra.

Akkor Szent Tamás nagy bátor ſzivel fel-kiált, s' azt mondgya: Mennyünk-el véle mi-is a' halálra.

Noha azonban őtet egy ſzóval az Evangeliſta: Galileuſnak, s' kettőſnek-is hija.

Mert midőn Urunk dicsőſségeſen fel-támadott vólna: Ő csak nem hiſzi, hanem hogy-ha láttya.

Nyólczad-nap-után a' Chriſtus IESUS, Szent Tamás láttára: Ott meg-jelenik nagy álmélkodáſra.

Akkor meg-feddi hitlenségéről a' Chriſtus, és monda: Tekints ſebemet, s' ne légy a' vakságba.

Annak-okáért monda Szent Tamás: En Uram, s' Iſtenem; Bocsáſd-meg kérlek, az én gyarló vétkem.

Ennek-utánna, a' Szent Lélekkel Szent Tamás bé-telék: s' Az igaz Hitben jól meg-erősődék.

Parthus, és Medus, Perſa, Hircanus, ő tanitásával: Igaz Hitre tér, felső Indiával.

Kiért végtére a' pogányoktúl nagy sok kínt szenvede, Mert el-bé-vették egy mész-kemenczébe.
Az-után midőn az Ur Christusnak óltáron áldoznék, Hegyes láncsákkal ottan által-verék.
Engedd Ur Christus, hogy hidgyűnk téged, a' egy igaz Hitben: Szentely-meg minket a' te kegyelmedben.
Légyen dicsiret, és nagy dicsőség te-néked Ur Isten, Menyben, és földön, mind örökké, Amen.

DE SANCTO JOANNE APOSTOLO.

Nota: *O gloriosa Domina, &c.*

DE Patre Verbum prodiens, Corpus de Matre induens: Joannis testimonio, Hoc erat in principio.
Joannes ergo cæteris, Dilectior Apostolis: Rogatus apud Ephesum, Conscripsit Evangelium.
Eructans parvo pectore, Fluenta Evangelica: Quæ hausit in convivio, Passuro Mundi Domino.
Ascendens crucis arborem, Commendat Matrem Virginem: IESUS huic Discipulo, Ut suimet Vicario.
Ut Virgo Viri nescia, Et castitatis conscia: Solamen Viri provida, Haberet dies sæculi.
Sancte Joannes optime, Ablue nos à crimine: Ut mereamur liberi, Servire summo Principi.
Præsta beata Trinitas, Indulge clemens Unitas: Ut tibi casto corpore, Lætemur omni tempore. Amen.

ALIUS.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem, &c.*

FLore vernat Virginali, Et doctrinâ spirituali, Joannes præ cæteris.
Qui præ cunctis plus dilectus, Est à Christo: præelectus, Custos arcæ fœderis.
Paranymphus sit Mariæ, Qui est arca Prophetiæ, Secretorum omnium.

Supra

Supra omnes sursum vectus, Supra Christi cubans pectus, Hausit Evangelium.
Illi liber reseratur, Qui sigillis confirmatur, Septiformis gratiæ.
Dum in Pathmos relegatur, Lumen verum contemplatur, Et supernæ gloriæ.
Vas electum Sanctitatis, Vas sinceræ puritatis, Vas Cœlestis gratiæ.
Nos commenda Matri Christi, Quam de Cruce suscepisti, In curam custodiæ. Amen.

SZENT KERESZT NAPJARA.

Nota: *Ave Domina, tu es &c.*

A' Szent Keresztnek dicsiretiről, hatalmáról szólnunk: Illik mi-nékünk, Christus kinnyában kik igazán bizunk.
Ez-által zárlá-bé Christus IESUS pokolnak kapuját: Viszont ez-által a' Menyországnak meg-nyitá ajtaját.
Ez-által mi-is gonosz Sátánnak sok incselkedését: Meg-győzzük minden ellenséginknek reánk fút nagy mérgét.
Lám a' Szentek-is, kik a' Christus-ért kínt, halált szenvedtek: A' Szent Keresztnek jutalmát tudván, semmit nem rettegtek.
Sőt bátran mentek Christus IESUS-nak mondását jól tudván: Mellyet meg-mondott Szent Máté-által, illyen szóval mondván:
A' ki engemet akar követni, tagadgya-meg magát: Vállára vévén az ő Keresztit, úgy veszi jutalmát.
Annak-okáért méltó tiszteljünk, és fel-magasztaljunk: Illy szép ékes Fát, kin Christus függött, becsülnünk, s'[illegible]unk.
Idvez-légy szép Fa, széles Világnak idvesség adója: A' mellyet meg-hintett piros vérével az Istennek Fia.
Kegyes Ur IESUS, engedd meg kérnünk, hogy Szent Keresztjele: Leheſſen nékünk halálunk után mi idvességünkre.
Azért dicsőség az Angyaloktól adassék Mennyégben: Es itt a' földön az emberektől nagy tiszteſség,

Amen.

TRANSFIGURATIO DOMINI.

Ur-szine változása Napjára.

Hymnus ad Vesperas.

QUicunque Christum quæritis, Oculos in altum tollite: Illic licebit visere, Signum perennis gloriæ.

Illustre quiddam cernimus, Quod nesciat finem pati: Sublime, celsum, interminum, Antiquius cælo & chao.

Hic ille Rex est gentium, Populique Rex Judaici: Promissus Abrahæ Patri, Ejusque in ævum semini.

Hunc & Prophetis testibus, Iisdemque signatoribus: Testator & Pater jubet, Audire nos & credere.

Gloria tibi Domine, Qui apparuisti hodiè: Cum Patre, & Sancto Spiritu, In sempiterna sæcula. Amen.

MAS UGYAN AZONROL.

Nota: O mi Szent Atyánk, &c.

NAgy gyönyörűség az Urat követni, Minden időben véle beszélleni: Törvénye-szerint benne örvendezni, Őtet dicsirni.

Imádgyuk őtet tellyes életünkben, Es meg-tart minket Szent igiretiben: Fel-viszen minket ő nagy örömiben, Dicsőségében.

Csuda-tételit Szent öltözetiben, Ez mái Szent nap meg-mutatá szépen: Szent Péter akkor a' nagy fényességben, Szólla illy-képpen:

Hogy-ha akarod Uram, maradgyunk itt, Mójses, Illyésnek, lakások légyen itt: Mert bizonyára látom jó laknunk itt, Ne fellyünk semmit.

Mond az Ur Christus Sz. Péter szavára: Ennél szebb helyünk vagyon Menyországba: A' hol Szent Atyám lakik bóldogságba, Nagy vigaságba.

Lélekben örvend Sz. Péter magában, Nem tudgya mit szól nagy buzgóságában: Igen örvendez parancsolattyában, Christus szavában.

Szent mindenkoron a' kegyelmes Isten, Es Szentet kíván, álnokság ott nincsen: Mennyei mező virágzik ékesen, Dicsőségesen.

Kristály

Kristály patakkal folyó ékes vizek, Ugy csergedeznek gyémántal a' kövek: Ugy örvendeznek a' választott népek, Lelkekben szépek.

A' kik meg-hóltak az ártatlanságban, Keresztség-által mentek Menyországban: Az Angyalokkal vadnak vigaságban, Isten házában.

Vigad Abrahám a' vén Jámborokkal, Sára Aszszony-is a' Szent Aszszonyokkal: Vigan örvendez több Szűz virágokkal, A' Mariákkal.

A' Sz. Királyok, a' Confessorokkal, Gyönyörűségben lesznek a' Christussal: Minden Szentekkel, és Mártyromokkal, A' bóldogokkal.

Ott a' szeretet meg-nem fogyatkozik, Mert az Ur Isten mi-velünk lakozik: Ott a' nagy öröm soha nem változik, Sőt öregbedik.

Azért Keresztyén e' bóldog Városban, Sies bé-menni a' nagy vigaságban: E' rosz Világot útáld-meg magában, s' Ugy mehetsz abban.

Kérünk tégedet kegyelmes Ur Isten, Szentely-meg minket, hogy leheslünk Menyben: Örvendezheslünk nagy lelki örömben, örökké, Amen.

MAS AZON NAP. Nota: Itt jelen vagyon.

NAgy hálát adgyunk az Atya Istennek, A' ki Szent Fiát küldé, hogy a' bűnnek: Terhét el-venné emberi-nemzetnek, Adám vétkének.

Kezdetben adá nékünk igiretben, Mikor e' Világ vala setetségben: Hogy magas Menyből szállana közinkben, Emberi testben.

A' Tábor-hegyén színét változtattya, Mójses és Illyés magát meg-mutattya: Az Atya Isten Egből azt kiáltya, Es bizonittya:

Ez a' Messiás, a' kit én küldöttem, Igiretemet mostan bé-töltöttem: Immár ez-által bosszúmat le-töttem, Es meg-engettem.

Minden nemzetek őtet tisztellyétek, A' mit parancsol azt cselekedgyétek: Ha mást halgattok mind el-tévelyedtek, Es mind el-vesztek.

Mert csak ez ismér bizonnyal engemet, Es csak ez-által láttyátok szinemet: Az igaz útra ő viszen tikteket, Minden nepeket.

Azért Istennek illy nagy irgalmáról, Ne feletkezzünk igaz mondásáról: De mindenkoron gondolkozzunk arról, ő javairól.

Hogy e' Világnak ő árnyéka után, A' bóldogságra meheslünk-be tisztán: Ott az Ur Istent dicsirheslük nyilván, Eggyütt vigadvan Amen.

DE MARTYRIBVS.

A' SZENT MARTYROKROL.

Hymnus ad Vesperas, de uno Martyre.

DEUS tuorum militum sors, & corona, Præmium; laudes canentes Martyris absolve nexu criminis.

Hic nempè Mundi gaudia, Et blandimenta noxia, Caduca ritè deputans, Pervenit ad Cœlestia.

Pœnas cucurrit fortitèr, Et sustulit viriliter: Pro te effundens sangvinem, Æterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici, Te poscimus piissime: In hoc triumpho Martyris, Dimitte noxam servulis.

Laus & perennis gloria, DEO Patri, & Filio: Sancto simul Paraclito, In sempiterna sæcula. Amen.

DE PLURIBUS MARTYRIBUS.

Hymnus ad Vesperas.

SAnctorum meritis inclyta gaudia, Pangamus socii, gestaque fortia: Nam gliscit animus promere cantibus victorum genus optimum.

Hi sunt quos retinens Mundus inhorruit, Ipsum nam sterili flore per aridum: Spreuêre penitùs, tequè secuti sunt, Rex Christe bone cœlitùs.

Hi pro te furias, atq; ferocia, Calcârunt hominum, sævaq; verbera: Cessit his lacerans fortitèr ungula, Nec carpsit penetralia.

Cæduntur gladiis more bidentium, Non murmur resonat, non querimonia: Sed corde tacito, mens benè conscia, Conservat Patientiam.

Quæ vox, quæ poterit lingva retexere, Quæ tu Martyribus munera præparas? Rubri nam fluido sangvine laureis, Ditantur benè fulgidis.

Te summa Deitas, unaquè poscimus, Ut culpas abluas, noxia subtrahas, Des pacem famulis nos quoq; gloriam, Per cuncta tibi sæcula. Amen.

PRO

PRO FESTO OMNIUM SANCTORUM.

Nota: *Fons bonitatis, &c.*

KYRIE, *Festum hodiè Omnium Sanctorum: Veneremur solemnizantes. Eleison.*

CHRISTE, *Diem hunc nobis gratum tribue. IESU Christe, miserere nobis. Cujus decoris laudes canimus hodiè: grates tuæ piæ clementiæ. Eleison.*

KYRIE, *IESU benigne, Sanctorum Rex Angelorum, Omnium Sanctorum. In adventu sis propitius. Eleison.*

MIND-SZENT NAPJARA.

Régi Enek.

KÖveti vala Christus csudáját, népnek sokasága: Mert sok beteget ő meg-gyógyít vala.

Mikoron azért Urunk a' népnek sokságát szemlélné: Ottan fel-méne a' Tábor-hegyére.

Es ott le-ûlvén, az Apostolok menének hozzája: Tanitván őket; im ezt mondgya vala:

Bóldogok, a' kik lelki-szegények, szivből imádkoznak: Mert a' Menyország adatik azoknak.

Bóldogok, a' kik kegyes emberek, és nem háborognak: Mert ők e' széles földön uralkodnak.

Bóldogok, a' kik sirván bánkodnak, és károkat valnak: Mert ők Istentől meg-vigasztaltatnak.

Bóldogok, a' kik az igasságot éhezik, szomjúzzák: Isten poharát Menyben meg-kóstollyák.

Bóldogok azok, kik irgalmasok, máson könyörûlnek: Irgalmasságot mert Istentől nyernek.

Bóldogok, a' kik tiszta szivûek, és a' bûntől tiszták: Mert jövendőben az Istent ők láttyák.

Bóldogok, a' kik békeség-szerzők: Mert ők hivattatnak, az igaz Hitben Isten fiainak.

Bóldogok, a' kik az igaſság-ért úldözéſt ſzenvednek: Mert a' Menyorſzág adatik ezeknek.

Bóldogok léſztek, mikor Chriſtus-ért emberek gyúlólnek: Meg-ſzidalmaznak, közzúlök ki-úznek.

Akkoron azért örvendezzetek, ſzivből vigadgyatok: Mert Menyben léſzen néktek jutalmatok. Amen.

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM.

Hymnus ad Veſperas.

CHriſte Redemptor omnium, Conſerva tuos famulos: Beatæ ſemper Virginis, Placatus Sanctis precibus.

Beata quoque agmina, Cœleſtium Spirituum: Præterita, præſentia, Futura mala pellite.

Vates æterni Judicis, Apoſtolique Domini: Supplicitèr expoſcimus, Salvari veſtris precibus.

Martyres DEI inclyti, Confeſſoresque lucidi: Veſtris orationibus, Nos ferte in Cœleſtibus.

Chori Sanctarum Virginum, Monachorumquè omnium: Simul cum Sanctis omnibus, Conſortes Chriſti facite.

Gentem auferte perfidam, Credentium de ſinibus: Ut Chriſto laudes debitas, Perſolvamus alacritèr.

Gloria Patri ingenito, Ejusque Unigenito: Una cum Sancto Spiritu, In ſempiterna ſæcula. Amen.

SZENT LŐRINCZ NAPJARA.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

EŐrök, mindenható irgalmaſság Attya, Es minden Szenteknek dicső koronája: Te-benned bízóknak vagy igaz gyámola, Néked könyörgőknek, és meg-halgatója.

Könyörüly mi-rajtunk, Dávidnak Szent Fia, Te-hozzád kiáltunk erőſſégnek tornya: Könyörüly mi-rajtunk irgalmaſság Attya, Gyarló bűnősökön; Királyok Királlya. En-

Engedgyed Szent Atyánk, gyarló fiaidnak, Hogy az idveſſégnek útyán járhaſſanak: A' miként Szent Lőrincz; néked ſzolgállyanak, Nagy bátorságoſſan hozzád futhaſſanak.

Midőn Xiſtus Pápa halálra vitetnék, Látván ezt Szent Lőrincz, igen ſzomorkodék; Mondván: Atyám, néked én-is társod lennék, Es Chriſtus Hiti-ért őrőmeſt meg-halnék.

Kit kegyeſſen Xiſtus, ottan vigaſztala, Ne keſeregj fiam, nékie igy monda: Mert te-is utánnam jősz, harmad-nap-múlva; Erős, és bátor légy a' Chriſtus IESUS-ba.

Csak hamar az-után, őtet-is meg-fogák, Kegyetlen pogányok ártatlan hurczolák: Es a' Hyppolitus tőmlőczében vonák, Szent Lőrinczet: fogva más emberrel tarták.

Ki ſok ſirás-miatt, ott meg-vakúlt vala, Szent Lőrincz pediglen arra ínti vala: Hinne a' Chriſtusban, kénſzeriti vala, Kiért meg-adatnék ſzemének világa.

Hive a' Chriſtusban, és ott meg-gyógyúla, Kit meg-kereſztele Szent Lőrincz, és láta: Hyppolitus pedig hogy ezt látta vólna, A' Chriſtus Hitire ſzerelme gyúlada.

Meg-kereſztelkedvén, hive a' Chriſtusban, Es meg-erősődék Iſtennek Fiában: A' Szent Lőrincz pedig örvendez az Urban, Hogy illyen gyümölcsőt ſzerzett a' Chriſtusban.

Kin Valeriánus igen haraguvék, Kegyetlenűl reá, igen dűhősködék: Tőlle vas-róſtélyra Szent Lőrincz tételték, Chriſtus-ért eleven ottan meg-sűtteték.

Akkoron nagy hálát ada az Iſtennek, A' Szent Lőrincz Mártyr, édes Meſterének: Hogy bé-véſzi őtet fęnlő dicsőſségnek, Szép nyugodalmában: az örők-életnek.

Dicsiret, dicsőſség az Atya Iſtennek, Légyen mind örökké a' Fiú Iſtennek: Es a' Vigaſztaló Sz. Lélek Iſtennek, A' Sz. Háromságnak, egy bizony Iſtennek. Amen.

DE SANCTO STEPHANO PROTHOM.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

IMé egykor Szent István Istenben fel-álla, Bátorsággal Sidóknak hogy ő prédikálna: Es penitentziára mindent fel-indítna, A' mint a' Szent Irás ezt nyilván bizonyittya.

A' Christus személy-szerint néki meg-jelenik, Szent István szive akkor meg-bátorittatik: Mint szép gyémánt Istenben fel-ékesittetik, Szerelméből szép IESUS hozzá mutatódik.

Gyorsasággal Menyégből Angyal le-küldetik, Es Isten akarattya akkor meg-jelenik: Hogy ne fęlne haláltól néki izentetik, Mártyrságra Istentől mert fel-szenteltetik.

Alázatos Szent István, a' meg-dorgálásban, Lőn győnyörű ajakú az igaz mondásban: Halhatatlan szorgalmas Istennek úttyában, Meg-is koronáztaték, magas Menyországban.

A' Sidók kedve-szerint nem prédikál vala, Mert Menyből az Istentől tanittatott vala: Akkor szörnyű haláltól semmit nem fęl vala, Názáreti IESUS-ról bátran igy szól vala:

Az Istennek Szent Fia, a' kit meg-öltetek, Idvezitőnk mi-nékünk a' IESUS hidgyétek: Ő-általa Istenhez bizony nyilván értek, Nálla-nélkül idvesség nem adatik néktek.

Sidók-között Saulus, hires vitéz vala, Szent István halálában ő-is részes vala: A' maga köntősit ottan le-vetette vala, Kin a' Szent István vérét ki-ontotta vala.

Istvánt igaz mondás-ért hogy kövezik vala, Az Egekre szemeit gyakran veti vala: Ellenségé-ért az Istent engeszteli vala, Hogy megbocsássa nékik, imádkozik vala.

Oh Egek drága gyöngye, szerelmes IESUS-om, Bűnősök szép váltsága, ártatlan Christusom: Ne-nézd e' nép vakságát, szivemből kivánom, De bocsásd-meg ő bűnök édes ohajtásom.

A' mezőben kövekkel hogy le-verték vala, Saulnak szép köntősin hogy meg-ölték vala: Első Mártyrnak akkor válaszlatott vala, Teste-felett nagy siralmat ott miveltek vala.

Az ár-

Az ártatlan kis IESUS már született vala, Istállóban, Jászolban rengettetik vala: Szent Annyától posztóban takartatott vala, Szűznek gyenge szép teje, már szájában vala.

Születésnek-utánna egy szép piros Rósa, Született kis Jesusra, szépen reá szálla: Kinek az ő illattya Menyországban hata, Angyaloknak szép rajja arra szállott vala.

Mennyégben az Angyalok, már vigadnak vala, Alleluját nagy vigan énekelnek vala: Hogy a' piros szép Rósák már bimbóznak vala, Illattal, és szépséggel mert bővülnek vala.

E' Szent Vitéz hadakozni akkor készült vala, Hogy Országot foglalna, Zászlót emelt vala: Nagy fel-szóval mindennek erősen kiáltya, E' hadba a' ki menne, nagy jutalma vólna.

E' hir halván, nagy hamar szép hadat támaszta, Mert száz negyvennégy ezert magához hódlata: A' szép piros veres Zászlót ő maga hordozza, Vitézinek utánna erősen kiáltya:

Ne-fęllyetek vitézek, kik engem követtek, Veres kopját, s' lobogót kik velem emeltek: Mert Országot, s' jutalmat bizony ollyant nyertek, Kit Világi életben nem látott szemetek.

Az ártatlan szép Jesus az ő Szent Országát, Adgya nékünk; kik várjuk az ő boldogságát: Es Szent István Martyrnak láthassuk óltalmát, s' Azoknak kik követték értünk imádságát.

Dicsirtesél örökké áldott szép IESUS-unk, Ki mi-értünk születtél Meg-váltó Christusunk: E' Világon éltünkben légy mi orvosságunk, Hóltunk-után, engedd-meg örök boldogságunk.

Amen.

DE CONFESSORIBUS.

A' SZENT CONFESSOROKROL.

DE SANCTO JOANNE BAPTISTA.

Hymnus ad Vesperas.

UT queant laxis resonare fibris, Mira gestorum famuli tuorum, Solve polluti labii reatum, Sancte Joannes.

Nuntius celso veniens Olympo, Te Patri magnum fore nasciturum: Nomen & vitæ seriem gerendæ, Ordine promit.

Ille promissi dubius superni, Perdidit promptæ modulos loquelæ: Sed reformâsti genitus peremptæ, Organa vocis.

Ventris obstruso recubans cubili, Senseras Regem thalamo manentem: Hinc parens nati meritis uterque, Abdita pandit.

Gloria Patri, genitæque Proli, Et tibi compar utriusque semper Spiritus alme, DEUS unus, omni Tempore sæcli.

II.

ANtra deserti teneris sub annis, Civium turmas fugiens petisti: Ne levi saltem maculare vitam, Famine posses.

Præbuit hirtum tegumen camelus, Artubus Sacris strophium bidentes: Cui latex haustum, sociata pastum, Mella locustis.

Cæteri tantum cecinêre vatum, Corde præsago jubar affuturum: Tu quidem Mundi scelus auferentem, Indice prodis.

Non fuit vasti spatium per orbis, Sanctior quisquam genitus Joanne: Qui nefas sæcli meruit lavantem, Tingere lymphis.

III.

O Nimis fœlix meritique celsi, Nesciens labem nivei pudoris: Præpotens Martyr, Eremique cultor, Maxime vatum.

Serta ter denis alios coronant, Aucta crementis, duplicata quosdam: Trina centeno cumulata fructu, Te sacer ornant.

Nunc potens nostri meritis opimis, Pectoris duros lapides repelle: Asperum planans iter, & reflexos, Dirige calles.

Ut pius Mundi Sator, & Redemptor, Mentibus pulsâ livione puris: Ritè dignetur veniens sacratos, Ponere gressus.

Laudibus cives celebrant superni, Te DEUS simplex, pariterquè trine: Supplices & nos veniam precamur, Parce redemptis. Amen.

Ut queant laxis. Nota: *O Pater Sancte.*

HOgy zengjen néped szép dicsireteddel, s' Te életednek csuda-tételével: Bűnös nyelvünknek kötelét óldozd-el, Sz. János vedd-el.

Gábriel Angyal Menyből alá-jöve, Szűletésedről szépen jövendőle: Eleted rendit, s' neved meg-beszélte, Mert Isten küldte.

Miért Istennek Szent igiretiben, Atyád kétséges; némula nyelvében. De hogy szűletél formálád ismléglen, Nyelvét épségben.

Anyád méhében valál helyheztetve, Ismeréd Christust, te-hozzád jönie: Kit mindeniknek jelente Szűléje, Repdesvén méhe.

Kicsin-korodban menél a' pusztában, Világiakat távoztatván abban: Tiszta élet-ért lakál barlangokban, Sanyarúságban.

Tested fődözted teve-szőr ruhával, Es övedzettél sanyarú madzaggal: Eteled vólt, erdei méz, sáskával; s' Vizi itallal.

A' több Próféták Christust csak hirdették, Ő el-jövését csak meg-jövendölték: De te-általad újjal mutattaték, s' Dicsőitteték.

Im hol, azt mondád: az Isten Báránnya, Ki e' Világnak lészen Megváltója: Bűnét el-törli, vétkeit el-mossa, s' Lelkét gyógyíttya.

Ennél e' széles föld-kerekségében, Szentebb szűletett, nem vólt emberekben: Ki Világ Urát meg-mosá a' vizben, Mert vólt kedvében.

Oh te Istennek bóldogságos Szente, Es Szűzek-között tisztaságos Szűze: Ki Istennél vagy Mártyr, és Remete, Isten edénye.

Az Isté néked nagy szép jutalmat ád, Mert fejedbé már Menybé szép koronád: Meg-gyűmölcsözte életed te múnkád, Christust imádád.

Most azért kérünk, lágyítsad szivünket, Sz. érdemeddel tőröld-el bűnünket: Es Menyországra tisztíts ösvenyünket, s' Vezérelly minket.

Hogy e' Világnak kegyes Teremtője, Es embereknek kegyelmes Istene: Méltóztassék már lakozni szivünkbe, Jussunk kedvébe.

Mennyei

Mennyei ſergek, tégedet dicsirnek, Felséges Iſten, s' néked énekelnek: E' fóldiek-is azon kőnyőrőgnek, Idvezűllyenek.

Dicsőſség néked Menyben őrők Iſten, Tiſzteſség néked áldott Fiú Iſten: Ezekkel eggyűtt Sz. Lélek Ur Iſten, Egy bizony Iſten. Am.

DE SANCTO IOANNE BAPTISTA, PROSA.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem.*

Collaudantes exultemus, Exultantes decantemus, Baptiſtæ præconia.
In ventre ſanctificatus, Fuit; fugit jamquè natus, Hujus Mundi mollia.
Non ſurrexit major eo, Quiſquam: prophetans de DEO, Inter natos hominum.
Quem prædixit, demonſtravit, Demonſtratũ baptizavit, Remiſſorem criminum.
O Joannes Vir præclare, Tu pro nobis implorare, Velis pro clementia.
Ut poſt hujus finem vitæ, Chriſtus vocet nos: Venite, Ad Cœli palatia. Amen.

MAS UGYAN AZONROL.

Nota: Menyorſzágnak Királynéja.

IGaz Napnak ſzép hajnalát, Iſtennek égő lámpását: Meg-váltónk elől-járóját, Ma dicsirjűk Szent Angyalát.

Zakariáſnak magzattyát, Mennyégből vőtt ajándékát: Magtalan Ersébet fiát, Jer dicsirjűk, Iſten újját.

Csuda-képpen fogontaték, Őreg Atyáktól ſzűleték: Méhében megſzentelteték, Chriſtuſtól látogattaték.

Ezt maga Iſten dicsirte, Kegyelemmel meg-tőltőtte: Angyalának neveztette, Válaſztott edénynek tőtte.

Elébb bírta Eg jóſzágát, Hogy-ſem-mint főld takarmányát: Elébb látta Iſten Fiát, Hogy-ſem-mint a' Nap-világát.

Malakiás őt Angyalnak, Zakariás, Prófętának; A' Szent Atyák Cherubinnak, Mondották: és Serafinnak.

Iſtennek ſőldre kővete, IESUS úttya éppítője: Világnak meg-téritője, Hivatik Malaſzt ſzekrénye.

Oh Urunknak nagy ereje, E' Világra jőtt kegyelme: Emberek-kőzt drága kincse, Meſſiáſnak ſzép edénye. Tekints

Tekínts reánk az Egekből, Nyerj irgalmat az Iſtentől: Ne-veſſen-el ſzine-elől, Tiſztítson-meg bűneinkből.

Pátriárkák koronáját, Apoſtolok Pálma-ágát: Mártyromok Lauruſsát, El-vetted; Szűzek jutalmát.

Szent életnek oskolája, Tiſztaságok ſzép formája: Confeſſorok épp példája, Vóltál; minden jó, tár-háza.

A' Szüzeknek tiſztaságát, A' Szenteknek méltóságát: Az Angyaloknak Nagyságát, Fellyűl-haladod jutalmát.

Te ô dicsőſséges gyermek, Szent János: kinek ma tűzek, Szent ſzűletéſeden égnek, A' Menybéliek őrűlnek.

Nyerj mi-nékűnk annyi időt, Hogy őrdőgőn vegyűnk erőt: Menyorſzágban Iſten előtt, Vigadgyunk, hogy velűnk jól tőtt.

Dicsiret légyen Iſtennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek: Tiſzteſség a' ſok Szenteknek, Es e' mái Szent gyermeknek. Amen.

MAS UGYAN AZONROL.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

SZent ſeregeknek Ura és Iſtene, A' mi lelkűnknek buzgó ſzeretője: Apoſtoloknak ékes bőlcsesége, Elet kút-feje.

Adgyad mi-nékűnk tűzét ſzerelmednek, Es mutaſd hozzánk Malaſztyát kedvednek: Világoſits-meg homályát ſzivűnknek, Kérünk halgaſs-meg.

Hogy mindeneket békével ſzenvedgyűnk, Sok bűneinktől mindenkor rettegjűnk: Gyarló teſtűnknek ſemmit ne kedvezzűnk, Téged kereſsűnk.

Miként Szent János téged ſzeretheſsűnk, Tiſzta ſzivűnkből hogy kine vetheſsűnk: Te Szent neved-ért hogy mi dicsirheſsűnk, Veled leheſsűnk.

Első kővete vala az Iſtennek, Világoskodó és égő ſzővetnek: Utat kéſzíte Szent Iſtenségednek, Őrők-életnek.

Kinek ma vagyon Sz. Innepe-napja, Es nagy őrőmmel Kereſztyénség tartya: Mert Sz. nevedet mind őrőkké áldgya, Es magaſztallya.

Ki ez Világot még gyermek-korában, El-hagyván, ment-bé kegyetlen barlangban: Mert erős vala teremtő Urában, Christus IESUS-ban.

Minden jószágos-cselekedeteknek, Példája vala benne Szent Léleknek: Világoskodott tűzével Istennek, Bóldog életnek.

Midőn Herodest ő gonoszságáról, Feddette vólna el-hozott Angyáról: Setét tömlőczben tétették Királytól, Akarattyából.

Holott halálra Szent János tartaték, Mivel Herodes igen dühőskődék: Végre leánya kedvé-ért meg-ölék, Feje vétetek.

Igy nyugovék-el Szent János Christusban, Lelke viteték szép nyugodalomban: Hol most, őrvendez a' Christus IESUS-ban, Nagy bóldogságban. Amen.

DE CONFESSORIBUS.

Hymnus ad Vesperas.

Iste Confessor Domini sacratus, Festa plebs cujus celebrat per Orbem: Hodiè lætus meruit secreta, Scandere Cœli.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus, Sobrius, castus fuit, & quietus: Vita dùm præsens vegetavit ejus, Corporis artus.

Ad sacrum cujus tumulum frequenter, Membra langventum modo sanitati: Quolibet morbo fuerint gravata, Restituuntur.

Unde nunc noster Chorus in honorem, Ipsius Hymnum canit hunc libentèr: Ut piis ejus meritis juvemur, Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus, Qui supra Cœli residens cacumen: Totius Mundi machinam gubernat, Trinus & unus. Amen.

Iste Confessor. Nota: O mi Szent Atyánk &c.

EZ az Istennek kedves Szent Szolgája, Kinek innepét Keresztyén nép áldgya: Ma nagy örömmel örök bóldogságba, Be-ment Mennyégben.

Ki kegyes, elzes, alázatos, tiszta, Józan, és csendes életben marada: Mig itt e' gyarló Világban mulata, Lelke testében.

Kinek

Kinek gyakorta Szent koporsójánál, Betegek teste, mint bizony orvosnál: Akar minemű nyavalyát gondolnál, Eppen meg-gyógyúlt.

Azért tisztellyük őtet, magasztalván, Es dicsiretet énekellyünk mondván: Hogy imádsága segéllyen-meg nyilván, Minden időben.

Dicsiret annak, hatalom, tiszteség, Ki mindeneknek-felette, nagy Felség: A' Szent Háromság, egy bizony Istenség, Örök dicsőség. Amen.

DE SANCTO BERNARDINO.

Ordinis Minorum.

PLaude Cœtus paupertatis, Bernardini Sanctitatis, Efferens præconia.
Per quem vitæ, ac doctrinæ, Mundo veritas divinæ, Fulsit lucis gratia.
Ortus Massæ civitate, MARIÆ Nativitate, Nobili prosapiâ.
Hinc devotus à primævo, Virgo toto mansit ævo, Virginis clementia.
Mundum spernens, opes, genus, Sub Francisco fit egenus, Divo flante lumine.
Flens prostratus dùm precatur, Crucifixus sic affatur: Nudum, nudus sequere.
Non ambitur præsulatus, En ampliùs sublimatus, Christum sequi docuit.
Cœcos, mutos, ægros multos, Restauratique defunctos, Per hunc DEUS annuit.
Præco Regis, & lucerna, Fac spiremus ad superna, Dans hic patrocinium.
Ut talenta nobis data, Referentes duplicata, Intremus in gaudium. Amen.

ALIUS.

BErnardinum salutemus, affectûs tripudio: Charum DEO invocemus, pro pio præsidio.
Ipsum Mundo perlustravit, ardens prædicatio: Quem de terris sublimavit, in Coeli collegio.

O quam Sanctum DEI probat sangvinis effusio: Per hunc multum decoratur Minorum Religio.

Ergo laudes Bernardino, concinat hæc concio: Ut nos sanet, atque juvet illius oratio. Amen.

DE SANCTO ANTONIO DE PADUA.

Hymnus ad Vesperas.

EN gratulemur hodiè, Christo Regi jucundiùs: In cujus Aula gloriæ, Jam jubilat Antonius.

Franciſci Patris æmulus, Sic illi ſe contemperat: Ut fonte manans rivulus, Aquas vitæ circumferat.

Longè lateque diffluit, Sitique mortis aridos: Verbo ſalutis imbuit, Dans rore Sacro vividos.

Hic ſtigmatum qui bajulo, Patri natus innititur: Dùm prædicat de titulo, Confixus ille cernitur.

Sub tanto duce militans, Vincendo ſe non vincitur: Duci miles cohabitans, Jam bello non concutitur.

Nos in campo certaminis, Patrum zelantes gloriam: Hic ſub re, noſtri nominis, Vincamus ignominiam.

Præſtet hoc Nati Genitor, Hoc Genitoris Genitus: Ac par utrique Conditor, Paracletus hoc Spiritus. Amen.

CSUDALATOS PADVAI SZ. ANTALROL.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből.

GYarló ember mint-hogy erőtlen vagy, Példa néked ez az hires Hadnagy: Mert Szent Antal Iſten előtt olly nagy, Néki azért buzgóságot tiſzta ſzivel moſt adgy.

A' Serafin Szerzetnek ſzép Napja, Pádua Város fel-tetczett Csillagja: Az iffiúság ékes Violája, Gyámoltalan bűnősöknek meg-vigaſztalója.

Az Iſtentől ha kívánſz csudákot, Hatalmából ez tengert forgatott: Sok

Sok veſzélytől embert ſzabadított, Ő Szent könyörgéſe-által mindént helyre hozott.

A' halálnak ſokſzor meg-rontója, Vólt, és a' ſzép életnek adója: Eltévedtek bátorságos úttya, Ezt a' dolgot igen ſok rend próbálta, és tudgya.

Az el-veſzett marhát fel-kereſte, A' nyavalyát el-is ſzéllyeztette: Sokak ſzivét Iſtenhez emelte, Es a' fel-búsúlt elméket le-csendeſitette.

Az őrdőgnek ſok incselkedését, El-kergette nagy fenekedését: A' gyarlóság rettenetes mérgét, Minden-féle nyavalyáknak el-vette a' terhét.

Ha ki ettől kivánt ſegitséget, Ott jelen vólt, ha nem kételkedett: Mind iffiú, s' vén beſzélli ezeket, Nékünk-is Szent Antal kérünk nyiſd-fel az Egeket.

Minden vadak ennek egy ſzavára, Engettenek parancsolatty ára: Pádua népe életét csudállya, De hólta után-is vagyon nagy álmélkodásba.

Ez Szent Antalt lelked őrömére, Tiſztellyed, hogy Iſtenben reménlve: Minden dolgod leſz kívánt jó végre, Mind itt, s' mind a' Menyorſzágban ſzived a' mint kérte.

Dicsird Iſtent az ő Szenteiben, Kiket tiſztel illy igen mindenben: A' tengeren, földön, és a' Menyben, Aldaſsék a' Szent Ur Iſten mind örökké, Amen.

IN STIGMATIBUS B. PATRIS FRANCISCI.

Hymnus ad Vesperas.

CRucis Chriſti mons alvernæ, recenſet myſteria, Ubi ſalutis æternæ ducuntur privilegia, Dùm Franciſcus dat lucernæ, crucis ſua ſtructa.

Hoc in monte vir devotus ſpecu ſolitaria, Pauper à Mundo ſemotus, condenſat jejunia: Vigil, nudus, ardens totus, crebra dat ſuſpiria.

Solus ergo clauſus orans, mente ſurſum agitur, Super geſtis crucis plorans, mœrore conficitur: Crucisq; fructum implorans, animo reſolvitur.

Ad quem venit Rex è Coelo, amictu Seraphico, Sex alarum tectus velo, aspectu pacifico, Affixusque crucis telo, portento mirifico.

Cernit servus Redemptorem, passum impassibilem, Sæclorum Imperatorem, tàm pium, tàm humilem: Verborum audit tenorem, viro non effabilem.

Vertex montis inflammatur vicinis cernentibus, Cor Francisci transformatur amoris ardoribus: Corpus verò mox ornatur mirandis stigmatibus.

Collaudetur Crucifixus, tollens Mundi scelera, Quem laudat concrucifixus Crucis ferens vulnera, Franciscus prorsùs innixus, super Mundi foedera. A.

IN SOLEMNITATE SANCTI PATRIS FRANCISCI.

Ad I. Vesperas. Hymnus.

PRoles de Coelo prodiit, novis utens Prodigiis: Coelum cæcis aperuit, siccis mare vestigiis.

Spoliatis Ægyptiis, transit dives, sed pauperis, Nec rem, nec nomen perdidit, factus foelix pro miseris.

Assumptus cum Apostolis, in montem novi luminis: In paupertatis prædiis, Christo Franciscus intulit.

Fac tria tabernacula, votum secutus Simonis: Quem hujus non deseruit, Numen vel omen nominis.

Legi, Prophetæ, gratiæ, gratum gerens obsequium: Trinitatis officium, festo solemni celebrat.

Dùm reparat virtutibus, hospes triplex hospitium: Et beatarum mentium, dùm templum Christo consecrat.

Domum, portam, & tumulum, Pater Franciscæ visita: Et Evæ prolem miseram, à somno mortis excita. Amen.

Ad laudes.

PLaude turba paupercula, Patre ditata paupere: Laudis propina pocula, Sacro depressa ubere.

Hic simplex, rectus, humilis, Pacis cultor amabilis: Lumen in vase fictili, ardens, lucens in fragili.

Vili

Vili contectus tegmine, Sancto calescens flamine: Vicit algorem caumata, Christi dùm gestat stigmata.

Carnem Mundumquè conterens, hostes malignos proterens: Auream victor meruit, aureolam dùm docuit.

Pauper, nudus egreditur, Coelum dives ingreditur: Spargit virtutum munera, ægris profligat vulnera.

Verorum Pater pauperum, nos pauperes fac Spiritu: Consortes redde superum, Ereptos ab interitu.

Patri, Nato, Paraclito, Decus, honor, & gloria: Sancti sint hujus merito, Nobis æterna gaudia. Amen.

DE SANCTO PATRE FRANCISCO.

Tertius Hymnus.

DEcus morum, dux Minorum, Franciscus tenens bravium: In te vite datur vitæ, Christe Redemptor omnium.

Plaudat Frater, regnat Pater, Concivis Coeli civibus: Cedat fletus, psallat Coetus, Exultet Coelum laudibus.

Demptum solo datum polo, Signorum probant opera: Ergo vivit, nam adivit Æterna Christi munera.

Pro terrenis votis plenis, Reportat dona gloriæ: Quem decoras, quem honoras, Summæ DEUS clementiæ.

Hunc sequantur, huic jungantur, Qui ex Ægypto exeunt: In quo duce, clara luce, Vexilla Regis prodeunt.

Regis signum ducem dignum, Insignit manu, latere: Lux accedit, nox recedit, Jam lucis orto Sidere.

Est dux sidus, clarum sidus, Ducit, relucet, devia Devitando, demonstrando, Beata nobis gaudia.

Mina gregem dux ad regem, Collisor hostis callidi: Nos conducas, & inducas, Ad coenam agni providi.

Amen.

DE

DE SANCTO PATRE FRANCISCO PROSA.

Nota: Ur Iſten téged dicsirünk.

SAnctitatis nova ſigna, Prodierunt valdè digna: Mira valdè ſed benigna, In Franciſco credita.

Regularis novi Regis, Vita datur novæ legis: Renovantur juſſa Regis, Per Franciſcum famulum.

Novus Ordo, nova vita, Mundo ſurgit inaudita: Reſtauravit lex ſancita, Statum Evangelicum.

Corda rudis, veſtis dura, Cingit, tegit ſine cura: Panis datur in menſura, Calceus abjicitur.

Paupertatem tantum quærit, De Mundanis nihil gerit: Hæc terrena cuncta terit, Loculus deſpicitur.

Ruærit locum lacrymarum, Promit voces cor amarum: Gemit mœſtus tempus charum, Perditum in ſæculo.

Montis antro ſequeſtratus, Plorat, orat, humo ſtratus: Tandem mente ſerenatus, Latitat ergaſtulo.

Ibi vacat rupe tectus, Ad divina ſurſum vectus: Spernit ima, Judex rectus, Eligit Cœleſtia.

Carnem frænat ſub cenſura, Transformatam in figura: Cibum capit de ſcriptura, Abjicit terreſtria.

Tunc ab alto Vir Hyerarcha, Venit ecce Rex Monarcha: Pavet iſte Patriarcha, Viſione territus.

Defert ille ſigna Chriſti, Cicatricem confert iſti: Dùm miratur corde triſti, Paſſionem tacitus.

Sacrum corpus conſignatur, Dextrum latus perforatur: Cor amore inflammatur, Cruentatum ſangvine.

Verba miſcent arcanorum, Multa clarent futurorum: Videt Sanctus vim dictorum, Myſtico ſpiramine.

Patent ſtatim miri clavi, Nigri foris, intus flavi: Pungit dolor pœnâ gravi, Cruciant aculei.

Ceſſat artis armatura, In membrorum apertura: Non impreſſit hos natura, Non tortura mallei. Signa

Signa crucis quæ portâſti, Unde Mundum triumphâſti: Carnem hoſtem ſuperâſti, Inclytâ victoriâ.

Nos Franciſce tueamur, In adverſis protegamur: Ut mercede perfruamur, In Cœleſti gloria.

Pater pie, Pater Sancte, Plebs devota te juvante: Turba Fratrum comitante, Mereatur præmia.

Fac conſortes ſupernorum, Quos informas vitâ morum: Conſequatur Grex Minorum, Sempiterna gaudia. Amen.

ALIUS DE SANCTO FRANCISCO, Per modum Dialogi.

Nota: *Stabat Mater doloroſa &c.*

FRegit victor virtualis, Hic Franciſcus triumphalis, Crucis adverſarium.
Crucis lator cordialis, Princeps pugnæ ſpiritâlis, Inſignis amantium.
Quem præmiſit Rex futurus, Pugnaturus, proviſurus, Celebri conſilio.
Præmunivit ut ſecurus, Suis armis congreſſurus, Salubri præſidio.
Dicas nobis ô Franciſce, Cur affixus ſis in cruce, Vulneratis manibus.
Quia crucis contemplator, Atque carnis ſupplantator, Semper fui ſedulus.
Dicas nobis ô Franciſce, &c.
Quia Mundi abdicator, Atque crucis imitator, Vitæ Chriſti bajulus.
Dicas nobis ô Franciſce, &c.
Amor IESU me abſorbens, Atq; dulcor cor incendens, Auxit deſideria.
Dicas nobis ô Franciſce, &c.
Surſum fixam mentem tenens, Vidi Ieſum intra fervens, Ac trahens ſuſpiria.
Dic Franciſce, quid feciſti, Poſtquam IESUM aſpexiſti, Salvatorem hominum.
Dulcem IESUM quo ardebam, E vicino diſtingvebam, Aſpectu Seraphico.
Dic Franciſce, quid feciſti, &c.
Gratu vultu æſtuabam, Et affatu excedebam, Affectu pacifico.
Dic Franciſce, quid feciſti, &c.
Alis ſenis convelatus, Plagis quinis ſauciatus, Sic erat inſignitus.

Dic Franciſce, quid feciſti, Contemplando plagas Chriſti, Lacrymoſis oculis.

Mentem ſenſi inflammari, Carnem meam ſigillari, Ac mutari penitùs.
Dic Franciſce, quid feciſti, &c.
Manus, pedes conclavari, Senſi latus lanceari, Et imprimi ſtigmata.
Serve DEI, ó Franciſce, In te ſigna ſcimus verè, Chriſti DEI Filii.
Dicas nobis ô Franciſce, Quinis plagis vulnerate, Quid vidiſti in cruce.
Vidi Filium viventis, DEI, pro amore gentis, Crucifixum ſtipite.
O Franciſce Pater Sancte, Juva gregem poſt & ante, In valle miſeriæ.
Cum venerit mortis hora, Perfruamur Coeli aurâ, In ſuperna patria.
Laus ſit DEO Patri Sancto, Filioq; IESU Chriſto, Spirituiq; Sancto. Amẽ.

ALIUS.

Nota: O fęnyeſséges ſzép hajnal.

SAlve Fratrum Dux Minorum, Doctor vitæ, via morum, Vas Coeleſtis gratiæ.
Tu ſigillum ſummi Regis, Quod ſignavit clavis crucis, Manus ſapientiæ.
Salve verbi pacis lator, Paupertatis renovator, Novæ gentis gloria.
Poſt te currit tua ſchola, Pede nudo, vili ſtola, Zonæ, burſæ neſcia.
Vas electum, vas virtutum, Tui ſpernunt ſicut lutum, Cuncta Mundi proſpera.
O pauperum decus ſalve, Nam Redemptor in te verè, Monſtrat ſua vulnera.
Novus Ordo, novus ſtatus, Novi clavi, novum latus, Probant privilegia.
Crucem præfers ſpecialem, Nec in terris habet talem, Sanctus, nec in patria.
Salve templum pietatis, Qui, totius Trinitatis, Veram fers imaginem.
Signa probant te beatum, Cujus oſſa, ſanitatum, Vaporant dulcedinem.
O pauperum Patriarcha, Verè virtutum Monarcha, Felix qui te ſequitur.
Spreto carnis ornamento, Chriſtum quæris corde toto, Felix qui te ſequitur.
Pater & Cuſtos Minorum, Lumen vitæ, via morum, Præpollens operibus.
O Franciſce lux Solaris, Jam cum Chriſto gloriaris, In Choris Coeleſtibus.
Latus rubens, novâ Roſa, Hac placatus dignâ Proſa, Præbe te propitium.
IESU Fili ſummi Patris, Fac conſortes veræ lucis, Supernorum Civium. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

Nota: Fel-támada mi Urunk, &c.

GRatuletur hodiè, pauperum collegium: Exolvat lætitiæ, Franciſcum præconium. Salve Franciſce.
Quem Coeleſtis curiæ, ſuſcepit conſortium: In quo Regis gloriæ, contemplatur Filium. Salve Franciſce.
Hinc pauper egreditur, ſed dives ingreditur: Coelum, in quo fruitur, Luce quæ non finitur. Salve Franciſce.
Paupertas, humilitas, & ſignorum novitas: In Franciſco charitas, reſloruit pietas. Salve Franciſce.
Dùm in terris opere, formam Chriſti gerere: Palmis, plantis, latere, transfixus pro vulnere. Salve Franciſce.
Hic ſplendet miraculis, ſignis, & prodigiis: Tantis quòd à ſæculis, nullum talem reperis. Salve Franciſce.
O lux meditantium, decus prædicantium: Apud DEI Filium, fac habere proemium. Salve Franciſce.
Gloria ſit æterno, Patri, atque Filio, Spirituique Sancto. Honor Sancto Franciſco. Kyrie eleiſon. Amen.

ALIUS.

GLoria vivorum, Fratrum egenorum. Salve ô Franciſce.
Conſerva tuorum, Statum filiorum. O Pater Franciſce.
O Fons profeſſorum, Vita perfectorum. Nos juva Franciſce.
Æſtus vitiorum, Virus peccatorum. Dilue Franciſce.
Stigmatum Sacrorum, Signa mirandorum. Oſtende Franciſce.
Datori bonorum, Ut gregi Sanctorum, Jungamur Franciſce.
In regno Coelorum, Choro Angelorum, Concede Franciſce. Amen.

DE SANCTO FRANCISCO SERAPHICO.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

VItiorum ſcabie Mundo ſordeſcente, In peccatis populo DEI putreſcente: Venit Chriſti famulus Orbe ſeneſcente, In hæc Mundi climata Spiritu fervente.

Vitam quærit pauperem, Mundum abhorrere, Cupit DEUM quærere, pro peccatis flere: Conculcare terrea, Tartara timere; Et abſtractus ſæculo cum Chriſto manere.

Spretis Mundi illecebris alta meditari, Cœpit atque ſpiritu mentis renovari: Ex antiquo homine novus transformari, Jugum Chriſti trahere, vitam imitari.

Fit exemplum hominum paulò poſt dierum, Diſciplinæ pelagus, & portentum merum: Stupor vitæ ſæculi, atque jubar verum, Manè quærit ſpolia, non ſpectavit ſerum.

Zelus eum interim ultra provocabat, Quærit oves, perditas multas revocabat: Tres ordines ordinat, Fratres reformabat, Et dat illis Regulam, quam Chriſtus dictabat.

In timore Domino ſanctè deſervivit, Quem Rex Regum gloriæ Chriſtus inſignivit: Stigmatibus propriis vitam hanc finivit, Et directo trámite, in Cœlum tranſivit.

Corpus viri mortuum terræ demandatur, Ejus autem anima DEO præſentatur: Immortalis ſpiritus manet, nec mutatur, Corpus uſque hodiè, velut vivum datur.

Has horas canonicas tibi Pater dixi, Fac ut poſsim dicere, ecce nunc revixi: A peccatis ſurger, mala quæ dùm vixi, Ut parcantur flagites, ſisque dux innixi. Amen.

SERAPHICUS SZ. FERENCZ CONFESSORROL.

Vitiorum ſcabie. Nota: *Mittitur ad Virginem.*

MIdőn e' gyarló Világot a' bűn ſetétsége, Temérdeken bé-fogta éppen ſzerén ſzerte: Akkor jőve Szent Ferencz mint Napnak ſzép fénye, Hogy tündöklyék a' Szentség mindenek ſzivébe.

Eleté-

Eletének czéllya vólt Világ útáláſa, Szegénség és tiſztaság, s' bűn ſiránkozáſa: Hogy pokolnak kínnyait el-távoztathaſſa, Es lehesſen Chriſtuſſal Mennyégben lakáſa.

Hogy látá e' Világnak csalárd hiuságát, Nagy Szentséggel fel-vévé a' Chriſtus nyomdokát: Es őrömmel viſelé győnyörű igáját, Meg-veté a' Világnak minden gazdagságát.

Hamar lőn ott Szent Ferencz mindenek csudája, Emberekhez Iſtentől Szent élet példája: E' Világnak, s' a' bűnnek erős meg-rontója, Minden jóság és Szentség tündöklő ſzép Napja.

Három-féle Szerzetnek ez a" fundátora, A' penitentziának fel-vont ſzép sátora: Az el-veſzett juhoknak kegyes jó Páſztora, Chriſtuſtól vőtt Regulának erős meg-tartója.

Iſteni félelemben magát ugy tartotta, Hogy Urunk ſebeinek bélyegit rá nyomta: Azzal mint jó ſzolgáját meg-ajándékozta, Sok csudákkal, és Szentűl életét fogyatta.

Hólta-után Szent lelke Iſten eleibe, Fel-ment, és a' Szenteknek dicső ſeregébe: Mindenek csudájára éppen vagyon teſte, Semmiféle ſenyvedés mind eddig ſem érte.

En ezt a' dicsiretet Serafin Szent Atyám, Imádságodban réſzt adgy; néked azért mondám: Légyen kegyelmes az Ur te-éretted hozzám, Neked tiſzta ſzivemből magamat ajánlám. Amen.

DE SANCTO BONAVENTURA.

Ordinis Minorum.

LAuda Sion hunc Minorem, Fratrem: magnumque Doctorem, In Hymnis, & canticis.

Huic honorem fer, & plaude, Speciali namque laude, Dignum eſſe noveris.
Se à cunctis ſervans malis, Benè vivens ſpecialis, Lux, & Doctor Ordinis.
Fit Miniſter Generalis, Præſul, atque Cardinalis, Suis dignis meritis.
Plenus fide, charitate, Spe, & omni probitate, Sanctæ vitæ ſpeculum.
Ad ovile, vir inſignis, Oves ſignis, & Doctrinis, Reduxit Dominicum.

Nihil cupit præter Christum, Timet, sperat, & ad ipsum, Tota mente properans. Meditatur, gemit, plorat, Scribit, docet, Deum orat, Die, nocte vigilans. Pastor bone, flos Minorum, Via vitæ es cunctorum, Fac per tua merita. Ut carnali absolvamur, Compede: & transferamur, Ad Cœli palatia. Amen.

DE SANCTO MARTINO.

Nota: Adgyunk hálát az Urnak, mert érdemli.

SZent Márton szűleték Magyar-Országban: Szombat-helyen, pogányság vakságában.
Midőn tiz esztendőt el-töltött vólna: A' pogányságnak ő ellenemonda.
Csak hamar a' Vitézek-közzé álla: A' Romai Császárok udvarába.
Irgalmasság ő-benne találtaték: Szegény Küldús tölle meg-ruházták.
A' Christus ő-nékie meg-jelenék: Illyen kegyes beszéddel emlekezék:
Tegnapi-nap mezitelenségemben: Meg-ruháztál engem Küldús képében.
Ki-ért te velem én dicsőségemben: Elsz, és uralkodol örökké Menyben.
Vitézi állapattyát változtatá: Es a' Szent Szerzetben magát iratá.
Nagy sok csudákat-is cselekszik vala: Mert három halottat ő fel-támaszta.
A' Sátánt halálakor ő meg-feddé: El-űzé, s' maga lelkét Menybe küldé.
Kereszтyéneknek Kereszтyén szép példa: Elete imádsággal, s' Hittel vala.
Magyarok, ti azért az ő életét: Követsétek, s' szentellyétek innepét.
Ha véle akartok, és a' Christussal: Elni, és vigadni édes Urunkal.

Dicsi-

Dicsiret Atya, és Fiú Istennek: A' Vigasztaló Szent Lélek Istennek. Amen.

ALIUS.

Nota: Fel-támada mi Urunk &c.

GAude gemma præsulum, Gaude Mundi speculum: Dulcedo fidelium, Gaude calcans sæculum. Sancte Martine.

Impetrator gratiæ, Stella fulgens veniæ: Exemplar clementiæ, Et misericordiæ. Sancte Martine.

In te fulget castitas, Pietas, humilitas: Desolatos visitas, Tres mortuos suscitas. Sancte Martine.

O Martine medice, Spiritales abjice: Hostes procul dejice, Atque tuos respice. Sancte Martine.

Bone Pastor ovium, Tu es lima scelerum: Pestem pellens cordium, Sustentator pauperum. Sancte Martine.

Gloria sit æterno, Patri, atque Filio: Spirituique Sancto. Honor Sancto Martino. Kyrie eleison. Amen.

DE SANCTO JOSEPH.

IOseph David filius clarâ stirpe natus, IESU Christi Domini Pater nuncupatus: Desponsatus Virgini mente copulatus, Utriusque custos est Cœlo destinatus.

Tu qui Sponsam gravidam dolens cùm videres, Cogitabas anxius an eam teneres: Sed Coelestis monitor ne ultra timeres, In somnis admonuit ut magis gauderes.

Bethlehem profectus es censum soluturus, Cum prægnante Virgine, ubi nasciturus: Erat Mundi Dominus quique mox facturus, Ut ipsum infantulum esses amplexurus.

Cùm Herodes impius in pueros sæviret, Gabrielis monitu ne ultra dormiret: Retulisti Sponsæ hæc, ut tecum veniret, Et accepto parvulo in Ægyptum iret.

Hosti-

Hoſtibus jam defunctis, inde receſsiſti, Eum in Galilæam tecum reduxiſti: Et Puerum, & Sponſam ſicut didiciſti, Cœlitus, & Nazareth humilis vixiſti.

Duodecim qui factum Jeſulum annorum, Tunc perdidiſti tuum lumen oculorum: Sed inventum poſteà medio Doctorum, Cuſtodiſti ſedulus Regem Angelorum.

Felix tu quem in ulnis IESUS cum MARIA, Tenuit jam cubantem dùm in agonia: Spiritum cùm efflares, ut directâ via, Commigrares ad Patres functus viâ pia.

Has horas canonicas cum attentione, Dixi, ô Sancte Joſeph, tui ratione: Quæſoſis memor mei in oratione, Ut vivamus ſimul in Cœli Regione. Amen.

SZENT LASZLO KIRALYROL.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

MEnynek, és földnek dicsô Teremtője, Es mi lelkünknek buzgó ſzeretője: Minden örömnek bô élô kút-feje, Iſtennek igije.

Ki igaſságnak világos tükőre, Es eggyeſségnek vagy fęnlô ſzép jele: A' ſzeretetnek nagy erôs kötele, Lelkünk idveſsége.

Szent Láſzló Király miképpen vigyázott, Jó erkölcsökkel életben virágzott: Teremtőjében ſzűntelen vigadott, Szivből imádkozott.

Szent Iſtván után Királlyá tételték, A' Magyaroktól holott válaſztaték: Mert Szent életét minnyájan ſzerették, Es kedvelették.

Olly igen buzgó áhitatoſságban, Mind éjjel nappal ſzokott imádságban: Vólt foglalatos Iſteni dolgokban, Alázatoſságban.

A' kôrôs-mellett egy Városſt épite, Mellyet Váradnak Sz. Láſzló neveze: s' Szép Kalaſtromot Maria nevére, Mellé éppittete.

Ott Pűſpökségét, és Káptalant ſzerze, A' tiſzta élet virágzott ô-benne: Temetését-is ô oda rendelte, s' ott fekſzik Szent teſte.

Koporsójánál betegek gyógyúltak, Vakok, és némák hozzá folyamodtak: Es több illyen nagy ſok csudák láttattak, Es bizonnyal vóltak.

Légyen

Légyen örökké áldott Atya Iſten, Es egyetemben a' Fiú Ur Iſten: A' magas Menyben Szent Lélek Ur Iſten, Mind örökké, Amen.

SZENT ISTVAN KIRALYROL.

Nota: Az igaz Hitben, &c.

SZent Iſtván Király Iſtennek ſzolgája, Chriſtus Hitinek igaz plántálója: Bálványozáſnak el-távoztatója, Es el-rontója.

Kegyes vóltából irgalmas Iſtennek, Adatott Menyből, a' Magyar Nemzetnek: Hogy ô-általa úttyát igaz Hitnek, Tanúlná, s' ſzentségnek.

Szent Iſtván elsô Mártyr meg-jelenék, Gejza Attyának, s' tőle tanittaték: Hogy fia léſzen, kiben kedve telnék, Az élô Iſtennek.

Ottan ſzűleték Eſztergom Várában, Fel-neveltetett Kereſztyén Vallásban: Sz. Albert Pűſpök, ô tudományában, Es tanitásában.

Királyi-pálczát hogy kezébe vévé, Kereſztyén Hitet terjeſzteni kezdé: A' pogányságot Orſzágból ki-űzé, Es ki-rekeſzté.

Sok Templomokat, és Pűſpökségeket, Magyar Orſzágban fundála, s' helyeket: Kikben ſzűntelen Iſten dicsirteték, s' Neve hirdetteték.

Sok gazdagsággal azokat bé-tőlté, Sz. Oltárokat fel-is ékeſité: Kin-Kincsel, arannyal, ſok ſzép eſzközökkel, Drága kövekkel.

E' mellé ſzerze igaz Páſztorokat, Más Orſzágokból hoza Tanitókat: Kikkel oktatá Magyar Pogányokat, Kereſztyén Hitre.

Azért ô-benne Iſtennek tőlt kedve, Mert Angyal-által ô Királyi feje: Sz. Koronával Menyből tiſzteltetett, Es becsűltetett.

Királyi nevét a' Romai Pápa, Más becsűlletes névei ſzáporitá: Mert Apoſtolnak nevezé, és hivá, Magyar Orſzágnak.

Chriſtuſnak Annyát, áldott Szűz MARIA-t, Alázatoſſan mint édes Aſzſzonyát: Tiſztelé, és rá bizá önnön-magát, Es az Orſzágát.

Innen hivattatik Pátrónájának, Magyar Orſzágnak óltalmazójának: Ellenség-ellen baj-vívó paiſnak, Es biztatójának.

Ottan Szent Iſtván ſok érdeme-után, Chriſtus Jeſuſnak ſzűletéſe-után: Az ezer és az harmincz-nyólczadikban, Juta Menyorſzágban.

Az Iſten Fia nékűnk-is engedgye, Hogy életűnknek mikor léſzen vége: Szent Iſtván-után juthaſſunk Mennyégbe, Őrők dicsőſségbe. Amen.

MAS AZONROL.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

HAtalmas Ur Iſten, ſzerelmes Királyunk, Aldott IESUS Chriſtus, Mennyei Szent Urunk: Fiaid te-hozzád minnyájan folyamunk, Es ſzivből te-néked Szent Atyánk kiáltunk.

Bátoritsad kérűnk, mi gyarló ſzivűnket, Te Szent Malaſztoddal; teſti fęlelműnket, Szent akaratodhoz ſzabjuk életűnket, Azért zabolázd-meg feslett erkőlcsűnket.

Sőt mindenek-felett, adgyad őrőmődben, Hogy réſzesűlheſsűnk győnyőrűségedben: Szent Iſtván Királlyal te dicsőſségedben, Dicsirjűnk, és áldgyunk az magas Menyégben.

A' kinek ma vagyon Szent innepe napja, Es a' Kereſztyénség nagy őrőmmel áldgya: Magyar Nemzetségnek ki első Királlya, Vala a' Chriſtuſnak Szentséges ſzolgája.

Egy éjel Gejzának, Bóldog Szűz MARIA, Szent Iſtván Mártyrral meg-jelenvén, monda: Rővid-nap ő-néki Iſten fiat adna, Ki a' Magyarokat igaz Hitre hozza.

Eſztergom Várában Világra ſzűletik, Szent Albert Püſpőktől meg-kereſzteltetik: Szent Iſtván nevére leg-ottan nevezik, Kiben az Iſtennek Malaſztya lakozik.

Attya hólta-után, Szent Iſtván mely Szentűl, Viſelé mindenben magát Iſtenesűl: Fárada Chriſtus-ért igen ſzűntelenűl, Szentnek hivattatnék méltán mindenektől.

Olly ſzelid, irgalmas vólt a' ſzegényekhez, Gyámoltalanokhoz, és ſzűkőlkődőkhőz: Kegyes, és kegyelmes vala mindenekhez, El-hagyott árvákhoz, és ſok őzvegyekhez.

Utólsó

Utólsó óráján az ő halálának, Ajánlá Orſzágát a' Szűz Mariának: Viſelné gondgyokat meg-tért Magyaroknak, Eſedezzék értek áldott Szent Fiának.

Valamig pediglen Szent Iſtván Királynak, Jó teſtamentomát meg-tarták Uroknak: Es a' Szűz Mariát lenni Pátronának, Mi ſzép nemzetűnknek óltalmazójának.

Mindenben addiglan, jól esék a' ſorſok, Bóldog, és ſzerencsés lőn mindenben dolgok: Eppen meg-marada ſzép gazdag Orſzágok, Es nem kővetkezék ſemmi-némű károk.

De mihelyen hátra veték Aſzſzonyunknak, Kegyes ſzép óltalmát ſzép Szűz Mariának: El-kezdék veſzteni fęnyét Orſzágoknak, Kit már kőnyves ſzemmel minnyájan láthatnak.

Ugyan-is nem méltó az ollyan fiúnak, Ki teſtamentomát fel-bontya Attyának: Hogy őrőkős légyen Attya jóſzágának, Soha-is birhaſſa javait azoknak.

Ez bóldog Szent Iſtván, lelkét a' IESUS-nak, Nagy ſzép nyereséggel meg-adá Urunknak: Nagy-Bóldog-Aſzſzonynak napján, Meg-váltónknak, Nagy őrőmmel nyújtá kezében Chriſtuſnak.

Es el-temetteték Székes-Fejér-várban, A' Bóldog-Aſzſzonynak ő Szent-egyházában: Nyugſzik mind őrőkké a' Chriſtus Jeſusban, Dicsőúlt Szentekkel fęnyes Menyorſzágban.

Ki koporsójánál ſok csudák látſzottak, Kőnyőrgéſe-által betegek gyógyúltak: Nagy ſok nyavalyákból ſzépen meg-tiſztúltak. Dicsiret, dicsőſség a' Szent Háromságnak. Amen.

HYMNUS DE SANCTO IGNATIO.

Nota: Hálá-adáſunkban &c.

VIrum admirabilem, novum jubar Solis; Colimus Ignatium natum de Lojolis: Qui poſt vana ſæculi, ſpretis Mundi dolis, Gratiæ, ac gloriæ, mirè fulget ſtolis.

Dux erat militiæ, primo ſæcularis, Pietatis poſtea factus eſt Scholaris: Dei chariſmatibus adornatus raris, Datur Jeſu Sociis, Ductor Regularis.

 Ædem

Ædem Sacram visitat, in monte Serrato, Ubi Sago, clypeo, ense abdicato: Et amictu nobili, cum sacco mutato, Totum se se consecrat, DEO jam placato.

Jamque plenus numine, & Cœlesti rore, Pergit Jerosolimam magno cum ardore: Domini vestigia, sacro lambit ore, Videt inter verbera IESUM cum amore.

Post venit Lutetiam, annis jam maturus, Tanquam puer literis operam daturus: Armis sapientiæ, DEO pugnaturus, Bellum cum hæreticis providè gesturus.

Hinc conscribit socios, more militari, Quos Christi Vicario jungit lege tali: Ut hostes Ecclesiæ, Matri Spiritali, Domino subjiciant, arte singulari.

IESUS nova agmina, & Ducem eorum, In tutelam suscipit qui tutela morum: Et doctrina, repleant, Choros Angelorum, Fulget nunc Ignatius, in Regno Cœlorum.

Per hujus Ignatii, petimus honorem, Tuum nobis infere, IESU mi amorem: Quo currentes curramus, in tuum odorem, Cedat hoc in Gloriam, nominis majorem. Amen.

Virum admirabilem. Nota: *Mittitur ad Virginem.*

CSudálatos Szent Ignát, mint egy új Nap-fénye, Lojóla Nemzetségnek nemes csemetéje: Dicsirtesél Világi hivság meg-vetője, IESUS édes nevének választott edénye.

Világi Hadnagy valál földi vitézségben, Az-után lől fő Vezér IESUS seregében: Hogy ő Szent Malasztyából Istenesb életben, Öltözél, s' Pokol-ellen lelki erősségben.

Jesus Annyához menél Serrátus hegyére, Bizván magad, (Fiánál,) ő könyörgésére: Fegyverid fel-függesztéd Szent tiszteségére, Es magadat szenteléd Istennek kedvére.

Más fegyvert fogál, midőn mind egész éj-által, Szivedből imádkozál, fel-öltözvén sákkal: Menyországot érdemléd ez nagy erőszakkal, s' Meg-világositatál Szent Háromság-által.

Onnét

Onnét Jerusálemben Isteni Malasztal, Bővölködvén, indúlál, tellyes buzgósággal: Urunknak Szent nyomdokit ápolád csókiddal, Holott mikor veretnél, Jesus meg-vigasztal.

Lutetiába menél, hogy a' kisdedekkel, (Noha koros) mint gyermek, olly együgyüséggel, Tanúlnál; és az-után az Eretnekekkel, Meg-harczolnál Istentől vött bölcseségeddel.

Immár miként jó vitéz, társokat-is gyüjtél, Kikkel eggyütt a' Szentséges Pápához menél: Hogy meg-erősittetvén eggyütt seregeddel, Sok lelkeket nyerjetek minden tehetséggel.

Jesus ez új sereget magának választya, Es győzedelmes zászlója alá béirja: Ne fély édes seregem (őket igy biztattya,) Gondot viselek reád Roma Városába.

Ti-általatok lészen Menyország örömben, Kedves nyájam vigad sok lelkek térésében; Mellyeket helyheztetek azoknak székiben, Kiket le-taszitotram Gyehenna tüzében.

Örüly jó szolgám Ignát, mivel a' kevésben, Hü vóltál: azért tészlek részesé mindenben. Jer-bé, légy részes néked készitett örömben. Fénlik most Ignatius örök dicsőségben.

Esedezzél Szent Ignát kérünk hát érettünk; Hogy tégedet követvén, égjen szeretetünk: Isten dicsőségére gerjedgyen mi lelkünk, Mellyet minden erőnkel mindenben keresünk. Amen.

SZENT FERENCZ XAVERIUS CONFESSORROL.

Nota: Ez az Istennek &c.

MEnnyen és földön uralkodó Isten, Nagy hatalmadat jártatod tengeren: Csudálatos vagy a' te Szenteidben, Minden időben.

Minden időben a' bűnös embernek, Attál olly eszközt, hogy bűnös fejének: Oltalmat venne egész életének, Gyenge szivének.

Igy mi időnkre gyámolúl engedted, Szent Xaverius Ferenczet rendelted: Szép fényes Napúl hogy ismérjen téged, Minden te néped.

Szent Xaverius Ferencz, Indiának, Lőn Apoſtola az alsó Világnak:
Fényes fáklyája nagy ſok Tartománynak, Es pogányságnak.
Midőn Szent Ignát Jeſus társaságát, Szerzé, hogy győzné az ördög táborát: Es ki-mutatná a' Szent élet úttyát, ő igaſságát.
Annak egy-felől fel-vévé ő baját, Szent ſzűzeſségnek hordozá virágját: A' pogányok-kőzt a' Chriſtus igáját, Tartá, s' példáját.
Ki-mondhatatlan e' Szentnek nagy dolga, Sok ſzép csudákkal fénlő fáratsága: Chriſtus nevé-ért fel-vállat múnkája, Elte, s' halála.
Mint-hogy véle vólt ereje Iſtennek, Azon egy ſzóval idegen nyelveknek: Prédikállott ſok kűlőn-fęle népnek, Es Nemzetségnek.
Tiz-ſzáz ezeren a' Sz. Kereſztségre, Altala mentek Angyali ſzentségre: s' Három halottat támaſztott életre, Nézett Iſtenre.
Szent imádsága az Egre fel-hatott, Azért a' földtől Egbe ragattatott: Az ördőgőkőn igen uralkodott, Jővendőt mondott.
Halála-után piros tiſzta vére, Eppen meg-maradt eleven ſzép teſte: Semmi ſenyvedés eddig nem illette, Mocsok ſem érte.
Ennek Szentségét India, és China, Jól bizonittya pogány Japonia: Az alsó Világ nagy ſzéles határa, Es Potamia.
Szent Xaverius az úton-járóknak, Fő Pátrónuſſa a' nyavaly áſoknak. Kérűnk igazgaſd úttyát mi dolgunknak, Es vég-óránknak.
A' Iaſsál Iſten a' te Szenteidben, Kiket magaſztalſz illy igen minden ben: Tengeren, földőn, és a' magas Menyben, Áldaſsál Iſten

SZENT ILLYES PROFETAROL.

Nota: Nagy bánatban Dávid &c.

SOk hálá-adáſſal mi moſt tartozunk, Az Iſtennek hogy mi ezzel áldozzunk: Mert egyébb jót bennűnk nem találhatunk, Ez keſerves földőn, a' hol nyomorgunk.
Azért emlekezzűnk Iſten dolgáról, Az O Tőrvényben történt nagy csudáról: Az őtet-félőknek táplálásáról, A' Szent irás bizonság léſzen arról.
Nagy éhség, drágaság Sidók-kőzt vala, Mert fölöttők az Eg érczé vált vala: Es alattok a' föld vaſsá lőtt vala, Sem fű, ſem gabona, nem nőhet vala.
Iſten Prófętája Szent Illyés vala, Ki a' népek-kőzőtt ſzéllyel jár vala: Penitentziára mindent int vala, Mert az éhség kőztők igen nő vala.
Sarepta Városba Illyés kűldeték, Egy őzvegy Aſzſzonytól ő el-tartaték: Iſtennek csudája ott jelenteték, Kevés liſzt, és olaj ſzaporittaték.
Mikor a' Városba Szent Illyés juta, Egy Aſzſzont találá ki fát ſzed vala; Kenyeret ő tőlle Illyés kér vala, Mert hoſzſzú út-miatt éhezett vala.
Szegény Aſzſzony monda: El a' nagy Iſten, Ennékem kenyerem egy falat ſincsen: Vagyon csak házamban egy marok liſztem, Korsóban egy kalán olaj előttem.
Hogy azt pogácsáúl egyſzer meg-sűſſem, Edes gyermekemmel hogy meg-eheſſem: Ehségnek halála ottan el-vegyen, Mert életem tovább ennél már nincsen.
A' Prófęta erre néki felele: Hogy a' kevés liſztből pogácsát sűtne: Leg-előſzőr néki abból reſzt tenne, Az-után fiával ő ennék benne.
Ha ezt mivelnéje, lenne olly haſzna, Hogy kevés liſzt, s' olaj el-nem fogyhatna: Mert Iſtennek arra áldáſa ſzálna, Ehség halálától meg-ſzabadúlna.
Szegény Aſzſzony hallá, gyors lőn dolgában, Liſztet, olajat gyúra pogácsában: Meg-sűlvén, előſzőr Illyés vőn abban, Az-után fiával évének vigan.
Olly nagy csuda-tétel ott jelenteték, Mert Menyből ő-néki áldás adaték: Kevés liſzt, és olaj ſzaporittaték, Ezzel ſok eſztendőn el-tápláltaték.
O főſvény gazdagok, ezt ſzemlélljétek, Az őzvegy Aſzſzonyról példát vennétek: Iſtennek ſzegényit ſegitenétek, Terhes lelketeket kőnnyebbitnétek.

Iſten

Iſten igijével ha gondolnátok, Es ſzivetek-ſzerint azt halgatnátok:
Sietnétek, és azt meg-tartanátok, Jámbor Tanitókkal meg-
áldatnátok.
De valahol Iſten igije nem kell, Ott ſok nyomorúság népre támad-
fel: Kegyetlenek miatt nyomorodni kell, Ehség, halál miatt
puſztúlnia kell.
Azért dicsiretet mi moſtan tegyünk, Az Ur Iſtennek ſzivből könyö-
rögjünk: Hogy az ő Szent Lelkét adgya mi-nékünk, Örök-
boldogságban véle leheſsünk. Amen.

DE SACRIS VIRGINIBUS.

A' SZENT SZŰZEKRŐL.

Nota: Angyaloknak nagyságos Aſzſzonya, &c.

EDes IESUS Szűzeknek Virága, Tiſztaságnak tündöklő formája: Kinek fénlik Világban példája, Mint a' verő-fénynek ſzép világa.
Te vagy első édes emlekezet, Arkangyaltól hirdetett nevezet: Ki a' Szűznek méhében rejtezett, s' Tiſztasággal egyben-ölelkezett.
Anya-nélkül Iſtentől ſzületél, Atya-nélkül Szűz méhében lépél: Tiſzta ſzűzen e' Világra jövél, s' Szűzeſségén sérelmet nem ejtél.
Iſtennek vagy titkos tudománya, Bölcseségnek leg-ſzebb alkotmánya: Kire nézett drágább koronája, Meg-nyittatott, mint ſzép arany-bánya.
Soha nem vólt, hogy Világ tudnája, Szűzeſségnek ki-adott példája: El-kezdeték már ennek pályája, s' Fel-téteték nyerteſek pálmája.
A' ſzűz Anya hogy fiat fogadott, A' ſzűzeſség kincse meg-nyittatott: Es ſok drága gyöngyöket ki-adott, Mellyel a' föld már meg-gazdagodott.

Fénlik azért ſok ſzép Rubintokkal, Mint az Eg ragyogó Csillagokkal: Bővölködik ſok drágaságokkal, Mint a' Tavaſz ſok ſzép virágokkal.
Tündöklik ſzép kerte virágokkal, Kik tellyeſek kedves illatokkal: Bővölködik ſok nemes plántákkal, Kikkel ſzinlik, mint ki-nyilt rósákkal.
Fénlenek a' ſok ſzép iffiúságok, Mint annyi ſzép tündöklő gyémántok: Vélek ſzelid áhitatoſságok, Mint ſzépséges ki-nyilt liliomok.
Tündöklenek a' Szent Szűz Leányok, Mint annyi ſok illatos virágok: Kiknek drága példás tiſztaságok, Mint valami ki-nyilt tulipánok.
Ezek bizony a' Világ ſzépségi, Gyümölcsének drágább ékeſségi: Kiknek az ő érdemes ſzentségi, Iſten-előtt egyebek mentségi.
Ezeknek nagy lelki buzgóságok, Egek-között forgó villamáſok: Mert ezeknek Iſten lakó társok, s' Véle vagyon minden barátságok.
Ezek amaz fel-emelt lajtorják, Kik fejekkel az Egeket tartyák: Zárt kapuit ſokaknak meg-nyittyák, Es útait már ſzabadon járják.
Chriſtuſnak mint ſzerelmes kedveſi, Szeplőtelen válaſztott jegyeſi: Sok fiaknak Menyben vezetéſi, Es csuda mely hathatók kéréſi.
Ez Iſtennek válaſztott ſzép nyája, Melyben legel ártatlan Báránnya: Sion hegyét már ſzabadon járja, Es gyönyörü füvekkel táplállya.
Csudálatos ezeknek nemzéſek, Mint méheknek ſzokott ereſztéſek: Virágokból léſzen terjedéſek, s' Virágokon vagyon legeléſek.
Eredetek ezeknek ſzentségben, Terjedéſek lelki ékeſségben: Nyájaſságok Iſtennél Mennyégben, Mert ők Szentek, mind teſtben, s' lélekben.
Oh drága ſzép méheknek nemzéſek, Menyben repült ennek ereſztéſek: Sion hegyén hallatik zengéſek, Angyalokkal ſzokott énekléſek.
Enekellyünk minnyájan ezekkel, Vigadozzunk e' drága Szűzekkel: Dicsekedgyünk illy ſzép nemzetünkel, Kik Mennyégben élnek Iſtenünkel. Amen.

DE MARTYRIO SS. VIRGINUM.

DUm sævit Africus, tunc rosa rutilat, Et Austro viola perflante purpurat: Et Eurus lilia prona dissuaviat, Vis nulla eroborat, nulla exanimat.

Dùm fervet Carnifex: exurgunt Barbaræ. Secantur ubera, clarescunt Agathæ. Dùm fumant balnea, surgunt Cæciliæ, Dûm tela depluunt, nascuntur Ursulæ.

Tauro phalarico, splendet Pelagia, Flammis, exilio, triumphat Flavia: Uncis, equuleo, cruce Eulalia, Virgis, pectinibus, flammis, Trebonia.

Rotis, sartagine, vinclis, Euphemia, Tædis ardentibus, fuste Serapia: Felle, craticula, ferisq; Maxima, Securi, oleo ferventi Elampia.

Lucia gladiis, & Agnes ignibus, Christina lacubus, flagris fornacibus: Susanna variis torta securibus, Cruce, lampadibus, Firmina ardentibus.

Has Christus gloriâ Cœlesti munerat, Has Sponsas stabili nexu consociat: E sexu fragili triumphos numerat, Cœlo ex humili, coronas duplicat.

Pro fuso sangvine, æternùm purpurat, Pro casto pectore, æternùm sociat: Pro momentaneis, æternùm pignorat, Pro ferro, ignibus, æternùm roborat.

Æternis gaudiis, pace inaugurat, Cœloq; lucidas stellas commemorat: Pro vita labili, æternùm animat, Pro pœnis brevibus, æternùm recreat.

Maritat humiles, donis Cœlestibus, Maritat tumidos, æternis ignibus: Amicat teneras primis virtutibus, Lassantur validi, magnis sceleribus.

Qui speras maxima, Cœlos inambula, Ut parva referas, Mundum perambula: Quid sunt hæc aliud, quàm levis fabula, Vel tanquam vitrea commissa pocula. Amen.

SZŰZ SZENT KATALINROL.

Nota: Kőveti vala &c.

ELő Istennek ártatlan Fia, nyomorúltak Attya, Kőnyőrűly rajtunk, Királyok Királlya.

Engedd Ur Isten, hogy lámpásinkat drága Szent olajjal: El készithessük Isten Malasztyával.

Kellemetesek hogy mind lehessünk, az igaz Szent Hittel: A' reménséggel, és a' szeretettel. A' Sz.

A' Szent Katalin, okos, és eszes, és tiszta Szűz vala: Hogy adá magát lelki-tanúságra.

Mikoron látná, hogy Maxentius a' Keresztyéneket: Az igasság-ért, mint kínozná őket.

Maxentiushoz Szűz Szent Katalin ottan mindgyárt méne: Nagy bátorsággal erről meg-feddette.

Kin Maxentius, igen búsúla, és igen haragvék: De bőlcseségén Szűznek álmélkodék.

Ki minden-felől, a' Szent Szűz-ellen, sok bőlcs embereket: Hamar gyűjtete, hogy meg-győznék őtet.

Hogy Szent Katalin, a' Christus Hitit ott meg-nem tagadá: A' Császár magát haragra inditá.

Szűz Szent Katalint a' Maxentius igen meg-vereté: Setét tőmlőczben őtet bé-vetteté.

Maxentiusnak a' felesége, hogy meg-látogatá: Faustina Aszszony; Katalint csudálá.

Porfiriussal a' Fő Hadnagyal, Katalint halgattya: Mindgyárt hivének a' Christus IESUS-ba.

Kinek Nevé-ért szőrnyű nagy halált, ottan szenvedének: De szép jutalmat érette nyerének.

A' bőlcs Doctorok, vélle erősen meg-vetekedének: De mind végtére Christusban hivének.

Mellyért a' bőlcsek, Maxentiustól mind meg-őletének: Christus IESUS-ért halált szenvedének.

Ennek-utánna setét tőmlőczből, Szűzet ki-hozatá: Hogy meg-kinozná, s' kerékben rontaná.

Imádságára kerék a' Szűznek, éppen mind el-romlék: Mennyei tűztől mert meg-emészteték.

Ezt látván sokan Pogányok-kőzzűl, Keresztyénné lőnek: Es nagy erősen Christusban hivének.

Szent Katalinnak, a' pogány Császár ott fejét vétette: A' bóldogságot azonnal meg-nyerte.

Kinek ő teſtét a' Szent Angyalok őrőmmel el-vivék, Sinai hegyén ſzépen el-temeték. Amen.

HYMNUS.

Nota: *Ave maris ſtella, &c.*

AVe Catharina, Martyr, & Regina: Virgo DEO digna, Mitis & benigna.
Coſti Regis nata, Virgo Deo grata: Vera Sponſa Chriſti, Chriſtum induiſti.
Quæ te ſpopondiſti, Fore Sponſa Chriſti: Sponſa Sponſo gratos, Fac nos, & acceptos.
Victrix ſapientûm, Dùm ſubis tormentum: Cæſa lacte fluis, Syna ſepeliris.
Monſtra vitæ viam, Ut Philoſophiam: Mundi tranſeamus, Veram requiramus.
Ora & inclina, Nobis verum Syna: Ut intremus tecum, Chorum Angelorum.
Sit Laus DEO Patri, Summo Chriſto Decus: Spiritui Sancto, Tribus honor unus. Amen.

MAS.

Nota: Ez az Iſtennek kedves &c.

A' Pogány nemből egy ſzép Szűz támada, Ki az Iſtennek fogadáſt tőtt vala: Hogy életében nékie ſzolgálna. Szent Katarina.
Iſtenben néki olly nagy Hiti vala, A' pogány Csáſzárt nem rettegi vala: Sőt a' vétekről meg-feddette vala. Szent Katarina.
Ottan a' Csáſzár Doctorokat hiva, Kikkel a' Leány ám meg-diſputála: De mind meg-győzvén, ſemmit nem fél vala. Szent &c.
A' Doctoroknak Maxentius monda, Szörnyű halálra majd őket vonattya: Hogy erkőlcsőkben egy Szűz változtatta. Szent &c.
Bőlcseket Csáſzár mind tűzben hányattya, Szent Katarinát hohéroknak adgya: Az Ur Chriſtus-ért vérét ki-ontotta. Szent &c.
Katalin teſtét az Iſten nem hatta, Sina hegyére vinni parancsolta: Kit az Angyalok ott temettek vala. Szent Katarina.
Kérünk moſt téged Szűzeknek virága, Hogy viſely gondot bűnős ſzolgaidra: Légyen kegyelmes az Iſtennek Fia. Szent Katarina.

Dicsir-

Dicsirteſsék a' mindenható Atya, Dicsirteſsék ő ſzerelmes Szent Fia: Dicsirteſsék a' Sz. Lélek Malaſztya. Szent Katarina. Amen.

DE SANCTA CATHARINA.

Nota: *Mittitur ad Virginem.*

CAſtitatis lilium Sancta Catharina, Illuſtrata nimium gratia divina: Convertit Porphirium ducem cum Regina, Trahitur ad Martyrium hora matutina.
Ad duellum ducitur Virgo præparata, Hora prima coelitùs multum confortata: Nam traxit Philoſophos doctrinâ dotata, Numen verum prædicans ad regna beata.
Adeſt hora tertia Fano incenſorum, Cæſarem redarguit de cultu Deorum: Opprimit per Logicam Doctores aſtrorum, Ducit ad notitiam Regis Angelorum.
Hinc furit Maxentius frendens in puellam, Hora ſexta præcipit ducere tenellam: Tormentorum genera parat propter illam, Fulmen Coelo labitur, Rota dat favillam.
Mittitur ad carcerem Virgo flagellata, Dat cervicem jugulo Sponſa Chriſti grata: Angelis aſtantibus citò eſt ablata, Sacro tandem munere felix illuſtrata.
Jubar ſplendidiſſimum Sancta Catharina, Eſt ſecuta Dominum hora veſpertina: In ſignum veridicum quòd ſit hæc divina, Lac purum pro ſangvine dat Coeli Regina.
Hora completorii corpus tumulatur, Angelorum manibus in Syna portatur: De oſſibus oleum & nunc uſque datur, Hâc medela langvidis morbus effugatur.
Has horas canonicas cum devotione, Tibi Virgo Nobilis piâ ratione, Recitavi: mihi ſis præſens in agone, Et poſt mortem collocer in Coeli Sione. Amen.

MAS, SZENT KATALIN SZŰZRŐL.

SZűz támada, pogány népnek nemzetiből, nemzetiből: Szűz Szent Catharina, Coſtus-nevű Király véréből. Szűz Szent Catharina, Coſtus-nevű Király véréből.

Mi dicsirjük ez Leánynak Szentségét, Szentségét: Szűz Sz Katalinnak mert érezzük Szent segitségét. Szűz &c.

Erős Hitben vólt Szűz Szent Catharina, Szent Catharina: Istenben erős vala, Maxentiust nem féli vala. Istenben &c.

Maxentius hagyá hogy pogány bölcsek, hogy pogány bölcsek: E' Szűz meg-győzésére Országából öszve-gyűllyenek. E' Szűz &c.

De midőn e' Szűzzel vetekednének, vetekednének: Minnyájan e' Szent Szűztől a' bölcsek meg-győzettetének. Minnyájan &c.

Maxentius szólla a' Doctoroknak, a' Doctoroknak: Mi dolog, hogy engedtek az egy Leány tudományának. Mi dolog &c.

Maxentius hagyá a' Doctorokat, a' Doctorokat: Tűzben meg-égettetni, mint Hitekben meg-változókat. Tűzben &c.

Es a' Szent Szűzet kerékre itílé, itílé: De Szűz imádságára Mennyei tűz azt meg-emésztè. De &c.

Haragjában Szűznek fejét véteté, fejét véteté: De Isten Angyalokkal Sinai hegyen el-temetteté. De &c.

Catharina Doctoroknak győzője, győzője: Kérünk téged, mint Szűzet, légy tisztaságunknak őrzője. Kérünk téged, mint Szűzet, légy tisztaságunknak őrzője. Amen.

SZENT BORBALA SZŰZRŐL.

Nota: Drága dolog az Ur Istent dicsirni, &c.

DRága szinben öltözött Meny-asszonyság, Több jószágok-közt, a' lelki tisztaság: Nem ér azzal semmi földi gazdagság, Mert Világon ez második Angyalság.

A' szépségnek ő első hely-tartója, Szeretetnek titok tanács-adója: Alázatosságnak gyöngy koszorúja, Szemérmetességnek koronázója.

Es a' szivnek fényes gyertya-tartója, Az elménck égő-világ hozója: Isteni látásnak kapu nyitója, Mennyei titkoknak mutogatója.

Ez ám a' buzgóságot fel-gyúlasztya, Szeretettel magát egybe-kapcsollya: Angyalokhoz barátságát foglallya, Halhatatlanság czimerét meg-tartya. Az Evá-

Az Evának almáját nem kóstolta, Aratlanság ruháját éppen tartya: Magát Isten szerelmében nyugottya, Es Sz. Fiát ölében ápolgattya.

Ez a' Lelcknek leg-szebb ékessége, öltözetinek drágább fényessége: Kinek szeplőtelen szép fejérsége, Mint ki-nyílt liliomnak gyengesége.

Enek színit látta-meg Sz. Borbála, Kinek fel-gerjedett kivánságára: Ezt öltözte-fel hamar ő magára, Tekintvén annak drága jutalmára.

Ebben sietett a' Mártyromságra, Rósa színű, szép piros vér-ontásra: Hogy hamarébb meheſſen Aszszonyságra, A' Christushoz örökös házasságra.

Senki Menyországban bé-nem vitetett, Ki ez tisztaságban nem öltöztetett: Mert Istentől a' nélkül meg-vettetett, Mint a' bolond Szűzekben jelentetett.

A' tisztaságnak az Isten állattya, Kitől terjed annak szép ágazattya: Mint a' Nap súgárin, minden láthattya, Ki a' szemnek a' Napot meg-mutattya.

Minden ember hát Christus szavát hallya, A' ki magát jó jegyesének vallya: Mert a' tiszta szivet bóldognak mondgya, Mely-által minden az Istent meg-láttya.

Hallyad azért tisztaság követője, Ki a' Christusnak vagy szép szeretője: Ihon az ő jegy-ruha öltözője, Kinek Menyben kész már a' menyegzője.

Le-ült Sz. Borbála már vacsorához, Az örök-élet nagy lakodalmához: Sies tehát hamar oda udvarhoz, A' Krisztusnak drága szép asztalához.

Hallyad oh te Szűzek felekezete, Kinek tisztaság leg-szebb öltözete: A' Christus azt te-néked készítette, Szép társodat immár hozzá ültette.

De ki véle nével egybe-sérkeztél, Annyival közelebb hozzá illettél: Ha szép ruhájában már fel-öltöztél, Nem szenvedi tőle hogy ki-vetteſsél.

Segitsen Isten minket tisztaságra, Es vigyen-bé az örök bóldogságra, Holott uralkodik ma Sz. Borbála, Angyali fényes karoknak láttára. Amen.

DE SANCTA BARBARA.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

MAtutino tempore Barbara Beata, In obſcuro carcere fuit illuſtrata: Cum Coeleſti lumine quo eſt viſitata, Et à Rege gloriæ ſecum deſponſata.

Hora prima Præſidem ſævus Rex affatur, Ut ad primum lapidem Barbara trahatur: Si verbo & opere Chriſtus non negatur, Natam vult occidere Rex, quod perpetratur.

Virgo ad prætorium hora tertiarum, Ducta; teſtimonium Præſes fert amarum: Contra caſtam filiam Sponſo Coeli charam, Dicens eſſe omnium hanc poenarum dignam.

Hora ſexta corpore Virgo eſt nudata, Rubro fuſo ſangvine nervis flagellata: Cilicino tegmine durè confricata, A Chriſto in carcere plagis eſt ſanata.

Hora nona latera furcis perforantur, Membra ſua tenera lampade cremantur: Os & caput in ea malè malleantur, Mox obtusâ frameâ mammæ amputantur.

Hæc flagellis coeditur veſperarum hora, Per plateas trahitur nuda ſine mora: A Patre occiditur Barbara decora, Stola Dei tegitur ſanè fit decora.

Hora completorii à Rege decolata, Filia Dioſcori fuit tumulata: Et per manus Angeli DEO comportata; Anima Dioſcori igne devorata.

Has horas canonicas Barbara divina, Fero tibi debitas, ut à repentina, Plaga me cuſtodias, atque à rapina, Dæmonis me protegas, & Coelum propina. Amen.

MAS.

Nota; *O glorioſa Domina, &c.*

IDvez-légy Szűz Szent Borbála, Szűzeſség liliom-ſzála: Piros vérrel feſtet Róſa, Kit Mártyromság meg-moſa.

Idvez-légy minden-képpen ſzép, Edes mézzel folyó ſzép lép: Lelki jókkal ékesült kép, Téged tiſztel Kereſztyén nép.

Idvez-légy Szentség tűkőre, Ur IESUS-nak jegy-gyűrűje: Téged édes ſzerelmére, Bé-vitt kivánt őrömére.

Idvez-

Idvez-légy tiſztaság ſzine, Kiben nincsen bűnnek ſzennye: Reád vigyáz mint Nap-fénye, Az ártatlan Bárány ſzeme.

Idvez-légy Chriſtus Jegyeſſe, Ki-válaſztatott kegyeſſe: Téged bé-vitt kegyelmébe, Mennyei menyegzőjébe.

Idvez-légy gyöngyök ſzépsége, IESUS feje ékeſsége: Mikor el-jút éltünk vége, Légy lelkünknek könnyebsége. Amen.

MAS A' SZENT SZŰZEKRŐL.

Ad notam communem Hymnorum.

MEnyorſzágnak dicső Városa, Ki vagy Szentek lakó háza: UR Iſtennek édes hajléka, Paradicsomnak sátora.

E' Szent Városſt csudálatoſnak, Szent János mondgya drágának: Tűndöklőnek, és csillagzónak, Sz. Dávid mondgya bóldognak.

Ugyan erről Szent Pál-is mondgya, Dicsőſségéről ezt irja: Szem nem látta, fül nem hallotta, Elme-is meg-nem foghattya.

Ez Városban fęlelem nincsen, Ehség, és ſzomjuság nincsen: Fertelmeſség, bú, bánat nincsen, De csak bóldogság: s' az Iſten.

Vigadnak itt a' Szent Angyalok, Őrvendeznek az Apoſtolok: Dicsekednek a' Mártyromok, Özvegyek, s' ſzép Szűz virágok.

Innét Chriſtus Szent irgalmából, Le-ſzálla kegyes vóltából: Szent Attyának akarattyából, Hogy meg-mentsen az átokból.

E' Világon ſokat fárada, Idveſségre útat nyita: Keſerves kínt, halált, kóſtola, Ugy méne-bé Menyorſzágba.

Hallyad immár Urunk ſok Szentit, Halállal ő követőit: Szent Szűzeknek ſok kín-valláſit, Mellyekre az irás tanit.

Első Szent Iſtván meg-őleték, Mert kővel agyon-vereték: Kinek az Eg ottan meg-nyilék, Es Menyégben fel-viteték.

Szent Pétert lábbal fel-feſziték. Szent Pálnak feje véteték. Szent Bertalan merőn nyúzaték. Szent Barrabáſt meg-égeték.

Szent Annoſnak nagy kín-valláſa, Caſpáſiuſtól lőtt vala: Sebes tűzbe vetették vala, Végre fejét vótték vala.

Szent Agatát meg-ſanyargatá, Quirinus: és meg-taglatá: Ló-farkon-is meg-ſzaggattatá, Tőmlőczében hóltig tartatá.
Szent Dorottyát egy kád olajba, Bé-veték; mikor forrana: Ágyba, főbe, ott verték vala, Oſztán fejét vették vala.
Szent Margitot fára függeſztték, Es gyenge teſtét metélék: Tűzzel, vaſſal, kinzák, és győtrék, Végre fegyverrel meg-ölék.
Szent Katalint Chriſtus jegyesét, Coſtuſnak eggyetlen-eggyét: Maxentius Chriſtus Hiti-ért, Meg-ölé: s' ki-ontá vérét.
Szent Barbarát az édes Attya, Dioſcorus meg-kínzatta: Vas-horgokkal tépte, ſzaggatta, s' Fegyverével le-vágatta.
Szent Orſolyát a' több Szűzekkel, Ugy-mint tizen-egy ezerrel: Juliánus ſok vitézivel, Le-vágatá fegyverivel.
Illy nagy ſok kínt, mind a' több Szentek, Mártyromságot ſzenvedtek: Sok Szent Szűzek, és Sz. özvegyek, Kiért meg-is dicsőültek.
A' Szentséges Mártyrok ſzava, Chriſtus eleiben juta: Kik érette ſzenvedtek vala, Es panaſz-képpen igy ſzólla.
Oh ſeregeknek nagy Szent Ura, Hiveknek kegyes páſztora: Az ártatlan vér ki-ontáſra, Ally boſzſzút már; haragodba.
Hallyad immár ſzép feleletit, Chriſtuſnak Szent igiretit: Kedves Szenti keſerűségit, Mint enyhíti-meg kérésit.
En hiveim kik jelen vattok, Kik teſtben már meg-hóltatok: Boſzſzút állok, nyilván tudgyátok, Csak egy kevés időt várok.
Addig velem itt a' Felségben, Örvendgyetek a' dicsőſségben: Cherubimokkal egyetemben, Enekellyetek ſzűntelen.
Avagy még-is mit ohajtotok, E' Világ-ért én máſt adok: Az halálért életet adok, Bánat-ért örömet adok.
Atyátok-ért imé Szent Atyám, Es Anyátok-ért Szent Anyám: Tiétek már fenlő Palotam, Hirvadhatatlan Koronám.
Soha többé immár nem ſirtok, Kínt, és fájdalmat nem láttok: Es ſoha többé meg-nem haltok, örökké velém vigadtok.
Ezt engedgyed kérűnk Ur Iſten, Nékűnk-is élőknek teſtben: Hogy leheſsűnk veled Menyégben, Idvezűlheſsűnk lelkűnkben.

Dicsir-

Dicsirteſsék Atya Ur Iſten, Véle a' Fiú Ur Iſten: Vigaſztaló Szent Lélek Iſten, Moſt, és mind örökké, Amen.

DE SANCTA CLARA ORD. MIN.

Hymnus.

Concinat plebs fidelium, Virginale præconium: Matris Chriſti veſtigium, Et novitatis gaudium.
Pauperum primogenita, Dono Coeleſti prædita: Obtinet ſupra merita, Præmia vitæ reddita.
Novum Sydus emicuit, Candor lucis apparuit: Nam lux quæ lucem influit, Claram clarere voluit.
Claris orta natalibus, Necdùm relictis omnibus: Vacat plenis affectibus, Pietatis operibus.
Sub paupertatis Regula, Patris Franciſci ferula: Clara Chriſti diſcipula, Luce reſperſit ſæcula.
Mundus & caro vincitur, Matri Chriſti connectitur: Chriſto prorsùs innititur, Pauperem pauper ſequitur.
Spretis nativo genere, Carnis, & Mundi fœdere: Clauditur velut carcere, Dives ſuperno munere.
Clauditur velut tumulo, Nequam ſubducta ſæculo: Patet in hoc ergaſtulo, Solùm DEI ſpectaculo.
Tegmina carnis vilia, Urgens famis inedia: Arcta quoque jejunia, Præſtant orandi ſpatia.
Virginis hujus merito, Laus Patri ſit ingenito: Gloria Unigenito, Virtus ſumma Paraclyto. Amen.

AD LAUDES. *Nota eadem.*

O Clara, luce clarior, Lucis æternæ filia: Dies iſta ſolemnior, Tua colit ſolemnia.
Vitæ labentis gaudia, Spernendo, Chriſtum ſequeris: Paſcentem inter lilia, Tuquè cum Chriſto paſceris.

Cuſtos ſacrarum Virginum, Omni virtute prævia: Ducis ad Sponſum Dominum, Puellarum collegia.

Franciſco duce militans, Evincis trina prælia: Carnem namquè ſuppeditas, Mundum, atque Dœmonia.

Jam jam in regno luminum, Patri conregnas filia: Da te ſequentûm agminum, Recta fore veſtigia.

Sit Patri, Nato, Flamini, Decus, honor, & gloria: Nosquè commendent Numini, Sanctæ Claræ ſuffragia. Amen.

HYMNUS DE VIRGINIBUS.

IESU Corona Virginum, Quem Mater illa concipit: Quæ ſola Virgo parturit, Hæc vota clemens accipe.

Qui paſcis inter lilia, Septus choreis Virginum: Sponſas decorans gloria, Sponſisquè reddens præmia.

Quocunque pergis, Virgines, Sequuntur, atque laudibus: Poſt te canentes curſitant, Hymnosquè dulces perſonant.

Te deprecamur largius, Noſtris adauge ſenſibus: Neſcire prorsùs omnia, Corruptionis vulnera.

Laus, honor, virtus, gloria, DEO Patri & Filio: Sancto ſimul Paracleto, In ſæculorum ſæcula. Amen.

HYMNUS IESU CORONA.

Nota: Menyorſzágnak dicső Városa, &c.

IESUS Szűzek Koronája, Kit amaz Anya fogada: Mely a' Szűzeknek virága. Figyelmezz imádságunkra.

Őrvend az Ur Liliom-kőzt, Kit ſzép Szűz ſereg kőrnyűl-vőtt: Fejekben ſzép koronát tőtt, Iſten Fia váltságunk lőtt.

Valahová te menendeſz, Szűzek ſerege zengedez: Semmi bánatot nem érez, Mert IESUS őrőmet ſzerez.

Aldott IESUS téged kérűnk, Adgy ſegitséget mi-nékűnk: Hogy te-ellened ne vétsűnk, Sőt inkább kedvedben legyűnk.

Dicsi-

Dicsiret, és nagy dicsőſség, Atya, Fiúnak tiſzteſség: A' Szent Léleknek egy Felség, Kit áldgyon minden Nemzetség. Amen.

DE VIDUIS HYMNUS.

Nota: *Jeſu Corona Virginum.*

FOrtem virili pectore, Laudemus omnes fœminam: Quæ ſanctitatis gloria, Ubique fulget inclyta.

Hæc Chriſti amore ſaucia, Dùm Mundi amorem noxium, Horreſcit: ad Cœleſtia, Iter peregit arduum.

Carnem domans jejuniis, Dulcique mentem pabulo: Orationis nutriens, Cœli potitur gaudiis.

Rex Chriſte virtus fortium, Qui magna ſolus efficis: Hujus precatu quæſumus, Audi benignus ſupplices.

DEO Patri ſit gloria, Ejusque ſoli Filio: Cum Spiritu Paraclyto, Et nunc, & in perpetuum. Amen.

SZENT MARIA MAGDOLNAROL.

Nota: Bocsáſd-meg Ur Iſten, &c.

OH nagy ſzeretetnek fel-gerjett tüzes lángja, Penitentziának eleven ſzép formája: Kinek ez Világra ſok lelki javára, Ki-terjedett példája.

Oh bóldog eſetnek őrőmre fel-keléſe, Szerencsés véteknek dicsiretre menéſe: Kinek példájából, rút halál torkából, Leſz ſokak kijővéſe.

Hallyátok e' napon új élet reguláját, Idveſségre kezdett bőlcseség oskoláját: A' bűn le-mosáſnak, s' lelki tiſztuláſnak, Tanúllyátok formáját.

Maria Magdolna, meg-tért bűnős ſzemélyből, Sok keſerves könyve csorogván két ſzeméből: Kiált mindeneknek, kik bűnben hevernek, Jaj-ſzóval tellyes ſziből.

Hallyátok-meg ugy-mond, Evának maradéki, Gyarló eſetinek, ſiral-

mas romladéki: Kinek e' Világra terjedtek halálra, Magvának veteményi.

En ti gyarlóságtok romladozott edénye, Es bűnös véretek, magvának veteménye: Ihon reménségre vagyok jó életre, Mint-egy örőm Nap-fénye.

Ki tegnap vétkezvén tudatlan iffiúságból, Es a' földre esvén, emberi gyarlóságból: Ma jó reménséggel, és gyors sietséggel, Fel-kőltem bűn sárából.

Térjetek-meg velem, a' kik el-fordúltatok, Es a' gonoſságra én-velem futottatok: Mert el-jőtt az óra, mellyen már a' jóra, Néktek példát mutatok.

Kik a' setétségben engemet kővettetek, Es a' halál útán, hozzám futva jőttetek: A' világoſságban, velem a' futásban, Jertek már sieſſetek.

Mert én, ki e' Világ kedvére gonoſz lőttem, Teſt akarattyára, szemtelenűl bűnt tőttem: A' Világ láttára, teſt ſanyargatáſra, Ma kemény oſtort vőttem.

Gonoſzúl kereſett javaimat el-hadtam, Bujaságra ſzabott kőntőſimet le-raktam: Világ piaczára, Báál áldozattyára, őrdőgnek viſzſzá-hántam.

Kényes tagaimat, vereség-alá fogtam, Czifrázott fejemet hamuval bé-takartam: Sanyarú igához, kemény gyáſz-ruhához, Már életemet ſzabtam.

Az én Chriſtuſomnak bő kegyelmét ohajtván, Sok ſiralmas ſzókkal előtte le-borúlván: Kőnyvemmel őntőzőm, és hajammal tőrlőm, Szent lábait csókolván.

Hogy a' kit az-előtt haragra gerjeſztettem, Mikor ő láttára a' gonoſzt cselekedtem: Keſerves ſiráſſal, s' sűrű kőny-húlláſſal, Immár meg-engeſztellyem.

Kéſz azért már nékem a' kegyelem az Urnál, Az én idvezitő ſzerelmes IESUS-omnál: Kivel meg-békéltem, s' bocsánatot nyertem, ez nap Szent lábainál.

Meg-

Meg-őleltem őtet erős reménségemmel, Hozzá ragaſzkodtam buzgó ſzeretetemmel: Már el-nem ereſztem, sőt hóltig kővetem, Sanyarú életemmel.

Maradgy-el én-tőlem már Világi rút hivság, Lelkeket prédáló tiſztátalan bujaság: Mert meg-virágozott, s' fejemre ágazott, a' lelki ſzép tiſztaság.

Őrűlly ſzegény lelkem, ki a' fogságban valál, Kinek már kinokat kéſzitétt vólt a' halál: Mert bűn-bocsánatról, s' az irgalmaſságról, Ma kegyes válaſzt hallál.

Kőveſſetek engem, tehát oh bűnős népek, Kik a' meg-térésben utánnam ſirva néztek: Semmit ne fęllyetek, hozzám ſieſſetek, Bizony kegyelmet véſztek.

Enekellyűnk Menyben a' mi jó Iſtenűnknek, Ki kegyelmet igér ſzegény bűnős lelkűnknek: Adaſsék dicsőſség, hálá-adás, tiſztteſség, Őrőkké Szent nevének. Amen.

DE SANCTA MARIA MAGDOLNA PROSA.

Nota: Fel-támada mi Urunk &c.

IESU vena veniæ, Magdalenam reſpice: Poſt lapſum laſciviæ, Spretâ carnis carie. O Magdalena.

IESU coram pedibus, Jacens: hos mœroribus: Undans, mundans roribus, Morum floret floribus. O Magdalena.

Rorat, plorans jugiter, Oſculatur dulciter: Amplexatur ſvaviter, IESU hæret firmiter. O Magdalena.

Lavat, tergit crinibus, Ungit aromatibus: Ejus hærens greſſibus, Virtutum odoribus. O Magdalena.

Facta mox Apoſtola, Fragrat velut viola: IESUM audit ſedula, Humilis diſcipula. O Magdalena.

Chriſtum vinctum ſociat, Chriſti crux hanc cruciat: Reſurgentem nunciat, Cùm IESUM aſpiciat. O Magdalena.

Per hanc pœnitentiæ, Formam, ſpem clementiæ: Jam conſortem gloriæ, Quæſumus te Domine. O Magdalena.

Nos

Nos emundes maculis, Sertes vitæ floſculis: Dùm benignè conſpicis, Locemur in Cœlicis. O Magdalena. Amen.

MAS AZONROL.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

DIcsőſséges Iſten, életnek kút-feje, Az őrők-életnek te vagy ſzép gyűmőlcse: Es a' mi lelkűnknek buzgó ſzeretője, Tekints reánk Menyből Angyalok őröme.

Te-benned bizóknak te vagy biztatója, Es ſok nyavalyánknak ſzép vigaſztalója: Őzvegyek, árváknak kegyes táplálója, Emberi Nemzetnek gondviſelő Attya.

Gyarló bűnősőknek te vagy orvoſsága, Es az el-eſteknek nagy erős gyámola: Légy kegyelmes kérűnk Menynek főldnek Ura, Az egéſz Világnak hatalmas Királlya.

Mellyért mind őrőkké dicsirjűnk, s' áldhaſſunk, A' Szent Angyalokkal fel-magaſztalhaſſunk: Dicső Mártyrokkal téged imádhaſſunk, Miként Szent Magdolna néked ſzolgálhaſſunk.

Ki olly rettenetes, ſzámtalan bűnőkben, Ferteződőtt vala halálos ſebekben: Nem vólt foglalatos az élő Iſtenben, Hanem el-merűlt vólt Világ tengerében.

De mikoron hallá, Chriſtus el-jőtt vólna, Es penitentziát bűnősőknek hadna: Meg-tére magában Maria Magdolna, Mert ſok bünnel Iſtent meg-bántotta vala.

Kéſedelem-nélkűl a' Chriſtushoz méne, Bűneiről hogy ott bocsánatot nyerne: Urunk lábaihoz ottan esék térdre, Hogy bűnős lelkének orvoſságot lelne.

Lábait Urunknak kezdé csókolgatni, Kőny-húllatáſival kezdé ott őntőzni: Fejének hajával viſzont tőrőlgetni, Es drága kenettel Szent lábait kenni.

Irgalmas ſzemével az Ur hogy meg-nézte, Maria Magdolnát bűnét meg-engette: Magdolna-is vétkét mindenkor könyvezte, Ur IESUS-t ſzerette, s' mind hóltig kővette.

Ennek

Ennek és Mártának az ő kéréſekre, Az Ur Chriſtus IESUS ſzép könyőrgéſekre: Fel-támaſztá Lázárt és hozá életre, Noha ſenyvedvé vólt koporsóban teſte.

Ki Maximinuſſal, Lázárral, Martával, Tengeren eveze eggyűtt Marcellával: Es Maſsiliában Iſten hatalmával, Menének: s' Chriſtuſnak tőbb Tanitványival.

Es annak-utánna méne egy barlangban, Harmincz eſztendeig nagy ſanyarúságban: Hol penitentziát tarta; nagy bánatban, Bűneit ſiratván, élt csak a' Chriſtusban.

Elete határa mikor el-jőtt vala, Szent Maximinushoz el-vitetett vala: Urunknak Szent Teſtét, s' Vérét vőtte vala, Az-után Urunkban ott el-nyugott vala.

Szent emlekezetit Anya-ſzent-egyházban, Igy hagyá; bizonnyal az egéſz Világban: Elete-fottáig maradt a' Chriſtusban, Kiért moſt őrvendez ſényes bóldogságban. Amen.

DE SANCTA ANNA, MATRE B. V. MARIÆ. PROSA.

AVe Mater glorioſa, Paradyſi vernans Roſa, Mater Matris gratiæ.
Ave Mater, pulchra tota, Dulcis, mitis, & devota, Mater Jeſu Mariæ.
Anna pia Mater gaude, Omni ſemper digna laude, Mater tantæ filiæ.
Anna rectè nuncuparis, Quia gratioſam paris, Matrem omnis gratiæ.
Anna parit tres Marias, Quarum primam Iſaias, Prædixit divinitùs.
Virgam florem productùram, Virginemq; parituram, Dono Sancti Spiritûs.
Hæc eſt radix, Anna pia, Virga florens eſt Maria, Chriſtus flos eſt inclytus.
Anna Stellam matutinam, Stellam maris, & Reginam, Peperit ſalubrius.
Salve Mater Matris Chriſti, Quæ jam felix aſcendiſti, Jubilans in æthera.
Iter para nobis tutum, Ut in Domini virtutum, Collocemur dextera. Amen.

SZENT ERSEBETH ASZSZONYROL.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

ATya Ur Iſtennek ſzerelmes Szent Fia, Ki vagy ſzegényeknek gondviſelő Attya: Őzvegyek, árvának kegyes táplálója, Hozzád kiáltóknak légy meg-halgatója.

Engedgyed Szent Atyánk; ſzerelmeddel égjünk, Szüntelen te-néked ſzivből kedveskedgyünk: Es irgalmaſságot minnyájan kövesſünk, Parancsolatidnak eleget teheſsünk.

Miként Szent Ersébet te-néked ſzolgála, Parancsolatidban igazán eljára: Kinek Szent innepét Kereſztyénség hallya, Es e' mái-napon nagy örömmel tartya.

Ki gyermekségétől-fogva, az Iſtennek, Szolgála ſzüntelen, édes Meſterének: Szép áhitatoſsággal példa vólt mindennek, Mint kellyen keresni úttyát idveſségnek.

Kegyes, és irgalmas Szent Ersébet vala, Iſteni ſélelem ő-benne nagy vala: Gyámoltalanokon ſzánakodik vala, Iſten-ért mindennek adakozik vala.

Ura hólta-után ſzegényeket gyüjte, Es ſok betegeket, Szent Ersébet ſzerze: Kiknek Iſpotályban gondgyokat viſelte, Iſten-ért ezeket táplálván éltette.

Ott minden jóſzágát a' nyomorúltakra, Iſten-ért; jó ſzivel özvegyek, árvákra, El-költé: mind éppen, nyomorúlt kórokra, Szegény, ſzükölködő, gyámoltalanokra.

Igy vévé ő azért a' dicső Koronát, Sok fáratságának érdemes jutalmát: Az örök-életnek, áldott bóldogságát, Iſtentől nékie kéſzített Koronát. Amen.

MAS, UGYAN SZENT ERSEBETRŐL.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Aſzſzonya.

MAgyar-Orſzág ſzép Nemes Csillaga, Aſzſzonyi-rend, tiſzteletes taga: Szent Ersébet; András Király Leánya, Ki, ſzentséggel hamar kezet foga.

Királyoknak nevezetes neme, Erkölcsöknek tündöklő gyöngy-ſzeme: Kinek gazdag árra, és érdeme, Szent Ersébet Chriſtuſnak jegyeſe.

Ez a' teſtben, bünnek fog-házában, Elt a' lélek nagy ſzabadságában: Dicsőſségnek magas pompájában, Ült: ſzegénység el-vetett ruhában. A' kevélység fel-emelt tornyában, Gyönyörüség ſzép arany tollában: Mint a' sárnak fekete porában, Elt: nagy ſzelíd alázatoſságban.

Bölcseségnek ez gazdag tár-háza, Uraságát Chriſtus-ért el-hadta: Mint hivságot lábával tapodta, Dicsőſséggel ſénlik koronája.

Két kezét a' nagy múnkára adta, Ujjaival az orsót forgatta: Szegényeknek ajtaját meg-nyitta, Ehezőknek kenyerét nyújtotta.

Meg-iratott már nagy bóldogsága, Hirdettetik ſzép bölcs okoſsága: Soha nem fogy-el, ő gazdagsága, Mert Mennyégben vagyon Aſzſzonysága.

Aſzſzonyoknak ez bölcs tanítója, Özvegyeknek jó út-mutatója: Leányoknak nagy példa-adója, Mint legyenek kéncsek takarója.

Orſzágunknak drága ſzép plántája, Őſeinknek édes unokája: Nemzetinknek ſényes Koronája, Szent Hitünknek gyümölcsös ſzép ága.

Dicsekedgyünk illy fő Nemzetünkel, Szent Ersébet, tündöklő Szentünkel: Kit kövesſünk bizváſt életünkel, Hogy ő véle, éllyünk Iſtenünkel.

Dicsirteſsék Menyben az Iſtenség, Szent Háromságban egyenlő Szentség: Kit illet az hatalom, és Felség, Földön, Mennyen egyenlő tiſzteſség. Amen.

DE ANGELIS.

A' SZENT ANGYALOKROL.

Nota: Menyországnak dicső Városa.

VR Isten téged dicsirünk, Es nyilván hálákat adunk: Te Szentséges Angyalid-ért, Széked-előtt udvarlók-ért.
Tündöklenek, és fénlenek, Te Szent személyedre néznek: mindenben szódat halgattyák, Es bőlcseségeddel rakvák.
Nem nyugosznak, sem alusznak, Hanem mind arra vigyáznak: Hogy te-néked szolgállyanak, Es a' te kicsiny nyájadnak.
A' régi dühös ellenség, Gyülöli, s' irigységgel ég: Csak az után leseskedik, Te néped hogy el-oszollyék.
Nem hever azért, sem nyugszik, Sij, rij, mint Crocodilus gyik: Kereng, forog, tört, s' hálót vét, Hogy rontsa Christus seregét.
Vigyáz az Angyali sereg, Ki Ur Christus után leveg: Te népedet takargattya, s' ördög alnokságát rontya.
Szent Daniel példánk ebben, Oroszlánok-kőzt veremben: Ekképpen a' nagy jámbor Lót, Angyal-által szabadúlt vólt.
Az égő kemencze tüze, Nem árthata, de kedveze: Három iffiaknak nagy langban, Az Angyal meg-tartá abban.
Ez mái nap-is Ur Isten, Igy őrizsz sok veszély-ellen: Altala Szent Angyalidnak, A' kik őrzőül adatnak.
Azért Ur Isten dicsirünk, Es méltán hálákat adunk: Mint az Angyali sok sereg, Téged dicsirni nem szünt-meg.
Kérünk-is Uram tégedet, Mindenkor készen tarts őket: Hogy óltalmazzák népedet, Kik becsüllik Szent nevedet.

A' M E N.

DE

DE SANCTO MICHAELE ARCHANGELO.

Hymnus.

Tibi Christe splendor Patris, Vita, virtus, cordium, In conspectu Angelorum Votis, voce Psallimus, Alternantes concrepando, Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes, Omnes Cœli milites; Sed præcipuè primatem, Cœlestis exercitûs, Michaelem in virtute, Conterentem Zabulum.

Quo custode procul pelle, Rex Christe piissime, Omne nefas inimici, Mundo corde, & corpore, Paradiso redde tuo, Nos sola clementia.

Gloriam Patri melodis, Personemus vocibus; Gloriam Christo canamus, Gloriam Paraclyto, Qui trinus & unus Deus, Extat ante sæcula. Amen.

AD LAUDES.

Nota: *O Pater Sancte.*

CHriste Sanctorum decus Angelorum, Rector humani generis & auctor: Nobis æternum tribue benignus, Scandere Coelum.

Angelum pacis, Michaël ad istam, Coelitus mitti rogitamus aulam: Nobis ut crebrò veniente crescant, Prospera cuncta.

Angelus fortis Gabriël, ut hostem, Pellat antiquum, volitet ab alto: Sæpiùs Templum veniens ad istud, Visere nostrum.

Angelum nobis medicum salutis, Mitte de Coelis Raphaël, ut omnes Sanet ægrotos, pariterquè nostros, Dirigat actus.

Hinc DEI nostri Genitrix MARIA, Totus & nobis Chorus Angelorum: Semper assistat, simul & beata, Concio tota.

Præstet hoc nobis Deitas beata, Patris, ac Nati, pariterquè Sancti, Spiritûs: cujus reboat in omni, Gloria Mundo. Amen.

Christe Sanctorum. Nota eadem.

CHristus, Szenteknek, s' Angyaloknak Ura, Menynek, és földnek Teremtő Királlya: Te népeidnek légy óltalmazója, Menyország úttya.

Mihály Arkangyalt el-küldgyed mi-nékünk, Engedelmedből látogassón bennünk: Es békeséget szerezzen közöttünk, Hogy el-ne veszszünk.

Gábriël Angyalt, erősség Angyalát, Bocsásd el nékünk ellenség rontóját: Hogy látogassa Istennek Szent házát, Drága Templomát.

Raphaël Angyalt, idvesség orvosát, Küld-el mi-hozzánk, lelkünk gyógyítóját: Hogy betegeknek hallya imádságát, Fohászkodását.

Ezekkel eggyütt dicső Szűz MARIA, Es Angyaloknak sokaságú száma: Mellettünk légyen, Szentek társasága, Es Szent óltalma.

Adgyad ezt nékünk Felséges Istenség, Három személyben, ki vagy egy Szent Felség: Tégedet illet Menyben a' tiszteség, Örök dicsősség. Amen.

DE SANCTO MICHAELE ARCHANGELO, PROSA.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem.*

LAus erumpat ex affectu, Chorus psallat in conspectu, Supernorum Civium.
Laus jucunda, laus decora, Quando laudi cum canora, Puritas est cordium.
Michaëlem cuncti laudent, Nec ab hujus se defraudent, Diei lætitia.
Fœlix dies, quâ Sanctorum, Recensetur Angelorum, Solemnis victoria.
Draco vetus extirpatur, Et Draconis effugatur, Inimica legio.
Exturbatus est, turbator, Et projectus accusator, A Cœli fastigio.
Sub tutela Michaëlis, Pax in terra, pax in Cœlis, Laus, & jubilatio.
Cùm sit potens hic virtute, Pro communi stans salute, Triumphans in prælio.
Dùm venerit mortis hora, Michaël, sub tua cura, Nos protinùs recipe.
Ut in Cœlis coronemur, Cum Angelis colletemur. Preces nostras suscipe.

A M E N.

MAS,

MAS, UGYAN SZ. MIHALY ARCHANGYALROL.

Nota propria. Vel: Nagy bánatban Dávid &c.

SZent Mihály Arkangyal, Isten hadnagya, Christusnak választott erős bajnoka: Kinek győzedelmes fel-emelt karja, A' pokolnak erős hadát meg-rontya.

Te vagy a' vitézeknek fő vezére, Kemény hadakozóknak szép tükőre: Kinek ellenségre vont éles tőre, Mindenek-közt első jutalmat nyere.

Te ki a' Luciferrel szemtől-szemben, Kemény viadalt tól, a' magas Menyben: Es az örök kárhozat tömlőczében, Vetéd, és temetéd nagy setétségben.

Te mindenek-előtt egyedül valál, Ki az Isten hűsége-mellé állál: Pártos-ellenségével szembe szállál, Nagy diadalmas nyereséggel járál.

Te az Angyalok-közt, leg-első lőttél, A' ki Urad-mellett zászlót emeltél: Igasság óltalmá-ért fegyvert vőttél, Es mindenek-felett, hirt, nevet nyertél.

Te azért ô dicsősséges Fő-Hadnagy, Ki ellenség-ellen győzedelmes vagy: Isten-előtt jutalmas érdemed nagy, Minket szegény erőtleneket ne hadgy.

Jőj segitségre, könyörgünk mi-nékünk, Mi nagy bátorságos erős vezérünk: Ronts-meg előttünk, álnok ellenségünk, Kik halálra keresik a' mi lelkünk.

Mert te rád bizatott az Ur Istentől, Az egész Keresztyén nép, mindenestől: Oltalmazd-meg a' sok veszedelemtől, Az ördögnek fel-támadt erejétől.

Te légy a' baj-vivóknak éles kardgya, Ki a' kevély ördög nyakát megrontya: A' fęlelmeseknek ügyét forgattya, Es erőtlenségekben igazgattya.

Bátoritsad mi fęlelmes szivünket, Erősitsed lelki harczon kezünket: Vezérellyed jóra mi életünket, Hogy nyerhessük-meg, mi idveségünket.

Dicsir-

Dicsirteſsék az Ur Iſten Menyégben, Légyen áldott Szent neve mindenekben: Kiuralkodik a' nagy dicsőſségben, Egy állatban, és a' három ſzemélyben. Amen.

DE SANCTO ANGELO CUSTODE, HYMNUS.

Nota: *Sanctorum meritis.*

Cuſtodes hominum pſallimus Angelos, Naturæ fragili quos Pater addidit: Coeleſtis comites, inſidiantibus, Ne ſuccumberet hoſtibus.

Nam quòd corruerit proditor Angelus, Conceſſis, meritò pulſus, honoribus: Ardens invidia: pellere nititur, Quos Coelo Deus advocat.

Huc Cuſtos igitur, pervigil advola, Avertens Patria, de tibi credita: Tàm morbos animi, quàm requieſcere, Quidquid non ſinit incolas.

Sanctæ ſit Triadi, laus pia jugitèr, Cujus perpetuò Numine machina: Triplex hæc regitur, cujus in omnia, Regnat Gloriâ ſæcula. Amen.

ALIUS, DE SANCTO ANGELO CUSTODE.

Nota: *Mittitur ad Virginem, &c.*

Tu qui es notitia doctus matutinâ, Quam in verbo conſpicis, aurem nunc inclina: Mentemque illumina Sacra medicinâ, Imple tibi creditum Cœleſti doctrinâ.

Prima norma traditur Amor filialis, Hunc imprime fortitèr, ineſt tibi talis: Servilem mox abjice retrahe à malis, Sic commiſſum reſice, & fove ſub alis.

Tertia petitio, quam tibi præſento, Ut in fide inſtruas me pro fundamento: Intra, extra munias virtutum cremento, A vitiis protegas me omni momento.

Arce quæſo Dæmonem, nunc meridianum, Et conſtantèr cohibe diram ejus manum: Subverte inſidias, hoſtemque profanum, Et cadenti porrige citò tuam manum.

Novus ordo muneris ad hoc deputatur, Mentem meam excita torporq́ tollatur: Et ſi caro refugit, ad bonum trahatur, Sic ad vitam dirige, qui flens præſtolatur.

Tu noſti

Tu nôſti veracitèr luce veſpertina, Quæ deſunt utilia, da mihi feſtina: Miniſtrando proſpera, adverſa declina, Hoc tibi officium dat virtus Divina.

Ultimo cùm fuerit hæc vita completa, Confer patrocinium in mortis diæta: Proſtra hoſtem perfidum, mi dulcis Athleta, Teſtis ſis propitius in finali meta.

Eja ergo inclyte claro cerne vultu, Hæc: quæ tibi offero nunc devoto cultu: Fac vivam pacificè, hîc ſine tumultu, Et ubi lætitia eſt absque ſingultu. Amen.

Tu qui es notitia. Nota eadem.

IStennek hű ſzolgája, őriző Szent Angyal, Kérűnk könyörgésűnket hald-meg hamarsággal: Elménket tellyeſits-bé a' Szent orvoſsággal, Tőlts-bé reád bizottat égi tudománnyal.

Fiúi ſzeretetre gerjeſzſzed elmémet, Ezt önts belém erőſſen, s' Iſteni ſęlelmet: Mellettem légy Szent Angyal, s' veſſek bűnnek véget, Kit rád biztak oktaſſad, ſzárnyad-alatt élhet.

Ez a' harmadik kérés kit néked jelentek, Hogy a' Hitben igazgaſs, s' tanits jóra kérlek: Kivűl, belől jósággal fel-ékesűlheſſek, Sieſs, ſegits, óltalmazz, hogy bűnt ne teheſſek.

A' ſivó éh Oroſzlánt, kérlek moſt kergeſd-el, Tartsd-meg őtet, ne ártson nékem hamis kézzel: Forditsd incselkedését, vij mint ellenséggel, Ha meg-eſem, emelly-fel irgalmas kezeddel.

Kilenczed rendi immár munkádnak a' léſzen, Hogy elmémet felſerkents, a' reſtség el-veſzſzen: Ha teſt viſzſzát vonna-is, jóra vezetteſſen, Igy igazits életre, a' ki várja kéſzen.

Te tudod bizonyoſon eſtvéli időben, Mi van hátra, azt nékem addmeg ſietségben: Velem lévén bóldogits, ne hadgy az inségben, Mert Iſten azért küldött, hogy ezt vigyed végben.

Utolſzor midőn léſzen életem múlása, Lelkem te óltalmadat halálakor láſſa: Edes bajnok, előtted ellenség hűlláſa, Légyen, hogy leſz időmnek leg-végső bomláſa.

No tehát szerelmesem tekints vidám szemmel, Ezt, kit néked ajánlok igen buzgó szivel: Engedgyed hogy élhessek örökké békével, Ott a' hol örőm vagyon vig gyönyörüséggel. Amen.

DE SANCTO ANGELO CUSTODE.

Nota: *Mittitur ad Virginem.*

SAlve Custos Angele, Civis Paradysi, Impetra nunc concivi lumen quod amisi: Ut possim patrare hoc quod DEO promisi, Cavere quod displicet suæ Majestati.

Salve Custos Angele, vigil ô fidelis, Jam expulsis tenebris fulget Sol in Cœlis: Peccatorum tenebras torporemque mentis, A me pelle gratiâ Christi miserentis.

Salve Custos Angele, rogo te per IESUM, Ut me in periculis protegas illæsum: Offer preces Domino quas dat cor devotum, Septiformi munere replens illud totum.

Salve Custos Angele, summi Regis miles, Cui omnes Dæmonis machinæ sunt viles: Me quærit ut devoret sicut bene vides, Defende, & protege prout optat fides.

Salve Custos Angele, consolator meus, Hora nona periit pro me Christus IESUS: Pro quo ut alacritèr, fac moriar totus, Et in bonis actibus semper sim devotus.

Salve Custos Angele, dono immortalis, Hæc cùm dies deficit, vitæ corporalis: Fac ut animæ meæ profectus sit talis, Ut in Cœlo gaudeat simul cum beatis.

Salve Custos Angele, Virgini MARIÆ, Me commenda jugitèr meæ Matri piæ: Cor amore saucia, tàm magnæ Reginæ, Ut cum DEO diligam ipsam sine fine.

AMEN.

CAN-

CANTUS
de
TEMPORE.

KÜLÖMB-KÜLÖMB-FELE ENEKEK.

MISSA COMMUNIS.

KYRIE, Magne DEUS potentiæ, liberator hominis transgressoris mandati. Eleison.

CHRISTE, Geniteque culpas Adæ; qui venisti solvere. Eleison.

KYRIE, Cujus natus Emmanuel restauravit: quod Adam primus homo perdidit. Eleison.

Kyrie Magne Deus. Nota eadem.

KYRIE, Nagy hatalmú, örök mindenható Isten; ki könyörülsz az Emberen. Légy irgalmas mi-nékünk.

CHRISTE, Fiú Isten, Adám vétkét, te mosád-el szennyét. Irgalmazz nékünk.

KYRIE, Isten Ember Emmanuel fel-kereste: Adám Atyánk el-veszte. Légy irgalmas mi-nékünk.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

ET in terra pax hominibus, bonæ voluntatis. Laudamus te. cimus te. adoramus te. glorificamus te. Gratias agimus propter magnam gloriam tuam. Domine DEUS, Rex Cœle DEUS Pater omnipotens. Domine Fili unigenite, JESU CHRISTE. Domine DEUS, agnus DEI, Filius Patris. Q tollis peccata Mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata Mundi, su pe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris M nobis. Quoniam tu solus Sanctus. Tu solus Dominus. Tu solu simus JESU Christe. Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris. Am

PROSA DOMINICALIS PER ANNU...

OMnes unâ celebremus, Celebrando honoremus, Christi nunc solemnia.
Ecce dies magnus DEI, Dies summus requiei, Dies est Dominica.
In qua Mundus sumpsit exordium, In qua vita cœpit initium, Hæc est dies.
In qua Christus contrivit inferos, Plasma suum vexit ad superos, Hæc est dies.
In qua pax Apostolis, Datur clausis januis, A divino munere.
In qua Spiritûs Sancti, Sunt gratiâ repleti, Doctores Ecclesiæ.
Est in hac prohibitum, Ne fiat Pontificum, Nisi consecratio.
Ergo debet venerari, Et devotè celebrari, Dies tàm Sanctissima.
Celebrantes veneremur, Et devotè deprecemur, Ut die novissima.
In æterna requie, Nostræ vivant animæ, Redemptoris gratiâ.
Ibi felix qui meretur, Ut cum Christo collocetur, In Cœlesti Patria. Amen.

CREDO IN UNUM DEUM.

PAtrem omnipotentem, factorem Cœli, & terræ, visibilium omnium, & invisibilium. Et in unum Dominum nostrum JESUM Christum, Filium DEI unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia sæcula. DEUM de DEO, Lumen de lumine, DEUM verum de [illegible] vero. Genitum non factum consubstantialem Patri, per [illegible] omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de Cœlis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex MARIA Virgine, & homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato passus, & sepultus est. Et resurrexit tertiâ die, secundum Scripturas. Et ascendit in Cœlum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria, judicare vivos, & mortuos, cujus Regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, Filioque procedit. Qui cum Patre, & Filio simul adoratur, & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas. Et unam Sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma, in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi sæculi. Amen.

SAN-

SANCTUS.

SAnctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.
Pleni sunt Cœli, & terra, gloria tua. Osanna in excelsis.
Benedictus qui venit in nomine Domini. Osanna in excelsis.

AGNUS.

AGnus DEI qui tollis peccata Mundi. Miserere nobis.
Agnus DEI qui tollis peccata Mundi. Miserere nobis.
Agnus DEI qui tollis peccata Mundi. Dona nobis pacem.

MAS. Et in terra pax hominibus.
Nota: *Mittitur ad Virginem.*

DIcsőség az Istennek, Mennyei Felségnek, Békeség, jó-akarat földi embereknek: Mennyen, földön mindenkor téged dicsirjenek, Vigaságos éneket néked szentellyenek.
Téged Uram tisztelünk, téged dicsőitünk, Szivünkből hozzád térünk, s' hálá-adást tészünk: Mert te vagy mi Istenünk, erős Fejedelmünk, Te vagy Mennyei Atyánk, és kedves örömünk.
JESUS Atyának Fia, Szent Isten Báránnya, Ki jövél e' Világra bűnünket mosnia: Tekints alá az Egből bűnös fiaid a, Figyelmezzél kegyessen mi imádságinkra.
Mert te hatalmas Szent vagy, IESUS, és nagy Ur vagy lakozó felséges Isten vagy: A' Szent Lélek Istségben vagy, Kérünk alázatoson, hogy r[illegible]ket e[illegible]
Dicsirtessék az Atya mindenható Isten, Az ő áldott Szent Fi[illegible] lő Felségben: Szent Lélek, Szent Háromság, mind egy tiszteletben; Ki él, és uralkodik mind örökké,
AMEN.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

ET *in terra hominibus, Sancta pax ſit credentibus, Et tibi confitentibus.*
Te, nos Domine laudamus, Benedictionem damus, Et te cuncti adoramus.
Rex, & Pater ingenite, Et Fili unigenite, DEI Patris progenite.
O mi DEUS Agnus DEI, Tollens culpas Mundi rei, Precor miſerere mei.
Qui tollis peccata Mundi, Te rogamus nos immundi, Sine preces ad te fundi.
Quoniam Sanctus vocaris, Cunctis ſolus dominaris, Et tu ſolus exaltaris.
Cum Sancto Spiritu tamen, Tibi canimus hoc Carmen, Qui cum Patre regnas, Amen.

CREDO IN UNUM DEUM.

Nota: *Et in terra hominibus, ut ſupra.*

HIſzek én az egy Iſtenben, Meny, és Föld Teremtőjében, Es mindenek ſzerzőjében.
Es az Ur IESUS Chriſtusban, Iſtennek ő egy Fiában, Világ ſzabaditójában.
Ki az Atyától ſzűletett, Minek-előtte Világ lett, Ez ſoha kezdetet nem vett.
Ki mi-értünk emberek-ért, Es a' mi idveſségünk-ért, El-hagyá Mennyet, a' föld-ért.
Es Szent [illegible] teſtet vőn, Kit MARIA méhében tőn, Onnan [illegible] ember lőn.
[illegible] teſzitteték, Pilátuſtól itélteték, Es koporsóban tétetett harmad napra, A' mint az irás tartotta, s' A' Próféta megmondotta.
A' Mennyekben fel-méne, Attya jobja-felől űle, Kin Menyország meg-őrűle.
Onnan jő az itiletre, Hóltakra, s' elevenekre, Országának nem leſz vége.

Hiſzek

Hiſzek Szent Lélek Iſtenben, Ki, elevenit mindenben, Iſten harmadik ſzemélyben.
Ki Atyától, s' Fiútól jő, s' Azokkal imádtatik ő, Dicsőſségek mind egyenlő.
Apoſtoli Szent-egyházban, Hiſzek Kereſztséget abban, A' bűnők bocsánattyában.
Es hogy teſt földből fel-kellyen, Jobb élet jő, s' ez el-mennyen, Kit engedgyen Iſten, Amen.

MAS CREDO.

Patrem. Nota: *Mittitur ad Virginem, &c.*

HIſzek egy Mindenható Atya Ur Iſtenben, Menynek, földnek, tengernek, bőlcs Teremtőjében: Hiſzek IESUS Chriſtusban, egy igaz Iſtenben, Tellyes Szent Háromságnak máſik ſzeméllyében.
Kit az Atya Iſten ſzűlt, időknek-előtte, Es ő-véle mindenkor egy vólt terméſzetbe: Ő-általa mindenek lőttek teremtésbe, Igaz Iſtent érettünk a' földre küldőtte.
Magas Menyből le-ſzálla mi idveſségünkre, A' mi bűnös-vóltunkat mert nem tekintette: Bóldog Szűz MARIA-t[illegible] teſtesűléſe, A' Szent Lélek Malaſztya kit meg-környekeze.
Pontius Pilátuſtól ám meg-kínoztaték, A' magas kereſzt-fára ottan feſzitteték: Es Szent Lelkét ki-adván földben temetteték, Harmad-nap fel-támada, Egbe emelkedék.
Ül az Atya Iſtennek hatalmas jobjára, A' Szent irás e' dolgot nyilván bizonyíttya: Onnat léſzen jővendő az utólsó napra, Midőn az itiletre Világot ſzólíttya.
Elevenek, és hóltak akkor fel-támadnak, Végső ſententeziára reſzketve halgatnak: Kik e' földön jól éltek, Menyországban jutnak, Iſtentelen gonoſzok Pokolra le-ſzálnak.

Hiſzek

Hiſzek elevenitő Szent Lélek Iſtenben, Ki Atya, és Fiútól ſzármazik kőzinkben: Ezekkel egyetemben vagyon nagy felségben, Ki a' Próféták által, ſzóllott vólt régenten.

Hiſzem a' kőzőnséges Szent gyűlekezetet, Abban lévő nyilván egy igaz Kereſztséget: Bűnűnknek bocsánattyát, a' mint igirtetett, Hogy az-által meg-nyerjűk mi idveſségűnket.

Es várom a' hóltaknak jővendő időben, Ő fel-támadáſokat ugyan ezen teſtben: Hiſzűnk őrők-életet, mely vagyon Menyégben, Kiben hogy réſzűnk legyen, jertek mondgyuk,

A M E N.

NAGY PATREM.

CREDO IN UNUM DEUM.

Organo. Hiſzek egy Mindenható Szent Iſtenben. Meny, és főld Szent Teremtő Iſtenben, ki őrőkké uralkodik Királyi nagy Felségében. Hiſzek áldott IESUS Chriſtusban, mi egy Urunkban, Iſtennek eggyetlen-egy Szent Fiában, kit a' Szent Atya ſzűlt minden időknek előtte, Iſtent igaz Iſtentől, világ világoſságtól, egy igaz Iſtent mindenek váltságában.

Chorus. Iſteni méltósággal terméſzetben Egy az Atyával, mindent teremtet csak egy ſzavával.

Organo. Ki mi-értűnk emberek-ért, és a' mi idveſségűnk-ért, Menyből le-ſzálla nagy kegyelmé-ért.

Chorus. Es meg-teſtesűle Szent Lélek Iſtentől, Szűz MARIA Szent méhéből, teſtet midőn fel-vőn. Pilátuſnak-alatta, fel-feſziték irígységből, kínt és halált ſzenvedvén, el-temetteték Jóſeftől.

Organo. Ottan fel-támada, harmad-nap hogy el-tőlt vólna, a' mint az irás jól bizonyittya. Es Menyégben fel-méne, Szent Attyának jobjára űle, és el-jő az itíletre, az élőket és a' hóltakat hogy ott meg-itillye, Orſzágának nem léſzen vége. Hiſzek Szent Lélek Iſtenben, Urunkban, elevenitőnkben, ki ezektől ſzármazik alá kőzinkben.

Chorus. Mert ez a' ki az Atyával, imádtatik és a' Fiúval, zeng az Eg nagy hatalmával, ez ſzóllot régen a' Profętákkal.

Organo. Es hiſzek az Egy kőzőnséges, és az Apoſtoli Szent-egyházban, hiſzek egy kereſztséget abban, rút bűneinknek bocsánattyában. Hittel vallom a' meg-hólt teſteknek fel-támadáſát.

s' A' bóldog Iſtennek Szent Orſzágát.

A M E N.

PETSI PATREM.

A' Szűz MARIA Innepire, és egyébkor-is.

Organo. HIszek egy Mindenható Istenben. Menynek, és földnek Teremtőjében, minden állatoknak hatalmas rendelőjében, ki örökkön örökké él Királyi nagy Felségében. Hiszek Christusban, mi egy Urunkban, az áldott IESUS-ban, Istennek eggyetlen-egy áldott Szent Fiában: kit az Atya Isten szűlt mindeneknek nagy váltságában.

Chorus. Igaz Szent Isten igaz Istentől, világosság szép fényességtől, szűlettetett az Atya Istentől, természetben hozzá hasonló végetlenűl, a' ki-által mindenek lőttek az ő rendeléséből.

Organo. Ki mi-értünk bűnös emberek-ért, és a' mi drága idvességünkért, Menyből le-szálla hozzánk kegyelmességé-ért, és meg-testesűle a' Szent Léleknek szerelmé-ért.

Chorus. Szűz MARIA-tól Szent testet fel-vőn; a' midőn emberré lőn. Pontius és Pilátus a' magas kereszre fel-tőn: kínt, és halált szenvedvén, dicsőséges temetése lőn.

Organo. Ottan harmad-napon ő fel-támada, a' mint az irás mondgya, és fel-méne Mennyeknek Szent Országában: űl az Atya Istennek hatalmas erős Szent jobjára. Ismég el-jövendő az itíletre, sentencziát mondgyon mindenre, Országának soha nem lesz vége. Hiszek az elevenitő Szent Lélek Ur Istenben, ki Atyától, és Fiútól származik minden időben.

Chorus. Mert ez a' ki az Atya Istennel, méltán tiszteltetik a' Fiú Istennel, mint a' Prophéták ezt meg-irták élő nyelvekkel: minden időben hiszem a' közönséges Apostoli gyülekezettel.

Organo. Vallom mindenkor a' kereszteséget, kit a' Christus szerzett, mellyel bűneinknek bocsánattya engettetett. Es várom az hóltaknak testben viszont elevenségeket. Es a' jövendő bóldog életet. Amen.

CUN-

CUNCTIPOTENS.

Organo. HIszek egy Atya Istenben, Menynek, Földnek Teremtőjében, minden állatoknak Szent rendelőjében, ki örökkön örökké él Királyi Felségben. Hiszek áldott JESUS Christusban, mi egy Urunkban, Istennek eggyetlen-egy Szent Fiában, kit az Atya Isten szűlt, mindenek váltságában.

Chorus. Igaz Szent Isten egy igaz Istentől, Felséges Ur, Felségtől, világosság szép fényességtől, származott az Atya kebeléből, természetben véle egy vólt vég-nélkül: és ő-általa mindenek, kik élnek, lőttek az ő rendeléséből.

Organo. Ki mi-értünk emberek-ért, és a' mi szép idvességünk-ért, Menyből le-szálla kegyelmességé-ért, és meg-testesűle Szent Lélek szerelmé-ért.

Chorus. Szűz MARIA-tól szűzen Szent testet vőn, midőn értünk hogy ember lőn, bűneink-ért eleget tőn: kit Pilátus Pontius a' kereszre fel-tőn, kínt és halált szenvedvén, díszes temetése lőn.

Organo. De harmad-napon fel-támada, a' mint az irás-is tartya: Es fel-méne magas Menyországban, űl Atya Istennek az ő jobjára. Ismég el-jövendő az itíletre; sentencziát hogy ott ő mondgyon mindenre, Országának nem lészen vége.

Chorus. Hiszek az áldott Ur Szent Lélek Istenben, mi nagy reménségünkben; mert elevenit mindenben, ki Atyától, és Fiútól származik közinkben, és ezekkel mindenkor vagyon egy tiszteletben, és egyenlő Felségben, a' ki a' Próphéták-által szólt régenten.

Organo. A' közönséges eggyeséget, és az Apostoli gyülekezetet, hiszem mindenkor az egy Kereszteséget, mellyel bűneinknek kegyelmet készített. Es várom az hóltaknak viszontag életeket, s a' jövendő bóldog dicsőséget. Amen.

ADVENTRE-VALO PATREM.

Organo. HIszek egy Atya Istenben, Meny, és Föld Teremtőjében, minden állatoknak Szent rendelőjében, ki örökké él Királyi nagy Felségben. Hiszek áldott JESUS Christusban, mint mi-nékünk kegyelmes Urunkban, Istennek eggyetlen-egy Szent Fiában. Kit az Atya Isten szült, hogy mi-nékünk, lenne mindenben mentségünk. Igaz Szent Istent küldött-le érettünk: hogy Menyországra lenne fényességünk.

Chorus. Származott Atya Istentől, természetben véle egy vólt mind öröktől, ő-általa mindenek lőttek jó kedvéből.

Organo. Ki mi-értünk nyavalyás emberek-ért, és a' mi idvességünk-ért, le-szálla hozzánk a' magas Menyégből, és meg-testesüle Szent Lélek Istentől.

Chorus. Szűz MARIA-tól Szent testet fel-vőn, a' midőn valóságos hogy ember lőn: és bűneink-ért akkor eleget tőn.

Organo. Vallom mindenkor a' Keresztséget, mellyel bűneinknek kegyelmet készítet. Es várom az hóltaknak elevenségeket. Es a' jövendő bóldog életet. Amen.

AD LECTOREM.

ECce, Kegyes Olvasó, ez a' Négy PATREM, a' kikkel itt mi közönségesen szoktunk élni: mellyek noha még eddig Magyar-nyelven nem vóltak; de, hogy a' Kőség inkább meg-értse, ezeket-is Magyarúl forditottam. Azon igyekeztem pedig, hogy a' Rhythmusok formáját meg-tartsam: holott a' Deák PATREM Nótáját, per omnia *meg-tartottam; úgy, hogy a' ki a' régi Deák PATREM Nótáit jól tudgya, Magyarúl ezeket szintén úgy el-mondhattya: mert abban semmit nem külömböztettem;* Contentus *lévén a' mi régi eleink szerzett szép Nótájával.* Légy jó egésségben;

s' élly vélle.

SAN-

SANCTUS.

Nota: Követi vala, népnek &c.

SZent vagy Ur Isten, Szent vagy Ur Isten, Szent vagy nagy Ur Isten: A' ki lakozol a' magas Menyégben.

Mennyei Karok, földi Országok, éppen mind bé-telnek: Dicsőségével Szent Istenségednek.

Aldott vagy Uram, a' ki el-jöttél az Urnak nevében: Dicsirünk téged mind örökké, Amen.

MAS SANCTUS.

Nota: Urnak szolgai.

SZent vagy örökké Atya Ur Isten, a' magas Menyégben: Ki teremtettél, és segitettél, e' nyomorúlt testben.

Szent a' mi Urunk, IESUS Christusunk, kit értünk bocsátál: Hogy vétkeink-ért ne vallanánk kínt, általa meg-váltál.

Szent a' Szent Lélek, kit hiszünk Egynek Atyával, Fiúval: Ki tanit minket, birni az Eget, minden igasággal.

Szentség, dicsőség, légyen tiszteség, a' Szent Háromságnak: Tüle áldomás, tőllünk hál'ádás, csak egy Allattyának. Amen.

AGNUS.

Istennek Szent Báránnya. *ut supra fol. 6.*

MAS. *DE DIVITE ET LAZARO.*

Nota: Jer örvendezzünk &c.

KEresztyén népek, szükség mi-nékünk, Hogy hitünk lévén, irgalmasok legyünk: A' szegényeken hogy könyörüllyünk, Szent Lukács irja, jól rá figyelmezzünk.

Vala egy ember nagy gazdagságban, Öltözik vala biborban, bársonyban: Jól lakik vala Uraságában, Nagy bővőn tőzet vala udvarában.

Chriſtus be-hozá ő példájába, Ennek egy ſzegény vala udvarába:
Lázár ő neve, ki beteg vala, Ajtaja-előtt mint nyomorúlt vala.
Igen nyomorúlt, és ſzegény vala, Mert minden teſte, rút fekélyes vala: Nagy éhség-miatt el-bádgyatt vala, Csak morſalékot enni kíván vala.
Gyakran az iſſiak el-jőnek vala, Maradék levet viſzſzá-hoznak vala:
A' ſzegény Lázárt útállyák vala, Maradék lével arczúl öntik vala.
Emberek-közzül ſenki ő-rajta, Nem könyörüle, reá ſem néz vala:
Hanem az ebek el-jőnek vala, Szegénynek ſebét nyalogattyák vala.
Végre olly igen el-bádgyatt vala, Nagy éhség-miatt el-epedett vala:
Ki miatt ſzegény mihelyt meg-hala, Lelke viteték Iſten Orſzágába.
Rövid idővel ennek-utánna, A' gazdag ember ki jól lakik vala: Végre ennek-is esék halála, Es hólta-után viteték Pokolba.
Gyötrelme néki midőn nagy vólna, Ő két ſzemeit fel-emelte vala:
A' ſzegény Lázárt mindgyárt meg-látta, Hogy Abrahámnak kebelében vólna.
Fel-ſzóval mindgyárt ő fel-kiálta, Az Abrahámot kéri, hogy ne-hadgya: Csak hogy a' Lázárt hozzá bocsáſſa, Hogy újával kínnyát meg-lágyítsa.
Erre Abrahám monda gazdagnak, El-vetted javát az árnyék Világnak: De hogy nem adál ételt Lázárnak, Hadgy békét immár ő nyugodalmának.
Csak emlekezzél jól rá magadban, Mely vigan lakál te Uraságodban: Lázár éhel-hólt te udvarodban, Vigadgyon ő-is már a' bóldogságban.
Ládd-é mi-köztünk mely nagy köz légyen, Hogy innét oda ſenki ne meheſſen: Sem onnét ide ne közelgeſſen, Ezen a' Gazdag ſira nagy erőſſen.
Ezé ſzavát Szent Abrahámhoz, Kéré hogy küldgyön őt attyafiához:

hoz: Ne-ragadgyanak a' gazdagsághoz, Mert a' gazdagság közel jár Pokolhoz.
Késő reménség kínnya Pokolnak, Rövid válaſza lőn erre Gazdagnak: Vagyon Tanító kit halgaſſanak, Mójſes, Próféták, kiktől tanúlhatnak.
Meg-érts magadban ki ezt halgatod, Hogy nem hallottad te azt nem mondhatod: Hogy-ha a' ſzegényt itt meg-útálod, Meg-válik végre mint leſz Sáfárságod.
Ezt a' Szent Ambrus igy magyarázza, A' ſzükölködőt a' ki nem táplállya: Es az éhezőt éhezni hadgya, Lelki gyilkoſnak ezt bizonnyal mondgya.
Szent Dávid Király nyilvábban irja, Hogy csak azokat Iſten meg-halgattya: A' ſzükölködőt a' ki táplállya, Arvát, özvegyet ki nem nyomorgattya.
Példa értelme már elég légyen, Minden kereſztyén hogy ſzegényt ſegéllyen: Hogy Menyorſzágban lakó-helyt végyen, Minden dicsiret az Iſtennek légyen. Amen.

MAS.

Nota: Angyaloknak Nagyságos &c.

FEnyeſséges Menybéli nagy Iſten, Ki lakozol fen a' magas Menyben: Minden állat enged nagy hűségben, Az Angyalok ſzolgálnak ſzüntelen.
Az Egeket csak te-magad bírod, Tüzes-kőved a' földre le-hányod: Csillagoknak ſzámát te jól tudod, Noha mely ſok, de neveken hivod.
Minden Szentek Felséges Királlya, Angyaloknak nagy kegyelmes Ura: Hozzád fogádſz, mint a' kegyes Atya, Fiainak bűnöket bocsáttya.
Széked vagyon magas Menyorſzágban, Fel-rakatván mint tiſzta Kriſtályban: Mindeneket jól látſz e' Világban, Semmi nincsen előtted homályban.

Nagy

Nagy Ur Iſten tégedet ſzolgálunk, Mint Atyánkhoz te-hozzád folyamunk: Tellyes ſzivel tégedet imádunk; Magas Menyben utánnad kiáltunk.

Vigaſztaly-meg nyomorúságinkban, Adgy Szent Lelket, hogy itt e' Világban: Bizhaſſunk Szent irgalmaſságodban, Es bé-mennyűnk őrők bóldogságban. Amen.

M A S.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

NEpeknek ſzól Iſten, kicsinded ſeregem, Senkitől ne-retteg j, légy bátor ſzivedben: A' nagy Ur Iſtennek bízzál beſzédében, Mert igaz mindenkor ő igiretiben.

Szép példák juſſanak azért eſzetekben, Kik régen meg-lőttek az elmúlt időkben: Biztanak Atyátok az élő Iſtenben, Es meg-marattanak az ő hűségekben.

Abrahámnak fiát Isákot meg-tartám, Midőn Attya nékem áldozni akarván: Ragadá ő kardgyát; de ottan nem hagyám, Irgalmaſságommal őt meg-ſzabaditám.

Adék a' Jóſefnek nagy hatalmaſságot, Egyiptom Orſzágban egy nagy Uraságot: Mert én el-vőm rólla akkor a' fogságot, Meg-tartám, és adék néki ſzabadságot.

De mit cselekedtem Jónás Profętával, A' nagy Ninivében lakó Királyokkal: Noha el-akartam nyomni haragommal, De még-is meg-tartám irgalmaſságommal.

E' Világot régen vizzel hogy el-veſztém, Az hitetlen népet akkor elmeritém: Mind-az-által Nóét akkor én meg-mentém, Meg-ſzűnék haragom, s' őtet meg-ſegitém.

Suſannát meg-mentém az hamis Biráktól, Es a' hamiſságban nagy ſok álnokságtól; Hozzám fel-kiálta, ártatlanságából, Es meg-ſzabaditám, véletlen halálból.

A' három iffiakat meg-tartám a' tűzben, Minden bántás-nélkűl égő-kemenczében: Mert meg-iſmérének engemet ſzivekben, Reménségek vala az élő Iſtenben.

Lám

Lám a' Sidókat-is Pharahó kezéből, Régen én ki-hozám kegyetlenségéből: Meg-mentém én őket kemény inségéből, Rabságból, fogságból, égő kemenczéből.

En vagyok az Iſten, népemhez kegyelmes, Kik én-hozzám térnek, igen engedelmes: Es én vagyok az Ur hozzátok figyelmes, Mert az ember nálam drága, és ſzerelmes.

Noha meg-haragſzom, de hozzátok térek, Es a' gonoſság-ért én mindent meg-vetek: Segitséget pedig ſenkitől nem kérek, Mert én vagyok az Ur, és őrökké élek.

Nabugodonozor nagy bűnőkben esék, Noha Király vala, barommá változék: Hozzám fel-kiálta, én reá tekinték, Az ő Uraſága néki meg-adaték.

Daniel Profętát meg-tartottam vala, Oroſzlánok kőzzé hogy vettetett vala: Kegyelmet előttem Daniel nyert vala, Illyen fogságában Habakuk táplállya.

Manaſſes a' bűnről mennyiſzer inteték, De hogy meg-nem tére fogságban viteték: Erős vas-békóban a' Király vereték, Hogy hozzám kiálta, én reá tekinték.

En-hozzám emberek immár meg-térjetek, Noha vétkeztetek, meg-bocsátom néktek: Mert én vagyok az Ur; engem tiſztellyetek, En-tőllem fęllyetek, s' engem kővéſſetek.

Az Meny, és főld, nékem tanú-bizonságom, Hogy mindenek-felett vagyon Uraságom: Mennyen, és a' főldőn vagyon Királyságom, Azonképpen vagyon én hatalmaſságom.

Az Mennyei karok csak én-tőllem fűgnek, Az Arkangyalok-is előttem reſzketnek: Főld, Meny, Pokol, tenger, engemet rettegnek, Es engem halgatnak minden nemzetségek.

Az én nevem alatt tengerek áradnak, Nagy erős kő-ſziklák ſzómra meg-indúlnak: Parancsolván ottan Egek eſsőt adnak, Viſzont ha akarom, nagy habok támadnak.

Az én újaimat tengerig terjeſztem, Es a' ſzéles főldnek határit fel-veſzem: Eget Csillagokkal fel-ékeſitettem, A' Napot, és Hóldot reá helyheztettem.

Jöj-

Jöjjetek én-hozzám, kik bűnösök vattok, Léfzek en ti-nektek kegyelmes Atyátok: Engem tiſztellyetek; én-bennem bizzatok, Hogy örökké velem ti uralkodgyatok.

Kéſzítettem néktek nagy ſzép örökſéget, Drága Menyorſzágban örök békeséget: Kérlek el-hadgyátok az hitetlenséget, Es megtanúllyátok az én Szent igémet. Amen.

MAS.

Nota: Háborúsága Dávid Királynak &c.

NE hadgy el-eſnem felséges Iſten keſerűségemben, Te Szent neved-ért légy ſegitséggel, ne eſſem kétségben: Mert minden-felől látod Ur Iſten vagyok késértetben.

Az irás róllad felséges Iſten bizonnyal azt mondgya, Hogy valakinek te-benned vagyon ſzive bizodalma, A'fęle ember meg-nem ſzégyenűl, mert te vagy óltalma.

Gyermekségemtől-fogván Ur Iſten mind ez ideiglen, Téged hittalak én ſegitségűl minden ſzűkségemben: Moſtan-is nincsen több bizodalmom ſem földön, ſem Menyben.

Bizony nem tudom kihez folyamjam egyébhez náladnál, Mert nincs igaſság, nincs irgalmaſság teremtett-állatnál, Szivem fájdalmit ſenki nem láttya Uram több náladnál.

Akar mint hánnyam veſſem elmémet, felséges Ur Iſten, Ha vigaſztaláſt ſohúlt nem lelek keſerűségemben: Hanem csak benned felséges Iſten, és igiretedben.

Nincsen hiveknek több bizodalmok Ur Iſten náladnál, Valamint győtreſz, ſzabad légy vęle, csak ne haragudgyál, Mint kegyes Atya, fiad meg-dorgáld, csak hogy meg-ne útály.

Csak te Ur Iſten vóltál egyedűl én-nékem gyámolom, Nagy fájdalmimban, és romláſimban, az én vigaſztalóm: Ne hadgy el-eſnem, meg-ſzégyenűlnöm kegyes óltalmazóm.

A' ſzegénységnek nagy késérteti engemet ſzorongat, Nagy kár-valláſnak bánattya izgat, betegſég tántorgat: Mind ezek-ellen csak tőlled várok Ur Iſten óltalmat. Irgal-

Irgalmaſságnak Ura Iſtene, és kegyes kút-feje, Kinek ſzemei e' földre néznek nyomorúlt ſzegényre: Hozzád kiáltok, légy ſegitséggel illy nagy ſzűkségemben.

Mely nagy örömem, és bizodalmom nékem azon vagyon, Hogy igiréted mint drága zállag, én ſzivemben vagyon: Chriſtus IESUS-ért engem meg-halgatſz, azt bizonnyal tudom.

Azért könyörgök Szent Felségednek, mint jó Iſtenemnek, En Teremtőmnek, és Meg-váltómnak, Szent Idvezitőmnek: Hogy légy kegyelmes te Szent Neved-ért az én bűneimnek.

Tudom előtted úgy-mint magamtól bűnös ember vagyok, De Chriſtus IESUS Szent halálá-ért, nálad kedves vagyok: Mert ő-általa te fiad vagyok, örökösöd vagyok.

Jelents-meg hozzám felséges Iſten kegyelmeſségedet, Es végheteten kegyes Atyai te nagy ſzerelmedet: Hogy tellyeſits-bé könyörgéſemet, te igiretedet.

Add-meg Ur Iſten, te Szent Neved-ért, a' mit tőlled kérek, Szent Fiad-által tellyes ſzivemből kiért moſt könyörgök: Mert csak tebenned bizom Ur Iſten míg e' teſtbe élek.

Dicsiret néked Atya Ur Iſten, a' te Szent Fiaddal, Chriſtus IESUSſal, a' Szent Lélekkel mi Vigaſztalónkal: Moſt, és örökké nagy hálá-adás, a' Szent Háromsággal. Amen.

MAS REGI ENEK.

AZ mely embernek jó Hiti vagyon, Annak Szent Lélek ſzivében vagyon, A' Chriſtuſnak-is lakáſa ott vagyon.

Csudálok rajtad te hív Kereſztyén, Mely nagy kegyeſſen hozzá hi Iſten, Szent Fiát adgya te-néked az Iſten.

Ember drága vagy te az Iſtennél, Chriſtus meg-moſa téged vérével, Bizzál ő-hozzá immár te ſziveddel.

De mit kivánnál többet Iſtentől, Nem kéméllé-meg Fiát embertől, Kegyelmeſségét nem túltya ſenkitől.

Bizd a' Chriſtuſra tennen-magadat, Te-veled kőzli irgalmaſságát, Es meg-mutattya néked ő Szent Attyát.
Ki a' Chriſtuſnak Záſzlóját tartya, Nagy háborúság gyakorta bántya, Mert ez Világnak mindenkor azt mondgya.
Őrvendezzetek, és vigadgyatok, Kik a' Chriſtus-ért ſok boſzſzút láttok, Csak az Iſtenhez ti fohászkodgyatok.
Senki igaznak magát ne véllye, Mert bűnből lőttünk minden megértse, Bűnősnek magát hát minden itéllye.
Dicsiret légyen az Ur Iſtennek, Az Atya, Fiú, és Szent Léleknek: Kit, minden Szentek őrőkké dicsirnek. Amen.

MAS.

Nota: Őrűllyetek az Iſtenben, &c.

IStenünkhőz fohászkodgyunk, Könyőrgéſt hozzá bocsáſſunk: Nyavalyánkban fel-kiáltsunk, Szent Felségének igy ſzóllyunk.
Életünk itt e' Világban, Vagyon csak nyomorúságban: A' pogányok birtokában, Im majdan esünk markokban.
Lakó földünkből immáron, El-kergettek már minnyájan: Számtalan népet fogságban, El-bé-vittek Orſzágokban.
Kétségben-is ſokan eſtek, Ezt látván el-ijedtenek: Nem hiſznek igiretednek, Ellene mondtak Hitednek.
Míg felejteſz-el Ur Iſten, Láſs immár hozzánk nagy Iſten: Könyőrűly a' te népeden, Ally boſzſzút ellenségeden.
Engedd a' te jó-vóltodat, Láthaſſuk nagy hatalmadat: Kóſtolhaſſuk irgalmadat, Mutaſd Atyánknak magadat.
Szent igédnek tanitását, Ne vedd-el prédikállását: Hirdetteſſed gazdagságát, Szent Fiadnak igaſságát.
Nevely minket ez életben, Nevednek iſméretiben: Es tarts-meg igaz Hitünkben, Atyafiú ſzeretetben.
Sőt adgy igaz Tanítókat, Minden jóra oktatókat: Kik a' te akaratodat, Hirdeſsék nagy irgalmadat.

Ennyi

Ennyi nagy ſok inségünkben, Vigaſztaly-meg mi ſzivünkben: Csendeſsége mi időnkben, Adgy mind egéſz életünkben.
Tanúlhaſſuk Szent igédet, Nyerheſsük idveſségünket: Ezért Szent Iſtenségednek, Hálát adunk Felségednek.
Hatalmas Atya Ur Iſten, Meg-váltó Fiú Ur Iſten: Vigaſztaló Szent Ur Iſten, Aldaſsék őrőkké, Amen.

MAS.

Nota: Küldeték Szüz Szent &c.

CSak te-benned Ur Iſten vagyon bizodalmunk, Mert ſem Egen, ſem földön nincs több ſegitségünk: Azért halgaſs-meg minket, mert néked könyőrgünk, Tekints-le magas Menyből, és könyőrűly rajtunk.
Légy vezérünk Szent Iſten, és erős Hadnagyunk, Légy kő várunk, s' paiſunk, légy minden óltalmunk: Ne mondgyák azt a' Pogányok, hogy nincsen Iſtenünk, Ne káromlyák Nevedet, boſzſzúságra nékünk.
Oltalmazz-meg moſt minket minden ellenségtől, Támadgy-fel, mert igirted magad ſegitségül: Szabadits-meg Ur Iſten minket az inségből, Dicsirheſsünk mindenkor téged igaz Hitből.
Plántály kőzzénk Ur Iſten igaz ſzeretetet, Hogy végig meg-tarthaſſuk az egy igaz Hitet: Mindenekben be-tőltsük Szent rendeléſedet, Szent Fiad-ért nyerjük-meg mi idveſségünket.
Ezt engedd-meg Ur Iſten, a' te Szent Fiad-ért, Meg-váltó mi Urunk-ért, a' IESUS Chriſtus-ért: Kit bocsátál e' Világra, halálra bűnünk-ért, Es meg-áldál őrőkké minket ő kedvé-ért. Amen.

MAS REGI ENEK.

Nota: Menyből jővők moſt hozzátok, &c.

VR Iſten mely ſokan vannak, Kik engemet háborgatnak: Es mindenkor igyekeznek, Miképpen el-veſztheſſenek.

En pedig egyedül vagyok, Nagy nyavalyámban jajgatok: Minden barátim el-hadnak, Es csak magokra gondolnak

Első ellenség a' Sátán, Ki mint a' fivó Oroszlán: Utánnam jár álnoksággal, Hogy bé-nyellyen éh torkával.

Mindenütt ellenem leſt vét, Hánnya ezer meſterségét: Ha eggyikkel hejában jár, A' máſik-által prédát vár.

Gazdagsággal, dicsőſséggel, Világi gyönyörűséggel: Félelemmel gyakran késért, Hogy elmémben csak nem meg-sért.

Honnan nehéz gondolatban, Lelkem eſik nagy bánatban: Noha nem árthat ezzel-is, Ugyan nem nyughatik még-is.

Második e' csalárd Világ, Ki előttem mint szép zöld ág: Gonoſz példával, intéſſel, Mind csak gonoſzra vezérel.

Moſolyog reám édeſen, Hogy engem hozzá hiteſſen: Es vigyen a' ſzéles útra, Mely mégyen a' rút Pokolra.

Harmad ellenségem rongál, Ki még éjjel-is nálam hál: Sokaſittya nyavalyámat, Gyakran ſzakaſztya álmomat.

Szűntelen int gonoſságra, Lelkemet kiſzti próbára: Az én gyarló terméſzetem, A' kiben én ſzülettettem.

Ur Iſten a' gyors Oroſzlánt, Verd hátra ez dühős Sátánt: Lelki fegyvert adgy kezemben, Ki ellen ſemmit teheſſen.

Ha álnoksággal viſgál-is, Ne ártson nékem azzal-is: Ne rettentsen erejével, Mellyel dühősködik ſzéllyel.

Felséged engem meg-tartson, E' Világ hogy ne árthaſſon: Ne járjak a' teſt kedvére, Sőt nézzek Szent Törvényedre.

Ahoz ſzabjam életemet, Mellyel nyerheſſem kedvedet: Menyben teveled örvendgyek, Es örökké dicsirjelek. Amen.

ANTIPHONA DEVOTA.

FIant Domine oculi tui intendentes, ſuper Regnum iſtud; & ſuper proceres Regni iſtius, Provinciam iſtam, & ſuper populum Chriſtianum. Sapientiam, pacem, charitatem, & omnia quæ nôſti neceſſaria, Clemens & propitius, tribuere digneris. Clemens & propitius, &c.

TE

TE DEUM LAUDAMUS.

Nota: *Ave Domina, fol. 638.*

TEged Ur Iſten, a' nagy Felſégben ſzüntelen dicsirünk: Téged Urunknak, és Szent Atyánknak, mind örökké vallunk.

Mert az Angyalok, és Arkangyalok te-néked ſzolgálnak: Hatalmaſságok ſzüntelen ſzóval tégedet igy áldnak.

Szent vagy Mennyégben, Szent vagy Ur Iſten, ſeregeknek Ura: A' föld, és a' Meny dicsőſségével, Felségednek rakva.

Tégedet áldnak, Apoſtoloknak dicsőſséges Karok: Fel-magaſztalnak a' Profétáknak dicsiretes ſzámok.

Tégedet dicsir, a' ſok Szent Mártyr Szentséges ſerege: Csak tégedet vall Anya-ſzent-egyház, föld kerekségébe.

Mert te vagy Menyben, három ſzemélyben uralkodó Felség: A' Szent Lélekkel, s' Fiú Iſtennel, egy örök idveſſég.

Te vagy Ur Chriſtus, Atya Iſtennek eggyetlen-egy Fia: A' Menyorſzágnak bóldogságának felséges Királlya.

Te nem irtózál, Szűz MARIA-nak méhében bé-ſzállál: Emberinemnek ſzabadságá-ért, kínt, halált kóſtolál.

Te az halálnak mérges fulákját meg-győzéd, és rontád: Es Menyorſzágnak, benned bizóknak, kapuját meg-nyitád.

Menyben fel-menvén, te Szent Atyádnak Jobja-felől ülél: A' míg a' földre, az itíletre mi közinkbe jönél.

Légy ſegitséggel azért könyörgünk, ſzegény ſzolgaidnak: Te Szent Véreddel kiket meg-váltál kezéből Sátánnak.

Légy ſzabadítónk, légy Idvezitönk, felséges Ur Iſten: A' te Szentidnek dicsőſſégének, ſzámlálly ſeregében.

Hogy mi-is téged, mint Iſtenünket napon-ként áldhaſſunk: Es Szent Nevedben, moſt és örökké fel-magaſztalhaſſunk.

Könyörüly rajtunk, könyörüly rajtunk, mi kegyelmes Urunk: Irgalmaſságid, és Szent ſzemeid, legyenek mi-rajtunk.

Te-benned bízunk, kozzád folyamunk, felséges Ur Iſten: A' Sz. Lélekkel, Chriſtus JESVS-ſal, légy óltalmunk, Amen.

MAS

MAS REGI ENEK.
Prédikáczió-előtt.

KÖnyörögjünk az Istennek Szent Lelkének, Bocsássa-ki magas Menyből az ő világát: Vegye-el mi szivünknek minden homályát, Hogy értheßük Istenünknek mindenben akaratyát.

Oh Szent Lélek, árváknak kegyelmes Attya, Szegény gyarló bűnösöknek bátorítója: Hitekben el-esteknek, erős gyámola, Es az ő gyenge Hiteknek, csak te vagy táplálója.

Te vagy a' mi lelkünknek édes vendége, A' mi szomorú szivünknek igaz örőme: Lelki háborúinknak csendesítője, Az örök-életnek bennünk, csak te vagy el-kezdője.

Te tanítád régenten a' Prophétákat, Igazgatád ő nyelveket, és iráſokat: Te tőtted bőlcsé a' Szent Apostolokat, Hogy meg-térítsék te-hozzád, mind e' széles Világot.

Vedd-el a' mi szivünknek hitetlenségét, Világosítsd-meg elménknek nagy setétségét: Ronts-el a' gyűlőlségnek kegyetlenségét, Engedd a' te Szent Hitednek, mindenűtt eggyeſségét.

Válasz minket magadnak élő Templomúl, Vegyed mi könyörgésünket Szent áldozatúl: Vedd-ki mind e' Világot a' kárhozatbúl, Engedgy igaz Hitben-való ki-múlást e' Világbúl.

Dicsirteſél felséges Atya Ur Isten, Légyen áldott a' te neved Fiú Ur Isten: Ezekkel egyetemben Szent Lélek Isten, Maradgyon a' te áldáſod a' te bűnös népeden. Amen.

MAS REGI ENEK.

ADgyunk hálát minnyájan az Atya Ur Istennek, Es mondgyunk dicsiretet mint Teremtő Istenünknek: Ki őszve-gyűjtött most minket, Hogy Innepet szentellyünk, és Szent igéjével éllyünk.

Kegyelmes Atya Isten, te vagy Ur mindeneken, Ki meg-jelented magad itt ez földön Szent igédben: Áldott Szent Fiad által sok csuda-tételedben, mi kegyes Idvezitőnkben.

Légy

Légy kegyelmes mi-nékünk, a' te áldott Fiad-ért, Az Vr JESVS Christus-ért, mi Szentséges Meg-váltónk-ért: Es ne álly boszszút mi-rajtunk, az nagy hitetlenség-ért, fertelmes sok bűneink-ért.

De szentely-meg bennünket: bírj, és segély-meg minket; Gerjezd-fel mi lelkünket, és a' mi gyarló szivünket: Hogy téged meg-ismérhessünk, segitségül hihassunk, néked hálákat adhassunk.

Ennyi sok romlásokban, és sok vér-ontásokban; A' kegyetlen őrdőgnek illyen nagy dühősségében. Tarts-meg a' te Táborodat, és te Szent-egyházadat, a' te gyarló fiaidat.

Világosits-meg minket, a' Szent Lélek Istennel, Hogy mindenkor tündöklyék bennünk az Evangeliom. Es erősits-meg Ur Isten, a' te áldott igéddel, minden tévelygések-ellen.

Igazgassad elmédet, és minden tanúságát. Vezérlyed útát, nyelvét, a' mi lelki Pásztorunknak: Es oktassad elmédeket, a' te Szent beszédedre, figyelmes halgatóinak.

Tarts-meg minden időben minket, az igaz Hitben. Es igaz értelmében a' Szent Evangeliomnak. Légyen foganatos köztünk, a' te kegyes beszéded, és minden jóra intésed.

Hogy sok népek te-hozzád, meg-térjenek bűnökből, Es téged szolgállyanak, az ő szivekből, lelkekből: Hogy mindenek imádgyanak, és téged tisztellyenek, hogy örökké élhessenek. Amen.

PREDIKACZIO VTAN.
Nota: *Kyrie magne Deus.*

EÖrök Atya, mindenható Isten irgalmasságáról: Igyekezzünk hálát adni, mindenkor jó-voltáról.

Hogy mikor az rettenetes utólsó itilet napja, Lészen: adassék mi-nékünk, Menyország boldogsága.

Igasság-szerető Atya, Mindenható Szent Ur Isten: Dicsirettel magasztallyunk, most, és örökké, Amen.

PREDIKACZIO VTAN.

Nota: Hálá-adáſunkban, &c.

ALdott az Ur Iſten, örökké Mennyégben, Ki minket vezérlett ö dicsiretiben: Meg-halgatott minket mi könyörgésünkben, Neve dicsirteſsék örökké Mennyégben.

Erötlenek vagyunk mi terméſzetünkben, Minden romlandóság mi emberségünkben: A' nagy ellenségtöl-való rettegésben, Csak te-tölled várunk óltalmat éltünkben.

Vezérly Uram minket, a' te jó kedvedben, Es igazgaſs minket a' mi életünkben: Eletünknek rendi légyen Szent igidben, Hogy az igaz Hitben maradgyunk végiglen.

Dicsirteſsél Uram, irgalmaſságod-ért, Ki minket kedvelél a' te Szent Fiad-ért: Dicsöſség te-néked Atyai vóltod-ért, A' te Szent Fiadnak vigaſztalásá-ért. Amen.

MAS AZONROL.

Nota: *Kyrie magne Deus.*

AZ Iſtennek Szent igéjét, Kit meg-hallánk, s' dicsiretét: Tartsukmeg ö ſzép intését, Ugy veſzſzük dicsöſségét.

Az Iſtennek Szent Malaſztya, Igy marad rajtunk áldáſa: Ha Szent igének halláſa, Nálunk leſz maradáſa.

Azért Iſtennek ſzerelme, Maradgy ſzivünk kebelébe; Hogy maradgyunk igaz Hitnek, Igaz iſméretibe.

Kérünk téged Szent Ur Iſten, Vigyázz reánk mind ſzüntelen: Szent Malaſztal láſs kegyeſſen, Hogy veled legyünk Menyben.

Dicsirjenek az Angyalok, Mind a' Mennyei Szent Karok: Eg, föld, Nap, Hóld, és Csillagok, Néki áldáſt mondgyatok.

Dicsiret néked Ur Iſten, Ki vagy örök dicsöſségben: Aldaſsál a' nagy Felségben, Moſt, és örökké. Amen.

MAS

MAS AZON NOTARA.

Prédikáczió-után.

ALdgy-meg minket Atya Iſten, Aldgy-meg minket Fiú Iſten: Aldgy-meg Szent Lélek Ur Iſten, Három ſzemélyben egy Iſten.

Atya Iſten, ki Fiadot, Menyböl küldéd, hogy Adámot: Fiaival megváltaná, Es kedvedben viſzſza-hozná.

Fiú Iſten, ki kereſzt-fán, Magadat értünk áldozván: Eleget töl Szent Atyádnak, Véget-vetvén haragjának.

Szent Lélek, ki mind ezekben, Eſzközlöl, s' idveſségünkben: Bóldog Szüznek mert méhében, Öltöztetted Chriſtuſt teſtben.

A' ki fáradsága-után, Attyához menni akarván: Hogy jó-vóltát megmutatná, Szent Teſtét, s' Vérét itt hagyá.

Végre örök bóldogságát, s' Mennyei kincses tár-házát: Igirte ö hiveinek, Kik térdet hajtnak nevének.

Azért Atyának kedvé-ért, Es Fiú engedelmé-ért: A' Szent Lélek ſzerelmé-ért, Légyen dicsiret ezek-ért. Amen.

REGGELI ENEK.

Jam lucis orto ſydere, &c.

Nota: O dicsöült ſzép kincs, &c.

HAjnali Csillagnak, Nap fényeſségének reánk virradásában. Eſtiglen munkánknak, terh-viſelésünknek, erös fáradságában. Légy óltalmunk kérünk, ſegitö Iſtenünk, éltünk táplálásában.

Szitok, feddés, átok, nyelvünket ne-moſſa; Erzékünk zabolázd-meg. Hogy mind látás, hallás, figyelem, vigyázás, tiſztán maradhaſſon-meg. Világ ſzennye, gazza, ſzem, fül öldökléſe, ne undokithaſſon-meg.

Légyen tiſztább hónál, fejérb liliomnál, lelkünknek ö hajléka. Minden rémüléſnek, túnya reſtségeknek, távozzék maradéka. Teſtnek kevélysége, mértékletlensége, rontaſsék-meg, s' birtoka.

Hogy mikor a' Napnak nyugodalmas vólta, ébren talál bennünket, Tiszta, józan élet, erős baj-viváſſal, bátoritsa szivünket. Enekles, dicsiret, néki hálá-adás vigasztallya lelkünket.

Dicsőſség Atyának, s' az ő Szent Fiának: dicsőſség Szent Léleknek. A' három személyben, és egy terméſzetben egy bizony Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben: Dicsőſség az Istennek. Amen.

ESTVELI ENEK.

Te lucis ante terminum, &c.

Nota: Chriſtus ki vagy Nap, és világ.

MIvel már bé-eſtveledet, Kérünk Teremtőnk tégedet: Hozzánk kegyelmeſségedet, Mutaſd, s' ſzokott őrzéſedet. Mutaſd, s' ſzokott őrzéſedet.

Gaz álmok távul eſſenek, Rút látáſink el-veſzſzenek: Sátánok megkőtteſſenek, Hogy teſtünk ne fertezzenek. Hogy &c.

Istennek hív Szent Angyala, Engem ki őrzéſed-alá: Az Ur kegyelmeſségéből, Bizattam Anyám méhéből. Bizattam &c.

Fényeddel éjel látogaſs, Őrizz, vezérely, támogaſs: Hogy őrdőgnek álnoksága, Ne árthaſſon, s' csalárdsága. Ne &c.

Engedd ezt nékünk kegyeſſen, Atya, Fiú, felségeſen: Szent Lélekkel egyetemben, Elvén őrők dicsőſségben. Elvén őrők dicsőſségben. Amen.

MAS AZON NOTARA.

CHriſtus ki vagy Nap, és világ, Minket ſetétségben ne-hadgy: Igaz világoſság te vagy, Kárhozatra mennünk ne-hadgy. Kárhozatra mennünk ne-hagy.

Téged kérünk Szent Ur Isten, Oltalmazz minket ez éjjen: Nyugodalmunk benned légyen, A' mi lelkünk el-ne veſzſzen. A' &c.

Nehéz

Nehéz álom el-ne nyomjon, Az ellenség meg-ne csallyon: Teſtünk hozzá ne hajollyon, Es haragodban ne-hozzon. Es &c.

Mi ſzemeink ha aluſznak, Szivünk reád vigyázzanak: Te hatalmadnak ereje, Légyen hiveknek őrzője. Légyen &c.

Ur Isten hozzád kiáltunk, Légy kegyelmes jó óltalmunk: Őrizz-meg ellenséginktől, Őrdőgnek csalárdságától. Őrdőgnek &c.

Parancsollyad Angyalidnak, Hogy mi-reánk vigyázzanak: A' mi gonoſz ellenségünk, Hogy távúl járjon mi-tőllünk. Hogy &c.

Emlekezzél-meg mi-róllunk, Jól tudod mely gyarlók vagyunk: Kiket meg-váltál véreddel, Ur Isten kérünk ne-hadgy-el. Ur &c.

Dicsőſség légyen Atyának, Ő Szent Fiának Chriſtuſnak: Szent Lélekkel egyetemben, Őrőkkön őrőkké, Amen. Őrőkkön őrőkké, Amen.

MAS.

Nota: Az Ur énnékem őrizö pásztorom.

HAlá tenéked Menybéli Szent Isten, Szent Fiadnak az Chriſtuſnak nevében. Hogy engemet ez éjjel (ez napon) meg-őriztél, minden veſzedelemtől meg-mentettél: Tarts-meg-kérlek ez napon-is (éjjel-is) életem, Bűntől, és minden kártól mentsmeg engem.

Mert Uram én te kezedben ajánlom, Mind teſtem, lelkem, és minden jószágom. A' te Szent Angyalod légyen én-velem, Es ſoha el-ne távozzék én-tőlem. Hogy a' gonoſz Sátánnak ſemmi-képpen, Rajtam ſemmi hatalma ne leheſſen. Amen.

MAS.

ADgyunk hálát az Urnak, mert érdemli, Mert minden gazdagságát velünk közli.

Es mint bő irgalmú, kegyelmes Atya, Fiait teſtben, lélekben megáldgya.

Enekellyűnk ennek egy akarattal, Dicsőſség Atya Iſten Szent Fiaddal.

Ki ételt adtál alkalmas időben, Meg-ruháztál mezitelenségűnkben.

Adgyad, hogy tégedet meg-iſmérheſsűnk, Szent Fiad-által tőlled meg-nyerheſsűnk.

Hogy Szent igéd hirdetteſsék közöttűnk, Hogy éhel meg-ne hallyon a' mi lelkűnk.

Hálát adunk ezek-ért mint Atyánknak, IESUS Chriſtuſnak mi Közben-járónknak.

Szent Lélek Iſtennel egyenlő-képpen, Ki minket vigaſztallyon, mondgyuk, Amen.

MAS.

MOndgyatok dicsiretet, Kereſztyének az Ur Iſtennek: Szentséges tiſzteletet adgyatok ő nevének.

Őrvendgyetek ő-néki, igaz Iſteni fęlelemmel: Mert kőztetek lakozik, az Anya-ſzent-egyházban.

Es meg-elégiti, lelketeket lelki kenyérrel: Bíztató igijével, édes igiretivel.

Szent Uram a' te neved, Szent vagy Uram az magas Menyben: Szent vagy, és rettenetes, minden Nemzetségekben.

Tégedet illet Uram, mi tiſzteletűnk, s' hálá-adáſunk: A' mi gyülekezetűnk, s' Innepi ſzentelésűnk.

Hálá légyen te-néked, hogy meg-jelentéd tennen-magadat: Hogy meg-értettűk Uram, a' te akaratodat.

Dicsiret, és dicsőſség, légyen te-néked a' magas Menyben: Dicsiret, és tiſzteſség, az Anya-ſzent-egyházban.

A M E N.

MAS.

MAS.

Nota: Kőnyőrőgjűnk az Iſtennek Szent &c.

ALázatos ſzivbéli imádságunkal, Edeſséges ſzép Iſteni hálá-adáſſal: Járúllyunk mind fejen-ként egy akarattal, A' felséges Ur Iſtenhez, ki lakik Menyorſzágban.

Igaz Hitnek-általa igy kőnyőrőgjűnk, Mi ſzivűnknek tár-házában, főldre le-eſsűnk: Nagy bizváſt ſzűkségűnkben igy beſzélgeſsűnk, Kivált-képpen bűneink-ért erőſſen eſedezzűnk.

Mert ſok titkos, és nyilván-való vétkekkel, Meg-bántottuk ő felségét, gyarló élettel: Mind tudván, s' tudatlanúl-való eſettel, Tellyes életűnkben-való engedetlenségűnkel.

Mind ezek-ért mondgyuk-el az imádságot, A' mint Urunk IESUS Chriſtus minket tanitott: Hogy mikor meg-kereſsük mi Szent Atyánkot, Szűkségűnkben el-mondani, illyen-képpen tanitott.

Mi Szent Atyánk te, ki vagy a' Menyorſzágban, Szenteltetſsék a' te neved Szent Templomodban: Es jőjjőn Szent Orſzágod imádságunkban, Főldőn, Meñyen akaratod, légyen nagy méltóságban.

Kenyerűnket mindennap adgyad mi-nékűnk, Es bocsáſd-meg vétkeinket fejen-ként nékűnk: Mint mi-is meg-bocsátunk, kik vétnek nékűnk, Es nagy ſokſzor gyarlóságból, kik meg-eſnek ellenűnk.

Ne vigy minket Ur Iſten a' kéſértetben, De ſzabadits a' gonoſztól felséges Iſten: Mert te vagy főldőn, Mennyen az erős Iſten, Téged illet a' dicsiret, moſt, és őrőkké, Amen.

MAS AZON NOTARA.

MIndenható felséges Atya Ur Iſten, Csak te-hozzád fohászkodunk nagy ſzűkségűnkben: Halgaſs-meg moſtan minket kőnyőrgésűnkben, Hogy tégedet dicsirheſsűnk mindenkor életűnkben.

Sok nyavalya, háború vagyon mi-rajtunk, Nagy nyomorúságban imár el-fogyatkozunk: Ha azért nem kőnyőrűlſz Uram mi-rajtunk, A kétségben esés miatt minnyájan el-kárhozunk. Vi-

Vigaſztallyad azért moſt a' mi ſzivünket, Ujítsad-meg a' mi ſzomorodott lelkünket: Tarts-meg a' ſok inségben te ſeregedet, Hogy nagy örömmel veheſsük, te áldott Szent igidet.

Ronts-meg köztünk, Sátánnak ő birodalmát, Az átkozott gyülölségnek nagy diadalmát: Adgyad te Szent Lelkednek vigaſztalását, Hogy mindenkor mi te-róllad teheſsünk igaz valláſt.

Távoztaſs-el mi-tőllünk, minden tévelygéſt, Hirdeſſed igazán köztünk, te Szent igidet: Gyámolítsad Ur Iſten gyenge Hitünket, Engedd hogy meg-iſmérheſsük mi egy Idvezitőnket.

Mi elménket újts-meg te Szent Lelkeddel, Hogy mi te-hozzád bizhaſſunk nagy ſzeretettel: Mindenekkel élheſsünk nagy békeſséggel, Mindent el-is ſzenvedheſsünk jó lelki-iſmérettel.

Prédikáltaſd mi-nékünk áldott Igidet, Melyből nyilván meg-értheſsük idveſségünket: Es csak benned vetheſsük reménségünket, Tarts-meg Uram mind végiglen az igaz Hitben minket.

Nagy dicsiret, és áldás néked adaſsék, Te Szent neved mind az Egig magaſztaltaſsék: Szent Fiad, Szent Lélekkel eggyütt áldaſsék, Az egy Iſten Menyorſzágban örökké tiſztelteſsék. Amen.

M A S.

Nota: O Mennyei nagy bóldogság, &c.

IEr minnyájan Kereſztyének, Enekellyünk Teremtőnknek: Adgyunk hálát Iſtenünknek. Adgyunk hálát Iſtenünknek.

Kik lakozunk Izraëlben, Kereſztyéni eggyeſségben: Az Iſtennek ſeregében. Az &c.

Mert nagy az Urnak Szent neve, Nincs e' Világnak olly helye: Kiben nincsen Szent igéje. Kiben &c.

Nincs ő-hozzá egyenlő már, Mert minden ember halált vár: Örökéle ő-tőle jár. Örök &c.

Uralkodik mindeneken, Mindeneket nagy hirtelen: Szent ſzemei néznek jelen. Szent &c.

E' föld-

E' földről a' ſzegényeket, Fel-véſzen együgyüeket, Es a' hü Kereſztyéneket. Es &c.

Meg-rontya pogány népeket, El-hánnya a' kevélyeket, Kárhozatra hínti őket. Kárhoz: &c.

El-tartya a' ſzegényeket, De a' gazdag főſvényeket, Ehséggel illeti őket. Ehség: &c.

Igaz biró mindenekhez, Hozzá tér, a' könyörgőkhöz, A' meg-térő bűnősökhöz. A' &c.

Példánk erről légyen immár, A' tiz-ezer giráról bár, A' bűnőkről mert ſzámot vár. A' &c.

Könyörgéſſel engeſztellyük, Az adós ſzolgát köveſsük, Le-borúlván őtet kérjük. Le &c.

Irgalmaſságnak kút-feje, Bűnősöknek egy reménye, Atya Iſtennek Igéje. Atya &c.

Jőjjön hozzám, azt kiáltya, A' kin vagyon bűnnek súllya, Meg-könnyebbül annak kínnya. Meg &c.

Dávid, Péter, Szent Magdolna, Mikor keſerveſen ſirna, Vélek lőn Iſten irgalma. Vélek &c.

IESUS Chriſtus ſzelíd Bárány, Bűneinken boſzſzút ne-álly, Szent Atyád-előtt értünk álly. Szent &c.

Légy mi-nékünk Közben-járónk, Szent Atyád-előtt ſzó-ſzóllónk, Es kegyelmes óltalmazónk. Es &c.

Néked adtuk már magunkat, Tőlled várjuk óltalmunkat, Mert rád vőtted nyavalyánkat. Mert &c.

Légyen Chriſtuſnak dicsőſség, Szent Háromságban tiſzteſség, Es mi-nékünk kegyelmeſség. Es mi-nékünk kegyelmeſség. Amen.

M A S.

Nota: Vedd-el Ur Iſten róllunk &c.

MI kegyes Atyánk, kit vallunk Hitünkben, Légy ſegitséggel illy nagy ſzükségünkben: Eppits-meg minket, mi terméſzetünkben, Ki vagy Mennyégben.

A' te Szent neved ſzenteltetſék köztünk, Ne-uralkodgyék hamiſság mi-köztünk: A' te Szent igéd hirdetteſsék köztünk, Hogy el-ne veſzſzünk.

Jöjjön mi közzénk a' te Szent Orſzágod, Csak te birj minket, bűnös fiaidot: Iſmérheſsük-meg a' te Szent Fiadot, Chriſtus Urunkot.

Ne-légyen bennünk ördögnek Orſzága, Ne-birjon minket a' bűnnek ſoksága: Szállyon mi-közzénk Hitnek igaſsága, Meg-tiſztúláſa.

Terméſzetünket ne-hadgyad követnünk, Akaratodat épitsed mi-bennünk: Hogy mindenekben te-néked engedgyünk, Ne-hadgy el-eſnünk.

Mi kenyerünket mindennapit adgyad, Te jó-vóltodból, marhánkat meg-áldgyad: Es mindenekben teſtünket táplállyad, Es óltalmazzad.

Meg-bocsáſd nékünk gonoſz bűneinket, Alnokságinkat, hitetlenségünket: Végy-ki közzülünk minden irigységet, Es gyülölséget.

Es ne-vigy minket, gonoſz kisírtetben, Ne-hadgy el-veſznünk, a' mi bűneinkben: Oltalmazz minket, ne-eſsünk kétségben, ördög kezében.

Szabadits minket, minden ſok gonoſztól, Bűntől, ördögtől, minden álnokságtól: Ellenséginktől, hirtelen haláltól, Es kárhozattól.

Dicsőſség néked Menyben örök Iſten, Ki, mi-hozzánk vagy engedelmeſséggel: Halgaſs-meg minket, itt ez könyörgésben, Aldgy-meg Hitünkben.

Amen.

MAS

MAS REGI ENEK.

VEdd-el Ur Iſten, rólunk haragodat, Es a' te kemény véres oſtorodat: Nagy bűneink-ért mi-reánk ne-ontsad, Boſzſzú-álláſodat.

Ha bűnünk-ſzerint kezdünk mi fizetni, Vereségedet nem álhattya ſenki: Mint e' Világnak elsö veſzedelmi, Nékünk meg-jelenti.

Mire mi-reánk gerjedez haragod, Oh mi Szent Atyánk! rajtunk nagy csapáſod: Kik nem külömbek vagyunk, mint árnyékok, rothadandó porok.

Meg-ferteztettünk Atyánknak vétkével, Gyarló mi lelkünk, teſtünknek ſebével: Mi romláſunkat, nagy veſzedelmünkel, Nézd kegyelmes ſzemmel.

Adgyad mi-nékünk Szent ajándékodat, Iſmérheſsük-meg mi Közben-járónkat: Mert meg-iſmértük mi gonoſságinkat, Vedd-el haragodat.

Ne-hadd el-veſzni illyen nagy múnkáját, Ne-hadd hejában az ö Szent halálát: A' mi Urunknak keſerves nagy kinnyá[illegible] áldozattyát.

Vegye-el rólunk a' mi bűneinket, Es moſogaſſa Vérével vétkünket: Ki az Atyával, és a' Szent Lélekkel, Bizony örök Iſten. Amen.

MAS.

Nota: *Ave fuit, &c.*

A' Ki akar idvezülni, Eletét kell jobbitani: A' Szent Hitet megtanúlni, Es gyümölcsét meg-mutatni.

Kétség-nélkül kárhoztattya, Ki életét nem jobbittya: Ki a' Hitet meg-nem tartya, Es gyümölcsét nem mutattya.

Eletnek meg-jobbitáſa, Szent iginek hallgatáſa: Es ö-néki meg-tartáſa, Szivünkben meg-maradáſa.

A' mely tanít igaz Hitre, Es a' bóldog reménségre: Es a' lelki békeségre, Iſten-béli nagy örömre.

Hittel bizunk egy Istenben, Kit hiszünk három személyben: Atya, Fiú, Szent Lélekben, Meg-foghatatlan Felségben.
Kit hiszünk Atya Istennek, Vallyuk lenni Teremtőnknek: Mindenben segitségünknek, Irgalmas gond-viselőnknek.
IESUS Christus, mi Meg-váltónk, Kárhozattól szabadítónk: Es kegyelmes óltalmazónk, Atya Istennél szó-szóllónk.
A' Szent Lélek bölcs tanitónk, Idvességre igazgatónk: Bánatinkban vigasztalónk, Lelkünkben meg-vídámítónk.
A' ki akar idvezülni, Kell Istenről igy érteni: Allattyában Egynek hinni, Három személyben tisztelni.
Ez Hit kiben uralkodik, A' test-ellen tusakodik: Minden jóra igyekezik, Szent dolgokat cselekeszik.
Kik bűnökben meg-maradnak, A' Szent Hittől el-szakadnak: Kétségnélkül el-kárhoznak, Mert ők ördögnek szolgálnak.
Mindennek kell életében, Meg-maradni igaz Hitben: Atyafiú szeretetben, Hogy legyünk Isten kedvében.
A' kinek légyen tiszteség, Mind örökké nagy dicsőség: Tőle nékünk kegyelmesség, Es Atyai Szent békeség. Amen.

MAS REGI ENEK.

ATya Istennek mi-róllunk nagy gondgya, Meg-tetszik hozzánk; kegyes akarattya: Mint kegyes Atya, fiait nem hadgya, Naponként táplállya.
Lelki kenyérrel kérünk, éltes bennünk, Es ne-hadgy minket, kik hozzád folyamunk: Mert te-általad mi meg-újíttatunk, Vigasztaltatunk.
Kegyes Ur Isten, te vagy Atyánk nékünk, Oltalmad-alá magunkat vetettük: Gond-viselésed, kérünk légyen rajtunk; Minden időben.
Örök dicsőség adatik azoknak, Kik a' Christusban igazán óltatnak: Igaz Hit-által hozzá folyamodnak, Végig maradnak.

Hálá

Hálá te-néked dicső Szent Háromság, Ki bizony Isten, vagy, örök bóldogság: Dicsőség néked Menyben örök Isten, Mind örökké, Amen.

MAS SZEP ENEK.

HAlá-adásunkban róllad emlekezünk, Kegyelmes Istenünk, tégedet tisztelünk: Te nagy jó-vóltod-ért el-fel-magasztalunk, Haszontalan szolgák mert azzal tartozunk.
Hajts-le fűleidet, érts-meg kérésünket, Mi édes Istenünk; ne-nézd bűneinket: Tiszta szivel kérünk; mi könyörgésünket, Vedd hozzád, Ur Isten, esedezésünket.
Gerjezd-fel Igidnek szerelmét lelkünkben, Szent Lélek Istennek Szentségét szivünkben: Adgy igaz értelmet bőséggel elménkben, Téged szolgálhassunk e' földön éltünkben.
Tanúságra erőt, csak te-tőlled kérünk, Kire mi most gyültünk, minnyájan készültünk: Hogy te Istenséged dicsirtessék tőllünk, Engedd Szent Fiad-ért, ezeket mi-nékünk.
Igasságnak Attya, ki lakol Mennyégben, Magad kötelezted Szent igiretedben: Szent Máté könyvének, hatodik részében, Tudgyuk hogy meg-maradsz, örökké ezekben.
Ha ki Szent Országod elősző kereси, A' te beszédedet mindenben becsülli: Vagy testit, vagy lelkit túd tőlled kivánni, Semmiben nem lészen fogyatkozás néki.
Azért gyorsaságot el-kezdett dolgunkban, Végig meg-maradást mi hivatalunkban: Szorgalmatosságot parancsolatodban, Egymás szeretetet, plántály itt magunkban.
Engedd-meg ezeket, Szent Atyánk, Christus-ért, Mi Idvezitőnk-ért, kegyes táplálónk-ért: Ki egy hatalomban Szent Lélek Istennel, Elsz, és uralkodol, dicső Szenteiddel.
A M E N.

MAS REGI ENEK.

EBredgyél-fel Világ bűneidből, Vedd eſzedben magad, a' nagy bűnből: Mellyet néked utólsó idődről, Magyarázott Chriſtus IESUS, itilet napjáról.

Minden iráſok immár bé-töltenek, A' Profeták valamit hirdettek: A' Szent Atyák a' mit reménlettek, Urunk Jeſus Chriſtus-által, véghez vitettenek.

Nem kéſik már az ő el-jövéſe, Közel vagyon e' Világnak vége: Minden dolgoknak már el-jövéſe, Chriſtus Jeſus e' Világra el-jő itilnie.

E' Világnak Iſtentelensége, Az Uraknak nagy kegyetlensége: A' kőſségnek engedetlensége, Jele bizony hogy közel már e' Világnak vége.

Minden rendek vannak bátorságban, Gyönyörködnek csak az álnokságban: Szeretet nincs az Atyafiakban, Es keveſen vannak immár, kik hiſznek Chriſtusban.

Eſznek, iſznak, nagy bátran lakoznak, Menyorſzágról de nem gondolkodnak: El-n landó dolgokban forgódnak, Azt ſem tudgyák, mely órában azoktól meg-válnak.

Siketségre veſznek minden intéſt, Meg-vetettek minden jó rendeléſt: A' tanítók nem látnak épüléſt, Szent irásból mikor téſznek idveſséges intéſt.

Adgyunk hálát az Atya Iſtennek, Véle eggyütt Szent Lélek Iſtennek: Mondgyunk dicsiretet Szent Fiának, Mind örökkön és örökké a' Szent Háromságnak. Amen.

MAS.

EMlekezzél Ur Iſten hiveidről, Kik kiáltunk te-hozzád ſzükségünkben: Viſely gondot nyomorúságinkról, Es örökké-való Szent-egyházadról.

Adgyad

Adgyad nékünk mindenkor életünkben, A' kenyeret, mely vagyon Szent igidben: Kiről ſzóltál, Szent János könyvében, Mellyel élünk örökké életünkben.

Ne-hadgy minket Ur Iſten ſzomjúhoznunk, Az élő-viz adaſsék moſt mi-nékünk: Mely viz-után, ſoha nem ſzomjúzunk, Mert tebenned örökké örvendezünk.

A' kik hallyák Ur Iſten te Nevedet, Itt meg-értik mindenek te kedvedet: Szent Fiad-ért kegyelmeſségedet; Hogy csak közlöd velünk örökségedet.

Adgyad nékünk moſtan te Szent Lelkedet, Ne-halgaſſuk hejában Szent igidet: De tiſztellyük örökké Felségedet, Es dicsirjük örök Iſtenségedet.

Dicsirteſsék az Atya Szent Ur Iſten, Ő Igije áldott Fiú Ur Iſten: Egyetemben Szent Lélek Ur Iſten, Szent Háromság egy bizony örök Iſten. Amen.

MAS.

HAlgaſs-meg minket Ur Iſten, Tekints reánk Uram Iſten: Nehadgy-el minket inségünkben. Halgaſs-meg minket Uram Iſten.

Aldgy-meg minket népeidet, Oltalmazzad ſeregedet, Fel-magaſztallyuk Szent nevedet. Halgaſs &c.

Mutaſd-meg te jó-vóltodat, Láſſuk irgalmaſságodat, Vedd-el mi-rólunk haragodat. Halgaſs &c.

Ne-nézzed ſok bűneinket, Es meg-ne ſzámlállyad őket, Te Szent Fiad-ért ſegély minket. Halgaſs &c.

Azt mondgyák a' pogány népek, Iſtene nincsen e' népnek, Légy ſegitséggel te népednek. Halgaſs &c.

Vedd hozzád imádságinkat, Verd-meg mind a' pogányokat, Es mególdozzad rabságunkat. Halgaſs &c.

Dicsiret légyen Atyának, Fiúnak Chriſtus Jeſuſnak, Es a' tellyes Szent Háromságnak. Es a' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

MAS.

M A S.

Nota: Könyörög jünk az Istennek Szent &c.

JArúllyunk mi az Istennek Szent Fiához, A' mi Idvezitő Urunk IESUS Chriſtushoz: Mint kegyes, és hatalmas ſzabaditónkhoz, Teſti, lelki nyavalyánkban, csak egy vigaſztalónkhoz.

Oh irgalmas, meg-váltó Fiú Ur Isten, Ki orſzágolſz Szent Atyáddal földön, és Mennyen: Te-hozzád eſedezünk könyörgésünkben, Segitséggel légy mi-nékünk, moſtani ſzükségünkben.

Sok ſzükségink jóllehet vadnak mi-nékünk, De moſt néked kiváltképpen ezen könyörgünk: Szent Lelked erőſsége légyen mivelünk, Hogy az igaz tudományban épületet veheſsünk.

Mi elménknek homályát távoztaſſad-el, Ajándékozz engedelmes ſzivel, lélekkel: Hogy a' te Szent igidet vegyük jó kedvel, Tanúlhaſſuk, és éltünkben, kövеſsük nagy örömmel.

Öregbitsed, nevellyed bennünk az Hitet, Es az igaz ſzeretetet, adgy reménséget: Adgy minden jóra-való igyekezetet, Tiſzta lelkiiſméretet, és ſzentséges életet.

Szent nevedet engedgyed nyilván valhaſſuk, Az ördögöt, s' e' Világot meg-útálhaſſuk: Es te Szent Országodban kivánkozhaſſunk, Felségeddel egyetemben, örökké vigadhaſſunk.

Légyen néked dicsiret, és nagy tiſzteſség, Ki Atyával, Szent Lélekkel vagy egy Istenség: Felséges hatalmaſság, örök fényeſség, Téged illet mind örökké véghetetlen dicsőſség. Amen.

M A S.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből.

KÖnyörgünk néked Istennek Szent Fia, Nyomorúltak bizonyos óltalma: Ki moſt uralkodol Menyorſzágba, Tekints reánk Chriſtus IESUS, bűnös ſaidra.

Im meg-rontot minket a' pogányság, Es el-hagyott minden hatalmaſság: Vagyunk immár ſokaknak boſzſzúság, Légy mi-nékünk Chriſtus Jeſus, mindenben bátorság. Istál-

Istállókat te Szent Templomodba, Csináltanak te boſzſzúságodra: Kiben készek minden gonoſságra, Tekints moſtan Szent Atyáddal meg-nyomorúltakra.

Oltalmazzad Kereſztyén népedet, Ronts-meg immár a' pogány népeket: Kik foglalnak bűnben ſok időket, Tilts-meg immár Chriſtus IESUS, ſzemtelenségeket.

Légy mi-nékünk kegyelmes Királyunk, Ne-biraſsék pogánytól Orſzágunk: Es ne-nézzed a' mi bűnös-vóltunk, Szent Atyáddal Chriſtus Jeſus emlekezzél róllunk.

Te hiveid, moſt hozzád kiáltunk, Igaz Hittel te-hozzád folyamunk: Pogányságban élni nem akarunk, Menyorſzágban uralkodni, te-általad bizunk.

Vigaságos időket adgy érni, Szolgaidnak, kik tudnak tiſztelni: Szent Atyádnak mondásában járni, Bátorságot adgy ő-nékik ellenséget győzni.

Segedelem te-tőlled adaſsék, Hogy dicsirjen tégedet a' kőſség: Hozzád illik a' bizony Istenség, Es te-néked eſedezik egéſz Kereſztyénség.

Te népednek légy óltalmazója, Téged kérünk Istennek Szent Fia: Enekellyünk néked vigaságba, Szent Atyáddal, Szent Lélekkel, ki vagy Menyorſzágba. Amen.

M A S.

Nota: Jer minnyájan Kereſztyének.

O Mennyei nagy bóldogság, Te vagy fénlő világoſság, Menyorſzágban egy Uraság.

Téged vallunk, és dicsirünk, Te vagy örök idveſségünk, Te vagy Isten egy érdemünk.

Nincsen nékünk több Istenünk, Csak te-tőlled viſeltetünk, Téged immár meg-iſmértünk.

Uralkodó Szent Háromság, Te vagy élő hatalmaſság, Földön, Mennyen egy Uraság.

Adgy mi-nékünk tiſzta ſzivet, Szeretetet, eggyeſséget, Orſzágunkban békeſséget.
Dicsirheſsük Szent nevedet, Tanúlhaſſuk Szent igidet, Nyerheſsük örökségedet.
Bátorítsad mi lelkünket, Birjad jóra mi ſzivünket, Jövel tarts-meg életünket.
Dicsirteſsék Iſtenséged, Meg-adaſsék tiſzteſséged, Maradgyon-meg dicsöſséged. Amen.

M A S.

Nota: Drága dolog az Ur Iſtent &c.

JESUS Chriſtus mi kegyelmes hadnagyunk, Könyörgéſſel te-elödben járúlunk: Kik e' ſiralom völgyében nyomorgunk, Oltalmat, ſegitséget tőled várunk.
Bé-merültünk ſok nyomorúságinkban, Vagyunk éjjel, nappal ſzomorúságban: Számtalan ſok-féle ſanyarúságban, Az ellenségnek vagyunk ö torkában.
Ellenségünk ſanyargattya teſtünket, Csúfollya, és káromlya Iſtenünket: Gyalázattal illeti Szent nevedet, Ne-ſzenvedd-el, kérünk Uram ezeket.
Járúlunk te-elödbe bátorsággal, Elötted éneklünk nagy víg-orczával: Egéſz Kereſztyénség egy ſzivel, ſzájjal, Eſedezünk elötted buzgósággal.
Szent az Atya mindenek meg-tartója, Szent a' Fiú mindenek megváltója: Oh Szent Lélek hivek bátoritója, Szent, Szent, Szent, a' te neved; minden vallya. Amen.

M A S.

MEnybéli nagy Iſten, hozzád kiáltunk, Keſeredet ſzivel hozzád folyamunk, Mert veſzedelmünkben nincs hová fognunk.
Soha nem mondhattyuk-meg mi nyelvünkel, Meg-ſem gondolhattyuk a' mi ſzivünkel, Mennyi veſzedelem támadt rajtunk fel.
Mint

Mint a' bő ár-vizek ugyan áradnak, Rettegés, féleleм, el-nem távoznak, Sem éjjel, ſem nappal békét nem hadnak.
Ugyan el-fáradtunk a' nagy bánatban, Meg-epedtünk immár a' kárvallásban, Csak hogy még nem fekſzünk a' koporsóban.
Kéméletlen azért minket rontatál, Mi ellenséginkel el-puſztíttatál, Mint a' bárányokat meg-ſzaggattatál.
Nincsen immár nékünk ſemmi örömünk, Nagy keſerüséggel rakva életünk, Nyomorúságinkban ſzolni ſem merünk.
Meg-alázál Iſten, a' földhöz verél, Minden vigaságot töllünk el-vévél, Gonoſz bűneink-ért a' tűzben vetél.
Im fejet hajtottunk Iſtenségednek, Igaz vóltát láttyuk itiletednek, Mi vagyunk okai büntetéſednek.
Könyörüly már rajtunk, kérünk Ur Iſten, Mert meg-eméſzt minket a' veſzedelem, Tekints reánk azért, s' légy ſegedelem.
A' te Szent Fiad-ért, JESUS Chriſtus-ért, Adgy minden jót nékünk a' mi Urunk-ért, Ne veſs-el örökké tölled bűnünk-ért.
Mutaſd-meg e' Világ ſzemlélésére, Hogy nagy gondod vagyon te ſeregedre, Ugy mint a' te magad ſzemed-fényére.
Hozd-el az örömet, és békeſséget, A' ſzegény köſségnek adgy csendeſséget, Vedd-el immár róllunk az ellenséget.
Ne dicsekedheſsék mi ellenségünk, Ne mondgyák hogy nincsen nékünk Iſtenünk, Kérünk mi Sz. Atyánk, támadgy mellettünk.
Dicsiretet azért mi néked mondunk, Nagy hálá-adáſſal fel-magaſztalunk, A' Szent Angyalokkal áldotnak mondunk. Amen.

M A S.

Nota: Vedd-el Ur Iſten róllunk &c.

MEnynek, és földnek nemes Teremtője, Es mindeneknek kegyelmes Iſtene: Sohúl ſenki nincs, ki téged nem félne, Es nem rettegne.
Ne-büntеſs minket, a' mi bűnünk-ſzerint, Es ne-kárhoztaſs mi érdemünk-ſzerint: Mert úgy fejen-ként, mi pokolra mennénk, Es mind el-veſznénk.

A' mi Atyáink vétkeztek ellened, Mi-is sok bűnnel bántottuk Felséged: De bűneinket te meg-engedheted, Es el-veheted.

Ne gerjedgyen-fel haragod ellenünk, Te szined elől, hogy mi el-ne veszszünk: A' te neved-ért légy kegyelmes nékünk, Mi jó Istenünk.

Sok ideje már hogy nyomorgattatunk, Veszedelmünkben igen megfáradtunk: Azért Ur Isten, csak te-tőlled várunk, Könyörüly rajtunk.

Bocsáss-meg bűnét, a' te népeidnek, Vedd-el romlását a' te hiveidnek: Hogy nagy örömmel téged dicsirjenek, Es tisztellyenek.

Dicsőség néked kegyes Atya Isten, Es uralkodó áldott Fiú Isten: Es vigasztaló Szent Lélek Ur Isten, örökké, Amen.

MAS.

Nota: Idvezitőnknek Szent Annya, &c.

Canticum Zach. Benedictus Dominus Deus Israël.

ALdott Izraelnek Ura, Mert ez a' kegyelmes Atya: Ki mindeneket meg-álda, Es Szent Fiával meg-válta.

Dávidnak mint meg-igiré, Prophéták-által hirdeté: Eskűvéssel erősité, Fiát nékünk el-ereszté.

Ezt Abrahámnak fogadá, Mikoron néki azt mondá: Hogy magvából származtatná, Kiben népét meg-áldaná.

Hogy a' nagy kételenségtől, Meg-szabadúlván a' bűntől: Kárhozattól, és kétségtől, Pokol-béli ellenségtől.

Néki Szentségben szolgállyunk, Mert Christus a' mi óltalmunk: Ő mi-nékünk igasságunk, Kit Hittel mi meg-kapcsolunk.

Es te-is kis gyermek annak, Mondatol Prophétájának: Hogy útat készíts az Urnak, Ki ellene áll Pokolnak.

Vezérlesz mindent hozzája, Mert ez idvességnek úta: Kit jó-vóltából az Atya, A' tévelygőknek mutata.

Illy kegyelmes lőn az Atya, Mert Menyországból meg-látá: Hogy minket meg-szabadítna, Fiát érettünk bocsátta.

Azért

Azért nézz reánk Ur Isten, Kik vakok vagyunk a' bűnben: Gerjesszsz Szent Lelket szivünkben, Legyünk csendesek lelkünkben.

Dicsiret néked Szent Atyánk, Ki illy gondot viselsz hozzánk: Arazd kegyelmedet reánk, Könnyebbedgyék sok nyavalyánk. Amen.

MAS.

OH mely igen rövid vólt lám e' Világ, Szintén ollyan, az Egen mint a' Csillag, Kit bé-födöz éj-után a' Nap-világ.

Szorgalmatos az ember e' Világon, Marhát keres, kincset gyűjt minden módon, Azt nem tudgya, hogy úgy úl mint egy ágon.

El-mulattya nagy sokszor az Istenét, Nem gondollya lelkének idvességét, Öregbiti valamint csak az övét.

Uzorával, hamis Hit, csalárdsággal, Mind el-vészi a' másét álnoksággal, Az Istennek nem gondol haragjával.

Verejtékkel, fáratsággal, múnkával, Éjjel, nappal úgy futtya nagy gondokkal, Azt tudgya, hogy örökké él azokkal.

Nincsen mostan emberekben jó élet, Nincsen bizony immáron a' szeretet, Teste, lelke, csak a' nagy fősvény élet.

Nem kell immár a' jámbor atyafiú, Utálatos a' szegény Isten-félő, Elvettetett a' jámbor bölcs Tanító.

A' sok kincsű, jószágú hizelkedő, Mostan kedves embereknél hazudozó, Majdan el-fogy a' jámbor Isten-félő.

Örök Isten, felette irgalmas vagy, Im mely sokat el-szenvedsz; mert nagy jó vagy, El-veszésnek Istene mert te nem vagy.

Most e' Világ mindenütt a' nagy bűnben, Szintén úgy áll, mint az hajó a' vizben, El-áradott számtalan sok vétekben.

Kik magokat mondgyák Keresztyéneknek, Mostan azok bűnökkel bővölködnek, Mert csak nével engednek az Istennek.

Ritkán hallyák Istennek Szent igijét, Meg-gyülölték már annak hirdetőjét, Nem gondollyák Pokolnak nagy mélységét.

Térj-meg azért te ember Istenedhez, Ragaszkodgyál mindenben felségéhez, Ne-bizzál már olly igen ez élethez.

Meg-csal, hidgyed: tőrben ejt a' gazdagság, El-kárhoztat bizony e' csalárd Világ, Ha meg-veted az Istent; ki igasság.

Tekíntsed-meg e' Világ állapattyát, Meg-ismíred mindenben álnokságát, Mert csak szinnel mutattya hozzád magát.

Mely számtalan sok bölcsek elébb vóltak, Nagy gazdagok, Császárok uralkodtak, Mond-meg nékem; mind ezek most hol vadnak?

Uraságok, sok pénzek, keresmények, Szép termetek, nagy házak, örökségek, El-romlottak: idővel mind el-veszтek.

Mert ollyatén az ember, mint a' virág, Es a' fákon erdőben mint szép zőld ág, Ma iffiúság, hólnapra immár agság.

Mely gyorson foly a' sebes viz jól látod, A' ki el-múlt, viszszá nem tér, jól tudod, Honnan jő, s' hová foly, nem gondolhatod.

Az ember-is mindenkor menten mégyen, Halálához mindenkor közelb mégyen, Temetését nem tudgya holott lészen.

E' Világnak illy hazug szépségének, Ne-hidgy immár te ember, beszédének, Tested, lelked ajániyad csak Istennek.

E' Világon nagy gazdag lész Istenel, Minden jóban élhetsz ő Felségével, Viszszát ne-vony csak az ő intésével.

Mind ezekre vezérellyen az Isten, Es ő-véle meg-váltó Fiú Isten, A' Szent Lélek szentelő bizony Isten. Amen.

M A S.

Nota: Szent Esaiás igy irt Christusnak &c.

EMlekezzél-meg te gyarló ember a' te Istenedről, Hálá-adatlan te soha ne-légy az ő kegyelméről.

Lám a' Madarak mely igen reggel énekelni kezdnek, A' mire Isten őket teremté, el-nem feletkeznek.

Te pedig ember, úgy teremtettél az ő Szent képére, Te-benned vagyon az ő szájából ki-ereszтett lelke.

Meg-ékesitett téged az Isten, nyelved szóllásával, Es fel-épitett téged az Isten, lelki okosággal.

Ne tedd túnyává azért elmédet, dicsird Istenedet: Mert ezt kivánnya ő csak te-tőled, áldgyad Teremtődet. A' fű-

lemüle, lám meg-nem szűnik az ő szóllásában, Mint Isten hatta igazán el-jár, mindenkor dolgában.

Még éjfél-korban ő, hozzá serken a' szép énekléshez: Kereszтyén ember tennen-magadat te-is szabjad ehez.

Te fel-kőltődben, és le-fektedben dicsird Istenedet, Ne-feletkezzél, hogy az Ur Isten teremtett tégedet.

Szűntelen vigyázz a' te házadban, adgy hálát Istennek, Mind estve, reggel, hogy jó példa légy te házad-népének.

Tekínts-meg ember a' te házadat, légyen igasságban, Meg-halgat Isten tégedet, hidgyed: minden dolgaidban.

Te gyermekidet, és házad-népét az Isten nevére, Intsed, s' oktassad mindenkor őket, ő tiszteséghére.

Az Isten adgyon nékünk Szent Lelket, az ő Szent Fiá-ért: Hogy dicsirhessük, s' magasztalhassuk, örökké Szent nevét. Amen.

M A S.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

MEnnyei Felségnek, Ura, és Istene, Ki vagy mindeneknek gondgyaviselője: Es az embereknek kegyelmes Istene, Sziveknek ereje, és meg-szentelője.

Országodban ülvén, vigyázsz mindenekre, Kik tisztelnek téged az emberi testbe: Minden sziveket látsz, noha lakol Menybe, Tenyereden tartod, mert jó vagy mindenbe.

Reánk-is Ur Isten, vessed szemeidet, Hogy minden dolgunkban dicsirjünk tégedet: Aldgyuk, magasztallyuk te Szent felségedet, Kiért nyerhessük-meg az örök-életet.

Irgalmasságodnak jobb-kezit fejünkre, Terjezd-ki Ur Isten, meg-szentelésére: Hogy minden dolgunkat te tiszteségedre, Felséged áldását vehessük fejünkre.

Csak te lágyitod-meg kemény sziveinket, Miképpen a' Nap-fény megmelegit mindent: Ugy a' te Sz. Lelked vigasztal bennünket, Minden háborúból ki-szabadit minket.

Láto-

Látogass-meg azért Királyi-székedből, Es tekints mi-reánk Isteni kedvedből: Hogy mi kárt ne-vallyunk a' szép ökségből, A' mellyet igirtél; Christus érdeméből.

Rajtunk a' Sátánnak, hatalma ne légyen, A' te Szent Angyalod környülöttünk légyen: Valahol mi járunk, minket meg őrizzen, Szentséges Istenünk kegyelmében végyen.

Jutalmát meg-adod mindennek idővel, Olly kegyes Isten vagy, hogy nem felejted-el: Bé-irod neveket mind, az iró-könyvben, Kik mint tiszteltenek e' földön éltekben.

Nagy gondod vólt Isten a' te hiveidre, Minket-is már irj-bé, Szent élő könyvedbe: Hogy mikoron jutunk szined eleibe, Meg-ne szégyenüllyünk a' meg-újúlt testbe.

Dicsiret, dicsőség az Atya Istennek, Véle egyetemben a' Fiú Istennek: Mind ezekkel eggyütt, Szent Lélek Istennek, Tellyes Sz. Háromság, egy bizony Istennek. Amen.

M A S.

Nota: Drága dolog az Ur Istent &c.

NEked Mennyei Szent Atyánk könyörgünk, Lelki fájdalminkban kérünk légy velünk: Meg-igirt Szent Országod add-meg nékünk, Mellyet te Szent igidből meg-értettünk.

Adgyad itilet napját készen várnunk, Szent Fiadnak kedves szavát hallanunk: Az örök-életben veled vigadnunk, A' régi Szent Atyákat-is meg-látnunk.

Oltalmazz-meg a' kemény itilettől, Halálunk óráján a' kísértettől: Ne-szakadgyunk-el az örök-élettől, Oltalmazz-meg a' kétségben-eséstől.

Istennek nagy jó-vólta dicsirtessék, Az ő neve mindenkor szenteltessék: Es az egész földön dicsőittessék, Mind örökké tőlünk magasztaltassék. Amen.

MAS.

M A S.

Nota: Christus fel-támada &c.

JÓvel Szent Lélek Isten, Tarts-meg minket igidben: Ne legyünk setétségben, Maradgyunk igaz Hitben. Irgalmazz nékünk.

Szenteld-meg mi szivünket, Világosits elménket: Hogy értheſsük igidet, Mi édes Mesterünket. Irgalm:

Adgy Isteni fęlelmet, Es bizonyos értelmet: Igiddel tanits minket, Gerjezd-fel mi szivünket. Irgalm:

Vigasztald-meg elménket, Mindenre segits minket: Öregbitsed Hitünket, Távoztassad bűnünket. Irgalm:

Hogy téged az Atyával, Es az ő Szent Fiával: Dicsirheſsünk minnyájan, A' fęnyes Menyországban. Amen.

M A S.

Nota: *O glorioſa Domina, &c.*

IDvez-légy édes IESUS-unk, Es mi kegyelmes Királyunk: Idvez-légy Christus mi Urunk, Atya-előtt Prokátorunk.

Aldott légy, MARIA Fia, Bűnös embereknek dija: Szivünknek bátoritója, Es lelkünknek meg-tartója.

Taníts az igaz Valláſra, Istennek igaſságára: Szent nevednek áldására, Igidnek halgatására.

Prédikáltaſd Szent igidet, Hirdetteſd dicsőſségedet: Szent Evangeliomodat, Öregbitsed Országodat.

Gonosz Sátántól, ördögtől, Tévelygő setétségektől: Es minden ellenséginktől, Oltalmazz minket ezentől.

Te Szent igidnek fegyverét, Add nékünk igaz értelmét: Mert ellenségnek erejét, Azzal ronthattyuk-meg fejét.

Adgyad nékünk Szent igidet, Világosits-meg elménket: Hogy iſmérheſsünk tégedet, Es dicsirheſsük nevedet.

Dicsiret néked Ur Isten, Ki lakozol magas Menyben: Dicsiret Szent Lélek Isten, Most, és mind örökké, Amen.

M A S.

Nota: *Mittitur ad Virginem.*

OH te ember Istennek teremtett állattya, Es ékes személlyére formált alkotmánya: Téged Isten kezdetben rendelt bóldogságra, Hogy nem viselsz hát gondot idvesség dolgára?

A' Mennyei bóldogság minémű ha tudnád, Mely gyönyörű, és kedves hogy ha meg-gondolnád: E' Világnak pompáját semminek tartanád, Bolondságos hivságát bizony meg-útálnád.

Emberi szem nem látta, sem fül nem hallotta, Es senki ő nyelvével azt meg-nem mondhattya: Sőt ingyen csak szivel-is meg-sem gondolhattya, Ő hiveit az Isten miként meg-áldotta.

A' kik őtet igazán tisztelik, és félik, Tellyes szivből, lélekből, erőből szeretik: Erdemeknek jutalmát azok mind el-vészik, Dicsőségét Istennek szinről szinre nézik.

Menyországban a' Szentek mint a' Nap fénlenek, Tündöklő koronában, vigaságban élnek: Mindenkor az Istenre nagy örömmel néznek, Angyali társaságban mind örökké élnek.

A' kárhoztak pediglen pokolban gyötrődnek, Véghetetlen tűz langban nagy erősen égnek: Sok rút, undok férgektől szüntelen étetnek, Mind örökkön örökké gyötrelemben élnek.

A' Jók-is, mint gonoszok, egy-aránt meg-halnak, Es a' földnek gyomrában minnyájan bé-szálnak: Senki el-nem kerüli hálóját halálnak, Mint az árnyék olly hamar mindenek el-múlnak.

Mint a' virág életed ékes, ember néked, De viszontag olly hamar, el-múlik szépséged: Mint a' fonnyatt rósáknak meg-hirvad szép színed, Ottan távozik tőlled minden ékességed.

Mit használ az emb:rnek irott palotája, Külömb-külömb sok színű változó ruhája: Fáratsággal, múnkával gyüjtött sok marhája, Hólta-után mind másra marad mert jószága.

A' te Anyád méhéből mezitelen jöttél, Es magaddal nem hoztál semmit hogy születtél: A' mit pedig múnkáddal éltedben kereséltél, Semmit abból el-nem visz, mellyeket gyüjtöttél. Ha-

Hanem a' mit az Isten szegényinek adtál, Örömmel, és vig-kedvel kezekben nyújtottál: Bő erdemet magadnak Mennyégben foglaltál, IESUS Urunk mondotta: kinek szava meg-ál.

Azért senki ne-bízzék, erős hatalmában, Reménségét ne-vesse ő gazdagságában: Semmit ne-gyönyörködgyék szép iffiúságában, Mert azok mind el-múlnak egy szem-pillantásban.

Ki-múlásod jó lészen, ha lész igaz Hitben, Es gyakorlod magadat jócselekedetben: Es mind végig meg-maradsz ártatlan életben, Ugy tesz Isten részesé az örök-életben.

IESUS, ki mi-érettünk Menyből le-szállottál, Es a' magas Keresztfán érettünk áldoztál: Az ördög hatalmából ki-szabadítottál, Az idvesség útára mindeneket híttál.

Kérünk azon tégedet, óltalmazz bennünket, Távoztasd-el mi-tőllünk mi ellenségünket: Életünket jobbits-meg, bocsásd-meg bűnünket, Es ki-múlásunk-után, vedd hozzád lelkünket. Amen.

SZENT JANOS LATASA.

Nota: Háborúsága Dávid Királynak &c.

HAlgasátok-meg, drága-vóltáról szóllok Menyországnak, Kiből meg-értsék minden Nemzetek kik Világon vadnak, Mely szép, mely drága, s' a' kik el-vesztik, bánkodnia fognak.

Rendel Szent János, ekképpen irja az eggyik könyvében, Egy Angyal ugy-mond, el-fel-vün engem, egy nagy magas hegyre, Mutata nékem ott egy Szent Várost, az Istennek lelke.

Városnak módgyát szépen meg-irja, mely Istentől vólna, Nagy fényességhez, drága kövekhez hasonlatos vólna, Mint-egy tündöklő Jaspis-kő vólna, igaz ollynak mondgya.

Sok ékességgel ezeket irja, nagy hoszszúnak mondgya, Tizen-két ezer futásni földön vólna hoszszasága, A' magasságát, és szélességét egyenlőnek mondgya.

Bizonnyal irja a' Sz. Városnak tizen-két kő-falát, De a' Városnak mind szép Jaspisból mondgya a' rakását, Drágalátosnak, sárga aranynak mondgya alkotását.

Mondgya hogy vólna a' Szent Városnak tizen-két kapuja, De minden kaput nagy drága kőből ki-faragtak vólna, Város piacza mint tiszta kristály, tiszta arany vólna.

Igen fényesnek, és világosnak ő a' Várost irja, Ott a' Városban sem Nap, sem a' Hóld nem szükséges vólna, Mert az Ur Isten benne lakozik, s' az világossága.

Viznek szépségét Szent János irja, hogy ott látta vólna, A' szép folyó-viz, miként a' kristály ugyan fénlik vala, Isten székiből, Város piaczán, nagy szépen foly vala.

Mikor Szent János ezeket látá, nagy szózatot halla, Hogy az Ur Isten ő hiveivel immár eggyütt vólna, A' szép Városban nagy Uraságra mind fejen-ként hijna.

Nem lészen, ugy-mond, immár ő-nékik semmi nyavalyájok, Nem lesz fájdalmok, keserüségek, és nagy ohajtások, Nem lesz hiveknek semmi siráſok, semmi jajgatások.

Szent János ismét szózatot halla, Chriſtus IESUS szólla, Ird-meg te János, minden népeknek Atyám-is akarja, A' ki szomjúzik jöjjön én hozzám, elég lészen innya.

A' ki én-hozzám akar jönie, helyt adok nékie, Csak szóm fogadgya, minden kincsemet meg-közlöm ő-véle, Nagy jó Istene, és kegyes Attya lészek ő-nékie.

En a' hiveknek szerzém a' Várost, drága bóldogsággal, Eggyütt lakozom én hiveimmel, az én Szent Atyámmal, En nagy jó vagyok, és igaz vagyok, nem lakom gonoszszal.

A' hitetlenek, és fertelmesek nagy távúl mennyenek, Fösvény csalárdok, és a' gyilkosok, és minden irigyek, Undok, fertelmes parázna népek, innét el-legyenek.

A' ki meg-akar bünnel rakodni, ám bátor rakodgyék, A' ki fertelmes akar lennie, ám fertelmeskedgyék, Mind meg-engedtem most: még el-várom, egy igen keveség.

Bóldog az ember, ki meg-fogadgya az én intésemet, Szabad lesz annak, a' szép Városban látni én szinemet, Szabad lesz annak, hogy meg-kóstollya szép dicsőségemet. Im

Im majdan immár én véget vetek, e' csalárd Világnak, Majd meglátyátok, a' tüzes tóban miképpen bé-húlnak, Es meg-hallyátok, nagy kínök-miatt miképpen jajgatnak.

En hiveimmel nagy bóldogságban, dicsőségben lakom, Minden kincsemet, és jószágomot nékiek ajánlom, Az én Atyámmal, s' a' Szent Lélekkel őket vigasztalom.

Minden rendeknek, Urnak, szegénynek való a' Menyország, Jó kedvel láttya a' Chriſtus Jesus, ki minden-ért váltság: Csak hogy meg-lássa, hogy távúl légyen minden rút gonoság.

Az ördög köztünk, mind éjjel, nappal erősen forgódik, Hol mit kaphatna, ő mindenkoron azon igyekezik. Mely bóldog lészen, a' ki most meg-tér, és jól viaskodik.

Testi fegyverrel meg-nem győzhettyük, de lelkivel győzzük, Mind éjjel, nappal Isten kapuját erősen zörgessük, A' szép Városban nagy Uraságra fejen-ként meheſsünk.

Erre segéllyen minnyájan minket az Atya Ur Isten, Ő véle eggyütt testé lött Ige, a' Fiú Ur Isten, Szent Lélek Isten, a' Szent Háromság egy bizony Ur Isten. Amen.

MAS.

Jam lucis orto ſydere, &c.

Nota: Fénlik a' Nap fényeséggel, &c.

A' Nap fel-jövén immáron, Kérjük az Istent minnyájan: Hogy ezen az egész napon, Bűntől minket óltalmazzon.

Minnyájan kik egybe-gyültünk, Atya Isten most könyörgünk: E' mái-napon légy velünk, Hogy ne-ártson ellenségünk.

Nyelvünket meg-tartóztaſsad, Es a' bűnre ne bocsáſsad: Szemeinket óltalmazzad, Gonoszra nézni ne-hadgyad.

Sziveink tiszták legyenek, Gonosz bűnt bé-ne vegyenek: Kevélységet gyülöllyenek, Etelt, italt mértéklyenek.

Hogy mikor a' Nap el-nyugſzik, Es az éj el-alkonyodik: Mi egéſzſzen tiſztták legyünk, Hogy téged vigan dicsirjünk.
Buzgó ſzivel tiſztelheſsünk, Minden jóban épülheſsünk: A' bóldogságra meheſsünk, Mellyet igirtél mi-nékünk.
Dicsiret légyen Atyának, Es eggyetlen-egy Fiának: Es a' mi Vigaſztalónknak, Kitól minden jók ſzármaznak. Amen.

M A S.

Nunc Sancte nobis Spiritus.

Nota: Jeſus Szent ſzivek arannya.

MOſtan ô Szent Lélek Iſten, Ki Atyával vagy egy Iſten: Fiúval haſonló-képpen, Kérünk ſzálly-bé mi ſzivünkben.
Hogy minnyájan tiſztták legyünk, Téged ſzüntelen dicsirjünk: Szeretet légyen mi-bennünk, Egy-más-közt eggyeſek legyünk.
Dicsirteſsél Atya Iſten, Szent Fiaddal egyetemben: Ki ſzép fényes dicsőſségben, Moſt, és örökké élſz, Amen.

M A S.

Rector potens, verax Deus.

Nota: Menyből jövők moſt hozzátok, &c.

IGaz Biró nagy Ur Iſten, Ki állatſz mindent jó rendben: Reggelt Nap-fénnyel el-kezded, Es a' délt meg-melegited.
Olts-meg haragunknak tüzét, Vedd-el bűneinknek terhét: Adgy minékünk eggyeſséget, Lelki, teſti békeſséget.
Dicsőſség néked Atyánknak, Es eggyetlen-egy Fiadnak: Tiſzteſség adaſsék annak, Ki Tútora az árváknak.
A M E N.

MAS.

M A S.

Rerum Deus tenax vigor. Nota: *O glorioſa Domina, &c.*

ALlatoknak meg-tartója, Egeknek igazgatója: Napnak Egen forgatója, Hóldnak bölcs változtatója.
Adgy mi-nékünk itt úgy élnünk, Hogy bűnünkben el-ne veſzſzünk: Hanem Mennyégben meheſsünk, s' Veled örökké élheſsünk.
Dicsőſség légyen te-néked, Föld, Meny magaſztallyon téged: Mert mindenekre kegyelmed, Mint a' bő ár-viz ki-terjed. Amen.

M A S.

Nota: Atya Iſtennek mi-róllunk &c.

SOk nyavalyánkban Atyánkhoz kiáltunk, Mert ſegedelmet ſohúl nem találunk: Csak ô mi-nékünk Atyánk, és gyámolunk, Minden óltalmunk.
Tégedet azért alázatos ſzivel, Kérünk, óltalmazz Atyánk jobb-kezeddel: Es táplálly minket a' te Szent igiddel, Lelki étellel.
Itt ez árnyékban a' miglen veſzödünk, Csak ſegedelmed-alá ereſzkedünk: Mert igen kegyes Atyánk vagy mi-nékünk, Minden életünk.
Ha bűneinket ſzámlálod Ur Iſten, Senki közzülünk nem mehet elödben: Mert mi fetrengünk ſzámtalan ſok bűnben, Undok életben.
Azért könyörgünk, ne-nézd bűneinket, De nagy kegyeſen tekints-meg bennünket: Te Szent Fiad-ért ſzereſs ingyen minket, Szabadits minket.
Dicsiret légyen az Atyának Menyben, ô Sz. Fiának örök dicsőſségben: Es Szent Léleknek, vélek egyetemben, örökké, Amen.

M A S.

Nota: *O magnum Sacramentum &c.*

ATya Iſtennek egy Fia, E' Világnak ô birója: Chriſtus IESUS meg-váltója, Arváknak vigaſztalója.
Atyának vagy bölcsesége, Abrázattya, fényeſsége: Minden Szentek dicsőſsége, Bűnösöknek reménsége. Le-

Le-szállál magas Mennyégből, Szent Atyádnak kebeléből: Emberi testet reád völ, Hogy meg-mentenél bűnünktől.
Ezt nem a' mi érdemünkből, Se jó-cselekedetünkből: De miveléd kegyelmedből, Hozzánk-való szeretetből.
Te mi-nékünk váltságunkra, Keresztfát fel-vöd válladra: Ekképpen menél halálra, Igy löl e' Világnak árra.
Tellyes vagy felséges jókkal, Minket-is azért azokkal: Részelteſs, hogy nagy kínokkal, Ne-gyötreſsünk gonoszokkal.
Adgy nékünk csendes időket, És állandó békeséget: Atyafiú szeretetet, Benned-való igaz Hitet.
Dicsőség Menyben Atyának, És eggyetlen-egy Fiának: Ezeknek ajándékának, A' dicső Szent Háromságnak. Amen.

MAS.

Nota: *O glorioſa Domina, &c.*

O Mennyeknek fényeſsége, És Szenteknek dicsőſsége: Bűnösöknek reménsége, Eggyetlen-egy ſegitsége.
Te-előtted valláſt teſzünk, Hogy mi minnyájan el-veſztünk: Méltó haragodban eſtünk, s' Örök halált érdemlettünk.
Mert imé már a' mi bűnünk, Hatalmaſon regnál bennünk: Mellyért a' mi ellenségünk, Juſsát mondgya lenni köztünk.
Légy kegyelmes azért nékünk, Ur Iſten könyörüly kérünk: Szent Fiad-ért eſedezünk, Szány-meg, és ne-hadgy el-veſznünk.
Veſſed reánk szemeidet, Vedd-el röllunk bűneinket: Igazits-meg bűnből minket, Vigaſztald-meg ſziveinket.
Dicsőſség néked Atyánknak, Veled-eggyütt Meg-váltónknak: Es a' mi Vigaſztalónknak, A' dicső Szent Háromságnak.
A M E N.

MAS.

MAS.

Nota: *O Pater Sancte &c.*

IDvez-légy Chriſtus, e' Világnak Ura, Atya Iſtennek szerető Szent Fia: Bűnös népeknek ki vagy bizodalma, És vigasága.
Halgaſd-meg moſtan mi könyörgésünket, Fordits mi-reánk kegyes szemeidet: Jelents-meg hozzánk a' te jó kedvedet, És szerelmedet.
Kérünk Ur Iſten, hogy légy ſegitségül, Gondot viſelvén a' mi életünkről: Lelki, és teſti minden szükséginkről, Idveſségünkről.
Ne-nézd a' mi számtalan bűneinket, Birjad lelkünket, és mi életünket: Csak te viſellyed mindenben ügyünket, Ne-hadgy bennünket.
Tekints ránk azért kegyelmes Iſtenünk, Ki vagy mi-nékünk egy szerelmes Urunk: Ne-hadgy te-tőled el-idegenülnünk, s' El-tévelyednünk.
Ne-uralkodgyék a' bűn mi szivünkben, Semmi tévelygés ne légyen lelkünkben: Hogy az ördögnek ne-eſsünk kezében, Alnok töriben.
Dicsiret légyen Atya Ur Iſtennek, És néked eggyetlen-egy szülöttének: Es egyetemben Szent Lélek Iſtennek, Meg-szentelőnknek. Amen.

MAS.

Nota: *O glorioſa Domina, &c.*

OH áldott Atya Ur Iſten, Ki uralkodol Mennyégben: s' Egész földkerekségében, Bizváſt járúlunk elődben.
Halgaſd-meg könyörgésünket, Bocsáſd-meg mi bűneinket: Szent Fiad-ért szereſs minket, Ne-késleld ſegitségedet.
Oltalmazz-meg szükségünkben, Hogy dicsirheſsünk éltünkben: Fordits-meg ellenségünket, Hogy fęllyék te Szent nevedet.

Ne-ſzámláld-meg bűneinket, Ne-ródd-fel ſok eſetűnket: Nézd Chriſtuſt, mi érdemünket, Es érette tarts-meg minket.

A' mi gonoſz ellenségűnk, Ne-engedd, hogy ártson nékűnk: Mert Fiad vérén vétettűnk, Es te fiaiddá lőttűnk.

A' mint igirted mi-nékűnk, Mindenkoron légy mellettűnk: Hogy mig hazánkban bé-érűnk, Utunkban ne-tévelyegjűnk.

Dicsiret néked Atyánknak, Veled egyemben Fiadnak: Es a' mi Vigaſztalónknak, Kegyelmes igazgatónknak. Amen.

M A S.

Nota: Menyorſzágnak dicső &c.

EZ Világnak fényeſsége, Es Szenteknek idveſsége: Chriſtus IESUS egy reménye, Menynek, főldnek Teremtője.

Kegyetlen halált meg-győzted, Ördög hatalmát el-vőtted: Pokol torkát meg-kőtőzted, Bűneinket el-fedezted.

Ur IESUS te vagy váltságunk, Ellenségtől ſzabadságunk: Te-általad igazúlunk, Es bóldogságra juthatunk.

Alázatoſon kőnyőrgűnk, Buzgó ſzivből eſedezűnk: Légy mi-nékűnk ſegitségűnk, Mert jól látod mely ſok bűnünk.

Add Szent Lelked ajándékát, Őrők-életnek jutalmát: Engeſzteld Atyád haragját, Láthaſſuk ő Szent irgalmát.

Te vagy Menyorſzág kapuja, Es idveſségnek ajtaja, Bűnősőknek ſzóſzóllója, Es csak egy Közben-járója.

Dicsőſség légyen Atyának, Te-néked ő Szent Fiának: Es a' mi Vigaſztalónknak, A' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Nota: *Salve Mundi ſalutare, &c.*

IŐvel légy velűnk Ur Iſten, Segély-meg minket igyűnkben, Adgy erőt az ellenségen, Ki reánk tőr mind ſzűntelen, Háborgat minket főldűnkben.

Fel-fualkodott ellenűnk, Kevélykedik hogy bir velűnk, Valamig távúl léſz tőlűnk, Veſzt, és ront; mert nem fél tőlűnk, Láttya hogy nincs erőſségűnk.

Bizik ő ſokaságában, Fegyverében, jó lovában, El-hitte azt ő-magában, Hogy nincsen már e' Világban, Ki meg-rontsa hatalmában.

Bátran kergeti népedet, Oſtorozza hiveidet, Puſztíttya örőkségedet, Oſtromollya ſeregedet, Nem féli bűntetéſedet.

Azért te-néked kőnyőrgűnk, Támadgy-fel moſt mi-mellettünk, Emeld-fel Záſzlód kőzőttűnk, Viadalmunkban légy velűnk, Biztaſs, hogy meg-ne rettennyűnk.

Bátoritsad mi ſzivűnket, Igazgaſſad fegyverűnket, Tőllűnk el-ne vedd eſzűnket, Rettents-meg ellenségűnket, Igyengeſſed ſeregűnket.

Nékűnk nincsen olly hatalmunk, Hogy ő-ellenek álhaſſunk, Te légy azért mi óltalmunk, Fegyverek-ellen paiſunk, Erőſségűnk, diadalmunk.

Nem ſokaság reménségűnk, Egyedűl vagy erőſségűnk, Noha ſokan nem telhetűnk, Ha te velűnk vagy, nem félűnk, Sokat keveſen meg-verűnk.

Három-ſzáz, tizen-nyólcz vala, Abrahámnak népe ſzáma, Őt Király-ellen indúla, El-éré, vélek meg-víva, Nagy győzedelemmel jára.

Erőtlen Izraël-népe, Veres-Tengerre hogy ére, Farahótól meg-rettene, Mikor tovább nem mehetne; Alitá, hogy mind ott veſzne.

A' Tengert ketté ſzakaſztád, Őket azon el-bocsátád, Farahót mélységre hozád, A' vizet reá-boritád, Népedet meg-ſzabaditád.

Amorreuſok hadára, Az Egből ſok kő le-ſzálla, Jóſué hogy parancsola, A' Nap az Egen meg-álla, Miglen őket le-vágatta.

Harmincz-egy Királyt székiből, Le-vetél dicsőségéből, El-pusztitál szemed-elől, Pogány népet hirtelenül, Az igiretnek földéről.

Gedeonnak kis serege, Ki hinné hogy hadat verne? De hogy te lől segitsége, Erősége, győzedelme, Számtalan népet meg-vere.

Goliátnak magasága, Hat singnél magassabb vala, Dávid kisded gyermek vala, Bátran véle szembe szálla, Mert te-benned bizik vala.

Goliát talpig fegyverben, Dávid egy kis köntöskében, Bot, és parittya kezében, Győzedelme lőn ezekben, Es őt kicsiny kövecskében.

Senacheribnek seregét, Egy Angyallal meg-ölетéd, Száz nyólczvanőt ezer népét, Egy órában mind el-veszted, Királyságából levetéd.

Gyenge vala Judit Aszszony, Nem úgy termett hogy harczollyon, Keze nem vólt soha kardon, De te bátoritád azon, Hogy bátran kardhoz nyúlhasson.

Holoferneſt meg-ragadá, Nyakát csak kétszer vághatá, Fejét kezében marasztá, Szolgáló-leánynak adá, Betuliában hozatá.

Gyakorta kevés nép-által, Nagy hadakat le-vágattál, Erősseket le-tapodtál, Kevélyeknek torkán jártál, Kegyetleneket rontottál.

Igy tégy ezekkel Ur Isten, Mint Madiánnal régenten, Ally boszszút a' pogány népen, Alázd-meg kevélységekben, Ronts-meg kegyetlenségekben.

Ők vijnak uralkodás-ért, Prédá-ért, ragadomány-ért, Mi Hitünkért, s' Egy-házad-ért, Meg-romlott édes Hazánk-ért, Özvegyek-ért, és árvák-ért.

Ők keresik életünket, Rabollyák a' mi földünket, Mi óltalmazzuk fejünket, Tulajdon örökségünket, Feleségink, gyermekinket.

Nem nézik ők a' véneket, Le-vágják a' gyermekeket, Meg-rontnak sok szép Szüzeket, Szánd-meg Ur Isten ezeket, Ne-szenvedd-el nagy vétkeket.

Ally

Ally boszszút rajtok néped-ért, Nyomorodott hiveid-ért, Verd meg őket, Szent neved-ért, Templomoknak romlásá-ért, Szent Fiadnak szidalmá-ért.

Ne-mondgyák azt mi-felőllünk, Hogy nincsen nékünk Istenünk, Mutasd-meg erődöt bennünk, Viaskodgyál eggyütt velünk, Magasztald-fel zászlód köztünk.

Hogy mindenek kik ezt hallyák, Győzedelmedet csudállyák, Jó-vóltodat magasztallyák, Hatalmasságodat áldgyák, Erődet megne útállyák.

Dicsirtessél Atya Isten, Veled-eggyütt Fiú Isten, Mind ezekkel egyetemben, Áldott Szent Lélek Ur Isten. Légy mindenkor velünk. Amen.

DOMINICA IV. POST TRINITATEM.

Nota: Jer örvendezzünk az Ur Istennek.

SZükség meg-tudnunk hü Keresztyének, Irgalmas vóltát a' nagy Ur Istennek: Csuda-tételit Szent Felségének, Szent Lukács maga bizonsága ennek.

Régen az Istent a' Keresztyének, Ugy becsüllötték néki könyörgőttek: Szent igijére rá figyelmeztek, Hogy minden-felől hozzája siettek.

Ő Szent igijét hogy meg-hallották, Nagy ájtatoson őtet magasztalták: IESUS Christusnak őtet mondották, Szüntelen szóval segitségül hitták.

Igy a' Szent Isten meg-is halgatta, Nagy áldomását reájok bocsátta: Imádságok-ért meg-is áldotta, Minden gonosztól őket óltalmazta.

Szent Lukács mostan nékünk meg-irta, Genezaretnél mikor IESUS járna: Es a' Tó-mellet parton sétálna, Láta két hajót a' vizen hogy vólna.

Ur IESUS Christus mihelt meg-látta, Eggyik hajóban leg-ottan bé-szálla: Simon Péternek ő hajójába, Szállása néki lőn nyugodalomba.

A' ki ezt hallod, értsed magadról, Hogy mindenkoron hálákat adgy arról: Ne-feletkezzél Isten javáról, Meg-emlekezzél Szent áldomásáról.

Mennyi sok javát adta te-néked, Isten Országát hogy el-ne veszesſed: Földön, Tengeren ötet keresſed, Ejjel, és nappal Szent nevét dicsirjed.

Mert ha el-veszted Isten Országát, El-nem veheted annak szép jutalmát: Sőt a' gazdaggal Pokolnak kinnyát, Meg-kell kóstolnod setétség hajlékát.

Ejjel, és nappal illik te-néked, Isten igéjét szűntelen keresned: Az halászokkal eggyet értened, Igaz halak-közt kell te-néked lenned.

Mert az halászok Isten Papjai, Az ő nyájának fő igazgatói: Szent igijének Prédikátori, A' Menyországnak fő kapu-állói.

Illik te-néked őket halgatnod, Prédikállását nékik meg-fogadnod: Sőt tiszteſségben őket tartanod, Hogy Menyországban leheſſen lakásod.

Chriſtus IESUS-nak ő Szent igéjét, Ha meg-nem tartod ő parancsolatit: Bizony el-küldi ő Szent Angyalit, Es ki-válaſztya ő kedves hiveit.

A' Chriſtus IESUS a' nagy örömre, Hiveit viſzi az örök-életre: A' kik hajlottak Szent beſzédére, Ott az örömnek soha nem leſz vége.

Gonosz halakat de helyhezteti, Nagy setétségre őket akkor küldi: Ő Szent igéjét a' ki nem hiſzi, Parancsolattyát a' ki most nem féli.

Akkor egy-mástól nagy ohajtáſſal, Búczúznak tőllök nagy szomorúsággal: Es az ördögök nagy kaczagáſſal, Viſzik Pokolba szörnyű ropogáſſal.

Isten veletek szerelmes Anyám, Nem látlak többé immár édes Atyám: Isten haragja szállott már reám, Parancsolatit mert meg-nem fogadám.

Ott

Ott nagy jajgatás, fog-csikorgatás, Pokolban léſzen, és sok átkozódás: Nem kell senkinek Prokátorkodás, Mert bizony léſzen ott nagy sok kínlódás.

Ki Attyát, Annyát, szerelmes Báttyát, Ott meg-átkozza minden rokonságát: Tellyes éltében az ő múnkáját, Szánnya, és bánnya ez Világon-vóltát.

Ki Attyát láttya hogy ott kínlódik, Ki Annyát láttya Pokolban gyötrődik: Ki szép Leányát, és szép gyermekét, Pokol torkában hogy ott átkozódik.

Az ember akkor igen fogadgya, Ha valamikor lenne szabadsága: Soha nem lenne többé olly túnya, Ejjel, és nappal szűntelen vigyázna.

Minden időben szegényt táplálna, Tellyes éltében árvákat ruházna: Szegényt, özvegyet, soha nem hadna, Sőt ruhátlannak, ruházatot adna.

Te bűnös ember vigyázz magadra, Hogy mikor az Ur az utólsó napra: El-jő te-néked szám-adáſodra, Méltónak mondgyon örök bóldogságra. Amen.

MAS.

Nota: Jer dicsirjük ez mái-napon &c.

JEr dicsirjük az Ur Istent hű Kereſztyének, Nagy fel-szóval minden állatok, énekellyetek, Mennyen, földön, és Tengeren meg-zendüllyetek.

Mert az Isten nagy dolgokat lám cselekedék, E' Világra Isten születék, Szűztől adaték, Hogy ez-által e' Világnak élet adatnék.

Régenten Isten az embert bölcsen teremté, Személlyével meg-ékesité, meg-dicsőité, Halhatatlansággal akkor ötet teremté.

De im Dávid az emberről irását hatta, Méltóságát meg-nem gondolta, nem óltalmazta, Parancsolattyát Istennek hogy által-hágta.

Akkor minden nemzetségek el-kárhozának, Rettenetes bűnre jutának, meg-változának, Ördögökkel örök kínra válaſztatának.

Az Isten-

Az Istennek haragjában mihelt esének, Testben, lélekben el-veszének, mert vétkezének, Paradicsomból mi Atyáink ki-űzetének.

Atyáinkat az Ur Isten ott meg-átkozá, Siralmas életre választá, el-kibocsátá, Keserves életet földön nékik mutata.

A' Cherubim Angyalt Isten akkor szólitá, Ajtajára ötet állatá, ezt parancsolá, Fegyverével az élő-fát meg-óltalmazná.

Veszedelmünkön az Isten meg-szánakodék, Istenségéről emlekezék, élet adaték, Es szűletett Jesus Christus ugy igirteték.

Hogy ez-által minden Ember idvezülhetne, Az Istennek kedvében lenne, és el-ne veszne, Az Istennel bóldogságban örökké élne.

Ez a' gyermek leg-először meg-igirteték, Pátriárkáknak hirdetteték, hogy el-érkeznék, Prosętáktól ezen úton prosętáltaték.

Dávid Király nemzetiből Christus szűleték, Izraël népének hirdeték, kiért áldozék, A' Salamon Templomában Christust dicsirék.

A' Szent Atyák, és Prosęták igen kivánták, Sok Királyok látni akarták, Istent imádták, A' Messiást ő éltekben hogy meg-láthassák.

Fogadásáról az Isten meg-emlekezék, Hogy beszéde bé-tellyesednék, Christus adatnék, Bethlehemben egy szép Szűztől nékünk szűletnék.

Öt-ezer, száz, és kilenczven-kilenczedikben, Hogy irnának ennyi időben, és Esztendőben, El-bocsátá Fiát Isten Emberi-testben. *Platina fol. 1.*

Paradicsomban az Adám halálban esék, Bethlehemben Christus szűleték, és hirdetteték, Hogy általa mindeneknek élet adatnék.

Ki-mondhatatlan nehéz lőn Adámnak vétke, De nagyobb Christusnak érdeme, nagy dicsősége, Földön, Mennyen, és Tengeren vagyon kegyelme.

Minden teremtett-állatok meg-bódúlának, Adám-miatt háborodának, sokan romlának, De Christus szűletésével meg-újulának.

A' gyermeket meg-ismérék Menyben Angyalok, Ezek-után szegény Pásztorok, Egi Csillagok, Arabiából ajándékkal jőnek Királyok.

Ezen

Ezen mi-is hát minnyájan nagy hálát adgyunk, Hogy halálból életre megyűnk, örökké élűnk, Mert a' Christus idvességre adatott nékünk.

Oh irgalmas kegyes Isten ki jól től velünk, Szent Fiadat adád mi-nékünk, hogy el-ne veszszünk, Szent Lelkeddel vezérly minket, benned hihessünk.

Hogy újonnan Szent Fiadban mi szűletessünk, Christus IESUSban dicsirhessünk, és jól élhessünk, Hóltunk-után dicsősségben veled lehessünk.

Dicsirtessél magasságban Menybéli Isten, A' te meg-testesült Igidben, és Szent Lélekben, Te hatalmas és kegyelmes Istenségedben. Amen.

URBANI PAPÆ VIII. ORATIO.

Antè oculos tuos Domine, &c.

Nota: O dicsőült szép kincs, &c.

VRam, szemed-előtt, mint nagy látó-előtt, Hordozzuk vétkeinket. Mellyekkel akartva, vagy nem jól vigyázva bántottuk Felségedet: Kik-ért érdemlettük, s' nagy sokszor érzettük méltó büntetésedet.

De ha csapásidat, s' gyenge sújtásidat bűnünkel őszve-vettyük; Kissebb a' büntetés, hogy sem a' szenvedés, vagy a' mint érdemellyük: Sulyosban vétkezünk, hogy sem verettetünk, noha sirva viselly ük.

De, nézd a' túnyaság, vagy inkább roszszaság mire hozott bennünket? A' bűn büntetését érezzük, s' gyümölcsét; de vakmerőségünket, Im ugyan nem hadgyuk, de sőt szaporittyuk, nehezitvén igyünket.

Ostorid-közt romol, s' majd ugyan le-omol a' mi erőtlenségünk. De meg-nem változik, hanem nehezedik rút Istentelenségünk. Beteg elménk hevül, de nyakunk keményül, s' nem hajol fleletségünk.

Eltünk az bánatban, s' súlyos fájdalomban sirván nyög, s' fohászkodik: De cselekedetben, s' szokott erkölcsökben jobbúlni nem láttatik. Ha várſz, roſzszabbúlunk: ha bűntetſz, el-romlunk, s' létünk meg-fogyatkozik.

Látogatásodban, s' oſtorozásodban meg-vallyuk bűneinket, De mihelyt le-vonſzod veſzſzödet, s' el-rontod, fel-emellyük fejünket, s' Mindgyárt el-felejtyük a' min ſiránkoztunk, s' meg-vettyük ſelelmedet.

Viſzont ha ki-nyújtod, s' fejünk-felett tartod fenyegető kezedet: Jobbúláſt igirünk, s' iſmét reménkedünk, hogy le-tedd fegyveredet. De ha le-ereſzted, s' hüvelyedbe teſzed, meg el-hagyunk tégedet.

Illyen a' mi dolgunk; s' ha megint nyomorgunk, kiáltunk hogy megengedgy; Szerelmes Fiad-ért, egy reménségünk-ért, ſzintén veſzni ne-ſzenvedgy. Itt-is ha meg-engedſz, s' magadtól el-nem vetſz, ingerlünk, hogy iſmét fedgy.

Im vallás-tévöid, mi bűnös fiaid elötted le-borúlunk: Magunkat itilvén, s' téged dicsöitvén, fejünkre áldáſt várunk: Mert ha megnem engedſz, bűnünkben el-veſzthetſz, s' méltán pokolra ſzállunk.

Azért édes Atyánk, ſzerelmes hiv dajkánk, ô engedgy kérésünknek! Adgy helyt ſzerelmedből, nem mi érdemünkből hideg könyörgésünknek. Ne-nézd ſok roſzságit, vaſtag nyakaſságit, romlandó életünknek.

Nám ſemmiből ſzerzél minket, s' emberré tél, csak mi idveſségünkért, Kiért veſztünk ſzánod, s' ez-ſzerint kivánod kérésünket éltünk-ért. Légy azért irgalmas, s' illy kéréſt meg-halgaſs Urunk IESUS Chriſtus-ért. Amen.

SZENT

SZENT DAVID

SOLTARI.

PSALMUS I.

Beatus Vir qui non abiit in conſilio &c.

Nota: Nagy bánatban &c.

BOldog az ollyan ember a' Világban, A' ki nem ment gonoſzok tanácsában, Nem-is járt a' hitetlenek úttyában, Hamis itilet ſem forgott ſzájában.

De az Iſtennek igijét halgattya, Erre főképpen vagyon minden gondgya: Erre néz néki minden akarattya, Ezt éjjel, nappal ſzivében forgattya.

Mint a' folyó-viz mellett ſzép termő-fa, Melynek levelét a' hideg nem bántya: Ő idejében gyümölcsét meg-adgya, Jó ſzerencsés leſz annak minden dolga.

Nem úgy léſzen pedig azoknak dolgok, Kiknek ez igiről csak kevés gondgyok: Miként a' ſzél hinti a' port láttyátok, Akképpen hánnya Iſten el azokot.

Itiletre mikoron fel-támadnak, Eletekről és ott ők ſzámot adnak: Hivek-közzül akkor mind ki-hányatnak, Es véghetetlen kárhozatra jutnak.

De a' hiveknek úttyokat az Iſten, Birja, forgattya kegyelmes kezében: A' kegyetlenek ő keménységekben, Veſznek; és eſnek örök ſetétségben.

Mikor e' Soltárt Szent Dávid meg-irá, Iſten igijét ebben hogy ajánlá: Bóldognak mondgya a' ki meg-fogadná, Bóldogtalannak a' ki meg-útálná.

Dicsőſség légyen Menyben az Atyának, Szent Fiának áldott IESUS Chriſtuſnak: Sz. Léleknek kegyes Vigaſztalónknak, Mind örökké tellyes Szent Háromságnak. Amen.

PSALMUS II.

Quare fremuerunt gentes, &c.

Nota: Bocsáſd-meg Ur Iſten, &c.

SZent Dávid Proféta máſodik énekében, A' Szent Lélek-által felgerjede ſzivében, Es el-álmélkodván Chriſtus ſzemélyében, igaz Iſtenségében.

Látván a' Chriſtuſnak Mennyégből le-ſzállását, Az emberi teſtben, érettünk áldozását, Sok ellenséginek reá támadását, kikről hallyuk mondását.

De mit zúgolódnak, s' miért panaſzolkodnak, Dühös pogány népek, Chriſtus-ellen támadnak: Minden hitlen népek, kik a' Chriſtus ellen hivságokat gondolnak.

Mellékjek állottak földi hamis Királyok, Nagy Fejedelmekkel mind egyenlő tanácsok, Az Ur Iſten-ellen, és Szent Fia-ellen, illyen végezés dolgok.

Jer mi, ne-engedgyünk az ő tudományának, Semmi helyt ne-adgyunk beſzédének, ſzavának, Veſsük-el mi-róllunk, és mind ellent tartsunk, ő kemény igájának.

Az Ur Iſten pedig a' Menyből nézi őket, Hogy bolondoskodnak; és csak neveti őket: Végre nem türheti, de meg-ſzégyeniti, és meg-csúfollya őket.

Akkor ſzól ő-nékik, az ő nagy harag jában, Midőn ejti őket nagy hirtelen rabságban, Léſznek nagy romlásban, és veſzedelmekben, ſzámtalan ſok kínokban.

Fiamot én töttem (ekképpen ſzól az Atya) Királlyá, és Pappá, az én Szent-egyházamba: Es mindenek-ellen ötet meg-is tartom, az ő Királyságába.

A' Fiú azt mondgya, kéſz vagyok meg-hirdetnem, Parancsolatodat; mert azt mondottad nékem: Ma ſzültelek téged, és öröktülfogva egy Iſten vagy én-velem.

Te kezedben adok, minden nemzetségeket, Vas-veſzſzővel birjad, és meg-

meg-bünteſſed őket: Valakik ellened támadnak te-néked, és nem halgatnak téged.

Szent Dávid Proféta igy ſzól néktek Királyok, Itilő-Meſterek, kik e' földet birjátok: Moſtan meg-értsétek, hogy a' Chriſtus-ellen, ti fel-ne támadgyatok.

Sőt nagy félelemmel ő-néki ſzólgállyatok, Lelki buzgósággal, örömmel imádgyátok, Az Iſtennek Fiát hittel csókollyátok, és ſzavát fogadgyátok.

Hogy az ő haragja ne-gerjedgyen reátok, Itilet napjára midőn le-jő hozzátok: Mert bóldogok azok, kik ſzavát fogadták, s' nagy leſz Menyben jutalmok.

Dicsiret, dicsőſség az Atyának Mennyégben, Aldott Szent Fiával, s' Szent Lélekkel mindenben: Miképpen kezdetben, moſt, és jövendőben, mind örökké úgy légyen. Amen.

Idem Pſalmus. Quare fremuerunt &c.

Nota: Nagy bánatban &c.

ZUgódik, dúl, fúl magában e' Világ, Mikor fel-támad köztünk az igaſság: De ha tekinted dolgát csak bolondság, Es mindenképpen el-mulandó hivság.

Ezt nyilván láttyuk az hitetlenekben, Nem gyönyörködnek az élő Iſtenben: Sem a' tőle ki-adatott törvényben, Dicsekednek utállatos bünökben.

Leg-elsők ebben a' földi Királyok, Fejedelmek, és Papi Uraságok: Szent Dávid mondgya, nem tagadhattyátok, Kik az Ur-ellen tanácsot tartotok.

Öſzve-gyüléſtek ha Orſzágúl vagyon, Az Ur Iſtenre ott kicsiny gond vagyon: A' fő végezés Chriſtus-ellen vagyon, Hogy mint romollyon az Evangeliom.

Mondván: ne-hadgyuk rajtunk uralkodni, Az ő beſzédét közöttünk hirdetni; Mert zabolából akar mind itatni, Szabad életet majd nem hágy követni.

Ennek-okáért ne-urallyuk ôtet, Es ne-halgaſſuk úgy mint Meſterünket: Ne-igazgaſſa a' mi életünket, Ne-idvezítse érdeme lelkünket.

Rontsuk mindenütt az ô Uraságát, Tôrjük izen-ként nyakunkból igáját: Veſsük-ki ſzánkból az ô zaboláját, Es ſemmi-képpen ne-fogadgyuk ſzavát.

Im meg-mondom már mint léſzen dolgotok, A' magas Menyből Iſten néz reátok: Ki csak neveti a' mit tanácskoztok, Es megcsúfollya a' mire vágyódtok.

Laſsú beſzéddel ſzólt az-elôtt néktek, De jó tanácsát elô nem vettétek: Már nagy haraggal riaſzt benneteket, Es meg-rettenti ti kevélységteket.

Az én Fiamot im meg-útáltátok, Kit Fejedelmé tôttem ti-rajtatok: Sionnak hegyén hogy ôt uralnátok, Es mindenekben ôtet halgatnátok.

Szómat meg-mondta, és akaratomot, Meg-beſzéllette az én tanácsomot; Mondván: énnékem az Ur igyen ſzóllott, En ma ſzûltelek tégedet fiamot.

Légyen mind tiéd a' fôld kereksége, Ha azt kivánod, minden ôrôksége: A' pogányoknak nagy ſok Nemzetsége, Te-néked adtam, ám te bírj mind véle.

Ha nem engednek, ronts mind ôſzve ôket, Nagy vas-pálczával, mint fôld-edényeket: Ha nem tiſztelnek, mind el-puſztíts ôket, A' fôldnek ſzinén hogy ne élheſſenek.

Serkennyetek-fel azért Fejedelmek, Fôldnek Birái, e' Világi Bôlcsek; Tanúllyatok, és vegyetek értelmet, Es kôveſſetek Iſteni fęlelmet.

Es ſzolgállyatok a' nagy Ur Iſtennek, Nagy fęlelemben néki ôrûllyetek: Az ô Szent Fiát igen bôcsûllyétek, Es Szent parancsolatit bé-tôltsétek.

Mert ha valóban meg-nem térendetek, Szent igijében ha meg-nem épûltôk: Szent parancsolattyát nem kôvetitek, Haragja-miatt mind el-kell veſznetek.

Sok

Sok ideje már hogy ô hí bennetek, Es gyakorta ínt, hogy hozzá térjetek: Tûzzel emészt-meg, ha ôt nem veſzitek, El-kell veſznetek, bizonnyal hidgyétek.

Bóldogok azok kik ô-benne biznak, Mint Királyoknak ôrômeſt ſzolgálnak: Es ſzûkségekben ô-hozzá folyamnak, Igaz Hit-által ô-benne nyugoſznak.

Dicsôſség légyen az Atya Iſtennek, Ô Szent Fiának mi Idvezitônknek: Es vigaſztaló Szent Lélek Iſtennek, A' Szent Háromság egy ôrôk Iſtennek. Amen.

PSALMUS III.

Domine quid multiplicati ſunt, &c.

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron &c.

SZent Dávid Király háborúságában, Imádkozik vala nagy búsúltában: Bizván mindenkor Iſten óltalmában, Igy énekel harmadik Soltárában.

Uram, mely ſokan vannak én-ellenem, Meg-ſokaſodott az én ellenségem: Azt mondgyák hol vagyon az én Iſtenem, El-felejtett, s' meg-nem ſzabadit engem.

Te pediglen Iſten én óltalmam vagy, En reménségem, és dicsôſségem vagy: Életemnek te fel-emelôje vagy, Imádságomnak meg-halgatója vagy.

Kônyôrgéſſel Iſtenhez fel-kiáltók, Es az ô Szent hegyéről néki ſzóllók: Imádságom tôle meg-halgattaték, Szivemnek vigaſága meg-adaték.

Nem fęlek ſemmit ezer ellenségtôl, Kik meg-kôrnyékeztek-is minden-felôl: Támadgy-fel Uram Iſten ſegitségûl, Es ſzabaditsmeg, én ellenségimtôl.

Mert te-nálad vagyon Uram idveſség, Es néked adatik minden dicsôſség: Meg-ſzabaditónak vall Kereſztyénség, Népednek jôjjön Mennyei békeség.

Dicsir-

Dicsirteſsék Iſten ő Felségében, Atya, Fiú, Szent Lélek nevezetben: Három ſzemély egyenlő Iſtenségben, Kérjük hogy tartsonmeg az igaz Hitben. Amen.

PSALMUS VI.

Domine ne in furore tuo, &c.

Nota: Háborúsága Dávid Királynak &c.

SZent Dávid Király bűnei-ellen igy panaſzolkodik, De az Iſtennek kegyeſségében nagy erőſſen bízik, Es tellyes Hitből könyörgésében ſzépen imádkozik.

Hatalmas Iſten nagy haragodban kérlek ne-fedgy engem, Es bűneimnek érdeme-ſzerint ne-oſtorozz engem, Mert haragodnak nagysága-miatt kelletik el-veſznem.

De sőt Ur Iſten könyörüly rajtam, mert csak alig vagyok, Tudod Ur Iſten, mely beteg vagyok, mert nagy bűnős vagyok, Gyógyítsmeg engem e' fájdalomból, mert gyógyuláſt várok.

Az én teſtemben, felséges Iſten, ſemmi épség nincsen, Csontaim kőzzül, annyira juték, hogy egy helyén nincsen, Minden izemtől meg-fogyatkoztam, ſemmi jó nincs bennem.

Térj hozzám Uram, és ſzabadítsd-meg el-búsúlt lelkemet, Jelentsmeg bennem, te véghetetlen kegyelmeſségedet, Tarts-meg Ur Iſten, nagy irgalmad-ért az én életemet.

Vallyon vagyon-é ki az halálban rólad emlekezzék, Pokol fenekin kegyeſségedet nincsen kik említsék, Mert haragodnak boſzſzú-állását akarod hogy értsék.

Ne-hadd Ur Iſten, eſni lelkemet őrdőgnek torkában, Kit te ſzerzettél tiſzteſségedre, ne-hadd kárhozatban, Vigy-bé engemet őrökéletre, te Szent Orſzágodban.

Mert nem dicsirnek azok tégedet, kik vannak Pokolban, De sőt káromlyák te Szent nevedet őrők káromlásban: Téged dicsirlek, vigy-bé Szent Atyám őrők Orſzágodban.

Régtől-

Régtől-fogvá már csak mind veſződőm fohászkodáſimban, El-nedveſitem az én ágyamot kőny-húllatáſimban, Nyoſzolyám immár ugyan el-ázott az én ſiralmimban.

En ſzemeimet homály fogta-bé, keſerűség-miatt, Immár ezentúl meg-emésztetem, ſok bűneim-miatt, De kérlek téged, tekints én-reám fogadáſod-miatt.

Őrvend a' lelkem, noha ſok bűnőm, te-benned Ur Iſten, Mert meghalgattad könyörgéſemet, hatalmas Ur Iſten: Bizzál jó fiam, térj-ki bűnődből, azt mondgya az Iſten.

Távozzatok-el azért én-tőlem minden ellenségim, Mert Iſten-előtt kellemeteſek az én imádságim, Őrvendez lelkem, ſohúl nincsenek nékem ellenségim.

Mihelyt az Iſten imádságimat eleiben vévé, Ottan lelkemet őrdőg markából hamar el-ki-menté, Az én ſzivemet bizodalomra ottan fel-épité.

Ellenségimet meg-háborítá, és meg-ſzégyenité, Nagy hamarsággal ſzégyen-vallaſſal mind viſzſzá-téritė, Bizodalomra a' bűnősőket, én-általam intė.

Senki bűnétől meg-ne ijedgyen, csak Iſtenben hidgyen, El-bocsáttatik Szent áldomáſſal, ha ő-hozzá mégyen, Hit, Reménséggel, és Szent élettel bocsánatot véſzen.

Szent Dávid irta Sóltár Könyvének hatodik réſzében, A' bűnősőket bizodalomra inti ez énekben: Kérjük az Iſtent, hogy réſzünk légyen ſzép dicsőſségében. Amen.

PSALMUS VII.

Domine Deus meus in te ſperavi &c.

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron &c.

SZám-ki-vetéſre Dávid mégyen vala, Semei mikor ſzidalmazza vala: Kővel, és földel hajigállya vala, Dávid ſzolgainak ezt mondgya vala:

Ezt én reám az Ur Iſten bocsátta, Hogy ſzidalmazzon néki parancsolta:

ta: Tudom hogy bűnöm-ért reám bocsátta, Azért ſenki kőzzűletek ne-bántsa.

Gondolkodván Dávid Király magában, Bizik Iſtennek irgalmaſságában: Semmit ſem fél, bátor igaſságában, Azért illyen kőnyőrgéſt tőn magában.

En Iſtenem, mindenkor benned bíztam, Mint erős kő-falhoz úgy támaſzkodtam: Mindenkor ſirván hozzád foháſzkodtam, Mikor ellenség miá nyomorgottam.

Dúl, fúl ellenségem irigységében, Mint éh Oroſzlán kegyetlenségében: Láttya elő-menetemet mindenben, Azért gyűlől illyen igen ſzivében.

Iſten tudod hogy én álnok nem vóltam, A' Saulnak vérét nem ſzomjúhoztam: Ellenségi-ellen sőt hadakoztam, Mint Fejedelmemet hiven ſzolgáltam.

Légyen Iſten bizonságom énnékem, Hogy-ha én néki marháját elvettem: Avagy tiſzteſségében meg-sértettem, Tőled Ur Iſten bár meg-itilteſſem.

Ellenségemet-is ha meg-sértettem, Valakinek egyſzer én meg-eskűttem: Hogy-ha méltatlan jóſzágát el-vettem, Bátor az Iſtentől meg-bűntetteſſem.

Rajtam eſsék ellenségem fegyvere, Életemet ám űldőzze, kergeſſe: Minden tiſzteſségemet el-veſzeſſe, Orczámat bátor a' sárban keverje.

Igaſságomban támadgy-fel mellettem, Igaz Iſten, te álly boſzſzút érettem: Mert nem tudom mit ellene vétettem, Azt tudom hogy ſokſzor véle jól tőttem.

Nám ajánlod igaz itiletedet, Hogy meg-rontaſz minden kegyetleneket: Oltalmazd-meg nyomorodott fejemet, Hogy dicsirjem mindenkor Felségedet.

Csak te itilhetſz-meg igaſság-ſzerént, Te ſzivemet jól látod vólta-ſzerént: Itély-meg engem igaſságod-ſzerént, Ellenségtől mentsmeg irgalmad-ſzerént.

Jól lá-

Jól látod Uram ő álnok ſziveket, Kiért minden-nap fenyegeted őket: Mikor hallod ki-ſűl ſzép beſzédeket, Más-felől jól látod álnok ſziveket.

Szűnnyél-meg immár ennyi gonoſságtól, En ellenségem a' kegyetlenségtől: Hogy nem rettenſz-meg az igaz Birótól, A' ki majdan ſzámot vészen mindentől.

Ha meg-nem térendeſz nagy hamarsággal, Iſtennek fenyegető oſtorával: Bizony meg-lő az ő mérges nyilával, Fegyverrel, éhséggel, és dőg-halállal.

Fiat fogadtál vólt a' te méhedben, Hamiſságot vőttél vólt-bé ſzivedben: Majd ſzűlſz bánatot nagy keſerűségben, Kivel Iſtent megbántod életedben.

En-ellenem tanácsot tartottatok, Hogy Uram haragját rám támaſzſzátok: Hogy csak ti magatok uralkodgyatok, De gondolatokban meg-csalatkoztok.

Hiſzem azt én, hogy-ha Iſten akarja, Az előbbi tiſztemet meg-adhattya: Ha pediglen ő Felsége azt mondgya, Nem kelleſz; ám légyen úgy mint akarja.

A' mely vermet ti énnékem áſtatok, Csalárdságot ellenem gondoltatok: El-kerűltem, mert Iſtenben vigyázok, Ti magatok eſtek belé tudgyátok.

Hálát adok Ur Iſten, jó-téted-ért, Hozzám-való nagy kegyelmeſséged-ért: Velem jól tett igaz itileted-ért, Ellenségtől-való ſzabadúlás-ért.

Szent Dávid irta ezt dicsiretiben, Sóltár kőnyvének hetedik réſzében: Dicsőſség az Ur Iſtennek mindenben, Három ſzemély egy állatú Felségben.

Amen.

PSALMUS IX.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo, narrabo omnia &c.

Nota: O mely igen rövid vólt lám &c.

TEkints reám Istenem nyavalyámban, Légy gyámolom, segitségem gondomban, Mert nem tudom mit tegyek búsúltomban.
Vallyon s' mikor veted rám szemeidet, Siralmimra forditod fűleidet, Nem tűrhetem sanyarú kezeidet.
Az ellenség fejemre törekedik, Erejében, és hatalmában bízik, Sok tűréssel én lelkem fogyatkozik.
Dűhösködik, kérkedik kevélységben, Soha nem jút Isten-is ő eszében, Mert nem vallott semmi kárt életében.
Ebből veszen mindenben bátorságot, Nagy sokkáig ha el-tűrsz gonoságot, Nem bűnteted benne az álnokságot.
Fején vagyon áldásod, segitséged, En fejemre hogy üllyön, te segélled, Azért nem fél, mert soha nem bűnteted.
Az ő szája tellyes sok szidalommal, Szive, lelke gerjedez álnoksággal, Es nem gondol semmit nagy haragoddal.
Halálomra csikorgattya ő fogát, All útakon, titkon meg-vonsza magát, Hogy nyakamban keritse ő hálóját.
Mint a' farkas júh-után orozkodik, Bárány-után Oroszlán sivalkodik, Mindenkor csak utánnam leseskedik.
A' gazdagság kevélységre kénteti, Az ő lelkét kárhozattól nem félti, Hogy Isten légy, soha ő azt nem hiszi.
Te erődet, hatalmadat nem tudgya, Hogy irgalmas, igaz vagy, nem gondollya, Minden dolgát csak szerencsének tartya.
Indúlly azért Istenem óltalmamra, Illy későre tekints rám te árvádra, Vigasztaly-meg engem sok siralmimra.
Szent neved káromlását hogy tűrheted, Kevélység-ért miért hogy nem bűnteted, Tűréseddel bűnében keményited.
Minden dolgát jól hiszem hogy fel-róttad, Nyavalyámat, siralmimat fel-irtad, A' bűntetést utólra halasztottad.

A' bűn-

A' bűn-ellen mutasd-meg haragodat, Bűntetéssel jelents igaságodat, Hogy rettegjék mindenek hatalmadat.
Ezt Ur Isten, nem kérem boszszúságból, Csak kivánom térését büneiből, Ne-támadgyon ellenem kevélységből.
Ismérje-meg por, hamu, s' féreg-vóltát, Soha többé ne hidgye-el ő-magát, De szolgállya alázatosan Urát.
A' Szent Dávid, igy tanit könyörögni, A' szomorú szivet meg-vigasztalni, Illik Istent mindenben magasztalni. Amen.

AZON PSALMUS.

Nota: Háborúsága Dávid Királynak &c.

MEg-nyomorodván ellenségitől Szent Dávid Profęta, Hogy segedelmet földön magának senkitől nem várna, Keserves szivel, az Ur Istenhez ekképpen kiálta.
Istenem Uram, miért én-tőllem illy nagy távúl állasz, Im mint nyomorgok édes Istenem, te rejtekben állasz, Ellenségemtől hogy már engemet meg-nem szabaditasz.
Csak kevélykedik én ellenségem, és fel-fuvalkodik, Rajtam naponként kevélységéből ő kegyetlenkedik, De meg-fogasék ő tanácsában, kiről gondolkodik.
Hánnya ő-magát, mert helyén láttya szive akarattyát, Fősvénységével úntalan tőlti, telhetetlen hasát: Istent káromlya, semminek tartya az Istennek szavát.
Az ő homlokát kevélységéből ő nagy fel-emelte, Es mindeneket magához-képest, csak semminek véle, Nincsen az Isten gondolattyában, szivéből ki-vette.
Elő-meneti vagyon ő-néki minden dolgaiban, Nem fél Istentől, vakmerő-képpen bizik ő-magában, Ő ellenségi vannak ő-nálla utállatosságban.
Lám azt gondollya az ő szivében, kivel mit gondolok, Semmit nem félek, mert én mindenkor ekképpen maradok, Egész éltemben nyomorúságot, kárt soha nem vallok.

Sőt az ő szája mindenkor rakva Isten káromlásſal, Rágalmazásſal, minden rútsággal, szitokkal, átokkal, sok csalárdsággal, sok hazugsággal, minden álnoksággal.

Tolvaj-képpen ment, mint egy puſztában ő álnok házában, Az ártatlanon kegyetlenkedik, ő nagy dagállyában, A' szegényeken vannak szemei nagy orozkodásban.

Alnokoskodik mint egy Oroszlán, titkon barlangjában, Csak hamiskodik, hogy szegény esék ő szoros markában, Kit meg-szaggasson, mikor bé-ejti az ő hálójában.

Rontya, nyomodgya a' szegényeket, a' földre le-vágja, Isten nem láttya, az ő szivében mert ő azt gondollya, Isten azokat hogy elfeledte, és ingyen sem tudgya.

Istenem Uram, kely-fel immáron, mutaſd-meg magadat, Fel-magaſztallyad te-is ellenben, a' te hatalmadat, El-ne felejtsed a' te nyomorúlt jó hü szolgaidat.

Végre kezedben keríted őtet, meg-bűnteted őtet, Meg-óltalmazod te szárnyad-alatt, a' te szegényidet, Es árváidtól, te meg-nem vonszod nagy segedelmedet.

Felséges Isten, tőrd-meg immáron hitlenek jobb-kezét, Gonosz embernek te ne szenvedd-el ő kegyetlenségét, Mert ha kereſed, hamar el-veszted, nem találllya helyét.

Örökké-való Királyunk, Urunk csak te vagy mi-nékűnk, Az hamis népek földről el-veſznek, kik rontóink nékűnk, Azok-ellen légy te, mi paisunk, óltalmazónk nékűnk.

Csak te Ur Isten, nyomorúltaknak vagy meg-halgatója, Es igaz Hitből az ő sziveknek vagy igazgatója, Könyörgéseket csak a' te fűled azoknak meg-hallya.

Itileteddel sok nyomorúltat te meg-szabaditasz, E' földön-való kegyetleneket itiletre vonszasz, Hogy senki többé ne rettegtessen, ellenek te állasz.

Tudgyad ezeket Keresztyén ember, Szent Dávid Prophęta, Az ő könyvének kilencz részében szépen bé-foglalta, Nyomorúságban az Ur Istenhez ekképpen kiálta. Amen.

PSAL-

PSALMUS XII.

Usquequo Domine obliviscéris, &c.

Nota: Vedd-el Ur Isten rólunk &c.

SZent Dávid Király háborúságában, Panaszolkodik Istennek búvában: Es im-ezt mondgya ő nagy siralmában, Széllyel bújdostában.

Meddig Ur Isten kesergetsz engemet? Meddig rejted-el előllem szinedet? Talám örökké igy gyötresz engemet, Nyomorúlt fejemet?

Meddig szivemet hagyod gondolkodni? Es ide s' tova elmémet hányódni? Az én szivemet sirván vélekedni, Míg hadsz kesseregni?

Ebresszsz-fel Uram, mert talám el-veſznék, Nyomorúságban talám meg-is halnék: Ha az én szivem nem vigaſztaltatnék, Tőlled nem tartatnék.

Ne-késsél Uram, én-hozzám látnia, Mert ellenségem kezdi mondania: Meg-győztem őtet, nincs óltalmazója, El-kell puſztúlnia.

Tekints most reám, hatalmas Ur Isten, Es könyörgésem vegyed fűleidben: Az én siralmim jussanak elődben, Mostani igyemben.

En mindenkoron csak te-benned biztam, Irgalmaſságot csak te-tőled vártam: Ellenségimmel ha szemben szállottam, Hozzád fohászkodtam.

Igyen könyörge Dávid ő szivében, Szép énekében igy adgya elönkben: Mi-is dicsirjük Istent szükségünkben, Minden életünkben.

A M E N.

PSAL-

PSALMUS XIV.

Domine quis habitabit in taberna culo, &c.

Nota; Drága dolog az Ur Iſtent dicsirni, &c.

SOkan vannak moſt-is ollyan emberek, Kik azt vélik hogy ők jó Kereſztyének: Noha feslet, és nem jámbor életek, Sőt mindenben Chriſtuſnak ellenségek.

Tőllők azért hogy magunkat óhaſſuk, A' Szent Dávid kérdését elő-hozzuk: Az Iſtennek feleletit meg-hallyuk, Es magunkat abban nagy jól meg-láttyuk.

A' Profęta nagy álmélkodásában, Fel-kiálta lám az ő irásában: Ki lakozik Uram te sátorodban, Ki marad-meg az Anya-ſzent-egyházban?

Rővid ſzóval, ki mégyen Menyorſzágban, Es ki léſzen az őrők bóldogságban? Monda néki Iſten azon órában, Meg-felelvén illyen-képpen ſzavában:

Jó életben a' ki magát foglallya, Az igazak kezével bizonyittya: Ő ſzivében az igaſságot ſzóllya, Attyafiát a' ki nem rágalmazza.

Nem-is téſzen gonoſzt Attyafiának, Gyalázattyát nem tűri ſzomſzédgyának: Es nem ád helyt rágalmazók ſzavának, Oltalmaza hirét attyafiának.

Gonoſz embert tartya utálatoſnak, De az Iſten-fęlőt mondgya drágának: Meg-eskűſzik ő fele-barátyának, Es mindenkor Ura léſzen ſzavának.

Soha pénzét uſorára nem adgya, Az árvákat és azzal meg-nem fojtya: Sőt mindenben azokat ő táplállya, Valamit hoz néki igaz múnkája.

Igaz-ellen ajándékot nem véſzen, A' ſzegénynek-is igaz tőrvényt téſzen: Es éltében ha Iſten-fęlő léſzen, Menyorſzágban nyilván őrőkős léſzen.

Ez éneket a' Szent Dávid Profęta, Az ő Sóltár könyvében el-bé-irta: Tizen-negyed réſzében bé-foglalta, Es mi-nékűnk tanúságunkra hadta. Amen.

PSAL-

PSALMUS XXII.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit, &c.

SZent Dávid Profęta éneklő könyvének huſzon-kettőd réſzében, Bizván az Iſtennek az ő reá-való nagy gond-viſelésében: Es hálákat adván ő Szent Felségének mind egéſz életében; Igen dicsekedik lelkében minden hű Kereſztyének képében.

Tudom hogy Páſztorom, s' Vezérem énnékem, az én édes Iſtenem; Kinek gondgya vagyon teſtemre, lelkemre, mert ő teremtett engem: En ő juha vagyok, és hozzá halgatok, mert ő meg-váltott engem. Azért benne bizom, tudom élet-nélkűl hogy én nem ſzűkőlkődőm.

Az ő mezejének, ſzép ſiros fűvével ſzépen legeltet engem. Szent igiretinek édes beſzédével mikor vigaſztal engem. Anya-ſzent-egyházban, és az ő aklában, ſzépen meg-nyugot engem: Lopótúl, farkaſtúl, hamis tanitótúl, ott meg-óltalmaz engem.

Reggel hogy ki-viſzen, én előttem mégyen, igaz tudományával. Minden-napon kétſzer engemet meg-itat, ő lelki-italával. Lelki folyó-viznek, és élő kút-főnek ſzép gyenge folyásával. Evangeliomnak Anya-ſzent-egyházban, ő prédikállásával.

Azzal én lelkemet ugyan meg-újíttya, és újonnan meg-áldgya. Menyorſzágnak úttyát, és az igaz Hitet, énnékem meg-mutattya. Az ő Szent Fiában ſzomorú lelkemet csak egyedűl biztattya: Méltatlanságomhoz az ő Szent Fiáért, igaſságát mutattya.

Illy nagy reménséggel, és bizodalommal, azért te-benned bizom. En Uram Iſtenem teſtemet, lelkemet, én te-néked ajánlom. Ha ſzintén az halál vőlgye árnyékában az én fejemet látom: Mert te vagy én-velem, ſzabadúláſomat azért te-tőled várom.

Meg-vigaſztal engem te páſztori veſzſződ, és te páſztori botod; A' ſok nyomorúság, mellyel hiveidet, meg-sújtod, ſanyargatod: Mellyel beſzédedhez olly nagy ſzépen őket ſzoktatod, és tanitod; Hogy el-ne veſzſzenek, sőt veled legyenek, mind őrőkké megtartod.

Im nagy kéſzülettel, ellenségim előtt, aſztalt ſzerzeſz énnékem. A' te Szent Fiadnak egy áldozattyával táplálod az én lelkem. Megvigaſztalſz engem, s' mindenkor meg-adod bőséggel én életem. En ellenségemnek nagy boſzſzúságára, mert tartod az én lelkem.

Rothadandó teſtnek halandóságától meg-ſzabaditaſz engem. E' Világ ſem árthat, ſemmi álnokſággal, ſem csalárdsággal nékem: Mert én te-általad fő ellenségemet az őrdőgőt meg-győztem. s' az én életemet csak te-benned bizván, mindenkor helyheztetem.

A' te jó-vóltodból, s' kegyelmeſségedből, mind ezeket én várom: Mert ezekre-való nagy méltóságomat, én bennem nem találom. Azért minden napon az én életemet én csak te-reád bizom. Es tudom bizonnyal, hogy te-benned ſoha én meg-nem fogyatkozom.

Léſzek mind őrőkké az ên Iſtenemnek és Uramnak házában Az én Chriſtuſomnak páſztorsága-alatt az Anya-ſzent-egyházban. Az ő juhainak, s' igaz hiveinek, az ő társaságokban. Kikkel egyetemben őrőkké vigadok, az őrők bóldogságban. Amen.

Idem Pſalmus. Dominus regit me & nihil mihi &c.

AZ Ur Iſten nékem édes táplálóm, Minden dolgaimban csak ő az én igazgatóm. Nem hágy engemet tellyeſséggel el-nyomorodnom: Eletemben nem hágy engem meg-romlanom.

Sokſzor történt nékem háborúságom, Az hamiſſak-miatt ſokſzor eſett bújdoſáſom. De mindenkor jó helyen lőtt én meg-maradáſom: Jámboroktúl meg-vólt az én tápláláſom.

Csak az Iſten én lelkemnek vezére, A' gonoſztól én életemnek el-téritője. Az ő áldott Szent nevének nagy dicsiretire; Az igaſságnak őſvenyén viſelője.

Nem rettegek ſemmi veſzedelemtől; Még az halálnak-is ő nagy kegyetlenségétől. Mert óltalmaz az én Uram engem mindenektől. Velem vagyon, meg-ment minden ellenségtől.

Ő én-

Ő énnékem meg-őrizö páſztorom, Noha tőle bűnőm-ért néha oſtoroztatom: De vőlzontag kegyes-képpen meg-vigaſztaltatom; mint Atyámtól, ſoha el-nem hagyattatom.

Drága ſzép ajándékokkal meg-láttál; Tiſzteſséggel én Iſtenem megajándékoztál: Noha boſzſzontod ellenségemet te azokkal, De tartod az én lelkemet vigasággal.

Azon kérlek én Iſtenem tégedet, Kőrnyékezd-meg te kedveddel az én életemet. A' te irgalmaſságod bíztaſſa az én ſzivemet: Te jóvóltod birja az én életemet.

Hogy csak néked élheſſek e' Világon. Vigy engemet őrőmre Uram a' más Világon: Mert nincs tőkélletes bóldogság itt e' Világon; Csak te vagy Ur Iſten, az én vigaságom.

Ez dicsíretet a' Szent Dávid éneklé: Mikor Iſten őtet háborúiból meg-menté. Es a' Soltár könyvbe verſekbe igy helyhezteté, Békeségé-ért az Ur Iſtent dicsiré. Amen.

PSALMUS XXV.

Judica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingreſſus &c.

Nota; Drága dolog az Ur Iſtent dicsirni, &c.

MIkor Dávid vala keſerűségben, Saul Király előtt ſzám-ki-vetésben: Fel-kiálta Iſtenhez ő ſzivében, Könyőrőgvén ſiralmas énekében.

Itily-meg te Uram Iſten engemet, Csak te láſſad az én igaz igyemet: Mert bűntelen kergetnek ők engemet, Hogy te-benned vetem reménségemet.

Csak te-reád bíztam Uram magamat, En ſzivemet bátor te meg-próbállyad: Szóm-járáſom azon-képpen meg-láſſad, Dolgaimat hogy csak te igazgaſſad.

Hátra-vetem mert én minden dolgomat, Szinem-előtt tartom, te jóvóltodat: Es csak nézem te irgalmaſságodat, Artatlanúl járom az én útamat.

Alnokokkal nem tartom tanácsomat, Sem gonoſzokkal én társaságomat:

gomat: Sőt azoktól meg-vonſzom én magamat, Ugy ſzolgállak tégedet mint Uramat.

Es mikor Szent Templomodban bé-mégyek, Kereſztyének ſeregében léjendek: Tiſzta kézzel ottan néked áldozok, Szivem-ſzerint ſzép dicsiretet mondok.

Felséges Ur Iſten kérlek tégedet, Gonoſzokkal ne-vedd-el életemet: Gyilkoſoktól óltalmazzad igyemet, Vélek-eggyűtt meg-ne bűnteſs engemet.

Ezek azok, kik nem félnek tégedet, Es ſemminek tartyák te beſzédedet: Alnokságban mert nagyon örvendeznek, Es hamiſſan ſok ajándékot véſznek.

Csak te-benned biztam én Uram Iſten, Artatlanúl azért járok éltemben: Ne-hadgy engem, ſzabadits-meg igyemben, Es könyörűly rajtam nagy ſzűkségemben.

Igaſságban vetem minden dolgomat, Arra híjlak tégedet mint Uramat: Mindenkoron dicsirlek mint Atyámat, Es mindenkor hirdetem jó-véltodat.

Dicsirteſsék az Ur Iſten Mennyégben, Atya, Fiú, és Szent Lélek mindenben: Szent Háromság egyenlő Iſtenségben, Moſt, és mindenkoron, úgy légyen, Amen.

PSALMUS XXVII.

Ad te Domine clamabo Deus meus ne ſileas, &c.

Nota: *Mittitur ad Virginem, &c.*

MOſtan hozzád fel-kiáltok felséges Ur Iſten, Mert kő-ſzálom, és óltalmom, vagy mindenek-ellen: Tekints reám, ne-hadgy engem nagy veſzedelmemben, Mert úgy vagyok, mint temetni kit viſznek veremben.

Imádságom, kiáltáſom kérlek meg-halgaſſad, Két kezemet fel-emelvén irgalmaſſan láſſad: Igaz Hitből a' mit kérek, énnékem meg-adgyad, Igireted moſtan azzal te meg-bizonyitsad.

Csuda-képpen környűl-vőttek moſt a' hitetlenek, Kik hamiſſan cselekeſznek, átkozott emberek: Szemben nékem ſzépen ſzólnak, de álnok ő ſziveik. Kérlek ne-hadd, hogy közzülők az eggyik én legyek.

Hamarsággal inkább kérlek hogy őket meg-rontsad, A' mint járnak, ő földgyokat akképpen meg-adgyad: Gonoſságban el-merűltek, azt te-is jól láttad, Azért nékik nagy bűnőket kérlek meg-dorgállyad.

Am jól látod, hogy nem nézik a' te dolgaidat, Meg-útáltak, hátra-hadták parancsolatidat: Semmi névben mert nem tartyák a' te ſzolgaidat, Hiſzem azért hogy meg-rontod, mint álnok fiakat.

Azért néked nagy hálákat adok, mint Uramnak, Mert te-nállad helye vagyon én imádságomnak: Mondlak téged én erőmnek, és én paiſomnak, En ſzivemnek csak eggyetlen-egy bizodalmának.

Mert te vóltál csak egyedűl nékem ſegitséggel, Es te-benned örvendezett ſzivem nagy bőséggel: Azért téged én dicsirlek az én énekemmel, Tarts-meg engem kérlek Uram, a' te hiveiddel.

Ez igiket a' Szent Dávid, bé-irta könyvében, Enekének huſzon-heted jó nemes rendiben: Dicsirteſsék az Ur Iſten örökké mindenben, Es mind bizzunk az Iſtennek nagy ſegedelmében. Amen.

PSALMUS XXVIII.

Afferte Domino filii Dei, &c.

Nota: Nagy hálá-adáſſal magaſztallak &c.

SZent Dávid Próféta az Iſtennek nagy hatalmát látván, Es nagy Meny-dörgéſſel, villámáſſal, zápor-eſső látván, Meny-ütőköveknek ő kezéből pattanását halván.

Titeket mond intlek; e' Világon kik nagy Urak vattok, Hatalmas Uraknak, Csáſzároknak kik fiai vattok, Az Iſten haragját mind fejen-ként ti meg-gondollyátok.

Az Iſten hatalmas, azért őtet egyedűl ſéllyétek, Őtet tiſztellyétek, imádgyátok, mint hatta ti-néktek, Minden ſzűkségtekben csak ő-néki ti könyörögjetek.

Reá gondollyatok, ha az égből Meny-dörgéſt hallotok, Nagy záporeſsővel, villámáſſal, meny-ütéſſel láttok, Hogy rajtatok vagyon nagy haragja, bizonnyal tudgyátok.

Az Iſten haragja, el-törderi a' nagy Cedrus-fákat, A' Libánus-hegyén, Seir-hegyén, a' nagy magas fákat, Ide, s' tova hánnya hamarsággal, mint egy pozdorjákat.

Igen ſzökdécselnek, és ugrálnak, hogy egy-máſra húlnak, Mint Unikorniſnak ő fiai, ſzintén ugyan járnak, Iſten haragjának, hatalmának mert azok helyt adnak.

Iſten haragjának nagy hatalma a' Cádes puſztáját, Nagyon rettegteti; mikot láttyuk tüzes villámáſát: Akkor ott meg-látnád, a' vadaknak ſzéllyel futosáſát.

Akkor a' ſzarvaſok ijettekben fiokat el-hánnyák, Kik nyólcz hólnapiglan ő méhekben fiokat hordozzák, Az ő fajzáſoknak nehézvóltát, azzal el-mulattyák.

Hatalmas Iſtennek ő haragja ezeket miveli, A' nagy álló-fáknak ő ágait ſzörnyen le-ſzegdeli, Az ő népét ezzel Templomában dicsiretre ínti.

Az Iſten hatalma, viz-özönben jelen vólt hidgyétek, Ez, örökké-való Királyotok, és Fejedelmetek, Birja az ő népét, óltalmazza, noha nem értitek.

Légyen örök hálá az Atyának, és Fiú Iſtennek, Es a' vigaſztaló, és tápláló Szent Lélek Iſtennek, Ki óltalmazója, éltetője a' Kereſztyéneknek. Amen.

PSALMUS XXIX.

Exaltabo te Domine, quoniam ſuſcepiſti me, &c.

Nota: Irgalmazz Ur Iſten immáron énnékem, &c.

DAvid Profétának imádkozáſáról, Magaſztallyuk Iſtent irgalmaſságáról: El-ne feletkezzünk az ő jó-vóltáról, Vegyünk tanúságot Szent Dávid Királyról.

Erre tanítani akar a' Proféta, Hogy a' mi ſzivünket Iſtenhez indítsa: Huſzon-

Huſzon-kilenczedik réſzében meg-irta, Jó-tétét Iſtennek igen magaſztallya.

Száma nincsen Uram irgalmaſságodnak, Vége, hoſzſza nincsen kegyelmes-vóltodnak: Azért magaſztallak felette mindennek; Mert hiſzen én lelkem te igiretednek.

Kiáltáſom Uram, tőled el-nem veted, Az én nyavalyámat csak te-magad érzed: Atyai-vóltodat rajtam meg-tökélled, Irgalmaſságodat mikor meg-jelented.

A' Pokol torkából, te ki-ſzabaditál, Hogy az én lelkemben engem meg-nyugotál: Te igiretedben mikoron biztatál, Ottan én ſzivemben bizodalmat adál.

Mind éjjel, és nappal hálát adok néked, Dicsiretet mondok örökké te-néked: Mind e' Világ-előtt valláſt téſzek néked, Irgalmaſságod-ért mert te ezt érdemled.

En-tőllem haragod, Ur Iſten meg-vonod, Imádkozáſomat mihelyt meg-halgatod: Lelkem csendeſségét azonnal meg-adod, En könyörgéſemet mihelyt bé-fogadod.

Ne-idegenüllyön Felséged én-tőllem, Tekínts fogadáſod, noha nagy ſok vétkem: Pokolnak torkából ments-meg az én lelkem, Hogy Iſtenségedet örökké ſzemléllyem.

Nagy dicsőſség légyen Menyben az Atyának, Aldott Szent Fiának a' IESUS Chriſtuſnak: Szent Lélekkel eggyütt mi Vigaſztalónknak, Aldás, és dicsiret a' Szent Háromságnak. Amen.

PSALMUS XXX.

In te Domine ſperavi &c.

Nota: Sok rendbéli próbák vannak &c.

SOk nyavalya e' Világon nyomja mi útunkat, Mi ſzemeink háborúban nagy ſok könyvet húllat, Lám a' bűnért reánk tátta ſzáját minden állat.

Nem találék vigaſztaláſt föld-kerekségében, Sem pediglen reménséget emberi erőben, Mert egy-aránt kötelesek vagyunk a' tömlőczben.

Hanem

Hanem még-is bizodalmunk teremtő Istenben, Ki a' szegény lelket adta mi gyarló testünkben, Légyen még-is reménségünk ő igiretiben.

A' Szent Dávid úgy könyörög keserűségében, Mint meg-irta Soltárának harminczad részében, Vele-ősze kérjük Istent a' mi szükségünkben.

Benned biztam, Uram Isten, minden dolgaimban, Kérlek azért hogy légy velem nyomorúságimban, Hogy szidalom ne fogja-bé orczám háborúban.

Igaságod szerint Utam, szabadits-meg engem, Jó-vóltodból nagy Ur Isten, légy mentségem nékem, Tekints reám Szent szemeddel, hogy idvezits engem.

Légy énnékem erősségem, kihez folyamhassak, Parancsollyad Uram Isten, hogy meg-maradhassak, Mert énnékem erőm Uram te vagy, kihez fussak.

No azért most én Istenem, ez kegyetlen kézből, Ez hamissan cselekedett hatalmas erőtől, Ments-meg engem én Istenem, erőszaktevőktől.

Mert csak te vagy én szivemnek keserves várása, Uram Isten; én lelkemnek minden vigasága, Mind éltemben én szivemnek erős bizodalma.

Sokan engem én Istenem, újal mutogatnak, Es nagy sokan mint egy csudát engem csak úgy tartnak, De én téged bizodalmúl magamnak foglallak.

Dicsirtessék az Ur Isten a' magas Mennyégben, Az ő Fia, Szent Lélekkel egyenlő Felségben, Mi lelkűket adgyuk
néki tellyes életünkben.
Ámen.

PSAL-

PSALMUS XXXI.

Beati quorum remissæ sunt iniquitates, &c.

Nota: Szent Dávid Prophéta, éneklő könyvének.

SZent Dávid Prophéta, éneklő könyvének harmincz-eggyed részében, Mikor az Istentől meg-ostoroztatván, vólna nagy betegségben: Az ő bűneinek meg-ismeréséből, vólna nagy rettegésben, Fel-szóval kiáltván, im-ezt mondgya vala siralmas énekében.

Róllam most ismérem, hogy azok bóldogok, és csak igaz emberek; Kiknek az Ur Isten irgalmasságából meg-bocsátotta vétkek: Az ő Szent Fiának közben-járásával meg-tisztúlt bűnös lelkek, Az Atya Istentől, IESUS Christus által, vagyon nékik kegyelmek.

Nagy veszteglésemmel hogy el-halogattam Istenhez téréssemet, Az Ur Isten nékem ugyan meg-rothasztá minden én tetemimet: Nagy keserűséggel, és nagy fájdalommal élem én életemet, mert nagy betegséggel, most a' nagy Ur Isten, igen meg-vert engemet.

Vagyok az Istennek hatalmas markában, éjjel, nappal jajgatok, Ur Isten kezedet rajtam sulyositod, és nagy kínokat vallok: Erőm, nedvességem már el-fogyatkozott, mert ugyan meg-száradok, Ne-hadgy én Istenem, nagy bizodalommal Felségedhez kiáltok.

Sokságos bűnömet már el-nem titkolom, te-néked meg-jelentem, En hamisságomat mellyet cselekedtem, előtted el-nem rejtem: Tudom irgalmas vagy, és nagy-türhető vagy, bocsáss-meg hogy vétkeztem, Hittel, Reménséggel, igaz Szeretettel mivel már hozzád tértem.

Ezért minden Szentek, te-hozzád folyamnak, kik bűnöket ismérik, Es ideje-korán bűnök-bocsánattyát, Hittel te-tőlled vészik: Sok háborúságok e' Világon lévén, őket el-nem veszthetik, Sőt reménségeket, és bizodalmokat, te-benned helyheztetik.

Istenem Uram vagy, és te én óltalmam, minden nyavalyáimban, En néked könyörgök, hogy tarts-meg engemet én háborúságim-

ban: Hogy meg-szabadúlván én ellenségimtől, még ez árnyék Világban, Néked szolgálhassak örökkön örökké, az én hivatalomban.

Uram Isten nékem igiretet töttél, és nyilván azt mondottad: Jó értelmet adok, jó szolgám te-néked, azért azt meg-tanúllyad. Téged meg-tanítlak a' te életedben, csak én útamat járjad; Az én szemeimmel téged igazgatlak, beszédemet fogadgyad.

Sok szó-fogadatlan emberek, kik vattok mind e' széles Világban, Nelegyetek ollyak, mint a' ló, és öszvér, szó-fogadatlanságban: Kiket az Ur Isten, lám nem részeltetett semmi olly okosságban, Kénszerítés-nélkül hogy magokat adnák valami szolgálatban.

Te Ur Isten nékik erős Zabolával szájokat meg-szorítsad, Es ekképpen őket erő hatalommal még-is te-hozzád vonnyad: A' kik távol vannak, és ide nem jönek, te kezedhez tanítsad. Kik szót nem fogadnak, te igasságoddal mind azokat meg-rontsad.

O mely sok ostorral, az hitetlen embert, az Ur Isten meg-veri: De ki benne bizik, irgalmasságával mindenkor környül-vészi. Azért örvengyetek igaz Keresztyének, mert az Isten hirdeti: Ki őtet követi, drága Szent Országát ottan azokkal közli.

Dicsiret, dicsőség az Atya Istennek, és a' Fiú Istennek, Harmadik személynek mi Vigasztalónknak, Szent Lélek Ur Istennek: A' ki Teremtője, szépen alkotója Egnek, földnek, tengernek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, dicsőség az Istennek. Amen.

PSALMUS XXXIII.

Benedicam Dominum in omni tempore, &c.

Nota: Nagy bánatban &c.

MIndenkoron áldom az én Uramat, Kitől várom én minden óltalmomat: Benne vetem minden bizodalmomat, Es mindenkor dicsirem mint Uramat.

Igen vigad, és örvend az én lelkem, Az Istennek segedelmét hogy kérem:

rem: Nyomorúltak meg-hallyák, azt örvendem, Vigadgyanak Istenben arra intem.

Csak egyedül őtet magasztallyátok, Mint én-tőllem láttyátok, és hallyátok: Velem-őszve néki hálát adgyatok, Egyetemben mind ő nevét áldgyátok.

Ha valami nyavalyában én estem, Az Ur Istent kiáltván meg-kerestem: Feleletet azontúl tőlle vettem, Es mindenből meg-szabadúlt én fejem.

Az Istenhez azért fel-tekíncsetek, Nyomorúltak ő-hozzá siessetek: Meg-nem szégyenültök azt el-hidgyétek, Csak én-róllam erre példát vegyetek.

En a' mikor Istenhez kiáltottam, Az Istentől ottan meg-halgattattam: Ő-általa hamar meg-szabadúltam, Es háborúságimban megtartattam.

Lám Istennek Angyala mind tábort jár, Isten-félő emberek-között ő jár: Az Istentől azért ki óltalmat vár, Utaiban mindenütt ő nagy jól jár.

Segitségül azért Istent hijátok, Ő jó-vóltát kóstollyátok, lássátok: Igen nagy jó azt bizonnyal tudgyátok, Benne bízó emberek mind bóldogok.

Tőlle azért ti mindenkor fügjetek, A' kik Szentek vattok, őtet féllyétek: Szükségekben azok nem szükölködnek, Istennek javaival bővölködnek.

A' gazdagok igen szükölködtenek, Hitlenségben nagyon meg-éheztenek: De kik Hitből az Istentől féltenek, Isten javaival bővölködtenek.

Reám kérlek én fiaim nézzetek, Es én-hozzám ti minnyájan jőjjetek: Szómat halván, hozzám figyelmezzetek, Az Istennek félelmét mondom néktek.

Jőj előmben a' ki olly ember vólnál, Hogy éltedben te jól élni akarnál: Jó napokat földön látni kivánnál, Es Menyországban lakozni akarnál.

Nagyon kérlek leg-előszőr tégedet, Meg-tartóztaſd gonoſztól te nyelvedet: Csalárdságtól óltalmazzad ſzivedet, Meg-ne csallyad a' te Nemzetségedet.

Valamiglen léſz ez árnyék Világban, Szánt-ſzándékkal ne-ély a' gonoſságban: Sőt életed foglallyad minden jóban, Hogy lakozzál Iſtennek óltalmában.

Sok jó-kőzőtt békeséget ſzereſſed, Es éltedben mindenkor azt kereſſed: E' Világnak békeségét ne-nézzed, Mert jól tudod őrdőggel vagyon igyed.

Felséges Iſtennek ſzemei vannak, Igazakon, a' kik ő-benne biznak: Es valakik tőlle óltalmat várnak, Kéréſekben tőlle meg-halgattatnak.

Az Iſtennek haragos tekinteti, Szőrnyű-képpen gonoſz-tévőket nézi: Es azokat nagy ſzőrnyen meg-bűnteti, Hireket-is e' főldről ő el-veſzti.

Csak Iſtenhez az igazak kiáltnak, Es ő-tőlle hamar meg-halgattatnak: Ottan minden inségből melyben vannak, Iſten-által azok meg-ſzabadúlnak.

Igen kőzel az Ur Iſten azoknak, Tőredelmes ſzivel a' kik ohajtnak: Alázatos lélekkel főldőn járnak, Sok nyomorúságból meg-ſzabadúlnak.

Ezeknek ő őrzi minden csontyokat, Es nem hadgya meg-tőretni azokat: Meg-őleti, veſzti a' gonoſzokat, Kik gyűlőlik a' jámbor igazakat.

Békeséggel igazak meg-tartatnak, Kik Iſten ſzolgainak hivattatnak: Soha azok nem puſztúlnak, rontatnak, Kik Iſtennek az ő nevében biznak.

A' gonoſzok pedig mind meg-rontatnak, Kik az Ur Iſten-ellen rúgóldoznak: Es az őrdőgnek mind éltig ſzolgálnak, Mind teſteſtől, lelkeſtől el-kárhoznak.

Tanúságra ezt rendelé verſekben, Enekének harmincz-harmad réſzében: Mikor vólna Dávid nagy őrőmében, Szive, lelke őrvendene Iſtenben. Amen.

AZON

AZON PSALMUS. *1. Reg. cap. 21.*

Azon Notára.

MIkoron Dávid Saul-előtt futna, Achis Királyhoz bé-ſzaladott vólna: Király ſzolgai meg-iſmérték vólna, Meg-mondák Királynak hogy Dávid vólna.

Akkor Dávid meg-ijede ſzivében, El-változtatá orczáját féltében Iſten hatalma nem juta eſzében, Gyarlóságát mutatá ijettében.

Gyermek-módra bolondoskodik vala, Kezével ő a' falra kapdos vala: Nyála a' ſzakállán alá-fút vala, Hogy bolondsággal magát eltitkollya.

Olly igen Király ezt látván haragvék, Hogy a' bolondot eleiben vivék: Király hagyá, hogy előlle el-űznék, Mert ő bolond-nélkűl nem ſzűkőlkődnék.

Csuda-képpen Iſten meg-ſzabadítá, Noha egy keveſé magának hagyá: Erejében meg-próbálni akará, Illyen hálá-adáſra őt indítá:

Irgalmas Iſten őrőkké dicsirlek, Soha eſzemből téged ki-nem vetlek: Kőnyőrgéſſel, hál'adáſſal tiſztellek, Oltalmazó Iſtenemnek iſmérlek.

Gyakorta ſok gondom vólt életemben, Szűntelen forgottam nagy ſok igyekben: De olly igen biztam ſegitségedben, Soha te-benned nem eſtem kétségben.

Az én Hitemet akkor meg-próbáltad, A' fogságot mikor reám bocsáttad: A' fogyatkozáſt bennem meg-mutattad, Hogy kőnyőrgéſre lelkemet indítsad.

Soha kétségben nem eſtem magamban, Noha féltem, rettegtem én magamban: El-hittem hogy velem vagy fogságomban, Kit moſt látok, meg-ſzabadúláſomban.

Parancsolſz ottan a' te Angyalidnak, Hiveid kőrnyűl hogy tábort járjanak: Ellenségtől hogy meg-óltalmazzanak, Szabadúláſra útat mutaſſanak.

Az Oroſzlánok hamaréb éheznek, Sok kegyetlen Fejedelmek el-veſznek: A' miglen a' hivek meg-ſzűkölkődnek, Mert gondgya vagyon ezekre Iſtennek.

Reménsége kinek Iſtenben léſzen, Semmi rettegéſe annak nem léſzen: Csak egy csontya héjával-is nem léſzen, Iſtennek reá olly nagy gondgya léſzen.

Vajha intéſemet meg-fogadnátok, Fiaim; ha engemet halgatnátok: Fűleteket én-hozzám hajtanátok, Az idveſség útát meg-tanúlnátok.

Valaki kiván Iſtentől jó napot, Egéſséget, avagy hoſzſzú órákot: Hitiről tegyen illyen bizonyságot, Mindenkor gyűlőllye a' gonoſságot.

Ne-gondollyon ſzivében álnokságot, Ne-beſzéllyen nyelvével hazugságot: Ne-hordozza ſzivében a' haragot, Szereſſe mindenkor az igaſságot.

Ne-cselekedgyék ő kegyetlenséget, Meg-ne nyomorítsa a' ſzegénységet: A' tőrvényben ne-vegyen ajándékot, Hogy el-ne forditsa az igaſságot.

Szándéka mindenkor csak jóra légyen, Az Iſtennek tiſzteſségére éllyen: Iſtenéhez háládatlan ne-légyen, Hogy nagy hamar veſzedelme ne-légyen.

Az igazakat az Iſten meg-áldgya, Kőnyőrgéſeket igen meg-halgattya: Viſzont a' kegyetleneket útállya, Minden hireket, neveket el-rontya.

Az Ur Iſten ſzegények mellett vagyon, Kiknek meg-keſeredett ſzivek vagyon: Sereg Angyalival mellettek vagyon, Még csak a' csontyokra-is gondgya vagyon.

A' hitetlent haragjában meg-őli, Minden erejét, hatalmát el-véſzi: A' nevét-is mind őrőkké el-veſzti, A' bűn-ellen haragját igy jelenti.

Szent Dávid irta ezt a' Soltár kőnyvben, Harmincz-harmadik ſzép dicsiretiben: Vigaſztalásá-ért ſzerzé verſekben, Dicsirteſsék az Ur Iſten mindenben. Amen.

PSAL-

305

PSALMUS XXXVII.

Domine, ne in furore tuo arguas me, &c.

Nota; Drága dolog az Ur Iſtent dicsirni, &c.

NAgy bánatban Dávid mikoron vala, Bűneitől hogy meg-ijedett vala: Iſten haragját fején láttya vala, Azért hozzá ő igy kőnyőrőg vala.

Uram, ne fedgy-meg engem haragodban, Ne-oſtorozz erős búsúláſodban: Ne itíly-meg kemény igaſságodban, Mert nem lehet életem Orſzágodban.

Kezeidet én el-nem viſelhetem, Sok oſtoridat már nem ſzenvedhetem: Mérges nyilaiddal keſergettetem, Ki miatt talám majd meg-eméſztetem.

Czélúl vetél engem az ellenségnek, Kik mindenkor csak reám lővőldőznek: Sok nyilakkal annyira el-ſebhettek, Semmi épséget teſtemben nem lelek.

Nincs ſzivemben ſenkihez reménségem, Csontaimban ſohul nincs békeségem: Sok bűneim meg-eméſztenek engem, Ha kegyelmed elől nem veſzen engem.

Alnokságim fejemet fel-haladták, Minden tetemimet őſzve-rontották: En ſzivemet igen el-búſitották, E' nyavalyát bűneim reám hozták.

En Iſtenem, im mely nyomorúlt vagyok, Ejjel, nappal búban, bánatban állok: Őrvendetes napot immár nem várok, Azért mindenkor csak ſzomorún járok.

Nincs ſenki gyógyítója ſebeimnek, Semmi orvoſsággal nem kőtőztetnek: Jó barátim engem meg-gyűlőltenek, Minden atyámfiai meg-vetettek.

Ezek nékem jómat kivánnyák vala, De már moſtan fejemre tőrnek vala: Szemben ſzépet énnékem ſzólnak vala, De hát-megűl hálót vetettek vala.

En ő-nékik azért gonoſzt nem ſzóltam, Fenyegetéſeket mind el-halgattam:

gattam: Mint egy bárány ſenkinek nem ártottam, Igaſsághoz mindenkor támaſzkottam.

Sokan vélik, hogy én ſzólni nem tudok, Mert nyelvemmel ſenkit nem rágalmazok: Boſzſzú-álláſt az Iſtenre halaſztok, Igaz Birót ő-ellenek támaſztok.

Segitséget én nem várok ſenkitől, Hanem csak te-tőlled, én Iſtenemtől: Téged vetlek én mindenkor paisúl, Azért én nem fęlek az ellenségtűl.

Te felelſz-meg Ur Iſten én-érettem, Tudod hogy igaſságban gyönyörködtem: Noha moſtan haragod érdemlettem, Oltalmamat én tőlled reméllettem.

Ha tántorodáſom nékem történnék, Az ellenségnek én csúfja lennék: Nagy ſok káromláſra én okot adnék, Segély-meg engem, hogy ez ne-történnyék.

Az én ellenségim reám dühüttek, Halálomra mert ellenem végeztek: Ha te el-hadſz engemet, ők el-veſztnek, A' jóért énnékem gonoſzt fizetnek.

Könyörgéſemet Uram meg-halgaſſad, Bűneimet én-nékem megbocsáſſad: Hálá-adó vóltomat hogy halgaſſad, Ellenségtől lelkemet ſzabaditsad.

Sieſs hamar az én ſegitségemre, Az ellenség mert ſiet életemre: Nagy ſok tőrő vagyon veſzedelmemre, Azért figyelmezzél ſegedelmemre.

Szent Dávid irta ezt a' Sóltár könyvben, Harmincz-hetedik ſzép dicsiretiben: Mikor búsúl vala az ő ſzivében, Ezeket éneklé nagy ſzűkségében. Amen.

PSALMUS XLI.

Quemadmodùm deſiderat Cervus, &c.

MInt a' ſzép hives patakra, a' Szarvas kivánkozik. Lelkem úgy óhajt Uramhoz, és hozzá fohászkodik. Te-hozzád én Iſtenem, ſzomjúhozik én lelkem. Vallyon ſzined eleiben, mikor jutok élő Iſten.

Könny-húllatáſim énnékem, kenyerim éjjel, nappal. Midőn azt kérdik én-tőlem: Hol Iſtened kit vártál? Ezen lelkem ki-ontom, és házadat ohajtom: Hol az Hivek ſeregiben, örvendek ſzép éneklésben.

En lelkem mire csüggedſz-el, mit keſergeſz ennyire? Bizzál Iſtenben s' nem hágy-el, kiben örvendek végre. Midőn hozzám orczáját, nyújtya ſzabaditását. Oh én kegyelmes Iſtenem, mely igen keſereg lelkem.

Mert te-rólad emlekezem, ez Jordánnak földéről; Szent helyedre igyekezem, ez Hermon kis hegy-mellől. Mélység kiált mélységet: midőn én fejem-felett, A' ſok ſebes viz meg-indúl, s' mint egy erős hab meg-zúdúl.

Sebeſsége ár-vizeknek, és a' nagy zúgó habok. En-rajtam ősſze-ütköznek, még-is hozzád óhajtok. Mert úgy meg-tartaſz nappal, hogy éjjel vigasággal, Dicsireteket éneklek, néked erős őrizőmnek.

Mondván Iſten én kő-ſzálam, mire felejteſz igy el? Ellenségim vannak rajtam, gyáſzban járok veſzéllyel. Mert az ő hamis nyelvek, csontaimban meg-sértnek: Mert igy boſzſzontnak ellened. Láſſuk hol vagyon Iſtened?

En lelkem mire csüggedſz-el, mit keſergeſz ennyire? Bizzál Iſtenben, s' nem hágy-el, kiben örvendek végre. Ki nékem ſzemlátomáſt, nyújt kedves ſzabadúláſt. Nyilván meg-mutattya nékem, hogy csak ő az én Iſtenem. Amen.

PSALMUS XLII.

Judica me Deus, & diſcerne cauſam meam.

LAſd-meg Uram én igyemet, Mely méltatlan boſzſzút ſzenvedek éltemben.

Itily-meg igazán engem, Es igaſságomban álly mellém Iſtenem.

Te vagy mindenben ſegitőm, Es meg-ſzabaditaſz, mert vagy én Teremtőm.

Örülnek veszedelmemen, Nem szánnya életem, sene ellenségem.
Mordályság, és nagy álnokság, Bennek találtatik sok-féle undokság.
En pedig általad Uram, Erőt, bátorságot vészek dolgaimban.
Azért ne űzz-el előled, Mire tíltod tőlem régi nagy kegyelmed.
Miért hadsz meg-nyomorodnom? Miért az bánattól hadsz meg-fogyatkoznom?
Nám te igirtél óltalmat, Mutasd igaságát Szent fogadásodnak.
Igen kegyes tekínteted, Világosits azért én rajtam Szent szined.
Semmin nincs nagyobb bánatom, Mint-hogy Templomodban vékony szolgálatom.
Csak álhatnék a' Szent hegyen, Bátor méltóságom, nékem kissebb légyen.
Előtted én meg-állanék, És áldozatokkal te-hozzád járúlnék.
Pénzem, és semmi jószágom, Tőlled nem kéméllem, csak légy meghalgatóm.
Te-benned én örvendezek, Lantom, s' hegedűmmel, te-néked éneklek.
A' te jó-vóltod-ért néked, Hálá-adó szolgád én örökké lészek.
O te én keserves lelkem, Mire kételkedel, Isten én reményem.
Emlekezzél Istenednek, Régi dolgairól, Szent igiretinek.
Vigadgy, és bízzál ő-benne, Mert ő kelletekor jó-el segitségre.
Szemeimmel még meg-látom, Hogy meg-engedtetik házamban lakásom.
Sok dicsiret énekléssel, Akkor magasztalom, Mennyei sereggel.
A' Szent Dávid igy könyörge, Es negyven-kettődik Soltárban rendelte.
Dicsiret Menyben Istennek, Személlyében három, Egy örök Istennek.

A M E N.

PSAL-

PSALMUS XLV.

Deus refugium noſtrum & Virtus, &c.

MIkor Senakerib a' Jerusálemet, Meg-szállotta vala, hánnya nagy erejét: A' hű Ezekiás nézi csak Istenét, Es igy várja belől népe segitségét.

Az Isten mi-nékünk gond-viselő Atyánk, Bátorsága velünk, Szent szemei reánk: Sok inség, hatalom noha siet reánk, Oltalmat de vehet tőlle édes hazánk.

Nincsen-is félelmek ő követőinek, Am bár a' hegyek-is meg-repedezzenek: Es a' föld részei ingani kezdgyenek; Nem fél semmit, kinek Isten reménségek.

O te nagy Uraság, csak te maradgy velünk, Es Szent Városodat tartsmeg Uram nékünk: Annak szép vizei mind elégek nékünk, Mert Szent érdemed ott, közli magát velünk.

Meg-kedvelted Uram, a' te Egy-házadat, Es annak közepin láttya lakásodat: Azért Szent sereged hija óltalmadat, Meg-nem tántorodik, várja hatalmadat.

Im fel-fuvalkodtak most a' hitetlenek, Országok de hamar bomlik ő-nékiek: Mert mikoron fel-kél Isten ő-ellenek, Földön sem lelhetik-meg maradó helyek.

A' Szenteknek Ura, seregek Istene, Mi pártunkra vagyon, ki mondhat ellene? s' ki árthat mi-nékünk? Ur az ő Szent neve, Jákób fiainak kedves segitsége.

Nagy sok-féle népek, mind ide gyűllyetek, Hirdettessék az Ur dolga közöttetek: Kegyes jó-vóltában hatalmát nézzétek, Mert lám drága csudát szerze közöttetek.

A' sűrű hadakat földre le-vágatta, Es a' meg-maradott népet el-oszlatta: Immár Senakerib fegyvere tábora, Mind meg-szégyenedik sok szekere, s'hada.

Száz nyólczvan-öt ezer emberét ott hatta, Kit egy éjjel az Ur Angyala csapdosa: Nagy szégyenben Király hogy haza szalada, Önnön fiainak általa meg-hala.

Adgya a' Mennyei Angyalok Iſtene, Kinél kellemetes Szent Fia érdeme: Válaſztott népével a' fényes Mennyégben, Hogy dicsirjük, áldgyuk, mind örökké, Amen.

PSALMUS XLV.

Deus refugium noſtrum, &c.

ERős várunk nékünk az Iſten, Es fegyverünk ellenség-ellen. Meg-ſzabadit veſzedelemtől, Kik ránk jönek moſt minden-felől: A' mi mi régi ellenségünk háborgat minket, Erővel, fegyverrel, és csalárdsággal, Es minden nagy hatalmaſsággal.

Nincsen nékünk ſemmi hatalmunk, Kivel nékik ellenek-állyunk. Viaskodik az Ur mellettünk, Kit az Iſten bocsátott nékünk: Ha kérded hogy ki légyen az, IESUS Chriſtus az, Seregeknek Ura, kinél nincs több Iſten; Annál vagyon a' győzedelem.

Ha e' Világ mind őrdög vólna, Es bé-nyelni minket akarna. Azért tőlle ſemmit ne-tartsunk, Csak Chriſtus kegyelmében bizzunk. No bátor dühöskődgyék, no fenekedgyék, E' Világnak Ura; nincs rajtunk hatalma: Urunk Chriſtus őtet meg-bírta.

Meg-áll az Iſtennek igije, Es nem álhat ſenki ellene. A' nagy Iſten vagyon mi-velünk, Es Sz. Lelke lakozik bennünk. Ha teſtünk mi-nékünk el-vész, ha marhánk el-vész, Hirünk, nevünk, feleségünk, gyermekünk: A' Menyorſzág meg-marad nékünk.

Dicsirteſsék az Atya Iſten, Es ő-véle Fiú Ur Iſten. Szent Lélekkel Vigaſztalónkal, Mind örökké mi Szent Atyánkal. Dicsiret dicsőſség légyen, a' magas Menyben, A' ſzép fényeſségben: engedd Menyorſzágban, Téged láſſunk a' bóldogságban. Amen.

PSALMUS XLVI.

Omnes gentes plaudite, &c.

Nota: Adgyunk hálát az Urnak, mert &c.

MInden népek örülvén tapſollyanak, A' Jákób Iſtenének vigadgyanak. Mert

Mert ő rettenetes Ur az Egekben, Felséges Király föld-kerekségében.

A' Jákób örökségét megigiite, Hogy minden ſzépségével miénk lenne.

Fel-mégyen az Ur Iſten nagy örömben, Es nagy trombita-ſzónak zengésében.

Dicsirjétek az Iſtent, dicsirjétek, Es a' mi Királyunkat tiſztellyétek.

Mert ő nagy Király mind a' földön, s' Mennyen: Dicsirjétek azért őtet nagy bölcsen.

Orſzágol az Ur Iſten ſok népeken, Es regnál ő Királyi Szent ſzékiben.

Népeknek Fejedelmi egybe-gyültek, Abrahám Iſtenéhez eggyesültek.

Ezek e' Világnak bölcs tanítói, E' földnek nagy erős óltalmazói.

Dicsiret légyen az Atya Iſtennek, Chriſtuſſal egyetemben Szent Léleknek. Amen.

PSALMUS L.

Miſerere mei Deus, ſecundùm &c.

Nota: O mely ſélelem &c.

HAborúsága Dávid Királynak egykoron nagy vala, Mikor bűnéről Náthán Próféta meg-feddette vala, Keſerves ſzivel ſirván, Iſtennek igy könyörög vala.

Atya Ur Iſten, könyörüly rajtam, te nagy jó-vóltod-ért; Sok bűneimet bocsáſd-meg nékem, irgalmaſságod-ért: Ne-hadgy Ur Iſten, kérlek el-veſznem, a' te Szent neved-ért.

Rút vagyok Uram, ſok bűneimmel mind e' Világ-előtt; De még ennél-is én rútabb vagyok, Iſtenséged-előtt: Mert fellyül-haladt én álnokságom, az én fejem-fölött.

Szent Templomodat meg-ferteztetém, és meg-ſzeplősitém; Parázsnaságban, és gyilkoſságban én magamat ejtém: Szemeid előtt ſoha Ur Iſten el-nem rejtezhetém.

Imé Ur Iſten, mind talpig vagyok a' bűnben előtted; Mint tiſzta vér-

ben bé-ferteztetvén, úgy állok előtted: Mint a' nyár-levél, én úgy reszketek féltemben előtted.

Anyám mikoron az ő méhében engemet fogada, Nagy siralommal, és fájdalommal e' Világra hoza: Bűnben fogada, rólla reám-is a' bűn el-árada.

Nincs hová lennem, nincs hová fognom el-veszett fejemet; Féli, rettegi el-búsúlt lelkem, az én Istenemet: Vallyon s' mikoron mossa-el róllam az én bűneimet.

Im eleiben támasztom néki az én bűneimet, Lássa ő maga az én Sz. Atyám halálos sebemet: Kösse-bé nékem orvosságával, keserves szivemet.

Inditson erre téged Ur Isten, igaz fogadásod; Jákób Atyánkra szállott Isteni örök áldomásod: Hogy dicsirtessék most, és örökké Szent irgalmasságod.

Mely igen tiszta lennék Ur Isten, ha meg-mosogatnál; Bizony a' Napnál, Hóldnal, Csillagnál, szebb lennék a' hónál: Senki nálamnál fejérb nem lenne, ha meg-tisztitanál.

Róllad Ur Isten illy feledékeny többé én nem lennék, Kegyelmes Atyám, ha te kedvedben az-után lehetnék: Jó példa-adó a' bűnösöknek kedves szolga lennék.

Örömet nékem mikor mondanál, és meg-vigasztalnál; Es kegyelmedben hogy-ha mind végig, engem meg-tartanál: Olly nagy fel-szóval, szép dicsiretet én-tőlem hallanál.

Hogy-ha kivánnád áldozatomat, minden jószágomat; Meg-nem tartanám, sem kimélleném tőlled én marhámat: De tudom Uram, hogy csak kivánod igaz Vallásomat.

Halgasd-meg azért fohászkodását a' te hiveidnek; Kik most én-velem sirván, ohajtván eggyütt könyörögnek: Hatalmat venni nehadgy mi-rajtunk, a' mi bűneinknek.

Végezd-el Uram magas kő-falát a' te Egy-házadnak; Adgyad kezekhez már az Országot, áldott fiaidnak: Bizodalommal, nagy reménséggel kit régúlta várnak.

Szent

Szent Dávid Király, az ő lelkében igy könyörög vala; Az Isten-előtt mikor bűnéről vallást tészen vala: Es ötvenedik dicsiretiben ezt bé-irta vala. Amen.

PSALMUS LIII.

Deus in nomine tuo salvum.

Nota: Vedd-el Ur Isten rólunk &c.

VR Isten kérünk a' te Szent neved-ért, Hogy ne-kárhoztass minket bűneink-ért: De szabadits-meg a' te Szent Fiad-ért, Christus Urunk-ért.

Halgasd-meg Isten a' mi kérésünket, Hajts ide hozzánk a' te füleidet: Kegyelmes szemmel tekintsed népedet, Ne-útály minket.

Mert rajtunk vagyon a' mi ellenségünk, Es fel-támadtak kik pusztitnak bennünk: Te Szent nevedet üldözik közöttünk, Légy segitségünk.

Mert bizodalmunk benned Istenünkben, Hogy meg-segitesz mostani igyünkben: Es nem hadsz minket esnünk mi éltünkben, Kegyetlen kézben.

Végre meg-fizetsz mi ellenséginknek, Fejeken töltöd a' kegyetleneknek: A' törben ejted, kit nékünk vetettek, Hogy el-veszszenek.

Áldozunk néked azért igaz Hitből, Tisztellyük a' te Szent nevedet szivből: Mert irgalmas vagy te; s' jó mindenestől, Végheteetlenül.

Meg-szabaditasz minden ellenségtől, Keserüséges nyomorúságinktól: Szemünk láttára háborgatóinktól, Es az ördögtől.

Dicsőség néked Menyben örök Isten, Ki Szent Fiadat küldéd értünk testben: Hogy meg-szentelne Szent Lélek Istenben, Mi életünkben.

Amen.

PSAL-

PSALMUS LIV.

Exaudi Deus orationem meam., & ne &c.

MIkoron Dávid nagy búsúltában, Baráti miatt vólna bánatban: Panaſzolkodván nagy haragjában, Illyen könyörgéſt kezde ő magában.

Iſtenem Uram kérlek tégedet, Forditsad reám Szent ſzemeidet: Nagy ſzükségemben ne-hadgy engemet, Mert meg-eméſzti nagy bánat ſzivemet.

Csak ſivok, rivok nagy nyavalyámban, El-fogyatkoztam gondolatimban: Meg-keſeredtem nagy búsúltomban, Ellenségemre-való haragomban.

Hogy-ha én-nékem ſzárnyam lőtt vólna, Mint a' galamb el-repültem vólna: Hogy-ha az Iſten engedte vólna, Innét én régen el-futottam vólna.

Akarok inkább puſztában laknom, Vadon erdőben ſzéllyel bújdoſnom: Hogy nem mint azok közőtt lakoznom, Kik igaſságot nem hadnak ſzóllanom.

Ejjel, és nappal azon forgódnak, Engem mi-módon meg-foghaſſanak: Beſzédem miatt vádolhaſſanak, Hogy fogságomon ők vigadhaſſanak.

Látod jól Uram álnok ſziveket, Csak ſzemben-való ſzép beſzédeket: De zabolázd-meg az ő nyelveket, Ne-tapodgyák-le hiremet, nevemet.

Ugyan ſzememmel jól látom őket, En-reám-való gyűlőlségeket: Fülemmel hallom ő beſzédeket, Igaſság-ellen ő végezéſeket.

Egéſz a' Város rakva haraggal, Egy-máſra-való nagy boſzſzúsággal: El-hireſedett a' gazdagsággal, Hozzá-fogható nincsen álnoksággal.

Gyakorta köztők gyűléſek vannak, Őzvegyek, árvák nagy boſzſzút látnak: Iſten ſzavára ők nem gondolnak, Mert jóſzágokban fel-fuvalkodtanak.

Keſerű-

Keſerűségem ennyi nem vólna, Ha ellenségtől nyavalyám vólna: Bizony könnyebben ſzenvedtem vólna, Magamat attól megóhattam vólna.

En barátimnak a' kit vélek vólt, Nagy nyájaſságom kivel eggyütt vólt: Jó hirem, nevem, tiſzteſségem vólt, Fő ellenségem moſt látom hogy az vólt.

Csuda ſzerelmét én hozzám láttam, Kivel ſokkáig mind eggyütt laktam: Az Iſtent véle eggyütt ſzolgáltam, Illy álnokságot ſoha ſem gondoltam.

Keſerű halál ſzállyon fejére, Ellenségimnek itiletire: Alnokságának bűntetéſére, Hitetlenségnek ki-jelentéſére.

En pedig Uram, hozzád vigyázok, Reggel, és délben, eſtve kiáltok: Meg-ſzabadúláſt te-tőlled várok, Az ellenségtől én meg-ſzabadúlok.

Meg-ſzegték ezek eskűvéſeket, Régen el-hadták az ő hiteket: Nem hiſzem immár egy beſzédeket, Mert meg-próbáltam hitetlenségeket.

Ezeknek ſzájok, ſirosb a' vajnál, Sikosb ajakok a' fa-olajnál: Elesb a' a' nyelvek az éles kardnál, Szájokban nincsen egyébb álnokságnál.

Te azért lelkem, gondolatodat, Iſtenben veſſed bizodalmadat: Róllad el-véſzi fáradságodat, Es meg-halgattya te imádságodat.

Igaz vagy Uram itiletedben, A' vér-ſzopókat ő idejekben: Te megnem áldod ſzerencséjekben, Hoſzſzú életek nem léſzen e' földben.

Az igazakat te mind meg-tartod, A' kegyeſeket meg-óltalmazod: A' ſzegényeket fel-magaſztalod, A' kevélyeket alá-hagyigálod.

Ha egy-keveſé meg-keſeríted, Az égő-tűzben őket bé-veted: Nagy hamarsággal onnét ki-veſzed, Nagy tiſzteſségre iſmég fel-emeled.

Szent Dávid irta a' Soltár könyvben, Ötven-negyedik dicsiretiben: Kérjük az Iſtent igaz Hitünkben, Hogy velünk legyen minden ſzükségünkben. Ámen.

PSALMUS LVI.

Miserere mei Deus, miserere mei, quoniam in te &c.

Nota: Hálá-adásunkban &c.

IRgalmazz Ur Isten immáron én-nékem, Irgalmazz Ur Isten immáron én-nékem: Mert te-benned bízik Uram az én lelkem, Es te-benned nyugszik Uram az én szivem.

Szárnyad-alá vetem az én reménségem, Míg el-múlik tőlem az én ellenségem: Es míg el-távozik tőlem az én vétkem, Csak tebenned lészen Uram én őrömem.

Te-hozzád kiáltok hatalmas Ur Isten, Mert nincsen én-velem ki most jól teheſſen: En ellenségimtől engem meg-mentheſſen, Es én dolgaimban ki jóra viheſſen.

Velem én Szent Atyám nagy sok jókat tőttél, Mert Menyből énnékem őrizőt küldőttél: En ellenségimtől engem meg-mentettél, Es az én szivemben örömet szerzettél.

Az hatalmas Isten nagy hatalmaságát, En-hozzám bocsátta ő nagy igaságát: Es meg-mondhatatlan nagy irgalmaságát, Hozzám meg-jelenté nagy jó-akarattyát.

Nékem ellenségim mind a' kik valának, Fene-Oroszlánok mind megrontatának: Es te velem lévén, ők nem árthatának, Mert elvőtted Uram erejét azoknak.

Ezeknek ő nyilok, és az ő fegyverek, De semmi nem egyébb, hanem az ő nyelvek: Vermet ástak nékem, és ők belé-estek, Csalárdságok miatt önnön-magok vesztek.

Azért téged Uram, én fel-magasztallak, Te dicsőségedben hatalmasnak mondlak: Mind e' Világ-előtt Felségesnek hílak, Es jó-akarómnak tégedet kívánlak.

Kész most az én szivem néked énekelni, Kész most jó-vóltod-ért nagy hálákat adni: Es mindenek-előtt tégedet vallani, Szent nevedet néked örökké dicsirni.

Kely-fel azért mostan, én nagy dicsőségem, Légy mindenben nékem most-is segitségem: Erőtlenségemben légy én erősségem, Es veszedelmemben légy óltalmam nékem.

En fel-magasztalom irgalmaságodat, Es mindenkor vallom te igaságodat: Mind ez egész földön hatalmaságodat, Mindenkor hirdetem a' te jó-vóltodat.

Szent Dávid Prophéta az ő énekében, Ő Soltár könyvének ötven-hat részében: Könyörög Istennek keserűségében, Ellensége-előtt való rettegésben.

Egyetemben vélle a' mi szükséginkben, Nyomorúlt vóltunkban e' földön éltünkben: Dicsirjük az Istent ő dicsőségében, A' Sz. Angyalokkal énekellyünk Menyben. Amen.

AZON PSALMUS.

Nota: *O Pater Sancte, mitis atque pie, &c.*

IRgalmazz Uram, irgalmazz én-nékem, Mert csak te-benned bizik az én lelkem: Nincs e' Világon már több segedelmem, Nehadgy Istenem.

Nyugszik én fejem szárnyad árnyékában, Midőn fel-indúl a' nép gonoságban: Es irigykedik reám boszúságban, Hogy éjtsen kárban.

De a' felséges Ur Istenben bizom, Jóra vezérli ő minden én dolgom: A' rágalmazók-ellen nagy óltalmom, Nyelvek né-ártson.

Mert az én lelkem Oroszlánok-közt úl, Kik sebes langal rettentenek környúl: Fogok ellenem mint dárda élesúl, Semit nem rémúl.

Meg-szégyenúllyön az én ellenségem, Artatlan vér-ontók fussanak tőllem: Mert imádságom hatott magas Menyben, Isten székiben.

Csak benned vagyon azért bizodalmom, Egy igaz Isten kérlek légy óltalmom: Szenvedésemben csak te légy én társom, Es bátoritóm.

Légyen dicsőség annak, és dicsiret, Ki ellenségen tőtt illy győzedelmet: Es hamisság-ért meg-veri az embert, Igazat szeret.

Néked ajánlom Szent Atyám magamat, Mint kegyes Atya hogy viseld gondomat: Dicsirlek azért, áldlak mint Uramat, Halgasd-meg szómat. Amen.

PSALMUS LXII.

Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo, &c.

Nota; Drága dolog az Ur Iſtent dicsirni, &c.

SAulnak a' Dávidhoz jó ſzerelme, Hogy meg-ſzegék hozzája régi kedve: Előtte el-futván egy kietlenbe, Fejét nehezen menthete-meg tőlle.

Csak óhajtozik ſirván Iſteneéhez, Mert nem bizhatik lám ſohúlt ſenkihez: De hogy kőzel nincsen Szent ſeregéhez, Azt bánnya, hogy nem juthat Felségéhez.

Azért igy ſzól a' felséges Iſtennek: Reggel néked dicsiretet éneklek; Reménsége csak te vagy én ſzivemnek, Meg-vigaſztalſz, helyt adván kéréſemnek.

Csudámra vagyon ſzépsége házadnak, Vajha ott vólnék, hol téged ſzolgálnak: Orvoſsága én lelkem fájdalmának, s' Őrőme lenne kőnyvező orczámnak.

Eleſztő-ſzél a' te drága beſzéded, Melyben dicsőſségedet ki-jelented: Embernek ſzivét azzal fel-emeled, Bizodalomra mikor kénſzeríted.

Velem viſelem ott-is izit annak, Valahol nékem nyugodalmat adnak: Nagy ſok jókat tőlem mindenűtt halnak, Edeſségedben ajakim mozognak.

Sőt mind egéſz jővendő életemben, Aldlak, dicsirlek téged vig őrőmben: Győnyőrkődik lelkem tiſzteletedben, Hozzád emelem kezeimet Hitben.

Mint drágalátos illatú kenettel, Es bizodalmas gyenge eledellel: Ugy meg-vídúl lelkem éltetéſeddel, Mikor vigaſztalſz Angyali őrőmmel.

Azért ajakim csak téged dicsirnek, Szájam, és nyelvem róllad énekelnek: Agyamban-is te-veled beſzélgetnek, Ejjel, és nappal téged emlegetnek.

Te vagy, ki nékem váltságot igirhetſz, Ki engemet Szent ſzárnyad alá

alá rejthetſz: Te velem egyedűl minden jót tehetſz, Előttem Uram ſoha el-nem mehetſz.

Te igiretedhez mert támaſzkodom, Az én lelkemben csak te-benned bizom: En árvaságomat azzal táplálom, Hogy jobb kezednek árnyékában nyugſzom.

Ha kik lennének nékem ellenségim, Halálos-képpen rám dűhűtt hóhérim: Nagy veſzélyben jutnak ollyan emberim, Mert léſzen tudom Szent óltalmad enyim.

Ezek-ellen Iſtennek Városában, Hiſzem bé-állok én Királyságomban: Őrőmem nagy leſz Szentséges házában, Meg-vídúl én lelkem iſmég újobban.

Ellenségemnek ſzáját bé-pecsétled, Hogy nagy kegyelmed hozzám meg-jelented: Ezt látom hogy mind csak azért miveled, Dicsiretemet hogy gyakorta vegyed.

E' ſzókat ama' nagy buzgó Profęta, Kinek fő gondgya az Iſtennek úta: Tanúságunkra mi-nékűnk ki-adta, Hatvan-kettődik Soltárában irta. Amen.

PSALMUS LXIII.

Exaudi Deus orationem meam, cùm deprecor &c.

Azon Notára.

MEg-halgaſſad az én imádságomat, Nagy Ur Iſten én fohászkodáſomat: Mert csak reád biztam énnen-magamat, Tőlled várom én minden óltalmamat.

Im rettegtet az ellenség engemet, Tarts-meg tőlle, kérlek én életemet: Lám te adtad mind teſtemet, lelkemet, Kérlek azért, hogy óltalmazz engemet.

Csalárdkodnak ő titok tanácsokkal, Tanácskoznak álnok gondolattyokkal: Meg-óltalmazſz engem igaſságoddal, Ne-ártsanak nékem hamiſságokkal.

Hamiſsággal éleſitik nyelveket, Ugy mint az ő két-élű fegyvereket: Meg-vonták ſzájokat, mint kéz-ijeket, Lővöldőznek keſerű beſzédeket.

Az ártatlant ők titkon lövöldözik, Alnokságra és halálra keresik:
Nagy hirtelen a' szegényt által-lövik, Mert az Istent csak egy-szálnét sem félik.
Ezek azok, kik szemben szépet szólnak, De szivekben álnokságot gondolnak: Szegényeknek ők titkon mind tört hánnak, ő szivekben ekképpen gondolkodnak.
Lám ezekben ezek semmit nem tudnak, Dolgainkban-is ők semmit nem látnak: Azért tudgyuk, hogy mind kezünkben vannak, Mert el-rejtett töreinkben akadnak.
Sokkal inkább azért ők gonoszkodnak, Alnokságban nagy gyarlósággal vannak: A' szegények-után ők sivalkodnak, Es mindenkor nagy álnok szivel járnak.
Te Ur Isten, de által-lövöd őket, Nagy hirtelen és meg-bűnteted őket: Rajtok ejtesz nagy halálos sebeket, Meg-emészted mind testeket, lelkeket.
Az önnön nyelvek lészen ő rontójok, Es halálok az ő álnok tanácsok: Kiért méltán meg-szakad az ő nyakok, Mind éltiglen mert vóltanak álnokok.
Rájok nézvén olly igen csudálkoznak, Az emberek; és mind el-álmélkodnak: Ő szivekben reszketnek, fohászkodnak, Mert ezektől nagy boszszúságot látnak.
Istennek ők nagy hatalmát hirdetik, Tételét és ekképpen megértik: Az Ur Istent az-után ők-is félik, Gonoságban magokat el-nem hiszik.
Nagy örommel az igazak vigadnak, Igaz szivel a' kik e' földön vannak: Es az Istenben annál inkább biznak, Es ő-néki mindenkor hálát adnak.
Végét láttyák úgy az hitetleneknek, Ő szivekben örvendnek, dicsekednek: Es igaságban inkább serénkednek, Kiben élvén minden jót cselekednek.
Sok ének-kőzta' Szent Dávid Prófęta, Hatvan-harmad részében ezt bé-irta: Az Istenhez mikor ő fel-kiálta, Isten néki nagy segitséget nyújta. Amen.

PSAL-

PSALMUS LXIV.

Te decet Hymnus Deus, &c.

Nota: Hálá-adásunkban &c.

SOk jó-tételén nagyon csudálkozván, Szent Dávid Prófęta, és el-álmélkodván: A' nagy Ur Istennek nagy hálákat adván, Fel-szóval kiálta, im ekképpen mondván.
Tégedet Ur Isten illet a' dicsiret, A' Sionnak hegyén Innepi szentelet: A' Jerusálemben áldozat tisztelet, Anya-szent-egyházban tiéd a' dicsiret.
A' te Szent igidet ott prédikáltatod, Irgalmasságodat azzal meg-mutatod: Hogy imádságomat nékem meg-halgatod, Minden Nemzeteket te-hozzád jutatod.
Rajtam hatalmaztak sokságos bűneim, Ellenem-támattak számtalan vétkeim: Látom hogy a' Poklot nyilván érdemleném, De Sz. Fiad-által el-törlöd bűneim.
Jól van annak dolga, kit te választottál, Hiveid köziben te-melléd számláltál: A' te Szent házadban néki lakni hattál, Minden javaiddal elégedni attál.
Nagy igasságodon igen álmélkodunk, Hogy te vagy mi-nékünk meg-tartó Istenünk: Minden szükségünkben mi nagy reménségünk, Mert te meg-halgatod ha néked könyörgünk.
Valakik lakoznak e' széles világban, Föld-kerekségének minden határiban: Hozzád reménkednek, vannak hatalmadban, Birod, igazgatod parancsolatodban.
Félnek, és rettegnek földnek határában, Csuda-tételidnek gyakran látásában: A' Napnak, és Hóldnak fel-támadásában, Minden népek vannak nagy vigasztalásban.
E' földet meg-látod, esővel öntözöd, Szép siros füvekkel meg-ajándékozod: Termő gabonával és meg-gazdagitod, A' folyó-vizeket szépen meg-áraszod.
Csudálatos-képpen a' te jó-vóltoddal, Az egész esztendőt nagy sok-

fel-

fęle ſirral: Te meg-gazdagitod ſok áldomáſiddal, Puſztákat, halmokat ékes ruházattal.

Juhokkal, barmokkal a' mezőt bé-tőltéd, Sok-fęle vadakkal meg-is bővőſitéd: Egi-madarakkal fellyűl ékeſitéd, A' búzát völgyeken nagy bővőn teremtéd.

Te-néked mind ezek olly igen őrvendnek, Az ő módgyok-ſzerint néked énekelnek: A' te jó-vóltod-ért tégedet dicsirnek, Nagy hálá-adáſra mind fejen-ként intnek.

Szent Dávid Profęta az ő énekében, A' nagy Ur Iſtenben-való őrőmében: Ezeket bé-irta nagy ſzépen verſekben, Eneklő könyvének hatvan-négy réſzében. Ámen.

PSALMUS LXIX.

Deus in adjutorium meum intende, &c.

Nota: *Pange lingva glorioſi.*

Eőrők Iſten figyelmezzél az én ſegitségemre, Uram Iſten ſieſs hamar nékem ſegedelmemre. Aldott Iſten óltalmazz-meg Szent Fiadnak nevébe.

Meg-gyaláztaſſanak azok, és meg-ſzégyenűllyenek, Kik kereſik én lelkemet, azok mind el-veſzſzenek. Aldott &c.

Hátat adni, viſzſzá-futni mind kénſzerítteſſenek, Kik akarnak nékem gonoſzt, viſzont hátra térjenek. Aldott &c.

Es leg-ottan hatalmaddal viſzſzá-veretteſſenek, Kik én-rajtam boſzſzút téſznek, nyavalyámon őrűlnek. Aldott &c.

Őrűllyenek mind te-benned, kik tégedet kereſnek, Kik ſzeretik Szent Fiadat, s' magaſztalván dicsirnek. Aldott &c.

En pediglen ſzűkőlkődő, nyomorúlt ſzegény vagyok, Te Ur Iſten ſegély engem, mert csak egyedűl vagyok. Aldott &c.

Te vagy nékem nagy ſegitőm, te vagy meg-ſzabadítóm, Azért ſieſs Uram Iſten, mert vagy én óltalmazóm. Aldott &c.

Igy könyőrge a' Sz. Dávid, Chriſtus Urunk képében, Moſt könyőrög Kereſztyénség ő nagy veſzedelmében. Aldott Iſten óltalmazz-meg, Sz, Fiadnak nevében. Amen.

PSAL-

PSALMUS LXXIII.

Ut quid Deus repuliſti &c.

HOgy Jerusálemnek drága Templomát, El-dúlatá régen és ő Városát: Az Antiochus ki birá Siriát, A' hivek tőnek illy panaſzolkodáſt.

Miért Uram Iſten hogy igy el-vetél, Hogy Szent kezeiddel nem fedezgetél? Miért népedtol el-idegenedél, Hogy ellenségnek minket igy engedél?

Térj-meg haragodból, légy óltalmazó, Szegény juhaidnak légy igazgató: Ki válogatván csak te-néked való, Te Szent helyeden, és hegyeden lakó.

Lám néki Sionban maradáſt adál, Véle egyetemben te-is ott lakál: De már tekints-meg hogy mire jutatál, Te-is helyedtől ſzintén meg-foſztatál.

Záſzlójokat óltár-feliben rakák, Nálunk győzedelmes jeleket hagyák: Mint régen házad ſok miveſek rakák, Igy végre puſztán nem keveſen hagyák.

Erdőllők módgyára fejſze ſok vala, Pőröly kalapácscsal elegyes vala: Tűz égetéſre Czifra mégyen vala, Ez kár nevednek csak ſzidalom vala.

Fottig meg-alázák ékes házadat, Földig le-vonának ſok Egyházakat: Rettegjűk illyen ſzőrnyű tanácsodat, Hogy el-fogyattyák te maradékidat.

Nincsen már előttünk ki tanitana, Jővendő dolgokról bizonyitana: Vigaſztalásban ki jóra ſzóllana, Es Templomodban ſzin helyén állana.

Mikor jő-el immár ezeknek vége, Vallyon népeidnek hol léſzen helye? Ellenséginknek míg hat-el ereje, Ha jút-meg Uram nékiek érdeme?

Mit halogatod már itiletedet, Vond-ki kebeledből te kezeidet: Jelents-meg hozzánk a' te jó kedvedet, Te vagy Királyunk, el-ne hadd népedet.

Tengernek Ur Isten, te birod vizét, Melyben el-meritéd Pharahó népét: Te Sárkányoknak, Czet-halaknak fejét, Egész e' földnek tartod erősségét.

Lám nagy csuda-képpen adád életét, A' pusztában; tartván Juda nemzetét: Te foghatod-meg ki-folyó kút-fejét, Es nagy vizeknek élteted ő erét.

Tiéd a' nap, és éj, setét, és világ, Te rendelésedben vagyon ez Világ: Tél, és meleg Nyár, által azon nem hág, Valamit nékik Szent Uraságod hágy.

Gondold-meg Uram már te szidalmadat, Es Szent házaidnak pusztaságokat: Te népeidnek szánnyad halálokat, Kiket tartál, mint Gerlicze madarat.

Kérünk ne-felejts-el szintén annyira, Frigyednek hogy essék valami héja: Tekints a' földnek sok nyomorúltira, Kinek Világok, csak merő nyavalya.

Fogadd szegényeknek ohajtásokat, Ujits-meg örömre gyalázattyokat: Hadd dicsirhessék a' te jó-voltodat, Ellenségidből te tehetsz foglyokat.

Mert csak szidalomban Nevedet hozák, Hogy veszedelemben népedet hagyák: Imé örökké lám ugyan el-szokák, Türésed eddig, de mire kóstolák.

Dicsiret, dicsőség az Ur Istennek, Szent Fiával eggyütt a' Szent Léleknek. Hetven-harmadik Soltár énekének, Szent Dávid irta dicsiret Istennek. Amen.

PSALMUS LXXVI.

Voce mea ad Dominum Clamavi, &c.

Nota: Menyországnak Királynéja, &c.

AZ Ur Istent magasztalom, Jó-voltáról gondolkozom: Mindenkor hozzá folyamom, Mert meg-halgat azt jól tudom.

Számtalan kinokban valék, Bűneim-ért kit érdemlék: De ismég meg-könnyebbülék, Mihelyt vigasztalást hallék.

Nagy

Nagy háborúság lelkemben, Sok rettegés vólt szivemben: Nyomorúlt valék testemben, Tellyes minden életemben.

El-terjesztvén kezeimet, Kiáltottam Istenemet: Csak bé-sem húntam szememet, Nem leltem sohúlt helyemet.

Magamban én dolgaimról, Előbbeni életemről: Kedves szép nyájasságomról, Gondolkodtam énekemről.

Ennél inkább búsitottam, Magamat szomoritottam: Lelkemben csak háborodtam, Tusakodván ezt mondottam.

Tölle Isten mind örökké, Hiveit el-vetheti-é? Kegyelmét meg-vonhattya-é? Vallyon meg-tagadhattya-é?

Istennek nagy eskűvése, Fia-által lőtt kötése: Egyszer-való végezése, El-múlhatik-é beszéde?

Ez lőn az én betegségem, Szivemben nagy gyötrődésem: De másfelől bátorságom, Vagyon olly nagy vigaságom.

Régi nagy irgalmasságát, Hiszem Istennek hatalmát: Hozzám nagy jó-akarattyát, Mely el-fordittya haragját.

En bűnömet látom vala, Szivem azért retteg vala: Mikor magára néz vala, Bátorkodni nem-mér vala.

Nagy erősséen igaz Hittel, Magam Isten beszédével: Kegyelmes igiretivel, Bátoritám Szent Lelkével.

Erős Pharahó fegyverét, Izraelnek ellenségét: Mind el-vesztéd nagy seregét, Mutatván karod erejét.

Néked Uram félelemmel, Mind szólgálnak nagy örömmel: A' vizek-is sietséggel, Utat adnak rettegésel.

Erős vitéz mint népeit, Az Ember ő két szemeit: Mint jó pásztor ő juhait, Ugy tartya Isten hiveit.

A' hiveknek számok vagyon, Nevek nálla irva vagyon: Hajok-szálla számán vagyon, Rájok olly nagy gondgya vagyon.

Ne-fély azért háborúdban, Oh én lelkem nyavályádban: Erős légy bizodalmodban, Istennek vagy óltalmában.

Meg-számlálta járásodat, Fel-jedzette siralmidat: Mind fel-irta nyavalyádat, Ugy viseli nagy gondodat.

Ha keveſsé oſtorozott, Azzal tégéd el-nem hagyott: Inkább kezéhez tanított, Mint jó Atya úgy oktatott.
Szent Dávid Soltár könyvében, Hetven-hatodik réſzében. Dicsirteſsék egy Felségben, Tellyes Szent Háromság, Amen.

PSALMUS LXXVIII.

Deus venerunt gentes &c.

Nota: Urnak ſzolgai no dicsirjétek &c.

FElséges Iſten, néked jelentyük mi nagy nyavalyánkat, Panaſzolkodván elötted mondgyuk mi boſzſzúságinkat.
Mert el-bé jöttek a' pogány népek, te örökségedben, Meg-ferteztették Szent Templomodat a' te hiveidben.
Mind el-puſztíták Jerusálemet, a' Kereſztyénséget, Rabságra vittek gyenge ſzüzeket, és ſok özvegyeket.
Vagyunk immáron csak nagy ſzidalom, mi ſzomſzédságinknak, Es meg-csúfolás minden népek-közt, kik környülünk vannak.
Meddig haragſzol, felséges Iſten végetlen ellenünk? Boſzſzú-álláſod mint a' ſebes tüz fel-gerjedt ellenünk.
Fordítsad immár te haragodat a' pogány népekre, Kik nem iſmérnek téged Ur Iſten, ö idveſségekre.
Az Országokra kik ſegitségül nevedet nem hiják, Szent Felségednek parancsolatit ſemminek alittyák.
Ne-emlekezzél régi bününkről, de hamarság minket, Elöl vegyenek irgalmaſságid, ne-hadgy Uram minket.
O Idvezitö, édes Iſtenünk ſegély-meg már minket, A' te nevednek dicsöſsége-ért, ſzabadits-meg minket.
Es légy kegyelmes te Szent neved-ért a' mi büneinknek, Hogy ne-mondhaſsák a' pogány népek, hol vagyon Iſtenek.
Juſſon elödben fohászkodáſok a' ſzegény foglyoknak, Te hatalmaddal ments-meg mind a' kik halálra tartatnak.
Mi pedig földön kik te népeid, és juhaid vagyunk, Kiket legeltetſz te Szent igiddel, néked hálát adunk.

Es Nem-

Es Nemzetségről Nemzetségekre tégedet hirdetünk, Tiſzteſségedről, s' dicsöſségedről örökké éneklünk.
Igyen könyörög Szent Dávid Király, ellenségi-ellen, Mint irva vagyon Soltár könyvének hetven-nyólcz réſzében. Amen.

PSALMUS LXXXI.

Deus ſtetit in Synagoga Deorum, &c.

Nota: Háborúsága Dávid Királynak &c.

AZ Ur Iſten áll, minden Biráknak gyülekezetiben, Akarja látni mit cselekednek törvény-tételekben, Rájok figyelmez, hogy ök mit ſzólnak törvény itiletben.
Eleit veſzi igaſságával, ö álnokságoknak; Es hatalmával ellene-támad méltatlanságoknak, Es ö azt mondgya, moſt, és mindenkor az hamis Biráknak.
Miglen itiltek ti hamis Birák, mindent álnokſsággal? Mert lám róllatok, köſség azt mondgya, minden igaſsággal, Rakva kezetek, és erſzényetek ſok hamis birsággal.
Igazat azért ti itillyetek a' nyomorúltaknak, Törvény-tételben, ti neártsatok a' ſzegény árváknak, Ne-kedvezzetek az ajándék-ért hamis gazdagoknak.
Es meg-mentsétek a' ſzegényeket, az hatalmaſoktól, Az igazakat, és özvegyeket minden kár-valláſtól, Szegény köſséget hamis rováſtól, ſok húzás-vonáſtól.
Iſtenek vattok itt e' Világon, az Iſten azt mondgya, Mert ö képiben hagyott titeket, az irás azt tartya, Jól meg-láſsátok mit cselekeſztek, néktek ö azt hadgya.
Vattok minnyájan a' Felséges Ur Iſtennek fiai, Es igaſságot ha ti itiltek, néki maradéki, Oltalmazásban, és bünretésben kedves jó ſzolgai.
De ti ezeket mind hátra-vetvén, meg-nem gondollyátok, Hogy a' mi vólna a' ti tiſztetek, abban el-járnátok, Azért ki-tetſzik e' Világ-elött minden álnokságtok.

Meg-hidgyétek azt, ti álnok Birák, hogy meg-gyalázódtok, Az Istenelőtt mikor állotok, igen meg-pirúltok, Itilet-napján hitetlenekkel, ti mind el-kárhoztok.

Mert nem álhattok a' halál-ellen, hatalmaságtokkal, Es az Istennek haragja-ellen, ti álnokságtokkal, Meg-kell halnotok egyenlőképpen, ti gonoságtokkal.

Itt e' Világon a' nyomorúltak Istenhez kiáltnak, Birák róllatok az Ur Istennek illyen szókat szólnak: Kelly-fel Ur Isten, tégy itiletet e' gyarló Világnak.

Mert te lakozol őrőktűl-fogva magas Menyországban, Es uralkodol Szent igid-által te Szent-egy-házadban, Tégy itiletet itt e' Világon itílő-birákban.

Szent Dávid irta e' beszédeket, ő Soltár könyvében, Mellyet ki-ada dicsiretinek nyólczvan-egy részében: Hogy jobbúllyanak az hamis Birák, ő itéletekben. Amen.

PSALMUS LXXXV.

Inclina Domine aurem tuam.

Nota: Hálá-adásunkban &c.

AZ jó Hitű ember szelíd e' Világon, Senkire nem támad, bátor boszszút láson: Meg-elégszik azzal hogy az Urra fusson, Ellenségi-ellen; és imillyent szóllyon.

Figyelmezzél Uram kérlek ide hozzám, Mert ha meg-tekinted, nagy az én nyavalyám: Szegény fejem immár szintén meg-alázám, Hogy ellenségimnek magamat meg-hajtám.

Azért te szolgádnak sies óltalmára, Hogy a' gonoszokkal ne-jussak halálra: Csak tégedet várlak az én váltságomra, Es rajtok érettem boszszú-álláskra.

Vigasztald-meg a' te szolgádat Ur Isten, Mert lelkem te-hozzád emelem szűntelen: Lám csak te vagy az jó kegyelmes Ur Isten, Mindenekhez, a' kik vannak igaz Hitben.

Véghetetlen a' te jó-téted mi-hozzánk, Menyből-is e' földre szemeid mi-reánk: Mikoron imádunk sies ide hozzánk, Hogy meg-ne emészszen számtalan nyavalyánk.

Sok Istenek-közzül, kiket e' Világ néz, Nincs senki hasonló hozzád, ki csudát tész: Temérdek sok népet mert egyedül ismérsz, Szent tiszteletedre csak te-magad-ért hijsz.

Mert csak te vagy Felség, e' széles Világban, Kinek mássa nincsen uralkodásában: Mindent arra vihetsz hatalmaságodban, Kiket egyedül bírsz szabad-akaratban.

Utaidra oktass engemet Ur Isten, Hogy éllyek e' földön te ismeretedben: Erősits napon-ként a' te fęlelmedben, Hogy én szivem áldgyon téged igaz Hitben.

Dicsirlek-is inkább szivemből őrőkül, Mert jó-vóltod látom hozzám mindenestül: Hálá légyen néked én-tőllem vég-nélkül, Hogy meg-mentéd lelkem halálos inségtül.

Mert kész vagy Ur Isten te a' kegyelemre, Hajlandó a' jóra, mi segítségünkre: De sok tűrés-után ha térsz bűntetésre, Gonoszok elveszneк csak hamar végtére.

Te nagy jó-vóltodban, és fogadásodban, Könyörűly én-rajtam az én nyavalyámban: Részelteszd szolgádat te áldomásodban, Tartsmeg szolgálódnak fiát a' halálban.

Hogy a' kik gyűlölnek, életemet bánván, Legyenek miattam mind meg-gyaláztatván: Lássák-meg hogy Uram szeretsz engem nyilván, Keserűségemből őrőmre támasztván.

Ezek Szent Dávidnak, a' kevély nép-ellen, Buzgó imádsági e' földön éltében: Irta-bé nyólczvan-ót szép dicsiretiben, Dicsirjük az Istent mind őrőkké, Amen.

PSALMUS XCI.

Bonum est confiteri Dom:

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron &c.

MEly igen jó az Ur Istent dicsirni, Felségednek én Uram énekelni: Szent nevedet dicsirvén magasztalni, Es mindenütt e' Világon hirdetni.

igen

Igen reggel irgalmadat hirdetni, Igaſságot felőlled kiáltani: Hegedűvel, Orgonával zengeni, Minden éneklő ſzerſzámmal tiſztelni.

Csuda-képpen meg-vigaſztal engemet, Minden-némű te nagy cselekedeted: Kezeidnek múnkájával őrvendek, Teremtőmnek, Meg-váltómnak éneklek.

Ha ſzivemben, lelkemben meg-gondolom, Mely nagyoknak dolgaidat én látom: Mélységeſnek jó-tétedet alítom, Uram azon olly igen csudálkozom.

Az eſztelen ember, ezt nem iſméri, A' hitetlen, bolond ember, nem érti: Kinek róllad nincs igaz iſméreti, Szent Fiadban mert nincsen néki Hiti.

E' Világon gonoſzok gyűkereznek, Kik mindenkor hamiſſan cselekeſznek: Mint a' fűvek virágoznak, terjednek, Hogy őrőkűl őrőkké el-veſzſzenek.

Lám ezeket Felséges Uram Iſten, Meg-bűnteted, mert te vagy őrők Iſten: Kik támadnak a' te Szent igid-ellen, Viaskodnak a' te hiveid-ellen.

Sokan vannak, kik ritkán emlekeznek, Kik ſoha nem engednek beſzédednek: Imé Uram mely nagy hamar el-veſznek, Es nagy hamar tőlled meg-bűntetődnek.

Te vagy azért kegyes éltetőm nékem, Ki nem őrűlſz bűnőſnek elveſztiben: De inkább őrvendeſz meg-téréſében, Es mind őrőkké-való életében.

Az én birodalmam olly erős léſzen, Hogy Unikornishoz haſonló léſzen: Ellenségimen győzedelmet véſzen, Gonoſzoknak el-veſzteket én nézem.

Róllad Uram a' kik meg-emlekeznek, Az igazak; kik igaz Hitben léſznek: Mint a' pálma, ſzintén úgy meg-zőldűlnek, Mint Cedrus-fák ugyan meg-gyükereznek.

Iſtennek ő házában plántáltatnak, Anya-ſzent-egyházban meg-virágoznak: Mindenkoron néki gyűmőlcsőt hoznak, Igaz Hittel, jámbor életet valnak.

Ur az Iſten, igaz minden dolgában, Hatalma egéſz főldnek határában: Semmi kőzi nincsen a' hamiſságban, Dicsőſség, gazdagság az ő házában.

Soltárának kilenczven-egy réſzében, Ezt meg-irta Szent Dávid énekében: Az ő népét ínti e' dicsiretben, Ur Iſtenben ne-eſſenek kétségben. Amen.

PSALMUS XCIV.

Venite exultemus, &c.

JEr őrvendezzűnk az Ur Iſtennek, Es énekellyűnk az ő Szent nevének: Idveſség-felől egy reményűnknek, Mi óltalmunknak, kegyes éltetőnknek.

Sieſsűnk hozzá dicsiretekkel, Hálá-adáſſal, és kőnyőrgésűnkel: Eneklésűnknek ſzép zengésével, Szent Angyaloknak nagy ſok ſeregével.

Mert az Ur Iſten a' mi Iſtenűnk, Kegyes Királyunk, erős Fejedelműnk: Minden Iſtenek-felett mi-velűnk, Igaz óltalmunk, és mi ſegitségűnk.

Csak egyedűl ő bír mindeneket, A' mélységeket, és a' nagy hegyeket: Minden hatalmas erőſségeket, Az őrdőgőket, és az embereket.

Ő teremtette a' ſzéles Tengert, Es benne-való nagy ſzép ſzigeteket: Csak ő formálta a' ſzáraz Főldet, Es azon-való drága ſzépségeket.

Jer hajtsunk fejet, térdet nékie, Es borúllyunk-le arczal ő-előtte: Az Ur Iſtennek nagy tiſzteſsége, Forogjon ſzánkban ő ſzép dicsirete.

Az ő ſzózattyát mikor hallyátok, Ti ſziveteket nékie adgyátok: Ugy halgaſsátok, és fogadgyátok, Hogy késértetben ſoha ne-juſſatok.

Mert jól tudgyátok régen mint jártak, A' kik ellene igen rugóldoztak: Az igirt főldre bé-nem juthattak, Mert ſzót fogadni ſoha nem akartak.

Dicsiret néked Atya Ur Iſten, Légyen dicsőſség néked Fiú Iſten: Tiſzteſség néked Szent Lélek Iſten, Három ſzemélyben, Egy őrok Ur Iſten. Amen.

PSALMUS XCIX.

Jubilate Deo omnis terra: Servite &c.

Nota: Ez földön ti minden népek, &c.

Örüllyetek az Istenben, Szólgállyatok vig örömben: Egész föld kerekségében, Gyüllyetek mind eleiben.

Mert csak ő a' mi Istenünk, Es teremtő Fejedelmünk: Hogy szép mezein legellyünk, Az Ur mi-nékünk vezérünk.

Templomába mind bé-gyüllyünk, Dicsiretet néki tegyünk: Szép hálá-adást készicsünk, Szent nevének énekellyünk.

Mert kegyelmes az Ur Isten, Könyörülvén az Emberen: Kegyelmének vége nincsen, s' Meg-halgat minket kegyessen.

Ezt meg-irta nagy örömben, Szent Dávid a' Sóltár könyvben: Kilenczven-kilencz részében, Dicsirjük Istent szivünkben. Amen.

PSALMUS CXII.

Laudate pueri Dominum, &c.

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron &c.

Kereszтyének kik e' földön lakoztok, Neveteket az Istennek adtátok: Az ő Nevét szüntelen ti áldgyátok, Vége végre hogy ti uralkodgyatok.

Mind e' Világ az ő Nevét dicsirje, Légyen áldott az ő Neve, azt kérje: E' Világot mind magához térítse, Hadd kóstollyák mely nagy ő kegyessége.

Nap-kelettől-fogván, Nap-nyugotiglan, Az ő Nevét dicsirjük mind addiglan: Mert Szent neve ő néki halhatatlan, Jó-vóltából mitőllünk foghatatlan.

Az Isten uralkodik mindeneken, E' Világon minden pogány népeken: Dicsősége vagyon néki Mennyégben, Örülnünk kell nékünk ezen szivünkben.

Kicsoda olly hatalmas Országában, Mint a' Chriſtus, ki lakik magasságban? Mindeneket néz ő nyavalyájában, Es lelkinek igen nagy fájdalmában.

Fel-emeli földön a' szegényeket, A' ganéjban fetrengő bűnősöket: Hogy hatalmassá teheſſe mind őket, Kik ő-benne helyheztetik sziveket.

A' magtalant az Ur Isten meg-áldgya, Magzatokkal ötet bővön megláttya: Es életét néki meg-szaporittya, Mind örökké életében táplállya.

Mert a' Chriſtus a' Menyországból nézi, Az alázatosokat meg-tekínti: De a' kevélyeket igen gyülöli, Világ bölcseségét meg-szégyeníti.

Szent Dávid irta ezt a' Soltár könyvben, Enekének száz tizen-két részében: Anya-szent-egyház énekli örömben, Az Istennek ő nagy dicsiretiben. Amen.

PSALMUS CXXI.

Lætatus sum in his, &c.

Nota: O Mennyei nagy bóldogság, &c.

Örül, s' örvend az én szivem, Meg-újúl bennem víg kedvem: Mikor illy szót hal két fülem.

Az Ur Templomában megyünk, Hogy az Isten-előtt legyünk: s' Kedves áldozatot tegyünk.

O mely ékes hely a' Sion, Szép vóltával magához von: Fundáltatott a' kő-szálon.

Az Ur népe oda gyül fel, Csak egy Szent-is nem marad-el: Mikor arra adatik jel.

Ott helye a' könyörgésnek, Az Isteni tiszteletnek: Hallása Szent igijének.

Kérjük az Istent hogy ennek, Adgyon bő áldást e' helynek: Örüllyön a' békeségnek.

Belől benne szép békeség, Mezein légyen a' bőség: Népén Istentől kedveség.

Dicsirtessél Atya Isten, Szent Fiaddal egyetemben: Szent Lélek Istennel, Amen.

PSALMUS CXXIX.

De profundis, &c.

Nota: Követi vala Christus csudáját &c.

FElséges Isten, hozzád kiáltunk nagy keserűséggel: Könyörgünk néked, hogy légy segitséggel.

Tekints mi-reánk, kérünk Ur Isten, illy nagy szükségünkben: Es segély minket erőtlenségünkben.

Miként a' foglyok, tömlöcz-fenekin erőssen kiáltnak: Senki nem hallya, sem könyörül rajtok.

Pokolnak kinnya, bűnnek sokasága, dühösködik rajtunk: Légy segitséggel, hogy mind el-ne veszszünk.

Ha bűneinket te meg-tartándod, felséges Ur Isten: Vallyon ki lészen előtted bűntelen?

Nincsen ártatlan, nincsen bűn-nélkül senki te-előtted: Azért könyörgünk, útunkat vezérlyed.

Mert csak te-nállad vagyon kedvesség, és nagy irgalmasság: Christus IESUS-ért bűnünkből szabadság.

Örvendez szivünk, felséges Isten, te igiretedben: Es hozzánk-való nagy kegyelségedben.

Oh méltóságos nagy irgalmasság, kegyesség mi-rajtunk: Bűnnek, ördögnek nincs hatalma rajtunk.

Meg-szabadúltunk a' Christus-által, örök kárhozattúl: Nincsen fęlelmünk immár a' haláltúl.

Oh egy reménség, Menybéli Isten, bizony egy segitség: Te szolgaidnak légy örök idvesség.

Dicsiret néked Atya Ur Isten, a' te Szent Fiaddal: Es mind örökké Szent Vigasztalónkal. Amen.

PSALMUS CXXXIII.

Ecce nunc benedicite Dom:

VRnak szolgai, no dicsirjétek minnyájan az Urat: Magasztallyátok, és meg-áldgyátok, minnyájan az Urat.

Ti kik állotok Urnak házában, örök dicsőségben: No dicsirjétek Istennek Fiát, az egy igaz Hitben.

Emellyétek-fel ti kezeteket, Ur szolgálattyára: Es az mint lehet ti dicsirjétek, irgalmasságára.

Viszont az Isten, ki teremtette Mennyet, és a' földet: Meg-ajándékoz földön, és Mennyen, ezek-ért titeket.

Miként öröktül, te dicsirtettél, felséges Ur Isten: Most, és mindenkor te Szent Fiaddal, áldassál Ur Isten.

Dicsiret néked Atya Ur Isten, a' te Szent Fiaddal: Néked Szent Lélek egy örök Isten, a' Szent Háromsággal. Amen.

PSALMUS CXLIII.

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad &c.

Nota: Irgalmazz Ur Isten immáron énnékem, &c.

MInden állat dicsir Ur Isten tégedet, Féli, és rettegi fenyegetésedet: Es fel-magasztallya te Szent Felségedet, Azért én-is áldom a' te Szent Nevedet.

Mert te igazgatod minden dolgaimat, Viseled a' hadban ügyemet, gondomat: Forgatod kezemben a' harczon szablyámat, Te tanitod vini az én újaimot.

Csak te-benned vagyon minden bizodalmam, Te vagy én Istenem, az én diadalmam: Te vagy bátorságom, én erős kő-váram, Csak te vagy paisom, bizonyos óltalmam.

Kezemben adod még én ellenségimet, Ki mostan el-hordgya édes Nemzetimet: Szertelen pusztittya szép siros földemet, Gyakorta le-vágja erős vitézimet.

Mennyi sok jót töttél Uram már én-velem, Te Szent Felségedtől honnan érdemlettem? En halandó bűnös tőlled tiszteltettem, Sok ajándékidat már napon-ként vőttem.

Jól-lehet meg-bántott az én Atyám téged, Es nagy sok bűnökkel káromlott tégedet: Minden Nemzetségem vétkezett ellened, En-is sok bűnökkel bántottalak téged.

De ha teremtettél ő bűnös vérekből, E' Világra hoztál te nagy jókedvedből: Meg-mentettél engem ördögnek kezéből, Mikor ki-tisztítál az én bűneimből.

Nem szégyenlem Uram róllad emlekeznem, Mind e' Világ-előtt benned dicsekednem: Minden állatokkal tégedet dicsirnem, Lelki, testi jókat csak te-tőlled kérnem.

Tudom mint az árnyék el-múlik életem, Minden tehetségem, és cselekedetem: Mint a' szép folyó-viz el-múlik mellőlem, De még-is könyörgést hally Uram én-tőllem.

Ha te minket tartasz te örökségednek, A' Christus IESUS-ban választott népednek: Ne-hadgy hatalmokba az idegeneknek, Kik mind azon vannak, hogy meg-emésszenek.

Noha meg-érdemlyük az oltort te-tőlled, Mind-az-által minket ha el-vetsz előled: Es a' te népedet ha meg-nem kimélled, Hanem fottig őket mind a' földhöz vered.

Mit fognak mondani a' pogányok róllad, A' nagy sok káromlást Uram osztán hallyad: Oltalmazni a' te népedet nem tudtad, Az ő éh torkokban azért tasztottad.

Nem mondgyák-é Uram ezt a' hamis népek: De vallyon s' hová lőtt mostan ő Istenek? Mi reménségünk-ért csúfolnak bennünket, Es a' mi Hitünk-ért meg-pökdősnek minket.

Kegyelmezz-meg azért a' te seregednek, Kit sok Nemzetségek mostan környül-vőttek: Mint a' tenger vize úgy meg-környékeztek, Ha Szent Felségedtől meg-nem rettentetnek.

Tekints reánk immár magas Menyországból, Mutasd-meg magadat irgalmasságodból: A' te hiveidet ments-ki a' rabságból, A' pogány népeknek ő vas-igájából.

Te adsz diadalmat a' te Királyodnak, Erőt, s' bölcseséget az ő tanácsinak: Légy vezére azért a' mi Királyunknak, Es bátoritója minden hadainak.

Vedd-el bátorságát mi ellenségünknek, Ronts-meg erejeket a' pogány népeknek: Mutassad magadat mi Fejedelmünknek, Erős hadnagyunknak, és mi vezérünknek. Hogy

Hogy meg-menekedvén a nagy ellenségtől, Téged dicsirhessünk mi tellyes szivünkből: Néked hálát adgyunk nagy lelki örömből, Mint kiket ki-vőttél ennyi inségekből.

Es a' mi magzatink te-néked éllyenek, Szent ismeretedben fel-nevekedgyenek: Te Szent-egy-házadba mind éppülhessenek, Az örök-életbe hogy veled legyenek.

Engedd éppíteni romlott házainkat, Fordítsad örömre mi sok siralminkat: Szaporítsad Uram minden jószáginkat, Es újits-meg immár a' mi napjainkat.

E' Világ fiai, azt mondgyák bóldognak, A' mely népnek ezek testszerint meg-vannak: De mi Keresztyének azt tartyuk bóldognak, A' kik az hatalmas Ur Istenben bíznak.

A' Szent Dávid Király igy könyörög vala, Hogy ellenségivel szemben mégyen vala: Kik-ellen óltalma csak az Isten vala, Száz negyven-harmadik énekében hadta. Amen.

PSALMUS CXLIV.

Exaltabo te Deus meus Rex &c

Nota: Szent Dávid Prophęta az Istennek nagy &c.

NAgy hálá-adással magasztallak téged én Istenem, Kegyelmességedről valamikor én meg-emlekezem, Örökkön örökké minden-napon téged kell dicsirnem.

Olly nagy tiszteletre, dicsiretre tőllem méltó vólnál, Ha hozzád illendő tiszteséget én-nállam találnál, De nincsen mit adnom többet Uram, az hálá-adásnál.

Időről időre én hirdetem hatalmasságodat, Az idvezitésben, teremtésben-való jó-vóltodat, Mert nagy szerelmedből nem kiméllěd tőllem Szent Fiadat.

Meg-jelentéd nékem régtől-fogván-való titkaidat, A' te vigasztaló, bátorító örőm-mondásodat, Te Szent Lelked-által, onnan értem jó-akaratodat.

Örök dicsőségre, tiszteségre hogy engem hivattál, Az én bűneim-

nek

nek nagyságából mikor ki-tiſzteltál, Akkoron mutatád, hogy magadnak engem válaſztottál.

Pecsétes gyűrűddel, Szent Lelkeddel magadnak foglalál, Erős reménséggel, igaz Hittel ſzépen fel-ruházál, Örökös társává mert Chriſtuſnak engemet válaſztál.

Vala Uram nékem, te-előtted nagy ſok adóſságom, Kiért te Szent Fiad Jeſus Chriſtus lőn értem váltságom, Azért vagyon moſtan én ſzivemben illyen bátorságom.

Sokſzor emlekeztem jó-vóltodról, én nagy ſzükségemben, Kit meg-is köſzönni én nem tudok, tellyes életemben, Azért kiált hozzád az én lelkem ő nagy örömében.

Felette irgalmas, mert kegyelmes, kegyes Iſtenem vagy, A' meg-büntetésre, vereségre, haragra késő vagy, Hoſzſzú ideiglen ſzenvedhető, irgalmas Iſten vagy.

Reám ſzive-ſzerint, mint fiára Atyám nem haragſzik, Erőtlenségemért mikor vér-is, kedve-ellen esik, Ha ſanyarú kézzel nyúl-is hozzám, még-is jómra esik.

Az ő nagy jó-vóltát az Vr Iſten, nem csak rám terjeſztė, Jókra, gonoſzokra, Napot, Hóldot ő ki-ſzéleſité, Főldet, és a' Mennyet életünkre, mi-nékünk teremté.

Nincs nagyobb jó-téted ſoha velem, irgalmaſságodnál, Nagy kegyelmeſséged fellyebb árad te igaſságodnál, Szent Fiad érdeme nagyobb Vram, én álnokságimnál.

Csuda jó-vóltodból meg-támaſztod, a' kik el-nem eſnek, Kegyelmeſségedből fel-emeled, kik immár el-eſtek, Erőtlenségekből el-nem űzöd, a' kik vétkeztenek.

Im minden állatnak, ſok ſzemei csak te-reád néznek, Ő nagy ſzükségekben, éhségekben tégedet kereſnek, Teremtő, éltető Iſtenek-nek, tégedet jelentnek.

Segélled et lel, és itallal minden ſzükségekben, A' holló-fiaknak eledelt adſz, az önnön fęſzkekben, Mikoron annyoktól el-hagyatnak ő nagy éhségekben.

Csak

Csak meg-vonízod Uram a' ſzükségben erős hatalmadat, Iſmég ha akarod, a' bőségre ki-nyújtod karodat, Kegyelmeſségedet igy mutatod, hozzánk jó-vóltodat.

Igen igaz-mondó vagy Ur Iſten, minden dolgaidban, Kit egyſzer megmondaſz, ſoha ſenki nem ér téged másban, Az nagy vigaſága énl elkemnek minden bánattyában.

Nagy kőzel vagy hozzám én Iſtenem, mint Atya fiához, Az én kiáltáſom fel-indítson a' meg-halgatáshoz, Mert tiſzta lélekből megyek hozzád, mint édes Atyámhoz.

En akaratomat cselekedted jó-akaratodból, Igaz törvényt töttél énfelőllem, Uram mindenekből, Sokſzor le-vetettél, meg fel-vőttél kegyelmeſségedből.

Meg-őrizted Uram mind azokat, kik téged ſzerettek, Hálá légyen néked el-nem veſztek, kik benned hittenek, Kiért mind örökké minden Szentek tégedet dicsirnek.

Erős óltalma vagy, és gyámola a' ſzegény árváknak, A' nyomorúltaknak hivattatol egyedűl Attyoknak, Légy meg-ſzabadítónk, Uram moſt-is, mi-nékünk foglyognak.

Te-néked Ur Iſten mind ezek-ért adok nagy hálákat, Kérlek hogy végiglen mind meg-tartsad ebben fiaidat, Kik téged tiſztelnek mind örökké mint édes Attyokat.

Illyen hálá-adáſt Dávid Király tőn a' Soltár könyvben, Ő dicsiretinek ſzáz és negyven-negyedik réſzében, Hogy hálákat adgyunk az Iſtennek mindenkor ſzivünkben. Amen.

PSALMUS CXLVI. & CXLVII.

Laudate Dominum quoniam. & *Lauda Jeruſalem Dominum.*

DRága dolog az Ur Iſtent dicsirni, Szine-előtt kegyeſſen énekelni: Ekes dolog Szent nevét magaſztalni, A' hiveknek ő előtte ſzolgálni.

A' Jerusálemet lám ő ſzereti, Anya-ſzent-egyházát ſzépen éppíti: Törvényével bóldogúl ékeſiti, Az Izraël fiait egyben-gyűjti.

Ő gyógyít-meg ſzomorodott ſziveket, Vigaſztallya a' meg-bádgyatt lelkeket: Ő enyhít-meg ſok keſerűségeket, Mind teſti, és lelki betegségeket.

Nagy ſzámot tart ő válaſztott népére, Mert tudtára Csillagoknak-is neve: Gondot viſel ennyi ſzámtalan rendre, Azért hogy ne-tekíntene népére?

Felséges Ur, a' mi Mennyei Urunk, Olly nagy erős, és hatalmas Királyunk: Kinek bőlcseségétől távúl állunk, Értelmében mert véget nem találunk.

Ez ő-néki csudálatos tanácsa, Hogy a' ſzelídeket fel-magaſztallya: De a' kevély gonoſzokat útállya, Es őket mind a' földig le-gyalázza.

Enekellyűnk néki hálá-adáſſal, Vigaságos hangicsáló ſzerſzámmal: Beſzélgeſsűnk a' mi kegyes Urunkal, Magaſztalván őtet imádságunkal.

Ő vonſza-bé az Egeket felhőkkel, Es a' kődőt meg-terheli eſsővel: Mellyet le-ſzármaztat a' földre ſzéllyel, Hogy gyűmőlcsőt, fűvet hozzon bőséggel.

Hegyen, völgyőn, és mezőben-valóknak, Ő ád eledeleket a' barmoknak: Ehségeket-is a' holló-fiaknak, Bé-tőlti; helyt adván kiáltáſoknak.

Semmi ő-magában akar-mi erő, A' Lónak ereje néki nem-kellő: Sem Emberi ſerénységre nem nézö, Mert egyedűl elégséges ſegítő.

Kedve vagyon csak az őtet-ſélőkben, Gyönyörködik az igaz emberekben: Hatalmas azoknál ő Felségében, Oltalom e' Világi erő-ellen.

Dicsird azért Jerusálem Uradat, Magaſztald Kereſztyénség Meg-váltódat: Aldgyad Sion Mennyei Királyodat, Hiveknek ſerege, te Szent Atyádat.

Ő te-néked bátorságod mindenben, Kapuid zárjait bírja erőſſen: Pólgáridat meg-áldgya eggyeſségben, Réſzeſitvén ſok jó-tétményében. Határidat ſzereti békeséggel, Meg-áldotta földeidet bőséggel: Meg-nem fogyatkoztat ſemmi ſzűkséggel, Táplál téged Mennyei Szent kenyérrel.

Hamarságos az ő parancsolattya, Mindenható bőlcseséges tanácsa: A' földre-is alá ſzármazik ſzava, Es leg-ottan meg-léſzen akarattya.

Miként láttyuk a' darabos jegeket, Ide alá hánnya a' kő-eſsőket: Egyetemben hordoz nagy hidegeket: A' mi Iſtenűnk miveli ezeket.

Viſzont mikor parancsolattyát adgya, Léſzen mind azoknak el-távozáſa: Ha élleſztő ſzeleit fel-támaſztya, A' jegeket folyó-vizzé olvaſztya.

Jákóbnak ki-mutattya Szent ſzerzését, Fiaival kőzli áldott igéjét: Ő Felsége az Izraëlnek népét, Igazgattya, néki adván törvényét.

Nem cselekedett igy ſemmi Nemzettel, Meg-nem ékeſitett ennyi Szentséggel: Miként reánk tekínte nagy jó-kedvel, Kiért áldgyuk örökké dicsirettel.

Ez igéket a' Szent Dávid Profęta, Száz negyven-heted énekében irta: Az Ur Iſtent ekképpen magaſztalta, Tanúságúl nékűnk előnkben adta. Amen.

PSALMUS CXLVIII.

Laudate Dominum de Cœlis, &c.

Dicsőült helyeken, Mennyei Paradicsomban, A' kik vigadoztok, véghetetlen bóldogságban, Vattok meg-újult állapatban; Az Urnak Nevét ének-ſzóban, No dicsirjétek vigaságban.

Aldgyátok az Urat, kik csak ő-néki ſzólgáltok. Artatlan ruhában tűndöklő ſok kar Angyalok. Te-is Nap, és Hóld, és Csillagok: Valakik égi-tűzzel birtok, fel-ſzóval őtet kiátsátok.

Egek ſok réſzei, Világnak nagy ſzéleſſége. Dicsirjed az Urat Tengernek titkos mélyſége; A' kiket Iſten ő Felſége, bizonyos czéllal bé-rekeſzte, s' Fel-nem bonthat már ſenki keze.

Barlangok fenekén, nyúgovó mérges Sárkányok. Sötét havasokban lakozó vad Oroszlányok; Ti-is iszonyú nagy Czet-halak, Tenger ösvenyét kik járjátok: Aldassék az Ur: azt mondgyátok.

Föld, Meny, Tüz és Viz, fejér Hó, Kö, Zápor-eső. Déli s' Eszaki-szél, levegő-ég, könnyü szellő. Tél, Tavasz, és Nyár, öszi idő, Mely négy részből áll egy esztendő: Tőletek az Ur dicsirendő.

Szőlő-termő hegyek, fel-nyúló szép ékes halmok. Vad, s' szelid gyümölcs-fák; zúgó, csergő patakocskák. Ligetes erdőn lakó vadak; Csúszó és mászó sok állatok, Nevét az Urnak mind áldgyátok.

Meg-újúlt Tavaszszal, hangos éneklő madarak. Szép új énekekkel áldgyátok Nevét az Urnak. Kis Filemile ki torkának, az rekedéscek nem árthatnak; Nyújts dicsiretet az nagy Urnak.

Császárok, s' Királyok, és földi sok hatalmasok. Nemzetes nagy Urak. Gazdagok, és szabadosok. Birák, Tanácsok, és Polgárok, kik a' köz-népnek törvényt szabtok. Ti-is az Urat mind áldgyátok.

Ti-is szép Tavaszi-virához hasonló Iffiak. Szüléknek örömi, gyermeki kedves seregek. Tiszta életü kegyes Szüzek; eszes és okos jámbor Vének, az Urnak Nevét dicsirjétek.

Dicsiret, dicsőség, tiszteség és hálá-adás. A' Szentek Urának, légyen örök magasztalás: Kiben soha nincsen változás; vagy igirettül meg-hanyatlás; Tölle fejünkre szállyon áldás. Amen.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

Benedicite omnia opera Domini Domino, &c.

TEremtett állatok, minden alkotmányok, Istennek szép münkái. Az Urat áldgyátok, fel-magasztallyátok: méltó ötet dicsirni. Minden állatokon, most, és mindenkoron illik fellyebb állatni.

Ti Mennyei jóban, örök vigaságban, lakozó szép Angyalok. Dicsirjétek ötet: ti-is dicsőitett Menybéli szép hajlékok: Egek-felett Vizek, minden erősségek, ötet magasztallyátok.

Világnak szép szeme, Napnak fényessége, dicsirjed Istenedet. Setét éjnek szine, Hóldnak fejér fénye, dicsirjed te-is ötet. Magas égben

ben fénlő, mint gyémánt tündöklő, Csillagok áldgyák ötet.

Szeles Zápor-eső, gyenge fürül függő gyöngy harmatok áldgyátok. Minden-féle Szelek, kik mint titkos lelkek fújdogalván ingotok. Tüzek, Melegségek, Hidegek, Hévségek, Istenteket áldgyátok.

Egi harmatozás, csillámó zuzmaráz, magasztallyátok ötet. Csikorgó Tél áldgyad; hideg Hó, Jég áldgyad; áldgyátok Nap, s' Ej ötet. Aldgyad Világosság, Setétség, Villámás: Felyhők áldgyátok ötet.

Földnek kereksége, Hegyeknek felsége, Halmoknak csekélysége: Dicsirjétek ötet, áldván minden-felett, s' ennek ne légyen vége. Ti-is azon-képpen gyenge jövéstekben, földnek minden sengéje.

Hives kút-fejekből, titkos forrásokból, ki-folyó kristály Vizek. Feneketlenségben, mélységes Tengerben meg-nyugott csendes Vizek. Vizeknek zúgási, csorgó friss folyási; áldgyátok Istenteket.

Tenger mélységében Czet-halak fekűvén, Istent magasztallyátok. Szárnyatokon járó, Egben jádzodozó Madarak-is áldgyátok. Minden-féle Barmok, Emberi-állatok, néki hálát adgyatok.

Israëlnek népe, Isten szeme-fénye, az Urat dicsirjétek. Istennek Papjai, fel-szentelt tagjai ötet dicsőitsétek; Kik néki szolgáltok: örökké áldgyátok, leg-fellyebb becsüllyétek.

Testi tömlöcztökből, mint kemény fogságból, már ki-szabadült lelkek. Vagy kinek a' testhez, természethez-képest, nem vólt kötelessségtek: Artatlanságtokban, s' alázatosságban az Istent dicsirjétek.

Dicsird Ananiás, dicsird Azariás, és Misaël az Istent. Dicsird mindenfelett, mind örökké ötet, mert fellyül-halad mindent. Az Atyát, a' Fiút, Szent Lélekkel eggyütt áldgyuk, Egy igaz Istent.

Aldott vagy Mennyégben, Mennyei erődben, Uram s' dicsőségedben. Dicsiret te-néked, dicsőség te-néked, örök fényességedben. Minden dicsiretet, fellyül-halad léted, véghetetlenségedben. Amen.

SZENT DAVIDNAK
Hét Penitentia-tartó
SOLTARI.

PSALMUS VI.

Domine ne in furore tuo arguas me, &c.

MEg-ne fedgy engemet Uram, fel-gerjedett haragodnak tűzében: És meg-ne oſtorozz bűneimnek gonoſz érdemiért mérgedben.

De kőnyőrűly rajtam: mert meg-nyomorodtam, meg-bűzhőtt ſebeimben.

Meg-rekedett folyta, fel-dagadott habja, lelkem csendeſs vizének. Meddig halgatſz Uram, s' nem kőnyőrűlſz rajtam, helyt nem adſz kéréſemnek? Fordúly hozzám immár, mert lelkem téged vár: adgy erőt betegednek.

Mert a' főld-gyomrában, pokolnak torkában nem említnek tégedet. Nincs ott a' ki vallya, nincs ki magaſztallya dicsirvén Szent nevedet. Mert vóltak, s' meg-hóltak, Világból ki-múltak: érzik itéletedet.

Meg-ſzáradott bennem, óhajtáſtól ſzivem, ſzemem kőny-húllatáſtól. Mert éjen-ként ágyam, nyugodalmas házam, ázik ſok ſiralmimtól. Tőled el-vettettem, s' csak bé-nem nyelettem, ellenségim torkától.

De már gonoſz-tévők, ártatlan vér-ſzopók fuſſatok távúl tőlem. Mert a' magas Menybe, Iſten eleibe hatott ſiralmas verſem. Meg-halgatott engem: pirúly ellenségem, és távozzál-el tőlem.

Dicsőſség Atyának, s' az ő Szent Fiának. Dicsőſség Szent Léleknek. A' három ſzemélyben, és egy terméſzetben Egy igaz Iſtenségnek: Miképpen kezdetben, moſt, és jővendőben. Dicsőſség az Iſtennek.
A M E N.

PSAL-

PSALMUS XXXI.

Beati quorum remiſſæ ſunt iniquitates, &c.

BOldogok a' kiknek, undok vétkeinek ſebét az Ur bé-fedte. Mint idegen bűnnek, tulajdon vétkének bűntetését nem vette. De sőt jó-vóltából, bűneit lelkéből az Iſten le-tőrlőtte.

En pedig vétkemet, fedezvén ſebemet, bánatban el-ſzáradtam. Mert éjel, és nappal, Szent kezed oſtorral, ſulyos terhet hágy rajtam. Azért ſok kínomban, tővis-kőzt űltőmben, már csak meg-nem fonnyadtam.

De te-hozzád térek, bocsánatot kérek, előtted valláſt téſzek: Sebeim rútsága, bűnőm undoksága, vádlója magam léſzek. A' te jó-vóltodból, tudom ſzerelmedből, bocsánatot hogy véſzek.

Valaki te-hozzád, bűnből hogy ki-hozád, ſirván imádkozhatik: Még a' Viz-őzőnnek, fel-indúlt Tengernek, habja-kőzt-is bízhatik. Látván ſok inségből, ellenség kezéből, Dávid hogy ki-hozatik.

Azért őſzvérekhez, bűnősők, s' lovakhoz haſonlók ne-legyetek. Mert ha ſzép intéſnek, Iſten kérésének nem enged reménségtek. Hám, fęk, zabla, s' oſtor, délczeg lovat meg-tőr, bűnőtőkben el-veſztek.

Oſtori azoknak ſoha el-nem fogynak, kik hevernek a' bűnben. Kik pedig az Urban bíznak, bátorságban leſznek tellyes éltekben. Azért őrűllyetek, és dicsekedgyetek igazak az Iſtenben.

Dicsőſség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dicsőſség Szent Léleknek. A' három ſzemélyben, és egy terméſzetben, Egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, moſt, és jővendőben. Dicsőſség az Iſtennek.
A M E N.

PSAL-

PSALMUS XXXVII.

Domine ne in furore tuo &c.

MEg-ne fedgy engemet Vram fel-gerjedett haragodnak tűzében. És meg-ne verj engem, kér nyomorúlt igyem boſzſzúság űzéſedben. Mert meg-ſebeſitnek nyilai mérgednek, ſzomorodott ſzivemben. Mert meg-ſebeſitnek nyilai mérgednek &c.

Nincs épség teſtemben, olly nagy rettegésben, haragod-miatt eſtem. Csontaim veleit, ki-vonták ereit, bűneim jól érzettem. Mert fejemen fellyűl hatott ſok vétkektől erőſt meg-terheltettem.

Meg-nyilátkoztattak, iſmét meg-újúltak, bé-forradott ſebeim. Vgyan ki-rothattak, és ki-fakadoztak, eſz-nélkűl nyert fekélyim. Fejemet le-sűtvén, kiért gyáſzban űlvén, könyvben úſznak ſzemeim.

Agyékom genyetség, teſtem ſok betegség, kínnyaival úgy meg-tőlt: Hogy vad Oroſzlán-ként ordit, és a' nagy kint viſelvén, csak meg-nem hólt. Szemeid jól láttyák ſzivemet, mint rágják, nincs teſtemben egy épp fólt.

Meg-hirvatt bús ſzivem, meg-változott ſzinem, homály fogta ſzememet: Mert mind ellenségim, mind régi barátim, ſzidnak, pőknek engemet: Szembe ſzépen ſzólnak, hátam-megett rágnak, tőrbe csallyák fejemet.

De én néma vóltam, fűlemet bé-dugtam, békeséggel ſzenvedtem. Csak te-tőlled vártam Vram, benned bíztam, érted mindent felvettem. Ne-ſzenvedd hogy láſsák, őrőmmel kik várják veſztemet, mert el-eſtem.

Oſtort, pálczát, méltán ſzenved bűnős hátán, gonoſz ſzolgád megvallom. Jó-tétért, haragját, rágalmazó ſzavát, ellenségimnek hallom. De te jó-vóltodból, lelkemet ſok kínból vidd-ki, bűnben ne-hallyon.

Dicsőſség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dicsőſség Szent Lélekneк. A' három ſzemélyben, és egy terméſzetben, Egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, moſt, és jövendőben, Dicsőſség az Iſtennek. Amen.

PSALMUS L.

Miſerere mei Deus, &c.

Nota: Bóldogok a' kiknek, undok &c.

VEgetlen irgalmú, oh te nagy hatalmú Iſten, légy már kegyelmes. Önts-ki mindeneſtől jódat rám kebledből, mert lám mely veſzedelmes; Bűnőm-miatt lelkem, ki titkon rág engem, mert nagy ſebbel sérelmes.

Moſd-el rólam immár, kit lelkem alig vár, moſd-el bűnőm rútságát. Eggyűtt a' rút hírrel, mint rút bűzt enyhíts-el, fertelmem bűdős ſzagát. Iſmérem bűnőmet, kiért Nap engemet rettent, mutatván magát.

Csak néked vétkeztem, bűnt előtted tettem, oh kegyelmes Ur Iſten. Kit ſemmi ravaſzság nem csalhat, s' álnokság, rejtve előtted nincsen. Mert a' nagy kék Egből, mint Királyi-ſzekből, látod mit mivel minden.

Ha érdemem-ſzerint, reám ereſzteſz kint: veſzek, s' jaj hová legyek? Ha tellyes éltemben, eſtem ſok vétkekben, bizony pokolra megyek. Mert még létem-előtt, lelkem meg-fertezett. Oh Iſtenem már medgyek?

Még anyám méhében esém nagy vétkekben, érdemlem haragodat. De te ki vétket bánſz, igazt ſzeretíz, kívánſz, mutatván jó-vóltodat: Hogy életre adál, azonnal oktatál, mint érreném titkodat.

En rút háládatlan, azért foghatatlan Iſten hozzád kiáltok. Tiſztíts Iſópoddal, irgalmaſságoddal: mert la ki nagy bűnt vallok. Hogy undok vétkemből, meg tiſztúlván belől, legyek ſzebb, hogy-ſem vagyok.

Legyek fejérb hónál: s' őrőm-mondáſoddal tőlts-bé az én fűlemet. Vigaſztald lelkemet, küldvén őrőmedet: ne ſzárazd-ki velőmet, Csontomból bánattal, ne-nézz rám haraggal: moſd el inkább vétkemet.

Teremts iſmég bennem, teremtő Iſtenem, tiſzta ſzivet kegyeſſen.

Lelked belém megint, hogy nagy szivem-szerint, lelkem igazt szeressen. Engem romlott szegént, rosz érdemem-szerént, haragod el-ne vessen.

Ne-foszsz meg lelkedtől, sőt idvességemről mondgy őrömet már nékem. Szentelő Lelkeddel, hadd éppűllyön már fel, mint azelőtt bús lelkem. Hogy sok tévelyedtek, te-hozzád térjenek, követvén bízvást engem.

A' kővér áldozat, jó kedvet nem hozhat, jól tudom Uram néked. Mert ha az kellene, őrömest tisztelne, bús fejem azzal téged. Töredelmességgel, buzgó könyörgéssel, szóllok azért te-néked.

Imé ki-áldoztam, s' te-elődbe hoztam, fene-ette sebemet; Kit csak te gyógyithatsz, életre fordíthatsz: szánd keserves fejemet. Bűneim kínnyával, testem fájdalmával, ne-gyötörd életemet.

Ha elébb nem hadtad, sőt hozzád-fogadtad: tehát mostan se haddel, Jó-voltodból szegént, jó szokásod-szerént, Sion falát állasdfel Hogy mind áldozatot adgyak, s' mind hálákot: ki néked leg-inkább kell.

Dicsőség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dicsőség Szent Léleknek. A' három személyben, és egy terméſzetben, Egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, Dicsőség az Istennek. Amen.

PSALMUS CI.

Domine exaudi orationem meam, &c.

VRam hald-meg-szómat: nézd nagy siralmimat: adgy helyt imádságimnak. Orczád el-ne fordítsd, haragodat enyhítsd, hald-meg szavát szolgádnak. Eltem mint füst el-múlt, őszve-fonnyat, s' el-sült, csontim el-száradtanak.

Mint le-kaszált zöld-fű, a' meg-epett bús szű, el hirvatt bánattyában. Ereje testemnek, veleje csontomnak, el-száradt kiáltásban. Mint Pellikán madár, mely csak vad helyen jár, bújdosom a' pusztában.

Mint

Mint éjeli varjú, farkasok-közt a' juh, Nap-fényt bátran nem látom. Mert sokan kergetnek, fejemre eskűsznek, kiért kedvetlen vóltom. Izit kenyeremnek érzem, mint hamunak, könnyel elegy italom.

De méltán ostorozsz haragodban, mert rosz éltemmel érdemlettem. Engem fel-emelél, viszontag le-vetél, mert ellened vétkeztem. Kiért éltem fogyott, mint a' füst meg-aggott, mint kaszált-fű bú testem.

Te ki örökké élsz, és senkitől nem félsz, nézz kegyessen Sionra. Elromlott kő-falát, rakd-fel szép bástyáját, térítsd ismég útadra. Mert most pusztasága, indíttya s' rútsága, szolgaidat siráſra.

Akkor meg-rémülnek, tőled félni kezdnek, Uram minden Nemzetek. Pogányok áldoznak, tiszteséget adnak, Sionban Felségednek: Látván könyörgését, meg-alázott szivét, hogy kedvelted népednek.

Ezek meg-iratnak, kiért jó-voltodnak Hiveid hálát adnak: Mert meg-nem útáltad, de Egből meg-láttad siralmit foglyaidnak. Kik meg-szabadúlván, Szent Nevedet áldván, sok népet hozzád vonsznak.

Nagy irgalmú Isten, kinek vége nincsen, kitől most büntettetem. Erőm jobb-korában van fogyatkozásban, meg-rövidült életem. Ha viszsza-szólítasz engem, ki most tartasz, félbe-szakad életem.

A' földet kezdetben te teremtéd, s' Menyben Csillagidat fundáltad. Ezek mind el-kopnak: az idők nem ártnak néked, mert nagy hatalmad. A' te szolgaidnak fiai, maradnak bátorságban alattad.

Dicsőség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dicsőség Szent Léleknek. A' három személyben, és egy terméſzetben, Egy igaz Istenségenk. Miképpen kezdetben, most, és jövedőben, Dicsőség az Istennek.

A M E N.

PSALMUS CXXIX.

De profundis clamavi ad te Domine, &c.

Nota: Meg-ne fedgy engemet Uram &c.

SOk háborúságban, ſzivem nagy bánatban, el-merült ſiralmában. Kiált Szent Nevedhez; kér, erezd fűledhez könyörgését búvaban. Halgaſs kéréſemre, ne-nézz bűneimre, Uram fogadgy kedvedben.

Ha gonoſságinkat, ſok álnokſáginkat érdem-ſzerint bűnteted. Nincs olly ki el-tűrje haragodat, s' nyerje idveſségét előtted. De a' bűnőſt hozzád, hogy könnyebben vonnád, biztattya igireted.

Azért benned bízom, mert te vagy óltalmom, Uram, nagy jó-vóltodból. En ſzabadúláſom, bőſéges váltságom, te vagy őrdög torkából. Izraël vétkéből, undok álnokságból, te mented-ki fogságból.

Dicsőſség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dicsőſség Szent Léleknek. A' három ſzemélyben, és egy terméſzetben, Egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, moſt, és jövendőben, Dicsőſség az Iſtennek. Amen.

PSALMUS CXLII.

Domine exaudi orationem meam, &c.

Nota: Meg-ne fedgy engemet, Uram &c.

HAjtsd-meg fűleidet, kérem Felségedet, hald-meg könyörgéſemet. Kemény itiletre, ne-vidd nagy veſzélyre ſzegény bűnős feiemet. Mert nincs ſenki olly Szent, kit bűnnel be-nem kent, gyarlóság, s' meg-nem ette.

Látod ellenségem földre nyomott engem, ſzomjúhozza véremet. Setét barlangokban, mint elevent ſirban, ſzorítottak engemet. Csak régi jó-vóltod Atyánkhoz irgalmod bátorittya ſzivemet.

Ki terjeſztett lelkem, el-ſzáradott ſzivem, Mennyei harmatot kér. Hald meg kiáltását, óltsd-meg ſzomjúságát: mert nincs már teſtemben vér. Mint egy ſzáraz kútban, kegyetlen barlangban, irgalmat csak tőled kér.

Uram irgalmadat, mutaſd jó-vóltodat, benned bízó ſzolgádhoz. Igazgaſd útamat, minden ſzándekimat teritsd akaratodhoz. Biztaſd Szent Lelkeddel, és vidd hatalmaddal, lelkemet Felségedhez.

Bízom jó-vóltodhoz, nyavalyámból ki-hozſz, bűnömből ki-tiſztúlok. Verd-meg kemény ſzivét, ellenségem vetket, kik-miatt en bűt vallok. Noha bűnős vagyok, ugyan tied vagyok Uram, s' néked ſzolgálok.

Dicsőſség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dicsőſség Szent Léleknek. A' három ſzemélyben, és egy terméſzetben, Egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, moſt, és jövendőben, Dicsőſség az Iſtennek.

AMEN.

Hymnus devotiſſimus

AD BEATAM VIRGINEM MARIAM.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

AVe Virgo Virginum, laus & lux juſtorum, Ad te clamat jugitèr turba populorum: Nos à malis eripe, quos in via morum, Detorquere ſatagit tractus vitiorum.

Ave torrens gratiæ, torrens fontis vivi, Torrens de quo profluunt ubertatis rivi. Fac ut Deum ſitiam, magis quàm ſitivi, Qui per Mundi ſcelera currens circumivi.

Ave noſtrum gaudium, noſtra ſpes & vita, Per quam ſunt remedia ægris impartita. Generalem generis ſortem non oblita, Ad æternæ pabulum vitæ, nos invita.

Ave fons clementiæ, veniæque vena, Per quam nobis redditur vitæ cantilena. A peccato libera nos, & ejus pœna, Ad æternæ Patriæ perduc nos amœna.

Ave noſtri generis Parens & Patrona, Supra cunctos poſsidens gratiarum dona. Tuis Sanctis precibus, meritisque dona, Ne mens noſtra ſolitò ſit in malum prona.

Ave Virgo ſuſcipe mentis in conclavi, Verba quibus toties veniam rogavi. Et audito ſæpiùs AVE tàm ſuavi, Fac me quæſo Domina procul à væ gravi.

Ave ô remedium Puella decora, Dulce refrigerium cœlitùs irrora. Dulcem tuum Filium pro me nunc exora, Et ſcelerum omnium veniam implora. Amen.

ALIUS AD IESUM.

VEni IESU, veni amor, Ad te tendit mentis clamor: Expectatus Orbi datus. Veni Sol illabere.

Tu es Cœli IESU lumen, Veni charum, veni Numen: Exardeſce, illuceſce, Veni IESU propera.

Sine te eſt nulla quies, Triſtis in tenebris dies: Suſpiramus expectamus, Veni Sol illabere. O affulge noſtra vita, Tota ſpes eſt in te ſita: Recreari, animari, Per te volunt pectora.

Ecce ſibi pando ſinum, Veni decus ô Divinum: Date citò, citò date, Dulce pondus ſidera.

Veni ergo expectatus, IESU Sol Mundo donatus: Veni citò ad me vita, Veni, curre, propera. Amen.

DE SANCTO ANTONIO DE PADUA.

Si quæris miracula &c.

Nota: *Salve Mundi ſalutare, &c.*

EZ a' mái nagy Szent Antal, A' ki fénlik nagy csudákkal: Ma őrvendez Menyországban, Ur JESUS-nak udvarában. Add JESUS-om Szent Antal-ért, a' mit kérünk érdemi-ért.

Jer mi-is őrvendgyünk néki, Mert nincsen e' földön ſenki: Ha veſzett narháját kéri, Ő-tőlle hogy meg nem nyeri. Add &c.

Ha nagy betegségben eſtek, És fogadáſt néki téſztek: Könyörgéſſel tiſztellyétek, A' mit kértek el-veſzitek. Add &c.

Ha nyomorúság ſzorongat, És keſerűség háborgat: Ha ellenséged fojtogat, Ehez fordúly, és nem bánthat. Add &c.

Ha az őrdög téged késért, Ne-fély ſemmit, mert meg-nem sért: Ha Szent Antal a' bűnös-ért, Imádkozik ſzive-ſzerént Add &c.

A' dög-halál el-távozik, Ha Szent Antal tiſzteltetik: Iſtentől mind meg-adátik, A' ki hozzá folyamodik. Add &c.

A' Tengernek mély vizei, Fel-háborodott habjai: Mindgyáráſt megcsendeſednek, Ha Szent Antal fog mellettek. Add &c.

Kik rabságban nyomorognak, Bűdös tömlőczben kinlódnak: Erdemé-ert Szent Antalnak, Ha kérik meg-ſzabadúlnak. Add &c.

Minden-némű veſzedelmek, Szent Antal-ért mind meg-ſzűnnek: Eltávoznak a' ſzűkségek, Országokban az éhségek Add &c.

Bizonyittya a' ſokaság, Mind vén, mind pedig iffiúság: Rakva csudákkal a' Világ, De főképpen Olaſz-ország. Add &c.

Pádvá-

Pádvában lakó ſok népek, Mondgyák ezt igen nagy Szentnek: Mert a' kik hozzá ſietnek, Tőlle vigaſztaláſt vésznek. Add &c.
Dicsirteſsék Atya Iſten, Szent Fiaval egyetemben: Vele Szent Lélek Ur Iſten, Szent Háromságban Egy Iſten. Add
JESUS-om Szent Antal-ért, a' mit kérűnk érdemi-ért.
AMEN.

MORS.

MEMORARE NOVISSIMA TUA, & in æternùm non peccabis.

Emlekezzél-meg a' te utólsó dólgaidról, és őrőkké nem vétkezel.

PARS III.

Temetéskor, és Halottaknál-való
ENEKEK.

Mellyeket

Nagy ſzorgalmatoſsággal, egybe-ſzedett
A' Szent Ferencz Záſzlója-alatt vitézkedő
KAJONI FRATER JANOS.
Superiorum permiſſu.

A' Csiki Kalaſtromban,

Nyomtattatott Caſſai András *által.* 1676-ben.

CANTUS FUNEBRES.

Requiem æternam dona eis DOMINE: Et lux perpetua luceat eis.

℣. *Te decet Hymnus DEUS in Sion, & tibi reddetur votum in Hyerusalem, exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.*

REGI ENEK.

Nota: Sok rendbéli próbák vannak &c.

EMlekezem én Uraim e' csalárd Világról, E' Világon az Embernek ô állapattyáról, A' halálról, és ô-néki álnok hálójáról.

Igen mutat már e' Világ nagy hoszszú életet, Ô igiri mindeneknek a' nemes Vénséget, De nem soknak tellyesíti ezt az igiretet.

Az embernek állapattya áll e' három részben: Gyermekségben, Iffiúságban, a' nemes Vénségben, De nem sokan maradnak-meg mind végig ezekben.

Gyermekségnek ô ideje húsz esztendeig áll, Es az-után három tízig az Iffiúságnak áll, Ezek-után mind halálig az ember szálton szál.

Nám az elsô állapatban a' kik el-ki-múltak, Nem ismérték édes vóltát e' csalárd Világnak, Szûléjeknek mind halálig csak siralmat hadtak.

Iffiúságnak szép idejét a' kik meg-érendik, Nagy kedvesen e' Világnak minden javát élik, Csalárd vóltát ô-nékie csak ingyen sem vélik.

E' Világnak szép javai, a' nemes Iffiúság, Jó egésség, és gazdagság, a' Nemes-szabadság, De hirtelen el-változik mint a' Rósa-virág.

O te halál lám ezekben el-bé-ôltôztél vólt, Mint az étô a' horogra, magadat vontad vólt, Eletünknek jobb korában csak torkon ragadsz vólt.

Sok Csá-

Sokkal tôbbet hittem a' hazug emb rnek, Hogy sem e' Világnak friss igiretinek: Semmit ne-hidgy bátor hizelkedésinek, Mert álmodozási mind tôkélletlenek.

Kevés ideig élsz ember e' Világon, Határt vetett Isten élted meddig follyon: Iffiúság Vénséggel, hogy halált kóstollyon, Altal nem hághatod te azt semmi-módon.

Oráit, napjait a' te életednek, Számláld-meg ô ember, lásd hová lôttenek: Haszontalan tôlled mind el-tôrlettenek, Eggyûtt mint az árnyék tôlled el-mentenek.

Rothadást kell látni a' te friss testednek, Mellyet gyengén tartasz, s' hizlalsz a' férgeknek: Semmit ne-hidgy bátor szép természetednek, Ejjel, nappal inkább kônyôrôgj Istennek.

Nem tudod micsodás lészesz hóltod-után, Senki látni tôbbé tégedet nem kíván: Iszszonyú vóltodtúl annyira irtózván, Mert megbomlott tested, már csak fôldet kíván.

Illy rôvid innepit ládd-é e' Világnak, Hamar változását minden állatoknak: Kit te ember tartasz olly drága dolognak, Szemeid bé-húnyván, ôk tôlled el-múlnak.

Soha tiédnek azt ne-tarts, mit el-veszthetsz, Annak mit Világ ád, nem sokat ôrûlhetsz: Erette testestôl, lelkestôl el-veszhetsz, Kit, ha Világnak hiszsz, kônyves-szemmel nézhetsz.

Fel-vitt a' nagy Isten téged méltóságra, Fel-vitt természetnek szép Iffiúságára: Mind ezek lehetnek néked romlásodra, Kéncsed, gazdagságod lehet nyavalyádra.

Ebben bizonyos légy, hogy mihelyt szûlettél, Ottan az halálnak fôldossa te lettél: Bûnnek, kárhozatnak birtokában estél, Ha Isten jó-vólta téged ki-nem segel.

Csak abban sem lehetsz bizonyos magadban, Virrattig maradhatsz mint meg te házadban: Ha mái-nap voltál nagy jo-állapatban, Az éjjel eshetel a' halál torkában.

Jövésed Világra jaj-szón kezdettetett, Kôzepi sok betegséggel terheltetett: Vensége inséggel, s' bûnnel tellyesedett, Jó véged hogy légyen, imádd Istenedet.

Teme-

Temetéſedet-is nem tudod hol léſzen, Tiſzteſséges-é, vagy gyalázatos léſzen: Tudod a' halálod hogy bizony meg-léſzen, De helyét, s' óráját nem tudod mely léſzen.

O te halandó teſt, férgek eledele, O te rothadáſnak bűdős genyetsége! Hát mit kevélykedel moſadékunk ſzennye? Minden ocsmányságnak rút undok fekéllye.

Hogy nem tekinteſz-fel az Iſtenhez Menyben? Töredelmes ſzivel kérj kegyelmet ebben: El-hidd hozzá véſzen, ne-eſsél kétségben, Ki él, uralkodik, örök dicsőſségben. Amen.

M. MUZEUM KÖNYVTÁRA

MÁS.

Nota: Ember emlekezzél a' ſzomorú halálról.

KEly-fel bűneidből rothadáſra menő Nép, Kinek ſzine ſemmivé leſz földben, mint az irott-kép. Gondolkodgyál emberi-állat végső ſzám-adáſodról.

Eletre jövéſed a' halál kéſzen várja, Hol nem várnád, im nyavalyád, teſtedet földben zárja. Gondolkodgyál &c.

Lesben töreidet útaidon fel-hánnya, Személyedet, s' ſzépségedet ſemmi-képpen nem ſzánnya. Gondolkodgyál &c.

Iffiúság virágja ez-előtt kicsint haſznál, Mint a' Kúldús, úgy gazdag Dús kaſzájától ſirban ſzál. Gondolkodgyál &c.

Folyáſa nem ſzűnik ſemmit-is órájának, Teſted el-húl, mihelt fordúl éle rád kaſzájának. Gondolkodgyál &c.

Ez-előtt gazdagság, ſem könyörgés nem forog, El-hidgyed bár utánnad jár, kezében mérges horog. Gondolkodgyál &c.

Légyen egéſséged bár, a' mint te kivánhad, Egy órára mégy halálra, eleit meg-nem álhad. Gondolkodgyál &c.

Artalmas fegyverét, már ſok helyen próbálta, Bár erős vólt, többet nem ſzólt, kinek rendit kaſzálta. Gondolkodgyál &c.

Záſzlóſtól Királyok hadait földhöz verte, Nagy hatalmát, diadalmát mindeneknek el-nyerte. Gondolkodgyál &c.

Bár csak egy Atillát végy előtted példáúl, Örömiben, s' jobb kedvében halál-miatt meg-némúl. Gond: Ú. eſ-